

EURÓPAI
OMBUDSMAN

ÉVES JELENTÉS
2003

HU

© Európai ombudsman, 2004.

Minden jog fenntartva.

Oktatási és nem kereskedelmi céllal történő felhasználás megengedett, amennyiben a forrás fel van tüntetve.

A fényképek ellenkező utalás hiányában az európai ombudsman szerzői jogát képezik.

A jelentés teljes szövege az alábbi internetes címen található:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/hu/default.htm>

Összefoglaló	9
--------------	---

ÖSSZEFoglaló

1 Bevezetés	17
-------------	----

BEVEZETÉS

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok	23
---	----

AZ OMBUDSMANHOZ BENYÚJTOTT
PANASZBEADVÁNYOK

3 A vizsgálatokat követő Határozatok	37
--------------------------------------	----

A VIZSGÁLATOKAT
KÖVETŐ HATÁROZATOK

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel	213
--	-----

KAPCSOLATOK AZ EURÓPAI
UNIO MÁS INTÉZMÉNYEIVEL

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel	221
--	-----

KAPCSOLATOK AZ OMBUDSMANOK-
KAL ÉSHASONLÓ TESTÜLETEKKEL

6 Közönségkapcsolatok	231
-----------------------	-----

KÖZÖNSÉGGKAPCSOLATOK

Mellékletek	263
-------------	-----

MELLÉKLETEK

EURÓPAI OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Pat Cox
Elnök Úrnak
Európai Parlament
Rue Wiertz
B - 1047 Brüsszel

Strasbourg, 2004. április 19.

Tisztelt Elnök Úr!

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 195. cikkének (1) bekezdése és az Európai Parlamentnek az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló határozata 3. cikkének (8) bekezdése értelmében ezennel benyújtom a 2003. évre vonatkozó éves jelentésemet.

Tisztelettel:

P. Nikiforos Diamandouros

Összefoglaló	9
1 Bevezetés	17
2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok	23
2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA	26
2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE	26
2.2.1 „Hivatali visszásság”	27
2.2.2 A Helyes Hivatali Magatartási Kódex	27
2.3 A PANASZOK ELFOGADHATÓSÁGA	28
2.4 A VIZSGÁLATOK INDOKAI	29
2.5 A PANASZOK ELEMZÉSE	30
2.6 JAVASLAT MÁS SZERVEK MEGKERESÉSÉRE ÉS BIZONYOS PANASZOK TOVÁBBÍTÁSA	31
2.7 AZ OMBUDSMAN VIZSGÁLATI HATÁSKÖRE	31
2.7.1 Tanúk meghallgatása	31
2.7.2 Dokumentumokba való betekintés	32
2.8 AZ OMBUDSMAN VIZSGÁLATAI ÉS AZOK EREDMÉNYEI	33
2.8.1 A panaszbeadványokat követő vizsgálatok	33
2.8.2 Békés megoldások és kártérítések	33
2.8.3 Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések	33
2.8.4 Hivatalból indított vizsgálatok	34
2.8.5 A vizsgálatok elemzése	35
3 A vizsgálatokat követő Határozatok	37
3.1 ESETEK, MELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOKAT	39
3.1.1 Az Európai Parlament	39
SZOLGÁLTATKÉZSÉG ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA MUNKAERŐ FELVÉTEL SORÁN	39

3.1.2 Az Európai Unió Tanácsa	41
HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI KONVENT NAPIRENDJEIHEZ ÉS JEGYZŐKÖNYVEIHEZ.....	41
3.1.3 Az Európai Bizottság	43
LIFE PROGRAM: EGY PROJEKT KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	43
KÉRDÉSEK TÖRLÉSE ÉS A PÁLYÁZATI KIÍRÁS ÁLLÍTÓLAGOS FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA.....	49
ÁLLÍTÓLAGOS NYELVI DISZKRIMINÁCIÓ.....	52
A KOSZOVÓI ENSZ IGAZGATÁS „EU PILLÉRÉNEK” STÁTUSZA.....	55
A FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁKON RÉSZTVEVŐ JELÖLTEK UTAZÁSI ÉS TARTÓZKODÁSI KÖLTSÉGEI.....	57
ÁLLÍTÓLAGOS HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS AZ ATOMENERGIAI ELLENŐR BESOROLÁSÁVAL KAPCSOLATBAN.....	59
NYILVÁNOS HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI MEGERŐSÍTŐ KÉRVÉNY ELUTASÍTÁSA A 226. CIKK SZERINTI ELJÁRÁSBAN.....	62
ÁLLÍTÓLAGOS KÖZVETETT, ÉLETKORRAL ÖSSZEFÜGGŐ HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS NYILVÁNOS PÁLYÁZATON	69
A TAGÁLLAMOK ÁLTAL BENYÚJTOTT DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS MEGTAGADÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	71
KIKÜLDÖTT NEMZETI SZAKÉRTŐI PÁLYÁZAT EURÓPAI BIZOTTSÁG ÁLTALI KEZELÉSE	72
HOZZÁFÉRÉS A BIZOTTSÁG ÁLTAL SZERVEZETT VERSENYVIZSGÁK KIJÁVÍTOTT VIZSGADOLGOZATAIHOZ	77
3.1.4 Az Európai Központi Bank	79
HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓ BANKJEGYEK KÉSZLETEIRŐL ÉS ÁRAMLÁSÁRÓL SZÓLÓ STATISZTIKAI ADATOKHOZ	79
3.1.5 Az Európai Számvevőszék	84
A SZÁMVEVŐSZÉK JÓVÁTESZI A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉSSSEL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁNAK ELMULASZTÁSÁT	84
3.1.6 Az Európai Konvent	86
HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI KONVENT NAPIRENDJEIHEZ ÉS JEGYZŐKÖNYVEIHEZ.....	86
3.1.7 Az Európai Csaláselleni Hivatal	92
A MEGFELELŐ VIZSGÁLAT LEFOLYTATÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMARADÁSA.....	92
3.1.8 Az Európai Újjáépítési Ügynökség	96
TANÁCSADÓI MUNKA AZ EURÓPAI ÚJJÁÉPÍTÉSI ÜGYNÖKSÉG RÉSZÉRE	96
3.2 AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL RENDEZETT ÜGYEK	100
3.2.1 Az Európai Parlament	100
FORDÍTÁSI AJÁNLATOK ELUTASÍTÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOSAN ELMULASZTOTT INDOKOLÁSA	100
NYILVÁNOS VERSENYVIZSGA VIZSGADOLGOZATAIHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS.....	103
3.2.2 Az Európai Bizottság	105
AIDS-SZEL KAPCSOLATOS PROJEKTEKRE JÓVÁHAGYOTT TÁMOGATÁS KÉSEDELMES KIFIZETÉSE	105
SZERZŐDÉS ALAPJÁN ESEDÉKES ÖSSZEG KIFIZETÉSE	106
KUTATÁSI PROJEKTHEK NYÚJTOTT TÁMOGATÁS UTOLSÓ RÉSZLETE KIFIZETÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS ELMARADÁSA	108
3.2.3 Az Európai Számvevőszék	110
A SZÁMVEVŐSZÉK VERSENYVIZSGÁJÁRÓL VALÓ KIZÁRÁSRÓL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÁS ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA	110
3.2.4 Az Európai Bizottság és a Számvevőszék	112
A BIZOTTSÁG HOZZÁJÁRUL A FENNMARADÓ ÖSSZEG KIFIZETÉSÉHEZ.....	112
3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK	118
TÁMOGATÁS KIFIZETÉSÉNEK ELMULASZTÁSA SZÓBELI ÍGÉRETEK ELLENÉRE	118
A BIZOTTSÁG KÁRTÉRÍTÉST FIZET VOLT SEGÉDTISZTVEISŐJÉNEK.....	123
AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATA UTÁN A BIZOTTSÁG HAJLANDÓ INFORMÁCIÓT SZOLGÁLTATNI EGY ÚJSÁGÍRÓNAK	126

3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ÜGYEK	132
3.4.1 Az Európai Parlament	132
UDVARIAS VISELKEDÉS KÖTELESSÉGÉNEK ELMULASZTÁSA.....	132
3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa	137
DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS.....	137
A TANÁCS FELELŐSSÉGE MEGBIZONYOSODNI ARRÓL, HOGY AZ EURÓPAI UNIÓ RENDŐRI MISSZIÓJA SZARAJEVÓBAN TISZTELETBEN TARTJA AZ ALAPVETŐ JOGOKAT	144
3.4.3 Az Európai Bizottság	147
TÉVES INFORMÁCIÓ SZOLGÁLTATÁSA PÁLYÁZATI ELJÁRÁS SORÁN	147
AZ IST PROGRAM MŰKÖDÉSE.....	153
A SZERZŐDÉS MEGSÉRTÉSE MIATTI PANASZBEADVÁNYRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT MEGHOZATALÁNAK ELMULASZTÁSA (EK 226. CIKK).....	154
DISZKRIMINATÍV KITÉTEL VERSENYVIZSGA KIÍRÁSBAN	157
EGY, A FŐKÁKRÓL SZÓLÓ TANULMÁNY KÖVETKEZETLEN MEGKÖZELÍTÉSE A BIZOTTSÁG ÁLTAL.....	162
A PÁLYÁZATI FELTÉTELEKRE VONATKOZÓ KÉRDÉSEK MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMULASZTÁSA.....	169
3.4.4 Gazdasági és Szociális Bizottság	173
ÁLLÍTÁS, MELY SZERINT A PANASZOS A FELVÉTELI ELJÁRÁS SORÁN „HAMIS INFORMÁCIÓKAT” ADOTT	173
3.4.5 Az Európai Csaláselleni Hivatal	177
MEGALAPOZATLAN MEGVESZTEGETÉSI VÁDAK EGY ÚJSÁGÍRÓ ELLEN	177
3.5 AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK	179
3.5.1 Az Európai Unió Tanácsa	179
A TANÁCS RÉSZLEGES HOZZÁFÉRÉST ENGEDÉLYEZ A VISELKEDÉSI KÓDEX MUNKACSOPORT ÉVES JELENTÉSÉHEZ.....	179
A TANÁCS BIZTOSÍTJA A HOZZÁFÉRÉST A PÁLYÁZÓK JAVÍTOTT VIZSGADOLGOZATAIHOZ	180
3.5.2 Az Európai Bizottság	186
A BIZOTTSÁG ELŐMOZDÍTJA A HELYES IGAZGATÁS ÜGYÉT AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN	186
TÁVKÖZLÉSI CÉG ÁLTAL ELKÖVETETT NEMZETISÉGI HOVARTARTOZÁS MIATTI DISZKRIMINÁCIÓ ÉS AZ EU-VERSENYJOG	192
3.6 KÜLÖN JELENTÉS UTÁN LEZÁRT ÜGYEK	199
3.6.1 Az Európai Parlament	199
AZ EURÓPAI PARLAMENT HOZZÁJÁRUL A FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁKON SIKERES PÁLYÁZÓK NEVÉNEK NYILVÁNOSSÁGRA HOZÁSÁHOZ.....	199
3.6.2 Az Európai Unió Tanácsa	200
HOZZÁFÉRÉS A TANÁCS DOKUMENTUMAIHOZ, BELEÉRTVE A JOGI SZOLGÁLAT VÉLEMÉNYEIT	200
3.7 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATOK	206
IGÉNYBE VEHETŐ JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK PÁLYÁZATI ELJÁRÁSOKBAN	206
ELEKTRONIKUS JELENTKEZÉS FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁRA – A PANASZOS CSATLAKOZÓ ORSZÁG ÁLLAMPOLGÁRA	210
3.8 A REGIONÁLIS OMBUDSMAN KÉRDÉSE	212
KÖZÖSSÉGI JOGSZABÁLYOK A SZKLERÓZIS MULTIPLEXBEN SZENVEDŐ SZEMÉLYEK REHABILITÁCIÓJÁNAK TERÜLETÉN	212

4	Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel	213
4.1	AZ EURÓPAI PARLAMENT	215
4.2	AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG	217
4.3	AZ EURÓPAI KONVENT	218
4.4	AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA	219
4.5	AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA	219
4.6	A SZÁMVEVŐSZÉK	219
4.7	AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK	220
4.8	AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK KIADVÁNYAINAK HIVATALA	220
5	Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel	221
5.1	KAPCSOLATOK AZ EU NEMZETI, REGIONÁLIS ÉS HELYI OMBUDSMANJAIVAL	223
5.2	A KAPCSOLATI HÁLÓZAT	227
5.3	KAPCSOLATOK A CSATLAKOZÓ ORSZÁGOK NEMZETI OMBUDSMANJAIVAL	229
6	Közönségkapcsolatok	231
6.1	AZ ÉV KIEMELT ESEMÉNYEI	233
6.2	KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK	238
6.3	EGYÉB ESEMÉNYEK	254
6.4	MÉDIAKAPCSOLATOK	256
6.5	ON-LINE KOMMUNIKÁCIÓ	262
	Mellékletek	265
A	AZ EURÓPAI OMBUDSMAN 2003-AS MUNKÁJÁRA VONATKOZÓ STATISZTIKÁK	267
B	AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE	275
C	MUNKATÁRSÁK	277
D	A HATÁROZATOK MUTATÓI	280
E	AZ EURÓPAI OMBUDSMAN MEGVÁLASZTÁSA	285

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

Az európai ombudsmannak az Európai Parlamenthez benyújtott kilencedik éves jelentése az ombudsman 2003-as tevékenységéről számol be.

Ez a jelentés P. Nikiforos Diamandouros által beterjesztett első éves jelentés. P. Nikiforos Diamandourost az Európai Parlament 2003. január 15-én választotta európai ombudsmanná azt követően, hogy az első európai ombudsman, Jacob Söderman bejelentette visszavonulását. Diamandourosz úr 2003. április 1-jén foglalta el hivatalát, ez a jelentés ennél fogva Söderman úr január 31. és március 31., illetve Diamandourosz úr április 1. és 2003 vége között végzett munkájára vonatkozik.

A JELENTÉS FELÉPÍTÉSE

A jelentés hat fejezetből és öt mellékletből áll. Az 1. fejezet az ombudsman személyes bevezetője, amelyben tisztelettel adózik elődjének, áttekinti az év legfontosabb eseményeit és eredményeit, valamint kifejti célkitűzéseit.

A 2. fejezet arról számol be, hogy az ombudsman milyen eljárást követ a panaszbeadványok elemzése és a vizsgálatok lefolytatása során, illetve áttekintést ad a 2003-as év során az ombudsmanhoz benyújtott panaszokról.

A jelentés fő része, a 3. fejezet az ombudsman vizsgálatait követően meghozott határozataiból válogat. A fejezet elsősorban a panaszbeadványokkal kapcsolatos határozatokat tartalmazza, amelyeket előbb a ténymegállapítás és az eredmény típusa szerint, majd az érintett intézmény vagy szerv alapján csoportosít. A hivatalból indított vizsgálatokat és a tagállamok ombudsmanjaitól származó megkereséseket követő határozatokkal külön rész foglalkozik.

A 4. fejezet az Európai Unió más intézményeivel fenntartott kapcsolatokkal, valamint az ombudsmannak az Európa jövőjéről szóló konventben betöltött megfigyelő szerepével foglalkozik.

Az 5. fejezet az európai ombudsmannak az európai – a jelenlegi és leendő tagállamokban tevékenykedő – nemzeti, regionális és helyi ombudsmanokkal fenntartott kapcsolatáról számol be.

A 6. fejezet az információs és kommunikációs tevékenységet mutatja be. Az öt részre osztott fejezet beszámol az év legfontosabb eseményeiről, a jelenlegi és leendő tagállamokban szervezett konferenciákról és találkozókról, valamint egyéb eseményekről, például a látogatói csoportok előtt tartott előadásokról, a médiakapcsolatokról és az on-line kommunikációról.

Az A melléklet az európai ombudsman 2003-ban végzett munkájával kapcsolatos statisztikákat tartalmazza. A B és C melléklet az Ombudsman költségvetését, illetve munkatársait mutatja be. A D melléklet az ügyek iktatószáma, a témakör és az állítólagos hivatali visszasság típusa szerint csoportosítja a 3. fejezetben tárgyalt határozatokat. Az E melléklet az ombudsman megválasztásának folyamatáról tájékoztat.

KIVONAT

Az európai ombudsman feladata

Az európai ombudsman hivatalát az európai uniós állampolgárság részeként hozta létre a maastrichti szerződés. Az európai ombudsman a közösségi intézmények és szervek tevékenysége – kivéve a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységének ellátása – során felmerülő hivatali visszasságokkal kapcsolatos panaszbeadványokat vizsgálja. Az ombudsman az

Európai Parlament jóváhagyásával úgy határozta meg a „hivatali visszásság” fogalmát, hogy az magában foglalja az emberi jogok, a jogállamiság és a helyes igazgatás elveinek betartását.

A magánszemélyektől, cégektől és szervezetektől érkező panaszbeadványok kivizsgálása mellett az ombudsman hivatalból is indít vizsgálatokat, és mindent megtesz annak érdekében, hogy az állampolgárok értesüljenek jogaikról és azok gyakorlásának mikéntjéről.

Panaszbeadványok és vizsgálatok 2003-ban

2003-ban összesen 2 436 panaszbeadvány érkezett a hivatalhoz, ami 10%-os növekedést jelent az előző évhez képest, részben annak köszönhetően, hogy fokozott hangsúlyt fektetnek az állampolgárok jogaikról való tájékoztatására. A panaszbeadványok csaknem fele elektronikus úton jutott el az ombudsmanhoz, e-mailben vagy az ombudsman weboldalán található űrlap kitöltésével.

Az esetek csaknem 70%-ában az ombudsman segíteni tudott a panaszosnak. Vizsgálatot indított, továbbította az esetet az illetékes testületnek vagy tanácsot adott, hogy kihez fordulhat gyors és hathatós megoldás reményében.

Az év folyamán összesen 253 új vizsgálat indult. Az ombudsman számos, információra irányuló kéréssel is foglalkozott, ezek közül 2 538 e-mailben érkezett.

Az ombudsman vizsgálatainak eredménye

Az ombudsman 180 esetet zárt le vizsgálatot követő határozattal. Az Éves Jelentés 3. fejezete e határozatok közül egy válogatást tartalmaz a témakör, az eredmény típusa és az érintett intézmények és szervek szerint csoportosítva, érzékeltetve a vizsgálatok sokféleségét. Gyakorlati okokból csak azok a határozatok szerepelnek a jelentésben, amelyek új jogi megállapításokat, az ombudsman hatáskörére vagy eljárásaira vonatkozó új adatokat vagy általános fontosságú és érdeklődésre számot tartó tényeket tartalmaznak. Az ombudsman összes határozata – kivéve néhány bizalmas esetet, amelyeknél a névtelenség nem biztosítható kielégítően – hozzáférhető a panaszos anyanyelvén és angolul az ombudsman weboldalán (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

Nem történt hivatali visszásság

87 ügyben az ombudsman vizsgálatai nem tártak fel hivatali visszásságot. Ez az eredmény nem mindig negatív a panaszosra nézve, mert legalább részletes magyarázatot kap az érintett intézmény vagy szerv ténykedésével kapcsolatban. Például:

- Az a panaszos, aki az Európai Konventtel kapcsolatos dokumentumokért fordult a Tanácshoz, elfogadta a Tanács magyarázatát, mely szerint nincs birtokukban a kérdéses dokumentum. A panaszos azt is hasznosnak találta, hogy a Tanács megvilágította a Konventhez fűződő intézményes kapcsolatát. Ráadásul a panaszbeadvány hatására az Európai Konvent Elnökségének napirendjei és jegyzőkönyvei közvetlenül a munka befejezése után felkerültek a Konvent weboldalára (1795/2002/IJH).
- A Számvevőszék elismerte, hogy a panaszosnak a dokumentumok megtekintésére irányuló kérelmét nem a hozzáférésre vonatkozó szabályoknak megfelelően kezelték. A Számvevőszék felkérte a panaszost, hogy adjon részletesebb tájékoztatást az őt érdeklő információkkal kapcsolatban, hogy megvizsgálhassák a kérelmet a szabályoknak megfelelően (1117/2003/GG).
- Az egyik panaszos felhívta az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) figyelmét egy EU-finanszírozású projekttel kapcsolatos állítólagos szabálytalanságra. Az OLAF kivizsgálta az ügyet, de nem értesítette a panaszost az eredményről, ezért az az ombudsmanhoz fordult. Az ombudsman vizsgálata során az OLAF tájékoztatta a panaszost a vizsgálat eredményéről (1625/2002/IJH).

Az intézmény által rendezett ügyek

Az ombudsman vizsgálata 48 esetben vezetett arra az eredményre, hogy az érintett intézmény vagy szerv a panaszos teljes megelégedésére rendezte az ügyet. Például:

- Az ombudsmanhoz a Stockholmi Egyetem által benyújtott panaszbeadványt követően a Bizottság kifizette egy kutatási projekt utolsó részletét és a kamatokat, valamint elnézést kért a késedelemért. A Bizottság arról is biztosította az ombudsmant, hogy a korábban késedelmes pénzügyi eljárás azóta kielégítően működik (1173/2003/(TN)IJH).
- Egy alvállalkozó szolgáltatásait megfizették az ombudsman közbelépését követően. A Bizottság elmagyarázta, hogy azért nem tud fizetni a projekt koordinátorának, mert az kifogásolható végső jelentést nyújtott be. Amint a koordinátor benyújtotta a végső jelentés javított változatát, a Bizottság kifizette az utolsó részletet. A koordinátor ezután kifizette az alvállalkozót, aki megköszönte az ombudsman segítségét (1960/2002/JMA).

Békés megoldások

Az ombudsmant - többek között - a közvetítés lehetősége különbözteti meg a bíróságtól. Ennek köszönhetően mindkét fél számára kielégítő, kedvező eredmény születhet. Amikor az európai ombudsman hivatali visszasságot talál, megpróbál békés megoldásra jutni. Javasolhatja például az érintett intézménynek, hogy a felelősség feltétlen elismerése vagy precedens teremtése nélkül ajánljon fel jóvátételt a panaszosnak.

2003 végén hét, békés megoldásra irányuló javaslat még vizsgálati szakaszban volt, négy ügyet azonban az év során sikerült rendezni. Ilyen volt többek között:

- Az az eset, amikor a Bizottság, az ügy kivételes jellegét figyelembe véve rendkívüli, ex gratia kártérítést fizetett, noha úgy ítélte meg, hogy erre nincs törvényes kötelezettsége. A panaszos az intézménynek dolgozott, és azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta kifizetni részére az őt jogosan megillető titkársági pótlék teljes összegét (1166/2002/(SM)IJH).
- Az az eset, amikor a Bizottság felülvizsgálta azon határozatát, miszerint több mint 37 000 eurót visszakövetel egy német egyesületnek nyújtott támogatásból. A Bizottság, bíróságon kívüli megállapodás keretében, hajlandó volt elállni követelésétől, amennyiben bizonyítást nyer, hogy a támogatást a projekt kedvezményezettjeinek általános érdekeit szolgáló célra használták fel. Az egyesület fenntartotta azt a véleményét, hogy részéről nem történt szerződösszegés, de úgy ítélte meg, hogy békés megoldást találtak a panaszbeadványra (0548/2002/GG).

Kritikai észrevételek

Ha nincs lehetőség békés megoldásra, az ombudsman kritikai észrevétellel vagy ajánlástervezettel is lezárhatja az ügyet. Az ombudsman akkor tesz kritikai észrevételt, ha a hivatali visszasság nem jár általános következményekkel, ha az érintett intézménynek már nem áll módjában azt megváltoztatni, vagy ha az ombudsman részéről nincs szükség további intézkedésre. Ebben az évben az ombudsman húsz kritikai észrevételt tett. Például:

- Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) sajtóközleményben kiadott, vesztegetéssel kapcsolatos vádjait egy bizonyos újságíróra lehetett vonatkoztatni. Az újságíró panaszt tett az ombudsmannál, aki úgy ítélte meg, hogy az OLAF helytelenül járt el, mert az állításoknak nem volt nyilvánosan ellenőrizhető, tényszerű alapja. Az ombudsman végül úgy ítélte meg, hogy a kritikai észrevétel megfelelő és kielégítő megoldást nyújt a panaszosnak (1840/2002/GG).
- Egy panaszosnak az Európai Unió Szarajevói Rendőri Missziójával kötött szerződését állítólagos kötelelességmulasztás miatt megszüntették. Az ombudsman álláspontja szerint a Tanács felelős azért, hogy a Misszió intézkedései során figyelembe vegye a jogállamiság elvét és az alapvető jogokat. A panaszos alapvető joga sérült, mert nem kapott lehetőséget a feltételezett tényekkel kapcsolatos nézetei kifejtésére. Minthogy a szerződést több mint egy évvel korábban szüntették meg, békés megoldásnak nem volt helye, ezért az ombudsman kritikai észrevétellel zárta le az ügyet (1200/2003/OV).
- Az ombudsman kritikai észrevétellel illette az Európai Parlamentet, mert az nem tett eleget a nyilvánossággal szembeni udvarias viselkedés követelményének. A kritikai észrevétel egy pályázati felhívással kapcsolatos érdeklődésre küldött válaszlevélre vonatkozott. A panaszos

azt állította, hogy az e-mail hangneme nem volt megfelelő, és arrogáns viselkedés benyomását keltette (1565/2002/GG).

Ajánlástervezetek

Azokban az esetekben, amikor a hivatali visszasság különösen súlyos vagy általános következményekkel jár, vagy ha az érintett intézmény még megszüntetheti a hivatali visszasságot, az ombudsman ajánlástervezetet készít. Az érintett intézmény vagy szerv három hónapon belül részletes véleményben válaszol az ombudsmannak.

2003-ban kilenc új ajánlástervezet készült. Ezek közül négy ügy kimenetele az év végén még ismeretlen volt, de az érintett intézmények elfogadtak három 2003-ban és két 2002-ben készült ajánlástervezetet. Például:

- Egy panaszos a Tanács által kiírt versenyvizsga egyik írásbeli feladatán nem érte el a továbbjutáshoz szükséges minimális pontszámot. Amikor a Tanács megtagadta a kijavított vizsgadolgozat megtekintését, a pályázó az ombudsmanhoz fordult. A vizsgálat után az ombudsman a megtekintés mellett érvelő ajánlástervezetet adott át a Tanácsnak, amely elfogadta azt. Ezzel összhangban hozta meg a Tanács azon döntését, a Bizottsághoz és a Parlamenthez hasonlóan, melyek már 1999-ben, illetve 2000-ben döntést hoztak ugyanebben a kérdésben, hogy a pályázók megtekinthetik kijavított vizsgadolgozataikat (2097/2002/GG).

Hivatalból indított vizsgálatok

Ebben az évben két hivatalból indított vizsgálat zárult le pozitív eredménnyel.

- Az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal felülbíráltá azon határozatát, mely szerint az elektronikus regisztrációs rendszer műszaki hibája miatt egy ciprusi állampolgárt kizárt a felvételi versenyvizsgából. Az ombudsman azért választotta ebben az ügyben a hivatalból indított vizsgálatot, mert a panaszos nem uniós állampolgár vagy lakos (OI/4/2003/ADB).
- A Bizottság új eljárást fogadott el, hogy a sikertelen ajánlattevőket gyorsan tájékoztassák a versenytárgyalás alakulásáról, és hogy a szerződés aláírását megelőzően ésszerű halasztást biztosítsanak. Így elegendő időt biztosítanak az ajánlattevőknek a döntés megindoklásának kérvényezésére és jogi úton történő megfellebbezésére. Az új eljárást a Bizottság 2003. július 3-ai közleménye ismerteti. Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy az új eljárás összhangban van a Bíróság esetjogával, és azt javasolta, hogy a Bizottság következetesen tájékoztassa a sikertelen ajánlattevőket a döntés megfellebbezésével kapcsolatos jogukról (OI/2/2002/IJH).

2003-ban az ombudsman öt vizsgálatot indított hivatalból, ezek közül négy az év végén is folyamatban volt. Két vizsgálat olyan panaszbeadvánnyal kapcsolatos, amely a rendszerből eredő problémára utal. Az első a Bizottság állományába helyezett nemzeti szakértők számára rendelkezésre álló, belső viták esetén alkalmazható rendezési lehetőségekkel kapcsolatos. A másik a Bizottság szerepét érinti az Európai Iskolák helyes igazgatási gyakorlatának ösztönzésében.

A rendszerből eredő esetleges problémára vonatkozó, harmadik hivatalból indított vizsgálat a fogyatékkal élők integrációjával kapcsolatos, különös tekintettel a Bizottság azon intézkedéseire, melyek azt hivatottak biztosítani, hogy a fogyatékkal élőket ne érje hátrányos megkülönböztetés az intézménnyel való kapcsolattartás során.

Az Európai Unió egyéb intézményeivel és szerveivel ápolt kapcsolat

A pozitív eredmények elősegítése érdekében az ombudsman konstruktív munkakapcsolatot tart fenn az EU intézményeivel és szerveivel. 2003-ban az ombudsman nyolc intézmény tagjaival és tisztviselőivel találkozott, többek között a Parlament, a Bíróság, az Európai Beruházási Bank és a Számvevőszék elnökével, a Biztosok Testületével és a Bizottság főigazgatóival. E találkozók során az ombudsman hangsúlyozta, hogy feladatai közé tartozik a közvetítés is, és hogy a békés megoldás mind a panaszos, mind az érintett intézmény vagy szerv számára pozitív eredmény.

Az intézmények és szervek aktív együttműködése azért is alapvető fontosságú, mert ezáltal biztosítható, hogy az ombudsmanhoz történő panasz benyújtásának jogáról és annak gyakorlása mikéntjéről értesülhessenek azok, akik jogosultak panasszal fordulni az ombudsmanhoz. A Bizottság pozitívan reagált az ombudsman azon javaslatára, hogy az ilyen jellegű tájékoztatást terjesszék ki a támogatások igénylőire és kedvezményezettjeire is, mindenekelőtt egy nemrégiben megjelent közlemény érintettjeire¹.

Az ombudsman szoros és hatékony munkakapcsolatot tart fenn az Európai Parlament Petíciós Bizottságával, így szükség esetén kölcsönösen továbbítják egymásnak az ügyeket. Az ombudsman gyakran hívja fel a panaszosok figyelmét az Európai Parlamentnek benyújtott petíció lehetőségére, különösen ha a panaszos az európai jogon vagy politikán kíván változtatást elérni

Az ombudsman aktívan részt vett az Európa jövőjéről szóló konventben, hogy az állampolgári jogok kiemelt helyen szerepeljenek az Európai Alkotmány tervezetében. Söderman úrnak sikerült elérnie, hogy az Európai Alkotmány tervezetében az Alapjogi chartát is beépítsék, és ő és Diamandourosz úr egyaránt ragaszkodtak ahhoz, hogy a szöveg explicit módon elismerje az ombudsmanok és egyéb bíróságon kívüli jogorvoslatok szerepét. Noha ez utóbbi célt 2003-ban nem sikerült megvalósítani, az ombudsman továbbra is elsődleges fontosságú célkitűzésnek tekinti és mindent megtesz azért, hogy a bíróságon kívüli jogorvoslat lehetősége bekerüljön az Alkotmány végleges szövegébe.

Együttműködés az Európában tevékenykedő ombudsmanokkal

Az európai ombudsman együttműködik az európai ombudsmanok és hasonló testületek kiterjedt hálózatával. A hálózatnak ma már 90 tagja van 30 európai országban. Idetartoznak az Európai Unión belül működő nemzeti és regionális szintű hivatalok, valamint a tagjelölt országokban, Norvégiában és Izlandon működő nemzeti szintű hivatalok.

A hálózaton belüli együttműködés egyaránt érinti a panaszbeadványok kezelését és az állampolgárok tájékoztatását. Sok panaszos akkor is az európai ombudsmanhoz fordul, ha a nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatással kapcsolatos problémába ütközik. Noha a panaszbeadványok az európai ombudsman hatáskörén kívül esnek, az érintett állam valamely ombudsmanja sok esetben hatékony orvoslottat nyújthat. Az európai ombudsman – amennyiben lehetséges – közvetlenül a nemzeti és regionális ombudsmanoknak továbbítja az ügyeket, vagy megfelelő tanáccsal látja el a panaszost. A hálózathoz tartozó ombudsmanoknak módjukban áll tájékoztatni az állampolgárokat az EU-jogszabályokban biztosított jogaikról, illetve a jogok gyakorlásának és védelmének mikéntjéről.

2003-ban erősödött az együttműködés: a tagállamok nemzeti és regionális ombudsmanjai több ízben találkoztak a tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjaival. Az EU nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumát áprilisban tartották Athénban, „A jogok védelme és az ombudsmanok az Európai Unióban” címmel, az európai és a görög ombudsman közös szervezésében. Az Európai Parlamentet a Petíciós Bizottság elnöke, Vitaliano Gemelli képviselte. Az EU regionális ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. találkozóját, amelyen az Európai Ombudsman Hivatala is képviseltette magát, Valenciában tartották, a Sindic de Greuges de Valencia (regionális ombudsman) égisze alatt. A megvitatott témakörök között szerepelt Európa jövője, a bevándorlás és a menedékjog, valamint a környezetvédelem. Májusban az európai ombudsman is részt vett a lengyel ombudsman, Andrzej Zoll által a tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjai számára Varsóban rendezett konferencián. A találkozó „Az ombudsman és az Európai Uniójoga” címet viselte.

Az európai ombudsman hálózatának összekötő tisztviselők is tagjai. Őket a nemzeti ombudsmanok hivatalában jelölik ki a hálózat többi tagjával való személyes kapcsolattartás érdekében. 2003 decemberében az összekötő tisztviselők találkozót tartottak Strasbourgban, „Európai információ, tanácsadás és igazságszolgáltatás mindenkinek” címmel. Ez volt az első olyan találkozó, amelyen az Unióhoz 2004-ben csatlakozó tíz ország összekötő tisztviselői is részt vettek.

¹ Közlemény a Bizottság igazgatási autonómiájába vagy intézményi kiváltságába tartozó támogatásokra vonatkozó javaslattal kapcsolatban (COM (2003)274 végleges).

Két találkozó között az európai ombudsman három kommunikációs kezdeményezésének köszönhetően működik a hálózat: Az Európai ombudsman - hírlevél című, a Nemzetközi Ombudsman Intézet Európai Régiójával közösen, kétévente megjelentetett kiadvány, az európai ombudsman által készített elektronikus hírszolgálat, az Ombudsman hírlap és az interaktív Internetes csúcstalálkozó segítségével.

Az állampolgárok megszólítása

Az ombudsman munkájának kulcsfontosságú része az állampolgárok tájékoztatása a jogairól, beleértve az európai ombudsmannál való panasztétel jogát is. 2003. május végén az ombudsman bejelentette, hogy 2004. május 1-jéig, a bővítés időpontjáig mind a tíz csatlakozó országba és minél több tagállamba ellátogat. 2003 végére az ombudsman tizenegy jelenlegi és öt leendő tagállamba látogatott el, magas rangú tisztviselőkkel találkozott és civil szervezeteknek, kereskedelmi kamaráknak, egyetemi hallgatóknak, újságíróknak és más érdeklődő állampolgároknak mutatta be a munkáját. A látogatások sikeréhez nagyban hozzájárult az érintett országok nemzeti ombudsmani hivatalai, illetve az Európai Parlament és az Európai Bizottság képviselői között kialakult együttműködés.

2003-ban az ombudsman és munkatársai a regionális hivatalok, érdekcsoportok, európai intézetek, egyetemek és civil szervezetek meghívására összesen 80 konferencián, találkozón és munkacsoportban vettek részt az Unióban. E találkozókra köszönhetően az ombudsman bemutathatta munkáját a potenciális panaszosoknak és az érdeklődő állampolgároknak.

Az év során, különösen az Európai Parlament által májusban szervezett nyílt napokon széles körben terjesztették az európai ombudsman munkájával kapcsolatos anyagokat. Az információ az ombudsman weboldalán is elérhető volt, Rendszeresen tettek közzé határozatokat, sajtóközleményeket, statisztikákat és az ombudsman kommunikációs tevékenységének eredményeit.

Az ombudsman folytatta a médiával fenntartott konstruktív munkakapcsolat hagyományát, hat sajtótálalkozón és nyolc sajtótájékoztatón ismertette a munkáját. Összesen 45 újságíró készített interjút az ombudsmannal Strasbourgban, Brüsszelben, valamint a tagállamokban és a csatlakozó országokban tett hivatalos látogatásai alkalmával. Átlagosan hét munkanaponként adtak ki sajtóközleményt, hogy felhívják a figyelmet az ombudsman határozataira és kommunikációs tevékenységére. Az ombudsman munkájára vonatkozó újságírói információkéréseknek egész évben eleget tettek.

Belső előrelépések

Az év során az ombudsman nagy erővel készült a bővítésre, hogy 2004. május 1-jétől hathatósan szolgálhassa 25 tagállam állampolgárait a szerződéseken használt 21 nyelven.

A 2002-ben elfogadott, több évre szóló költségvetéstervezet alapján 2003-2005 között fokozatosan kell megnyitni a bővítéssel összefüggő új munkahelyeket. Az ombudsman hivatalában a 2002-es 27-ről 2003-ban 31-re nőtt az álláshelyek száma, míg a költségvetési hatóság által 2003 decemberében elfogadott 2004-es költségvetés már 38 álláshellyel számol.

Az év folyamán megkezdődött a hivatal felépítésének és az emberi erőforrások felhasználásának felülvizsgálata. Az ombudsman hozzálátott az informatikai infrastruktúra és a panaszbeadványok adatbázisának jelentős fejlesztéséhez. Ezekre a kezdeményezésekre azért volt szükség, hogy a hivatal meg tudjon birkózni a előreláthatólag növekvő számú panaszbeadvánnyal, és hogy javuljon az állampolgároknak nyújtott segítség minősége és hatékonysága.

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

2003 izgalmas év volt az európai ombudsman hivatala számára. A beérkezett panaszbeadványok száma jelentősen megnőtt. Ez a növekedés részben annak köszönhető, hogy komoly erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy az állampolgárokat tájékoztassuk jogaikról. Megerősítettük az Európa-szerte működő ombudsmanok együttműködését, hogy az állampolgárok megfelelő megoldást találhassanak panaszaikra. Megkezdjük a végső felkészülést az Európai Unió bővítésére. Az ombudsman aktívan részt vett az Európa jövőjét megvitató konventben annak érdekében, hogy az állampolgári jogok kiemelt helyen szerepeljenek az Európai Alkotmány tervezetében.

2003 áprilisában, az alapító európai ombudsman, Jacob Söderman nyugdíjba vonulását követően, változás következett be az intézmény élén is. Az európai állampolgárok nevében elismeréssel adózom számos eredményének. Egyik legfontosabb vívmánya, hogy bölcs irányítása alatt megalakult az európai ombudsman hivatala és hatékony, köztisztelőben álló intézménnyé vált, amely következetesen és sikeresen hirdeti a nyíltságot, az elszámoltathatóságot és a helyes igazgatást. Hivatali idejének hét és fél éve alatt Jacob Söderman több mint 11 000 állampolgárnak segített, vagy úgy, hogy közvetlenül oldotta meg a problémájukat, vagy úgy, hogy megfelelő helyre irányította őket. Az Európai Unió intézményeinek tett ajánlásai, jelentései és észrevételei nyomán meghozott fontos reformok jelentősen emelték az állampolgároknak nyújtott szolgálat színvonalát. A hivatal eddigi eredményei támasztotta magas elvárásoknak a jövőben is igyekszem megfelelni.

Európai ombudsmanként kitűzött legfontosabb céljaim

Amikor 2002 novemberében jelöltként jelentem meg az Európai Parlament Petíciós Bizottsága előtt, vázoltam a megválasztásom esetén megvalósítandó legfontosabb céljaimat. Amióta 2003 áprilisában elfoglaltam a hivatalt, elképzeléseimet három alapvető célt szolgáló programmá dolgoztam ki.

Az ombudsman hivatalának hatékonyabbá tétele

Minden ombudsmani hivatalnak csakis az lehet az elsődleges célja, hogy a hozzá forduló állampolgároknak gyorsan és megfelelő módon segítséget nyújtson, vagy tanácsot adjon. 2003-ban 10%-kal nőtt azok száma, akik az európai ombudsmanhoz panaszt nyújtottak be. Az esetek csaknem 70%-ában segíteni tudtunk a panaszosoknak. Vizsgálatot indítottunk, továbbítottuk az esetet az illetékes szervnek, vagy tanácsot adtunk, hogy kihez fordulhatnak gyors és hathatós megoldás reményében.

Ilyen eredményt csak akkor érhetünk el, ha az ombudsman konstruktív munkakapcsolatot tart fenn a bepanaszolt intézményekkel és szervekkel. Az európai intézmények 2003-ban is készen mutatkoztak az ombudsman által eléjük tárt panaszok megoldására. Maguk javasoltak megoldást, illetve elfogadták és végrehajtották az ombudsman javaslatait. Az év folyamán találkoztam más intézmények tagjaival és tisztviselőivel, többek között a Biztosok Testületével, a Parlament, a Bíróság és a Számvevőszék elnökével, valamint a Bizottság főigazgatóival, hogy vázoljam az elvárásaimat és felhívjam a figyelmüket a fejlesztésre szoruló területekre.

Jó érzéssel tölt el, hogy e találkozóknak köszönhetően még jobban megértették az ombudsman kettős szerepét az intézmények független, külső ellenőrző szerveként, illetve a közvetítés eszközeként. Ez utóbbi szerep növekvő felismerése segített abban, hogy az EU-intézmények maguk is érzékeljék az ombudsmannal folytatott még rendszeresebb együttműködés előnyeit. Meggyőződésem, hogy az intézményeknél egyre inkább tudatosul, hogy a panaszok mögött rejlő problémák megoldása kettős előnnyel jár. Egyrészt elejét veszi az azonos témával kapcsolatos későbbi panaszbeadványoknak, másrészt lehetővé teszi az intézmények számára, hogy folyamatosan figyelemmel kísérjék, hogy a tevékenységük során észlelt hivatali visszasságokra megfelelő választ adtak-e. Az ombudsman

szerepe elismerésének egyértelmű tanúbizonyságát adta a Tanács, amikor 2003-ban az ajánlásomra átláthatóbbá tette felvételi eljárását.

Az Európai Unió bővítését és az ombudsmannak az állampolgárok minél hathatósabb tájékoztatására vonatkozó kötelezettségét szem előtt tartva, 2003-ban intenzív előkészítő lépéseket tettünk a Hivatal szerkezetének és emberi erőforrásainak fejlesztésére. E változtatásoknak köszönhetően az ombudsman még inkább megfelelt azoknak a kihívásoknak, amelyekkel 2004. május 1-jétől kell szembe néznie, amikortól 25 tagállam állampolgárait 21 nyelven kell majd szolgálnia. Örömmel jelenthetem, hogy 2003 végére a Hivatal felvette – vagy megtette az ehhez szükséges konkrét lépéseket – a szükséges jogászokat, adminisztrációs munkatársakat és gyakornokokat. Az ombudsman a várhatólag megnövekedő számú igényekre válaszul jelentős mértékben fejlesztette informatikai infrastruktúráját és adatbázisát is.

A jogállamiság, a helyes igazgatás és az emberi jogok tiszteletben tartásának elősegítése

Az európai ombudsmannak kulcsszerepe van az Unió demokratikus életének megerősítésében. E célkitűzés megvalósításához az európai ombudsmannak nemcsak az ombudsman hagyományosan értelmezett feladatkörére, a jogállamiságra és a helyes igazgatásra kell figyelmet fordítania, hanem fokozott hangsúlyt kell fektetnie az emberi jogok védelmére is. Tevékenységi köreinek újraértelmezése összhangban áll azzal a régóta tartó nemzetközi irányzattal, amelyet többek között az is jelez, hogy a finn (1999) és a norvég (2003) ombudsman feladatai közé felvették az emberi jogok védelmét is, és a Nemzetközi Ombudsman Intézet elnöke is nemrégiben tartott programbeszédében nagy jelentőséget tulajdonított az emberi jogok védelmének. Mindez egyben azon új követelmények és kihívások elismerését is jelenti, amelyek az Unió eddigi legnagyobb és legnagyobbatörőbb bővítésével járhatnak. Az ombudsman kettős stratégiát választhat a kihívásokra válaszul. Egyrészt reagálhat a beérkezett panaszbeadványokra, de proaktívan is eljárhat hivatalból kezdeményezett vizsgálatok lefolytatásával. Az ilyen vizsgálatok indításának lehetősége rendkívül értékes, mivel így azok a rendszerből eredő esetleges problémák, amelyekre több panaszbeadvány is felhívja a figyelmet, megoldhatóak. 2003 őszén három ilyen vizsgálatot indítottam, ezek közül az egyik a fogyatékkal élők integrálásával kapcsolatos az Európai Bizottságnál.

Az ombudsman előremozdító szerepe azonban lényegesen több ennél. Az ombudsman felelőssége úgy használni a rendelkezésére álló eszközöket, hogy az állampolgárok megfelelő tájékoztatást kapjanak jogaikról és a jogaik tiszteletben tartását biztosító lehetőségekről. Az állampolgárok Unióból levezethető jogainak érvényesítése szempontjából ez kulcsfontosságú, hiszen állampolgári jogaik így válnak valódi jogokká. 2003-ban a tagállamokban és a csatlakozó országokban tett látogatása részeként az európai ombudsman nyilvános előadások, interjúk és információs anyagok segítségével tájékoztatta az állampolgárokat a jogaikról és arról, hogy hogyan érvényesíthetik azokat.

Az ombudsman kezdeményezően közreműködött abban is, hogy az Európai Konvent mérlegelése és megbeszélései középpontjába az állampolgárokat állítsa. Söderman úrnak sikerült elérnie, hogy az Európai Alkotmányról szóló szerződés tervezetében az Alapjogi Chartát is beépítsék. Mindketten, elődöm és magam is ragaszkodtunk ahhoz, hogy a szöveg egyértelműen ismerje el az ombudsmanok és egyéb bíróságon kívüli jogorvoslatok szerepét. Noha ez utóbbi célt 2003-ban nem sikerült megvalósítani, továbbra is elsődleges fontosságú célkitűzésnek tekintem a bíróságon kívüli jogorvoslatok elismertetését, és mindent megteszek azért, hogy az bekerüljön az Alkotmány végleges szövegébe.

Azon állampolgárok számára, akiknek a jogait megsértették, a nemzeti és regionális ombudsmanok hatékony jogorvoslatot nyújtanak. Ily módon kulcsszerepük van annak biztosításában, hogy országaik közigazgatása teljes mértékben betartsa-e az uniós jogot. E cél elérése érdekében kiemelkedő jelentőségű az európai ombudsman és a tagállamok ombudsmanjainak szoros együttműködése. 2003-ban egyre szorosabbá vált ez az együttműködés. Áprilisban, az Európai Unióban működő nemzeti ombudsmanok Athénban, a regionális ombudsmanok pedig Valenciában tartottak találkozót. Májusban a tagjelölt országok nemzeti ombudsmanjai tartottak hasonló találkozót Varsóban, amely ilyen formában az utolsó találkozó volt a bővítés előtt. 2003 decemberében, 26 ország képviselőjében, a nemzeti ombudsmanok hivatalában dolgozó összekötő tisztviselők

gyűltek össze Strasburgban. A négy találkozóknak köszönhetően a résztvevők elmélyíthették az Unió joganyagával kapcsolatos ismereteiket, és megoszthatták egymással tapasztalataikat és a bevált módszereket. Jelentősen növelték a hivatalok közötti napi szinten zajló információcserét, amelyet az európai ombudsman három kommunikációs kezdeményezése biztosít. A European Ombudsman - Newsletter című, évente kétszer megjelenő, a Nemzetközi Ombudsman Intézet Európa Régiójával közösen készített kiadvány, az európai ombudsman által kiadott, ombudsman Daily News című elektronikus hírszolgálat, valamint az interaktív Internetes Csúcstalálkozó. A Csúcstalálkozó segítségével az európai ombudsmanok és munkatársaik megvitathatják a mindannyiukat érintő problémákat, dokumentumokat cserélhetnek és kérdéseket tehetnek fel a kollégáiknak.

Az Unió valamennyi – régi és új – állampolgárának megszólítása

A hivatalba lépésemkor kitűzött három cél közül talán az ombudsman kommunikációjának és információs tevékenységének erősítése volt a leglátványosabb. Május végén bejelentettem, hogy a bővítés időpontjáig mind a tíz csatlakozó országba és minél több tagállamba ellátogatok, hogy tájékoztassam az állampolgárokat a jogaikról, beleértve azon jogukat, hogy panasszal fordulhatnak az ombudsmanhoz. Hat héttel később megkezdődött az információs körút első része, és az év végéig eljutottam nyugaton Írorszáig, keleten Észtorszáig, északon Finnorszáig és délen Máltáig, vagyis összesen 16 országba látogattam el – 11 jelenlegi és 5 leendő tagállamba.

Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok jelentős része – akárcsak a többi ombudsman esetében – hatáskörén kívül esik. Az európai ombudsman esetében ez tulajdonképpen elkerülhetetlen, hiszen az Európai Unió állampolgárainak csekély része kerül közvetlen kapcsolatba az Unió intézményeivel és szerveivel, márpedig az ombudsman hatásköre csak ezekre korlátozódik. Minthogy a csatlakozó országok állampolgárai nagy várakozással tekintenek az Unióra, az ilyen panaszbeadványok száma valószínűleg növekedni fog. Ezért tartom fontosnak, hogy a Hivatal fokozottan tájékoztassa az ombudsman szolgáltatatainak potenciális igénybevevőit.

Ennek egyik módja a közösségi intézményekkel és a szervezetekkel való együttműködés. Javasoltam a Bizottságnak, hogy rendszeresen tájékoztassa a segélyek és támogatások igényelőit, valamint kedvezményezettjeit arról, hogy hivatali visszasság esetén az európai ombudsmanhoz fordulhatnak. A Bizottság kedvezően fogadta a javaslatot és ígéretet tett a javaslatom megvalósításhoz szükséges intézkedések meghozatalára, mely, miután elfogadásra kerül, kiegészítése lesz egy, az Unió intézményeihez és szerveihez pályázó állampolgárokkal kapcsolatos hasonló rendelkezésnek.

Lelkesen dolgoztam azért, hogy a szemináriumokon, találkozókön és konferenciákon elhangzott beszédeim eljussanak a potenciális panaszosokhoz. A civil szervezetek, a kereskedelmi kamarák, a tudományos világ szervezetei és más érdekcsoportok lehetőséget teremtettek számomra, hogy munkámat bemutathassam, majd tagjaikat tájékoztatták tevékenységemről. Ily módon remélem, hogy azok az állampolgárok és szervezetek, akiknek az EU közigazgatásával problémájuk adódik egyre inkább megismerik az ombudsman szolgáltatait.

Összegzés

Mindent egybevetve, 2003 az átmenet éve volt az európai ombudsman intézménye számára. Úgy érzem, hogy a létrehozott szilárd alapokkal az intézmény eljuthat a megalakulás és a korai fejlődés szakaszából – amelyet az elődöm kiemelkedően irányított – a megerősödés időszakába. Az Unió történetének e kritikus pillanatában az ombudsman tiszte az állampolgárok szolgálatának új módozatai állhatatos keresése, jogaik megismertetése és azok érvényesítésének elősegítése. Mindehhez a jogállamiság tiszteletben tartására, a hivatali visszasságok elleni következetes küzdelemre és az emberi jogok éber védelmére van szükség.

Nem becsülöm alá az előttem álló feladatokat, de energikusan, lelkesen, a súlyos terhek és felelősség teljes tudatában kívánok megfelelni a kihívásoknak. Egy pillanatra sem feledkezem meg arról, hogy az ombudsmannak nemcsak jogi, hanem erkölcsi kötelessége is az állampolgárokat szolgálni, és ezzel hozzájárulni a fejlődő Európai Unió demokráciájának jobbításához.

P. Nikiforos Diamandouros

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszebeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

Az európai ombudsman legfontosabb feladata a közösségi intézmények és szervek tevékenysége – kivéve az Európai Bíróság és az Elsőfokú Bíróság igazságszolgáltatói hatáskörében történő eljárása – során felmerülő hivatali visszasságok kezelése. Az esetleges hivatali visszasságok leginkább az európai állampolgárok által benyújtott panaszbeadványok révén jutnak az ombudsman tudomására. Az ombudsmannak arra is van lehetősége, hogy hivatalból indítson vizsgálatot.

Bármely európai állampolgár vagy egy tagállamban élő európai állampolgársággal nem rendelkező személy panaszbeadvánnyal fordulhat az ombudsmanhoz. Panaszt tehetnek a vállalkozások, az egyesületek illetve egyéb olyan testületek is, amelyek bejegyzett székhellyel rendelkeznek az Unióban. Az ombudsmanhoz a panaszbeadványokat közvetlenül vagy egy európai parlamenti képviselőn keresztül lehet benyújtani.

Az ombudsman igyekszik biztosítani, hogy bárki, akinek panaszra lehet oka, tájékoztatást kapjon panasztételi jogáról és arról, hogy e jogát hogyan érvényesítheti. Csakúgy, mint az ombudsman saját, célorientált tájékoztatási kampánya, az intézmények és szervek együttműködése is nagy jelentőséggel bír e cél elérése érdekében.

Az Európai Bizottság a felvételi versenyvizsgák pályázóit, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférést kérmezőket és azokat, akik mint a Szerződések őréi keresik meg rendszeresen tájékoztatja az európai ombudsmanhoz benyújtható panasztételi jogról. Az Európai Bizottság alelnökének, Loyola de PALACIÓnak 2003. május 27-én küldött levelében az ombudsman javasolta, hogy a Bizottság fontolja meg, hogy a segélyek és támogatások pályázóit és kedvezményezettjeit is ilyen tájékoztatásban részesítse. 2003. október 27-ei levelében de PALACIO asszony tájékoztatta az ombudsmant, hogy a Bizottság úgy határozott, hogy intézkedéseket tesz az ombudsman javaslatának alkalmazására, amit a Bizottság egy közelmúltbeli közleményben² foglalt egyes segélyekkel és támogatásokkal kezd meg.

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványokat nyilvánosan kezelik, kivéve, ha a panaszos bizalmas eljárást kér. Fontos, hogy az ombudsman eljárása a lehető legnyitottabb legyen, és hogy az európai állampolgárok figyelemmel kísérhessék és megérthessék a tevékenységét, valamint, hogy eljárása követendő példaként szolgáljon más intézmények számára.

2003-ban az ombudsman 2611 ügygel foglalkozott. Ezek közül 2436 volt olyan új panaszbeadvány, amelyet 2003-ban nyújtottak be. Az állampolgároktól 2268, a cégektől és egyesületektől pedig 168 panaszbeadvány érkezett. A 2002-es évből áthozott panaszbeadványok száma 170 volt. Az ombudsman öt esetben hivatalból indított vizsgálatot.

Ahogy az ombudsman 1995-ös éves jelentésében megállapítja, létezik egy megállapodás az Európai Parlament Petíciós Bizottsága és az ombudsman között a panaszbeadványok és petíciók megfelelő esetekben történő kölcsönös áttételéről. 2003-ban hat panaszbeadványt továbbítottak a panaszos beleegyezésével az Európai Parlamenthez, hogy azokat petícióként kezeljék. 143 esetben tanácsolta azt az ombudsman a panaszosnak, hogy nyújtson be petíciót az Európai Parlamentnek. (Lásd „A” melléklet, Statisztikák)

² Közlemény a Bizottság igazgatási autonómiája ill. intézményi kiváltságai alapján folyamatban lévő támogatások alapvető eljárásaira vonatkozó javaslatról (COM(2003)274 végleges változat).

2.1 AZ OMBUDSMAN TEVÉKENYSÉGÉNEK JOGALAPJA

Az ombudsman a tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 195. cikkének, az Ombudsman-alapokmány³nak és az ombudsman által az Alapokmány 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási rendelkezéseknek megfelelően végzi. A végrehajtási rendelkezéseket és az Ombudsman-alapokmányt az összes hivatalos nyelven közzétették az ombudsman honlapján (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>). A szövegek nyomtatott formában is beszerezhetőek az ombudsman hivatalától.

A végrehajtási rendelkezések az ombudsman hivatalának belső működésével foglalkoznak. Annak érdekében azonban, hogy olyan iratokat alkossanak, amelyek érthetőek és hasznosak az állampolgárok számára, olyan más intézményekre és szervekre vonatkozó tényeket is megemlíti a végrehajtási okmány, amelyeket már az ombudsman alapokmánya is tartalmaz.

Az ombudsman hivatalának működése során szerzett tapasztalatok alapján az ombudsman új végrehajtási rendelkezéseket fogadott el 2002. július 8-án, amelyek 2003. január 1-jén léptek hatályba. Az új végrehajtási rendelkezések az összes hivatalos nyelven elérhetők az ombudsman honlapján. Az új szabályozást 2002. október 19-én tették közzé a Hivatalos Lapban (HL C 252/24).

2.2 AZ EURÓPAI OMBUDSMAN HATÁSKÖRE

Az ombudsmanhoz elküldött valamennyi panaszbeadványt nyilvántartásba veszik, és arról értesítést küldenek. Az átvételi elismervény tájékoztatja a panaszost a panaszbeadványára vonatkozó eljárásról, és tartalmazza az eljáró jogász tisztviselő nevét és telefonszámát. A következő lépés annak kivizsgálása, hogy a panaszbeadvány az ombudsman hatáskörébe tartozik-e.

Az ombudsman hatásköre alapján, amelyet az EK-Szerződés 195. cikke határoz meg, az Unió bármely polgárától vagy valamely tagállamban lakóhellyel illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől a közösségi intézmények vagy szervek – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróságot és az Elsőfokú Bíróságot – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat vehet át. Nem tartozik hatáskörébe a panasz, amennyiben:

- 1 a panaszos nem jogosult a panaszbeadvány benyújtására (lásd a továbbiakban a 2.8.4 pontot),
- 2 a panaszbeadvány nem egy közösségi intézmény vagy szerv ellen irányul,
- 3 az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Bíróság vagy az Elsőfokú Bíróság ellen irányul, vagy
- 4 nem hivatali visszasságra vonatkozik.

³

Az Európai Parlament 1994. március 9-ei 94/262 sz. határozata az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről, HL 1994, L 113/15.

Példa hatáskörön kívüli panaszbeadványra

ILLEGÁLIS BEVÁNDORLÓK HALÁLA SPANYOL VIZEKEN

Az európai ombudsmanhoz számos panaszbeadvány érkezett az állampolgárok részéről a bevándorlók halálával kapcsolatban, akiket illegálisan szállítottak az észak-afrikai partokról Dél-Spanyolországba. A panaszbeadványok főleg a spanyol és a marokkói hatóságoknak az illegális bevándorlás okozta halálesetekkel kapcsolatos felelősségére vonatkoztak. Azt javasolták, hogy a hatóságok és kiterjesztőleg az Európai Unió foglalkozzon az illegális bevándorlás problémájával és hozzon megfelelő intézkedéseket.

Az európai ombudsman az Európai Közösség intézményeinek és szerveinek hivatali visszasságaira vonatkozó panaszbeadványokat vizsgálja ki. Nem foglalkozhat a tagállamok nemzeti, regionális vagy a helyi közigazgatására vonatkozó panaszbeadványokkal. A közösségi jogalkotás szükségességére vagy azok érdemére vonatkozó panaszbeadványok szintén hatáskörön kívüli esnek.

Ezért az európai ombudsman azt tanácsolta a panaszosoknak, hogy a spanyol hatóságok tevékenységét érintően forduljanak a spanyol nemzeti ombudsmanhoz. A panaszosok azon javaslatát illetően, hogy az Európai Unió foglaljon állást, az ombudsman azt tanácsolta, hogy nyújtsanak be petíciót az Európai Parlamenthez, amely vizsgálati és jogalkotói hatáskörrel is rendelkezik a kérdést illetően.

2.2.1 „Hivatali visszasság”

Válaszul az Európai Parlament felhívására, melyben a hivatali visszasság világos meghatározását kérte, az ombudsman 1997-es éves jelentésében a következő meghatározást adta:

Hivatali visszasság abban az esetben történik, ha egy közjogi szerv elmulasztja a rá vonatkozó szabálynak vagy elvnek megfelelő intézkedést.

1998-ban az Európai Parlament egy állásfoglalást fogadott el, melyben elfogadta ezt a meghatározást.

Egy, az ombudsman és a Bizottság közti, 1999-ben történt levélváltás világossá tette, hogy a Bizottság is egyetértett ezzel a meghatározással.

2.2.2 A Helyes Hivatali Magatartási Kódex

A Kódex eredete

1998 novemberében az ombudsman hivatalból indított vizsgálatot kezdett a különböző közösségi intézmények és szervek nyilvánossággal való kapcsolataira vonatkozó helyes hivatali magatartási kódex megléte és nyilvános elérhetősége tárgyában. A hivatalból indított vizsgálat során 19 közösségi intézményt és szervet kérdeztek meg arról, hogy beleegyezésüket adnák-e egy, a tisztviselőik nyilvánossággal való kapcsolatait szabályozó kódex elfogadásához. 1999. július 28-án az ombudsman ajánlástervezet formájában a helyes hivatali magatartás kódexére vonatkozó javaslatot nyújtott be a Bizottság, az Európai Parlament és a Tanács számára. 1999 szeptemberében hasonló ajánlástervezeteket terjesztett elő a többi közösségi intézmény és szerv részére.

A megfelelő ügyintézéshez való jog az Alapjogi Chartában

2000. február 2-án egy, az Európai Unió alapjogi chartájának szövegezésért felelős Konvent által szervezett nyilvános meghallgatáson az európai ombudsman felhívást intézett a megfelelő ügyintézéshez való jognak, mint alapvető jognak a Chartába való beillesztésére.

2000. december 7-én az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökei kihirdették az Európai Unió Alapjogi Chartáját az Európai Tanács nizzai ülésén. A Charta 41. cikke tartalmazza a megfelelő ügyintézéshez való jogot.

Az európai igazgatási jog felé

2001. szeptember 6-án az Európai Parlament elfogadott egy állásfoglalást, melyben jóváhagyott egy helyes hivatali magatartásra vonatkozó kódexet, melyet az Európai Unió intézményei és szervei, azok hivatalai és tisztviselői tiszteletben kell, hogy tartsanak a nyilvánossággal való kapcsolataik során. A Parlamentnek a Kódexről szóló határozata az ombudsman 1999. július 28-ai Kódexén alapul, néhány módosítással, melyet Roy PERRY, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának felelős előadója javasolt.

A Kódex jóváhagyásával egy időben az Európai Parlament is elfogadott egy állásfoglalást, melyben felszólítja az európai ombudsmant, hogy a hivatali visszasságok kivizsgálása során alkalmazza azt, ezáltal érvényesítve az EU alapjogi chartájának 41. cikkében lefektetett, a polgárok megfelelő ügyintézéshez való jogát

Az ombudsman ezért a hivatali visszasság meghatározásának alkalmazása során figyelembe veszi a Kódex rendelkezéseit és alapelveit.

Az eredetileg Jean-Maurice DEHOUSSE, a Jogi és Belső Piaci Bizottság előadója által tett javaslatot követően az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai, a Kódexről szóló állásfoglalásában felszólította a Bizottságot, hogy nyújtson be egy javaslatot a helyes hivatali magatartási kódexet tartalmazó rendeletre, az Európai Közösséget létrehozó szerződés 308. cikke alapján.

2003. szeptember 25-én De PALACIO asszony, az Európai Bizottság alelnöke az ombudsman 2002-es éves jelentésére vonatkozó európai parlamenti vitában utalt arra, hogy az Európai Alkotmány tervezete jogalapot nyújt egy jövőbeni helyes igazgatásra vonatkozó jogszabály megalkotására, amelyet az Unió valamennyi intézményére és szervére vonatkozóan következetesen alkalmazni kell.

Egy PRODI elnök úrhoz intézett, 2003. november 24-ei levelében az európai ombudsman javasolta, hogy az előkészítő munkát haladéktalanul kezdjék meg, annak biztosítása érdekében, hogy az Alkotmány hatályba lépése után a jövőbeni jogszabályt a lehető leggyorsabban el lehessen fogadni.

2.3 A PANASZOK ELFOGADHATÓSÁGA

Az ombudsman hatáskörébe tartozó panaszok esetében további elfogadhatósági feltételeknek is meg kell felelni ahhoz, hogy a panasz alapján az ombudsman elkezdhesse az ügy vizsgálatát. Az Ombudsman-alapokmányában rögzített feltételek a következők:

- 1 a panaszbeadványt benyújtó személy és a panaszbeadvány tárgya megállapítható kell, hogy legyen (az Ombudsman-alapokmány 2.3 cikk),
- 2 az ombudsman nem avatkozhat be bíróság előtt folyamatban lévő ügybe, és nem kérdőjelezheti meg egy bírósági döntés jogszerűségét (1.3 cikk),
- 3 a panaszbeadványt az alapjául szolgáló tényeknek a panaszos tudomására jutásától számított két éven belül kell benyújtani (2.4 cikk),

- 4 a panaszbeadvány csak az érintett intézményeknél vagy szerveknél a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be (2.4 cikk),
- 5 a közösségi intézmények vagy szervek és azok tisztviselői vagy más alkalmazottai közötti munkaviszonnyal kapcsolatos panaszbeadványok esetében panaszbeadványt csak akkor lehet benyújtani, ha már minden belső igazgatási kérelem és panaszbeadvány benyújtására rendelkezésre álló lehetőséget kimerítették (2.8 cikk).

Példa egy, olyan panaszbeadványra, amely esetében a megfelelő igazgatási lehetőségeket nem merítették ki

Egy angol állampolgár panaszt nyújtott be az Európai Parlament ellen, mert a Parlament honlapján nem találta meg a képviselője nevét és a kapcsolatfelvételhez szükséges információkat.

Az ombudsman hivatala e-mailben azonnal eljuttatta a panaszhoz az Európai Parlament egyesült királyságbeli honlapjának linkjét, amely az Egyesült Királyság képviselőivel kapcsolatos információkat tartalmazta.

A panaszos megköszönte az ombudsman hivatala által nyújtott segítséget, és kész volt panaszra visszavonására, amennyiben az EP honlapján található keresőfunkció ilyen típusú információk megtalálására alkalmas.

Az ombudsman úgy vélte, hogy a megfelelő lépés az lenne, ha panaszos ilyen jellegű kérdéseivel közvetlenül az EP honlapjának webmesteréhez fordulna. A panaszt ennek megfelelően tájékoztatták.

A 761/2003/FA eset

2.4 A VIZSGÁLATOK INDOKAI

Az ombudsman csak a hatáskörébe tartozó, valamint az elfogadhatóság feltételeinek megfelelő panaszokkal foglalkozhat. Az EK-Szerződés 195. cikke felhatalmazza az ombudsmant, hogy „lefolytassa az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat”. Néhány esetben az ombudsman úgy ítélt meg, hogy a vizsgálat megindítására nincs elegendő ok, bár a panasz elfogadható. Amennyiben a panasszal már, mint petícióval foglalkozott az Európai Parlament Petíciós Bizottsága, az ombudsman általában nem talál elég okot a vizsgálat megindítására, hacsak új bizonyítékot nem hoznak fel.

Példa egy olyan esetre, amelynek vizsgálata nem indokolt

A panaszos egy német házaspár volt, akik komoly balesetet szenvedtek és mozgássérültek lettek. Úgy vélték, hogy a társadalombiztosító igazságtalanul bánt velük, és hogy további kezelésekre tarthatnak igényt.

Sikertelenül fordultak számos német minisztériumhoz és egyéb hatósághoz, német bíróságokhoz, a Német Parlament (*Bundestag*) Petíciós Bizottságához, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságához.

Az Európai Parlament Petíciós Bizottsága – azon intézmények egyike, amelyhez a panaszosok fordultak – tudomásukra hozta, hogy e petíció nem tartozik a hatáskörébe, mivel az ügy semmilyen EU-val kapcsolatos témát nem érint. A panaszosok a Bizottsághoz is fordultak, amely két levélben is közölte velük, hogy nem áll módjában segíteni.

Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszuk vitatta az Európai Parlament Petíciós Bizottságának döntését, valamint a Bizottság válaszait.

Az ombudsman a Petíciós Bizottság döntése elleni panasz kapcsán úgy vélekedett, hogy nem áll fenn hivatali visszasság, mivel e bizottság munkája az Európai Parlament politikai tevékenységének részét képezi.

Ami a Bizottságot illeti, az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által adott álláspont megállta a helyét és ezért vizsgálat kezdeményezése nem volt indokolt.

Az 526/2003/GG eset

2.5 A PANASZOK ELEMZÉSE

Az ombudsman tevékenységének kezdetétől számítva 13 533 panaszt vettek nyilvántartásba. A panaszok 17%-a Németországból, 14%-a Spanyolországból, 13%-a Franciaországból, 10%-a Olaszországból és 7%-a az Egyesült Királyságból érkezett. A 2003-as év során nyilvántartásba vett panaszok országonkénti megoszlásáról szóló teljes kimutatás az „A” melléklet „Statisztikák” részében található.

A 2003-as év folyamán a panaszok hatáskör, elfogadhatóság valamint vizsgálat indítására való indok megléte szempontjából történő feldolgozása az esetek 95%-ban befejeződött. Az összes megvizsgált panasz 25%-a bizonyult az ombudsman hatáskörébe tartozónak. Ezekből 338 volt elfogadható, de 90 panasz esetében nem volt elegendő indok a vizsgálat megkezdésére. Vizsgálatot így 248 panasz esetében indítottak.

A vizsgálathoz vezető esetek többségét (66%) az Európai Bizottság ellen nyújtották be. Mivel a Bizottság a közösségi szervek közül a legfontosabb, tekintettel arra, hogy meghozott döntései közvetlenül érintik az állampolgárokat, természetes, hogy a panaszok döntő többsége a Bizottság ellen irányul. 29 panaszt nyújtottak be az Európai Parlament, 25 panaszt az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO), valamint 11 panaszt az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az állítólagos hivatali visszasságok főbb típusai az alábbiak voltak: az átláthatóság hiánya (90 eset), méltánytalanság és a hatalommal való visszaélés (48 eset), diszkrimináció (39 eset), nem megfelelő eljárások (33 eset), az ügykezelés indokolatlan késedelme (33 eset), mulasztás (16 eset), jogi hibák (15 eset), valamint a kötelezettségek teljesítésének elmulasztása. Ez utóbbi az Európai Bizottság azon mulasztása, amikor a tagállamokkal szemben nem tölti be a „Szerződések Órének” szerepét (15 eset).

2.6 JAVASLAT MÁS SZERVEK MEGKERESÉSÉRE ÉS BIZONYOS PANASZOK TOVÁBBÍTÁSA

Ha egy panasz nem tartozik az ombudsman hatáskörébe vagy nem elfogadható, az ombudsman mindig megpróbál tanácsot adni a panaszosnak a tekintetben, hogy van-e olyan szerv, amelyik foglalkozni tudna a panasszal. Ha lehetséges, a panaszt az ombudsman egyenesen egy illetékes szervhez továbbítja a panaszos beleegyezésével, feltéve, hogy a panasz indokoltnak tűnik.

Az ombudsman 2003-ban 1289 esetben adott ilyen jellegű tanácsot, olyan ügyekben, melyek többsége a közösségi joggal volt kapcsolatos. 616 esetben a panaszosnak azt tanácsolták, hogy nyújtsa be panaszát a nemzeti vagy regionális ombudsmanhoz, illetve más hasonló szervhez. Az ombudsman 143 panaszosnak javasolta azt, hogy nyújtson be petíciót az Európai Parlamenthez, ezen kívül hat panaszt továbbítottak az Európai Parlamenthez a panaszos beleegyezésével, hogy azokat petícióként kezeljék, hét ügyet az Európai Bizottsághoz, 25 ügyet pedig a nemzeti vagy regionális ombudsmanokhoz továbbítottak. 189 esetben azt a tanácsot adta az ombudsman, hogy a panaszos az Európai Bizottságot keresse meg. Ez utóbbi szám néhány olyan esetet is tartalmaz, amelyben a Bizottság elleni panaszt elfogadhatatlannak minősítették, mivel a megfelelő igazgatási eljárást nem vették igénybe. 341 esetben a panaszos azt a tanácsot kapta, hogy egyéb szerveket keressen fel.

Példa más intézményhez vagy szervhez továbbított panaszra

2003 márciusában A. úr panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz, mivel bankja nem fizette neki vissza azt az összeget, amelyet hibásan vontak le számlájáról.

Mivel a panasz nem valamely közösségi intézmény vagy szerv ellen szólt, az európai ombudsman nem foglalkozhatott vele. Ezért megküldte az ügyet az olasz bankügyi ombudsmanhoz, aki a bankok és ügyfelek közti vitás kérdésekkel foglalkozik. A panaszost tájékoztatták erről.

2003 áprilisában az olasz bankügyi ombudsman tájékoztatta az európai ombudsmant, hogy az ügyet a panaszos teljes megelégedésére rendezték.

A 427/2003/IP eset

2.7 AZ OMBUDSMAN VIZSGÁLATI HATÁSKÖRE

2.7.1 Tanúk meghallgatása

Az Ombudsman-alapokmány 3.2 cikkének megfelelően

„A közösségi intézmények és szervek tisztviselői és más alkalmazottai az ombudsman felhívására kötelesek tanúvallomást tenni; e személyek hivataluk nevében és utasításai alapján, hivatali titoktartási kötelezettségüket tiszteletben tartva nyilatkoznak.”

A tanúk meghallgatására alkalmazott általános eljárás a következő:

- 1 A szóbeli vallomás dátumáról, idejéről és helyéről az ombudsman hivatala és a Főtitkárság állapodik meg, melyről értesítik a tanú(ka)t. A szóbeli vallomástételre az ombudsman hivatalában, általában Brüsszelben kerül sor.
- 2 Minden tanút külön-külön és egyedül hallgatnak meg.

- 3 Az Ombudsman Hivatala és a Főtitkárság megállapodik az eljárás nyelvében vagy nyelveiben. Ha egy tanú előzetesen kéri, az eljárást a tanú anyanyelvén folytatják le.
- 4 A kérdésekről és a válaszokról az ombudsman hivatala felvételt készít és a felvétel alapján írásba foglalja azokat.
- 5 Az írott változatot elküldik a tanúnak aláírás céljából. A tanú nyelvi javításokat javasolhat a válaszokhoz. Ha a tanú ki kíván javítani vagy egészíteni egy választ, a megváltoztatott választ és annak indokait külön dokumentumba foglalják, és azt az átirathoz csatolják.
- 6 Az aláírt írásos változat a mellékletekkel együtt az ombudsman esettel kapcsolatos aktájának részét képezi.

A 6. pont azt is magában foglalja, hogy az aláírt írásos változat egy példányát a panaszosnak megküldik, akinek lehetősége van észrevételeket tenni.

2003 során az ombudsman egy esetben gyakorolta tanúmeghallgatási jogát(1889/2002/GG).

2.7.2 Dokumentumokba való betekintés

2003 során az ombudsman 10 alkalommal élt azon jogával, hogy betekinthes az ügyel kapcsolatos aktákba és dokumentumokba.

Az Ombudsman-alapokmány 3.2 cikkének megfelelően:

„A közösségi intézmények és szervek kötelesek az ombudsman rendelkezésére bocsátani minden általa kért információt, továbbá biztosítani számára az ügyre vonatkozó aktákhoz való hozzáférést. A fenti kérés kizárólag kellően megalapozott titoktartási okból utasítható el.

A tagállamok törvénye vagy rendelete alapján titoktartási kötelezettség alá eső dokumentumokhoz csak a tagállam előzetes jóváhagyásával biztosítható hozzáférés.

A tagállamokból származó más dokumentumokhoz az érintett tagállam értesítését követően biztosítható hozzáférés.”

Az ombudsman alkalmazottai számára kiadott utasításai a dokumentumokba való betekintést illetően a következő pontokat is tartalmazzák:

A jogász tisztviselő nem írhat alá semmilyen más kötelezettségvállalást vagy elismervényt, csak azon dokumentumok egyszerű listáját, melyekbe betekintett, vagy melyeket lemásolt. Amennyiben az érintett intézmény hivatala ilyet javasolna, a jogász ennek egy példányát átadja az ombudsmannak.

Ha az érintett intézmény hivatala megpróbálja megakadályozni a betekintést egy dokumentumba, vagy ésszerűtlen feltételeket támaszt, a jogásznak tájékoztatnia kell az intézményt, hogy ezt az ombudsman visszautasításnak tekinti.

Ha a betekintést bármely dokumentumba megtagadják, a jogász megkéri az illető intézményt vagy szervet, hogy kellően indokolja a titokosságot, amely miatt a betekintést megtagadták.

Az első ponttal egy olyan eset után egészítették ki a dokumentumot, amikor a Bizottság azt javasolta, hogy az ombudsman munkatársai írjanak alá kötelezettségvállalást a dokumentumokban szereplő adatok kiadásával harmadik félnek okozott bármilyen kár keletkezése esetére a Bizottság kártérítésének biztosításra.

2.8 AZ OMBUDSMAN VIZSGÁLATAI ÉS AZOK EREDMÉNYEI

2.8.1 A panaszbeadványokat követő vizsgálatok

Ha az ombudsman úgy dönt, hogy kivizsgál egy panaszbeadványt, első lépésként megküldi a panaszbeadványt mellékleteivel együtt az érintett közösségi intézménynek vagy szervnek. A véleményt, megérkezését követően, észrevételezés céljából elküldik a panaszosnak.

Néhány esetben, a panaszos melegegedésére maga az intézmény vagy szerv tesz lépéseket az ügy megoldására. Ha a vélemény és az észrevételek ezt lehetővé teszik, az ügy „intézmény által megoldotként” zárul le. Más esetekben az ügy lezárására azon okból kerül sor, hogy a panaszos úgy dönt, hogy ejti panaszbeadványát.

Ha a panaszt az intézmény nem oldja meg, illetve a panaszos azt nem ejti, az ombudsman folytatja vizsgálatát. Ha a vizsgálat hivatali visszasságot nem állapít meg, erről a panaszost és az intézményt tájékoztatják, és az ügyet lezárják.

2.8.2 Békés megoldások és kártérítések

Az ombudsmant a bíróságoktól megkülönböztető jellegzetességek egyike az ombudsman közvetítési lehetősége. A közvetítés békés megoldáshoz vezethet, mely mind a panaszos, mind pedig azon intézmény számára, amely ellen a panasz irányult, kielégítő.

Ha az európai ombudsman vizsgálatai hivatali visszasságot tárnak fel, a panaszbeadványra lehetőleg békés megoldást keresnek. Néhány esetben ez azt jelenti, hogy az ombudsman az érintett intézmény vagy szerv számára azt javasolja, hogy ajánljon fel kártérítést a panaszosnak. Minden ilyen ajánlat az intézmény részéről ex gratia történik, azaz a jogi felelősség elismerése és precedens teremtése nélkül.

2.8.3 Kritikai észrevételek, ajánlástervezetek és külön jelentések

Ha nincs lehetőség a békés megoldásra, vagy ha a békés megoldásra irányuló törekvés sikertelennek bizonyult, az ombudsman lezárja az ügyet az érintett intézményt vagy szervet illető kritikai észrevétellel, vagy ajánlástervezetet tesz.

Kritikai észrevételt azon esetekben tesz az ombudsman, ha az érintett intézmény számára már nem lehetséges a hivatali visszasság kiküszöbölése, vagy ha a hivatali visszasságnak nincsenek általános érvényű következményei, illetve ha nem szükséges további eljárás az ombudsman részéről.

Válaszul az Európai Parlamentnek az ombudsman 2000. évi éves jelentésével kapcsolatos javaslatára, az ombudsman létrehozta a 2002 eleje óta tett kritikai észrevételek nyilvántartását, és tájékoztatta a közösségi intézményeket és szerveket azon szándékáról, hogy időközönként információkat kér az intézményektől vagy szervektől a kritikai megjegyzések utáni, az adott ügygel kapcsolatos eljárásukról.

2003 januárjában az ombudsman megkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa a 2002-ben tett azon 21 kritikai megjegyzést követő eljárásairól, melyekkel kapcsolatban még nem kapott információkat a Bizottságtól. 2003. március 26-ai válaszában a Bizottság sajnálkozását fejezte ki a 15 kritikai észrevételt

érintő késedelmes intézkedések és a válaszok elmaradása miatt. Tájékoztatta az ombudsmant arról is, hogy hivatalát emlékeztette a bizottsági magatartási kódex előírásainak szigorú betartására, és felsorolta azon területeket, melyekben a belső eljárásokat megerősítette a jövőbeni hasonló hivatali visszasságok elkerülése érdekében.

Olyan esetekben, amikor az ombudsman további eljárása szükségesnek mutatkozik (azaz amikor az érintett intézménynek lehetősége volt a hivatali visszasság kiküszöbölésére, illetve különösen súlyos, vagy általános következményekkel járó hivatali visszasságok esetén), az ombudsman ajánlástervezetet készít az érintett intézmény vagy szerv számára. Az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (6) bekezdése értelmében az érintett intézménynek vagy szervnek három hónapon belül részletes véleményt kell küldenie.

Ha egy közösségi intézmény vagy szerv elmulaszt kielégítő választ adni az ajánlástervezetre, a 3. cikk (7) bekezdése lehetővé teszi az ombudsman számára, hogy jelentést küldjön az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek vagy szervnek. A jelentés ajánlásokat is tartalmazhat.

2.8.4 Hivatalból indított vizsgálatok

Az EK-Szerződés 195. cikke hivatalból indított vizsgálatok kezdeményezésére jogosítja fel az ombudsmant. A vizsgálatokra főként akkor kerül sor, ha rendszeres jelentkező, számos panaszbeadvány alapját képező problémák megoldása látszik szükségesnek. Egy ilyen vizsgálat (OI/2/2002/IJH - lásd lentebb a 3. fejezetet) készítette a Bizottságot arra, hogy 2003-ban új eljárást fogadjon el a sikertelen ajánlattevőknek az ajánlattételi eljárás ideje alatt a szerződés odaítélésének jogi úton való megtámadásával kapcsolatban. Az új eljárás egy 2003. július 3-ai bizottsági közleményben⁴ szerepel.

2003-ban három új, hasonló jellegű, hivatalból indított eljárást kezdeményeztek. Az OI/1/2003 számú vizsgálat a Bizottsághoz kiküldött nemzeti szakértők számára rendelkezésre álló belső vitarendezési eljárásokat érinti. Az OI/3/2003 számú vizsgálat a fogyatékkal élő személyek integrálásáról szól, különös tekintettel az Európai Bizottság által foganatosított azon intézkedésekre, melyek biztosítják a fogyatékosok számára, hogy az intézménnyel való kapcsolatukban nem részesítik őket hátrányos megkülönböztetésben. Az OI/5/2003 a Bizottságnak azon tevékenységéről szól, mely előre kívánja mozdítani a helyes igazgatás ügyét az európai iskolákban.

A hivatalból indított eljárásokra vonatkozó hatáskör azt is lehetővé teszi, hogy olyan panaszbeadványokat is kivizsgáljon, amelyeket nem uniós polgárok vagy az Unióban tartózkodó személyek nyújtanak be. 2003-ban két ilyen vizsgálat indult, ezek közül az egyik az év folyamán le is zárult.

⁴ Bizottsági közlemény. COM(2003)395, végleges (2003.07.03). A pályázók és ajánlattevők értesítésére vonatkozó eljárás, a szerződés odaítélése után és a szerződés aláírása előtt, a Bizottság által odaítélt közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan a Pénzügyi Szabályzat 105. cikke értelmében.

Hivatalból indított vizsgálat alkalmazásának példája

Egy ciprusi állampolgár az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által adminisztrátor-asszisztensek számára kiírt, tartaléklista létrehozását célzó pályázati felhívásra jelentkezett. Az európai ombudsmanhoz benyújtott panaszebeadványában a panaszos azt állította, hogy az EPSO szerverének műszaki hibája miatt a jelentkezők nem regisztrálhatták magukat elektronikusan a pályázati kiírásban említett határidő lejárta előtti utolsó időszakban.

Mivel a panaszos nem EU-állampolgár és nem rendelkezik az EU-ban állandó lakhellyel, az ombudsman nem járhatott el az ügyben. Mindazonáltal, az ügy komolyságára való tekintettel, az ombudsman hivatalból indított vizsgálat kezdeményezése mellett döntött.

Az EPSO kiemelte, hogy a pályázóknak a jelentkezésre elegendő idő állt rendelkezésére, és hogy az esetleges technikai nehézségekre tekintettel kifejezetten felhívták figyelmüket arra, hogy ne várják meg a határidő előtti utolsó napokat. Mindazonáltal az ombudsman közbenjárása után újraértékeltek az ügyet és meghívták a panaszost az előválasztási tesztre.

Az OI/4/2003/ADB eset

2.8.5 A vizsgálatok elemzése

2003-ban az ombudsman 253 vizsgálatot indított, 248-at panaszebeadvánnyal kapcsolatban, ötöt pedig hivatalból (további részletekért lásd „A” melléklet, Statisztikák).

Az év során 48 esetet az intézmény vagy szerv maga oldott meg. Ezen belül 34 esetben az ombudsman közbenjárására sor került a megválaszolatlan levelek megválaszolására (hasonló ügyekben folytatott eljárásokról további részletekért lásd az 1998-as Éves Jelentés 2.9 részét). Öt ügyet a panaszosok ejtettek. 87 ügyben az ombudsman vizsgálatai nem tártak fel hivatali visszasságot.

20 ügy kapcsán az ombudsman kritikai észrevételt tett az érintett intézménynek vagy szervnek. Négy esetben sikerült békés megoldást találni. 2003-ban az intézmények öt ajánlástervezetet fogadtak el, két ügyet pedig az Európai Parlament számára 2002-ben készített külön jelentés eredményeként zártak le (lásd 3.6 rész).

A külön jelentések teljes szövege az ombudsman honlapján valamennyi hivatalos nyelven hozzáférhető.

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

3.1 ESETEK, MELYEK SORÁN NEM TALÁLTAK HIVATALI VISSZÁSSÁGOKAT

3.1.1 Az Európai Parlament

SZOLGÁLATKÉZSÉG ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA MUNKAERŐ FELVÉTEL SORÁN

Az Európai Parlament ellen benyújtott 406/2003/(PB)IJH számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszbeadványt az Európai Parlament hivatalának egy magas beosztású állására kiírt felvételi eljárással kapcsolatosan nyújtották be az ombudsmanhoz.

A panaszbeadványt a panaszos kérésére bizalmasnak minősítették az Ombudsman-alapokmánya 2. cikkének (3) bekezdése alapján.

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos jóval a beadási határidő előtt benyújtott az Európai Parlamenthez egy jelentkezést egy magas beosztású állásra, melyet egy állásfelhívásban tettek közzé. A panaszos a Parlamenttől azt a választ kapta, hogy a Tanácsadó Bizottság nem foglalkozik a pályázatával, mivel a képzettségét és egyéb tényeket bizonyító okiratok hiánya miatt az aktáját nem lehetett megfelelően értékelni az állásfelhívásban előírtak szerint.

A panaszos elfogadja, hogy a pályázatokra vonatkozóan Parlamentnek bizonyos szabályokat be kell tartania. Mindazonáltal az a véleménye, hogy a Parlamentnek tájékoztatnia kellett volna őt arról, hogy további iratokra lett volna szükségük.

Lényegében a panaszos azt állítja, hogy az Európai Parlament szerződési felhívására beadott felvételi pályázatának kezelése során nem volt elég szolgálatkész, mivel nem vette fel vele a kapcsolatot további iratok bekérése céljából.

A panaszos azt igényli, hogy pályázatát újból nyissák meg.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Parlament véleménye

Az Európai Parlament véleménye az alábbiakban foglalható össze:

Egy pályázat kivizsgálása során a Tanácsadó Bizottságot köti az állásfelhívás szövege, mely a jelen esetben előírja, hogy a jelöltek kötelesek mellékelni a kísérő levélhez egy részletes önéletrajzt és a tanulmányaikra, szakmai tapasztalataikra és jelenlegi pozíciójukra vonatkozó igazolásokat. A panaszos pályázatának kivizsgálása során a Tanácsadó Bizottság nem talált írásos bizonyítékot a panaszos önéletrajzában tett kijelentéseire. A Tanácsadó Bizottság ezért nem tudta kiértékelni a panaszos pályázatát. Az állásfelhívásban meghirdetett pozícióra jelentkező pályázónak kell biztosítania a Tanácsadó Bizottság részére az összes olyan információt, mely annak megállapításához szükséges, hogy megfelel-e az állásfelhívásban meghatározott feltételeknek. A kialakult esetjog alapján sem az adminisztráció, sem a Tanácsadó Bizottság nem köteles vizsgálatokat folytatni arra vonatkozóan, hogy a jelentkező megfelel-e a szerződési felhívás valamennyi feltételének.

A panaszost felkérték, hogy tegye meg észrevételeit az Európai Parlament véleményével kapcsolatban. A panaszos részéről nem érkezett észrevétel.

A HATÁROZAT

1 Szolgálatkészség állítólagos hiánya

1.1 A panaszos állítása szerint az Európai Parlament az állásfelhívására beadott pályázata elbírálása során nem volt eléggé szolgálatkész, mivel nem vette fel vele a kapcsolatot további iratok bekérése céljából.

1.2 Az Európai Parlament azzal érvel, hogy egy jelentkezés kivizsgálása során a Tanácsadó Bizottságot köti az állásfelhívás szövege, mely jelen esetben előírja, hogy a jelöltek részletes önéletrajzt és a tanulmányaikra, szakmai tapasztalataikra és jelenlegi pozíciójukra vonatkozó igazolásokat kötelesek mellékelni a pályázatukhoz. A Parlament továbbá rámutatott arra, hogy a kialakult esetjog alapján nem szükséges vizsgálatokat folytatni arra vonatkozóan, hogy a jelentkező megfelel-e a szerződési felhívás valamennyi feltételének.

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a helyes igazgathoz való jog az európai állampolgárságból⁵ levezetett alapvető jogok egyike, és hogy a helyes igazgatás magába foglalja - amint arra a panaszos rámutatott - a szolgálatkészség követelményét⁶. Jelen esetben a helyes igazgatás alapelveinek alkalmazása tekintetében az ombudsman rámutat, hogy a közösségi intézmények felvételi rendszerére különleges szabályok vonatkoznak, melyeket a Személyzeti Szabályzat és a közösségi bíróságok esetjoga fektetett le. Ezen szabályok tiszteletbentartása a jelöltekkel való egyenlő elbánás biztosítása érdekében szükséges

1.4 Az esetjog szerint a pályázat során a jelöltnek kell biztosítania a Felvételi Bizottság részére az összes olyan információt és iratot, mely ahhoz szükséges, hogy a Felvételi Bizottság ellenőrizhesse, hogy a jelölt megfelel-e a felvételi kiírásban meghatározott feltételeknek⁷. A Felvételi Bizottságtól nem várható el, hogy maga folytasson vizsgálatokat annak érdekében, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a jelölt megfelel-e valamennyi feltételnek⁸. Ezenfelül a Felvételi Bizottságot köti a versenyvizsga kiírás szövege⁹. Ez esetben a közzétett kiírás szerint a benyújtási határidőig a jelölteknek be kellett mutatniuk a diplomát és/vagy a szakmai tapasztalatokat igazoló dokumentumokat. Ezen körülmények között a Parlament részéről további dokumentumokat kérni a jelölttől egyenlőtlen elbánáshoz vezethet például azokkal a jelöltekkel szemben, akik betartották a pályázati kiírást. Az ombudsman ezért úgy ítéli meg, hogy a jelen esetben az Európai Parlament

⁵ Az Európai Unió Alapjogi Chartája, 41. cikk.

⁶ Az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai C5-0438/2000 határozata által elfogadott Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 12. cikk (elérhető az ombudsman honlapján: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷ Lásd: pl. 225/87 ügy, Patricia Belardinelli és mások kontra Európai Közösségek Bírósága [1989] EBHT 2353, 24. bekezdés, és a T-133/89 ügy, Jean-Louis Burban kontra Európai Parlament [1990] EBHT II-245, 34. bekezdés.

⁸ Lásd. Pl. T-133/89 ügy, Jean-Louis Burban kontra Európai Parlament [1990] EBHT II-245, 34. bekezdés.

⁹ Lásd pl. T-54/91 ügy, Nicole Almeida Antunes kontra Európai Parlament [1992] EBHT II-1739, 39. bekezdés.

tiszteletben tartotta a helyes igazgatás alapelveit, és ezért nem tapasztalt hivatali visszásságot. Tekintettel ezekre a megállapításokra a panaszos igénye nem megalapozott.

2 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszásság az Európai Parlament részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.1.2 Az Európai Unió Tanácsa

HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI KONVENT NAPIRENDJEIHEZ ÉS JEGYZŐKÖNYVEIHEZ

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 1795/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 októberében Mr. V. panaszbeadvánnyal fordult az ombudsmanhoz az Európai Állampolgárok Akciószolgálat (EÁASZ) nevében az Európai Konvent és az Európai Unió Tanácsa ellen.

Ezen határozat kizárólag a Tanács elleni panaszbeadvánnyal foglalkozik. Az ombudsmannak az Európai Konvent elleni panaszbeadványa kapcsán indított vizsgálata egy külön határozat tárgya (3.1.5.-ös rész).

A panaszos a lényeges tényeket az alábbiakban foglalta össze:

2002 májusában a panaszos kérelmet nyújtott be a Tanácshoz az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférést kérve. A Tanács nem adott választ az 1049/2001 sz. rendeletben megállapított 15 napon belül. 2002. június 19-én a panaszos benyújtott egy megerősítő kérvényt, melyre a Tanács 2002. július 12-én válaszolt. A válasz többek között azt állapította meg, hogy az Európai Konvent a Tanácstól elkülönült szerv; hogy annak dokumentumaira nem terjed ki az 1049/2001 sz. rendelet hatálya és hogy a Főtitkárság továbbította a kérelmet az Európai Konvent Titkárságára.

A panaszos panaszbeadványában azt kéri, hogy az ombudsman vizsgáljon meg, derítsen ki bizonyos kérdéseket, illetve állapítson meg bizonyos tényeket. Összességében a panaszbeadvány az alábbi állításokat tartalmazza:

- A Tanács elmulasztotta a válaszadást a panaszos első, az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférésre vonatkozó kérelmére az 1049/2001 sz. rendeletben megállapított 15 napon belül, és elmulasztotta tájékoztatni a panaszost fellebbezési jogairól.
- Az érintett iratok a Tanács birtokában vannak és ezért a Tanács hozzáférést kell, hogy biztosítson az 1049/2001 sz. rendeletnek megfelelően.

A VIZSGÁLAT

A Tanács véleménye

Összességében a Tanács véleménye az alábbiakat tartalmazta:

A Konventet inkább az Európai Tanács hozta létre, mint a Tanács, mely, mint intézmény, nincs képviselve a Konventben. A Tanács biztosít bizonyos létesítményeket a Konvent részére, például irodahelyiséget, valamint - az Európai Parlamenthez és a Bizottsághoz hasonlóan - kihelyezett személyzetet. A Konvent Elnöksége teljesen más módon működik, mint a Tanács vagy annak Főtitkársága.

Az a tény, hogy a Konvent Titkársága a Tanács helyiségeiben működik, nem jelenti azt, hogy a Konvent által létrehozott dokumentumok tanácsi dokumentumok vagy azt, hogy annak hatáskörébe tartoznának. A Konvent Titkársága független a Tanács Főtitkárságától. Egy olyan főtitkár független irányítása alatt áll, aki nem tagja a Tanács állományának, hanem a Konvent Elnökének felügyelete alá tartozik.

A Tanács nincs birtokában a kért dokumentumoknak. Bár a Tanácsot folyamatosan tájékoztatják a Konventtel kapcsolatos fejleményekről, a Konvent Elnökségének napirendjei és jegyzőkönyvei nem állnak a Tanács vagy annak Főtitkársága rendelkezésére.

A beadványra való válaszadási késedelemmel és a fellebbezési jogokról való tájékoztatás elmulasztásával kapcsolatos állítások tekintetében a Tanács rámutatott arra, hogy a panaszos eredeti kérelme e-mailben érkezett 2002. április 29-én. Ahelyett, hogy pusztán értesítette volna a panaszost arról, hogy nincs birtokában a kért dokumentumoknak, és ezzel mintegy késztetve a panaszost arra, hogy újból küldje el a kérelmét a Konventnek, a Főtitkárság gyakorlatias megközelítéssel a kérelmet a lehető leggyorsabban továbbította a Konvent Titkárságára, további késedelmet okozva így a panaszosnak.

A Főtitkárság számítógépes rendszere küldött egy automatikus átvételi elismervényt a panaszos részére az e-mail megérkezéséről. Ez az automata üzenet nem tartalmazott hivatkozást a megerősítő kérelemhez való jogra. Jelen esetben ennek nem is lett volna értelme, hiszen a panaszost értesítették arról, hogy a Tanácsnak nem állnak birtokában a dokumentumok. Azt sugallni, hogy egy megerősítő kérelem a Tanácsnál más eredményre vezethetne, félrevezető lett volna.

A megerősítő kérelemre adott válaszában a Tanács valóban elmulasztotta tájékoztatni a panaszost a rendelkezésére álló jogorvoslatokról. A Tanács Főtitkársága lépéseket tett annak érdekében, hogy ezt a visszatérő ügyintézési mulasztást elkerülje.

A panaszos észrevételei

A panaszos úgy ítéli meg, hogy a Tanács véleménye tisztázta a viszonyt az intézmény és az Európai Konvent között, rámutatva arra, hogy a Tanácsnak nem állnak birtokában a kért iratok. Ezért a panaszos elismerte, hogy a panaszbeadvány nem megalapozott e pontban.

A panaszos elfogadja, hogy a Tanács gyakorlatias megközelítéssel élt, amikor továbbította a panaszt a Konvent Titkárságának, és hogy a Tanács titkársága azonnal reagált az 1049/2001 sz. rendelet 7. cikk (1) bekezdésének megfelelően. Mindazonáltal hasznos lett volna, ha a Tanács küld egy példányt a panaszosnak. A jogorvoslatokról való tájékoztatás elmulasztása tekintetében a panaszos méltányolta a Tanács Főtitkárságának e visszatérő probléma elkerülésére tett erőfeszítéseit. Mint a civil szervezetek és magánszemélyek EU-intézményekkel kapcsolatos tanácsadó és ügyvédi szolgálata, az EÁASZ hangsúlyozza, hogy az állampolgárok számára az a legfontosabb, hogy ismerjék saját jogait. Egy 2003. március 7-ei telefonbeszélgetésben az EÁASZ alkalmazottja tisztázta az ombudsman hivatalával, hogy elégedett a Tanács reakciójával.

A HATÁROZAT

1 Iratokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelemre adott megkésett válasza és a jogorvoslatokról való tájékoztatás elmulasztására vonatkozó állítások

1.1 A panaszos állítása szerint a Tanács elmulasztotta a válaszadást a panaszos első, az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférésre vonatkozó kérelmére

az 1049/2001 sz. rendeletben megállapított 15 napon belül, és elmulasztotta tájékoztatni a panaszost fellebbezési jogairól.

1.2 A Tanács szerint Főtitkársága gyakorlatias megközelítéssel a lehető leggyorsabban továbbította a kérelmet a Konvent Titkárságára. A megerősítő kérelemre adott válaszában a Tanács valóban elmulasztotta tájékoztatni a panaszost a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről. A Tanács Főtitkársága lépéseket tett annak érdekében, hogy ezt a visszatérő ügyintézési mulasztást elkerülje.

1.3 Az ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a Tanács őszinte erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy azonnal és hatékonyan foglalkozzon a panaszos kérvényével. Elismerte mulasztását a panaszos rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről való tájékoztatása terén, és lépéseket tett, hogy a jövőben elkerülje ezt a visszatérő problémát. Az ombudsman úgy értelmezi, hogy a panaszos elégedett a Tanács válaszával. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy a panaszbeadványt e tekintetben megoldotta az intézmény.

2 Azon állítások, melyek szerint a Tanács birtokában vannak az iratok.

2.1 A panaszos állításai szerint az Európai Konvent Elnökségének napirendjei és jegyzőkönyvei a Tanács birtokában vannak és így a Tanácsnak hozzáférést kell biztosítania az 1049/2001 sz. rendeletnek megfelelően.

2.2. A Tanács állításai szerint a Konvent Elnöksége a Tanácstól, illetve annak Főtitkárságától teljesen függetlenül működik, és a Tanács nincs birtokában a panaszos által kért dokumentumoknak. Bár a Tanácsot folyamatosan tájékoztatják a Konventtel kapcsolatos fejleményekről, a Konvent Elnökségének napirendjei és jegyzőkönyvei nem állnak a Tanács, illetve annak Főtitkársága rendelkezésére.

2.3 Az ombudsmannak nem jutott tudomására olyan tény, amely megkérdőjelezné a Tanács magyarázatát az Európai Konvent Elnökségével való viszonyára. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos elfogadja a Tanács magyarázatát és elismeri, hogy e tekintetben a panaszbeadvány nem megalapozott. Az ombudsman tehát nem tapasztalt hivatali visszasságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

3 Összegzés

Az ombudsman a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálata alapján nem állapított meg hivatali visszasságot a Tanács részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.1.3 Az Európai Bizottság

LIFE PROGRAM: EGY PROJEKT KIFIZETÉSÉNEK MEGTAGADÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1826/2001/JMA számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

1996 júniusában a panaszos szervezete (CTFC) egy javaslatot nyújtott be a Bizottsághoz, egy az erdősítési kezdeményezés keretében végrehajtandó gombatermesztési projektre a LIFE program keretében (LIFE/ENV/E/512). A CTFC feladata a projekt kidolgozása volt számos egyéni

erdészettulajdonossal együttműködésben. 1996 decemberében a Bizottság jóváhagyta a javaslatot. Ezután a CTFC 208 749,58 euró Közösségi támogatásban részesült.

1997 októberében és novemberében a panaszos több megbeszélést tartott a Bizottság hivatalával azzal kapcsolatban, hogy a projekt költségvetése miként tükrözze az egyéni erdészettulajdonosok felmerült költségeit. E megbeszélések eredményeként úgy határoztak, hogy egyedi megállapodásokon keresztül határozzák meg a CTFC és a harmadik félként fellépő erdészettulajdonosok közötti viszonyt egy mintaszerződés alapján. Ezek a megállapodások részletezték mind a felek együttműködésének területeit, mind a munkájuk költségvonzatát. 1997. október 30-án a panaszos elfaxolta a mintaszerződést a projekt pénzügyi részéért felelős bizottsági tisztviselő részére. 1997. november 4-én a szerződést elfaxolták dB úrnak, a projekt általános monitoringjáért és értékeléséért felelős bizottsági tisztviselőnek.

Ezután a tájékoztatás után dB úr felhívta a panaszost, és jóváhagyta a mintaszerződés tartalmát. A beszélgetés folyamán dB úr ragaszkodott ahhoz, hogy a hatékonyság elősegítése érdekében a jövőben a kapcsolatfelvételek közvetlenül vele és mindig telefonon történjenek.

1999 februárjában a panaszos benyújtotta a projekt közbenső jelentését, melyben az erdészettulajdonosok munkájának költségvonzatai követték az 1997 októberében és novemberében a Bizottság hivatalával megbeszélteket. 1999 júniusában dB úr felhívta a panaszost, és kérte az erdészettulajdonosok munkájához kapcsolódó kiadások konszolidálását és azt, hogy azokat külső segítségnyújtásként kezeljék. A panaszos kezdetben vonakodott az eredeti megállapodás módosításától, de kénytelen volt elfogadni a változtatásokat a köztes kifizetés feltételeként. 1999 októberében a panaszos személyesen juttatta el a jelentés új változatát a Bizottsághoz. A Bizottság 2000 áprilisában folyósította a köztes kifizetést.

2000 februárjában a panaszos benyújtotta a zárójelentést, mely az erdészettulajdonosok munkájának költségvonzatát ugyanúgy kezelte, mint a közbenső jelentés. A Bizottság kiegészítő információkat kért 2000 októberében. A panaszos válaszában megérkezett követően az intézmény egy 2001. január 30-ai keltezésű faxot küldött a panaszosnak, megkérdőjelezve az erdészettulajdonosoknál felmerült költségek feltüntetésének módját, utasítva azok visszafizetésére. A panaszos szerint a Bizottság kérése nem tartotta tiszteletben a védelemhez való jogát, mivel nem engedélyezte a LIFE programról szóló 1973/92 sz. rendelet 11. cikk (2) bekezdésében előírt meghallgatást.

Az ezt követő vita során dB úr elhárított minden felelősséget, a Bizottság pénzügyi szolgálata pedig nem volt hajlandó fogadni a panaszost.

A fentiek alapján a panaszos azt állítja, hogy (i) a Bizottság hivatala félrevezette, és nem biztosított megfelelő segítséget, valamint (ii) a Bizottság által követett eljárás a projekt kezelésére nem volt világos és nem követte a vonatkozó szabályokat. A panaszos ezért azt kérte, hogy (iii) a Bizottság állítsa le a visszafizetésre vonatkozó felszólítását, és folyósítsa a projekt legutolsó kifizetését, a megfelelő kamatokkal együtt.

A Bizottság véleménye

Sem a projekt pénzügyi támogatására vonatkozó bizottsági határozat (C896/3058/0037) [továbbiakban a Határozat], sem a javasolt költségvetés nem tartalmazott utalást harmadik fél erdészettulajdonos szerepére. Az ő részvételük a projektben ezért a Határozat előzetes módosítását és az új viszony bizottsági jóváhagyását teszi szükségessé.

Bár a panaszos 1997. október 30-án elfaxolt egy megállapodás-tervezetet, melynek célja a CTFC munkakapcsolatának szabályozása volt az erdészettulajdonosokkal, az iratot nem nyújtotta be hivatalosan a Bizottsághoz jóváhagyásra, ahogy azt a Határozat megkövetelte.

1999 februárjában köztes jelentésének benyújtásakor a panaszos kifejtette, hogy a harmadik fél erdészettulajdonosoknál felmerült költségeket be kívánja vonni a projekt költségvetésébe. A Bizottság szerint hivatala világossá tette a panaszos számára, hogy ez a lehetőség megköveteli a Határozat előzetes módosítását, és az új viszonyra vonatkozó bizottsági jóváhagyást. Ez alkalommal a panaszost emlékeztették arra, hogy bármely hasonló módosítás nem változtathatja meg a LIFE-

támogatás pénzügyi feltételeit, melyeket a Határozat 2. mellékletének 2. és 3. cikkei határoztak meg.

2000 májusában a Bizottság folyósította a közbenső kifizetést. Hangsúlyozta, hogy ez a pénzügyi művelet kizárólag a kiadás szintjétől függött, és nem értékelte előzetesen a kiadások végső jogosultságát.

A zárójelentés 2000. május 19-én érkezett meg. Bár a projekt céljai megvalósultak, a költségvetés szerkezete és tartalma, különösen az erdészettulajdonosok felmerült költségei tekintetében, nem tartotta tiszteletben a Határozatban megállapított feltételeket.

A Bizottság kifejtette, hogy a panaszos nem volt képes kimutatni, hogy a harmadik fél erdészettulajdonosoknál felmerült költségeket ténylegesen kifizették, ahogy azt a Határozat 3. cikk (4) bekezdése és 4. cikk (1) bekezdése megköveteli. Semmilyen, a CTFC és harmadik fél közti pénzforgalomra történő utalást nem mellékeltek. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a Határozat 3. cikk (3) bekezdése világos és feltételt nem tűrő. Hozzátette, hogy hivatala nem kelthette azt a benyomást a panaszosban, hogy ezeket a jogszabályi rendelkezéseket figyelmen kívül hagyhatja.

2000. október 25-én a Bizottság további információt kért, melyet a panaszos 2000. november 13-án továbbított. A Bizottság véleménye szerint az újabb tájékoztatás nem tartalmazott többletinformációt, így egy 2000. január 30-ai keltezésű faxon értesítették a panaszost, hogy az ezen kiadásoknak megfelelő támogatás nem kerül kifizetésre, és ennek megfelelően a már kifizetett támogatás egy részét (37 040 eurót) vissza kell fizetni. Az intézmény engedélyezett egy rövid időt a panaszosnak arra, hogy hangot adhasson véleményének. A panaszos által eljuttatott információk alapján 2001. február 8-án a Bizottság lecsökkentette a visszafizetési felszólításban szereplő összeget 30 429 euróra, és 2001. március 6-án kiadott egy behajtási utasítást. A Bizottság szerint a hivatala által követett eljárás összhangban volt a Határozat 2. mellékletének 7. cikkében lefektetett feltételekkel.

A panaszos 2001. április 4-én találkozott a Bizottság hivatalának alkalmazottaival. Mivel nem tudott további bizonyítékot szolgáltatni, a Bizottság megerősítette korábbi álláspontját 2001. április 26-án. A Bizottság végső visszafizetési felszólítását 2001. augusztus 30-án adták ki, és abban utalás történt a panaszos rendelkezésére álló fellebbezési lehetőségekre.

A panaszos észrevételei

A panaszos 2002. július 30-ai észrevételeiben megismételte a panaszbeadványában szereplő állításait. Hangsúlyozta, hogy az erdészettulajdonosokkal fennálló viszonyt, csakúgy, mint a kapcsolódó kiadások könyvelését, alaposan megvitatták a Bizottság hivatalával.

A panaszos kifejtette, hogy az erdészettulajdonosok munkába való bevonásának szükségességét a CTFC eredeti javaslatának három különböző fejezete is tükrözte, nevezetesen az A13/4-es rész (a projekt összefoglaló újraerdősítésről szóló része), az A14/7-es rész (növénytermesztés) és számos gazdasági rész (A5, A6, A9 és A11).

A panaszos leírta a tárgyalásokat, melyek 1997. július óta a Bizottság felelős személyével annak érdekében zajlottak, hogy a projekt költségvetése tükrözze a harmadik fél erdészettulajdonosoknál felmerült költségeket. Két különböző modellt vettek figyelembe. Az elsőnél az erdészettulajdonosokat közvetlenül fizették ki az elvégzett feladatukért, a másik, egyedi szerződések megkötésén alapult. A Bizottság felelős hivatali dolgozójával egyetértésben, a második modell mellett döntöttek, mely nem tükrözi a pénzáramlást. Az 1997. október 30-ai és 1997. november 4-ei faxok ezt illusztrálják. A panaszos hangsúlyozta, hogy a közbenső jelentés pénzügyi struktúráját, különösen a harmadik felek könyvelési módszertanát, a Bizottság javaslataira változtatták meg.

2002. október 16-án, 22-én, 29-én, 30-án és 31-én a panaszos további információkat küldött a Bizottság tisztviselőivel történt megbeszéléseiről, melyek - szerinte - alátámasztják állításait.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A panaszos által tett észrevételekre tekintettel az ombudman 2002. október 31-én levelet írt a Bizottságnak. Ezen levélben hivatkozott a panaszos észrevételeinek ténybeli részleteire, melyek alátámasztani látszottak állításait, és felkérte a Bizottságot, hogy tegyen megjegyzéseket ezekre a pontokra.

A Bizottság második véleménye

A Bizottság azzal érvelt, hogy a panaszos észrevételei nem adtak az ügyhöz többletelemet. Az intézmény hangsúlyozta, hogy hivatala nem adott olyan iránymutatást, mely a szerződés pénzügyi szabályainak módosítására vonatkozott. Kifejtette, hogy a panaszos sosem nyújtott be bizonyítékot annak szemléltetésére, hogy a Bizottság alkalmazottja közölte az állított utasításokat a projekttel kapcsolatban. Ezen felül nem találtak ilyen utasítást a Bizottság aktájában (sem elektronikus, sem nyomtatott formában).

A Bizottság az 1997. október 30-ai és november 4-ei, a hivatala által a panaszoshoz eljutatott faxokra hivatkozott, melyben a pénzügyi megállapodás módosítását javasolják. Rámutatott, hogy ezen értesítéseknek nincs kötelező erejük, és pusztán tájékoztatás céljából küldték el azokat. Bár a hivatalos kérelem szükségességét több alkalommal világossá tették a panaszos számára, a kérelmet nem mutatták be a Bizottságnak. Ezen körülmények között a Bizottság úgy gondolta, a panaszosnak nem volt más választása, mint a szerződés minden részének betartása.

Az intézmény megjegyezte, hogy a panaszos a múltban már részt vett a LIFE programban, és tudatában volt a pénzügyi szabályoknak. Álláspontja szerint a panaszosnak tudnia kellett volna, hogy a projekt végső stádiumában végzik el valamennyi pénzügyi vizsgálatot. Ennek megfelelően a panaszos nem feltételezhette, hogy a Bizottság közbenső kifizetése magában foglalta a pénzügyi módosítások elfogadását.

A Bizottság kiemelte hajlandóságát arra vonatkozóan, hogy fontolóra vegye a panaszos által igényelt költségek kifizetését, és így a behajtási utasítás leállítását abban az esetben, ha a panaszos igazolásokat nyújt be arról, hogy a költségek ténylegesen felmerültek. A Bizottság rámutatott, hogy számos alkalommal kérte azon kifizetések megtörténtének igazolását, melyeket a kedvezményezett a munkát végrehajtó szervezeteknek tett. Mindezen felszólítások ellenére az információkat nem nyújtották be. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy fenntartja a 30 429 euróról szóló visszatérítésre vonatkozó követelését a Támogatási Határozat 3.3c cikkét alkalmazva. Hozzátette, hogy amennyiben a panaszos nem mutat fel megfelelő bizonyítékot, a Bizottság folytatja a behajtási utasítás végrehajtását.

A panaszos észrevételei a Bizottság második véleményével kapcsolatban

A Bizottság 2002. december 20-ai és 2003. január 10-ei második véleményére tett észrevételeiben a panaszos továbbra is fenntartotta, hogy jelentései pénzügyi részének formája a Bizottság hivatalának javaslatai alapján alakult ki, mely erre vonatkozóan később nem jelezte egyet nem értését. Bár a panaszos nem tudott felmutatni írásos bizonyítékot, álláspontja megerősítéseként a projekt résztvevőinek számos hivatalos nyilatkozatára hivatkozott. A panaszos kifejezte hajlandóságát arra, hogy szükség esetén tanúsítja ezt az ombudsman előtt.

A panaszos különböző iratokat mellékel, amelyek azt mutatták, hogy a Bizottság elfogadta, legalábbis a LIFE 97/ENV/E/260-as projekt tekintetében, azon kétoldali megállapodásokat a kedvezményezett és a különböző alvállalkozók között, melyekben nem történt pénzáramlás.

Következésképpen a panaszos kifejtette, hogy a CTFC kész lenne átalakítani a projekt pénzügyi részét a Bizottság kéréseivel összhangban. A panaszos felkérte az ombudsmant, hogy egy igazságos megoldás elérése érdekében és hogy a CTFC-t igazságtalanul ne sújtsák büntetéssel, kísérvé figyelemmel az eljárást.

A HATÁROZAT

1 A Bizottság hivatalának tisztviselője által tanúsított hozzáállás a panaszossal kapcsolatban

1.1 A panaszos azt állítja, hogy a Bizottság hivatala félrevezette, és nem biztosította a szükséges segítséget. Azzal érvelt, hogy az erdészettulajdonosokkal fennálló viszonyt csakúgy, mint a kapcsolódó kiadások könyvelését, alaposan megvitták a Bizottság hivatalával.

1.2 A Bizottság azzal érvel, hogy hivatala nem kelthette azt a benyomást a panaszosban, hogy a projekt szabályait figyelmen kívül hagyhatja. Kifejti, hogy a panaszos nem nyújtott be bizonyítékot annak szemléltetésére, hogy a Bizottság tisztviselője közölte az állított utasításokat a projekttel kapcsolatban, és hogy nem leheto fel ilyen utasítás a Bizottság aktájában.

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos nagy mennyiségű írásos bizonyítékot nyújtott be, mely a Bizottság hivatalának alkalmazottjával való folyamatos információcseréről tanúskodik. Ennek átvizsgálása után úgy tűnt, hogy a felelős tisztviselők nagyon is tisztában voltak a panaszos által végzett munkával, és ezért tudniuk kellett volna az alvállalkozók munkájának könyvelésénél alkalmazott fizetési feltételekről. Mindazonáltal az ombudsman álláspontja szerint nem található közvetlen bizonyíték, mely arra engedne következtetni, hogy a Bizottság félrevezette a panaszost.

Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy az ügy e tekintetében nem történt hivatali visszasság a Bizottság részéről.

2 A Bizottság eljárása a támogatás egy részének visszafizetése tekintetében

2.1 A panaszos állítása szerint a Bizottság által követett eljárás a projekt kezelésére nem volt világos és nem felelt meg a vonatkozó szabályoknak. Azzal érvel, hogy a védelemhez való jogát nem tartották tiszteletben, és a Bizottságnak a támogatás egy részének visszafizetésére vonatkozó felszólítása nem tette lehetővé a LIFE programról szóló 1973/92 sz. rendelet 11. cikk (2) bekezdésében előírt meghallgatást.

2.2 A Bizottság érvelése szerint a hivatala által követett eljárás ezen esetben összhangban volt a vonatkozó szabályokkal (a projekt részére nyújtandó pénzügyi támogatásra vonatkozó bizottsági határozat [a Határozat] 2. mellékletének 7. cikke). Kifejtette, hogy a 2001. január 30-ai első felszólítása lehetővé tette a panaszos számára a meghallgatást a végső határozat előtt, és hogy a 2001. augusztus 30-ai végső felszólítás tartalmazott információt a fellebbezési lehetőségekről.

2.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a LIFE programon keresztül finanszírozott projektek lebonyolítására vonatkozó szabályokat az 1973/92 sz. tanácsi rendelet¹⁰ állapította meg, az egyes projektek támogatásának engedélyezésére vonatkozó bizottsági határozattal együtt.

A jogosulatlan kifizetés esetén követendő eljárást az 1973/92 sz. rendelet 11. cikk (2) bekezdése fekteti le az alábbiak szerint,

„[...]ha a kihelyezett pénzbeli támogatást a tevékenység végrehajtásának állapota csak részben igazolja, a Bizottság felkéri a kedvezményezettet észrevételei benyújtására egy adott időszakon belül. Ha a kedvezményezett nem ad kielégítő választ, a Bizottság törölheti a fennmaradó pénzbeli támogatást, továbbá kérheti az addig kifizetett összegek visszatérítését.”

A Határozat 2. mellékletének 7. cikke azonos eljárási feltételeket rögzít.

2.4 Az ombudsman továbbá megjegyzi, hogy a 2001. január 30-ai első visszafizetési felszólítás jelezte az utolsó bekezdésben, hogy egy értesítést legkésőbb 2001. február 9-éig megküldenek a pénzügyi ellenőrnek előzetes jóváhagyásra, azért hogy a panaszos el tudja küldeni észrevételeit a LIFE-rendelet 11. cikk (2) bekezdésének előírásai szerint. A végső terhelési értesítést 2001. március

¹⁰

A Tanács 1992. május 21-ei 1973/92/EK rendelete egy környezetvédelmi célú pénzügyi alap (LIFE) létrehozásáról, HL L 206, 22/07/1992 1.o.

6-án küldték el a panaszosnak. Bár az értesítés nem említett lehetséges fellebbezési lehetőségeket, a Bizottság utalt ezekre a lehetőségekre későbbi, 2001. augusztus 30-ai keltezésű, a panaszossal történt levelezésében.

2.5 A fentiek alapján az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem sértette meg a panaszos védelemhez való jogát, amikor kibocsátotta a támogatás részleges visszafizetésére vonatkozó felszólítást. Ezen körülmények között az ombudsman álláspontja szerint a Bizottságnak a projekt kezelésére alkalmazott eljárása nem tűnik nehezen érthetőnek, és ennek megfelelően az intézmény követni látszik a vonatkozó szabályokat. Az ombudsman ezért arra a következtetésre jutott, hogy e tekintetben nem tűnt ki hivatali visszasság a Bizottság részéről.

3 A Bizottságnak a források részleges visszafizetésére vonatkozó felszólítása

3.1 A panaszos azt igényli, hogy a Bizottság állítsa le a visszafizetési felszólítását, és utalja át a projekt utolsó kifizetését a megfelelő kamatokkal együtt.

3.2 Az első véleményében a Bizottság annak alapján igazolta visszafizetési felszólítását, hogy a panaszos sosem nyújtott be a Határozatra vonatkozó módosítási kérelmet annak érdekében, hogy lehetővé tegye harmadik fél birtoktulajdonosok részvételét a projektben. Az intézmény rámutatott, hogy a panaszos nem volt képes kimutatni, hogy a harmadik fél erdészettulajdonosoknál felmerült kiadásokat valóban kifizették.

3.3 A harmadik fél birtoktulajdonosok részvételét illetően az ombudsman megjegyzi, hogy a projekt műszaki leírása, melyet a kedvezményezett javaslata is tartalmazott, számolt az együttműködésükkel. 1997. november 4-én a panaszos hivatalosan értesítette a Bizottság hivatalát harmadik fél erdészettulajdonosok várható részvételéről a projekt megvalósításában. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság nem nyújtott be bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy hivatala bármilyen kifogással élt volna a panaszos kezdeményezése miatt.

A harmadik félnél felmerült kiadások könyvelésével kapcsolatban az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság előtt nem lehettek ismeretlenek a panaszos által alkalmazott feltételek, amint az intézmény 1997. október 30-ai, és november 4-ei faxaiból¹¹ kitűnt. Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos által a zárójelentésben alkalmazott könyvelési rendszer a közbenső jelentésben alkalmazott mintát követte. A közbenső jelentés beérkezését követően nemcsak hogy nem tett a Bizottság kifogást, de közbenső kifizetést is teljesített. A fentiek szerint cselekedve, és a Határozat 2. Mellékletének 3. cikke (2) bekezdése alapján a Bizottság látszólag elfogadta a panaszos által benyújtott pénzügyi kimutatás és a közbenső jelentés tartalmát¹².

3.4 Az ombudsman további vizsgálataira adott válaszában a Bizottság kiemelte hajlandóságát arra, hogy megfontolja a panaszos által követelt költségek kifizetését, így a behajtási utasítás leállítását, feltéve hogy az bizonyítékot tud szolgáltatni arról, hogy a harmadik fél erdészettulajdonosok költségei ténylegesen felmerültek. A legutolsó észrevételében a panaszos kifejezte készségét arra, hogy a projekt pénzügyi részét, a Bizottság követelményeivel összhangban átalakítsa, és felkérte az ombudsmant, hogy felügyelje az eljárást az igazságos megoldás biztosítása érdekében. A helyzetre való tekintettel az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nincs alapja további vizsgálatoknak az ügy e tekintetében.

3.5 A panaszos felkérte az Ombudsmant hogy felügyelje az eljárást. Az ombudsman rámutatott arra, hogy a közösségi pénzügyi eljárások során a Bizottság felelős a kérdéses szerződés kezeléséért.

¹¹ Ezt a Bizottságnak a projekt pénzügyi vonatkozásaiért felelős alkalmazottja által a panaszosnak küldött 1997. október 30-ai fax szövege különösen jól szemlélteti:

„Kedves J! A júliusban megbeszéltek szerint mellékeljük a javasolt »megállapodást« a LIFE 96 ENV/E/512 erdészettulajdonos projekt hozzájárulásának mind az időterv, mind az erőforrások terén történő elszámolása érdekében. Meltányolnám, ha tájékoztatni tudna minket az írásos bizonyítékok fajtáiról, melyeket - amennyiben szükséges - meg kell őriznünk, és a korlátozásokról, melyekről tudnunk kellene.[...]”

¹² „[...] közbenső kifizetés akkor történhet, ha a Bizottság elfogadja a kedvezményezett által benyújtott pénzügyi kimutatást és a megfelelő jelentést [...]”.

A panaszosnak azonban megvan a lehetősége arra, hogy újabb panaszbeadványt tegyen az ombudsmanhoz a jövőben, amennyiben szükségesnek gondolja.

4 Összegzés

Az európai ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnik úgy, hogy hivatali visszasság történt az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

KÉRDÉSEK TÖRLÉSE ÉS A PÁLYÁZATI KIÍRÁS ÁLLÍTÓLAGOS FIGYELMEN KÍVÜL HAGYÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 647/2002/OV számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos részt vett egy nyilvános pályázaton (COM/A/6/01), de nem jutott túl a b) előválogatási teszten, ahol 16,842 pontot ért el a negyvenből. A panaszos két fellebbezést nyújtott be a Felvételi Bizottsághoz, 2002. január 10-én a b) teszt felülvizsgálatát kérte és 2002. február 11-én a javítási módszert vitatta. A Felvételi Bizottság úgy határozott, hogy megsemmisíti az előválogatási teszt három kérdését. A panaszos vitatta ezt, de a Felvételi Bizottság azt a választ adta, hogy a kérdéseket mindenki számára megsemmisítették, és így az egyenlőség alapelvét tiszteletben tartották. A fellebbezésen túl a Felvételi Bizottság küldött egy példányt a tesztkérdések listájából a helyes válaszokkal és a panaszos válaszaival. A panaszos azon a véleményen van, hogy öt válasza a b) teszten szintén jó volt, és ezért 22,105 pontot kellett volna elérnie a negyvenből a 16,842/40 helyett.

Mivel a Felvételi Bizottság visszautasította a panaszos fellebbezését, a panaszos 2002. március 25-én panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz. Panasza három állítást tartalmazott:

- 1 azáltal, hogy a b) teszt 9. és a 37. kérdéseit megsemmisítette, a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a jelöltek közötti egyenlőség alapelvét;
- 2 a Felvételi Bizottság nem indokolta meg válaszát a panaszos azon állítására, hogy válaszait a b) teszt 5., 8., 11., 13. és 25. kérdéseire ki lehetett következtetni a szövegből, melyet a jelöltek megkaptak;
- 3 a panaszos azt állítja, hogy a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a pályázati kiírás feltételeinek VI.D pontját, mivel, az általa szerzett információ szerint, bizonyos számú jelölt nem érte el a minimális érdemjegyet az előválogatási teszten, mindazonáltal rajta van a pályázati kiírás által előírt 600 jelöltet tartalmazó listán.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

Az A.2 Admin egység 2001. december 14-ei levelében tájékoztatta a panaszost az előválogatási teszt eredményéről. Mivel a panaszos 16,842 pontot szerzett a 40-ből a szöveges és numerikus értelmezésre vonatkozó b) teszt során, és a minimálisan megkövetelt eredmény 20 pont volt, a Felvételi Bizottság nem kezdett hozzá az írásbeli vizsga kijavításához, a pályázati kiírás VI.D pontjának megfelelően, mely szerint minden, a minimális szint alatti eredmény kizáró ok.

A panaszost értesítették arról is, hogy a Felvételi Bizottság úgy határozott, hogy megsemmisíti az a) teszt egy kérdését, és a b) teszt 9. és 37. kérdéseit, a vizsga után felfedezett hibák miatt.

Annak érdekében, hogy garantálják a jelöltek közötti egyenlőséget, a kérdések megsemmisítésére vonatkozó határozatot minden nyelvi változatra alkalmazták.

A 2001. december 18-ai kérelmén felül a panaszosnak elküldték az optikai válaszlapon egy példányát és egy lapot az előválogatási teszt helyes válaszaival.

A panaszos 2002. január 10-ei levelében megkérdőjelezte a b) teszt színvonalát, valamint a kérdések megsemmisítését, tekintettel arra, hogy az valójában egyenlőtlenséget teremtett. Válaszában a Felvételi Bizottság kifejtette a panaszosnak a szöveges és numerikus értelmezési teszt célját, és az okokat, melyek a kérdések megsemmisítéséhez vezettek.

Ami a panaszosnak a kérdések megsemmisítésével kapcsolatos állításait illeti, a Bizottság az Elsőfokú Bíróság¹³ és a Bíróság¹⁴ esetjogára hivatkozott. Ezen esetjog szerint a jelölteknek minden kérdésre válaszolni kell, és nem csak azokra, melyekre válaszolni szeretnének. Ezért a szükségesen megválaszolandó kérdések száma és tartalma azonos minden jelölt számára. A jelöltek esélyei változatlanok maradnak, ha egy későbbi szakaszban bizonyos számú kérdést megsemmisítenek.

A Bizottság rámutatott arra is, hogy a kérdések értékelése nem volt különböző, mivel azonos pontszám volt adható valamennyi kérdésre.

Azon állításokat illetően, melyek szerint a Felvételi Bizottság nem vette figyelembe a panaszos válaszait a b) teszt 5., 8., 11., 13. és 25. kérdéseire, szintén levezethetők a teszt tartalmából. A Bizottság azt az észrevételt tette, hogy a Felvételi Bizottság megvizsgálta azokat, de a vizsgálat nem eredményezte az érdemjegyekről hozott döntése módosítását.

A panaszos azon állításait illetően, mely szerint a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a pályázati kiírás feltételeinek VI.D pontját, a Bizottság azt az észrevételt tette, hogy a pályázati kiírás minden feltételét tiszteletben tartották, és hogy az előválogatási teszt kijavítása után csak azon jelöltek írásbeli tesztjét javították ki, akik elérték a minimális érdemjegyet valamennyi teszten és a legjobb érdemjegyeket érték el. Azon jelöltek száma, akik elérték a minimálisan megkövetelt jegyet az előválogatási vizsgára a 02-es területen, több volt, mint a pályázati kiírásban előírt 600 jelölt.

A panaszos észrevételei

A b) teszt 9. és 37. kérdéseinek megsemmisítésével kapcsolatban a panaszos azt az észrevételt tette, hogy az egyenlő elbánás elve sérült, mert a megsemmisítés előnyben részesítette azokat a jelölteket, akik rossz választ adtak, míg büntetéssel sújtotta azokat a jelölteket, akik helyes választ adtak.

A második állítást illetően a panaszos példaként a 13-as számú kérdésre adott válaszát hozza fel, mely szerinte szintén levezethető volt a szövegből és ezért nem volt helytelen. A (b) választ választotta, nevezetesen „en faisant attention à sa technique de respiration, il est possible de réduire sa tension artérielle”. A (b) választ a következő, a szövegben található információ alapján választotta „il est possible d’obtenir des résultats remarquables par la simple application de techniques respiratoires : diminution de la tension artérielle”. A panaszos szeretné tudni, hogy miért nem volt helyes a válasza.

A harmadik állítást illetően, a panaszos arra kéri az ombudsmant, ellenőrizze, hogy a Felvételi Bizottság tiszteletben tartotta-e a pályázati kiírás feltételeinek VI.D pontját, azáltal, hogy elkéri a Bizottságtól azon jelöltek listáját (és eredményeit) akik az előválogatási vizsgán sikerrel szerepeltek.

¹³ 2001. január 17-ei ítélet, T-189/99, Gerochristos.

¹⁴ Order P. Giuliotti C-263/01, 2001. december 13. (35. és 36. pont)

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

Figyelembe véve a Bizottság véleményét és a panaszos észrevételeit, úgy tűnt, hogy további vizsgálatok voltak szükségesek annak elősegítésére, hogy a panaszos harmadik állításában is döntést lehessen hozni. Ezen állítás szerint a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a pályázati kiírás feltételeinek VI.D pontját, amennyiben értesülései szerint néhány jelölt, aki nem érte el a minimális jegyet az előválogatási teszt 02-es területén, rajta volt a 600 sikeres jelölt listáján.

Az ügy kivizsgálása

Az ombudsman ezért levelet küldött a Bizottságnak azzal a céllal, hogy kivizsgálja a Bizottság aktáját, különös tekintettel az előválasztási tesztek sikeres jelöltjeinek listájára a 02-es területen. A vizsgálatot az ombudsman alkalmazottja 2003. január 24-én, a Bizottság Brüsszeli helyiségeiben (DG ADMIN) folytatta le.

A HATÁROZAT

1 Az előválogatási vizsga kérdéseinek megsemmisítése

1.1 A panaszos állítása szerint a b) teszt 9. és 37. kérdéseinek megsemmisítésével a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a jelöltek közötti egyenlőséget. Észrevétele szerint e két kérdés megsemmisítése egyenlőtlenséget teremt azon jelöltek között, akik helyesen válaszoltak és akik helytelenül válaszoltak az említett kérdésekre.

1.2 A Bizottság az Elsőfokú Bíróság és a Bíróság esetjogára hivatkozik, mely szerint a jelölteknek valamennyi kérdésre választ kell adniuk, és a jelöltek esélyei változatlanok maradnak, amennyiben a későbbiekben bizonyos számú kérdést törölnek.

1.3 A korábbi 761/99/BB és 729/2000/OV ügyekben hozott határozatokban, melyek figyelembe vették a közösségi bíróságok esetjogát, az ombudsman úgy ítélte meg, hogy abban az esetben, amikor egy vizsgának egy kérdése félreérthetőnek bizonyul, e kérdés törlése méltányos, feltéve, hogy a törlés olyan módon történik, hogy az nem érinti hátrányosan a jelöltek érdekeit. A hozzá beérkezett bizonyítékok alapján az ombudsman azt az álláspontot alakította ki, hogy a jelen ügyben semmi sem utal arra, hogy ezen feltételeknek ne tettek volna eleget, feltéve, hogy a Bizottság a jelek szerint minden jelölt esetében megsemmisítette a b) vizsga 9. és 37. kérdéseit.

1.4 A fentiek alapján úgy tűnik, hogy ezen állítás tekintetében a Bizottság részéről hivatali visszasság nem történt.

2 A panaszos kérésére adott válasz megindoklásának állítólagos elmulasztása

2.1 A panaszos állítása szerint a Felvételi Bizottság nem indokolta meg válaszát arra a kérdésére, hogy a b) teszt 5., 8., 11., 13., és 25. kérdéseire adott válaszai a jelölteknek adott szövegből levezethetőek voltak.

2.2 A Bizottság észrevételei szerint a Felvételi Bizottság megvizsgálta a panaszos válaszait, de nem engedett változtatást a jegyeket érintő határozaton.

2.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos és a Bizottság között fennálló vita azt a tényt érinti, hogy a jelölteknek átadott szöveg úgy is értelmezhető volt, hogy több helyes válasz is lehetséges. A vita ezért a kérdéses szöveg értelmezésére vonatkozik. Ez a kérdés - mely magát a szöveg tartalmát érinti - a Felvételi Bizottság megítélése alá tartozik.

2.4 Továbbá, tekintettel arra, hogy a Bíróság esetjoga szerint a különböző teszteken elért eredmény közlése elegendő indokolásnak minősül a Bizottság döntéseihez¹⁵, az ombudsman úgy véli, hogy a

¹⁵

C-245/95 ügy, Parlament kontra Innamorati, ECR [1996] I-3423, 31. bekezdés

Felvételi Bizottság jogi felhatalmazásának keretein belül cselekedett. Ezért a hivatali visszásság egyik esetére sem derült fény az ügy e vonatkozásában.

3 A pályázati kiírás állítólagos megsértése

3.1 A panaszos állítása szerint a Felvételi Bizottság nem tartotta tiszteletben a pályázati kiírás feltételeinek VI.D pontját, amennyiben az általa szerzett információ szerint bizonyos számú jelölt, aki nem érte el a minimális eredményt a 02-es terület előválogatási tesztjén, rajta van a pályázati kiírás által előírt 600 jelöltet tartalmazó listán.

3.2 A Bizottság azt az észrevételt teszi, hogy azon jelöltek száma, akik teljesítették a minimálisan megkövetelt eredményt a pályázati kiírás 02-es területének előválogatási tesztjén, meghaladta a pályázati kiírás által előírt 600-at.

3.3 Ezen állítás vonatkozásában az ombudsman hivatala 2003. január 24-én megvizsgálta a Bizottság aktáját. A szemle során a Bizottság tisztviselője tájékoztatta az ombudsman hivatalát, hogy helyesbítést adtak ki a pályázati kiíráshoz a 2001. október 17-ei Hivatalos Lapban (C 291 A), melyben módosították a sikeres jelöltek listáját. A pályázati kiírás VI. D. 1. pontját illetően azon jelöltek számát, akik a legjobb eredményt érték el az a), b), c) és d) előválogatási teszteken, 510-ről 600-ra módosították.

3.4 A szemle alapján úgy tűnt, hogy több mint 600 jelölt szerezt meg a minimálisan megkövetelt eredményt az a), b), c) és d) előválogatási teszteken. Volt egy első lista a 600 legjobb jelölttel, akik mind elérték a minimálisan megkövetelt eredményt. Ezenfelül volt egy másik lista azon jelöltekről, akik elérték a minimálisan megkövetelt eredményt, de nem szerepeltek a legjobb 600 jelölt között.

3.5 A fentiek alapján az ombudsman meg tudja erősíteni a Bizottság által nyújtott tájékoztatás hitelességét. A hivatali visszásság egyik esetére sem derült fény az ügy ezen vonatkozásában.

4 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnik úgy, hogy hivatali visszásság történt az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

ÁLLÍTÓLAGOS NYELVI DISZKRIMINÁCIÓ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 659/2002/IP számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 árpilisában C. úr panaszt tett az Universala Esperanto-Asocio (a továbbiakban: UEA) nevében, számos, részben vagy egészben az Európai Bizottság által finanszírozott európai szervezet állítólagos nyelvi diszkriminációját illetően, melyek álláshirdetéseikben megkövetelték, hogy a pályázók az angolt „anyanyelvként” vagy az „anyanyelvi szinten” beszéljék. A panaszos úgy vélte, hogy ennek következményeként több ezer ember kerülhet hátrányos helyzetbe, mivel jó angoltudással rendelkeznek ugyan, de mégsem vehetik fel őket.

A panaszos az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványában azt igényelte, hogy a Bizottság (i) ismerje el a felvételi hirdetmények diszkriminatív jellegét olyan állások esetében, melyek hivatalosan minden állampolgár előtt nyitva állnak, de valójában az angolt anyanyelvi szinten beszélők részére vannak fenntartva; (ii) biztosítsa, hogy többé ne finanszírozzon olyan társaságokat vagy szervezeteket, melyek diszkriminációt alkalmaznak a nem angol anyanyelvű európai állampolgárokkal szemben; (iii) tanulmányozza az általa részben vagy egészben finanszírozott szervezetek által alkalmazott nyelvi diszkrimináció megelőzésének eszközeit és megoldásait.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A panaszbeadványra adott véleményében a Bizottság összességében az alábbi érveket hozta fel:

A panaszos első igényét illetően minden olyan állás betöltésére kiírt hirdetmény, amely „anyanyelvi beszélők” részére fenntartott elfogadhatatlan a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó közösségi szabályok alapján, és így diszkriminatívnek minősül. Azt a kérdést, hogy az állást nem hivatalosan „anyanyelvi szinten beszélő” személyek részére írták ki, az illetékes bíróságnak kell megvizsgálnia minden egyes esetben.

Azonban a „kifogástalan tudás” követelménye nem tekinthető törvénytörően a közösségi joggal¹⁶ ellentétesnek. Ilyen esetben a munkáltatónak meg kell indokolni, hogy egy bizonyos nyelv nagyon magas szintű ismeretének szükségességét miért tartja elengedhetetlennek a kérdéses munka betöltéséhez.

A Bizottság hivatala az UEA-nak több alkalommal közvetlenül is eljuttatta képviselőin keresztül ezt a tájékoztatást (a 2001. május 14-ei, 2001. július 20-ai, 2001. október 5-ei és 2002. január 24-ei levelei útján, valamint egy 2002. március 11-én tartott találkozó során). Ezen túlmenően egy 2002. május 24-én tartott találkozó alkalmával a Bizottság tájékoztatta a munkavállalók szabad mozgásával foglalkozó Tanácsadó Bizottságot a diszkrimináció elkerülésének szükségességéről az álláshirdetések megfogalmazása során. Sürgette őket, hogy tájékoztassák az összes esetlegesen érintett felet, mind a köz-, mind a magánszférában.

A panaszos második igényét illetően a Bizottság kifejtette, hogy a támogatások odaítélésére vonatkozó szabályokat és alapelveket a Bizottság támogatáskezelési ismertetője tartalmazza, amelyről az új, a 2003. január 1-jén hatályba lépő Pénzügyi Szabályzat¹⁷ rendelkezik. A 109. cikk olvasata szerint „A támogatások odaítélésére az áltáthatóság és az egyenlő elbánás elve vonatkozik”. A Bizottság hangsúlyozta, a végrehajtó ügynökségek finanszírozásáról az új Pénzügyi Szabályzat 55. cikke rendelkezik, és hogy ezen ügynökségek alkalmazottaira vonatkozik a Személyzeti Szabályzat. A rájuk vonatkozó szabályok tartalmazzák a diszkrimináció tilalmának általános elvét.

A panaszos harmadik igényét illetően a diszkrimináció valamennyi formája elleni küzdelem kiemelt jelentőségű a Bizottság politikáiban. A magánszektor vagy a civil szervezetek munkáltatói által közzétett álláshirdetésekből egy meghatározott nyelv „anyanyelvi szinten való ismerete” követelményként történő meghatározásával okozott lehetséges diszkriminációt illetően a Bizottság nem tud beavatkozni. Ezen eseteket a nemzeti bíróságoknak kell értékelni.

A Bizottság arról is tájékoztatta az ombudsmant, hogy az EUA által 2002 júliusában küldött tájékoztatást, mely a belga állam által közzétett diszkriminatívnek tűnő álláshirdetések listájára vonatkozott, a Bizottság hivatalos panaszbeadványnak tekintette, és így a belga hatóságokkal a kérdést illetően fel fogják venni a kapcsolatot.

A Bizottság ismételtén rámutatott, hogy amikor hivatalát értesítették az általa részben vagy egészben finanszírozott szervezetek álláshirdetéseinek lehetséges diszkriminatív jellegéről, akkor beavatkozott, és felkérte őket, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket azok kijavítása érdekében. A főigazgatóságok levélben értesítették azon szervezeteket, melyek közeli kapcsolatban álltak a Bizottsággal és e levelekben nyomatékosan javasolták, hogy gondoskodjanak arról, hogy (i) bármely állás esetén a nyelvi alkalmassági előírás legyen összhangban az adott munka ellátásához

¹⁶ A Bizottság a véleményét e témában számos írásbeli kérdésre adott válaszában kifejtette, pl. az E-4100/00 írásbeli kérdésre adott 2002. február 21-ei válaszában: „A munkavállalók szabad mozgására vonatkozó közösségi szabályok nem csak a nemzetiségen alapuló diszkriminációt tiltják, de olyan rejtett diszkriminációt is, mely látszólag semleges kritériumok alkalmazásával ténylegesen ugyanazt eredményezi. Mindazonáltal nincs diszkrimináció olyan nyelvtudás esetén, melyet a betöltendő állás természete megkövetel (...)” A Bizottság válaszát a 2001. június 19-ei Hivatalos Lapban tették közzé C 174 E 233 o.

¹⁷ A Tanács 2002. június 25-ei 1605/2002/EK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó Pénzügyi Szabályzatról, HL L 248, 2002. szeptember 16.

szükséges tudásszinttel; (ii) ahol egy nyelv hiánytalan ismerete lényeges követelménye egy pozíció betöltésének, ott a „hiánytalan ismeret” vagy „alapos ismeret” meghatározásokat alkalmazzák, az „anyanyelvi szintű tudás” vagy az „anyanyelv” helyett; (iii) az esélyegyenlőség elvét alkalmazzák a felvétel során, bármely nyelvi vagy nemzeti csoportra vonatkozó részrehajlás nélkül. A Bizottság továbbá emlékeztetett arra, hogy Foglalkoztatási és Szociális Főigazgatósága beilleszt minden nyilvános ajánlati felhívásába és projekt felhívásba egy záradékot, mely felhívja a szerződő figyelmét a „anyanyelvi szintű tudásra” vonatkozó záradékok jogtalanságára. Az intézmény ismételt felhívta a figyelmet arra a tényre, hogy az Eurostat egy olyan záradék beépítését tervezi általános pályázati feltételeibe, mely szerint „a pályázókat ezúton emlékeztetjük arra, hogy a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó közösségi szabályok tiltják a nemzetiségen alapuló diszkriminációt, és hogy diszkriminatívnak minősül egy állásba való felvétel feltételeként egy meghatározott nyelv anyanyelvi szintű ismeretét megkövetelni.”

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos nem tartotta kielégítőnek a Bizottság véleményét, és fenntartotta eredeti igényét.

A HATÁROZAT

1 Az állítólagos nyelvi diszkrimináció

1.1 A panaszbeadvány alapja az Európai Bizottság által részben vagy egészen finanszírozott európai szervezetek által alkalmazott állítólagos nyelvi diszkrimináció, melyek álláshirdetéseikben megkövetelték az „angol anyanyelvet” vagy a „nyelvtudást”. A panaszos azt igényelte, hogy a Bizottság (i) ismerje el a felvételi hirdetések diszkriminatív jellegét olyan állások esetében, melyek hivatalosan minden állampolgár előtt nyitva állnak, de nem hivatalosan az angol anyanyelvet beszélők részére vannak fenntartva; (ii) biztosítsa, hogy többé ne finanszírozzon olyan társaságokat és szervezeteket, melyek diszkriminációt gyakorolnak a nem angol anyanyelvű európai állampolgárokkal szemben; (iii) tanulmányozza az általa részben vagy egészben finanszírozott szervezetek által gyakorolt nyelvi diszkrimináció megelőzésének eszközeit és megoldásait.

1.2 A Bizottság véleményében rámutatott, hogy bármely álláshirdetés, mely hivatalosan vagy nem hivatalosan „nyelvtudással” rendelkezők részére van fenntartva, nem fogadható el a dolgozók szabad mozgására vonatkozó közösségi szabályok alapján, és diszkriminatívnak minősül. Mindazonáltal a „tökéletes nyelvtudás” követelménye nem tekinthető törvényszerűen a közösségi joggal ellentétesnek, és a munkáltatónak meg kell indokolni egy bizonyos nyelv nagyon magas szintű tudásának szükségességét a kérdéses munka tekintetében.

A támogatások odaítélésére vonatkozó szabályokat és alapelveket illetően a Bizottság kifejtette, hogy azokat a Bizottság támogatáskezelési ismertetője tartalmazza, amelyről az új, a 2003. január 1-jén hatályba lépő Pénzügyi Szabályzat rendelkezik¹⁸. A 109. cikk olvasata szerint „A támogatások odaítélésére az átláthatóság és az egyenlő elbánás elve vonatkozik.(...)” A végrehajtó ügynökségek finanszírozását illetően a Pénzügyi Szabályzat 55. cikke előírásainak megfelelően a Bizottság hangsúlyozta, hogy ezen ügynökségek alkalmazottaira a Személyzeti Szabályzat rendelkezései alkalmazandók. A rájuk vonatkozó szabályok tartalmazzák a diszkrimináció tilalmának általános elvét.

A panaszos harmadik követelését illetően a Bizottság részletes magyarázatot adott az ügyben tett intézkedéseire. A megtett intézkedések bemutatására vonatkozó iratok egy másolatát mellékeltek a Bizottság véleményéhez.

¹⁸

A Tanács 2002. június 25-ei 1605/2002/EK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó Pénzügyi Szabályzatról, HL L 248, 2002. szeptember 16.

1.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság a panaszos előterjesztett igényeit kezelte, és hogy az intézmény válasza megfelelőnek tűnik. Az ombudsman üdvözli a Bizottság azon lépéseit, amelyeket annak érdekében tesz, hogy a jövőben a nyelvi alapon diszkrimináló álláshirdetések közzétételét elkerüljék. Az ombudsman az intézményt a nyelvi diszkrimináció és a munkavállalók szabad mozgásának akadályozása elleni közdelem további folytatására és fokozására bátorítja.

2 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszasság az Európai Parlament részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A KOSZOVÓI ENSZ IGAZGATÁS „EU PILLÉRÉNEK” STÁTUSZA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1256/2002/GG számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A 2002 júniusában benyújtott panasz szerint a német nemzetiségű panaszos tanácsadóként dolgozott Koszovóban, először az Európai Újjáépítési Ügynökségnél (két szerződés alapján), majd később a „Koszovói ENSZ Misszió EU Pillérének”.

A panaszos állítása szerint az „EU Pillér” a szerződés átadását, és a részükre küldött számla kifizetését elmulasztotta. A 2002. május 7-én Andy Bearpark, a koszovói ENSZ Misszió Főtitkárságának Különleges Képviselője részére megküldött számla összege 55 936,16 euró volt.

Az első panaszbeadvány visszautasították annak alapján, hogy nem volt megfelelően tisztázott, ki ellen irányul a panasz (az Ombudsman-alapokmány 2. cikk (3) bekezdése).

A panaszos ezután egy újabb panaszt nyújtott be (1141/2002/GG), mind az Európai Újjáépítési Ügynökség, mind az „EU Pillér” ellen, számos iratot előterjesztve két faxon, 2002. június 17-én az Európai Újjáépítési Ügynökségre és június 18-án az „EU Pillérre” vonatkozó iratokat. A panaszbeadványt véleményezésre továbbították az Ügynökséghez. Az „EU Pillér” vonatkozásában a panaszost tájékoztatták, hogy az a kérdés, hogy a panasz ki ellen irányul, továbbra sincs kellőképpen tisztázva.

Ezt követően a panaszos tájékoztatta az ombudsmant arról, hogy az „EU Pillérre” vonatkozó panaszbeadványa a Bizottság ellen irányult. A bonyodalmak elkerülése végett a levél új panaszbeadványként került regisztrálásra a fenti hivatkozási szám alatt.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

Az „EU Pillér” az Egyesült Nemzetek Szervezete Koszovói Ideiglenes Igazgatási Missziójának (UNMIK) szerves része, melyet az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-ei 1244-es határozata hozott létre. Az UNMIK élén az ENSZ Főtitkár Különleges Képviselője áll, és az négy összetevőből („pillérből”) áll, különböző nemzetközi jogalanyok vezetése alatt.

A négy pillér:

- I. pillér: humanitárius ügyek, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) felelőssége alatt. Az I. pillért fokozatosan megszüntették 2000 júniusáig, és jelenleg az Egyesült Nemzetek vezetése alatt álló Igazságügyért és Rendőrségért felelős művelet váltotta fel;

- II. pillér: polgári igazgatás, az Egyesült Nemzetek vezetésével;
- III. pillér: demokratizálódás és intézményépítés, az EBESZ vezetésével;
- IV. pillér: gazdasági újjáépítés, helyreállítás és fejlesztés az EU vezetésével. A IV. pillér „EU Pillér” néven ismert.

Az EU Pillér, A. Bearpark, az ENSZ Főtitkárának Helyettes Különleges Képviselője vezetésével a koszovói gazdasági újjáépítés, helyreállítás és fejlesztés jogi, intézményi és politikai keretének biztosításért felelős.

Az ENSZ Főtitkárának Helyettes Különleges Képviselője felelős az EU Pillér tervezett tevékenységének végrehajtásáért a Közösség által finanszírozott EU Pillér működési költségvetésének kezelése révén.

Az 1080/2000/EK sz. tanácsi rendelet 1. cikke meghatározza, hogy a Közösségnek anyagi hozzájárulást kell biztosítani az UNMIK létrehozásához és működéséhez. Ennek megfelelően a Közösség hozzájárulását az EU Pillér működési költségeinek finanszírozása teszi ki, beleértve a helyi és a nemzetközi személyzet bérköltségét.

Az Európai Bizottság és az UNMIK EU Pillére közötti Támogatási Megállapodás meghatározza az EU hozzájárulását, és annak végrehajtási és ellenőrzési mechanizmusait. 2000 óta minden évben aláírásra kerültek támogatási megállapodások.

A Megállapodás Különleges Feltételeinek 1. cikke (3) bekezdése szerint „a Szervezet elfogadja a támogatást, és vállalja a Művelet kivitelezését a saját felelősségére”. Mindemellett az ezen megállapodásokra vonatkozó Általános Feltételek 1. cikke (1) bekezdése megállapítja, hogy „a Közösség nem ismer el semmilyen szerződéses kapcsolatot maga és a Szervezet partnerei vagy maga és az alvállalkozó között.”

Ezen felül az Általános Feltételek 3. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy „a Szervezet kizárólagos felelősséget vállal harmadik személyek felé”, és „a Szervezet mentesíti a Közösséget minden olyan igényhez vagy keresethez kapcsolódó felelősség alól, mely a Szervezet, vagy annak alkalmazottjai általi, vagy a szervezet alkalmazottjainak felelőssége alatt álló magánszemélyek általi jogszabályok vagy szabályok megsértéséhez vagy harmadik fél jogainak megsértéséhez kapcsolódik.”

A fentiek alapján a Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy a panaszos és az EU Pillér közti szerződéses viszony nem vonatkozik a hivatalára. Ugyan hozzájárult az ENSZ Koszovói Ideiglenes Igazgatása négy pilléréből az egyik működési költségeihez, de nem felelős az EU Pillér tevékenységének végrehajtásáért.

A panaszos észrevételei

Nem érkezett észrevétel a panaszos részéről.

A HATÁROZAT

1 A szerződés megkötésének, és a részükre küldött számla kifizetésének EU Pillér általi elmulasztására vonatkozó állítások

1.1 A német nemzetiségű panaszos állítása szerint az „EU Pillér” elmulasztotta a szerződés megkötését, és a részükre megküldött számla kifizetését. Azt javasolja, hogy az Európai Bizottságot vonják felelősségre az EU Pillér magatartásáért.

1.2 A Bizottság kifejtette, hogy az „EU Pillér”, A Bearpark, az ENSZ Főtitkárának Helyettes Különleges Képviselője vezetésével szerves része az Egyesült Nemzetek Szervezete koszovói Ideiglenes Igazgatási Missziójának (UNMIK), melyet az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-ei 1244-es határozata hozott létre. Hozzátette, hogy az ENSZ Főtitkárának Helyettes Különleges Képviselője felelős az EU Pillér tervezett tevékenységének végrehajtásáért, az EU Pillér

a Közösség által finanszírozott működési költségvetésének a kezelése révén. A Bizottság rámutatott, hogy az Európai Bizottság és az UNMIK EU Pillére közötti Támogatási Megállapodás alapján az EU Pillér kizárólagos felelősséget vállal harmadik személyek felé, míg az EU nem ismer el semmilyen szerződéses kapcsolatot maga és az EU Pillér partnerei és alvállalkozói között. A fentiek alapján a Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy az UNMIK EU Pillére és a panaszos közötti szerződéses viszony nem vonatkozik a hivatalára, mely nem felelős az EU Pillér tevékenységeinek végrehajtásáért.

1.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által felhozott érvek alapján a Bizottság álláspontja tűnik elfogadhatónak.

2 Összegzés

Az európai ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszasság az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

A FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁKON RÉSZTVEVŐ JELÖLTEK UTAZÁSI ÉS TARTÓZKODÁSI KÖLTSÉGEI

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1358/2002/IP számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 júliusában C. kisasszony panaszbeadványt nyújtott be az ombudsmanhoz az Európai Bizottság ellen, amelyben azt állította, hogy Bizottságnak a nyilvános versenyvizsgákon résztvevő jelöltjeinek utazási költségterítésére vonatkozó szabályai diszkriminatívak a távoli tagállamokból származó jelöltekre nézve. A panaszos szerint ezek a jelöltek hátrányos helyzetbe kerülnek azokhoz képest, akik a versenyvizsga helyéhez közel élnek, ami rendszerint Brüsszel. Véleménye szerint az utazási költségek megtérítésére vonatkozóan a Bizottságnak új szabályozást kellene hoznia, annak érdekében, hogy a nyilvános versenyvizsgán a lehetséges jelöltek között a tényleges esélyegyenlőséget biztosítsák.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság véleménye

A Bizottság emlékeztetett arra, hogy a panaszos részt vett a COM/A/9/01 számú nyilvános versenyvizsgán, melynek célja a közgazdaságtan és a statisztika területén adminisztrátori tartalékos lista létrehozása volt. Az előválogatási teszt után a panaszos a legjobb 500 jelölt között volt. A pályázati felhívás I.5. pontja alapján arra kérték a panaszost, hogy töltsse ki a jelentkezési lapot, melyet postán küldtek el részére. A Felvételi Bizottság ezután megvizsgálta a panaszos aktáját, és tájékoztatta, hogy részt vehet a 2002. július 19-re tervezett írásbeli vizsgán. A panaszos nem vett részt ezen a vizsgán.

Az utazási költségek megtérítésére vonatkozó szabályokat az adminisztráció vezetői által intézményközi szinten 1996. március 28-án meghozott 211/95 sz. határozat fektetette le, mely 1996. április 1-jén lépett hatályba. Az Európai Bizottság egy 1996. április 15-jei belső irányelvvel végrehajtotta a 211/95 sz. határozatot. Mindkét szöveg a versenyvizsgák írásbeli vizsgáira engedett külső jelöltek utazási és tartózkodási költségeihez való hozzájárulások általános alapelveit állapítja meg. Amennyiben a jelölt lakóhelye és a versenyvizsga helye közötti távolság több mint 300 kilométer, a jelöltek átalánydíjban részesülnek a távolság szerint. Amennyiben a távolság egyenlő vagy meghaladja az 1500 kilométert, a jelölt 180 eurót kap. A versenyvizsga ezen stádiumában a pénzügyi részvétel csak átalány hozzájárulás és nem teljes térítés, ami csak a szóbeli vizsgára engedett jelöltek számára biztosított.

Mindezt az információt a panaszosnak az írásbeli vizsgára szóló meghívóval együtt elküldött levél is tartalmazta. A panaszos így megfelelő tájékoztatást kapott.

A panaszos észrevételei

A Bizottság véleményére tett észrevételeiben a panaszos hangsúlyozta, hogy a Bizottság nem tett megjegyzést arra az állításra, hogy a nyilvános versenyvizsga jelöltjeinek költségtérítésére vonatkozó szabályok diszkriminálják a távoli tagállamok jelöltjeit, és kedveznek azoknak, akik közel laknak a versenyvizsga helyéhez, ami rendszerint Brüsszel.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után további vizsgálatok tűntek szükségesnek. Ezért 2003. január 29-én az ombudsman levelet írt a Bizottságnak. Levelében megkérte az intézményt, hogy tegyen megjegyzéseket a panaszos észrevételeire, melyben a panaszos úgy vélte, hogy a Bizottság nem foglalkozott azon állításával, mely szerint a vonatkozó szabályok diszkriminálják a távoli tagállamok jelöltjeit.

A Bizottság második véleménye

Az intézmény emlékeztetett arra, hogy a nyilvános versenyvizsga írásbeli vizsgájára engedett jelöltek utazási költségeire adott pénzbeli hozzájárulás a jelölt lakóhelye és a versenyvizsga helye közötti távolság alapján kerül kiszámításra, amennyiben a távolság legalább 300 kilométer. A hozzájárulás a távolságnak megfelelően növekszik (301 és 800 kilométer között a jelöltek 60 eurót kapnak, 801 és 1500 kilométer között 120 eurót, és amennyiben a távolság több, mint 1500 kilométer, akkor a jelöltek 180 eurót kapnak).

Ezek objektív kritériumok, minden jelöltre kizárólag a távolság alapján azonos módon vonatkoznak anélkül, hogy figyelembe vennének egyéb változó paramétereket, mint például a különböző országok létfenntartási költségeit, vagy az egyes jelöltek lakóhelye és a versenyvizsga helyszíne közötti közlekedési csatlakozásokat.

Ennek alapján a Bizottság a panaszosnak ezen szabályok diszkriminatív voltára vonatkozó vádját visszautasította.

A HATÁROZAT

1 A felvételi versenyvizsga jelöltjeinek utazási költségei és napidíja

1.1 A COM/A/9/01 versenyvizsgán részt vevő panaszos állítása szerint a Bizottságnak a nyilvános versenyvizsga jelöltjeinek utazási költségtérítésére vonatkozó szabályai diszkriminatívak a távoli tagállamokból származó jelöltekre nézve. A panaszos szerint ezek a jelöltek hátrányos helyzetbe kerülnek azokhoz képest, akik a versenyvizsga helyéhez közel élnek, ami rendszerint Brüsszel.

1.2 Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy a vonatkozó szabályokat az adminisztráció vezetői által intézményközi szinten 1996. március 28-án meghozott 211/95 sz. határozat fektetette le, amely 1996. április 1-jén lépett hatályba. Az Európai Bizottság egy 1996. április 15-ei belső irányelvvel végrehajtotta a 211/95 sz. határozatot. Mindkét szöveg a felvételi versenyek írásbeli vizsgáira engedett külső jelöltek utazási és tatózkodási költségeihez való hozzájárulások általános alapelveit állapítja meg. Amennyiben a jelölt lakóhelye és a versenyvizsga helye közötti távolság több mint 300 kilométer, a jelöltek átalánydíjban részesülnek a távolság alapján. Amennyiben a távolság egyenlő vagy meghaladja az 1500 kilométert, a jelölt 180 eurót kap. A versenyvizsga ezen stádiumában a pénzbeli hozzájárulás csak átalánydíj és nem teljes térítés, ami csak a szóbeli vizsgára engedett jelöltek számára van előírva. A panaszosnak tisztában kellett lennie ezzel, mivel ezt az információt a panaszosnak az írásbeli vizsgára szóló meghívóval együtt elküldött levél tartalmazta.

1.3 Második véleményében a Bizottság emlékeztetett a nyilvános versenyvizsga írásbeli vizsgájára engedett jelöltek utazási költségeire adott pénzbeli hozzájárulásra vonatkozó szabályokra. Rámutatott, hogy ezek objektív kritériumokon alapulnak, minden jelöltre kizárólag a távolság alapján, azonos módon vonatkoznak anélkül, hogy figyelembe vennének egyéb változó paramétereket, mint például a különböző országok létfenntartási költségeit, vagy az egyes jelöltek lakóhelye és a versenyvizsga helyszíne közötti közlekedési csatlakozásokat.

1.4 Az ombudsmannak nincs tudomása olyan szabályról vagy közösségi jogi rendelkezésről, amely megkövetelné a Bizottságtól a nyilvános versenyvizsgák jelöltjei utazási és létfenntartási költségeinek megtérítését. Mindazonáltal, ha a Bizottság úgy dönt, hogy hozzájárul az ilyen kiadásokhoz, biztosítani kell az egyenlő bánásmód alapelveinek tiszteletben tartását. A Bizottság által elfogadott, a jelöltek utazási és létfenntartási költségeinek hozzájárulására vonatkozó kritériumok a jelek szerint azonos módon kerülnek alkalmazásra valamennyi jelölt esetében, és objektív paraméteren alapulnak a lakóhely és a vizsga helye közötti távolság alapján. A Bizottság által választott rendszer a pénzbeli hozzájárulásra ésszerűnek tűnik, és nem tekinthető diszkriminatívnak egyetlen jelölttel szemben sem.

1.5 A fentiek alapján nem tűnt ki hivatali visszásság a Bizottság részéről az ügy ezen pontjával kapcsolatosan

2 A panaszos igénye

2.1 A panaszos azt igényelte, hogy a Bizottság fogadjon el új szabályozást az utazási költség térítésre a nyilvános versenyvizsga lehetséges jelöltjei közötti tényleges esélyegyenlőség biztosítására..

2.2 Tekintettel ezen határozat 1.5. pontjának következtetéseire, az ombudsman nem tartja szükségesnek, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel.

3 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszásság az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

ÁLLÍTÓLAGOS HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS AZ ATOMENERGIAI ELLENŐR BESOROLÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1365/2002/OV számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos a következő tényeket tartotta fontosnak közölni:

A panaszos részt vett a Bizottság által 1996-ban az új tagállamok részére kiírt, COM/B/1015 számú nyilvános pályázaton (B5/B4 Euratom atomenergiai ellenőrök). Amikor a panaszost 2000 májusában kinevezték a pályázaton elérhető maximális osztályba, a B4 osztályba sorolták. A panaszos hosszú évek szakmai tapasztalatával és egyetemi szintű mérnöki diplomával rendelkezik. Ez utóbbi a pályázatban előírtnál magasabb szintet jelent.

A panaszos szerint a következő okokból érte hátrányos megkülönböztetés a B4 osztályba való besorolása következtében:

Először is, a Bizottság magasabb korhatárt írt elő ezen a pályázaton, hiszen azt az új tagállamok állampolgárai számára írták ki. A panaszos véleménye szerint éppen ezért több osztályra lett volna szükség (B5 - B1), hogy a nagyobb szakmai tapasztalatot is figyelembe vegyék.

Másodszor, körülbelül egy évvel korábban három nyilvános pályázatot hirdettek az új tagállamok állampolgárai számára (közgazdasági/közigazgatási vagy gyakorlati számítógépes háttérrel - COM/B/951, COM/B/952 és EUR/B/72), és ebben a pályázatban B1-től B5-ig terjedtek az osztályok. 2002 tavaszán az Euratom B1 besorolású tisztviselőt alkalmazott a COM/B/951 listáról. Ha a panaszos részt vett volna a korábbi pályázaton, szakmai tapasztalata miatt valószínűleg B1 besorolást kapott volna.

A panaszos a magasabb osztályba való besorolás iránti igényének támogatására az európai ombudsman 109/98/ME számú ügyben hozott határozatára hivatkozik. A hivatkozott esetben, a különböző nyilvános pályázatokon részt vett halászati ellenőrök besorolásával kapcsolatos állítólagos hátrányos megkülönböztetés ügyében a Bizottság elfogadta az ombudsman ajánlását.

A panaszos a Személyzeti Szabályzat 90. cikke alapján panaszt tett a Bizottságnál. 2002. május 25-én azt a tájékoztatást kapta, hogy a Bizottság elutasította a besorolás felülvizsgálatára vonatkozó kérvényét. Válaszában a Bizottság közölte, hogy a 109/98/ME számú ügy ideiglenes alkalmazottakra vonatkozott és hogy az Euratom pályázatnál nem volt szükség B3/B2 vagy B1 besorolású tisztviselőkre. A panaszos ezért az ombudsmanhoz fordult jelen panaszával, azt állítva, hogy az egyenlő elbánás elve alapján magasabb besorolás illeti meg.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében először emlékeztetett az üggyel kapcsolatos tényekre. A panaszos sikeres volt az atomenergiái ellenőrök számára kiírt, kizárólag osztrák, finn és svéd állampolgárokat érintő, B 5/4 szintre vonatkozó, COM/B/1015 számú (HL C 179 A, 1996. június 22.) pályázaton. A sikeres pályázók tartalékos listája 1997. július 17-én készült el. A panaszt 2000 májusában alkalmazták, a bővítési időszak letelte után, és - szakmai tapasztalata alapján - a B4 osztály 3-as fokozatába sorolták. Ez ebben a munkakörben az előírt legmagasabb fokozatnak felel meg.

A panaszos a panaszbeadványban utal a B1 és B 3/2 szinten kiírt egyéb bővítési pályázatokra, illetve három, halászati ellenőrként alkalmazott ideiglenes dolgozót érintő 109/98/ME számú döntésre. Említést tesz a spanyol és a portugál bővítés idején szervezett pályázatokról is. Bővítés idején a Bizottságnak egyensúlyt kell teremtenie az intézmény szükségletei és az előírások között. Az új tagállamok állampolgárai közül ugyanis a személyzeti politika különböző szintjein álló szakembereket kell alkalmazni. A Bizottság éppen ezért általánosabb területeken (általános adminisztráció, informatika, könyvelés, pénzügy és könyvvizsgálat, valamint archiválás, dokumentáció és könyvtár) szervezett B1, B 3/2 és B 5/4 szintű pályázatokot. Általános intézkedésként magasabb korhatárt engedélyeztek az osztrák, finn és svéd bővítési pályázatok esetében. A pályázatok szervezésekor azzal számoltak, hogy a sikeres pályázók többsége a B5/4 pályázatokon vesz részt. E pályázatokon kívül specializáltabb pályázatok is szerveztek B 5/4 szinten, laboratóriumi technikusok, ápolónők és atomenergiái ellenőrök részére. Fontos adalék, hogy ugyanezt a módszert alkalmazták a spanyol és a portugál bővítés idején is.

A panaszos párhuzamot vont a három halászati ellenőr esetével, a párhuzam azonban nem állja meg a helyét. Ebben az esetben a Bizottság fenntartotta ugyan, hogy szabályszerűen járt el, a halászati felügyelők eltérő kiválasztási szintje miatt azonban kivételesen elfogadta az európai ombudsman békés megoldásra vonatkozó javaslatát. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a panaszos említést sem tesz arról, hogy egyáltalán részt vett-e a B1 vagy B 3/2 szinteken szervezett általánosabb pályázatokon. A Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy a pályázat alapján helyes volt a panaszos besorolása.

A panaszos észrevételei

A panaszos szerint a Bizottság által említett előírás, amely szerint az új tagállamok állampolgárai közül a személyzeti politika különböző szintjein álló szakembereket kell alkalmazni, azt hivatott biztosítani, hogy az új tagállamok tapasztalt szakembereinek besorolása figyelembe vegye mindazt

a tapasztalatot, amelyet az illető a tagállam EU-csatlakozása és saját EU-s munkaköre betöltése előtt szerzett.

A panaszos észrevétele szerint a Bizottság azzal magyarázta döntését - mely szerint nyolc pályázatnál ezt a szabályt alkalmazta, míg három másik pályázaton B5/B4 szintre korlátozta a kiírást -, hogy az általánosabb területeken több kategóriára van szükség, míg a specializált területeken, mint például a panaszos munkaköre, az atomenergiai ellenőr esetében, kevesebbre. A panaszos kijelenti, hogy a magyarázat nem következetes és nem tekinthető releváns, objektív alapnak az eltérő bánásmód igazolásához. Megsértették tehát az egyenlőség elvét.

Továbbá, a panaszos észrevétele szerint az „intézmény szükségletei”- amelyekre a Bizottság hivatkozik, amikor egyes bővítési pályázatok esetében B5/B4-re korlátozza a kategóriákat - nem tekinthetők releváns, objektív alapnak az eltérő bánásmód igazolásához. A panaszos megjegyezte, hogy az Euratom folyamatosan alkalmaz tapasztalt, B1/B2 ellenőröket, illetve hogy minden intézmény jól jár a tapasztalt munkaerővel. Nem lehet azt állítani, hogy más intézményeknél nagyobb szükség van B1/B2 tisztviselőkre, mint az Euratomnál.

A panaszos állítása szerint a Bizottság azért fogadta el a 109/98/ME számú ügyben az ombudsman békés megoldását és járult hozzá a halászati ellenőrök átminősítéséhez, mert azok kivételesen nagy szakmai tapasztalattal rendelkeztek. A panaszos éppen ezért a maga esetében is ugyanezt kérte a Bizottságtól, mert ő is kivételesen nagy szakmai tapasztalattal rendelkezik. Viszonylag magas kora és a Bizottság diszkriminatív besorolási stratégiája következtében különösen kedvezőtlen helyzetbe került.

A HATÁROZAT

1 A B4-nél kedvezőbb besorolás iránti igény

1.1 A panaszos azt állítja, hogy az egyenlő bánásmód elve alapján B4-nél magasabb besorolás illetné meg. Igénye alátámasztására a panaszos megállapítja, hogy a Bizottság e pályázat esetében magasabb korhatárt szabott meg, mert azt az új tagállamok állampolgárai számára szervezték, illetve hogy a körülbelül egy évvel korábban, az új tagállamok állampolgárai számára meghirdetett három nyilvános pályázaton (közgazdasági/közigazgatási vagy gyakorlati számítógépes háttérrel - COM/B/951, COM/B/952 és EUR/B/72) B1-től B5-ig terjedtek a kategóriák. A panaszos utal az ombudsman 109/98/ME számú ügyben hozott határozatára is.

1.2 A Bizottság megjegyezte, hogy bővítés idején egyensúlyt kell teremtenie az intézmény szükségletei és az előírások között, az új tagállamok állampolgárai közül ugyanis a személyzeti politika különböző szintjein álló szakembereket kell alkalmazni. Az új tagállamok állampolgárai számára a Bizottság általánosabb területeken (általános adminisztráció, informatika, könyvelés, pénzügy és könyvvizsgálat, valamint archiválás, dokumentáció és könyvtár) szervezett B1, B 3/2 és B 5/4 szintű pályázatokat. E pályázatokon kívül a Bizottság specializáltabb pályázatokat is szervezett B5/4 szinten, laboratóriumi technikusok, ápolónők és atomenergiai ellenőrök részére. A panaszos párhuzamot vont a három halászati ellenőr esetével, a Bizottság szerint azonban a párhuzam nem állja meg a helyét.

1.3 Az ombudsman megjegyzése szerint a Személyzeti Szabályzat 5(3) cikkében szereplő egyenlő elbánás elve a Közösség köztisztviselőire vonatkozó szabályok általános előírása. Az előírást megszegő hátrányos megkülönböztetésről akkor beszélünk, ha azonos vagy hasonló helyzeteket különbözően kezelnek és a hátrányos megkülönböztetésnek nincs objektív oka.¹⁹

1.4 A 109/98/ME számú ügyben - amelyre a panaszos hivatkozott - az ombudsman azért állapította meg az egyenlő elbánás elvének megsértését, mert a halászati ellenőröket B5/B4 osztályba sorolták, míg a) a Bizottság által a korábbi pályázatok eredményeképpen alkalmazott halászati ellenőrök B3,

¹⁹ Lásd T-92/96 ügy, Monaca kontra Parlament, [1997] EBHT-SC IA-195; II-00573, 54. bekezdés; T-109/92 ügy, [1994] EBHT-SC, II-105, 87. bekezdés.

B2 és B1 osztályba kerültek, és b) az újonnan kiírt pályázat B3/B2 besorolású halászati ellenőröket keresett. A panaszos állítása szerint az ombudsman e korábbi döntésének analógiájára ebben az esetben is hasonlóan kellene döntenie.

1.5 Az ombudsman véleménye szerint a Bizottság ésszerűen indokolta meg a specializált és általános B-besorolású pályázatok eltérő kategóriáit. Továbbá, az ombudsman számára rendelkezésre álló információk alapján semmi nem utal arra, hogy a többi pályázaton részt vevő atomenergiái ellenőrök más elbírásban részesültek volna. A panaszos összehasonlításának tárgya egyrészt a B kategóriájú ellenőrök alkalmazása, másrészt a közgazdasági/igazgatási vagy gyakorlati számítógépes háttérrel rendelkező B kategóriájú tisztviselők alkalmazása (COM/B/951, COM/B/952 és EUR/B/72). E helyzetek nem összehasonlíthatók, következésképp nem szolgáltatnak alapot az egyenlő elbírás elvének tiszteletbentartása megítélésére.

1.6 A körülményeket figyelembe véve az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos besorolásával kapcsolatos Bizottsági döntés nem sérti az egyenlő elbírás elvét. Az ombudsman ezért nem tapasztalt hivatali visszásságot a Bizottság részéről.

2 Összegzés

Az ombudsman megvizsgálta a panaszt és nem tapasztalt hivatali visszásságot a Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

NYILVÁNOS HOZZÁFÉRÉS IRÁNTI MEGERŐSÍTŐ KÉRVÉNY ELUTASÍTÁSA A 226. CIKK SZERINTI ELJÁRÁSBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1437/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 júliusában panaszbeadvány érkezett az ombudsmanhoz, mert a Bizottság egy dokumentum nyilvános hozzáférése iránti megerősítő kérvényt elutasított.

A panaszost pénzügyi veszteség érte a Lloyd's biztosításpiacon az Egyesült Királyságban. Panaszt nyújtott be a Bizottsághoz az Egyesült Királyság hatóságai ellen, mivel azok nem megfelelően hajtották végre a 73/239 sz. irányelvet.

A Bizottság - mint a Szerződés őre - kivizsgálta a panaszt. 2001. december 20-án az EK 226. cikkében rögzített eljárásnak megfelelően hivatalos figyelmeztetést küldött az Egyesült Királyság kormánynak.

A panaszos nyilvános hozzáférést kérvényezett a hivatalos figyelmeztetéshez az 1049/2001 sz. rendelet alapján. A Bizottság azon az alapon utasította el a kérvényt, hogy a levél közzététele megzavarhatná az EK 226. cikkének megfelelő, a Szerződés megsértése miatti eljárások szabályos lefolytatását.

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványában a panaszos vitatja a Bizottság jogát a hivatalos figyelmeztetéshez való nyilvános hozzáférés megtagadásához és azzal érvel, hogy az Egyesült Királyság Pénzügyminisztériuma engedélyezte a levél nyilvánosságra hozatalát.

A panaszos hangsúlyozza, hogy az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadvány csak a nyilvános hozzáférés kérdésére vonatkozik és nem érinti a módszert, amellyel a Bizottság az Egyesült Királyság hatóságai ellen benyújtott panaszbeadványt kezelte.

Az ombudsman tisztában van vele, hogy a panaszos az Európai Parlamentnél is panaszt tett az Egyesült Királyság hatóságai és a Lloyd's ellen.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A panaszos, mint a Lloyd's ingatlanpiac magánbefektetőinek („Megnevezettek”) egyike jelentős anyagi veszteséget szenvedett és panaszbeadványt nyújtott be az Egyesült Királyság hatóságai ellen az életbiztosításokon kívüli biztosításokra vonatkozó 73/239/EGK sz. irányelv nem megfelelő végrehajtásáért.

2002. január 11-én a panaszos írásban tudomásul vette, hogy a Bizottság hivatalos, a Szerződés megsértése miatti eljárást kezdeményezett az Egyesült Királysággal szemben. Megkérdezte, hogy a 73/239 sz. irányelv mely pontjai kérdésesek, illetve hogy a Bizottság hivatalos figyelmeztetése az Egyesült Királyság hatóságai felé nyilvános-e.

A Belső Piac Főigazgatóságának vezetője válaszként elküldte a panaszosnak a megfelelő sajtónyilatkozat másolatát és közölte, hogy a hivatalos figyelmeztetés közzététele megzavarhatná a Szerződés megsértése miatti vizsgálat lefolytatását. A hozzáférés jogát érintő kivételt az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése rögzíti.

2002. február 5-én a panaszos megerősítő kérvényt nyújtott be azon az alapon, hogy a figyelmeztetés közzététele elsőrendű közérdek. Ebben az időpontban a Bizottság még nem kapott választ az Egyesült Királyságtól a hivatalos figyelmeztetésre. A főigazgató fenntartotta eredeti döntését.

A Lloyd's-eset rendkívül bonyolult és kényes. A Bizottság még mindig vizsgálja az Egyesült Királyság esetleges szabálysértését. Az Egyesült Királyság hatóságaival váltott dokumentumok közzététele károsan befolyásolná a vizsgálat lefolytatását. A Bizottság jelenleg is vizsgálja az új törvénycsomagot, a 2000-ben elfogadott, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvényt, amely az Egyesült Királyság pénzügyi szabályozást érintő átfogó reformjának része. A Bizottságnak nem csak azt kell ellenőriznie, hogy az irányelv helyesen került-e átvételre a nemzeti jogalkotásba, hanem azt is, hogy a nemzeti jogot megfelelően alkalmazták-e. A végső cél a közösségi joggal való teljes összhang megteremtése. Ehhez a folyamathoz kölcsönös bizalomra van szükség, amelyet a vizsgálattal kapcsolatos dokumentumok közzététele veszélyeztetne.

Nem állja meg a helyét a panaszosnak az az érve, hogy az Egyesült Királyság Pénzügyminisztériuma nem emel kifogást a hivatalos figyelmeztetés közzétételével szemben. A panaszos elküldte a The Mail on Sunday újság 2002. március 10-ei tudósítását, amely a következő szöveget tartalmazza: „A Pénzügyminisztérium, amely április végéig válaszol a Bizottság vádjaira, tagadta, hogy csak a titkosítás biztosítása fejében hajlandó átadni válaszát.” Ez a mondat egyértelműen az Egyesült Királyság hatóságainak válaszára vonatkozik, nem a Bizottság levelére. A Bizottság ráadásul felkérte az Egyesült Királyság hatóságait, hogy a Szerződés megsértése miatti eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést érintő kérvények esetében mondjanak le a titkosításról, ám a hatóságok ezt nem tették meg.

Az Elsőfokú Bíróság számos ítéletében elismerte a titkosítás létjogosultságát a Szerződés megsértése miatti vizsgálatokban, vagyis igazolta az ilyen vizsgálatokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.²⁰ Noha ez az esetjog a 94/90 sz. bizottsági határozat rendelkezéseire utal, továbbra is érvényes, mert a szóban forgó kivétel megfogalmazása az 1049/2001 sz. rendeletben is megmaradt. Az egyetlen új elem az egyensúly igénye a dokumentum nyilvánosságra hozatalával okozott kár és a közzététel iránti közérdek között.

A Közösségek jogának való megfelelés létfontosságú közérdek, amely nyilvánvalóan fontosabb, mint a közvélemény érdeke a vizsgálat folyamán készült és váltott dokumentumokhoz való

²⁰

T-105/95 ügy, WWF UK kontra Bizottság, [1997] EBHT II-313, 63. pont; T-309/97 ügy Bavarian Lager kontra Bizottság, [1999] EBHT II-3217, 46. pont; T-191/99 ügy, Petrie és mások kontra Bizottság, [2001] EBHT II-3677, 68. pont.

hozzáférés iránt. A nyilvánosságot sajtótájékoztatók formájában értesítik a Szerződés megsértése miatti eljárás elindításáról és a szóban forgó legfontosabb kérdésekről.

A Megnevezettek vagy egyéb felek érdeke a Szerződés megsértése miatti eljárással kapcsolatos dokumentumok hozzáférése iránt, nem számít közérdeknek. A panaszosnak joga van a panaszbeadványa következtében indított eljárások alakulásával kapcsolatban tájékoztatást kérni, a Bizottság által, a panaszok kezelésével kapcsolatban elfogadott viselkedési kódexnek megfelelően.²¹

A panaszost és egyéb Megnevezetteket ért veszteség kártérítésére irányuló jogos intézkedésre az angol bíróságokon kell sort keríteni. A Bizottság csupán annyit tehet, hogy megpróbálja biztosítani azt, hogy az Egyesült Királyság feleljen meg a közösségi jognak, végül pedig a Bíróság elé cithatja az Egyesült Királyságot. A Bíróság azt állapíthatja meg, hogy az Egyesült Királyság megsértette a Szerződés előírásait. A Bíróság jogsértésről szóló ítélete megerősítené a panaszos ügyét az angol bíróságon. A Bizottság eddig is nyilvánvalóvá tette, hogy teljes mértékben együttműködik az angol hatóságokkal, ha beidézik tanúként vagy felkérlik bizonyítékok szolgáltatására.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

Számos panaszbeadvány és petíció érkezett a Bizottsághoz, illetve az Európai Parlamenthez a 73/239 sz. irányelv lehetséges megsértéséről. Az átláthatóság megtagadásával a Bizottság meggátolja a panaszosokat és a petíciók benyújtóit ügyük előremozdításában, mert nem ismerhetik meg az Egyesült Királyság kormányának védekezését, így nem állhatnak elő ellenérvekkel és nem helyesbíthetik a félrevezető kijelentéseket.

Az Egyesült Királyság kormányának a Bizottsághoz intézett válasza óhatatlanul is a Lloyd's-tól kapott információra támaszkodik. Ez komolyan aggasztja a panaszosokat és a petíciók benyújtóit, mert a Lloyd's a múltban is takarékosan bánt az igazsággal.

A levelezés állhatatos visszatartása felveti a gyanút, hogy az talán nem állná ki a nyilvánosság próbáját. Amennyiben jogsértés történt, hogyan tarthatott (és tart még mindig) ilyen hosszú ideig? A levelezés közzététele eloszlathatná azt a benyomást, hogy a sértett Megnevezetteknek szándékosan okoznak jelentős hátrányt.

Továbbá, a 73/239 sz. irányelv alkalmazásával kapcsolatos, 1977-78-ban zajlott levélváltás a Bizottság és az Egyesült Királyság kormánya között immár 25 éves és nehezen tekinthető titkosnak.

A panaszos információi szerint a Bíróságnak a Megnevezettekről hozott kedvező ítélete nélkül nem szerezhetnek kártérítést az Egyesült Királyság nemzeti bíróságain. Az irányelv állítólagos megsértése már fölmerült az Egyesült Királyság bíróságain, de irrelevánsnak ítélték. Ez az ügy res judicata, ami azt jelenti, hogy csak a Bíróság hatálytalaníthatja az ítéletet.

A panaszos következő levele

2003. február 18-án a panaszos felkérte az ombudsmant a következők figyelembe vételére:

A Petíciós Bizottság meghallgatásán Bolkestein biztos kijelentette, hogy a Bizottság csak a 73/239 sz. irányelv jelenlegi állítólagos megsértéseit vizsgálja ki, a múltbeli hibákat nem veszi figyelembe. A Lloyd's pénzügyi kárt szenvedett tagjainak a Bizottsághoz és az Európai Parlamenthez benyújtott panaszai és petíciói múltbeli szabálytalanságokra vonatkoznak. A Lloyd's tagjai csak akkor érvényesíthetik igazukat az Egyesült Királyság bíróságain, ha az Európai Bíróság előbb kimondja, hogy az Egyesült Királyság kormánya hibázott.

²¹ Bizottsági közlemény az Európai Parlamentnek és az európai ombudsmannak a panaszossal való kapcsolattartásról a közösségi jog megsértésével kapcsolatban COM(2002) 141 végleges, 2002. március 20., 2002 HL C 244/5.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek gondos tanulmányozása után újabb vizsgálatokra volt szükség.

Az ombudsman írt a Bizottságnak a panaszos azon érvével kapcsolatban, hogy az Egyesült Királyság Bizottságnak adott válasza óhatatlanul a Lloyd's által szolgáltatott információra fog támaszkodni. Az ombudsman rámutatott, hogy amennyiben a panaszos érve igaz, akkor a titkosítás hátrányosan befolyásolhatja a 226. cikknek megfelelő eljárást, mert a Bizottsághoz az Egyesült Királyság hatóságain keresztül érkező információ nem lehet tárgya kritikai észrevételeknek.

Az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy szolgáltatson további információt a 226. cikknek megfelelő eljárás során szerzett információk helytállóságának ellenőrzéséről.

2003. március 6-án keltezett levelében az ombudsman arra is felkérte a Bizottságot, hogy válaszoljon a panaszos 2003. február 18-án keltezett levelére.

A Bizottság válasza

A Bizottság válaszát a következő pontokban foglalhatjuk össze:

Az általános probléma

Ami azt az általános kérdést illeti, hogy a panaszosok fűzhetnek-e megjegyzést a tagállamok vitáihoz, a Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy a Bíróság²² egyértelmű döntése szerint magánszemélyek nem vehetnek részt a 226. EK-cikk alapján lefolytatott eljárásban, ezért nem hivatkozhatnak tisztességes eljáráshoz való jogra az audi alteram partem elv alapján.

A 226. cikknek megfelelő eljárás keretében a tagállamoktól származó információt a Bizottság alkalmazottai éppúgy vizsgálják, mint bármilyen más információforrást, ideértve a panaszostól származó információt is, hogy az intézmény döntést hozhasson a közösségi joggal való összhanggal kapcsolatban.

Amint a Bíróság a fent említett esetjogban kijelentette, a Közösség intézményei a döntéshozatalnál felhasználják a harmadik féltől származó dokumentumokat, mert a döntéshozatali folyamat átláthatóságát és az állampolgárok bizalmát a Közösség közigazgatása iránt a döntések megfelelő indokolása biztosítja. A megfelelő indokolás azt jelenti, hogy az intézmény a harmadik féltől származó dokumentumokra alapozva döntését, megmagyarázza és igazolja, hogy a kiválasztott dokumentum mennyiben szolgált döntése alapjául.

A Bizottság véleménye szerint a tagállamok joggal várnak el titkosítást a Bizottságtól a Szerződés megsértése miatti vizsgálatok során, és ezt a titkosítást nem szabad megfosztani a lényegétől, vagyis megfelelő egyensúlyt kell találni az információk nyilvánosságra hozatalakor a fent említett kötelezettségnek eleget téve.

A panaszos ügye

A panaszos ügyével összefüggő eredeti, a Szerződés megsértésével kapcsolatos ügy arról szól, hogy állítólag nem alkalmazták megfelelően a 73/239 sz. irányelvnek megfelelő előírásokat a Lloyd's körütekintő irányításával és felügyeletével kapcsolatban, különös tekintettel a könyvvizsgálati módszerekre és a fizetőképesség igazolására.

Az ilyen jellegű eset bonyolultabb, mint az irányelv átvétele, mert nem egyszerűen azt kell megállapítani, hogy a jogi szövegnek megfelelő érvényt szereztek-e, hanem azt is, hogy az EU-követelményeket szem előtt tartó nemzeti jogot megfelelően alkalmazták-e a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok.

²²

T-191/99 ügy, Petrie és mások kontra Bizottság, [2001] EBHT II-3677.

A Bizottság először két részletes kérdőívben, majd egy hivatalos figyelmeztetésben, illetve egy 2002 januárjában keltezett kiegészítő hivatalos figyelmeztetésben adott hangot aggályainak az Egyesült Királyság hatóságai felé. Noha a Bizottság nem a Lloyd's-tól, hanem az Egyesült Királyság hatóságaitól szerzi az információit, tisztában van a panaszos aggályával, mely szerint az Egyesült Királyság hatóságai nagyrészt a Lloyd's szolgáltatatta információra támaszkodnak.

Noha a Bizottságnak nincs oka kételkedni az Egyesült Királyság hatóságaitól kapott információk pontosságában, a következő eszközök állnak rendelkezésére a pontosság ellenőrzéséhez:

- A Bizottság további információt és felvilágosítást kérhet a panaszostól. Ez történhet hagyományos kommunikációval, pl. postai úton, fax, telefon vagy e-mail útján. Egyes esetekben a Bizottság tisztviselői találkoztak is a panaszosokkal.
- A Bizottsághoz számos féltől érkezett panasz. Noha a panaszosok általában ugyanazt mondják, egyes felek a többiekénél tájékozottabbak bizonyos kérdésekkel kapcsolatban. Minthogy a korlátozottan rendelkezésre álló forrásokat érdemes hatékonyan felhasználni, a Bizottság a konkrét szempontok ellenőrzéséért vagy megvilágításáért általában azokhoz a panaszosokhoz fordul, akik a legtöbb információval rendelkeznek az adott kérdéssel kapcsolatban. A Bizottság tisztviselői a konkrét szempontok megvitatásának érdekében más panaszosokkal is találkoztak, többek között azok szaktanácsadóival is. Az információ megszerzésének érdekében a tisztviselő általában hosszas telefonbeszélgetést vagy kiterjedt elektronikus levelezést folytatott. A több forrásból származó információk azt jelentik továbbá, hogy a Bizottság gyakran több információval rendelkezik, mint bármely egyéni panaszos.
- A pontosság ellenőrzéséhez további információforrások is rendelkezésre állnak. Ezek közül a legfontosabbak az Egyesült Királyság bíróságainak a Lloyd's-szal kapcsolatos ügyekben hozott ítéletei. Noha ezek az ügyek különböző feleket és különböző kérdéseket érintenek, az ítéletek fontos, tényszerű információval szolgálhatnak. Említést kell tenni az Európai Parlamenthez érkezett, Lloyd's-szal kapcsolatos petíciókról is. Ezek között rendkívüli terjedelmesek is találhatók. Az egyik petíció hét, A4-es méretű gyűrűs mappát tölt meg.
- A Bizottság számos más dokumentumot is megvizsgált vagy utalt azokra, úgy mint az Egyesült Királyság Parlamentjének hivatalos jelentései, az Egyesült Királyság kormányának a Lloyd's-ról szóló jelentései, a Lloyd's megbízásából készített jelentések, a Lloyd's fegyelmi eljárásairól szóló jelentések, szakkönyvek, valamint újságokban és folyóiratokban megjelent cikkek.
- A Bizottság a saját berkeiben dolgozó szakértőkhöz is fordulhatott a technikai kérdésekkel, például könyvvizsgálói módszerekkel és jogi problémákkal kapcsolatban.

Annak ellenére tehát, hogy a Bizottságnak titoktartási kötelezettsége van a 226. EK cikk alapján folytatott eljárásokban, illetve hogy hivatalosan nincs hatásköre tanúkat és dokumentumokat beidézni, széles körben sikerült ellenőriznie a beérkezett információk pontosságát.

A korábbi hibák kérdése

A Bizottság elismeri, hogy a Lloyd's szabályozási és felügyeleti rendszerén sokat javított a 2001. december 1-jén hatályba lépett 2000. évi, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény.

Az EU jog alapján zajló, a Szerződés megsértése miatti eljárások célja a nemzeti jogszabályok és az EU-jog összeegyeztetése vagy újraegyeztetése, nem pedig a múltbeli összeegyeztethetőség vagy annak hiánya elbírálása. Következésképp a Bizottság jelenlegi vizsgálatainak előterében az új rendszer alkalmazásának vizsgálata és elemzése áll a 2000. évi, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény értelmében.

Amikor Bolkestein biztos 2003. január 22-én megjelent a Petíciós Bizottság előtt, hangsúlyozta, hogy csak nemzeti szinten történhet intézkedés a károkkal kapcsolatosan. Továbbá, a Bíróság esetjoga megerősíti, hogy a 226. EK cikknek megfelelő, a Szerződés megsértése miatti eljárások kizárólagos célja a tagállam és a közösségi jog közötti eltérés megszüntetése, nem a múltban létezett mulasztás in abstracto rögzítése.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

Az átláthatóság hiánya következtében a panaszos nem védekezhet az Egyesült Királyság Bizottságnak adott válaszaiban lévő helytelen állításokkal szemben.

Azzal, hogy a Bizottság elismeri, hogy a 2000. évi, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény javulást hozott a szabályozói és felügyeleti rendszerben, tulajdonképpen azt ismeri el, hogy a 73/239 sz. irányelvet a törvény elfogadása előtt megsértették.

A 226. EK cikk kötelező érvényű megfogalmazást használ: „Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy tagállam a jelen Szerződésből eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, akkor ebben a vonatkozásban indokolással ellátott véleményt ad.” Noha a panaszos nem követel pénzügyi kártérítést a Bizottságtól, ez utóbbi nyilvánvalóan vétkes a közösségi jog betartatásának késleltetésében. A Bizottságnak körültekintő véleményt kell közzétennie, miszerint az Egyesült Királyság kormánya csaknem 30 éven keresztül nem tett eleget a közösségi jog előírásainak.

A HATÁROZAT

1 Előzetes megjegyzés

1.1 A panaszos végső észreveteleiben ismételten kijelenti, hogy a Bizottságot terheli a felelősség, amiért a Lloyd's biztosítási piaccal kapcsolatban késve biztosították a 73/239 sz. irányelv betartását. A Bizottságnak körültekintő véleményt kell közzétennie, miszerint az Egyesült Királyság kormánya 30 éven keresztül nem tett eleget a közösségi jog előírásainak.

1.2 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem helyes késleltetni a jelen ügygel kapcsolatos határozatot az új állítás és igény kivizsgálása érdekében. A panaszosnak lehetősége van új panaszbeadvánnyal fordulni az ombudsmanhoz.

2 A 2001. december 20-án kelt hivatalos figyelmeztetés megtekintésének megtagadása

2.1 A panaszos kérvényt nyújtott be a Bizottsághoz, hogy hozzáférhessen ahhoz a hivatalos figyelmeztetéshez, amelyet a Bizottság 2001. december 20-án küldött az Egyesült Királyság kormányának a 73/239 sz. irányelv megsértésének kapcsán a Lloyd's biztosítási piaccal kapcsolatban. A panaszos tiltakozik a Bizottságnál a levél közzétételének megtagadása miatt és azzal érvel, hogy az Egyesült Királyság Pénzügyminisztériuma nem tett ellenvetést a levél nyilvánosságra hozatala ellen.

A panaszos azt is kifejti, hogy az Egyesült Királyság Bizottságnak adott válaszaiban nagyban támaszkodnak a Lloyd's-tól származó információkra, márpedig a Lloyd's mindig hajlamos volt takarékosan bánni az igazsággal.

2.2 A Bizottság szerint a hivatalos figyelmeztetés közzététele megzavarná a feltételezett szabálysértés vizsgálatának lefolytatását. Ezért az 1049/2001 sz. rendelet²³ 4. cikke (2) bekezdése harmadik francia bekezdésében rögzített, a hozzáférés joga alóli kivétel alkalmazandó.

A Bizottság szerint a Lloyd's-ügy rendkívül bonyolult és kényes, és az Egyesült Királyság esetleges szabálysértésének vizsgálata jelenleg is folyik. Az Egyesült Királyság hatóságaival váltott dokumentumok közzététele hátrányosan befolyásolná a vizsgálat lefolytatását. A végső cél a teljes összhang megteremtése a Közösségek jogával. Ehhez a folyamathoz kölcsönös bizalomra van szükség, amelyet a vizsgálattal kapcsolatos dokumentumok közzététele aláásna. Nem állja meg a helyét a panaszosnak az az érve, hogy az Egyesült Királyság Pénzügyminisztériuma nem emel kifogást a hivatalos figyelmeztetés közzétételével szemben. A Bizottság felkérte az Egyesült Királyság

²³

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai 1049/2001 számú rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő nyilvános hozzáférésről, 2001 HL L 145/43.

hatóságait, hogy a Szerződés megsértése miatti eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférést érintő kérvények esetében mondjanak le a titkosításról, ám a hatóságok ezt nem tették meg.

A Bizottság azt állítja, hogy egy sor azonosított, külső forrás, illetve technikai kérdések esetében belső szakértők segítségével ellenőrizték az Egyesült Királyság hatóságaitól származó információk pontosságát.

2.3 Az ombudsman megállapítja, hogy az 1049/2001 sz. rendelet 4 cikke (2) bekezdése értelmében az intézmények megtagadhatják a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a közzététel sértené „az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célját”, hacsak a nyilvánosságra hozatalhoz nem fűződik elsőrendű közérdek. A 94/90 sz. bizottsági határozattal (ezt váltotta fel az 1049/2001 sz. rendelet) kapcsolatos ítéletben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Bizottság és a tagállam között kibontakozott vita békés megoldása szándékának megőrzése indokolhatja a 226. cikknek megfelelő eljárásokkal összefüggő hivatalos figyelmeztetésekhöz való hozzáférés megtagadását²⁴. Az alábbiakban, a 2.5 pontban említett esetleges elsőrendű közérdek kérdésével kapcsolatban az ombudsman azon a véleményen van, hogy a fent említett eset jog fényében a Bizottság joggal juthatott arra a következtetésre, hogy megtagadhatja a nyilvános hozzáférést a szóban forgó hivatalos figyelmeztetéshez. Az ombudsman ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a Bíróság a közösségi igazságszolgáltatás legfelsőbb hatósága.

2.4 Ami az Egyesült Királyság hatóságainak hozzáállására vonatkozó érveket illeti, az ombudsman úgy ítéli meg, hogy noha a Bizottság alkalmazhatja az érvényes kivételt az 1049/2001 sz. rendelet értelmében, valószínűtlennek tűnik, hogy a békés megoldás céljának megőrzése indokolhatja a hozzáférés megtagadását, ha az érintett tagállam hajlandó hozzájárulni a közzétételhez. Az ombudsman azonban nem talál jogalapot a Bizottság azon érvének megkérdőjelezésére, hogy az Egyesült Királyság hatóságai a jelen esetben nem hajlandóak elfogadni a közzétételt.

2.5 Ami azt a megállapítást illeti, hogy a panaszosnak nem áll módjában helyesbíteni a Bizottságnak szolgáltatott, esetleg félrevezető információkat, az ombudsman először kijelenti, hogy az Elsőfokú Bíróság állásfoglalása szerint magánszemélyek nem vehetnek részt a 226. EK cikknek megfelelő eljárásban, ezért nem formálhatnak jogot tisztességes meghallgatásra az audi alteram partem elv alapján.²⁵

Az ombudsman azonban megállapítja, hogy az 1049/2001 sz. rendeletnek megfelelő kivétel akkor alkalmazható, ha „elsőrendű közérdek fűződik a közzétételhez”. Az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos sikerrel bizonyította a közzétételhez fűződő jelentős közérdeket, mert így a közvélemény ellenőrizhetné a Bizottsághoz érkezett információk pontosságát, növelve ezzel a 226. cikknek megfelelő eljárás hatásosságát. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a közösségi jog jelen állapotában és a Bizottság által említett többi ellenőrzési lehetőséget figyelembe véve a Bizottság joggal juthatott arra a következtetésre, hogy a közzétételhez fűződő közérdek nem elsőrendű. Az ombudsman ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a Bíróság a közösségi igazságszolgáltatás legmagasabb hatósága.

2.6 A fentieket figyelembe véve, az ombudsman nem tapasztalt hivatali visszasságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

2.7 Az ombudsman emlékeztet rá, hogy a panaszos csak a Bizottság 2001. december 20-án kelt hivatalos figyelmeztetéséhez kérvényezett nyilvános hozzáférést, illetve hogy a Bizottság magyarázata szerint a 226. cikknek megfelelő jelenlegi eljárások előterében a 2000. évi, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény hatályba lépését követő helyzet áll.

Az ombudsman rámutat, hogy az 1049/2001 sz. rendelet értelmében a panaszos hozzáférést kérvényezhet a Bizottságnál olyan dokumentumokhoz, amelyek - amennyiben a 2000. évi, a

²⁴ T-191/99 ügy, Petrie és mások kontra Bizottság, [2001] EBHT II-3677, 68. bekezdés.

²⁵ Ibid., 70. bekezdés.

Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény hatályba lépését megelőző helyzettel függnek össze - már nem fontosak a 226. cikknek megfelelően jelenleg folyó eljárások szempontjából.

3 A Bizottság 226. cikk szerinti vizsgálatának terjedelme

3.1 A vizsgálat folyamán küldött újabb levelében a panaszos úgy véli, hogy a Bizottság 226. cikkre épülő vizsgálatának nemcsak az irányelv jelenlegi állítólagos megsértésével, hanem múltbeli szabálytalanságokkal is foglalkoznia kellene.

3.2 A Bizottság érvelése szerint a 226. EK cikk alapján folytatott, a Szerződés megsértése miatti eljárások célja a nemzeti jog és az EU jog összeegyeztetése vagy újraegyeztetése, nem a múltbeli összeegyeztethetőség vagy annak hiányának elbírálása.

3.3 Az ombudsman megállapítja, hogy a Bíróság szerint a 226. EK cikk szerinti pereskedést megelőző eljárás célja, hogy a tagállam saját döntése alapján feleljen meg a Szerződés követelményeinek vagy szükség esetén védje meg az álláspontját.²⁶ Az ombudsman tehát úgy ítéli meg, hogy a Bizottság joggal irányítja a 226. cikknek megfelelő vizsgálatot arra a kérdésre, hogy sérül-e a közösségi jog a 2000. évi, a Pénzügyi szolgáltatásokról és piacokról szóló törvény hatályba lépését követően. Az ombudsman tehát nem tapasztalt visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

4 Összegzés

Az ombudsman megvizsgálta az ügyet és nem tapasztalt visszásságot a Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

ÁLLÍTÓLAGOS KÖZVETETT, ÉLETKORRAL ÖSSZEFÜGGŐ HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS NYILVÁNOS PÁLYÁZATON

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1536/2002/OV számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos a következő tényeket tartotta fontosnak közölni:

A panaszos részt kívánt venni a Bizottság adminisztrátor-asszisztensek (A8) számára szervezett COM/A/2/02 számú nyilvános pályázatán (Mezőgazdasági, Halászati és Környezetvédelmi Főigazgatóság). A pályázati kiírás azokra a jelöltekre vonatkozott, akik 1997 szeptembere után szerezték meg az előírt egyetemi diplomát. A panaszos észrevétele szerint ez életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetést jelent, mivel ő 1994-ben szerzett diplomát, így nem indulhatott a pályázaton.

Ezért 2002. augusztus 28-án panaszbeadványt intézett az ombudsmanhoz, amelyben azt állította, hogy a pályázati kiírásban szereplő feltétel - mely szerint a pályázaton csak 1997 szeptembere előtt megszerzett diplomával rendelkező jelölt indulhat - kimeríti az életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetés fogalmát.

²⁶

C-191/95 ügy, Bizottság kontra Németország [1998] EBHT I-5449, 44. bekezdés.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy a Hivatalos Lapban 2002. július 25-én közzétett, COM/A/2/02 számú nyilvános pályázatot A8 besorolású adminisztrátor-asszisztensek számára szervezték. A pályázatok beadási határideje 2002. szeptember 27-e volt. A pályázati kiírás II.2 pontja úgy rendelkezik, hogy szakmai tapasztalatra nincs szükség, ám a jelölteknek 1997. szeptember 27-e után kellett megszerezniük a pályázathoz szükséges egyetemi diplomát, illetve 1999. szeptember 27-e után a tevékenységi körökkel közvetlenül összefüggő másoddiplomát.

A Bizottság kijelentette, hogy ami az A8 besorolású munkakörrel kapcsolatos pályázatokban szereplő „friss diploma” feltételt illeti, a jelen pályázati kiírás rendelkezései megengedőbbek a korábbiakénál, ugyanis a pályázathoz szükséges diplomát (vagyis a pályázati kiírásban szereplő tevékenységi körökkel közvetlenül összefüggő tanulmányokat lezáró diplomát) az elmúlt 5 évben kellett megszerezni. Korábban ez 3 év volt. Továbbá, a jelen pályázati kiírás alternatív feltételt is szab, miszerint a szakirányú diplomát az elmúlt három évben kellett megszerezni. A szakirányú diplomát nem feltétlenül az első diploma után kellett megszerezni, hanem kiegészítő képzés része is lehetett a jelölt szakmai pályafutásának keretében.

A Bizottság arra is emlékeztetni kívánt, hogy a kérdéses pályázatot az A kategória legalacsonyabb beosztását jelentő A8 besorolású adminisztrátor-asszisztensek számára hirdették meg. A nemrégiben megszerzett diplomával kapcsolatos feltétel a betöltendő munkakörök természetéből következik, amint arra az ombudsman rámutatott a 428/98/JMA és a 464/98/JMA számú közös panaszbeadványokról szóló határozatának 1.4 pontjában. A legalacsonyabb beosztásnál a Bizottság nemrégiben megszerzett vagy „friss” tudást vár el.

Ami a diploma „frissességéről” szóló feltételből következő állítólagos hátrányos megkülönböztetést illeti, a Bizottság hangsúlyozni kívánta, hogy a feltételeknek nemcsak a fiatalok felelnek meg, hanem azok is, akik kevésbé fiatalok, de az elmúlt öt évben szerezték meg a diplomájukat.

Továbbá, minthogy a pályázatot a COM/A/1/02 számú pályázattal párhuzamosan hirdették meg, mindazok, akik első diplomájukat, illetve szakirányú diplomájukat nem az elmúlt 5, illetve 3 évben szerezték meg, indulhattak a COM/A/1/02 számú pályázaton. A szakmai tapasztalatról szóló feltételt azokhoz az adminisztrátori munkakörökhöz kötik, amelyekhez 3 év szakmai tapasztalat szükséges. Minthogy nem szabtak meg korhatárt, nem beszélhetünk életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetésről, hanem csak a munkakörök természetéből adódó követelményekről.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket.

A HATÁROZAT

1 Az életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetés

1.1 A panaszos azt állította, hogy a pályázati kiírásban szereplő feltétel - mely szerint a pályázaton csak 1997 szeptembere előtt megszerzett diplomával rendelkező jelölt indulhat - kimeríti az életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetés fogalmát.

1.2 A Bizottság érvelése szerint a COM/A/2/02 számú nyilvános pályázatot A8 besorolású adminisztrátor-asszisztensek számára hirdették meg. A Bizottság megjegyezte, hogy a „friss diplomára” vonatkozó kitétel a betöltendő munkakörök természetéből következik. Ami a diploma „frissességéről” szóló feltételből következő állítólagos hátrányos megkülönböztetést illeti, a Bizottság hangsúlyozni kívánta, hogy a feltételeknek nemcsak a fiatalok felelnek meg, hanem azok is, akik kevésbé fiatalok, de az elmúlt öt évben szerezték meg a diplomájukat. A Bizottság kifejtette továbbá, hogy mindazok, akik diplomájukat, illetve szakirányú diplomájukat nem az elmúlt 5,

illetve 3 évben szerezték meg, jelentkezhettek a párhuzamos, szakmai tapasztalatot előíró COM/A/1/02 számú pályázatra.

1.3 A Község bíróságai következetesen képviselik azt az álláspontot, hogy a Község tisztviselőinek kiválasztásakor tiszteletben kell tartani az EK-jog egyik alapvető tételét, az egyenlőség elvét. Ezen elv alapján a hasonló helyzeteket csak akkor lehet különbözőféleképpen kezelni, ha a különbségtételt objektív okok indokolják. A hasonló helyzetben lévő jelöltek tehát csak akkor lehet különbözőféleképpen kezelni, ha ennek objektív okai vannak.²⁷

1.4 A Bizottság csak objektív okokból alkalmazhat állítólagos hátrányosan megkülönböztető kitélt - nevezetesen az A8 besorolású jelöltek diplomájának vagy szakirányú diplomájának megszerzésére vonatkozó időpontot - a COM/A/2/02 számú pályázaton. Ezen indoklás alapján az ombudsman megítélheti, hogy a feltétel kikötésekor a Bizottság nem lépte-e túl hatáskörét.

1.5 A Bizottság a kisegítő adminisztrátorok munkakörének és feladatainak jellegével indokolta a feltétel kikötését. Minthogy az A8 besorolású tisztviselőknek nem kell jelentős szakmai tapasztalattal rendelkezniük a Bizottságnál történő alkalmazásuk előtt, az intézmény megszabta tanulmányaik vagy szakirányú tanulmányaik befejezésének időpontját. A diploma „frissessége” tehát a betöltendő munkakörök természetéből következő különleges feltétel.

1.6 Kiderült továbbá, hogy idősebb, ám diplomájukat vagy szakirányú diplomájukat nemrégiben megszerző jelöltek is indulhattak a pályázaton. Továbbá azok a jelöltek, akik nem az elmúlt 5, illetve 3 évben szerezték meg diplomájukat, illetve szakirányú diplomájukat, indulhattak a párhuzamosan meghirdetett, szakmai tapasztalatot igénylő COM/A/1/02 számú pályázaton. Az ombudsman tehát úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által felhozott érvek megállják a helyüket. A feltételből következő korlátozások ráadásul arányban állnak azok hallgatóságos céljával, nevezetesen azzal, hogy az intézmény szerette volna pontosabban megcélózni a leendő A8 besorolású jelölteket.

1.7 Az ombudsman véleménye szerint az A8 besorolású jelöltek diplomájának frissességére vonatkozó feltétel kikötésével a Bizottság nem lépte túl hatáskörét. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy ebben az esetben nincs bizonyíték a visszásságra.

2 Összegzés

Az ombudsman megvizsgálta a panaszbeadványt és nem tapasztalt visszásságot a Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

A TAGÁLLAMOK ÁLTAL BENYÚJTOTT DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS MEGTAGADÁSA A BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1753/2002/GG számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

Az alábbiakban a határozat rövid összefoglalását közöljük, azt ugyanis terjedelme miatt nem lehet teljességében közzétenni. A határozat teljes szövege megtalálható németül és angolul az ombudsman honlapján az alábbi címen: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021753.htm>

2002 márciusában a panaszos, egy ír állampolgár, hozzáférést kérvényezett a Bizottságtól egyes dokumentumokhoz az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló 1049/2001 sz. (EK) rendelet alapján²⁸.

²⁷ T-42/91 ügy, Hoyer kontra Bizottság [1994] EBHT-SC II-297; T-44/91 ügy, Smets kontra Bizottság [1994] EBHT-SC II-319.

²⁸ HL L 145, 2001, 43. o.

A dokumentumokat rendelkezésre bocsátották két, Írország által a Bizottságnak a Hatodik Irányelv 27. cikkének (1) bekezdése alapján küldött levele, valamint egy, Írország által ugyanazon irányelv 27. cikkének (5) bekezdése alapján küldött értesítése kivételével. A Bizottság tájékoztatta a panaszost arról, hogy a dokumentumokhoz a hozzáférés nem biztosítható, mivel az ír adóhivatal kérése alapján a dokumentumok nem tehetők közzé.

A panaszos állítása szerint a Bizottság helytelenül járt el a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásakor, mivel azok közzététele nem sérti az 1049/2001 sz. rendeletben meghatározott érdekeket, továbbá a Bizottság a 2001/937 sz. határozatban²⁹ rögzített eljárási szabályoknak sem tett eleget. A panaszos azt igényli, hogy a Bizottság vizsgálja felül határozatát.

Az ombudsman vizsgálata alatt a Bizottság kifejezte azon véleményét, hogy helyesen járt el, és nemcsak hogy eldönthette, hogy kikérje a származási ország nemzeti hatóságainak véleményét, hanem erre egyenesen köteles volt. Hozzáátette azt is, hogy abban az esetben, ha a Bizottság úgy ítélte volna meg, hogy a dokumentumok közzététele hátrányos, ki sem kérte volna az ír hatóságok véleményét, és megtagadta volna a hozzáférést. A tagállamok azon joga, hogy ne adják hozzájárulásukat a közösségi intézményeknek a tőlük származó dokumentumokra vonatkozó közzétételhez, nem a dokumentumokhoz való hozzáférést, hanem a közösségi jog alapján a hozzáférés korlátozását hivatott szolgálni. A korlátozás célja az volt, hogy a nemzeti jogszabályok alapján vegyék figyelembe a dokumentumok státusát, és ezáltal elkerüljék a közösségi és a különböző nemzeti jogrendszerek átláthatóságra vonatkozó szabályai közötti eltéréseket.

Az ügyben hozott határozatában az ombudsman először úgy ítélte meg, hogy a panaszosnak nem sikerült bizonyítania, hogy a Bizottság határozata, mely szerint a hozzáférést megtagadta, helytelen volt, és így nem talált hivatali visszasságot az ügy ezen vonatkozásában.

Az ombudsman azt is megállapította, hogy a Bizottság, bár nem tett eleget a 2001/937 sz. határozatban lefektetett saját eljárási szabályainak, az ügy lényegét tekintve helyesen járt el. Tulajdonképpen megállapítható, hogy ha a Bizottság eleget tett volna saját eljárási szabályainak, hivatali visszasságot követett volna el. Az ombudsman ezért úgy véli, jelen ügyben nem lenne helyénvaló azt megállapítani, hogy a Bizottság nem tett eleget saját eljárási szabályainak és ez hivatali visszasságot eredményezett. Annak érdekében, hogy a jövőben elejét vegye hasonló helyzeteknek, az ombudsman a következő további észrevételt tette:

Az ombudsman vizsgálata alapján úgy tűnik, hogy a 2001. december 5-ei 2001/937/EK, ESZAK, Euratom határozatban elfogadott, az Eljárási Szabályzatot módosító eljárási szabályok, különösen az 5. cikk (4) bekezdése nem megfelelő pontossággal tükrözi az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló 1049/2001/EK sz. rendelet lényeges rendelkezéseit. Következésképpen az ombudsman véleménye szerint hasznos lenne, ha a Bizottság felülvizsgálná a szóban forgó rendelkezéseket. A Tanács 2001. november 29-ei, a Tanács Eljárási Szabályzatát módosító határozata³⁰ (különösen a határozattal a Tanács Eljárási Szabályzatához csatolt III. Függelék 2. cikke (1) bekezdése) hasznos útmutatóul szolgálhat.

KIKÜLDÖTT NEMZETI SZAKÉRTŐI PÁLYÁZAT EURÓPAI BIZOTTSÁG ÁLTALI KEZELÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 172/2003/IP számú panaszbeadványról szóló határozat

²⁹ A Bizottság 2001. december 5-ei 2001/937/EK, ESZAK, Euratom határozata az 1049/2001 sz. rendelet alkalmazásának részletes szabályairól. HL L 345, 2001, 94. o.

³⁰ HL L 313, 2001, 40. o.

A PANASZBEADVÁNY

A panaszbeadvány tárgya egy kiküldött nemzeti szakértők számára kiírt pályázatnak az Európai Bizottság által történő kezelése.

2001 szeptemberében az Európai Bizottság Belső Piaci Főigazgatósága (a továbbiakban: DG MARKT) négy különböző egységnél betöltendő posztra, kiküldött nemzeti szakértői (a továbbiakban: knsz) álláshirdetést továbbított a Bizottság tagállamokban működő állandó képviselőihez. A panaszos a D/1-es, "Áruk szabad mozgása" nevű egységnél meghirdetett állásra pályázott.

2002. január 16-án kelt levelében az intézmény a panaszost arról értesítette, hogy pályázata nem volt sikeres. A levél állítása szerint "önéletrajzát körbeküldtük a Főigazgatóságon belül, ám sajnálattal kell közölnünk, hogy pályázata nem járt sikerrel. Mindazonáltal adatait egy évig megőrizzük".

2002. február 11-én a panaszos levelet írt a Bizottsághoz, melyben azt kérte az intézménytől, hogy (i) adjanak magyarázatot pályázata elutasítására; (ii) közöljék a kiválasztott pályázó nevét, és (iii) biztosítsanak számára hozzáférést a vonatkozó dokumentumok mindegyikének másolatához.

2002. március 13-án kelt válaszában a Bizottság megállapítja, hogy a 2002. január 16-án kelt, a pályázók számára küldött levele a pályázók adatainak megőrzéséről szólt. Az intézmény rámutatott, hogy nem történt még meg a kiválasztás, illetve azt, hogy az érintett hivatal belső átszervezése miatt nem biztos, hogy a knsz-állást a közeljövőben betöltik. A Bizottság továbbá megállapította, hogy a pályázat meghirdetése nem kötelező érvényű az intézményre nézve, és az dönthet úgy, hogy nem tölti be az állást.

2002. április 2-án a panaszos újabb levelet írt a Bizottsághoz. Ebben rámutatott, hogy a 2002. január 16-ai levél egyértelműen azt állapította meg, hogy pályázata nem volt sikeres. A panaszos álláspontja szerint ez azt jelenti, hogy a kiválasztási folyamat lezárult. Továbbá úgy vélte, hogy a Bizottságnak tájékoztatnia kellett volna a pályázókat az adott eljárás keretében hozott összes döntéséről. 2002. május 8-án kelt válaszában a Bizottság megismételte a 2002. március 13-ai levelében megállapítottakat.

2002. szeptember 4-ei levelében, válaszul a panaszos egy további, 2002. június 18-án kelt levelére, a Bizottság megállapította, hogy: (i) a D/1 egységnél meghirdetett állásra a panaszosét beleértve három pályázat érkezett; (ii) a DG MARKT belső szerkezeti átalakítása és az emberi erőforrások rendelkezésre bocsátásának újraértékelése után az a döntés született, hogy a D/1 egységnél nem töltik be a knsz-állást; (iii) az állás meghirdetését követően a DG MARKT nem vett fel egyetlen knsz-t sem; (iv) mivel nem létezik írásos határozat az állás betöltését visszavonó döntésről, ezért a panaszos 2002. február 11-én kelt levelére válaszul nem volt lehetséges a kért dokumentumhoz való hozzáférést biztosítani. A DG MARKT továbbá sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a pályázóknak 2002 januárjában küldött levele egy olyan szabványlevél volt, amellyel rendszerint a pályázókat tájékoztatják pályázatuk sikertelenségéről. Jelen esetben kívánatos lenne megmagyarázni és megindokolni a Bizottság azon döntését, hogy nem tölti be az állást.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos azt állítja, hogy az Európai Bizottság elmulasztotta betartani a helyes hivatali eljárás elvét a 2002. január 16-ai levél elküldésével, ugyanis az abban foglalt információk helytelenek voltak. Továbbá a Bizottság nem biztosított hozzáférést a knsz-állás betöltését visszavonó bizottsági döntéssel kapcsolatos dokumentumokhoz.

A panaszos továbbá az állítása szerint elszenvedett anyagi és erkölcsi kár fejében 100 000 eurós kártérítést követelt.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság véleménye

Véleményében a Bizottság emlékeztetett a panaszbeadvány ténybeli hátterére és a következő megállapításokat tette:

A panaszos egyike volt azon három pályázónak, akik a DG MARKT által 2001 szeptemberében meghirdetett knsz-álláshirdetésre pályáztak. Az álláshirdetésre pályázó összes pályázót szabványlevélben értesítettek pályázatuk sikertelenségéről. A Bizottság elismerte, hogy a szóban forgó levél információi félrevezetőek lehettek a panaszos számára, aki arra a következtetésre juthatott, hogy az állásra más pályázót választottak ki.

Mindazonáltal 2002. március 13-án kelt levelében, a panaszos 2002. február 11-ei levelére válaszul, a Bizottság hivatala részletes magyarázattal szolgált a panaszos számára a knsz-állás betöltésének visszavonását meghatározó döntésével kapcsolatban.

A panaszos egy további levelet írt 2002. április 2-án, melyben megállapítja, hogy az álláshirdetés alapján jogosan számíthatott arra, hogy az állás betöltésére kiválasztják. Azt is megállapította, hogy úgy értesült, az állás betöltésére egy másik pályázót választottak ki. Következésképpen ismételtén kérvényezte a knsz-állás betöltését visszavonó döntést megalapozó dokumentumokhoz való hozzáférést.

2002. május 8-án a Bizottság illetékes hivatala válaszolt a panaszosnak, és megerősítette a 2002. március 13-ai levél tartalmát. Továbbá hozzátette, hogy az álláspályázat meghirdetése a Bizottságot nem kötelezi.

2002. június 18-án a panaszos a Helyes Hivatali Magatartási Kódex alapján a Főtitkár által A/330162 hivatkozási számmal jóváhagyott panaszbeadványt nyújtott be a Bizottság ellen. A DG MARKT főigazgatója 2002. szeptember 4-én válaszolt a panaszbeadványra. Ebben megerősítette a 2002. március 13-án kelt levélben foglalt információkat, és kiemelte, hogy a DG MARKT D/1 egysége nem alkalmazott egyetlen knsz-t sem az álláspályázat 2001 szeptemberi meghirdetését követően. A Főigazgató ismét elnézést kért amiatt, hogy a panaszos számára csupán egy szabványlevelet küldtek, melyben pályázata sikertelenségéről tájékoztatták. Mindazonáltal kiemelte, hogy az az információ, miszerint a panaszos adatait adatbázisukban egy évig megőrzik, helyes volt.

2002. október 7-én kelt levelében a panaszos fellebbezett a panaszbeadványára (A/330162) küldött válasz ellen, és bizonyos dokumentumokhoz hozzáférési lehetőséget kérvényezett.

2002. november 12-én kelt válaszában a Bizottság főtitkára megállapította, hogy bár elismeri, felmerülhetnek hiányosságok a szóban forgó eljárás során, azokat helyesbítették a panaszos számára később küldött levelekben.

2002. november 15-én a DG MARKT a következő dokumentumokkal látta el a panaszost: az M. úr, a DG MARKT főigazgatója által R. úrnak, az Igazgatási Főigazgatóság (DG ADMIN) főigazgatója számára 2001. október 24-én küldött, a D/1 és D/2 egységek összevonását eredményező, a DG MARKT szerkezeti átalakítását leíró feljegyzés másolata, egy másolat a DG ADMIN által 2001. november 19-én a DG MARKT-nak küldött feljegyzésről, melyben továbbítja a D/1 egységbe pályázó három knsz pályázatát, illetve a két másik, knsz-állásra pályázó személynek szóló levél nevek említése nélküli másolatát, mely megegyezik a panaszos számára 2002. január 16-án küldött levéllel.

Általános észrevételeiben a Bizottság elismerte, hogy a panaszos számára 2002. január 16-án küldött válaszában elmulasztotta a panaszost teljes mértékben és pontosan felvilágosítani kiválasztása visszautasításának indokairól. A Bizottság 2002. március 13-ai levelében már elnézést kért emiatt. Mindazonáltal kiemelte, hogy egy knsz-állás meghirdetése nem jelenti azt, hogy a pályázók joggal számíthatnak arra, hogy ki is nevezik őket. A knsz-eket az A-7003 költségvetési sor alapján fizetik. Az összes főigazgatóság számára költségvetési előirányzatot biztosítanak, melyeket azok már decentralizált módon használnak fel. A knsz-állások meghirdetését vagy áthelyezését célzó döntések nem igényelnek különösebb formákat. A knsz kiválasztásáról szóló döntés általában a kérdéses főigazgatóság által a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatóságnak küldött kérelem alapján történik. Jelen esetben, mivel a döntés értelmében a Főigazgatóság nem folyamodott a kiválasztáshoz, ilyen kérelmet nem is nyújtott be.

Végül a Bizottság megjegyezte, hogy a knsz-állásra sikertelenül pályázóknak 2002. január 16-án küldött levelek iktatószámai vonatkozásában lehetetlen volt megállapítani ugyanazon iktatószám (238) létének okát két különböző pályázónak küldött levél esetében. A Bizottság véleménye alapján a legvalószínűbb magyarázat szerint két levelet ugyanazon aktában iktattak aláírásra, míg a harmadikat (a 240-es iktatószámút) külön aktában.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos alapvetően fenntartotta panaszát.

Ezenfelül kiemelte, elfogadhatatlan a Bizottság részéről, hogy nem tud megfelelő magyarázatot adni a két sikertelen pályázónak 2002. január 16-án küldött levél iktatószámának egyezőségéről, illetve a harmadik iktatószámának különbözőségéről. A panaszos álláspontja szerint ez azzal magyarázható, hogy a levelek tartalma nem egyezett meg.

A panaszos megismételte panaszbeadványában megemlített állításait és fenntartotta kártérítési igényét.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének, illetve a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után az ombudsman úgy döntött, hogy további vizsgálatok szükségesek. 2003. november 10-én kelt levelében az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy biztosítson számára betekintést az aktába.

2003. november 25-én az Ombudsman Hivatala megvizsgálta a Bizottság aktáját. A bizottsági akta a DG MARKT szervezeti felépítésének módosításával és a DG MARKT-ban meghirdetett knsz-állásokkal kapcsolatos dokumentumokat, továbbá az üggyel kapcsolatos, a különböző bizottsági hivatalok közötti belső levelezést, valamint a Bizottság és a panaszos közötti levelezést tartalmazta. Bár azok nem szerepeltek az aktában, a bizottsági hivatalok az Ombudsman Hivatala rendelkezésére bocsátották a 2000 óta meghirdetett knsz-állások listáját. A listából kitűnik, hogy a D/1 egység egyetlen knsz-t sem vett fel. Az Ombudsman Hivatala megkapta a DG MARKT 2002. január 16-ai összes kimenő levelének másolatát a 238, 239 és 240 iktatószámokkal ellátva. A dokumentumokkal kapcsolatban, melyeket a Bizottság kérésének eleget téve bizalmasan kell kezelni, a Bizottság képviselői kifejtették, hogy ha különböző kimenő levelek ugyanazon formanyomtatványon alapulnak ugyanazon szövegezéssel, az összes levélhez ugyanazt az iktatószámot rendelik. Mindazonáltal bekövetkezhet, hogy "rés" alakul ki az ugyanazon egységtől, de akár ugyanazon tisztviselőtől származó levelek iktatószáma között is. Ennek az az oka, hogy a Főigazgatóság ugyanazt az ADONIS rendszert, azaz ugyanazt az iktatószám-rendszert használja. Ez azt jelenti, hogy ha valaki iktat egy kimenő levelet, azt mindig a soron következő szám alapján tudja iktatni.

A HATÁROZAT

1 A panaszos pályázatának kezelése a Bizottság által

1.1 A panaszos kiküldött nemzeti szakértői állásra pályázott a DG MARKT D/1-es, "Áruk szabad mozgása" nevű egységhez azt követően, hogy a DG MARKT 2001 szeptemberében pályázatot hirdetett és továbbította azt a Bizottság állandó képviseleteihez. 2002. január 16-án kelt levelében az intézmény értesítette a panaszost pályázata sikertelenségéről.

Panaszbeadványában a panaszos azt állítja, hogy az Európai Bizottság nem tett eleget a helyes hivatali eljárás elveinek a 2002. január 16-ai levél elküldésével, mivel az abban foglalt információk nem voltak helytállóak.

1.2 Véleményében a Bizottság elismeri, hogy a 2002. január 16-ai levelében foglalt információk félrevezetőek lehettek, és így a panaszos arra a következtetésre juttathatott, hogy a knsz-állásra egy másik pályázót választottak ki.

1.3 A helyes hivatali eljárás elvei megkövetelik, hogy az intézmények felfedjék döntéseik világos és pontos okait. Jelen ügygel kapcsolatban a Bizottság elismerte, hogy a 2002. január 16-án küldött levele félrevezető volt a panaszos számára.

Mindazonáltal az ombudsman megjegyzi, hogy 2002. szeptember 4-ei levelében, majd ezt követően az ombudsmanhoz eljuttatott véleményében a Bizottság magyarázatot ad a panaszos számára a knsz-állás betöltésének visszavonását eredményező döntése okairól, és elnézést kér a 2002. január 16-ai félrevezető levele miatt.

1.4 A Bizottság aktájának az Európai Ombudsman Hivatala által lefolytatott vizsgálata nem fedett fel egyetlen olyan pontot sem, mely kétségbe vonná a Bizottság magyarázatát.

1.5 A fentiek alapján az ombudsman nem tartja szükségesnek az ügy ezen szempontjának további vizsgálatát.

2 A panaszos kérelme a dokumentumokhoz való hozzáféréshez

2.1 Panaszbeadványában a panaszos azt állítja, hogy a Bizottság nem biztosított számára hozzáférést a Bizottság azon határozatával kapcsolatos dokumentumokhoz, mely szerint a knsz-állást nem tölti be.

2.2 Véleményében a Bizottság azt állítja, hogy 2002. november 15-én a DG MARKT továbbította a panaszosnak a vonatkozó eljárással kapcsolatos összes dokumentumot, így az M. úr, a DG MARKT főigazgatója által R. úrnak, az Igazgatási Főigazgatóság (DG ADMIN) főigazgatója számára 2001. október 24-én küldött, a D/1 és D/2 egységek összevonását eredményező, a DG MARKT szerkezeti átalakítását leíró feljegyzés másolatát, egy másolatot a DG ADMIN által 2001. november 19-én a DG MARKT-nak küldött feljegyzésről, melyben továbbítja a D/1 egységbe pályázó három knsz pályázatát, illetve a két másik, knsz állásra pályázó személynek szóló levél név nélküli másolatát, mely megegyezik a panaszos számára 2002. január 16-án küldött levéllel.

2.3 Az Ombudsman Hivatala megvizsgálta a Bizottság aktáját. A bizottsági aktában nem létezik írásos dokumentum a knsz-állás betöltését visszavonó döntésről. Továbbá úgy tűnik, hogy nem létezik a határozattal kapcsolatos más dokumentum a panaszos számára hozzáférhetővé tett dokumentumokon kívül. A vizsgálat azt is megmutatta, hogy a panaszos által kapott nevek említése nélküli levelek másolata megegyezik a Bizottság által a másik két pályázó számára eljuttatott levéllel.

2.4 Ennek alapján az ombudsman úgy véli, hogy nem történt hivatali visszasság a Bizottság részéről.

3 A panaszos kártérítési igénye

3.1 A panaszos 100 000 eurós kártérítést igényelt az elszenvedett anyagi és erkölcsi kár fejében.

3.2 Véleményében a Bizottság kiemelte, hogy egy knsz-állás meghirdetése nem jelenti azt, hogy a pályázók joggal számíthatnak arra, hogy kinevezésük megtörténik.

3.3 A fenti következtetés alapján a panaszos állításaival kapcsolatosan az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos nem nyújtott megfelelő bizonyítékot kártérítési igényének alapjaként, melyet - állítása szerint - a 2002. január 16-ai félrevezető levél okozott.

4 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai nem tártak fel hivatali visszasságot az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

HOZZÁFÉRÉS A BIZOTTSÁG ÁLTAL SZERVEZETT VERSENYVIZSGÁK KIJAVÍTOTT VIZSGADOLGOZATAIHOZ

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 324/2003/MF számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos 2003. február 7-én panaszbeadványt nyújtott be az Európai ombudsmanhoz.

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos az Európai Bizottság tisztviselője. Részt vett a 2001. szeptember 11-ei C 251A számú Hivatalos Lapban közzétett, az Európai Bizottság által szervezett COM/C/1/01 számú versenyvizsgán, melynek célja a pénzügyi menedzsment és könyvvitel terén irodai asszisztensek tartalékos listájának létrehozása volt. A panaszos túljutott az előválogatási teszten, és részt vett az írásbeli vizsgán. Egy 2002. december 13-ai levélben a Bizottság tájékoztatta a panaszost arról, hogy nem vehet részt a szóbeli vizsgán, mert csak 17 pontot szerzett a 40 pontból a d) teszten, miközben a minimálisan megkövetelt eredmény 20 pont volt.

Egy 2002. december 18-ai keltezésű e-mailben a panaszos kérte a Bizottságtól a kijavított vizsgadolgozat egy másolatát, és az írásbeli vizsga kijavított változatát, hogy megtudja milyen hibákat követett el. 2003. január 10-én a Bizottság elküldte a panaszos részére az írásbeli dolgozatának javítások nélküli másolatát az értékelő lappal együtt.

Egy 2003. január 16-ai e-mailben a panaszos tájékoztatta a Bizottságot arról, hogy ő a kijavított dolgozat másolatát kérte, és pusztán az írásbeli teszt másolatát kapta meg a javítások nélkül. A Bizottság 2003. január 29-ei levélében azt a választ adta, hogy kiadott minden olyan, az írásbeli vizsgára vonatkozó információt, mely hozzáférhető a jelöltek számára.

2003. február 7-én a panaszos panaszbeadványt nyújtott be az európai ombudsmanhoz. Állítása szerint az Európai Bizottság elmulasztotta kiadni a COM/C/1/01 versenyvizsgán írt, kijavított vizsgadolgozatát. További állítása szerint az Európai Bizottság által elküldött iratok, nevezetesen az értékelő lap és a javítások nélküli vizsgadolgozat nem tették lehetővé számára, hogy megtudja, milyen hibákat követett el.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság véleménye

Az Európai Bizottság véleménye a panaszbeadványra összességében az alábbi:

Az Európai Bizottság elismerte, hogy Prodi elnök úr 1999. december 7-ei, az európai ombudsmanhoz intézett levelében elkötelezte magát a jelöltek saját kijavított vizsgadolgozataihoz való hozzáféréseinek - kérésre történő - biztosítására azon versenyvizsgák esetében, melyeket 2000. július 1-je után tettek közzé³¹. A Bizottság azzal érvelt, hogy a kijavított vizsgadolgozatokhoz való hozzáférés csak jogi és közigazgatási intézkedések elfogadása után vált lehetségessé.

Az elfogadott eljárás az egyes tesztrészek javítói által javasolt osztályzatokat és a javítók megjegyzéseit tartalmazó ideiglenes értékelő lap létrehozásából állt. A Felvételi Bizottság ezután meghatározta a végső osztályzatot, hozzátéve saját értékelését az értékelő lapra, majd aláírta azt. Ilyen értékelő lapot ki lehet adni a jelölteknek, ha kérik.

A COM/C/1/01 versenyvizsga d) tesztje egy esettanulmányból állt, melynek célja a jelöltek szaktudásának valamint szervezési és igazgatási jártasságának értékelése a pénzügyi menedzsment

31

Az európai ombudsman 1999. december 15-ei 16/99 sz. sajtóközleménye

és könyvvitel terén. Az írásbeli vizsgát követően minden vizsgadolgozatot névtelenül javított ki legalább két javító a Felvételi Bizottság által előzetesen meghatározott kritériumokkal összhangban. Utóbbi ellenőrizte e kritériumok megfelelő alkalmazását, és átnézte a megjegyzéseket és értékeléseket, melyeket a javítók tettek. A Felvételi Bizottság végül meghatározta a végső jegyeket, melyeket elküldtek a jelölteknek.

A panaszos azon állítását illetően - mely szerint a Bizottság által elküldött dokumentumok, nevezetesen az értékelő lap és a javítások nélküli vizsgadolgozat, nem tette lehetővé a panaszos számára, hogy megtudja milyen hibákat követett el - meg kell említeni, hogy az írásbeli vizsgán részt vett jelöltek vizsgadolgozatai nem tartalmaztak megjegyzéseket. A vizsgáztatók ezen megjegyzéseiket az ideiglenes értékelő lapra írták, a fenti eljárásnak megfelelően. A Felvételi Bizottság figyelembe vehette ezt az ideiglenes értékelő lapot a jelöltek értékelésének elkészítése során. Tekintettel arra, hogy ez az ideiglenes értékelő lap nem tartalmazta a Felvételi Bizottság értékelését, hanem csak a mérlegelésének tárgyát képezte, arról a jelölteket nem tájékoztatták.

A Felvételi Bizottság értékelése csak az értékelő lapon szerepel, melyet elküldtek a panaszosnak. A panaszosnak adott osztályzat feltüntetésén túl a Felvételi Bizottság ráírta megjegyzéseit az értékelő lapra. E megjegyzések célja a panaszos tájékoztatása a Felvételi Bizottság döntésének indokairól, hogy miért kapott alacsonyabb osztályzatot, mint ami a sikeres vizsgához kellett volna annak érdekében, hogy a panaszos eldönthesse, hogy a jövőben kíván-e újabb versenyvizsgán résztvenni.

A panaszos megjegyzései

Az európai ombudsman továbbította a panaszosnak a Bizottság véleményét és felkérte, hogy tegyen megjegyzéseket. A panaszos részéről nem érkezett megjegyzés.

A HATÁROZAT

1 A kijavított vizsgadolgozat panaszos részére történő kiadásának Bizottság általi állítólagos elmulasztása

1.1 A panaszos állítása szerint az Európai Bizottság elmulasztotta a COM/C/1/01 versenyvizsga kijavított vizsgadolgozatának kiadását.

1.2 Az Európai Bizottság azzal érvelt, hogy kiadott minden, az írásbeli vizsgára vonatkozó információt, ami hozzáférhető volt a jelöltek számára. Arra is rámutatott arra, hogy az írásbeli vizsgán részt vett jelöltek vizsgadolgozatai nem tartalmaztak megjegyzéseket. Az ilyen megjegyzéseket a vizsgáztatók az ideiglenes vizsgalapra írták rá, a jelenlegi eljárásnak megfelelően. A Felvételi Bizottság figyelembe vehette ezt az ideiglenes értékelő lapot a jelöltek értékelésének elkészítése során. Tekintettel arra, hogy ez az ideiglenes értékelő lap nem tartalmazta a Felvételi Bizottság értékelését, csak a mérlegelésének tárgyát képezte, arról a jelölteket nem tájékoztatták.

1.3 1999. október 8-án az európai ombudsman küldött egy külön jelentést az Európai Parlament részére a Bizottság felvételi eljárásának titkosságával kapcsolatos hivatalból indított vizsgálatot követően³². A külön jelentés tartalmazott egy hivatalos ajánlást, mely szerint a jövőbeli felvételi versenyvizsgák során a Bizottság biztosítson hozzáférést a jelöltek részére - amennyiben kérik - a kijavított vizsgadolgozataikhoz. 1999. december 7-én az Európai Bizottság elnöke levelében arról tájékoztatta az európai ombudsmant, hogy:

*„A Bizottság üdvözlözi az ombudsman e jelentésben tett javaslatait, és indítványozni fogja a szükséges jogi és szervezeti intézkedéseket annak érdekében, hogy 2000. július 1-jétől a jelöltek részére hozzáférést biztosítson a kijavított vizsgadolgozataikhoz, ha azt a jelöltek kérik.”*³³

³² Az európai ombudsman külön jelentése az Európai Parlament részére a Bizottság felvételi eljárásának titkosságával kapcsolatos hivatalból indított vizsgálatot követően: <http://www.europarl.ep.ec/ombudsman/special/en/default.htm>.

³³ Lásd: Az európai ombudsman 1999. december 15-ei 16/99 sz. sajtóközleménye.

1.4 Az európai ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos kérte a Bizottságtól a kijavított vizsgadolgozatának kiadását. 2003. január 10-én a Bizottság elküldte a panaszosnak az írásbeli dolgozata és az értékelő lap másolatát. A Felvételi Bizottság a vizsgadolgozat értékelésével kapcsolatos megjegyzéseit ráírta erre az értékelőlapra. Az európai ombudsmannak nincs tudomása olyan szabályról, amely kötelezné a Felvételi Bizottságot arra, hogy a jelölt értékelésével kapcsolatos megjegyzéseit ráírja a vizsgadolgozatra. Az európai ombudsman ezért úgy gondolja, hogy a Bizottság álláspontja ésszerűnek tűnik.

1.5 Ezen körülmények között az európai ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem derült fény hivatali visszásságra a Bizottság részéről.

2 Az az állítás, mely szerint a Bizottság által küldött dokumentumok, nevezetesen az értékelő lap és a javítások nélküli vizsgadolgozat nem tették lehetővé a panaszos számára, hogy megtudja, milyen hibákat követett el.

2.1 A panaszos állítása szerint a Bizottság által küldött dokumentumok, nevezetesen az értékelő lap és a javítások nélküli vizsgadolgozat nem tették lehetővé a panaszos számára, hogy megtudja, milyen hibákat követett el.

2.2 Az Európai Bizottság kifejtette, hogy a Felvételi Bizottság osztályzata fel volt tüntetve az értékelőlapon, melyről tájékoztatták a panaszost. A panaszosnak adott osztályzat feltüntetésén túlmenően a Felvételi Bizottság rávezette megjegyzéseit az értékelő lapra is.

2.3 Az európai ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság által hozzá eljuttatott értékelőlap másolata alapján az értékelőlap tartalmazza a Felvételi Bizottság értékelését a panaszos versenyvizsgán írt d) dolgozatára vonatkozó egyes megjegyzéseket illetően. Ezen értékelőlapon a Felvételi Bizottság kiemelte azt, amit hibának vagy elégtelennek gondolt a vizsgadolgozatban. Az európai ombudsman ezért úgy ítéli meg, hogy a panaszos részére biztosított információ elég részletesnek tűnik ahhoz, hogy a panaszos megértse az általa elkövetett hibákat.

2.4 A fentiekből az európai ombudsman azt a következtetést vonja le, hogy nem derült fény hivatali visszásságra az Európai Bizottság részéről az ügy e pontjával kapcsolatban.

3 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszásság az Európai Bizottság részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.1.4 Az Európai Központi Bank

HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓ BANKJEGYEK KÉSZLETEIRŐL ÉS ÁRAMLÁSÁRÓL SZÓLÓ STATISZTIKAI ADATOKHOZ

Az Európai Központi Bank elleni 1939/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 novemberében a panaszos újból benyújtotta az ombudsmanhoz panaszbeadványát arra vonatkozóan, hogy az Európai Központi Bank (EKB) megtagadta az euró bankjegyek készleteiről és áramlásáról szóló statisztikai adatokat rendelkezésre bocsátását. Korábbi panaszbeadványát, melyet 2002 júliusában nyújtott be, az Ombudsman-alapokmány 2. cikke (4) bekezdése alapján elfogadhatatlannak tekintették, mert a panaszos nem követte az EKB dokumentumokhoz való

nyilvános hozzáférésről szóló határozatában³⁴ megállapított eljárást. Nevezetesen nem nyújtott be megerősítő kérvényt és nem várta ki a válaszára megszabott határidőt.

A panaszos ezt követően megerősítő kérvényt nyújtott be, amelyet az EKB Igazgatósága 2002. november 5-ei keltezésű levelében elutasított. Az EKB döntését az 1998/12/EKB határozat 4. cikke első és negyedik francia bekezdésében szereplő kivételekre való hivatkozással indokolta, amelyek úgy rendelkeznek, hogy adminisztratív dokumentumhoz való hozzáférés nem nyújtható, amennyiben annak közzététele hátrányosan befolyásolná:

- a közérdek védelmét, különösen a közbiztonság védelmét, a nemzetközi kapcsolatokat, a pénzügyi és árfolyamstabilitást, bírósági eljárást, vizsgálatokat és nyomozásokat.

(...)

- az EKB pénzügyi érdekeinek védelmét.

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványában a panaszos megerősítő kérvényének EKB általi elutasítását támadja. A panaszos azzal érvel, hogy az 1998/12/EKB határozat 4. cikkében található kivételek közül egyik sem vonatkozik azokra a statisztikai adatokra, amelyekhez ő kíván hozzáférni.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Központi Bank véleménye

Az EKB véleménye az alábbiakban foglalható össze:

Az EKB ellátta a panaszost az euró bankjegyek forgalomban és készletben lévő összesített mennyiségéről szóló legújabb, címlet szerint lebontott információival. Továbbá az éves bankjegytermelés adatait közzéteszik az EKB internetes oldalán. Az eurórendszerben részt vevő nemzeti központi bankokhoz visszajuttatott euró bankjegyek mennyiségéről szóló havi adatok, kérésre, szintén hozzáférhetők.

A panaszos információkérésének részleges elutasításakor az EKB az 1998/12/EKB határozat 4. cikke alapján és annak megfelelően járt el, melynek értelmében az információ közzététele hátrányosan befolyásolhatta volna a cikkben felsorolt érdekeket.

Ha az egyes euróövezetben lévő tagállamok területén lévő bankjegykészletekről és bankjegyáramlásokról szóló információkat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tennék, akkor az veszélyeztethetné a bankjegyek tárolásának és a nemzeti központi bankok közötti későbbi szállításának biztonságát. Ezeknek a szállításoknak a célja a (lehetséges) hiányok kompenzálása. Továbbá, az ilyen információk hátrányosan befolyásolhatják azon személyek biztonságát, akik a készletekért felelősek és/vagy a bankjegyek szállításában részt vesznek. Ez az érvelés még akkor is helytálló lenne, ha az információt az aktuális szállítás lebonyolítása után tennék közzé, mivel bizonyos trendek még így is azonosíthatóak. Ez a szempont különösen fontos a kisebb tagállamok számára, amelyek esetleg korlátozott számú bankjegy-tárolóhellyel rendelkeznek.

A bankjegykészletek és a bankjegyszállítások a velük esetleg együtt járó nagy értékek miatt biztonsági szempontból érzékeny ügyek. Az Európai Központi Bank Igazgatósága a nagy nyilvánosság ilyen jellegű információkhoz való hozzáféréséhez fűződő érdekeit gondosan összevetette az ilyen esetekben meglévő védettséghez fűződő közérdekkel és különösen a közbiztonság érdekében. Ezen megfontolás alapján az Igazgatóság arra a következtetésre jutott, hogy a bankjegyek készleteire és szállításaira vonatkozó információkat nem szabad közzétenni. Ez a döntés a korábbi szállításokról szóló információkra is vonatkozik, mivel az ilyen információk jelentős mértékben felkelthetik a bűnözők figyelmét.

³⁴

Az Európai Központi Bank 1998. november 3-ai határozata (1998/12/EKB) az Európai Központi Bank dokumentációjához és irattárához való nyilvános hozzáférésről 1999 HL L 110/30.

A fenti biztonsági problémák fényében az eurórendszerben részt vevő nemzeti központi bankok, amelyek az euró bankjegyek készleteit és áramlásait a gyakorlatban kezelik, valamint a készletekért és a szállításért felelős és/vagy abban résztvevő egyéb felek (pl. a rendőri és katonai erők számos euróövezetben lévő tagállamban) arra kérték az EKB-t, hogy ezeket az információkat kezelje bizalmasan.

Az EKB különösen nagy jelentőséget tulajdonít az információkhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés biztosításának a polgárok számára, hogy ezzel is erősítse a közhatóságok demokratikus jellegét és a közvélemény igazgatásba vetett bizalmát. A bankjegyek egyes tagállamokban található készleteire és áramlására vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadásának egyik fontos oka azonban az a veszély, hogy harmadik személyek tévesen értelmezhetnék az információt és így hibásan értékelhetnék bizonyos bankjegycímletek elérhetőségét. Ez arra ösztönözhetné a széles közvéleményt és a kiskereskedőket, hogy bizonyos bankjegycímleteket felhalmozzanak, ami (végeredményben „önbeteljesítő jóslat”-ként) az adott címletek hiányához vezetne. Ez az érv akkor is helytálló lenne, ha az országspecifikus készletadatokat tényleges érvényességük után hoznák nyilvánosságra, mert bizonyos trendek még akkor is felismerhetők lennének. Az eurórendszerben részt vevő nemzeti központi bankok korábbi tapasztalataira támaszkodva az EKB arra a következtetésre jutott, hogy az ilyen információk feleslegesen nyugtalaníthatnák a közvéleményt és ezért irracionális magatartáshoz vezethetnének. Továbbá az EKB úgy ítéli meg, hogy az egyes tagállamokra vonatkozó információk veszítettek jelentőségükből, köszönhetően az egységes valuta jogállásának az összes euróövezetben lévő tagállamban, valamint annak, hogy euró bankjegyeket használnak az országok közötti tranzakciókban. A Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) a regionális hiányok kompenzálására többletkészlet-felhalmozási mechanizmusokat vezetett be.

Az EKB Igazgatóság ebben az összefüggésben gondosan összevetette a nagy nyilvánosság ilyen jellegű információkhoz való hozzáférésehez fűződő érdekeit a védendő közérdekkel. Az Igazgatóság arra a következtetésre jutott, hogy a fent említett veszélyek – figyelembe véve a múltbeli tapasztalatokat – elég jelentősek ahhoz, hogy indokolják a kért információk közzétételének megtagadását.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei az EKB véleményével kapcsolatban az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos által kért információk - a félreértések elkerülése végett - országspecifikus készletadatokat, azaz az időről időre minden egyes résztvevő tagállam területén forgalomban lévő euró bankjegyek értéke, abszolút vagy relatív számokban kifejezve, az euróövezetben forgalomban lévő euró bankjegyek összesített értékének arányában.

A panaszos nem kér információt sem az euró bankjegyek egyik résztvevő tagállam területéről a másikba történő szállításáról, sem az EKB ezen szállításokra vonatkozó döntéseiről, ill. kritériumairól.

Az EKB a panaszos megerősítő kérvényének elutasításakor az 1998/12/EKB határozat 4. cikke első és negyedik francia bekezdésére hivatkozott. A negyedik francia bekezdés az EKB pénzügyi érdekeinek védelmére vonatkozik. Az EKB véleményéből azonban az tűnik ki, hogy nem a negyedik, hanem az ötödik francia bekezdésre kívánt hivatkozni. Ez a bekezdés a „titkosság védelme bármely olyan természetes vagy jogi személy kérésére, aki a dokumentumban található bármelyik információt szolgáltatva, vagy ugyanezen személyeknek a rájuk alkalmazandó jogszabályi felhatalmazás alapján támaszott kérésére vonatkozik.

Az EKB véleményében megemlíti, hogy a készletekért és a szállításért felelős és/vagy abban résztvevő egyéb felek (pl. a rendőri és katonai erők számos euróövezetben lévő tagállamban) kérték az EKB-t ezen információk bizalmas kezelésére. Az olyan felek, mint a rendőri és katonai erők azonban nem „személyek, akik a bármely információt szolgáltatták.” Az ötödik francia bekezdés tehát nem vonatkozhat rájuk.

Továbbá a titkosság nem következik be csupán azért, mert egy személy azt kéri. Valódi titkosságnak kell fennállnia a 2533/98 sz. rendelet 8. cikke szerint³⁵. Ebből a szempontból a nemzeti központi bankok (NKB-k) nem „adatszolgáltatók”, hanem a KBER és az EKB alapokmányának 5.1. és 5.2. cikkei szerinti kötelezettségeiknek megfelelően információgyűjtők. Az információk tehát jellegükönél fogva lehetővé tennék ugyan az NKB-k azonosítását, de nem lennének titkosak.

A biztonság kérdését illetően a panaszos rámutat, hogy az országspecifikus euró bankjegy készletek ingadozásai rendszerint nem vezettek a nemzeti központi bankok közötti bankjegyszállításokhoz, és hogy a 2001/15/EKB határozat 3. cikk (4) bekezdése világossá teszi, hogy az ilyen szállítások nem szokásosak, hanem kivételt képeznek.³⁶ Az országspecifikus készletek vagy azok ingadozásainak adataiból tehát nem lehet arra következtetni, hogy ilyen szállítások előfordultak-e vagy hogy jövőbeni szállításokat indokló rendkívüli körülmények előálltak-e. Még ha le is lehet vonni ilyen következtetéseket, trendeket nem lehet megállapítani, mivel a rendkívüli körülmények lényegükönél fogva nem tartoznak a trendek alá.

Az EKB azon érve, hogy „az ilyen információ feleslegesen nyugtalaníthatná a közvéleményt és ezért irracionális magatartáshoz vezethetne”, rendkívül veszélyes elgondolás. Ha ezt elfogadnánk, akkor nem szabhatnánk határt az alkalmazásának és ez súlyosan sértené az Európai Unióról szóló szerződés záróokmányához mellékelt információhoz való hozzáférésről szóló nyilatkozatot.

A HATÁROZAT

1 Statisztikai adatok az euró bankjegyek készleteiről és áramlásáról

1.1 A panaszos megtámadja az euró bankjegyek készleteiről és áramlásáról szóló statisztikai adatokhoz való hozzáférésre irányuló megerősítő kérvényének Európai Központi Bank (EKB) általi elutasítását. A panaszos azzal érvel, hogy az 1998/12/EKB határozat 4. cikkében³⁷ található kivételek közül egyik sem vonatkozik azokra a statisztikai adatokra, amelyekhez hozzá kíván férni.

1.2 Az EKB azzal érvel, hogy a panaszost ellátta a legújabb információkkal az euró bankjegyek forgalomban és készletben lévő összesített mennyiségéről címlet szerint lebontva. Az egyes euróövezetben lévő tagállamok területén lévő bankjegykészletekről és bankjegyáramlásokról szóló statisztikai adatok nyilvánosságra hozása hátrányosan befolyásolhatná az 1998/12/EKB határozat 4. cikkében megállapított érdekeket, mert veszélyeztethetné a bankjegyek tárolásának és a nemzeti központi bankok közötti későbbi szállításának biztonságát. Továbbá az ilyen információk hátrányosan befolyásolhatják azon személyek biztonságát, akik a készletekért felelősek és/vagy a bankjegyek szállításában részt vesznek. Ez az okfejtés a korábbi szállításokról szóló információkra is vonatkozik, mivel az ilyen információk jelentősen felkelthetik a bűnözők figyelmét. A fenti biztonsági problémák fényében a nemzeti központi bankok, valamint olyan egyéb felek, mint a rendőri és katonai erők arra kérték az EKB-t, hogy az ezeket az információkat kezelje bizalmasan.

Ezenfelül az EKB szerint a bankjegyek egyes tagállamokban található készleteire és áramlására vonatkozó információk tévesen lennének értelmezhetőek és ez bizonyos bankjegycímletek hozzáférhetőségének hibás értékeléséhez vezethetne. Ez arra ösztönözhetné a széles közvéleményt és a kiskereskedőket, hogy bizonyos bankjegycímleteket felhalmozzanak, ami - mintegy önbeteljesítő jóslatként - az adott címletek hiányához vezetne. Ez az érv akkor is helytálló lenne,

³⁵ Az Európai Központi Bank által gyűjtendő statisztikai információkra vonatkozó 1998. november 23-ai 2533/98/EK tanácsi rendelet, 1998 HL L 318/8.

³⁶ Az Európai Központi Bank 2001. december 6-ai határozata (2001/15/EKB) az euró bankjegyek kibocsátásáról 2001 HL L 337/52: „Az NKB-k nem szállítanak maguk által elfogadott euró bankjegyeket más NKB-knak és az ilyen euró bankjegyeket újbóli kibocsátásra megőrzik. Kivéve, és az EKB Kormányzótanácsa által meghatározott bármely szabállyal összhangban: (...) (b) az NKB-knál tartott euró bankjegyek logisztikai okokból nagy tételben az eurórendszeren belül újra szétoszthatók.”

³⁷ Az Európai Központi Bank 1998. november 3-ai határozata (1998/12/EKB) az Európai Központi Bank dokumentációjához és irattárához való nyilvános hozzáférésről 1999 HL L 110/30.

ha az országspecifikus készletadatokat tényleges érvényességük után hoznák nyilvánosságra, mert bizonyos trendek még akkor is felismerhetők lennének.

Ezen túlmenően az EKB szerint az eurórendszerben részt vevő nemzeti központi bankok korábbi tapasztalatai alapján ezek az információk feleslegesen nyugtalaníthatnák a közvéleményt és ezért irracionális magatartáshoz vezethetnének.

1.3 Az EKB véleményével kapcsolatos észrevételeiben a panaszos tisztázza, hogy az általa keresett adatok országspecifikus készletadatok, azaz az időről időre minden egyes résztvevő tagállam területén forgalomban lévő euró bankjegyek értéke abszolút vagy relatív számokban kifejezve, az euróövezetben forgalomban lévő euró bankjegyek összesített értékének arányában.

A panaszos szerint az EKB-nek nem áll jogában az 1998/12/EKB határozat 4. cikke ötödik francia bekezdésében szereplő titkossági kérelmekről szóló kivételekre hivatkozni. Ami a biztonság kérdését illeti, az euró bankjegyek szállításáról az országspecifikus készletadatokból vagy azok ingadozásából semmilyen információt nem lehet kikövetkeztetni. Ha elfogadnánk az EKB azon érvét, hogy ezek az információk feleslegesen nyugtalaníthatnák a közvéleményt és ezért irracionális magatartáshoz vezethetnének, akkor ez súlyosan sértené az Európai Unióról szóló szerződés záróokmányához mellékelte információhoz való hozzáférés jogáról szóló nyilatkozatot.

1.4 Az ombudsman mindenekelőtt tudomásul veszi, hogy a panaszos észrevételei tisztázzák, hogy milyen információkat kíván megkapni az EKB-től. Az ombudsman azonban úgy ítéli meg, hogy a panaszos kérvényének EKB általi értelmezése elfogadható volt. Ez a határozat tehát azt vizsgálja meg, hogy az EKB-nek jogában állt-e megtagadni azoknak az információknak a szolgáltatását, amelyeket az ő értelmezésében a panaszos kért.

Az ombudsman hangsúlyozza, hogy az 1998/12/EKB határozattal összhangban a panaszos benyújthatott volna egy új kérvényt az EKB-hez, amelyben pontosan meghatározza az általa megszerezni kívánt információt.

1.5 Azt a tényt, hogy az EKB véleményében a nemzeti központi bankok, a rendőri és katonai erők titkosság iránti kérelmére hivatkozik, az ombudsman arra irányuló szándéknak tekinti, hogy az EKB alátámassza azt, hogy az 1998/12/EKB határozat 4. cikkének első francia bekezdésében foglalt, a közbiztonságot szolgáló kivételre³⁸ – nem pedig az ötödik francia bekezdésre³⁹ – hivatkozik. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az EKB közbiztonságra vonatkozó érvei elfogadhatók és igazolják az EKB azon határozatát, hogy megtagadja a hozzáférést azokhoz az információkhoz, amelyeket az ő értelmezésében a panaszos kért.

1.6 Az EKB bizonyos bankjegycímletek hiányát okozó önbeteljesítő jóslat veszélyére vonatkozó érvének tekintetében az ombudsman mindenekelőtt tudomásul veszi, hogy az EK-Szerződés 106. cikke az EKB-hez utalja a kizárólagos jogot a Közösségen belüli bankjegykibocsátás engedélyezésére, és hogy a KBER és az EKB alapokmányának 12. cikke (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az EKB Igazgatóságának a monetáris politikát az EKB Kormányzótanácsának iránymutatásaival és határozataival összhangban kell megvalósítania. Az ombudsman tisztában van azzal, hogy az önbeteljesítő jóslat koncepciója használatos a közgazdasági szakirodalomban. Az ombudsman hangsúlyozza, hogy a fent említett hatáskörök gyakorlása során az EKB-nek jogában áll figyelembe venni az önbeteljesítő jóslatok pénzügyi fejleményekre gyakorolt lehetséges hatásának közgazdasági elemzését. Az ombudsman tehát úgy ítéli meg, hogy ez az elemzés is az 1998/12/EKB határozat 4. cikke első francia bekezdésében foglalt közérdeket szolgáló kivétel tárgyához tartozik. Az ombudsman azt azonban nem fogadja el, hogy az EKB-nek jogában áll arra az évrre támaszkodni, hogy az országspecifikus készletekről szóló információk feleslegesen nyugtalaníthatnák a közvéleményt és ezért irracionális magatartáshoz vezethetnének. Az ombudsman rámutat, hogy

³⁸ „a közérdek védelme, különösen a közbiztonság védelme, a nemzetközi kapcsolatok, a pénzügyi és árfolyamstabilitás, bírósági eljárás, vizsgálatok és nyomozások.”

³⁹ „titkosság védelme bármely olyan természetes vagy jogi személy kérésére, aki a dokumentumban található bármelyik információt szolgáltatva, vagy ilyen személyre alkalmazható törvényi előírásból adódóan.”

az EKB nem szolgáltat bizonyítékot ennek az érvnek az alátámasztására, amely érv ezenfelül nem vonatkozik az 1998/12/EKB határozat 4. cikkében szereplő egyik kivételre sem.

1.7 A fenti 1.5 pontban ismertetett okból az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az EKB-nek jogában állt megtagadni a hozzáférést azokhoz az információkhoz, amelyeket az EKB értelmezésében a panaszos keresett. Az ombudsman tehát nem talál hivatali visszásságot a panaszos megerősítő kérvényének EKB általi elutasításában.

2 Összegzés

Az ombudsman ezen panaszbeadvány tárgyában folytatott vizsgálata alapján az Európai Központi Bank tevékenysége során nem merült fel hivatali visszásság. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.1.5 Az Európai Számvevőszék

A SZÁMVEVŐSZÉK JÓVÁTESZI A DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉssel KAPCSOLATOS SZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁNAK ELMULASZTÁSÁT

Az Európai Számvevőszék ellen benyújtott 1117/2003/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2003 júniusában a brit állampolgárságú panaszos levelet írt R. úrnak, a Számvevőszék tagjának hozzáférést kérve egy 2001-ben Nigerben lefolytatott könyvvizsgálat dokumentumaihoz. A panaszos megjegyezte, hogy kérelmét az „információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos EU-rendelet” alapján nyújtotta be.

A Számvevőszék birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférést a 18/97-es határozat szabályozza, amely lefekteti a Számvevőszék birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmek elbírálásával kapcsolatos belső szabályokat (HL 1998 C 295. sz., 1. oldal). A határozat 2. cikke alapján minden kérelmet továbbítanak a Külkapcsolati Osztály és Jogi Szolgálat igazgatójának, aki elbírálja a kérelmet. Szükség esetén a kérvényezőt felkérlik, hogy fejtse ki részletesebben a kérelmet. A hozzáférést a Számvevőszék a határozat 4. cikke (3) bekezdésében megfogalmazott kritériumok alapján tagadhatja meg. A kérvényezőt a kérvény beérkezésétől számított egy hónapon belül tájékoztatni kell a Számvevőszék válaszáról.

A 18/97 sz. határozat 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezést a Számvevőszék elnökéhez kell benyújtani, és a kérvényezőt két hónapon belül értesíteni kell a fellebbezéssel kapcsolatos döntésről. A határozatban közölni kell az elutasítás okait és tájékoztatni kell a panaszost a fellebbezési lehetőségekről.

Az R. úr nevében, L. asszony által 2003. június 17-én küldött e-mailben a panaszos azt a tájékoztatást kapta, hogy 2001 júniusában valóban lezajlott Nigerben egy könyvvizsgálat. A feladó azonban közölte, hogy a Számvevőszékre vonatkozó szabályok alapján a testület nem adhatja ki a könyvvizsgálatokkal kapcsolatos belső dokumentumokat. E tárgyban utaltak a Számvevőszék 2001. szeptember 25-26-ai ülésén elfogadott Kommunikációs Stratégiák és Előírások 6. pontjára, amely a következőképpen fogalmaz: „A könyvvizsgáló és a könyvvizsgált között kialakult szakmai

kapcsolat védelme érdekében a Számvevőszék nem szolgáltathat részletesebb információt a kívüllágnak, mint amennyi az elfogadott jelentésekben szerepel.” R. úr hozzátette, hogy a szóban forgó vizsgálat az Európai Unió általános költségvetéséből finanszírozott, a fejlődő országokat érintő élelmiszerbiztonsági stratégia végrehajtásáról szóló 2002/2 sz. külön jelentés alapjául szolgált, következésképp a panaszost érdeklő információ megtalálható a Számvevőszék honlapján.

A panaszos ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványa a következő állításokat tartalmazza:

- (1) A szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásával a Számvevőszék megsértette a vonatkozó szabályokat, nevezetesen az 1049/2001 sz. rendeletet és a Helyes Hivatali Magatartási Kódex 23. cikkét.
- (2) A Helyes Hivatali Magatartási Kódex 19. cikkét is megsértette, mivel nem szolgáltatott információt a fellebbezési lehetőségekkel kapcsolatban.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Számvevőszék véleménye

Véleményében a Számvevőszék közölte, hogy a panaszos kérelmét egyértelműen nem kezelték a 18/97 sz. határozatban előírt eljárásnak megfelelően. A Számvevőszék elnöke ezért úgy határozott, hogy újra kapcsolatba lép a panaszossal és felkéri, hogy tájékoztassa részletesebben a Számvevőszéket az őt érdeklő további információkkal kapcsolatban, hogy a Számvevőszék munkatársai megvizsgálhassák a kérelmet a belső szabályokkal összhangban.

A Számvevőszék másolatot nyújtott be a panaszosnak a 2003. július 17-én küldött levélről, amelyben bocsánatot kért a 2003. június 17-én küldött első válasza miatt.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket.

A HATÁROZAT

1 A dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása és elmaradt tájékoztatás a fellebbezési lehetőségekről

1.1 2003. június 6-án a brit állampolgárságú panaszos levelet írt R. úrnak, az Európai Számvevőszék tagjának, hogy hozzáférést kérmezzen egy 2001-ben Nigerben lefolytatott könyvvizsgálat dokumentumaihoz. Az R. úr nevében, L. asszony által 2003. június 17-én küldött e-mailben a panaszos azt a tájékoztatást kapta, hogy 2001 júniusában valóban lezajlott Nigerben egy könyvvizsgálat, de a Számvevőszékre vonatkozó szabályok alapján a testület nem adhatja ki a könyvvizsgálatokkal kapcsolatos belső dokumentumokat. Az ombudsmanhoz benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy az Európai Számvevőszék helytelenül tagadta meg a szóban forgó dokumentumhoz való hozzáférést, és nem tájékoztatta a kérelmét elutasító határozat elleni fellebbezési lehetőségekről.

1.2 Véleményében az Európai Számvevőszék közölte, hogy a panaszos kérelmét egyértelműen nem kezelték a 18/97 sz. határozatban előírt eljárásnak megfelelően, amely lefekteti a Számvevőszék birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférésre irányuló kérelmek elbírálásával kapcsolatos belső szabályokat⁴⁰. A Számvevőszék elnöke ezért úgy határozott, hogy újra kapcsolatba lép a panaszossal és felkéri, hogy tájékoztassa részletesebben a Számvevőszéket az őt érdeklő további információkkal kapcsolatban, hogy a Számvevőszék munkatársai megvizsgálhassák a kérelmet a belső szabályokkal összhangban.

40

HL 1998, C 295., 1. oldal.

1.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Számvevőszék ezzel megtette a megfelelő lépéseket a panasz kezelésére.

2 Összegzés

Az ombudsman panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálata alapján - figyelembe véve az intézmény lépéseit a panaszbeadványról való értesülést követően -, az Európai Számvevőszék nem követett el hivatali visszasságot. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet. A panaszos természetesen új panaszbeadványt nyújthat be, amennyiben a Számvevőszék a kérelem felülvizsgálata után megtagadja a szóban forgó dokumentumhoz való hozzáférést.

3.1.6 Az Európai Konvent

HOZZÁFÉRÉS AZ EURÓPAI KONVENT NAPIRENDJEIHEZ ÉS JEGYZŐKÖNYVEIHEZ

Az 1795/2002/IJH számú, az Európai Konventre vonatkozó panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 októberében az Európai Állampolgárok Akciószolgálat (EÁASZ) nevében panaszbeadványt nyújtottak be az ombudsmanhoz az Európai Konvent és a Tanács ellen.

Ez a határozat kizárólag a Konvent elleni panaszbeadvánnyal foglalkozik. A Tanács elleni panaszbeadvány tárgyában folytatott ombudsmani vizsgálattal külön határozat foglalkozott (lásd a 3.1.2 részt).

A panaszos szerint a lényeges elemek az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos a Tanácshoz fordult az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférést kérve. A Tanács 2002 júliusában válaszolt a panaszosnak. Válaszában többek között kifejtette, hogy az Európai Konvent a Tanáccsal nem azonos szerv, és hogy a Tanács Főtitkársága a kérvényező kérését a Konvent Titkárságának továbbította.

A panaszos ezután a Konvent főtitkárának, Sir John Kerrnek írt, utalva a fent említett, a Tanácshoz intézett az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférésre irányuló kérésre. A főtitkár 2002. szeptember 18-án válaszolt a panaszosnak, válaszában többek között kifejtve, hogy szerinte „komoly problémát jelentene az ezen Titkárság által készített, az Elnökség által nem vagy még nem elfogadott munkaanyagok, ill. az Elnökség Titkársághoz intézett módosítási utasításainak megjelentetése. A Konvent elismeri, hogy az Elnökséget munkája elvégzése érdekében meg kell, hogy illesse egy bizonyos fokú ex ante titkosság, Végső anyagai teljesen nyilvánosak, de az előkészítő folyamatnak meglehetősen bizalmasnak kell lennie.”

Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványát a panaszos kérések formájában fejezi ki, melyekben egyes kérdések vizsgálatát, tisztázását vagy megállapítását kéri. A panaszos azt is kifejti, hogy azért kíván az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez hozzáférni, hogy a civil szervezeteket idejében előre értesítthesse arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben.

A panaszbeadvány összefoglalóan az alábbi, Európai Konvent elleni állítást tartalmazza:

Az Európai Konvent Titkársága nem adott megfelelő választ a panaszosnak az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférési kérelmére.

A VIZSGÁLAT

Az ombudsman először a panaszbeadvány elfogadhatóságát vizsgálta meg. Az alábbi határozat 1. részében található indokokból kifolyólag az ombudsman arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy az EK-Szerződés 195. cikke értelmében az Európai Konvent Közösségi szerv, és ezért a tevékenységével kapcsolatos esetleges hivatali visszasságok az ombudsman hatáskörébe tartoznak.

Az ombudsman tehát véleményezésre továbbította a panaszbeadványt az Európai Konvent elnökének, M. Valéry Giscard D'Estaing-nek. Az ombudsman kijelentette, hogy örömmel venné az elnök véleményét a panaszbeadvány elfogadhatóságáról és reményét fejezte ki, hogy az elnök mindenképp válaszol a panaszos állítására.

Az Európai Konvent elnökének véleménye

Az Európai Konvent Elnöke összefoglalóan az alábbi véleményt adta:

A Konvent dokumentumai nem tartoznak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő nyilvános hozzáféréséről szóló 1049/2001 sz. rendelet alkalmazásának hatálya alá. Mindazonáltal a Konvent folytonosan követett politikája az, hogy a lehető legtöbb anyagot (beleértve a Konvent összes hivatalos dokumentumát) hozzáférhetővé tegye a nyilvánosság számára, legfőképpen az internetes oldalon történő azonnali közzététel révén.

Az Elnökség feladata a Konvent munkájának előkészítése. Ezt a funkcióját csak akkor tudja hatékonyan ellátni, ha megvan a lehetősége arra, hogy titkosan tanácskozzon. Az Elnökség vitáiból származó összes dokumentum azonnal elérhető a Konvent internetes oldalán történő közzététel révén. Ha az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveit is elérhetővé tennék, akkor ez annak a veszélyével járna, hogy a Konvent vitáinak tárgyává és nem ösztönzőjévé válnának. A tapasztalat azt mutatja, hogy ezt a Konvent tagjai, akik szintén nem férnek hozzá az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez, jórészt megértették és elfogadták.

A panaszos azt is kifejti, hogy az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférés nélkül a civil szervezeteknek nehézséget jelent, hogy idejében előre értesüljenek arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben. Én ezt nem fogadom el. Minden egyes plenáris ülés végén ismertetem a következő (és néha a rákövetkező) ülés fő témaköreit. Ezek bekerülnek a Titkárság által készített összefoglaló feljegyzésekbe és közzéteszik őket az internetes oldalon. Továbbá közzéteszik minden egyes plenáris ülés részletes napirendjét, amint az Elnökség jóváhagyja őket. A közvélemény tehát ugyanolyan jó tájékoztatást kap a plenáris ülések jövőbeni programjáról és tartalmáról, mint amilyet a Konvent tagjai kapnak.

A panaszos észrevételei

A panaszos összefoglalóan az alábbiakat fejtette ki a Konvent elnökének véleményével kapcsolatban:

Az Európai Konvent a Szerződés hatálya alá tartozó szerv, és az 1049/2001 sz. rendelet vonatkozik rá. Bár az EK-Szerződés 255. cikke az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaira korlátozódik, ezt történelmi összefüggésben kellene vizsgálni, mely szerint a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló magatartási kódexek a három intézményről – az európai ombudsman ösztönzésére – áttekintették az általuk alapított képviselőknek is. Az EK-Szerződés 255. cikkén alapuló jogszabályban a Tanács és az Európai Parlament tehát ügyelt arra, hogy annak hatályát kiterjessze a három intézményen túlra.

Az 1049/2001 sz. rendelet preambuluma (8) bekezdése kimondja, hogy „E rendelet teljes körű alkalmazásának biztosítása érdekében az Unió valamennyi

tevékenységére vonatkozóan az intézmények által létrehozott valamennyi ügynökség köteles alkalmazni az e rendeletben megállapított elveket.” Ezzel a Tanács és az Európai Parlament azon szándékát hangsúlyozza, hogy a rendelet hatályának összes tevékenységet lefedő kiterjesztésével a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa a dokumentumokhoz

Ezt a szándékot támasztja alá a 2001. május 30-ai közös nyilatkozat is, amelynek második bekezdése leszögezi, hogy a cél annak a biztosítása, hogy a rendelet az összes intézményre és szervre, így a Konventre is vonatkozzon.

Arra vonatkozólag, hogy a civil szervezetek előre kaphassanak értesítést arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben, a panaszos elismeri és méltányolja, hogy az elnök minden egyes plenáris ülés végén ismerteti a következő (és néha a rákövetkező) ülés fő témaköreit. Ennek ellenére nagy nehézségbe ütközhet előre értesítést szerezni arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben. Az egyik ülést követő következő ülésről történő értesítés nem kielégítő. Ezzel a problémával a Brüsszelen kívüli és a tagjelölt országokban lévő civil szervezetekre való különös tekintettel is foglalkozni kell. Ha ezek a szervezetek részt kívánnak venni a Konvent plenáris ülésén, akkor jóval korábbi értesítés lenne kívánatos arról, hogy mi kerül napirendre.

A panaszos megérti, hogy az Elnökség csak akkor tudja előkészíteni a Konvent munkáját és hatékonyan ellátni hivatalát, ha fenntartja a titkos tanácskozás lehetőségét. A panaszos megérti a titkosság szükségességét a szövegek megfogalmazását kialakító szakaszban is. Azt már nehezebb megérteni, hogy az Elnökség napirendjei miért lennének annyira vitatottak, hogy a közzétételük zavarhatná a Konvent munkáját. Az ilyen problémák jegyzőkönyvek esetében jóval inkább érthetőek. Ezeket a problémákat azonban részleges hozzáférés engedélyezésével orvosolni lehetne. A panaszos nem az Elnökség egyes tagjainak véleményét akarja megtudni, hanem mindössze arról szeretne előzetes értesítést kapni, hogy mi kerül napirendre.

Nyilvánvalóvá vált, hogy a Konvent tagjainak egy része nem elégedett a dokumentumokhoz való hozzáféréssel és az Elnökség titoktartással kapcsolatos intézkedéseivel. A Konvent tagjainak egy része, akiknek pártja a négy legkisebb párt közé tartozik a Konventben és nem képviseltetik magukat az Elnökségben, az Elnökség dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló panaszt köröztettek.

A fentiek fényében a panaszos azt kéri az ombudsmantól, hogy:

- vegye figyelembe, hogy a Konvent a Szerződések hatálya alá tartozik és vizsgálja meg, hogy az 1049/2001 sz. rendeletet alkalmazni kell-e esetében.
- vegye figyelembe a panaszos az Elnökség üléseinek napirendjeihez való teljes körű hozzáférés iránti kérését és a panaszos javaslatait az Elnökség üléseinek jegyzőkönyveihez, ill. jelentéseihez való hozzáférésre.
- vegye figyelembe, hogy júniusban a Konvent munkájának végén teljes körű hozzáférést kellene biztosítani mindazon dokumentumokhoz, amelyek jelenleg nem nyilvánosak. Ez sokak számára hasznos lenne, különösen azon nagy számú egyetemi oktatónak és kutatónak, akik nyomon követik a Konvent munkáját.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

Az Európai Konvent elnöke véleményének és a panaszos észrevételeinek gondos mérlegelése után az ombudsman további vizsgálatokat látott szükségesnek. Arra kérte az Európai Konvent elnökét, hogy fűzzön észrevételeket a panaszos álláspontjához azon nehézségeket illetően, amelyekbe a civil szervezetek akkor ütközhetnek, amikor tevékenységük megtervezéséhez megfelelő időben előre információt kívánnak szerezni arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben. Az ombudsman arról is tájékoztatást kért, hogy a Konvent Elnökségének napirendjeit és jegyzőkönyveit nyilvánosan elérhetővé teszik-e a Konvent munkájának végén.

Az Európai Konvent válasza

Az ombudsman további információkra irányuló kérésére a Konvent főtitkára, Sir John Kerr válaszolt.

A civil szervezetek előzetes információszerzési lehetősége tekintetében a főtitkár válaszában megjegyzi, hogy a panaszos tulajdonképpen elismeri, hogy a Konvent elnökének gyakorlata rendszeresen az, hogy minden egyes plenáris ülés végén bejelenti a következő ülés vagy ülések főbb témaköreit. A Konvent jellegéből adódik, hogy az Elnökség munkáját nehéz hosszú időre előre bármilyen bizonyossággal megtervezni (a Konvent választól függ, hogy egy konkrét kérdés, amelyet a Konvent, egy munkacsoport anyaga vagy egy elnökségi javaslat tartalmaz, meghosszabbított plenáris vitát fog-e igényelni). Ha viszont lehetséges volt ez a tervezés, akkor arról tájékoztatták a Konventet és mindezek az információk nyilvánosan elérhetők voltak a Konvent internetes oldalán.

Azt a kérdést illetően, hogy a Konvent munkájának végén az Elnökség napirendjei és jegyzőkönyvei a nyilvánosság számára elérhetők lesznek-e, a Konvent főtitkára kijelentette, hogy nem lát okot arra, hogy ezeket a dokumentumokat abban a szakaszban ne hozzák nyilvánosságra. Ez azonban olyan kérdés, amelyet magának az Elnökségnek kell megvizsgálnia a Konvent végén, amikor eldönti, miként lehet a legjobban biztosítani, hogy a Konvent munkája, amelybe a résztvevők és a mostani érdekeltek nagyfokú betekintést nyerhettek, hozzáférhető és érthető legyen az utókor és a történészek számára, akik meg fogják ítélni, hogy a minket terhelő felelősségnek megfeleltünk-e.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos teljes mértékben elismeri és nagyra értékeli a Konvent nyitott működését, ezen belül az Elnökség anyagainak gyors közzétételét. A panaszbeadvány az Elnökségi ülések napirendjeinek és jegyzőkönyveinek titkosságára korlátozódik.

A panaszos üdvözlöi a főtitkár azon javaslatát, hogy az Elnökség döntésétől függően az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveit a Konvent munkájának végén hozzáférhetővé tehetnék.

A panaszos arra kéri az ombudsmant, hogy javasolja a Konvent Elnökségének, hogy a Konvent munkájának végén úgy osztályozzák és rendezzék az összes dokumentumot, hogy lehetővé tegyék a nyilvános hozzáférést. Például a nyilvánosságot tájékoztatni kellene arról, hogy egy központi könyvtárban vagy dokumentum-nyilvántartás segítségével hol érhetőek el a Konvent dokumentumai nyomtatott ill. elektronikus formában. A panaszos ezenfelül hangot ad azon félelmének, hogy a Konvent tárgyalásainak végső szakaszában ezt a fontos kérdést esetleg nem rendezik megfelelően.

A HATÁROZAT

1 Az Európai Konvent elleni panaszbeadvány elfogadhatósága

1.1 Ez az ügy az Európai Állampolgárok Akciószolgálat (EÁASZ) nevében benyújtott, az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való nyilvános hozzáférés hiánya miatti panaszbeadványra vonatkozik.

1.2 A panaszbeadvány elfogadhatóságának vizsgálata során az ombudsman megállapította, hogy az Európai Konvent kiindulópontja az Európai Tanács laekeni nyilatkozata, és hogy nincsenek olyan nemzeti, nemzetközi vagy közösségi jogi eszközök, amelyek hivatalosan megalapítják a Konventet. A Konvent azonban saját struktúrával és funkciókkal rendelkezik, tehát az Európai Tanácstól és az Európai Unió Tanácsától különállónak kell tekinteni. A Konventet továbbá - ha közvetve is - a közösségi költségvetésből finanszírozzák. Az ombudsman tehát arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy az EK-Szerződés 195. cikkének értelmében a Konvent közösségi szerv

és így a tevékenységével kapcsolatos lehetséges hivatali visszasságok az ombudsman hatáskörébe tartoznak.

1.3 Az ombudsman azonban elismeri, hogy a Konvent – az Európai Parlamenthez hasonlóan – politikai munkát végez, és hogy a politikai munkája elleni panaszbeadvány nem képezné az esetleges hivatali visszasság esetét. Ez az ügy a Titkárság dokumentumokhoz való hozzáférési kérésre adott válaszára vonatkozik, ami ugyanakkor adminisztratív kérdés.

1.4 Az ombudsman tájékoztatta az Európai Konvent elnökét a fenti elemzésről és a véleményét kérte a panaszbeadvány elfogadhatóságáról. Az Elnök válaszában nem tért ki erre a kérdésre. Az ombudsman tehát nem lát okot azon ideiglenes álláspontjának felülvizsgálatára, hogy az EK-Szerződés 195. cikke értelmében az Európai Konvent közösségi szerv, és ezért a tevékenységével kapcsolatos esetleges hivatali visszasságok az ombudsman hatáskörébe tartoznak.

2 A panaszos kérése az Európai Konvent Elnökségének napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférésre vonatkozóan

2.1 A panaszos kijelenti, hogy az Európai Konvent Titkársága nem válaszolt megfelelően az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférésre irányuló kérésére. A panaszos kérésének oka az, hogy megfelelő időben előre tájékoztatni kívánja a civil szervezeteket arról, hogy mi kerül napirendre a Konventben.

2.2 Észrevételeiben a panaszos azzal érvel, hogy a 2001. május 30-ai közös nyilatkozat célja annak biztosítása, hogy az összes intézmény és szerv – így a Konvent is – az 1049/2001 sz. rendelet hatálya alá tartozzon. A panaszos azt kéri, hogy a Konvent munkájának végén biztosítsanak teljes körű hozzáférést az összes, jelenleg szabadon fel nem használható dokumentumhoz.

2.3 A Konvent elnöke szerint a Konvent dokumentumai nem tartoznak az 1049/2001 sz. rendelet alkalmazásának hatálya alá. Mindazonáltal a Konvent folyamatosan azt a politikát követte, hogy a lehető legtöbb anyagot elérhetővé tegye a nyilvánosság számára. Az Elnökség feladata a Konvent munkájának előkészítése. Ezt a funkcióját csak akkor tudja hatékonyan ellátni, ha megvan a lehetősége arra, hogy titkosan tanácskozzon. Ha az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveit is elérhetővé tennék, akkor ez annak a veszélyével járna, hogy azok a Konvent vitáinak tárgyává és nem ösztönzőjévé válnának. A nyilvánosság ugyanolyan jó tájékoztatást kap a plenáris ülések jövőbeni programjáról és tartalmáról, mint a Konvent tagjai.

Azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy a Konvent munkájának végén az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveit elérhetővé teszik-e a nyilvánosság számára, a Konvent Főtitkára nem lát okot arra, hogy ezeket a dokumentumokat abban a szakaszban ne hozzák nyilvánosságra. Ez azonban olyan kérdés, amelyet magának az Elnökségnek kell megvizsgálnia a Konvent végén.

2.4 Az ombudsman megállapítja, hogy az 1049/2001 sz. rendelet⁴¹ az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaira vonatkozik, és hogy az 58/2003 sz. rendelet a végrehajtó ügynökségekre is kiterjeszti a rendelkezéseit.⁴² A Konvent nem része sem az Európai Parlamentnek, sem a Tanácsnak, sem a Bizottságnak, és nem is ügynökség az 58/2003 sz. rendelet értelmében. Az ombudsman tehát úgy ítéli meg, hogy az 1049/2001 sz. rendelet, mint olyan, nem vonatkozik a Konvent dokumentumaira.

2.5 Az ombudsman emlékeztet azonban arra, hogy két hivatalból indított vizsgálat után ajánlástervezeteket nyújtott be a közösségi intézményekhez és szervekhez abból a célból, hogy

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai 1049/2001 sz. rendelete az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő nyilvános hozzáférésről, 2001 HL L 145/43.

⁴² A közösségi programok menedzselésének bizonyos feladataival megbízandó végrehajtó képviselvek szabályzatát meghatározó 58/2003 sz. tanácsi rendelet, 2003 HL L 11/1.

a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről, mint a helyes igazgatás egyik kérdéséről fogadjanak el szabályokat.⁴³ Majdnem mindegyik intézmény, ill. szerv elfogadott ilyen szabályokat.⁴⁴

2.6 Az ombudsman megállapítja, hogy a Konvent kinyilvánított politikája a lehető legtöbb anyag elérhetővé tétele a nyilvánosság számára. Az ombudsman rámutat, hogy ez a politika összhangban van az 1049/2001 sz. rendelet céljával, amely biztosítani kívánja a lehető legszélesebb körű hozzáférést a dokumentumokhoz. Ebben az összefüggésben az ombudsman megállapítja, hogy az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2001. május 30-ai közös nyilatkozata⁴⁵ felkéri az intézményeket és szerveket, hogy fogadjanak el a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről belső szabályokat, amelyek figyelembe veszik az 1049/2001 sz. rendeletben található elveket és korlátozásokat.

Az eddigiek fényében az európai ombudsman úgy ítéli meg, hogy annak vizsgálatakor, hogy felmerült-e hivatali visszasság a Konvent által kinyilvánított, a nyilvánosság számára a lehető legtöbb anyagot hozzáférhetővé tenni kívánó politika végrehajtása során, értelemszerűen célravezető hivatkozni az 1049/2001 sz. rendeletben található kivételekre.

2.7 Az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első szakasza szerint egy intézmény által belső használatra kidolgozott, olyan ügyre vonatkozó dokumentum esetében, amellyel kapcsolatban a határozatot az intézmény még nem hozta meg, meg kell tagadni a hozzáférést, amennyiben a dokumentum közzététele hátrányosan befolyásolná az intézmény döntéshozatali eljárását, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Konvent elnöke elfogadható magyarázatot adott arra, hogy az Elnökség napirendjeinek és jegyzőkönyveinek közzététele a Konvent munkájának befejezése előtt miért befolyásolná hátrányosan a Konvent döntéshozatali eljárását. Továbbá az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a panaszos érvei a közzétételhez kapcsolódó nyomós közérdekkel nem szolgálnak. Az ombudsman tehát nem talál hivatali visszasságot az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való, a Konvent munkájának befejezése előtti, nyilvános hozzáférés elutasításában.

Az ombudsman rámutat, hogy a fenti megállapítás kizárólag az Elnökség napirendjeihez és jegyzőkönyveihez való nyilvános hozzáférés elutasítására vonatkozik. Az ombudsman nem foglal állást az Elnökség és a Konvent tagjai közötti kapcsolat nyitottságának vitatott kérdései tekintetében, mivel ezek a kérdések a Konvent politikai munkájára vonatkoznak.

2.8 Annak a kérdésnek a tekintetében, hogy a Konvent munkájának végén az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveit elérhetővé tegyék-e a nyilvánosság számára, az ombudsman megállapítja, hogy az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második szakasza úgy rendelkezik, hogy az érintett intézményen belül a tárgyalások és az előzetes konzultációk részeként belső használatra készült véleményeket tartalmazó dokumentumokhoz, még a döntés meghozatala után is meg kell tagadni a hozzáférést, amennyiben a dokumentum közzététele hátrányosan befolyásolná az intézmény döntéshozatali eljárását, kivéve ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.

Nehéz lenne érvekkel alátámasztani, hogy a Konvent döntéshozatali eljárása hátrányosan befolyásolható lehetne a Konvent munkájának befejezése után. Az ombudsman tehát egyetért a Konvent főtitkárával abban, hogy nincs ok arra, hogy az érintett dokumentumokat abban a szakaszban ne tegyék közzé.

⁴³ Lásd az európai ombudsmannak a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés tárgyában hivatalból indított vizsgálatát követő, az Európai Parlamentnek készített 1997. december 15-ei külön jelentését, valamint a hivatalból indított vizsgálatokat követő, az Európai Központi Bankra, az Európai Munkahelyi Egészségügyi és Biztonsági Hivatalra, a Közösségi Növényfajta Hivatalra és az Európa-ra vonatkozó határozatokat HL/1/99/IJH.

⁴⁴ Például a Számvevőszék, 1998. HL C 295/1.; az Európai Központi Bank, 1999. HL L110/30.; az Európai Befektetési Bank, 1997. HL C 243/13.; a Gazdasági és Szociális Bizottság, 1997. HL L 339/18.; és a Régiók Bizottsága, 1997. HL L 351/70.

⁴⁵ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2001. május 30-ai közös nyilatkozata a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről szóló 1049/2001/EK rendeletről (HL 145., 2001.5.31., 43. o.) 2001. HL L173/5.

2.9 Végző észrevételeiben a panaszos hangot ad azon félelmének, hogy a Konvent tárgyalásainak végző szakaszában ezt a fontos kérdést esetleg nem rendezik megfelelően.

Az ombudsman belátja, hogy a Konventtől azt várják el, hogy 2003. június végéig fejezze be a munkáját. Ezen oknál fogva az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem lenne célszerű elhalasztani a határozatot a panaszos által kifejezésre juttatott kétségek kivizsgálása céljából.

Az ombudsman a Konvent elnökéhez intézendő, ezen határozatról szóló tájékoztató levelében meg fogja említeni a 2.8 részben tett megállapítást a Konvent dokumentumaihoz való, a Konvent munkájának befejezése utáni nyilvános hozzáférésről. A levél ki fogja fejteni az ombudsman azon nézetét is, hogy a helyes igazgatás elveivel összhangban lenne, ha a Konvent megtenné a megfelelő lépéseket a hozzáférés mielőbbi biztosítása érdekében. Az ombudsman továbbítani fogja a Konvent elnökének a panaszos végző észrevételeiben tett gyakorlati javaslatait a Konvent dokumentumaihoz való jövőbeni nyilvános hozzáférésről.

3 Összegzés

A fenti 2.7 és 2.9 pontban kifejtett okoknál fogva az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az Európai Konvent részéről nem merült fel hivatali visszasság, és hogy további vizsgálatok a panaszbeadvány tárgyában nem indokoltak. Az ombudsman tehát lezárja az ügyet.

Megjegyzés: A Konvent munkájának 2003. július 10-ai lezárása után az Elnökség napirendjeit és jegyzőkönyveinek kivonatait közzétették a Konvent internetes oldalán az alábbi címen: <http://european-convention.eu.int/docpraes.asp?lang=EN>

3.1.7 Az Európai Csaláselleni Hivatal

A MEGFELELŐ VIZSGÁLAT LEFOLYTATÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMARADÁSA

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1625/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 szeptemberében a Bizottság egy volt tisztviselője panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) ellen.

A panaszos a következő tényeket tartotta fontosnak közölni:

2000. november 3-án, amikor a panaszos a Bizottság Kutatási Főigazgatósága egyik egységének vezetőjeként dolgozott, felhívta az OLAF figyelmét az egyik projekt finanszírozásával kapcsolatos szabálytalanságokra.

2001. július 23-án a panaszos meghallgatáson vett részt az OLAF két tisztviselője jelenlétében, és aláírta a meghallgatásról készült jegyzőkönyvet. Az OLAF vizsgálatának eredményéről nem tájékoztatták. Később megtudta, hogy a két tisztviselő, aki a meghallgatáson részt vett, már nem dolgozik az OLAF-nál, illetve azt is, hogy a projekt tudományos vezetőjét nem hallgatták meg. Utólag tudta meg azt is, hogy a projektre vonatkozó szerződést 2002 elején írták alá, a műszaki függelék nagyarányú módosítását követően. A panaszos azt kérdezi, hogy vajon a projekt intézményközi konzultációját ellenőrző OLAF-egység tudott-e a projekttel kapcsolatos panaszbeadványról.

A panaszos azt állítja, hogy az OLAF elmulasztotta megfelelően kivizsgálni az ügyet és nem értesítette őt a vizsgálat eredményéről. Azt állítja, hogy az OLAF-nak tájékoztatnia kellene őt a vizsgálat lefolytatásáról és annak eredményéről és arról is, hogy a projekt 2002 elején történt jóváhagyása előtt lezajlott intézményközi konzultációt ellenőrző OLAF-egység tudott-e a panaszbeadványáról.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) véleménye

Az OLAF véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A megfelelő OLAF-vizsgálat elmaradására vonatkozó állítás

A panaszosnak az OLAF részére 2000. november 3-án megküldött feljegyzése szerint:

- a 2000. július 24-én kelt projekttervezet tudományos és műszaki értékelése negatív eredménnyel járt;

A Bizottság Kutatási Főigazgatóságának (DG RTD) főigazgatója 2000. november 25-én tájékoztatta a kutatásért felelős biztos kabinetfőnökét, hogy a panaszos vezetésével 1999 szeptemberében folytatott tárgyalások nem vezettek megfelelő eredményre. Ezért felkérte az igazgató tanácsadóját, B. urat, hogy jusson egyezsége a projekt koordinátorával és 2000 novemberének végéig zárják le eredményesen a projektet.

A panaszos levelében kijelentette, hogy a fent említett két vélemény között ellentmondás fedezhető fel, ezért a Személyzeti Szabályzat 90. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően panaszt nyújt be.

Az OLAF főigazgatója 2000. december 11-én keltezett levelében nyugtázta a feljegyzés beérkezését, és felkérte a panaszost, hogy minden rendelkezésére álló információt adjon át az állítólagos szabálytalanságokkal kapcsolatban. 2001. január 22-én a panaszos számos további dokumentumot nyújtott be a projekttel kapcsolatos tárgyalások és megbeszélések tárgyában. Az információk nem bizonyították egyértelműen a szabálytalanságok megtörténtét. Ennek megfelelően az OLAF 2001. február 27-én belső vizsgálatot indított. Ezután a következő információkat gyűjtötték össze:

- 2001. március 24-én a Kutatási Főigazgatóság főigazgatója részletes tájékoztatást küldött az OLAF-nak;
- 2001. július 23-án az OLAF vizsgálói meghallgatásra hívták be a panaszost. A panaszos megerősítette, hogy tudomása szerint nincsenek csalásra utaló jelek, ám a projekt megvalósítása a tudományos értékelés során feltárt hiányosságok ellenére is folytatódhatott;
- 2001. augusztus 27-én a panaszos írásos kiegészítést küldött a meghallgatáshoz.
- Ezen információk alapján 2002. február 1-jén elfogadták a végső jelentést, amely az ügy további ellenőrzés nélküli lezárását javasolta. Az OLAF főigazgatója elfogadta a javaslatot. Az OLAF ezért minden tekintetben kielégítő vizsgálatot folytatott a panaszos állításaival kapcsolatban, és arra a következtetésre jutott, hogy nem történt szabálytalanság és nincs szükség további intézkedésekre.

A panaszos elmaradt tájékoztatására vonatkozó állítás

Az 1073/1999 sz. rendelet szabályozza, hogy kit kell tájékoztatni az OLAF-vizsgálatok eredményéről. A 8. cikk rendelkezése szerint a belső vizsgálat során megszerzett információk szolgálati titoknak minősülnek és csak az európai közösségi intézmények és tagállamok azon dolgozóinak adhatók ki, akiknek beosztásukból fakadóan azok szükségesek. A 9. cikk rendelkezése szerint a vizsgálat során összegyűjtött információk összefoglalását tartalmazó végső jelentést a szükséges lépések megtétele végett el kell küldeni az érintett tagállam bírói szerveinek, illetve az érintett intézménynek, testületnek, hivatalnak vagy ügynökségnek további eljárás lefolytatása érdekében.

2002. július 12-én a panaszos levelet küldött az OLAF-nak, és tájékoztatást kért a vizsgálat eredményével kapcsolatban. Az OLAF 2002. augusztus 5-én megírta a válaszlevelet, elküldésére azonban nem került sor, mert a panaszos 2002. augusztus 1-jével nyugdíjba vonult. Az OLAF 2002. augusztus 9-én levelet küldött a Kutatási Főigazgatóság vezetőjének, és tájékoztatta a vizsgálat eredményéről.

Az intézményközi konzultáció

Az OLAF-nak nincs tudomása arról, hogy a szóban forgó projekt esetében intézményközi tanácsadásért fordultak volna hozzá. Levélváltás azonban történt a Kutatási Főigazgatóság és az OLAF főigazgatója között arról, hogy a projekt finanszírozása a vizsgálat ideje alatt is folytatódjék-e. A Kutatási Főigazgatóság főigazgatója 2001. május 14-én levelet küldött az OLAF főigazgatójának, hangsúlyozva, hogy ha nem kap ellenkező értelmű tanácsot, a projekt további finanszírozását javasolja a Bizottságnak. Az OLAF főigazgatója 2001. május 20-án azt válaszolta, hogy a vizsgálat még folyik, de az OLAF birtokában lévő információk alapján nincs oka a projekt finanszírozásának felfüggesztését tanácsolni.

Az OLAF a kérdéses dokumentumok másolatát is csatolta a véleményéhez.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei az OLAF véleményével kapcsolatban a következő pontokban foglalhatók össze:

A vizsgálatot vezető vizsgáló az összegzésben kijelenti, hogy az OLAF-nak nincs birtokában olyan dokumentum, amely az OLAF hatáskörébe tartozó szabálytalanságok létezésére utalna. A vizsgálat során a bizonyítékokat tartalmazó mappa három tényezőjét nem vették figyelembe:

(a) A pályázat értékelése szabálytalan volt, mert:

- nem követték az előírt eljárást,

- ami a pályázati alkalmassági előírászerűséget illeti – amelyek között kifejezetten szerepelt a pályázat anonimitása –, a négy szakértő közül kettő nem felelt meg az egyik lényeges pályázati alkalmassági feltételnek, és a kedvezményezett ország szakértője sem írta alá az anonimitást biztosító formanyomtatványt,

- a kedvezményezett ország szakértője az értékelés tudományos és regionális szakaszában egyaránt részt vett.

(b) Az iratok pozitív elbírálására vonatkozó utasítás is szabálytalan, talán jogszerűtlen is.

(c) Legalábbis meglepő – ha nem egyenesen szabálytalan –, hogy a támogatás odaítélése kizárólag egy ideiglenes tisztviselőtől függ. Valójában az ideiglenes tisztviselő volt felelős a fenti, (a) pontban említett értékelés idején a pályázatért, és ő volt az, aki az eljárást nyomon követte, annak ellenére, hogy időközben megváltozott a feladata az egységen belül. Jelenleg ugyanez az ideiglenes tisztviselő felelős a projekt kivitelezéséért, noha az egység, amelyben dolgozik nem végez kivitelezési feladatokat és nem vezethetne projekteket.

A HATÁROZAT

1 A megfelelő OLAF-vizsgálat elmaradására vonatkozó állítás

1.1 A panaszos a Bizottság Kutatási Főigazgatóságának egyik egységét vezette. 2000 novemberében felhívta az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) figyelmét az egyik projekt finanszírozásával kapcsolatos szabálytalanságokra. A panaszos állítása szerint az OLAF nem vizsgálta ki elég körültekintően az ügyet és – a panaszos véleménye szerint – nem vett figyelembe három tényezőt, noha azok szerepeltek a bizonyítékokat tartalmazó mappában.

1.2 Az OLAF szerint az OLAF főigazgatója felkérte a panaszost, hogy minden rendelkezésére álló információt adjon át az állítólagos szabálytalanságokkal kapcsolatban. Minthogy az átadott információk nem bizonyították egyértelműen a szabálytalanságok megtörténtét, az OLAF belső vizsgálatot indított. A vizsgálat során a Kutatási Főigazgatóság főigazgatójától és a panaszostól gyűjtöttek információkat. A Kutatási Főigazgatóság főigazgatója részletes tájékoztatást küldött. Az OLAF vizsgálói meghallgatták a panaszost, aki megerősítette, hogy tudomása szerint nincsenek csalásra utaló jelek, ám a projekt megvalósítása a tudományos értékelés során feltárt hiányosságok ellenére is folytatódhatott. A panaszos később írásos kiegészítést küldött a meghallgatáshoz. Ezen információ alapján 2002. február 1-jén elfogadták a végső jelentést, amely az ügy további ellenőrzés nélküli lezárását javasolta. Az OLAF főigazgatója elfogadta a javaslatot. Az OLAF a kérdéses dokumentumok másolatát is csatolta a véleményéhez.

1.3 Az ombudsman megállapítja, hogy a jelenlegi panaszbeadvány az OLAF ellen irányul. Az ombudsman éppen ezért nem vizsgálta, hogy az Európai Bizottság hogyan kezelte a projektet. Az ombudsman vizsgálata arra irányul, hogy történt-e hivatali visszásság az OLAF részéről azzal a hivatali vizsgálattal kapcsolatban, amelyet az OLAF a panaszostól származó információk alapján indított.

1.4 Az ombudsman megállapítja, hogy az 1073/1999 sz. rendelet 1. cikkének (3) bekezdése⁴⁶ a következő esetekben írja elő az OLAF-nak belső hivatali vizsgálat lefolytatását:

- „- csalás, korrupció és az Európai Közösség pénzügyi érdekeit sértő egyéb törvénytelen tevékenység elleni küzdelem,
- e célból a szakmai köteleességek teljesítésével kapcsolatos ügyek kivizsgálása, vagyis a Közösség tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak kötelezettségeire vonatkozó hanyagság fegyelmi vagy adott esetben büntetőjogi vizsgálata, (...)”

1.5 Az ombudsman megítélése szerint a helyes igazgatás elve körültekintő, elfogulatlan és objektív hivatali vizsgálatokat követel meg az OLAF-tól. Az ombudsman megvizsgálta a panaszos és az OLAF által benyújtott dokumentumokat és nem talált arra utaló jeleket, hogy az OLAF vizsgálata a jelen esetben nem felelt volna meg a helyes igazgatás elvének. Az ombudsman továbbá úgy ítéli meg, hogy az OLAF okkal jutott arra a következtetésre, hogy a számára rendelkezésre álló információk nem utalnak az OLAF hatáskörébe tartozó szabálytalanságok meglétére. Az ombudsman ezért nem tapasztalt visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

2 A panaszos elmaradt tájékoztatására vonatkozó állítása

2.1 A panaszos azt állítja, hogy az OLAF sosem értesítette őt a vizsgálat eredményéről. Állítása szerint az OLAF-nak tájékoztatnia kellene őt a vizsgálat lefolytatásáról és annak eredményéről.

2.2 Az OLAF érvelése szerint az 1073/1999 sz. rendelet szabályozza, hogy kit kell tájékoztatni az OLAF-vizsgálatok eredményéről. A rendelet 8. cikke szerint a belső vizsgálat során megszerzett információk szolgálati titoknak minősülnek és azok csak az európai közösségi intézmények és tagállamok azon dolgozóinak adhatók ki, akiknek beosztásukból fakadóan azok szükségesek. A 9. cikk rendelkezése szerint a vizsgálat során összegyűjtött információk összefoglalását tartalmazó végső jelentést a szükséges lépések megtétele végett el kell küldeni az érintett tagállam bírói szerveinek, illetve az érintett intézménynek, testületnek, hivatalnak vagy ügynökségnek további eljárás lefolytatása érdekében. 2002. július 12-én a panaszos levelet küldött az OLAF-nak, és tájékoztatást kért a vizsgálat eredményével kapcsolatban. Az OLAF 2002. augusztus 5-én megírta a válaszlevelet, az elküldésre azonban nem került sor, mert a panaszos 2002. augusztus 1-jével nyugdíjba vonult. Az OLAF 2002. augusztus 9-én levelet küldött a Kutatási Főigazgatóság főigazgatójának, és tájékoztatta a vizsgálatok eredményéről.

⁴⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 1999. május 25-ei 1073/1999/EK rendelete az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, HL L 136, 1999.5.31, 1.o.

2.3 Az ombudsman rámutat, hogy az OLAF abban a tudatban csatolta a végső jelentést a panaszbeadvánnyal kapcsolatos véleményéhez, hogy a véleménye és annak mellékletei az ombudsmani vizsgálat szokásos ügymenetének megfelelően eljutnak a panaszoshoz. Az ombudsman ezért nem érti az OLAF azon érvelését, miszerint az OLAF az 1073/1999 sz. rendelet előírásaira hivatkozott akkor, amikor nem közölte a vizsgálat eredményét a panaszossal. Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy az OLAF megtette a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatos megfelelő lépéseket, amikor az ombudsmani vizsgálat során tájékoztatta a panaszost a vizsgálat eredményéről. Az ombudsman további vizsgálatára ezért nincs szükség.

3 Az intézményközi konzultációról való tájékoztatással kapcsolatos igény

3.1 A panaszos állítása szerint az OLAF-nak tájékoztatnia kellene őt arról, hogy a projekt 2002 elején történt jóváhagyása előtt lezajlott intézményközi konzultációt ellenőrző OLAF-egység tudott-e a panaszbeadványról.

3.2 Az OLAF-nak nincs tudomása arról, hogy a szóban forgó projekt esetében intézményközi tanácsadásért fordultak volna hozzá. A Kutatási Főigazgatóság főigazgatója azonban levelet küldött az OLAF főigazgatójának, hangsúlyozva, hogy ha nem kap ellenkező értelmű tanácsot, a projekt további finanszírozását javasolja a Bizottságnak. Az OLAF főigazgatója azt válaszolta, hogy a vizsgálat még folyik, de az OLAF birtokában lévő információk alapján nincs oka a projekt finanszírozásának felfüggesztését tanácsolni.

3.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az OLAF véleménye tartalmazza a panaszos által igényelt információt, ezért az ombudsman további vizsgálatára nincs szükség.

4 Összegzés

Az ombudsmannak a panaszbeadvánnyal kapcsolatos vizsgálatai alapján nem tűnt ki hivatali visszasság az Európai Csaláselleni Hivatal részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.1.8 Az Európai Újjáépítési Ügynökség

TANÁCSADÓI MUNKA AZ EURÓPAI ÚJJÁÉPÍTÉSI ÜGYNÖKSÉG RÉSZÉRE

Az Európai Újjáépítési Ügynökség elleni, 1141/2002/GG számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A 2002 júniusában benyújtott panaszbeadvány szerint a német nemzetiségű panaszos tanácsadóként dolgozott Koszovóban két szerződés alapján.

Az első szerződés (99/KOS04/03/001 számú OBNOVA szolgáltatási szerződés) az „ATA for an expert on Waste, Water and Sanitation Project Management” című projektre vonatkozott. A szerződést a panaszos és az Európai Bizottság 2000. január 26-án írta alá. A szerződés 5. cikke szerint a panaszos részére szolgáltatásaiért 196 970 euró díjazás volt fizetendő. A szerződés 6. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezett, hogy a kifizetésekre akkor kerül sor, „amikor a szolgáltatások a szerződő hatóság megaláztatására teljesítésre kerültek”. A 6. cikkének (2) bekezdése kikötötte, hogy a díjazás negyedéves részletekben fizetendő „a számla kibocsátása ill. a feladat-meghatározásban előírt jelentések és a munka szerződő hatóság általi jóváhagyása ellenében. Az utolsó kifizetésre

(fennmaradó összeg) a zárójelentés szerződő hatóság általi elfogadását követő 60 napon belül kerül sor.”

E szerződés 1. számú melléklete szerint - amelyet a panaszos és az Európai Újjáépítési Ügynökség (amely átvette a szerződést a Bizottságtól) később írt alá - a maximális díjazás 268 090 euróra növekedett.

2001. július 12-én a panaszos 59 387 euró összegű utolsó kifizetésre irányuló kérelmet nyújtott be az Ügynökségnek. A panaszos szerint vita volt arról, hogy a panaszos egyik asszisztensének miként és ki teljesítse azt a kifizetést, amelynek végösszege körülbelül 5000 eurót tett ki. A panaszos azt állítja, hogy számára ismeretlen, vele soha nem közölt okokból az Ügynökség úgy döntött, hogy erre az ügyre felhívják az Európai Csaláselleni Hivatal (European Anti-Fraud Office (OLAF)) figyelmét, és ezt az eljárást arra használják fel, hogy visszatartsák a csaknem 50 000 eurót kitevő nem vitatott, esedékes kifizetés fennmaradó összegét.

A második szerződést („Felügyelőbizottsági szakértő Pristinában – 99/KOS04/03/016”) 2001. augusztus 1-jén írta alá a panaszos és az Ügynökség. A szerződés 3. cikke szerint a szerződésben foglalt maximális összeg 70 500 euró volt.

2002. február 28-án a panaszos arra kérte az Ügynökséget, hogy a 19 387 euró értékű második időközi kifizetést és a 7050 euró értékű végső kifizetést teljesítse. A panaszos szerint vita volt a munkával eltöltött napjai számáról, ami körülbelül 8000 eurót kitevő összeget érintett.

A panaszos azt igényli, hogy az Ügynökség haladéktalanul fejezze be számláinak felülvizsgálatát és fizesse ki a vonatkozó összegeket.

A VIZSGÁLAT

Az Ügynökség véleménye

Az Európai Újjáépítési Ügynökség véleményében az alábbi észrevételeket tette:

Az Ügynökség az érintett két szerződéssel kapcsolatos kifizetéseket a számlák bemutatásával kapcsolatban felfedezett szabálytalanságok miatt függesztette fel. Az Ügynökség a mai napig nem kapott kielégítő válaszokat a panaszostól azokra a kérdésekre, amelyeket az Ügynökség tett fel neki. Ezzel szemben az Ügynökség olyan információkat kapott az ENSZ Koszovói Ideiglenes Igazgatási Missziójától (UNMIK) és különösképpen ez utóbbi EU pillérétől (az ENSZ igazgatás azon osztályáról, ahol a panaszost alkalmazták), amelyek a panaszos lehetséges csalárd szándékainak gyanúját keltették. Az információk szabálytalanságokra vonatkoztak, amelyek jellege miatt az Ügynökség úgy döntött, hogy továbbítja az ügyet az OLAF-hoz. Az Ügynökség OLAF-hoz intézett, az észlelt szabálytalanságokra vonatkozó kérdéseket összefoglaló 2001. december 12-ei levelének (mellékletek nélküli) másolatát mellékelte az Ügynökség véleményéhez.

Saját vizsgálatai során az OLAF egyéb olyan szabálytalanságokat is felfedezett, amelyek esetleg a panaszos koszovói tevékenységével álltak kapcsolatban, és ezekre a szabálytalanságokra akkor került sor, amikor a panaszos az Ügynökséggel szerződéses viszonyban volt. Ezek az egyéb súlyos szabálytalanságok egy gibraltári bankszámlára történő, mintegy 4 500 000 euró értékű átutalással függtek össze. Ez az átutalás a Koszovóból Szerbiába exportált villamosáramért történő kifizetéshez kapcsolódott. Az export folyamatát a panaszos menedzselte az UNMIK nevében.

Kétségek merültek fel továbbá a panaszos tudományos minősítésével kapcsolatban, amit az OLAF az UNMIK-kel együtt jelenleg ellenőriz.

Az Európai Bizottság saját pénzügyi ellenőre, akit teljes munkaidejű megbízással neveztek ki az Ügynökséghez, ennél fogva úgy döntött 2002. július⁴⁷ 14-én, hogy mindkét, a szerződéssel

⁴⁷

A 'július'-t talán 'június'-nak kell érteni, mivel azt a dokumentumot, amelyre az Ügynökség ebben az összefüggésben hivatkozik, 2002. június 14-ei keltezéssel látták el.

kapcsolatos kifizetést felfüggeszti. A kifizetetlen összegeket tehát addig visszatartják, amíg az Ügynökség és a pénzügyi ellenőr meg nem kapja a fent említett szerződések tárgyában 2002. február 1-jén külső vizsgálatot indító OLAF következtetéseit.

A panaszost egy 2001. október 12-én küldött e-mailben tájékoztatták, hogy amíg a kérdéseket tisztázzák, a számlájának rendezését felfüggesztik. 2002. július 10-én tájékoztatták továbbá, hogy az Ügynökség vizsgálatra kérte fel az OLAF-ot.

Az Ügynökség újabb levele

2002. december 6-án az Ügynökség továbbította az ombudsmannak az UNMIK részéről Bearpark által 2002. december 5-én közzétett sajtóközleményt. E sajtóközlemény szerint a panaszost 2002. december 4-én Németországban letartóztatták, és bírósági eljárás indul ellene.

A panaszos észrevételei

A panaszostól nem érkeztek észrevételek.

A HATÁROZAT

1 Bevezető észrevétel

1.1 Az Európai Újjáépítési Ügynökség öt dokumentumot mellékelte az ügygel kapcsolatos véleményéhez. Ezt követően tájékoztatta az ombudsmant, hogy az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) - a vélemény 3. és 4. mellékleteiben található dokumentumok szerzője - véleményét ezen dokumentumok közzététele előtt ki kell kérni.

1.2 Az ombudsman ezért írt az Ügynökségnek, és arra kérte, hogy a kérdést 2002. november 23-ig tisztázza, hangsúlyozva, hogy ha a vonatkozó dokumentumokat bizalmasnak kell tekinteni, akkor visszaküldik őket az Ügynökségnek és ezen vizsgálatban nem használhatók fel. Az Ügynökség 2003. november 23-án tájékoztatta az ombudsmant, hogy a vonatkozó dokumentumokat illetően, megerősítést kért és kapott az OLAF-tól, hogy az OLAF vizsgálatának végéig a dokumentumok nem hozhatóak nyilvánosságra.

1.3 Ezen körülmények között az ombudsman úgy határozott, hogy a vonatkozó dokumentumokat visszaküldi az Ügynökségnek. Ezeket a dokumentumokat tehát nem veszi figyelembe ebben a vizsgálatban.

2 A számlák kiegyenlítésének és a hátralékos összegek kifizetésének elmulasztása

2.1 A panaszos - egy német tanácsadó - Koszovóban végzett munkát az Európai Újjáépítési Ügynökség számára két szerződés alapján, amelyeket 2000-ben (99/KOS04/03/001 számú szerződés), illetve 2001-ben (99/KOS04/03/016 számú szerződés) írtak alá. A panaszos szerint az Ügynökség elmulasztotta (2001. július 12-jei és 2002. február 28-ai) számlái felülvizsgálatának befejezését és a kifizetetlen összegek átutalását. A panaszos azt állította, hogy az Ügynökség még mintegy 80 000 euróval tartozik neki.

2.2 Az Ügynökség rámutat arra, hogy a két érintett szerződéssel kapcsolatos kifizetéseket a számlák bemutatásával kapcsolatban felfedezett szabálytalanságok miatt függesztette fel, és hogy nem kapott kielégítő válaszokat a panaszostól az általa feltett kérdésekre. Az Ügynökség szerint továbbá olyan információkat kapott az ENSZ Koszovói Ideiglenes Igazgatási Missziójától (UNMIK), amelyek a panaszos lehetséges csalárd szándékainak gyanúját keltették. Ezenfelül, az Ügynökség szerint, az információk olyan szabálytalanságokra vonatkoztak, amelyek jellege miatt az Ügynökség úgy döntött, hogy továbbítja az ügyet az Európai Csaláselleni Hivatalnak (OLAF). 2002. február 1-jén az OLAF úgy határozott, hogy a fent említett szerződések tárgyában külső vizsgálatot indít. Az Ügynökség rámutat, hogy saját vizsgálatai során az OLAF egyéb olyan súlyos szabálytalanságokat is felfedezett, amelyek esetleg összefüggésben álltak a panaszos koszovói tevékenységével. Ezek az egyéb szabálytalanságok egy gibraltári bankszámlára történő, mintegy 4 500 000 euró értékű

átutalással függték össze. Az Ügynökség szerint az illetékes pénzügyi ellenőr ennek következtében határozott úgy, hogy mindkét szerződéssel kapcsolatos kifizetéseket felfüggeszti, amíg az OLAF vizsgálatainak eredményei elérhetővé nem válnak.

2.3 Ezen panaszbeadvány az Ügynökség⁴⁸ és a panaszos között létrejött szerződésekből adódó kötelezettségekre vonatkozik.

2.4 Az EK-Szerződés 195. cikke szerint az európai ombudsman „a közösségi intézmények vagy szervek tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó” panaszbeadványok fogadására jogosult. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy hivatali visszasság akkor merül fel, ha egy igazgatási szerv elmulasztja a rá kötelező érvényű⁴⁹ szabállyal vagy elvvel összhangban történő intézkedés megtételét. Hivatali visszasság ezért akkor is megállapítható, ha közösségi intézmények vagy szervek által kötött szerződésekből adódó kötelezettségek teljesítésének mulasztásáról van szó.

2.5 Az ombudsman azonban úgy ítéli meg, hogy vizsgálati hatásköre ilyen esetekben szükségszerűen korlátozott. Különösen akkor, amikor egy vitás kérdésben azt kellene eldöntenie, hogy történt-e szerződésszegés valamelyik fél részéről. Az ilyen kérdéssel (megfelelő eredménnyel) csak az illetékes bíróság foglalkozhat, amelynek lehetősége van arra, hogy meghallgassa a felek érveit a a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően, és hogy értékelje a vitás ténykérdésekre vonatkozó, egymásnak ellentmondó bizonyítékokat.

2.6 Az ombudsman tehát azon az állásponton van, hogy a szerződéses vitákra vonatkozó ügyekben indokolt arra korlátozni a vizsgálatát, hogy a közösségi intézmény vagy szerv következetes és elfogadható módon adott-e számot eljárásainak jogi alapjáról, és hogy miért véli úgy, hogy a szerződéses helyzetéről alkotott véleménye megalapozott. Ha ez az eset áll fenn, akkor az ombudsman arra a következtetésre fog jutni, hogy vizsgálata nem tárt fel hivatali visszasságot. Ez a következtetés nem fogja befolyásolni a felek azon jogát, hogy szerződéses vitájukat az illetékes bírósággal megvizsgáltassák és hitelt érdemlően rendeztessék.

2.7 Jelen esetben az Ügynökség következetes és elfogadható módon beszámolt azokról az okokról, amelyek következtében úgy véli, hogy a panaszos követeléseinek jelenleg nem lehet eleget tenni.

2.8 Ezen körülmények között nem merül fel hivatali visszasság az Ügynökség részéről.

3 Összegzés

Az ombudsman ezen panaszbeadvány tárgyában folytatott vizsgálata alapján az Európai Újjáépítési Ügynökség részéről úgy tűnik nem történt hivatali visszasság. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

⁴⁸ Az első szerződést eredetileg az Európai Bizottság kötötte meg, de azután átvette az Ügynökség.

⁴⁹ Lásd Éves Jelentés 1997., 22. o.-tól

3.2 AZ INTÉZTMÉNY ÁLTAL RENDEZETT ÜGYEK

3.2.1 Az Európai Parlament

FORDÍTÁSI AJÁNLATOK ELUTASÍTÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOSAN ELMULASZTOTT INDOKOLÁSA

Az Európai Parlament ellen benyújtott 2024/2002/OV számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 novemberében J. asszony fordítási munkákra tett ajánlatok Európai Parlament általi elutasítására vonatkozó panaszbeadványt nyújtott be egy brüsszeli székhelyű társaság nevében az ombudsmanhoz. A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

2002 áprilisában a panaszos 11 ajánlatot küldött az Európai Parlament által különböző fordítási szolgáltatásokra kiírt ajánlattételi felhívásokra. A panaszos több ajánlatát elutasították.

A svéd és francia fordítási ajánlatok tekintetében a Parlament 2002 júliusában arról tájékoztatta a panaszost, hogy túl sok nyelvi hiba volt bennük. Mivel a pályázati dokumentáció tartalmazta, hogy több mint öt nyelvi hiba esetén az ajánlatot elutasítják, a panaszos 2002. augusztus 7-én küldött egy e-mailt, amelyben a Parlamentet a hibák tisztázására kérte. 2002. október 3-ai válaszában a Parlament összefoglalva ismertette a hibákat a hibák mibenlétének megjelölése nélkül.

Az olasz fordítási ajánlatot először pénzügyi okokból utasították el. Amikor a panaszos visszaírt a Parlamentnek, akkor ez utóbbi erre 2002. október 3-án válaszolt és kifejtette, hogy felülvizsgálta az ajánlatot, de ezúttal nyelvi hibák miatt zárta ki, nevezetesen helyesírási, nyelvtani és központoszási hibák miatt. A hibák mibenlétéről azonban nem közöltek részleteket.

Végezetül a görög fordítási ajánlatot pontos magyarázat nélkül utasították el. Öt görög fordítási ajánlat érkezett, amelyek közül hármat választottak ki. A panaszos úgy értesült, hogy az elsőnek kiválasztott ajánlattevő nem fogadta el a pályázatot. A panaszosnak nincsen azonban arról információja, hogy ki a harmadik ill. negyedik helyezett. A panaszos 2002. október 7-én írt a Parlamentnek, majd 2002. október 31-én küldött egy emlékeztető levelet, de nem kapott választ.

A panaszos 2002. november 19-én nyújtotta be az ombudsmannak a jelen panaszbeadványt, amely az alábbi három állítást tartalmazza:

- 1 A Parlament nem fejtette ki részletesen, hogy miért utasította el nyelvi okokból a panaszos svéd és francia fordítási ajánlatát.
- 2 Az olasz fordítási ajánlat elutasítására a Parlament új magyarázatot adott, de nem közölte az elutasítás okát képező nyelvi hibákra vonatkozó részleteket.
- 3 A Parlament nem adott pontos magyarázatot a görög fordítási ajánlat elutasítására.

2003. január 29-én a panaszos írt az ombudsmannak és tájékoztatta, hogy a panasz benyújtása óta a Parlament bővebb információval szolgált a panaszos ajánlataiban lévő nyelvi hibákra vonatkozóan.

A svéd és francia fordítási ajánlatok tekintetében a panaszos elismerte a Parlament által megállapított hibákat.

Az olasz fordítási ajánlat tekintetében a panaszos észrevételezte, hogy egyet tud érteni bizonyos javításokkal, amelyek közül néhány a stílust érinti. A Parlament azonban két különböző magyarázatot adott.

A görög fordítási ajánlat tekintetében a panaszosnak továbbra sem volt információja az elutasításra vonatkozóan.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Parlament véleménye

Az első állítás tekintetében a Parlament kijelentette, hogy 2002. július 22-én tájékoztatta a panaszost, hogy a CRE-0207-FR-EP és a CRE-0211-SV-EP hivatkozási számú ajánlattételi felhívásokra vonatkozó ajánlatait a gyenge nyelvi minőség miatt a kiválasztási szakaszban elutasította. A Parlament az általános pályázati feltételek 2.2 cikkére hivatkozott, amely megemlíti, hogy „egy olyan ajánlat benyújtása, amely több mint öt helyesírási, központoszási ill. nyelvtani hibát tartalmaz, kizáráshoz vezet”. Az arra irányuló kérelmet követően, hogy részletesebb tájékoztatást adjanak arról, hogy miért ezt a döntést hozták, a Parlament egy 2002. szeptember 30-ai keltezésű levélben tájékoztatta a panaszost a két ajánlatban található hibák pontos számáról és típusairól. A panaszostól 2002. november 19-én érkezett, a hibákról bizonyítékot kérő e-mailt követően a Parlament azt közölte válaszelevelében, hogy az ajánlat megfelelő oldalainak fénymásolatát el fogja küldeni, amelyen a hibák világosan fel vannak tüntetve. Ezt a bizonyítékot a panaszos kérelme után egy 2002. december 13-ai keltezésű ajánlott levélben küldték el. A panaszos ombudsmannak írott levele 2002. november 19-ei keltezésű, azaz a keltezése megegyezik az ajánlatokban található hibák bizonyítékára vonatkozó kérelem keltezésével.

A második állítás tekintetében a Parlament kijelentette, hogy hivatkozással arra, hogy a panaszos a CRE-0205-ES-EP és CRE-0208-IT-EP hivatkozási számú ajánlattételi felhívásokról a nem megfelelő üzleti forgalom alapján történő kizárását megtámadta, mindkét ajánlatot felülvizsgálták.

2002. szeptember 30-ai levelében a Parlament elismerte, hogy az olasz fordítási ajánlatot tévesen zárták ki a kiválasztási szakaszban, mivel az ajánlattevő valóban szolgáltatott bizonyítékot a megfelelő üzleti forgalomról. Ugyanebben a levélben a Parlament tájékoztatta a panaszost az ajánlat újraértékelésének eredményéről, nevezetesen az ajánlat gyenge nyelvi színvonala miatti kizárásáról, azaz az összesen 15 helyesírási és nyelvtani hibáról. Következésképpen alaptalan a panaszos azon kijelentése, hogy nem közöltek részleteket a hibák jellegéről. A Parlament ezután felajánlotta, hogy rendelkezésre bocsátja az olasz fordítási ajánlat fénymásolatát, ahol a hibák fel vannak tüntetve. A panaszos olasz fordítási ajánlatát a kiválasztási szakaszban a kiválasztási kritériumoknak (nevezetesen az általános pályázati feltételek 2.2 cikkének) megfelelően zárták ki.

A harmadik állítással kapcsolatosan a Parlament kijelentette, hogy egy 2002. október 22-ei keltezésű ajánlott levelében tájékoztatta a panaszost, hogy a CRE-0203-EL-EP hivatkozási számú ajánlati felhívásra vonatkozó ajánlatát az odaítélési szakaszban utasították el, mert nem képviselt megfelelően magas minőség-ár arányt. Minden ajánlattevő, akinek az ajánlatait elutasították, kapott egy ilyen levelet, amelyben tájékoztatták az elutasítás okairól. Ezenfelül a jogi követelményeknek megfelelően a Parlament közzétett egy, a szerződés odaítéléséről szóló hirdetményt a J 2002/S 178-140831 számú Hivatalos Lapban és a saját internetes oldalán. Ebből a hirdetményből világosan kitűnik, hogy egy főszerződést és két tartalék szerződést ítéltek oda. Az ajánlatkérő úgy döntött, hogy csak 2 tartalékszerződést kínál fel az ajánlati felhívásban közzétett maximálisan lehetséges 4 helyett. Ez a döntés teljesen összhangban van az alkalmazandó jogszabállyal, amely nem szab meg olyan kötelezettséget, hogy szerződéseket kell odaítélni a pályázati eljárás után. A Parlament úgy döntött a Jogi Szolgálatától kért vélemény alapján, hogy nem ítélt oda szerződést az első helyen javasolt vállalkozónak.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket a Parlament véleményével kapcsolatban.

A HATÁROZAT

1 A svéd és francia fordítási ajánlatok elutasításának állítólagosan elmulasztott indokolása

1.1 A panaszos egy brüsszeli székhelyű társaság, amely 11 ajánlatot küldött az Európai Parlament által különböző fordítási szolgáltatásokra kiírt ajánlati felhívásokra. A panaszos azt állítja, hogy a Parlament nem indokolta meg részletesen, hogy miért utasította el a panaszos svéd és francia fordítási ajánlatát nyelvi hibák miatt.

1.2 A Parlament véleményében kifejtette, hogy hivatkozással a panaszos hibák bizonyítékát kérő e-mailjére azt válaszolta, hogy el fogja küldeni a fénymásolatát az ajánlat megfelelő oldalainak, ahol a hibák világosan fel vannak tüntetve. Ezt a bizonyítékot a panaszos kérését követően – amely kérést ugyanazon a napon nyújtották be, mint az ombudsmannak a panaszbeadványt – egy 2002. december 13-ai keltezésű ajánlott levélben elküldték.

1.3 2003. január 29-ei levelében a panaszos jelezte, hogy elfogadta a Parlament által kimutatott hibákat. A panaszbeadvány e pontját ezért a Parlament láthatóan rendezte.

2 Az olasz fordítási ajánlat elutasításának állítólagosan elmulasztott indoklása

2.1 A panaszos azt állítja, hogy a Parlament új indokolást adott az olasz fordítási ajánlat elutasítására, de nem ismertette a részleteket azokkal a nyelvi hibákkal kapcsolatban, amelyek az elutasítás okát képezték.

2.2 A Parlament kifejtette, hogy a 2002. szeptember 30-ai levelében elismerte, az olasz fordítási ajánlatot tévesen zárták ki a kiválasztási szakaszban, mivel az ajánlattevő valóban szolgáltatott bizonyítékot a megfelelő üzleti forgalomról. A Parlament ezzel egyidejűleg tájékoztatta a panaszost az ajánlat felülvizsgálatának eredményéről, nevezetesen az ajánlat – amely összesen 15 helyesírási és nyelvtani hibát tartalmazott – gyenge nyelvi minőség miatti kizárásáról. A Parlament ezután felajánlotta, hogy a panaszos rendelkezésére bocsátja az olasz fordítási ajánlat fénymásolatát, ahol a hibák fel vannak tüntetve.

2.3 Az ombudsman a fentiek alapján megállapítja, hogy a Parlament megindokolta a panaszosnak, hogy miért adtak új magyarázatot a panaszos kizárására. A Parlament tisztázta a panaszossal, hogy az ajánlatot kezdetben tévesen zárták ki és azt is felkínálta a panaszosnak, hogy rendelkezésére bocsátja a hibákról szóló konkrét információkat, amelyeket a panaszos nyilvánvalóan meg is kapott. A panaszos 2003. január 29-ei keltezésű levelében azt nyilatkozta, hogy egyet tud érteni bizonyos javításokkal. Mivel a Parlament a jelek szerint megtette a megfelelő lépéseket a saját maga által elismert hiba kijavítására, további vizsgálatok nem mutatkoznak szükségesnek az ügy e pontjával kapcsolatban.

3 A görög fordítási ajánlat elutasításának állítólagosan elmulasztott indokolása

3.1 A panaszos azt állítja, hogy a Parlament nem adott pontos magyarázatot a görög fordítási ajánlat elutasítására. 2003. január 29-ei levelében a panaszos megjegyzi, hogy még mindig nem ismertették vele ennek az elutasításnak a részleteit.

3.2 A Parlament megjegyzi, hogy egy 2002. október 22-ei keltezésű ajánlott levélben tájékoztatta a panaszost, hogy az ajánlati felhívásra tett ajánlatát elutasították az odaítélési szakaszban, mert nem képviselt megfelelően magas minőség-ár arányt. A Parlament továbbá közzétett egy szerződés odaítéléséről szóló hirdetményt a Hivatalos Lapban, amelyből kitűnik, hogy egy főszerződést és két tartalék szerződést ítéltek oda. A Parlament azt is kifejtte, hogy úgy döntött a Jogi Szolgálatról kért vélemény alapján, hogy nem ítél oda szerződést az első helyen javasolt vállalkozónak.

3.3 A fentiekből kitűnik, hogy a Parlament lépéseket tett a panaszos tájékoztatására az ajánlat elutasításának okáról. A Parlament további információval is szolgált az ombudsmanhoz intézett véleményében. Hivatali visszásság ezért nem merült fel az ügy e pontjával kapcsolatban.

4 Összegzés

A Parlament megjegyzéseiből és a panaszos észrevételeiből kitűnik, hogy a Parlament lépéseket tett a panaszbeadvány 1. részének rendezésére, és ezáltal a panaszos megelégedésére szolgált.

A panaszbeadvány 2. részének további vizsgálata nem tűnik szükségesnek.

Az ombudsman a jelen panaszbeadvány 3. részére irányuló vizsgálatai alapján nem tapasztalt visszásságot a Parlament részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

NYILVÁNOS VERSENYVIZSGA VIZSGADOLGOZATAIHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

Az Európai Parlament ellen benyújtott 342/2003/IP számú panaszbeadványról szóló határozat

2003 februárjában M. úr panaszbeadványt nyújtott be az európai ombudsmanhoz az Európai Parlament ellen az EUR/A/158/2000 számú nyilvános versenyvizsgán való részvétele tárgyában. Ezt a panaszbeadványt egy európai parlamenti képviselő továbbította az ombudsmanhoz.

A panaszos nem jutott túl az 1.A.d) teszten, és kizárták a pályázatból. Kizárásáról a Parlament felvételi hivatala tájékoztatta 2002. július 17-ei levelében.

2002. július 23-án a panaszos tesztjének felülvizsgálatára kérte a Felvételi Bizottságot. 2002. október 21-ei keltezésű levelében a Felvételi Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy a Felvételi Bizottság október 11-ei ülésén elvégezte az 1.A.d) teszt felülvizsgálatát, és megerősítette az arra vonatkozó eredeti döntést, hogy nem engedik tovább a következő vizsgákra.

2002. október 28-án a panaszos újabb levelet írt a Felvételi Bizottságnak, amelyben a sikertelen tesztje és a javítórács másolatát kérte. 2002. november 12-én a Felvételi Bizottság válaszolt a panaszosnak és megtagadta, hogy átadja a panaszosnak egy másolatot a kért dokumentumokról, mert a kérést nem az erre a célra előírt határidőn belül nyújtotta be. A Parlament válaszában értelmében a panaszosnak a kérést a Felvételi Bizottságnak a pályázatból kizáró döntéséről szóló értesítésétől számított 30 napon belül kellett volna benyújtania.

2002. november 19-én a panaszos újabb levelet írt a Felvételi Bizottságnak, amelyben vitatta a fenti döntést. A panaszos rámutatott, hogy 2002. július 23-án kérte a Felvételi Bizottságot sikertelen tesztje felülvizsgálatára. Az érintett dokumentumokhoz való hozzáférési kérelem ezért nem volt indokolt abban az időpontban, mivel a Felvételi Bizottság akkor még módosíthatta volna a döntését. A panaszos megítélése szerint a dokumentumokhoz való hozzáférési kérelem 30 napos határideje 2002. október 21-én kezdődött, amikor a Felvételi Bizottság meghozta a végső döntést a panaszos pályázatból való kizárásának megerősítéséről. A panaszos nem kapott választ a 2002. november 19-ei keltezésű levelére.

Az ombudsmanhoz írt levelében a panaszos azt állította, hogy a kért dokumentumokhoz való hozzáférési kérelmének Felvételi Bizottság általi elutasítása méltánytalan, és hogy a Parlament elmulasztotta a válaszadást a 2002. november 19-ei keltezésű levelére.

A panaszos hozzáférést igényelt az A.1.d) teszthez, amelyen nem jutott túl, és a javítórácshoz.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Parlament véleménye

A panaszos azon állításával kapcsolatosan, hogy a Parlament hivatala elmulasztotta a válaszadást a panaszos 2002. november 19-ei keltezésű levelére, a Parlament sajnálkozását fejezte ki, és kifejtette,

hogy a felvételi hivatal költözésével összefüggő szerencsétlen körülmények miatt fordult elő, hogy a panaszos levelét elvesztették.

A panaszos 1.A.d) teszthez és javítórácshoz való hozzáférési kérelmének tekintetében a Parlament emlékeztetett arra, hogy azon szabályok szerint, amelyek alapján a jelölteknek a kijavított teszthez hozzáférést kell biztosítani – amelyeket az összes jelöltnek kiosztottak az írásbeli feladatok megírása alatt –, a jelölteknek írásban és a végeredmények közzétételétől számított egy hónapon belül kell erre vonatkozó kéréseiket benyújtani. A panaszost 2002. július 17-én tájékoztatták a tesztjei eredményéről, aki 2002. október 28-án kért hozzáférést az érintett dokumentumokhoz. A panaszos a kérését ezért nem a vonatkozó szabályoknak megfelelően nyújtotta be. Mindazonáltal a Parlament hozzájárult ahhoz, hogy a panaszos által kért dokumentumokat az ombudsmannak elküldjék.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos tájékoztatta az ombudsmant, hogy a Parlament már 2003. május 26-án elküldte neki a kért dokumentumokat azzal a levéllel együtt, amely magyarázatot adott a 2002. november 19-ei levele megválaszolásának elmulasztására. A panaszos megelégedettségét fejezte ki az ügy eredményével kapcsolatban, és köszönetet mondott az ombudsmannak és munkatársainak az ügy megoldására tett erőfeszítéseikért.

A HATÁROZAT

1 A panaszos állításai és követelése

1.1 Panaszbeadványában a panaszos, az EUR/A/158/2000 nyilvános versenyvizsga jelöltje azt állította, hogy az A.1.d) teszthez és a javítórácshoz való hozzáférési kérelmének elutasítása a Felvételi Bizottság részéről méltánytalan volt, és hogy a Parlament elmulasztotta a válaszadást 2002. november 19-ei levelére. A panaszos azt igényelte, hogy hozzáférhessen az A.1.d) teszthez, amelyen nem jutott túl, és a javítórácshoz.

1.2 A Parlament véleményében sajnálta, hogy hivatala elmulasztotta a válaszadást a panaszos 2002. november 19-ei levelére. Kifejtette, hogy a felvételi hivatal költözésével összefüggő szerencsétlen körülmények miatt fordult elő, hogy a panaszos levelét elvesztették.

A panaszos 1.A.d) teszthez és javítórácshoz való hozzáférési kérelmének tekintetében a Parlament emlékeztetett arra, hogy azon szabályok szerint, amelyek alapján a jelölteknek a kijavított teszthez hozzáférést kell biztosítani – amelyeket az összes jelöltnek kiosztottak az írásbeli feladatok megírása alatt –, a jelölteknek írásban és a végeredmények közzétételétől számított egy hónapon belül kell erre vonatkozó kéréseiket benyújtani. A panaszost 2002. július 17-én tájékoztatták a tesztjei eredményéről, aki 2002. október 28-án kért hozzáférést az érintett dokumentumokhoz. A panaszos a kérését ezért nem a vonatkozó szabályoknak megfelelően nyújtotta be. Mindazonáltal a Parlament hozzájárult ahhoz, hogy a panaszos által kért dokumentumokat az ombudsmannak elküldjék.

1.3 Észrevételeiben a panaszos megerősítette, hogy a Parlament már 2003. május 26-án elküldte neki a kért dokumentumokat azzal a levéllel együtt, amely magyarázatot adott a 2002. november 19-ei levele megválaszolásának elmulasztására. A panaszos megelégedettségét fejezte ki az ügy eredményével kapcsolatban, és köszönetet mondott az ombudsmannak és munkatársainak az ügy megoldására tett erőfeszítéseikért.

2 Összegzés

A Parlament véleményéből és a panaszos észrevételeiből úgy tűnik, hogy a Parlament lépéseket tett az ügy rendezésére, amely a panaszos megelégedésére szolgált. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.2.2 Az Európai Bizottság

AIDS-SZEL KAPCSOLATOS PROJEKTRÉ JÓVÁHAGYOTT TÁMOGATÁS KÉSEDELMES KIFIZETÉSE

Az 1960/2002/JMA számú, az Európai Bizottság ellen benyújtott panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 novemberében a Colectivo de Lesbianas, Gays, Transexuales y Bisexuales de Madrid (COGAM) panaszt nyújtott be az Ombudsmanhoz. A panaszos szerint a lényegesebb tények a következők voltak:

1996-ban és 1997-ben a panaszos más közreműködőkkel közösen egy EUROVITHA nevű AIDS-szel kapcsolatos projektben vett részt, amelynek koordinátora a németországi Tübingeni Egyetem Pszichológiai Tanszéke volt.

1997. október 7-én a Bizottság hozzájárulását adta ahhoz, hogy a projekt egy részét finanszírozza (SOC 97 20113505F02 számú megállapodás „Evaluation of Guided Group Programmes for People with HIV/AIDS, Creation of a Network of Therapists in D.E.I.”). A szerződést aláíró két fél a Bizottság és a Tübingeni Egyetem Pszichológiai Tanszéke volt, a COGAM pedig külső partnerként működött közre.

Annak ellenére, hogy a szerződésben való közreműködését 1999 februárjában rögzítették, a COGAM a 8200 eurós kifizetést nem kapta meg. A projekt fő koordinátorához intézett kérésére a COGAM azt a tájékoztatást kapta, hogy a helyzet amiatt alakult ki, hogy a Bizottság elmulasztotta pénzügyi kötelezettségei teljesítését.

A panaszos 2002. június 7-én írásban fordulta Bizottsághoz, hogy az ügy állásáról érdeklődjön, és hogy a még esedékes összeg kifizetését kérje. A COGAM erre a levelére nem kapott választ.

A fentiek alapján a panaszos összefoglalva arra hivatkozott, hogy a Bizottság a COGAM 2002. június 7-én kelt érdeklődő levelére nem válaszolt. Mivel a projekt 1999 februárjában véget ért, azzal a követeléssel lépett fel, hogy a Bizottság teljesítse a végső kifizetést, hogy minden alvállalkozó megkaphassa járandóságát.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság véleménye

Az Európai Bizottság véleményében a következő megjegyzéseket tette:

A panaszos, mint külső partner és az Eberhard Karls Universitát, mint a projekt koordinátora 1997. október 7-én megállapodást kötött a Bizottsággal egy „Evaluation of Guided Group Programmes for People with HIV/AIDS, Creation of a Network of Therapists in D.E.I.” nevű projektről. A projekt az AIDS elleni küzdelemhez kapcsolódó EUROVITHA közösségi projekt révén részesült a Közösség támogatásában. Projekt koordinátori minőségében H. úr, az Eberhard Karls Universitát professzora volt felelős azért, hogy a projekt bizonyos részeihez partnereket válasszon, és egyedi szerződéseket kössön. A Bizottság megjegyezte, hogy a COGAM ezen partnerek egyike volt, amellyel közvetlen szerződéses kapcsolatban nem állt.

A Bizottság anyagi támogatását a szükséges beszámolók benyújtása után a projekt koordinátorának, azaz az Eberhard Karls Universitátnak kellett kifizetni. Az első technikai és pénzügyi beszámolókat

1999 októberében nyújtották be a hivatalhoz. A zárójelentés azonban csak három év múlva, 2002 novemberében érkezett be. Jóllehet a zárójelentés technikai szempontból kielégítőnek tűnt, pénzügyi részét a Bizottság hivatala az igazoló dokumentumok hiánya miatt nem tudta elfogadni.

2002. március 27-én a Bizottság levelet küldött H. professzornak és megkérte, hogy küldje el a zárójelentést, hogy a Bizottság teljes pénzügyi támogatását ki lehessen fizetni. A Bizottság levelében javasolta, hogy a projekt koordinátora tájékoztassa valamennyi akvállalkozóját a helyzet állásáról. 2002. június 7-én a Bizottság egy olyan kérést kapott a COGAM-tól, hogy fizesse ki a még esedékes összeget. Ebből a kérésből nyilvánvalóvá vált, hogy a projekt koordinátora nem ismertette a helyzetet minden alvállalkozójával - amint azt a Bizottság korábban kérte.

Mivel a Bizottság nem teljesíthetett kifizetéseket olyan személyeknek, akikkel nem állt közvetlen szerződéses kapcsolatban, 2002. október 15-ei levelében megsürgette az Eberhard Karls Universitátnak, hogy a végső kifizetéshez szükséges igazoló dokumentumokat nyújtsa be.

A Bizottság 2002. november 14-én megkapta az Eberhard Karls Universitát zárójelentését. Az intézmény 2002. december 20-án intézkedett arról, hogy a szerződő félnek az 59 859,30 euró összegű végső kifizetést teljesítse.

A panaszos észrevételei

Az ombudsman 2003. május 5-én megkapta a panaszos észrevételeit.

A COGAM kifejtette, hogy a Bizottság véleményében megküldött információk alapján kapcsolatba léptek a projekt koordinátorával. Ennek eredményeként az Eberhard Karls Universitát kifizette a COGAM-nak a projektben való részvételéért járó 8200 eurót.

A panaszos végül a COGAM nevében köszönetet mondott az ombudsmannak, amiért segített megoldást találni a problémára.

A HATÁROZAT

A Bizottság megjegyzéseiből és a panaszos észrevételeiből úgy tűnik, hogy a Bizottság lépéseket tett az ügy megoldására, és ez a panaszos megelégedésére szolgált. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

SZERZŐDÉS ALAPJÁN ESEDÉKES ÖSSZEG KIFIZETÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 205/2003/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos a WWP Ltd. társaság ügyvezető igazgatója. A panaszbeadványt a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatósága (DG Agriculture) ellen nyújtotta be.

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

1998 januárja és 2001 decembere között a WWP Ltd. egy „CONTACT Europe” nevű, havonta jelentkező televíziós műsort készített. Négy történet volt minden adásban, amelyeket a Bizottság Főigazgatósága támogatott meghatározott szerződések alapján, amelyeket a tagállamok fizettek vagy társfinanszíroztak. 2000 áprilisában a WWP Ltd. a biogazdálkodásról mutatott be egy történetet. Ennek költségvetése 25 036 euró volt, amelynek felét a Mezőgazdasági Főigazgatóság, a másik felét pedig a brit külügyminisztérium fizette. Azonban, mint ahogy az gyakran előfordult, a Bizottság nagyon lassan dolgozta ki az adott szerződést. Jelen esetben 2000 júniusáig nem került

kibocsátásra a szerződés. A Bizottság a finanszírozás rá eső felének 60%-át fizette ki az aláíráskor. A WWP Ltd. ezután kiszámlázta a Bizottságnak a fennmaradó 40%-ot és továbbra is sürgette a kifizetést a 2001-es év folyamán és 2002 elején. 2002. február 8-án a Bizottság tájékoztatta a WWP Ltd.-t arról, hogy megszegtek egy pénzügyi EU-rendeletet, mert a WWP Ltd. a műsort a szerződés kibocsátása előtt készítette el, valamint arról, hogy a fennmaradó 40%-ot nem fogják kifizetni, és hogy a WWP Ltd.-nek vissza kell majd fizetnie a már kifizetett 60%-ot.

A WWP Ltd. tartott egy megbeszélést a Mezőgazdasági Főigazgatósággal és ott találkozót kért az illetékes pénzügyi és jogi szolgálatokkal a kérdéses rendelet megvitatása céljából. A Mezőgazdasági Főigazgatóság vállalta, hogy a WWP Ltd. rendelkezésére bocsátja a rendelet másolatát és szervez egy találkozót, ha a WWP Ltd. az ügy további tisztázását tartja szükségesnek. A WWP Ltd.-t mindazonáltal a számos utólagos kérdés ellenére sem tájékoztatták a rendeletről, és a társaság a legutóbbi kéréseire sem kapott választ.

Az előszerződési szakasztól kezdve világossá tették a WWP Ltd. számára, hogy a munkát az alatt az idő alatt kell elkészíteni, amíg a bürokrácia behozza a valódi határidőket. Ez a helyzet három évig állt fenn, és a Bizottság különböző Főigazgatóságainak illetékes hivatalnokai el is fogadták azt.

A fentiek alapján a panaszos azzal érvel, hogy vagy az alkalmazandó EU-rendeletet változtatták meg visszamenőlegesen, vagy a rendeletszegést – ha volt ilyen egyáltalán – az illetékes bizottsági hivatalnokok követték el.

A panaszos követeli, hogy a Bizottság változtassa meg az álláspontját és fizesse ki az esedékes 40%-ot kamatokkal együtt, valamint fizessen kártérítést a panaszosnak az ügyre áldozott idejéért.

A VIZSGÁLAT

Az ombudsman véleményezésre továbbította a panaszbeadványt a Bizottsághoz.

Tekintettel a panaszos azon kijelentésére, hogy az Egyesült Királyság Külügyminisztériuma a projekt finanszírozásának rá eső felét kellő időben kifizette, az ombudsman – az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően⁵⁰ – a brit hatóságokat is felkérte arra, hogy bocsássanak a rendelkezésére minden olyan információt, ami hasznos lehet az ombudsman jelen panaszbeadvány tárgyában folytatott vizsgálatához. Nem érkezett válasz.

A Bizottság véleménye

2003 májusában a Bizottság kijelentette, hogy az akta – az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadvány alapján végrehajtott – felülvizsgálata után a Bizottság illetékes osztályai úgy döntöttek, hogy kifizetik a kért összeget, és hogy a szükséges adminisztratív lépéseket a lehető leghamarabb megteszik.

2003 júliusában a Bizottság küldött egy másolatot egy, a panaszosnak címzett levélről, amelyben megerősíti a vitatott összeg kifizetését a panaszos bankszámlájára.

A panaszos észrevételei

A panaszos telefonon megerősítette az Ombudsman Hivatalának, hogy az esedékes összeget a kamatokkal együtt megkapta, és hogy meg van elégedve. Megköszönte az ombudsmannak a segítséget. A panaszos küldött egy másolatot a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatósága AII.1 igazgatósága vezetőjének írt, 2003. szeptember 2-ai keltezésű leveléről is, amelyben megköszöni

⁵⁰

„A tagállamok hatóságai az ombudsman kérelmére kötelesek minden olyan információt a tagállamoknak az Európai Közösségek melletti állandó képviselőin keresztül az ombudsman rendelkezésére bocsátani, amely segítséget nyújthat a közösségi intézmények vagy szervek eljárása során felmerülő hivatali visszasságok tisztázásában, kivéve ha az adott információ törvény, illetve rendelet alapján titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik vagy olyan rendelkezések hatálya alá, amelyek megakadályozzák annak továbbítását. Az utóbbi esetben, mindazonáltal az érintett tagállam az információt az ombudsman tudomására hozhatja, amennyiben az ombudsman vállalja, hogy azt nem hozza mások tudomására.”

neki az 5 008 euró és a 659,83 euró esedékes kamat kifizetését, és kijelenti, hogy az ügyet ezzel rendezettnek találja.

A HATÁROZAT

1 Szerződés alapján esedékes összeg kifizetésének elmulasztása

1.1 A panaszos ügyvezető igazgató egy társaságnál, amely egy televíziós műsort készített a Bizottság társfinanszírozásával. A panaszos szerint a Bizottság Mezőgazdasági Főigazgatósága tájékoztatta a társaságot, hogy megsértettek egy pénzügyi EU-rendeletet, mert a társaság a történetet a vonatkozó szerződés kibocsátása előtt készítette el, valamint hogy a fennmaradó 40%-ot nem fogják kifizetni, és hogy a társaságnak majd vissza kell fizetnie a már kifizetett 60%-ot. A panaszos követeli, hogy a Bizottság változtassa meg az álláspontját és fizesse ki az esedékes 40%-ot kamatokkal együtt, valamint fizessen kártérítést a panaszosnak az ügyre áldozott idejéért.

1.2 A Bizottság véleményében kijelentette, hogy az akta – az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadvány alapján végrehajtott – felülvizsgálata után a Bizottság illetékes osztályai úgy döntöttek, hogy kifizetik a kért összeget, és hogy a szükséges adminisztratív lépéseket a lehető leghamarabb megteszik. A Bizottság ezután küldött egy másolatot arról a levélről, amelyben megerősíti a vitatott összeg kifizetését a panaszos bankszámlájára.

1.3 A panaszos hangsúlyozza, hogy elégedett az 5 008 euró és a 659,83 euró kamat kifizetéssel, amelyet a Bizottságtól kapott, és hogy az ügyet ezzel rendezettnek találja.

1.4 A fentiek fényében az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket a panaszbeadvány rendezésére, és az ezáltal a panaszos megelégedésére szolgált.

2 Összegzés

A Bizottság megjegyzéseiből és a panaszos észrevételeiből úgy tűnik, hogy a Bizottság lépéseket tett a panaszbeadvány rendezésére, és az a panaszos megelégedésére szolgált. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

KUTATÁSI PROJEKTNÉK NYÚJTOTT TÁMOGATÁS UTOLSÓ RÉSZLETE KIFIZETÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS ELMARADÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1173/2003/(TN)IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

2003 júniusában a Stockholmi Egyetem nevében panaszt nyújtottak be az ombudsmanhoz. A panaszbeadvány tárgya az ERBBIO 4 CTT 960158 sz. szerződés alapján egy kutatási projektnek nyújtott támogatás utolsó részlete kifizetésének állítólagos elmulasztása volt a Bizottság részéről.

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A Stockholmi Egyetem egy olyan kutatási projekt egyik résztvevője volt, amelyet az olasz CHIRON nevű társaság koordinált, és amelyet a Bizottság pénzügyileg támogatott. A panasz beadásának idején a CHIRON immáron 6 hónapja várta a támogatás utolsó részletének Bizottság általi kifizetését. Az utolsó részlet egy része a Stockholmi Egyetemet illette. A CHIRON-nak kifizetendő teljes összeg 196 528 euró volt, amelyből 60 000 euró járt a Stockholmi Egyetemnek.

2002 júniusában a panaszos megpróbált a végére járni annak, hogy miért nem történt meg az utolsó részlet kifizetése. 2002 decemberében a Stockholmi Egyetem kiegészítő dokumentumokat küldött a Bizottságnak, a Bizottság pedig ezt követően megerősítette, hogy a kifizetés a CHIRON számára néhány héten belül megtörténik. A kifizetés elmaradt és a panaszos ezután telefonon mintegy tíz

alkalommal kereste meg a Bizottságot ebben az ügyben. A Bizottság tájékoztatta, hogy a belső átszervezés miatt nincs „elérhető ellenőr”, és ezért a kifizetés nem történhet meg. 2003 májusában a panaszos írt a Bizottságnak ebben az ügyben, de nem kapott választ.

A panaszos azt állítja, hogy a Bizottság elmulasztotta az ERBBIO 4 CTT 960158 sz. szerződés szerint a kutatási projektnek nyújtott támogatás utolsó részletét kifizetni.

A panaszos azt kéri, hogy az utolsó részlet kifizetését, a késedelmi kamatokkal együtt, a koordinátor, az olaszországi CHIRON számára teljesítsék.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A kérdéses szerződést a Bizottság Kutatási Főigazgatósága kezeli (DG RTD). A szerződésben foglalt tudományos beszámolót 2002. július 29-én elfogadták, és a dossziét ezután átadták a megfelelő, költségvetésért felelős igazgatóságnak. 2002. július 31-én ezen igazgatóság pénzügyi kezdeményezője felkereste a CHIRON-t és a költségkimutatásokban bizonyos javítások eszközölését kérte. A kért módosítások 2002. december 5-éig, a kifizetés esedékességéig, nem érkeztek meg, és a kifizetés előkészületei 2002. december 19-én megtörténtek. A 2002-es költségvetést azonban időközben már lezárták.

A 2003-as költségvetés megnyitását követően a pénzügyi kezdeményező 2003. február 28-án ismét kezdeményezte a kifizetést. A DG RTD-n belüli szervezési problémák miatt 2003. július 11-éig nem sikerült beszerezni a szükséges aláírásokat – így a pénzügyi ellenőrt és az engedélyező tisztviselőt sem. Ezután, 2003. július 21-én a kifizetést a CHIRON bankszámlájára teljesítették.

A Bizottság elismeri, hogy a kifizetés 2002. december 5-én esedékes volt és 60 napon belül, vagyis 2003. február 5-ig végre kellett volna hajtani. Így a Bizottság kezdeményezni fogja a 2003. február 6. és 2003. július 21. közötti időszakra járó kamatok kifizetését, amint közvetlen követelést nyújt be neki a panaszos, amely elengedhetetlen a kifizetés jóváhagyásához. Erről a panaszost már értesítették.

A Bizottság elnézést kér a késedelmes kifizetésért és biztosítja az ombudsmant, hogy a pénzügyi ügymenet már kielégítően működik.

A panaszos észrevételei

A panaszos telefonon megerősítette az ombudsman irodájának, hogy a Stockholmi Egyetem megkapta az utolsó részletet, és a kamat kifizetése is folyamatban van, lehet, hogy az a CHIRON bankszámlájára már meg is érkezett. Az ügy kimenetelével ezért a panaszos elégedett volt és köszönetet mondott az ombudsman segítségéért.

A HATÁROZAT

1 Kutatási projekt utolsó részlete kifizetésének elmaradása

1.1 A panasz tárgya az ERBBIO 4 CTT 960158 sz. szerződés alapján egy kutatási projekt koordinátorának nyújtott támogatás utolsó részletének állítólagos elmulasztása a Bizottság részéről. A szerződéses felek között a Stockholmi Egyetem, mint szerződő fél, vett részt. A panaszos, aki a Stockholmi Egyetem nevében nyújtja be a panaszt, azt kéri, hogy az utolsó részlet kifizetését, a késedelmi kamatokkal együtt, teljesítsék a koordinátor számára.

1.2 A Bizottság elismeri, hogy a kifizetés 2002. december 5-én esedékes volt, és azt 60 napon belül ki kellett volna fizetni. Mindazonáltal, a DG RTD-n belüli szervezeti problémák miatt a kifizetést 2003. július 21-ig nem lehetett átutalni a CHIRON bankszámlájára. A Bizottság elnézést kért a késedelmes kifizetésért és biztosította az ombudsmant, hogy a pénzügyi ügymenet már kielégítően

működik. A Bizottság kezdeményezte a 2003. február 6-ától 2003. július 21-éig terjedő időszakra járó kamatok kifizetését.

1.3 A panaszos megerősíti, hogy a Stockholmi Egyetem megkapta az utolsó részletet és a kamatok kifizetése már folyamatban van, valamint hogy az ügy kimenetelével elégedett.

1.4 A fentiek fényében az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket a panasz rendezésére, ami a panaszos megelégedésére szolgált.

2 Összegzés

A Bizottság megjegyzéseiből és a panaszos észrevételeiből úgy tűnik, hogy a Bizottság lépéseket tett az ügy megoldására, és ez a panaszos megelégedésére szolgált. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.2.3 Az Európai Számvevőszék

A SZÁMVEVŐSZÉK VERSENYVIZSGÁJÁRÓL VALÓ KIZÁRÁSRÓL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÁS ÁLLÍTÓLAGOS HIÁNYA

Az Európai Számvevőszék ellen benyújtott 207/2003/OV számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos a CC/A/12/02 nyilvános versenyvizsga jelöltje, amit a Számvevőszék az informatika területén dolgozó adminisztrátorok (A7/A6 szakmai besorolás) felvételére szervezett (HL C 145 A, 2002. június 18.).

2002. november 29-ei keltezésű levelében a Felvételi Bizottság Titkársága tájékoztatta a panaszost, hogy sajnos nem tudja elfogadni a panaszos részvételét, mert „az összes jelölt címeinek, fokozatainak és szakmai tapasztalatának összehasonlító értékelése után az Ön neve nem szerepel a pályázásra – a versenyvizsga kiírás VII. része értelmében – felkért legjobb jelöltek között” (az Ombudsman Hivatalának fordítása).

A versenyvizsga kiírás VII. része úgy rendelkezik, hogy „a képesítések pontozása után az 50 legmagasabb pontszámot elért jelöltet engedik tovább az írásbeli vizsgákra”. A versenyvizsga kiírás VI. része úgy rendelkezik, hogy a jelöltek képesítését maximum 40 pontra lehet értékelni (10 pont jár a versenyvizsgán való részvételhez megkövetelt képesítés melletti további képesítésekért ill. oklevelekért, a versenyvizsga kiírás III(B)(3) részében említett szakmai tapasztalat melletti további szakmai tapasztalatért pedig 30 pont jár).

2002. december 8-án a panaszos írt a Felvételi Bizottságnak, és pályázata felülvizsgálatát kérte. Tájékoztatást kért a) a címek, fokozatok és a szakmai tapasztalat értékelési kritériumairól (pontozás), b) a pontszámáról, és c) az utolsó sikeres jelölt pontszámáról. Nem kapott választ.

2003. január 29-én nyújtotta be a panaszos a jelen panaszbeadványt az ombudsmanhoz, amelyben azt igényli:

- 1 hogy a Számvevőszék tájékoztassa a) a jelöltek címeinek, fokozatainak és szakmai tapasztalatának értékelési (pontozási) kritériumairól, b) a saját pontszámáról, és c) az utolsó sikeres jelölt pontszámáról;

2 hogy vizsgálják felül a jelentkezését.

2003. február 14-én a panaszos további információkat küldött a panaszbeadványára vonatkozóan. A Felvételi Bizottságtól kapott válaszban tájékoztatták az általa elért pontszámokról (0/10 a fokozataiért és 14.64/30 a szakmai tapasztalatáért). A Felvételi Bizottság azonban nem közölte sem a jelöltek címeinek, fokozatainak és szakmai tapasztalatának pontos értékelési kritériumait, sem az utolsó sikeres jelölt pontszámát.

A Felvételi Bizottság kijelentette, hogy a magasabb pontszámot elért jelöltek a pályázati részvételhez megkövetelnél legalább eggyel több végzettséggel rendelkeztek. A panaszos azonban rámutatott, hogy az általa megszerzett végzettségek közül mindkettő lehetővé teszi a doktori tanulmány folytatását és igazodik a feladatok jellegéhez.

A szakmai tapasztalat tekintetében a panaszos kijelentette, hogy a Felvételi Bizottság azt válaszolta, hogy a jobb helyezést elért jelöltek kb. 10 év vagy még annál is több tapasztalattal rendelkeztek. A versenyvizsga kiírás III.B.3 pontja azonban úgy rendelkezik, hogy a megkövetelt tapasztalatnak minimum 3 évnek kell lennie. A panaszosnak 7 év tapasztalata volt, de csak 14.64/30 pontot kapott.

A panaszos végül jelezte, hogy ismer egy jelöltet, aki nem rendelkezik sem további diplomával, sem 10 év tapasztalattal, és mégis továbbengedték az írásbeli vizsgákra. Tekintettel arra, hogy az írásbeli vizsgákat 2003. február 28-án tartják meg, a panaszos azt kérte, hogy panaszbeadványával a lehető leghamarabb foglalkozzanak.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Számvevőszék véleménye

A Számvevőszék véleményében megjegyezte, hogy a 2002. december 8-ai keltezésű levelében a panaszos tájékoztatást kért a Felvételi Bizottság elnökétől a) a jelöltek címeinek, fokozatainak és szakmai tapasztalatának értékelési (pontozási) kritériumairól, b) a pontszámáról, és c) az utolsó sikeres jelölt pontszámáról. A Felvételi Bizottság elnöke a panaszos kérésére 2003. január 30-ai levelében válaszolt, amelyben a panaszost további általános információkkal látta el, és tájékoztatta a pontszámáról.

Az ügy további felülvizsgálata után a Számvevőszék úgy határozott, hogy ellátja a panaszost az általa az a) és c) pontokban kért további információkkal. 2003. május 2-ai keltezésű levelében a Felvételi Bizottság elnöke röviden ismertette a panaszossal a címek, fokozatok és a szakmai tapasztalat részletes értékelési kritériumait, és tájékoztatta, hogy e számítás alapján 14.64/30 pontot ért el. Ezen kívül tájékoztatták a panaszost, hogy az utolsó sikeres jelölt 32/40 pontot kapott. A Számvevőszék véleményéhez mellékelte a Felvételi Bizottság elnöke és a panaszos közötti levelezést.

A Felvételi Bizottság elnöke újra kiszámította a panaszos által elért pontszámot, és megerősítette, hogy nem történt hiba. Tekintettel arra, hogy a panaszos az utolsó sikeres jelölt pontszámának felét sem érte el, fenntartották azt a határozatot, hogy a versenyvizsga írásbeli vizsgáira nem engedik tovább. A panaszos ezúttal megkapta az összes kért információt.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket a Számvevőszék véleményével kapcsolatban.

A HATÁROZAT

1 A kiválasztási eljárásról szóló tájékoztatás

1.1 A panaszos azt igényli, hogy a Számvevőszék tájékoztassa őt a) a jelöltek címeinek, fokozatainak és szakmai tapasztalatának értékelési (pontozási) kritériumairól, b) a pontszámáról, és c) az utolsó sikeres jelölt pontszámáról.

1.2 A Számvevőszék véleményében megjegyezte, hogy a Felvételi Bizottság elnöke 2003. január 30-ai levelében a panaszos kérésére válaszolt, amelyben a panaszost további általános információkkal látta el és tájékoztatta a pontszámáról. Egy további, 2003. május 31-ei keltezésű levelében az elnök ezen felül ellátta a panaszost az általa az a) és c) pontokban kért további információkkal, nevezetesen a címek, fokozatok és a szakmai tapasztalat részletes értékelési kritériumaival, és tájékoztatta a panaszost, hogy 14.64/30 pontot ért el. A panaszost arról is tájékoztatták, hogy az utolsó sikeres jelölt 32/40 pontot kapott.

1.3 A fentiekből kitűnik, hogy a panaszos megkapta az összes információt, amit kért. A panaszbeadvány ezen pontját ezért a Számvevőszék a panaszos megelégedésére rendezte.

2 A panaszos pályázatának felülvizsgálatára vonatkozó igény

2.1 A panaszos azt kéri, hogy pályázatát vizsgálják felül.

2.2 A Számvevőszék megjegyzi, hogy a Felvételi Bizottság újra kiszámolta a panaszos által elért pontszámot és megerősítette, hogy nem történt hiba. Mivel a panaszos az utolsó sikeres jelölt pontszámának felét sem érte el, fenntartották azt a határozatot, hogy a pályázat írásbeli vizsgáira nem engedik tovább.

2.3 Az ombudsman megállapítja, hogy 2003. május 2-ai levelében fejtette ki először a Felvételi Bizottság a panaszosnak, hogy hogyan számították ki a pontjait a további diplomákra és a további szakmai tapasztalatra vonatkozóan. Az utóbbi esetében a Felvételi Bizottság kifejtette, hogy minden szakmai tapasztalatnak számító időszakra annyi pontot adtak, ahány hónapig tartott, és ezt beszorozták egy, az adott szakterületnek megfelelő fontossági együtthatóval.

2.4 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Felvételi Bizottság által a panaszosnak adott magyarázatok elfogadhatónak tűnnek. Az ombudsman ezért nem tapasztal visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

3 Összegzés

A Számvevőszék megjegyzéseiből kitűnik, hogy lépéseket tett a panaszbeadvány 1. részének rendezésére, és ezáltal a panaszos megelégedésére szolgált.

Az ombudsman a jelen panaszbeadvány 2. részére irányuló vizsgálatai alapján nem tapasztalt hivatali visszásságot a Számvevőszék részéről. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.2.4 Az Európai Bizottság és a Számvevőszék

A BIZOTTSÁG HOZZÁJÁRUL A FENNMARADÓ ÖSSZEG KIFIZETÉSÉHEZ

Az Európai Bizottság és a Számvevőszék ellen benyújtott 1915/2002/BB számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

Az Európai Bizottság az Interdiszciplináris Összehasonlító Társadalomtudományi Kutató Központtal (Interdisciplinary Centre for Comparative Research in the Social Sciences, a továbbiakban: „ICCR”), mint a fővállalkozók egyikével 1999. december 22-én aláírt egy szerződést. A Tematikus hálózatok programhoz tartozó szerződés a 1999-TN.10869 sz. „TRANS-TALK” elnevezést kapta az Ötödik

Keretprogram részeként. Ez a szerződés egy 2000 januárjától 2001 júniusáig tartó, 18 hónapos időszakra szólt. A projekt várható teljes költsége 601 015 eurót tett ki, és az első előleget 180 305 euróban állapították meg, amely összeget az öt fővállalkozó között kellett elosztani. Az ICCR hat hónapos időközönként, rendszeresen nyújtott be költségkimutatásokat.

Az ICCR 2001. október 31-én értesült arról, hogy a Számvevőszék ezen projekttel kapcsolatban pénzügyi ellenőrzést fog végezni. Ez a pénzügyi vizsgálat 2002. január 16-a és 18-a között folyt le. A panaszosok szerint a könyvvizsgálók azt állították, hogy a jelentést 2002. január végéig be fogják nyújtani a Bizottsághoz.

Az ICCR 2001 augusztusában benyújtotta a végső költségelszámolását a Bizottsághoz. A Bizottság Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatósága (DG TREN) 2001. december 11-én ezt elfogadta. Mivel az ICCR nem kapott a Bizottságtól visszajelzést, a projekt koordinátora 2002. február 26-án e-mail útján kapcsolatba lépett a Bizottság pénzügyi tisztviselőjével, hogy érdeklődjön a fennmaradó összeg kifizetésének helyzetéről. 2002. február 28-án a koordinátor e-mailben értesült arról, hogy a fennmaradó összeg kifizetésére nem kerülhet sor a Számvevőszék jelentésének megérkezése előtt.

2002. június 13-án a Bizottság pénzügyi tisztviselője e-mailben továbbította a könyvvizsgálók jelentését néhány kérdés tisztázását kérve. A könyvvizsgáló jelentése 2002. április 15-ei keltezésű volt. Az ICCR 2002. június 14-én e-mailben eljuttatta a kért információt a Bizottsághoz. 2002. július 8-án az ICCR elküldött egy, a Számvevőszék jelentéséről készült átfogó véleményt a Bizottság pénzügyi tisztviselőjéhez.

A 2002. július 12-én kelt, a Bizottsághoz intézett levelében az ICCR kérte a szerződésben megnevezett fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó helyzet hivatalos tisztázását. 2002 augusztusában a Bizottság egy keltezetlen választ küldött, amiben azt állította, hogy a kifizetést, a szerződés II. mellékletének 3.2 cikkére hivatkozva, felfüggesztik. 2002. augusztus 29-én az ICCR tájékoztatta a Bizottságot, hogy a fennmaradó összeg kifizetése felfüggesztésének indokaként nem fogadja el a 3.2 cikket. A panaszosok szerint a Bizottság erre a levélre nem válaszolt.

2002. október 24-én a panaszosok az ICCR nevében panaszbeadványt nyújtottak be az ombudsmanhoz az Európai Bizottság és a Számvevőszék ellen. A panaszbeadvány a Tematikus hálózatokhoz tartozó, 1999-TN.10869 sz. „TRANS-TALK” megnevezésű szerződés szerinti fennmaradó összeg, 80 671,61 euró kifizetésére és a Számvevőszék által lebonyolított pénzügyi ellenőrzésre vonatkozik.

A panaszosok a következőket állították az Európai Bizottságot illetően:

- 1) a pénzügyi ellenőrzés helyzetére és a fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó információ hiánya; és
- 2) a fennmaradó 80 671,61 eurós összeg kifizetésének elmulasztása.

A panaszosok azt igényelték, hogy részükre a fennmaradó összeget kamatokkal együtt fizessék ki, és hogy az Európai Bizottság a Számvevőszék által elvégzett pénzügyi ellenőrzésről és a két intézmény által követett eljárásokról ismertesse hivatalos álláspontját.

A Számvevőszéket illetően a panaszosok azt állították, hogy a jelentés helytelen következtetésekre jutott és figyelmen kívül hagyta az ICCR által közölt információkat, valamint hogy a jelentésnek a Bizottsághoz való benyújtása indokolatlanul elhúzódott.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Számvevőszék az Ötödik Keretprogramhoz tartozó, közvetett kutatási és technológia-fejlesztési (KTF) projektek gazdálkodása kapcsán az ICCR-nél, Bécsben pénzügyi vizsgálatot végzett a Tematikus hálózatokhoz tartozó, 1999-TN.10869 sz. „TRANS-TALK” elnevezésű szerződésre

vonatkozóan. A könyvvizsgáló jelentése bizonyos bonyolult és komoly kérdéseket vetett fel, amelyek a Bizottság pénzügyi szolgálata részéről alapos vizsgálatot igényeltek.

A Számvevőszék arra a következtetésre jutott, hogy néhány feltüntetett költség nem volt elszámolható és az azokat alátámasztó bizonylatok sem álltak rendelkezésre. Ez főként az alábbiakat foglalta magában: a kedvezményezett a költségelszámoláshoz képest túl magas összeget számlázott le; a kedvezményezett a költségvetési tételek tekintetében nem tartotta be a szerződést; valamint egy alvállalkozó tanácsadót állandó alkalmazottnak tüntetett fel.

A Számvevőszék jelentése alapján a Bizottság úgy döntött, hogy a kedvezményezett számára történő kifizetéseket felfüggeszti, amíg a kedvezményezett által benyújtott további dokumentumok végső vizsgálata folyamatban van.

2002. február 28-án a Bizottság tájékoztatta az ICCR-t a fennmaradó összeg kifizetésének és a pénzügyi ellenőrzéssel összefüggő vizsgálatnak a helyzetéről. Az ICCR-rel folyamatban lévő megbeszélések 2002 nyarán kezdődtek. Ezalatt a Bizottság és a Számvevőszék között folyó megbeszélések 2002 őszén befejeződtek. Mialatt ezek a további vizsgálatok folyamatban voltak, a Bizottság az ICCR tudomására hozta, hogy minden kifizetést felfüggesztettek. A Bizottság 2002. december 5-ei keltezésű levelében további információkat kért. A Bizottság az ICCR 2003. január 24-én kelt válaszát megkapta és az ICCR tudomására hozta, hogy a fennmaradó összeg mielőbbi kifizetése érdekében a kapott válasz vizsgálata folyamatban van.

2003. május 13-án a Bizottság az ICCR tudtára adta, hogy az 50 821,03 euró összegű fennmaradó összeg kifizetése megtörtént. A Bizottság szerint egy 29 799,63 euró nagyságú összeget nem lehetett figyelembe venni, mert ez egy költségkategóriák közötti átvezetést jelentene, amihez előzetes engedély kell.

A panaszosok észrevételei a Bizottság véleményével kapcsolatban

A panaszosok észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

Ez az ügy az ismételt információkérések közösségi intézmények általi megválaszolása során tapasztalt késedelmekre és az eljárások elhúzódására vonatkozó általános kérdéseket vet fel. A panaszosok szerint az átláthatóság érdekében ezeket az általános problémákat meg kell vitatni.

A panaszosok 2003. május 27-én kelt, a Bizottsághoz címzett válaszát követően a Bizottság kifizette a fennmaradó, 20 447,79 euró nagyságú összeget.

A Számvevőszék véleménye

A Számvevőszék véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A panasz középpontjában lévő dokumentum nem a Számvevőszék által elfogadott jelentés, hanem egy ún. szektorlevél. A szektorlevél célja az, hogy a pénzügyi ellenőrzés során tett előzetes megállapításokat ismertesse a forrás biztosítójával, aki a belső politikák esetében a Bizottság. A szektorlevélben foglalt, tényszerű információkra és az ezekkel kapcsolatban tett észrevételekre adott bizottsági válasz további vizsgálatát követően, ezek a megállapítások a Számvevőszék jelentéseiben ismertetett észrevételek alapjául szolgálhatnak. Néhány esetben ez a Bizottság részéről helyesbítő lépéseket követelhet meg. Mivel ezek a szektorlevél fázisában található megállapítások és észrevételek előzetes jellegűek és általában még további megerősítést igényelnek, ezért ezek az adatok, a Számvevőszék és a Bizottság között, bizalmas jellegűek maradnak.

Ebben az esetben a 740/02 sz., a „TRANS-TALK” elnevezésű szerződés pénzügyi ellenőrzésének eredményeiről szóló szektorlevelet az Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóságért felelős biztosnak címezték. Az általános gyakorlatot követve ezt a szektorlevelet elektronikus formában az Energiaügyi és Közlekedési Főigazgatóság kapcsolattartójának küldték meg. Úgy tűnik azonban, hogy a Bizottság egyik tisztviselője a bizalmas szektorlevél elektronikus másolatát az ICCR-hez is továbbította.

Ami az állítólagos helytelen következtetéseket illeti, a Számvevőszék könyvvizsgálói a Számvevőszék Könyvvizsgálati Szabályait és Szabványait, valamint olyan nemzetközileg elismert könyvvizsgálati szabványokat alkalmaznak, mint amilyenek a Legfelsőbb Ellenőrzési Intézetek Nemzetközi Szervezete (INTOSAI) szabványai. A Számvevőszék eljárásai továbbá alapos belső minőségellenőrzést biztosítanak azt megelőzően, hogy a pénzügyi ellenőrzés során tett megállapítások és észrevételek az ellenőrzött egységhez, illetve a forrást biztosítóhoz eljutnának. Ezeket a szabványokat és eljárásokat a könyvvizsgálók ebben az esetben is betartották.

Az ICCR által benyújtott anyag állítólagos figyelmen kívül hagyását illetően a pénzügyi ellenőrzési csoport a panaszosok által benyújtott összes információt, a pénzügyi ellenőrzés szempontjából indokoltnak vélt mértékig, figyelembe vette. Minden, a Bizottsághoz intézett szektorlevélben foglalt megállapítást elegendő és megfelelő könyvvizsgálati bizonyíték támaszt alá, melyek az ICCR helyiségeiben végzett pénzügyi ellenőrzés során vagy azután gyűjtött vagy kapott, illetve a Bizottság által nyújtott információkon alapulnak.

Az indokolatlan késedelemre vonatkozó állítást illetően a Számvevőszék Könyvvizsgálati Kézikönyve előírja, hogy a szektorlevelet a megbízatás teljesítését követő két hónapon belül el kell küldeni. Ez a belső szabály azonban a Számvevőszékre a panaszosok tekintetében nem kötelező érvényű. Továbbá az a tény, hogy a szektorlevelet ebben az esetben minimális, súlyosnak semmi esetre sem nevezhető késéssel küldték el, semmilyen szempontból nem befolyásolta a panaszosok érdekeit.

A panaszosok észrevételei a Számvevőszék véleményéről

A panaszosok észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

A panaszosok szerint a Számvevőszék könyvvizsgálója azt mondta az ICCR-nek, hogy a Bizottság hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy a jelentést továbbítja-e az ICCR-hez.

A panaszosok továbbra is fenntartják azon álláspontjukat, hogy az ICCR szempontjait a könyvvizsgálók nem vették figyelembe.

A panaszosok hangsúlyozzák, hogy az ICCR soha nem állította, hogy az ügyük elbírálásakor tapasztalt késedelem egyedül a Számvevőszék hibája, hanem inkább a Bizottság és a Számvevőszék átláthatatlan eljárásainak és egymás közötti kapcsolatainak eredménye. A panaszosok fenntartják, hogy ezen késedelmek sértették az ICCR érdekeit, mivel ez az ügy a könyvvizsgálat befejezését követő egy év elteltével sem oldódott meg.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

2003. október 14-én és 2003. november 5-én az európai ombudsman titkársága telefonon felhívta a két panaszos egyikét, aki a 2003. szeptember 29-én megkapott véleményeket illetően mindkettőjük nevében nyilatkozott. A panaszosok megerősítették, hogy a Bizottság lépéseket tett a fennmaradó összeg kifizetésére. A panaszosok elfogadták a Bizottság költségkategóriák közötti átvezetéseire vonatkozó értelmezését, amihez az Általános Feltételek 17. cikkének (4) bekezdése értelmében előzetes engedély szükséges. Ezért a mintegy 9 000 eurót kitevő összeget nem lehetett a fennmaradó összeg kifizetéseként értelmezni és teljesíteni. A panaszosok tájékoztatták az ombudsman titkárságát arról, hogy az ICCR nem küldött észrevételeket a Bizottság 2003. július 14-én kelt levelére, amelyben a Bizottság megoldást ajánlott fel és a panaszosok tudára adta, hogy amennyiben egy hónapon belül nem küldik meg észrevételeiket, az ügyet hivatalosan lezártnak tekintik, és további költségek követelésére nincs mód. A panaszosok megerősítették, hogy azzal, hogy nem tettek észrevételeket a Bizottságnak az ügy rendezésére vonatkozó javaslatára, az ICCR de facto elfogadta, hogy a felfüggesztett fennmaradó összeg kifizetése kamatok nélkül történik. A panaszos a fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó megoldást kielégítőnek találta.

A HATÁROZAT

1 Előzetes megjegyzés

1.1 A panaszosok azzal érvelnek észrevételeikben, hogy ez az eset az ismételt információkéréseknek két közösségi intézmény általi megválaszolása során tapasztalt késedelmekre és az eljárás elhúzódására vonatkozó általános kérdéseket vet fel.

1.2 Az ombudsman tudatában van annak, hogy a panaszosokat az olyan eljárások általános kérdése foglalkoztatja, amelyek esetében a két vagy több közösségi intézmény egyidejűleg végzett vizsgálatait vagy eljárásait befolyásolják az ügy elintézését. Az ombudsman úgy véli, hogy e vizsgálat során ezzel az általános kérdéssel nem lehet hatékonyan foglalkozni. Amennyiben kívánják, a panaszosoknak lehetőségük van új panaszt benyújtani az ombudsmanhoz.

2 A könyvvizsgálatra és a fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó információk nyújtásának állítólagos hiánya a Bizottság részéről

2.1 A panaszosok azt állítják, hogy a Bizottság nem bocsátott rendelkezésükre elegendő információt a pénzügyi ellenőrzés helyzetét és a fennmaradó összeg kifizetését illetően.

2.2 A Bizottság azt állította, hogy 2002. február 28-án tájékoztatta a panaszosokat a fennmaradó összeg kifizetésének helyzetéről és annak a számviteli szempontból történő vizsgálatáról a panaszosok 2002. február 26-án kelt e-mailét követően. 2002 nyarán további megbeszéléseket kezdeményeztek az ICCR-rel. 2002. július 12-én a panaszosok információt kértek a fennmaradó összeg kifizetésének helyzetéről. 2002 augusztusában a Bizottság megerősítette a panaszosoknak, hogy a Számvevőszék pénzügyi ellenőrzése miatt az összes kifizetést felfüggesztették. 2002. augusztus 29-én a panaszosok a Bizottságot ügyük felülvizsgálatára kérték. 2002. december 5-én a Bizottság további információt kért a panaszosoktól. A további információk kézhezvételét követően, 2003. február 11-én a Bizottság átvételi igazolást küldött, amely egy késleltető hatályú levelet tartalmazott. 2003. május 13-án a Bizottság a panaszosok tudtára adta, hogy elindította a fennmaradó összeg kifizetéséhez szükséges eljárást.

2.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság a panaszosokat ellátta a pénzügyi ellenőrzés helyzetéről szóló információval abban a mértékben, amennyire a pénzügyi vizsgálat a fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó bizottsági eljárást befolyásolja. Úgy tűnik továbbá, hogy a Bizottság kellő mértékben tájékoztatta a panaszosokat a fennmaradó összeg kifizetésének felfüggesztéséről. Ezért a Bizottság részéről ezen állítással kapcsolatban hivatali visszásság nem történt.

3 A hátralékos összeg és kamatainak állítólagos ki nem fizetése és az ügy rendezésére vonatkozó igény

3.1 A panaszosok azt állítják, hogy a Bizottság az Ötödik Keretprogramban szereplő, a Tematikus Hálózatokhoz tartozó, 1999-TN.10869 sz. „TRANS-TALK” elnevezésű szerződés szerinti, 80 671,61 eurós nagyságrendű fennmaradó összeg kifizetését nem teljesítette.

3.2 A Bizottság kifejtette, hogy az 50 821,03 eurós nagyságrendű fennmaradó összeg kifizetése 2003. május 13-án megtörtént. A Bizottság szerint egy 29 799,63 eurós összeget nem tudtak figyelembe venni, mivel ez költségkategóriák közötti átvezetést jelentene, amihez előzetes engedély szükséges.

3.3 Az észrevételekben a panaszosok az ombudsman tudtára adták, hogy a Bizottsághoz intézett, 2003. május 27-én kelt válaszukat követően a Bizottság kifizetett egy 20 447,79 eurós összeget.

3.4 Az európai ombudsman titkársága telefonon kapcsolatba lépett a panaszosok egyikével, aki az észrevételeket illetően mindkét panaszos nevében nyilatkozott. A panaszosok elfogadták a Bizottságnak a költségkategóriák közötti átvezetésekre vonatkozó értelmezését, amihez az Általános Feltételek 17. cikkének (4) bekezdése értelmében előzetes engedély szükséges. Ezért a mintegy 9 000 eurót kitevő összeget nem lehetett a fennmaradó összeg kifizetéseként értelmezni és teljesíteni. A panaszosok tájékoztatták az ombudsman titkárságát arról, hogy azzal, hogy nem

tettek észrevételeket a Bizottságnak az ügy rendezésére vonatkozó javaslatára, az ICCR de facto elfogadta, hogy a felfüggesztett fennmaradó összeg kifizetése kamatok nélkül történik. A panaszos a fennmaradó összeg kifizetésére vonatkozó megoldást kielégítőnek találta.

3.5 Az Európai Bizottság által benyújtott információk alapján az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság megoldotta az ügyet és a panaszban megjelölt igényeket kielégítette.

4 A Bizottságnak a pénzügyi ellenőrzésről és a követett eljárásokról szóló hivatalos álláspontjára vonatkozó igény

4.1 A panaszosok azt igénylik, hogy a Bizottság ismertesse hivatalos álláspontját a pénzügyi vizsgálatról és a követett eljárásokról.

4.2 Az európai ombudsman úgy ítéli meg, hogy az ügy ezen szempontját a határozat harmadik részében közölt megoldás magában foglalja.

5 A Számvevőszék jelentése ellen benyújtott állítások

5.1 A panaszosok azt állítják, hogy a Számvevőszék jelentése helytelen következtetésekre jutott, és figyelmen kívül hagyta az ICCR által benyújtott információkat.

5.2 A Számvevőszék azzal érvel, hogy a panaszosok által benyújtott valamennyi információt figyelembe vette a pénzügyi ellenőrzés szempontjából indokoltnak vélt mértékben, és a szektorlevélben foglalt összes megállapítást elegendő és megfelelő vizsgálati bizonyíték támasztja alá. A Számvevőszék azzal is érvel, hogy nem jutott helytelen következtetésekre.

5.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem talált arra utaló bizonyítékot, miszerint a Számvevőszék a panaszosok által benyújtott információkat figyelmen kívül hagyta volna. Továbbá semmi jel nem mutat arra, hogy a Számvevőszék következtetései helytelenek vagy indokolatlanok lennének. Ezért az ügy ezen szempontjából hivatali visszásságra utaló jelek nincsenek.

6 Állítólagos késedelem a Számvevőszék részéről

6.1 A panaszosok azt állítják, hogy a Számvevőszék jelentését indokolatlan késéssel nyújtotta be a Bizottsághoz. A panaszosok szerint a pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó megbízás teljesítése 2002. január 18-án fejeződött be és a könyvvizsgáló jelentése 2002. április 15-én kelt.

6.2 A Számvevőszék véleményében azt állítja, hogy a Könyvvizsgálati Kézikönyv szerint a szektorlevelet a megbízatás teljesítését követő két hónapon belül kell elküldeni. A Számvevőszék elismeri, hogy a szektorlevelet ebben az esetben kisebb késéssel küldték el, de ez a késés nem nevezhető túlzottnak.

6.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Számvevőszék Könyvvizsgálati Kézikönyve egy nem közzétett, belső útmutató, amely harmadik fél számára nem teremt jogot követelésekre. Ilyen körülmények között az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Számvevőszék által elismert elenyésző késés nem tekinthető hivatali visszásságnak.

6.4 Az ombudsman tehát nem tapasztalt hivatali visszásságot az ügy e pontjával kapcsolatban.

7 Összegzés

Az ombudsman nem talált visszásságot a panaszosok első, az Európai Bizottság elleni állítását illetően. Ami a panaszosok második állítását és igényeit illeti, az Európai Bizottságtól és a panaszosoktól származó információkból úgy tűnik, hogy a Bizottság az ügyet megoldotta és ezzel a panaszt kielégítően rendezte. Az ombudsman továbbá nem talált hivatali visszásságot a Számvevőszék részéről sem. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.3 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL ELÉRT BÉKÉS MEGOLDÁSOK

TÁMOGATÁS KIFIZETÉSÉNEK ELMULASZTÁSA SZÓBELI ÍGÉRETEK ELLENÉRE

Az 548/2002/GG számú, az Európai Bizottság ellen benyújtott panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos az „Europäisches Kultur- Und Informationszentrum in Thüringen”, egy németországi székhelyű egyesület (a továbbiakban: „egyesület”) igazgatója.

Az egyesület 1998. május 31-én egy 90 000 ECU-s támogatásra vonatkozó pályázatot nyújtott be az Európai Bizottsághoz. Az ezen támogatás által finanszírozandó tevékenységeknek 1998 szeptemberében és októberében kellett megvalósulniuk. A Bizottság részéről az ügyért felelős személy H. úr, a X. főigazgatóság (jelenleg Oktatási és Kulturális Főigazgatóság) tanácsadója volt.

A panaszos szerint az egyesület 1998 júliusától igyekezett kideríteni, hogy a Bizottság elfogadja-e a pályázatot, mivel különben más források híján, a célul kitűzött tevékenységekről le kell mondani. A panaszos azt állította, hogy H. úr telefonon több ízben megígérte az egyesületnek, hogy a kért támogatást jóvá fogják hagyni. A panaszos szerint továbbá H. úr 1998 júliusának vége tájékán (a tevékenységek lemondását lehetővé tevő utolsó időpontban) tájékoztatta az egyesületet, hogy a pályázatot elfogadták, és az erre vonatkozó dokumentumot a Bizottság nyári szünet utáni első ülésén alá fogják írni. A panaszos azt állította, hogy H. úr azt javasolta az egyesületnek, hogy kezdjék meg a projekt megvalósítását. Továbbá azt is állította, hogy H. úr 1998 szeptemberében értesítette az egyesületet, hogy a Bizottság a túlszűfolt napirend miatt még nem tudta aláírni a kérdéses dokumentumot, de az elkövetkezendő két hétben sort kerít majd rá. A panaszos szerint az egyesület ezen ígéretek alapján kezdte el projektjének megvalósítását.

A panaszos azt állítja, hogy ezután szinte naponta volt telefonkapcsolatban H. úrral, aki mindig megerősítette, hogy a pénz odaitéléséről szóló levél bármikor megérkezhet. Az egyesület 1998 novemberében hitelért fordult a bankjához. Egyértelműen látszik, hogy a bank ragaszkodott ahhoz, hogy írásos igazolást kapjon arról, hogy a Bizottság biztosítja a támogatást. A panaszos ezért a Bizottság németországi képviselőjéhez fordult. Dr. B. (a Bizottság németországi képviselőjének akkori vezetője) 1998. november 25-ei levelében megerősítette, hogy a Bizottság jóváhagyta a 90 000 ECU összegű támogatást, és az erre vonatkozó eljárást az év vége előtt befejezik.

A Bizottság ugyanakkor 1998. december 23-án kelt levelében arról tájékoztatta a panaszost, hogy a Bizottság csupán egy 20 000 ECU összegű támogatást hagyott jóvá részére.

A panaszos szerint H. úr ezután azt tanácsolta az egyesületnek, hogy 1999-ben adjon be egy új pályázatot támogatás elnyerésére, amely fedezhetné a fennmaradó 70 000 ECU-s összeget. Ezt a pályázatot 1999 februárjában nyújtották be. 2000. január 28-ai döntésével a Bizottság ugyanakkor a pályázatot elutasította. Nyilvánvalónak látszik, hogy ez a döntés azon a megfontoláson alapul, hogy az 1999-ben nyújtott támogatást nem lehet 1998-ban elvégzett tevékenységek finanszírozására használni.

Ezt követően a panaszos, a helyi európai parlamenti képviselő, a Bizottság illetékes tagja és a Bizottság hivatala között több kapcsolatfelvétel történt. 2000. június 30-án a X. főigazgatóság főigazgatója tájékoztatta a panaszost, hogy azon feltevés alapján, hogy Dr. B. 1998. november 25-ei levele indokolt várakozásokra adott okot, a Bizottság kész fedezni az ezen időpont és 1999. január 5-e (a Bizottság 1998. december 23-ai levelének átvétele) között felmerült kiadásokat. A Bizottság ugyanakkor azzal érvelt, hogy ez csak olyan szerződésekkel kapcsolatos költségeket fedezhet, amelyek a szerződésekben 'kockázati záradék'-ként szerepeltek, azaz olyan záradékként, amelyek

értelmében a kifizetés csak akkor válik követelhetővé, amikor a Bizottság a támogatás biztosításáról határozott. A Bizottság beleegyezett, hogy visszamenőleg átvállalja az egyesület alkalmazottainak fizetését is, feltéve, hogy a kifizetést a fenti időszakban teljesítették. Ez alapján a Bizottság kiszámította, hogy azon szerződésen kívüli kötelezettségek címén, amelyek az 1998. november 25-ei levél alapján jöttek létre, a panaszos részére 21 988,52 eurót lehet kifizetni. A 20 000 eurós összeget ezen összegből le kell vonni.

A panaszos ezt a javaslatot kifogásolta és ragaszkodott ahhoz, hogy a teljes 70 000 eurós összeget fizessék ki. A Bizottság véleményének megváltoztatására irányuló további próbálkozások azonban eredménytelenek voltak. A panaszos ekkor egy másik európai parlamenti képviselőhöz fordult, aki továbbította a panaszt az ombudsmanhoz.

A panaszos 2002 márciusában az ombudsmanhoz benyújtott panaszában hangsúlyozta, hogy az EU-tól ezidáig kapott támogatások mind jóhiszeműségen alapultak. A panaszos közölte, hogy amikor az egyesület 1995-ben egy projekt támogatására pályázott, szóban tájékoztatták arról, hogy a pénzt jóváhagyták, s az egyesület megkezdte az ezzel járó kötelezettségeinek teljesítését, miközben az írásos visszaigazolást csak hónapokkal később kapta meg, amikor a projekt már régen befejeződött. A panaszos szerint ugyanez a rendszer érvényesült a későbbi támogatásokra irányuló pályázatoknál is.

A panaszos tehát azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta kifizetni azon támogatás fennmaradó összegét, amelyet véleménye szerint a Bizottság megítélt az egyesületnek. Alapvetően azzal érvelt, hogy az egyesület jogosan hagyatkozott azon ígéretekre, amelyeket állítása szerint H. úr, a Bizottság hivatalának alkalmazottja tett neki.

A panaszos hozzátette, hogy az egyesületnek nincs más pénzügyi forrása, és hogy ha nem sikerül megoldást találni, tevékenységét be kell szüntetnie.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében részletes leírását adta az események és intézkedések sorozatának, főként az 1998. december 23-ai levél elküldése utáni időszakra. A Bizottság a következő megjegyzéseket tette a panaszos állításaira:

1998. május 31-én az egyesület egy 90 000 eurós támogatást pályázott meg az A-3024 költségvetési soron. Az illetékes döntőbizottság 1998 őszén, az előválogatás során 20 000 eurós támogatásra javasolta a projektet. Ezen időszakban a panaszos gyakran folytatott telefonbeszélgetéseket ezen költségvetési sor illetékes hivatalnokával, H. úrral. A panaszos szerint H. úr a telefonban ígéretet tett neki a 90 000 eurós támogatás biztosítására. Mivel H. úr 1999 novemberében elhunyt, nem lehetséges ellenőrizni, hogy valójában mi hangzott el. A X. főigazgatóság aktája ugyanakkor nem tartalmazott semmilyen, ilyen ígéretekre vonatkozó nyomot.

A Bizottság Jogi Hivatalával folytatott konzultáció után az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a már kifizetett 20 000 eurós összegen felül a Bizottság jogszerűen csak azon pénzügyi kötelezettségek fedezésére köteles, amelyeket az egyesület 1998. november 25-e és 1999. január 5-e között vállalt. Az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság főigazgatója 2000. június 22-én fogadta a panaszost, és kifejtette, hogy a Főigazgatóság az 1998. november 25-e és 1999. január 5-e között felmerült kiadásokat fedezi. A főigazgató 2000. június 30-án kelt levelében közölte, hogy a számításba vett összeg nagysága 1988,54 euró.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

Betekintés a bizottsági aktába

A Bizottság véleménye ismeretében az ombudsman úgy látta, további információkra van szüksége a panasz elbírálásához. 2002. július 15-én ezért levelet intézett a Bizottsághoz, hogy betekintést kérjen a Bizottság aktájába. Az Ombudsman Hivatala 2002. szeptember 19-én megvizsgálta a X. főigazgatóság aktáját, valamint a Bizottság németországi képviselőjének aktáját.

Világossá vált, hogy a X. főigazgatóság aktája az 1998. december 23-áig tartó időszakra nem tartalmazott eredeti dokumentumokat. Valójában úgy látszott, hogy ebből az időszakból az egyetlen hozzáférhető dokumentum az 1998. május 31-én kelt pályázat másolata.

A Bizottság németországi képviselőjének aktája rendesen vezetettnek és teljesnek tűnt. Tartalmazta a képviselő és a panaszos levelezését, beleértve a panaszos 1998. július 2-ai levelét, valamint az 1998. november 25-ei levél másolatát. Ez a másolat tartalmazta szerzőjének kézzel írott megjegyzését, amely szerint a levél szövegezése „[H.] úrral egyeztetve” („mit H. [H.] abgestimmt”) volt.

További adatok kérése

Egy 2002. szeptember 26-án elküldött levélben az ombudsman arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a X. főigazgatóság aktája hiányosnak tűnt. Ezért arra kérte a Bizottságot, hogy tisztázza az akta hiányzó részeinek helyét és biztosítsa számára a betekintést a teljes aktába. Abban az esetben, ha a Bizottság nem tudná előkeríteni az aktát, az ombudsman kérte ennek az eredménynek az írásos megerősítését.

2002. november 8-án a Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy sajnálatára semmilyen más, a panaszos pályázatára vonatkozó dokumentumot nem tud előkeríteni. A Bizottság arra kérte az ombudsmant, hogy a sajnálatos helyzettel kapcsolatban legyen elnéző.

A panaszos észrevételei

A panaszos a Bizottság véleményére vonatkozó észrevételeiben és 2002. november 8-án kelt levelében fenntartotta panaszát és többek között a következő megjegyzéseket tette:

Véleménye szerint a Bizottság először azt jegyezte meg, hogy az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság azt az álláspontot képviselte, hogy a Bizottság jogszerűen csak azon pénzügyi kötelezettségek fedezésére köteles, amelyeket az egyesület 1998. november 25-e és 1999. január 5-e között vállalt. Ezután azonban megerősítette, hogy az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság főigazgatója kifejtette a panaszosnak, hogy a Főigazgatóság az 1998. november 25-e és 1999. január 5-e között felmerült kiadásokat fedezi. A két kijelentés ellentmondásban állt egymással. A 2000. június 22-én a főigazgatóval folytatott beszélgetés eredménye végül az lett, hogy a főigazgató elfogadta, hogy a Bizottság azon kiadásokat fedezze, amelyek 1998. november 25-e és 1999. január 5-e között merültek fel.

1998-ban az egyesület pályázott a Bizottság információs pontja (info point) feladatainak ellátására. 1998. február 20-án benyújtott egy nyilatkozatot, mely szerint eleget tesz szerződéses kötelezettségeinek, annak ellenére, hogy csupán szóbeli megállapodások léteznek és írásos szerződés nincsen. Az egyesület azon szóbeli ígéretekre hagyatkozott, hogy a szerződés majd aláírásra kerül. 1998. június 26-án a Bizottság arról tájékoztatta az egyesületet, hogy úgy vélik, Brüsszelben elveszett az akta, és a pályázat értékelése ezért maradt el egy ideig. Mivel ezen események az egyesületnek a jelen helyzethez hasonló dilemmát okoztak, az egyesület arra kérte a Bizottság információs pontok ügyeiért felelős hivatalát, hogy adjon egy előzetes igazolást az aláírásra kerülő szerződésre vonatkozóan. Ezt az igazolást 1998. szeptember 17-én kiadták. A szóban forgó szerződést 1998. szeptember 16-án aláírták és erről az egyesületet 1998. október 5-én hivatalosan értesítették. A egyesületnek így nem volt oka kételkedni azon ígérekben, amelyeket mindkét esetben tettek neki.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ KÍSÉRLETEI

A vélemények és észrevételek alapos mérlegelése után az ombudsman nem elégedett meg azzal, hogy a Bizottság megfelelően reagált a panaszos állításaira.

Javaslat békés megoldásra

Az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (5) bekezdésével összhangban az ombudsman ezért a következő, békés megoldásra irányuló javaslatot tette a Bizottságnak:

Az Európai Bizottság vegye fontolóra, hogy megváltoztatja-e azon döntését, mely szerint megtagadja az Europäisches Kultur- und Informationszentrum in Tübingen számára a teljes, 90 000 euró nagyságú összeg kifizetését.

A javaslat a következő megfontolásokon alapul:

1 A panaszos egy német egyesület igazgatója volt, amely egy 90 000 eurós támogatásra vonatkozó pályázatot nyújtott be az Európai Bizottsághoz. Végül csupán egy 21 998,54 eurós összeget hagytak jóvá. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta kifizetni a támogatás fennmaradó részét, amelyet álláspontja szerint a Bizottság megítélt az egyesületnek. Alapvetően azzal érvelt, hogy az egyesület jogosan hagyatkozott azon ígéretekre, amelyeket állítása szerint H. úr, a Bizottság hivatalának alkalmazottja tett neki, és amelyek értelmében a teljes, 90 000 eurós összeget biztosítani fogják. A panaszos hangsúlyozta, hogy az egyesület ennek alapján kezdte el projektjének megvalósítását, viselt költségeket és vállalt anyagi kötelezettségeket.

2 A Bizottság elfogadta, hogy a panaszos a kérdéses időszakban gyakran folytatott telefonbeszélgetéseket H. úrral. Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy miután H. úr 1999 novemberében elhunyt, nem lehetséges ellenőrizni, hogy valójában mi hangzott el. A Bizottság hozzátette, hogy a X. főigazgatóság aktája nem tartalmazott semmilyen, a panaszos által említett ígéretekre vonatkozó nyomot.

3 Az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos azzal érvelt, hogy a Bizottság megtagadta, hogy kifizesse az egyesületnek a teljes igényelt összeget, a 90 000 eurót, jöllehet az egyesület azon ígéretek alapján viselt költségeket és vállalt anyagi kötelezettségeket, hogy számára ezt az összeget meg fogják ítélni. A panaszos így valójában a jogos elvárhatóság védelmének alapelveire hivatkozott. A Közösség esetjoga szerint azonban ezen alapelv megsértésére nem lehet hivatkozni, hacsak a hivatal nem tett pontos ígéreteket az érintett személynek⁵¹. A jelenlegi ügyben a panaszos kijelentette, hogy a Bizottság ügyintézője biztosította arról, hogy a Bizottság az egyesület által igényelt teljes, 90 000 eurós összeget biztosítani fogja. Ez pontos ígéretnek tűnhet. Ugyanakkor meg kellett jegyezni, hogy az ombudsman az Ombudsman-alapokmány⁵² által rendelkezésre álló eszközökkel nem tudta ellenőrizni ezen állítást. A Bizottság az Ombudsman Hivatala által megvizsgált aktája nem tartalmazott semmilyen, ilyen ígéretekre vonatkozó nyomot. Az egyetlen olyan személy, aki esetleg megfelelő tájékoztatást tudott volna adni az ügyről, és akit az ombudsman tanúként hallgathatott volna ki, azaz H. úr, elhunyt.

4 Az ombudsman ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy a megerősítő bizonyíték hiányát a jelen ügyben a panaszosnak nem lehet felróni. A Bizottság elfogadta, hogy számtalan telefonbeszélgetés zajlott le a panaszos és H. úr között. Ezért helyénvaló lett volna, ha az érintett hivatalnok feljegyzést készít ezekről a beszélgetésekről vagy legalább az ezen alkalmakkor megtárgyalt legfontosabb kérdésekről. Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy ilyen feljegyzések hiányában a panaszossal szemben nem kell akkora követelményeket támasztani, hogy állítását kellőképpen alátámassza.

5 Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a panaszos álláspontját legalább három tényező látszik alátámasztani. Először, mivel a projektnek 1998 szeptemberében el kellett volna kezdődnie, az

⁵¹ Ld. például a Meyer kontra Bizottság T-72/99 ügy [EBHT] 2000, II-2521, 53. paragrafusát.

⁵² Az Európai Parlament 1994. március 9-ei határozata az ombudsman feladatainak végrehajtására irányadó rendeletekről és általános feltételekről, 1994 HL L 113/15.

egyesületnek alapvető érdeke volt, hogy időben (és legkésőbb 1998. szeptember elején) megtudja, hogy a Bizottság jóváhagyja-e az igényelt támogatást. Ezt erősítette meg a panaszos 1998. július 2-án a Bizottság németországi képviselőjéhez intézett levele. A panaszos ebben megjegyezte, hogy nemleges válasz esetén az egyesületnek le kell tennie a projektről, miután a nem megítélt összeget más forrásból nem tudja pótolni. Mivel a projektet nem mondták le, hanem elvégezték, a panaszos azon állítása, miszerint kielégítő biztosítékokat kapott H. úrtól, hihetőnek tűnik. Másodszor, a panaszos közölte, hogy az egyesület a múltban is pusztán szóbeli ígéretekre hagyatkozva valósított meg (és meg is kellett valósítania) egyes projekteket. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság az ügynek ezen részével kapcsolatban nem tett megjegyzéseket. Harmadszor, az a tény, hogy a panaszos biztosítékokat kapott és hagyatkozhatott M.H. úr ígéreteire, megalapozta azt a tényt, hogy a Bizottság hivatalnokai maguk is megbíztak ezen személy szavában. Amint az akta vizsgálata kimutatta, a Bizottság németországi képviselője által 1998. november 25-én küldött levél a H. úrtól származó információkon alapult.

6 Az ombudsman megjegyezte, hogy a Bizottság nem hozott fel érveket annak alátámasztására, hogy a panaszos miért ne hagyatkozhatott volna a Bizottság ügyintézőjének ilyen jellegű ígéreteire.

7 Ezen körülmények ismeretében az ombudsman úgy ítélte meg, hogy az tény, hogy a Bizottság megtagadta az egyesületnek az általa 1998. május 31-én megpályázott 90 000 eurós teljes összeg kifizetését, a hivatali visszasság egyik esete lehet.

A Bizottság véleménye

Véleményében a Bizottság hangsúlyozta, hogy az ombudsman következtetései nem kézzelfogható bizonyítékok révén, világosan megalapozott tényeken, hanem csupán feltételezéseken és más helyzetekkel való hasonlóság alapján levont következtetéseken alapulnak. A Bizottság azt is kiemelte, hogy az eddig elfoglalt álláspontja pusztán a helyes pénzügyi irányítás alapelveinek megfelelő kötelezettségét tükrözi. Ezzel kapcsolatosan fontosnak tűnt ismételtén megjegyezni, hogy a Bizottság csak olyan, a jövőbeli kedvezményezettnek szóló írásos kötelezettségvállalás alapján köteles pénzügyi támogatást nyújtani, amely a hatályos szabályoknak megfelelően készült.

A Bizottság ugyanakkor hozzátette, hogy annak érdekében, hogy a polgárok által az Európai intézményekről alkotott kép megőrződjék, és annak elkerülése érdekében, hogy a jelen esetben a kedvezményezettnek kárt okozzon, kivételesen kész elfogadni az ombudsman javaslatát.

Ezért a szóban forgó projekttel kapcsolatos kiadásokról szóló kimutatást a lehető leghamarabb át fogja vizsgálni annak érdekében, hogy megállapítsa az előírásoknak megfelelő kiadásokat, és a fennmaradó összeget ennek megfelelően a kedvezményezettnek kifizesse. A Bizottság ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a panaszosnak tisztában kell lennie azzal, hogy a támogatás végleges összege nem feltétlenül felel meg a követelésben szereplő 90 000 eurós összegnek.

A panaszos észrevételei

A panaszos 2003. március 20-án telefonon arról tájékoztatta az ombudsman hivatalát, hogy úgy véli, sikerült békés megoldást találni ügyével kapcsolatosan.

A HATÁROZAT

1 A támogatás fennmaradó összege kifizetésének elmulasztása

1.1 A panaszos egy német egyesület igazgatója volt, amely egy 90 000 eurós támogatásra vonatkozó pályázatot nyújtott be az Európai Bizottsághoz. Végül csupán egy 21 998,54 eurós összeget hagytak jóvá. A panaszos azt állította, hogy a Bizottság elmulasztotta kifizetni a támogatás fennmaradó részét, amelyet álláspontja szerint a Bizottság megítélt az egyesületnek. Alapvetően azzal érvelt, hogy az egyesület jogosan hagyatkozott azon ígéretekre, amelyeket állítása szerint

H úr, a Bizottság hivatalának alkalmazottja tett neki, és amelyek értelmében a teljes, 90 000 eurós összeget biztosítani fogják.

1.2 A Bizottság véleményében alapvetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos követelését bizonyítékok nem támasztják alá.

1.3 Az összes tárgyhoz tartozó tény és érv alapos vizsgálata után az ombudsman egy békés megoldásra irányuló javaslatot küldött el a Bizottságnak, amelyben azt javasolta, hogy a Bizottság vegye fontolóra, hogy a teljes, 90 000 euró nagyságú összeg kifizetését megtagadó döntését megváltoztatja.

1.4 A Bizottság véleményében arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy kivételesen kész elfogadni az ombudsman javaslatát. Ezért mihamarabb meg fogja vizsgálni, hogy a panaszos által benyújtott kiadások megfelelnek-e az előírásoknak. A Bizottság ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a panaszosnak tisztában kell lenni azzal, hogy a támogatás végleges összege nem feltétlenül felel meg a követelésben szereplő 90 000 eurós összegnek.

2 Összegzés

Az ombudsman kezdeményezését követően, úgy tűnik, hogy az Európai Bizottság és a panaszos, közösen, békés megoldást talált a panaszra. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

A BIZOTTSÁG KÁRTÉRÍTÉST FIZET VOLT SEGÉDTISZTVEISELŐJÉNEK

Az Európai Ombudsman határozata az 1166/2002/(SM)IJH számú, az Európai Bizottság ellen benyújtott panaszbeadványról

A PANASZBEADVÁNY

A panaszt a Bizottság volt alkalmazottja nyújtotta be. A hölgy 1995. május 1-jétől 1998. április 30-áig segédtisztviselőként dolgozott. 1998. május 1-jétől 2001. május 15-éig ideiglenes alkalmazottként dolgozott. A segédtisztviselőként letöltött időszakban a panaszos a Személyzeti Szabályzat VII. mellékletének 4a cikke és az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 21. cikke alapján, titkársági pótlékban részesült. Ideiglenes szerződése elején a Bizottság megszakította a titkársági pótlék kifizetését. A panaszos ezt a mulasztást nem vette észre.

Ideiglenes szerződésének lejártá előtt körülbelül egy hónappal a panaszos hivatalos értesítést kapott, amelyben tájékoztatták, hogy a titkársági pótlékot az ideiglenes szerződése idején is kapnia kellett volna. A titkársági pótlékot azonban valójában csak 2001. január 1-jétől 2001. május 15-éig folyósították neki.

A panaszos a Személyzeti Szabályzat 90. cikke alapján fellebbezést nyújtott be azon döntés ellen, hogy a titkársági pótlékot az ideiglenes szerződésének kezdete, azaz 1998. május 15-e helyett csak 2001. január 1-jétől folyósítják neki. Válaszképpen a Bizottság beleegyezett, hogy az 1998. május 15-jétől 2000. december 31-éig tartó időszakra vonatkozóan kifizesse a panaszosnak a titkársági pótlék felét.

2002. június 17-én a panaszos panaszbeadványt nyújtott be az ombudsmanhoz amiatt, hogy a Bizottság megtagadta a neki, 1998. május 15-jétől 2000. december 31-éig jogosan járó titkársági pótlék teljes összegének kifizetését. Azt kérte, hogy a Bizottság visszamenőleg fizesse ki neki ezt az összeget.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A panaszos feladatai az 1995 és 2001 közötti időszakban nem változtak. Segédtisztviselőként (1995-1998) részesült a titkársági pótlékban, de ideiglenes alkalmazottként (1998-2000) nem. 2001 áprilisában a főigazgatója kérelmezte, hogy a pótlékot fizessék ki neki, és a 2001-es évre azt ki is fizették.

A panaszos azon döntés ellen, hogy ideiglenes alkalmazottá válásától a titkársági pótlékot részére nem fizetik, korlátozott ideig szót emelhet, amiről az 1998 májusában általa aláírt dokumentumban világos tájékoztatást kapott. Ezenkívül az általa 1998 júniusától kapott fizetési jegyzékek ebben a tekintetben eltértek az 1998 áprilisi fizetési jegyzékétől.

A panaszost személyes felelősség terheli továbbá amiatt, hogy elmulasztotta azon kötelezettségét, hogy a jogait rögzítő, általa 1998 májusában aláírt dokumentumot, fizetési jegyzékét és a bérét csökkentő levonásokat alaposan áttekintse. Annak alapján, ami egy ésszerűen gondolkodó és körültekintő személytől elvárható, azt lehet állítani, hogy hozzájárult ahhoz a mulasztáshoz, amely arra vezetett, hogy az őt akkor megillető összeget ne fizessék ki neki.

A 2002. április 29-én a hölgy panaszbeadványára reagáló határozatban ugyanakkor megítélték számára a pótlék felét annak alapján, hogy ugyan várható követeléseire nem fordított kellő figyelmet és így veszteségéhez maga is hozzájárult, a Bizottság hivatala szintén felelősséget vállalt az akkori pótlék kifizetésének elmulasztása miatt.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételeiben a következő érveket hozta fel:

A panaszos első szerződése esetében minden szükséges lépést megtettek annak érdekében, hogy a neki járó juttatásokat megkapja. Így az ideiglenes szerződésének aláírásakor nem volt oka kételkedni adatainak alapos feldolgozásában. Őszintén hitt abban, hogy minden, az illetékes hivataloknak adott információt figyelembe vesznek, különösen azt a tényt, hogy ugyanazon feladatokat kellett ellátnia, mint korábban, ugyanazon részlegnél folytatta a munkáját és csupán szerződésében következett be változás.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ KÍSÉRLETEI

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek alapos vizsgálata után az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a panaszos igényeire nem adott megfelelő választ. Az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (5) bekezdése⁵³ alapján ezért levelet intézett a Bizottság elnökéhez, hogy békés megoldást javasoljon a panaszos és a Bizottság közötti vita pontjainak alábbi elemzése alapján.

1 A titkársági pótlék visszamenőleges kifizetésére irányuló követelés

1.1 A panaszos állítása szerint a Bizottság elmulasztotta kifizetni részére azon titkársági pótlék teljes összegét, amelyre 1998. május 15-étől 2000. december 31-éig jogosult volt. Követeli, hogy a Bizottság visszamenőlegesen fizesse ki részére ezt az összeget.

1.2 A Bizottság elismeri, hogy a panaszos feladatai segédtisztviselői szerződésének ideiglenes alkalmazotti szerződéssé válásával nem változtak meg. A Bizottság azzal érvel, hogy a panaszosnak korlátozott idő rendelkezésére állt, hogy azon döntés ellen kifogást emeljen, mely szerint ideiglenes

⁵³

„Az ombudsman az érintett intézménnyel vagy szervvel együtt minden lehetséges módon megoldást keres a hivatali visszasság megszüntetésére és a panaszbeadvány kielégítő rendezésére.”

alkalmazottként a titkársági pótlékot nem folyósítják részére, és hogy várható követeléseinek elhanyagolásával maga is hozzájárult az elszenvedett veszteséghez, mivel olyan dokumentumot írt alá, amelyben közölték vele, hogy a titkársági pótlékot nem folyósítják neki. Fizetési jegyzékeket is kapott, melyekben a titkársági pótlék nem szerepelt. Mivel azonban a felelősség egy része a Bizottság hivatalát terheli, a Bizottság a pótlék felét megítélte a panaszos részére.

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság elfogadja a panaszos jogosultságát a titkársági pótléokra a kérdéses időszak egészére nézve, és hogy a Bizottság nem hozott fel olyan érvet, mely szerint bármely szabály vagy alapelv meggátolná abban, hogy visszamenőleg kifizesse a teljes pótlékot, amelyre a panaszos jogosult volt.

1.4 Az ombudsman figyelembe veszi a Bizottság azon érvét, hogy a panaszos a gondatlanságban vétkes. A Bizottság ugyanakkor nem állítja, hogy a panaszos segédtisztviselőként vagy ideiglenes alkalmazottként bármely feladatát nem végezte el vagy hogy a Személyzeti Szabályzatban foglalt kötelezettségeinek nem tett eleget. A rendelkezésre álló bizonyítékokból kitűnik, hogy a Bizottság kezdeményezte azt, hogy a panaszos státusza segédtisztviselőiből ideiglenes alkalmazotti státusszá váljék. Az ombudsman végül megjegyzi, hogy a panaszos kamatokra nem tart igényt. Ebből adódóan, ha a Bizottság ki is fizeti a pótlék teljes összegét – amire a panaszos szerint köteles lenne –, a panaszosnak még mindig lesznek anyagi veszteségei annak köszönhetően, hogy a Bizottság hibájának kiigazítására a lehetőséget korábban elmulasztotta.

1.5 A fentiek alapján az ombudsman előzetes következtetése az volt, hogy a Bizottság döntése, mely szerint a panaszosnak csak a pótlék felét fizeti ki, önkényesnek és igazságtalannak tűnhet, és hogy a Bizottságnak az ügy különleges körülményeire való tekintettel fontolóra kellene vennie álláspontja megváltoztatását.

javaslat békés megoldásra

Az európai ombudsman javasolta, hogy a Bizottság intézkedjen az önkényesség és igazságtalanság látszatának elkerülése érdekében azáltal, hogy az ügy különleges körülményeire tekintettel fontolóra veszi, hogy a kérdéses időszakra a titkársági pótlék teljes összegét kifizesse.

A Bizottság válasza

Az ombudsman javaslatára adott válaszában a Bizottság hangsúlyozza, hogy nincsenek jogi kötelezettségei a panaszossal szemben, aki az előírt határidőn belül nem tiltakozott a döntés ellen. A Bizottság azonban úgy ítéli meg, hogy az európai ombudsman által felvetett érvek alapján a jelen ügy kivételesnek tekinthető és indokoltta teszi egy rendkívüli ex gratia kártérítés kifizetését.

A panaszos észrevételei

2003. június 2-án a panaszos telefonon értesítette az Ombudsman Hivatalát, hogy megítélése szerint békés megoldás született.

A HATÁROZAT

1 A titkársági pótlék visszamenőleges kifizetésére irányuló követelés

1.1 A panaszos állítása szerint a Bizottság elmulasztotta kifizetni részére az őt jogosan megillető titkársági pótlék teljes összegét. Azt kéri, hogy a Bizottság visszamenőleg fizesse ki neki ezt az összeget.

1.2 A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek alapos vizsgálata után az ombudsman levelet intézett a Bizottság elnökéhez, hogy az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (5) bekezdése alapján békés megoldást javasoljon.

1.3 Az ombudsman javaslatára adott válaszában a Bizottság hangsúlyozta, hogy nincsenek jogi kötelezettségei a panaszossal szemben, aki az előírt határidőn belül nem tiltakozott a döntés ellen. A

Bizottság azonban úgy ítélte meg, hogy az európai ombudsman által felvetett érvek alapján a jelen ügy kivételesnek tekinthető és indokoltta teszi egy rendkívüli ex gratia kártérítés kifizetését.

1.4 A panaszos értesítette az ombudsmant, hogy megítélése szerint békés megoldás született.

2 Összegzés

Az ombudsman kezdeményezését követően, úgy tűnik, hogy a Bizottság és a panaszos közösen békés megoldást talált a panaszra. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATA UTÁN A BIZOTTSÁG HAJLANDÓ INFORMÁCIÓT SZOLGÁLTATNI EGY ÚJSÁGÍRÓNAK

*Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1402/2002/GG számú panaszbeadványról
szóló határozat*

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos a „Stern” című német hetilap brüsszeli tudósítója. 2002 februárja óta a kiadvány többször foglalkozott a Bizottsággal kapcsolatos állítólagos pénzügyi szabálytalanságokkal, amelyek elsősorban az Eurostatnál, az Európai Községek Statisztikai Hivatalánál (a Bizottság egyik főigazgatóságánál) fordultak elő. A panaszos benyújtotta a Bizottságnak 2002. március 12-én, 2002. március 26-án, 2002. március 28-án, 2002. április 5-én, 2002. július 8-án, 2002. július 22-én, 2002. július 26-án és 2002. augusztus 7-én küldött írásos kérdések és levelek másolatát, illetve a Bizottság néhány válaszát. A kérdések egy része azokra a szerződésekre vonatkozott, amelyeket a Eurogramme nevű cég kötött az Eurostattal.

A panaszos állítása szerint a Bizottság rendre azzal az indokolással tagadta meg az információszolgáltatást, hogy a szóban forgó kérdések az OLAF, vagyis az Európai Csaláselleni Hivatal folyamatban lévő vizsgálatait érintik. A panaszos szerint a Bizottság egyes esetekben még olyan alapvető információk átadását is megtagadta, mint hogy milyen szerződéseket kötött egy-egy céggel. A panaszos véleménye szerint a Bizottság magatartása nem volt korrekt és akadályt gördített a folyóirat azon törekvése elé, hogy tájékoztassa a közvéleményt a fontos kérdésekről.

A panaszos számos érvet hozott fel ügye alátámasztásául. Először is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság nem adott magyarázatot arra, hogy a kért információ átadása mennyiben befolyásolná az OLAF által folytatott vizsgálatokat. Véleménye szerint a sajtóban való megjelenés inkább meggyorsíthatta volna a vizsgálatokat. Másodszor, a panaszos rámutatott, hogy nincs bizonyíték arra nézve, hogy az OLAF felkérte a Bizottságot a kérdéses információk visszatartására. Harmadszor, a panaszos érvelése szerint az OLAF vizsgálatai olykor rendkívül sokáig elhúzódhatnak. Véleménye szerint az Eurostattal kapcsolatos állítások egy részét 1998 óta vizsgálják. A panaszos hangsúlyozta, hogy a Bizottság ily módon évekig visszatartathatná az alapvető információkat, nem is beszélve a további büntetőjogi vagy adminisztratív vizsgálatokról, amelyek szintén alapot adhatnának az információszolgáltatás megtagadására. Negyedszer, a panaszos állítása szerint a Bizottság önkényesen viselkedett, hiszen egyes esetekben válaszolt az OLAF vizsgálataival összefüggő kérdésekre, máskor viszont megtagadta a választ. A panaszos végezetül kijelentette, hogy a Bizottság olykor önkényesen megváltoztatta a kért információ megtagadásának indokolását. A panaszos állítása szerint az egyik esetben a Bizottság először úgy tájékoztatta, hogy utánanéznék a szóban forgó kérdéseknek, majd azt írta, hogy az adott kérdésekre „jelen pillanatban” nem adhat választ, végül pedig azt a tájékoztatást adta, hogy nem adhatja ki a kérdéses információkat, mert azok „részben egy folyamatban lévő OLAF-vizsgálatra vonatkoznak”.

A panaszos úgy vélte, hogy a Bizottságnak válaszolnia kellene az előterjesztett és a 2002 márciusa óta megválaszolatlanul hagyott kérdésekre.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Bizottságra vonatkozó Helyes Hivatali Magatartás Kódexe egyaránt alkalmazandó az állampolgárok, illetve a média információkérésére. A médiát (vagyis az újságírókat) a jelenlegi Kódex alapján nem illetik meg különleges és/vagy további jogok azokon kívül, amelyeket a Kódex a közvélemény kérelmeit illetően előír.

A Sajtó- és Kommunikációs Szolgálat nagy hangsúlyt fektet az előírt határidők betartására, ami azt jelenti, hogy a kérelem beérkezésétől számított tizenöt munkanapon belül köteles választ adni. A Bizottság elismerte, hogy a panaszos 2002. április 15-ei üzenetére nem adott választ, és elnézést kért a mulasztásért.

Azért tűnt úgy, hogy a Bizottság önkényesen határoz a kényes információk kiadásáról, mert kénytelenek voltak minden esetet külön kezelni. A panaszos tényszerű információkra vonatkozó kéréseit a Bizottság az előírásoknak megfelelően megválaszolta. A panaszbeadványban felsorolt kérelmek többsége azonban nem egyértelmű, meglévő információkra irányult, hanem a Bizottság hivatalos állásfoglalását igényelte válaszul nagyon is konkrét kérdésekben. Ebből a szempontból a Bizottság belátása szerint dönthetett az elfoglalandó álláspontról és az álláspont elfoglalásának idejéről, és így jogában állt az is, bizonyos kérdésekben ne nyilatkozzon.

Ami azt az állítást illeti, hogy a Bizottság megtagadta egyes kérdések megválaszolását arra való hivatkozással, hogy az információk az OLAF-vizsgálattal vannak összefüggésben, a Bizottság meg kívánta jegyezni, hogy az ilyen vizsgálatok témájával kapcsolatos kérdéseket az OLAF-hoz kell intézni.

A dokumentumokra irányuló kérelmeket a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó, 1049/2001 sz. rendelet alapján intézték. A Bizottság véleménye szerint a panaszos konkrét kérése – egy bizonyos céggel kötött meglévő szerződések listája iránti kérelem – a rendelet hatáskörébe tartozik. A Bizottságnak nem állt rendelkezésére a szerződések átfogó listáját tartalmazó adatbázis. Az „Eurogramme” nevű cégekkel kapcsolatos „kötelezettségek” listája azonban létezik, amely alapján – egyedileg, kézzel írottan – elkészítették a szerződések listáját a különböző főigazgatóságok együttműködésével. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ebben a konkrét esetben a kért lista nem tartozik a rendeletben szabályozott kivételek közé, ezért átadható a panaszosnak.

A Bizottság véleményéhez csatolta a Eurogramme-mel kötött szerződések listájának másolatát is.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos fenntartotta panaszát és a következő további megjegyzéseket tette:

A közintézmények információszolgáltatásra vonatkozó köteleességét a tagállamok sajtótörvénye rögzíti, amely az Unió-szerte elismert sajtószabadság alapelvein alapul. Az Európai Unió Alapjogi Chartája is megemlíti a „tájékoztatódáshoz és tájékoztatás szabadságához” való jogot.

A Bizottság természetesen szabadon eldönthette, hogy hogyan és mikor alakít ki álláspontot. A Bizottságnak fölteszt kérdések azonban nem igényelték a Bizottság véleménynyilvánítását, hanem tényekre irányultak, a Bizottság nyilvánosságra hozott vagy dokumentumban foglalt határozataira, igazgatási intézkedéseire és kijelentéseire, amelyekkel kapcsolatban megerősítésre vagy cáfolatra volt szükség. Az a kérdés, amely a Bizottság következtetéseit firtatta a közösségi alapok helytelen kezelésének eseteivel kapcsolatban, nem véleménynyilvánításra irányult, hanem a Bizottság tényleges intézkedéseire vonatkozott. Amennyiben a Bizottság nem tett semmit, a közvéleménynek ezt is joga van megtudni.

A Bizottság azon javaslata, hogy a kérdéseket közvetlenül az OLAF-hoz kell intézni, félrevezető volt. Az OLAF szinte mindig megtagadta a folyamatban lévő vizsgálatokkal kapcsolatos információk

átadását. A szóban forgó kérdések ráadásul nem az OLAF vizsgálataira, hanem a Bizottság kompetenciájába tartozó tényekre vonatkoztak.

Az is félrevezető állítás, hogy a Bizottság – egy eset kivételével – mindig a Helyes Hivatali Magatartás Kódexe szerint járt el. Ami azt illeti, a Bizottság gyakran hagyta megválaszolatlanul a kényes témákat (például a Bizottság könyvviteli rendszerét vagy a Bizottság tagjai díjazásának jogilag vitatott elemeit) érintő kérdéseket. Ez történt a 2002. június 7-ei, a 2002. június 16-ai és a 2002. július 22-ei (egy jelentés beadását érintő) kérdés egésze, illetve a 2002. június 2-ai kérdés egy része esetében.

A panaszos elvárja, hogy a Bizottság változtasson igazgatási gyakorlatán és válaszoljon a feltett kérdésekre.

A 2002. június 2-ai, a 2002. június 7-ei, 2002. június 16-ai és a 2002. július 22-ei⁵⁴ kérdések másolatát a panaszos csatolta az észrevételeihez.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének, illetve a panaszos észrevételeinek gondos figyelembevételét követően az ombudsman úgy döntött, hogy további vizsgálatok szükségesek. Az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy mondjon véleményt a panaszos észrevételeivel kapcsolatban.

A Bizottság második véleménye

A Bizottság második véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A panaszos nem közölte, hogy a Charta mely cikkére utal a „tájékoztatódáshoz és tájékoztatás szabadságához” való jog említésekor. A Bizottság azonban feltételezte, hogy a panaszos a Charta 11. („a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága”) és 42. („dokumentumokhoz való hozzáférés joga”) cikkeire utal.

A Charta 42. cikke pontosan ugyanazt a szövegezést használja, mint az EK-Szerződés 255. cikke. A nyilvánosság hozzáférési jogát (az elveket és a korlátozásokat) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz az 1049/2001 sz. rendelet szabályozza.

A Bizottság Helyes Hivatali Magatartási Kódexe kötelezi a Bizottságot, hogy a lehető legmegfelelőbb módon és minél gyorsabban válaszoljon a kérdésekre. Nem kötelezi azonban a Bizottság dolgozóit minden kért információ átadására. A Kódex alapján a Bizottság munkatársa úgy ítélt meg, hogy az információ átadása nem felel meg a Közösség érdekeinek. Ebben az esetben az információ átadásának megtagadását meg kell indokolni.

Ami az információs szolgáltatás megtagadásának állítólagos elmaradt indoklását illeti, a Bizottság véleménye szerint mind a folyamatban lévő OLAF-vizsgálatok, mind a Bizottság belső vizsgálatai elégséges alapot szolgáltatnak az elutasításhoz.

A panaszos pusztán tényszerű információkra irányuló kérdéseit kivétel nélkül megválaszolták vagy közölték, hogy a kérdés valamely folyamatban lévő vizsgálatra irányul, ezért a Bizottság a kérdéses időpontban nem adhat választ.

Az OLAF által vizsgált ügyekkel kapcsolatos kérdéseket az OLAF-hoz kell intézni. Meg kell azonban jegyezni, hogy az OLAF azt a politikát folytatta, hogy soha nem nyilatkozott folyamatban lévő vizsgálatokról. A Bizottság ezért úgy ítélte meg, hogy nem helyes olyan információt kiadni, amely befolyásolhatja a vizsgálatok megfelelő lefolytatását. Mi több, a vizsgálatok céljának védelme az 1049/2001 sz. rendelet alapján kivételt képez a dokumentumokhoz való hozzáférés joga alól.

⁵⁴

Megjegyzendő, hogy ez a kérdés nem egyezik meg a panaszbeadványban említett, azonos napon kelt kérdéssel.

Ami a 2002. június 2-ei, a 2002. június 7-ei, a 2002. június 16-ei és a 2002. július 22-ei kérdéseket illeti, az első írásban válaszolták meg 2002. június 5-én. A 2002. június 7-ei és július 22-ei feljegyzésben feltett kérdésekre pedig szóban, telefonon adtak választ. Ami a 2002. június 16-ai feljegyzést illeti, a panaszost felkérték, hogy a korrekciós együttműködéssel kapcsolatos kérdéseket az azokért felelős szóvivőnek, M. úrnak tegye fel. M. úr nem kapta meg a kérdéseket és személy szerint nem is tudott róluk. Ezért nem érkezett válasz a kérdésekre. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy a panaszos kérdései szinte szó szerint megegyeznek Gabriele Stauner európai parlamenti képviselő P-1805/02, illetve E-2807/02 sz. kérdésekben feltett kérdései egy részével.

A Bizottság második véleményéhez csatolta a Gabriele Stauner kérdéseire adott válaszában egyes részleteit.

A panaszos észrevételei

A panaszos a következő megjegyzéseket tette a Bizottság második véleményére vonatkozó észrevételeiben:

Amennyiben a Bizottság véleménye szerint európai szinten nem kötelező információt szolgáltatni az újságíróknak, úgy a közösségi jog jelentős hiányosságára derülne fény, és a Bizottságnak jogalkotási javaslatot kellene benyújtania a helyzet orvoslása érdekében. Mindez azonban nem mentesíti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy amennyiben mégis szolgáltat információt, azt világos és koherens elvek alapján tegye.

Jelen esetben nem ez történt. A Bizottság önkényesen hivatkozott az OLAF-vizsgálatokra. Egyes esetekben szolgáltatott információt, máskor viszont nem. Mindez nem az OLAF folyamatban lévő vizsgálata miatt, hanem ismeretlen okokból történt így.

A Bizottságnak természetesen jogában áll az információszolgáltatás megtagadása egyes, világosan meghatározott esetekben (például fegyelmi eljárások során), vagy a személyiségi jogok védelme érdekében. A megtagadáshoz azonban részletes magyarázatot kell fűzni, nem elegendő pusztán az OLAF vizsgálataira hivatkozni.

A panaszos örömmel vette tudomásul, hogy az egyik kérdést – a Eurogrammre vonatkozót – megválaszolták. Bírálatra adhat azonban okot, hogy ezen eredmény eléréséhez panaszt kellett benyújtania az ombudsmanhoz.

A 2002. június 7-ei és a 2002. július 22-ei kérdésekre sem írásban, sem szóban nem érkezett válasz. Sokatmondó tény, hogy a Bizottság nem szolgáltatott bizonyítékot e kérdések megválaszolásáról, és nem nevezte meg sem a válaszoló személyét, sem a válaszadás napját. 2002. július 22-én küldött levelében a panaszos jelezte, hogy a 2002. június 7-én feltett kérdésekre még nem kapott választ. A Bizottság akkor nem is tagadta ezt.

Ami a 2002. június 16-ai kérdéseket illeti, a panaszos feltételezte, hogy a szóban forgó kérdéseket továbbítják M. úrnak.

A 2002. június 2-án feltett kérdésekre valóban választ kapott. A válasz azonban a kérdések többségét nyitva hagyta. Erre rá is mutatott 2002. június 7-ei és 2002. július 22-ei üzenetében.

A panaszos azzal zárta észrevételeit, hogy írásos választ vár a szóban forgó kérdésekre.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ KÍSÉRLETEI

A vélemények és az észrevételek alapos tanulmányozása után az ombudsman nem volt meggyőződve arról, hogy a Bizottság megfelelő választ adott a panaszosnak.

Javaslat békés megoldásra

Az Ombudsman-alapokmány⁵⁵ 3. cikkének (5) bekezdése arra utasítja az ombudsmant, hogy amennyiben lehetséges, olyan megoldást keressen a szóban forgó intézménnyel, amely megszünteti a hivatali visszasság tényét és kielégítően rendezi a panaszbeadványt. Az ombudsman arra az ideiglenes következtetésre jutott, hogy amennyiben a panaszos információszolgáltatást kért a Bizottságtól és az megtagadta a kérdések megválaszolását, úgy hivatali visszasság történt.

Az ombudsman ezért a következő, békés megoldásra irányuló javaslatot tette a Bizottság felé:

Az Európai Bizottságnak meg kellene fontolnia a panaszos által kért információk átadását, ha csak nincs nyomós indoka a visszatartásukra.

A javaslat a következő megfontolásokon alapul:

- 1 A panaszos megjegyzései és a Bizottság véleményei alapján az ombudsman úgy véli, hogy a panaszos továbbra is választ szeretne kapni a 2002. március 12-ei levél 6-9. kérdéseire, a 2002. március 26-ai levél 1-8. és 10. kérdéseire, a 2002. március 28-ai levél 1-4. kérdéseire, a 2002. június 2-ai levél 2-8. kérdéseire, a 2002. június 7-ei kérdésekre és a 2002. július 22-ei (egy jelentés beadását érintő) kérdésekre.
- 2 Az ombudsman megítélése szerint a helyes igazgatási gyakorlat részeként át kell adni az állampolgároknak a kért információkat, ha csak nincs nyomós indok ezek megtagadására. Érdemes felidézni, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikke alapján a döntéseket a lehető legnyíltabban kell meghozni. Az ombudsman véleménye szerint ennek a követelménynek csak átlátható, szolgálatkész igazgatással lehet megfelelni. Ebben a témában figyelembe kell venni a média létfontosságú szerepét is az állampolgárok tájékoztatásában az EU munkájáról: az állampolgárok ily módon felelősségre vonhatják az EU intézményeit és testületeit.
- 3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy ebben a kontextusban különbséget kell tenni az információ átadására, illetve az egyes kérdésekben történő állásfoglalásra irányuló kérések között. Minthogy a panaszos elfogadja, hogy a Bizottság szabadon eldöntheti, hogy hogyan és mikor foglal állást bizonyos kérdésekben, csak a Bizottság információkérésre adott válaszában állítólagos elmaradásával szükséges foglalkozni. A Bizottság érvelése szerint a kérdések többsége nem egyértelmű, meglévő információkra irányult, hanem a Bizottság állásfoglalását igényelte nagyon is konkrét kérdésekben. A panaszos által benyújtott dokumentumok tanulmányozása után kitűnik, hogy a Bizottság érvelésének van igazságtartalma. Az ombudsman ugyanakkor megjegyzi, hogy számos kérdés viszont egyértelmű információra irányult, így például a 2002. március 26-ai levél 10. kérdése (amelyben a panaszos arra volt kíváncsi, hogy a korábban egy bizonyos cég által évi 1,5 millió euróért végzett feladatokat valóban átadták-e egy másik cégnek, amely évi 500 000 euróért elvégzi azokat) vagy a 2002. március 28-ai levél 3. kérdése (amely azt firtatta, hogy mit tett a Bizottság egy bizonyos, neki tartozó cég adósságának behajtása érdekében).
- 4 Ha egy állampolgár olyan információt kér, amely az intézmény megítélése szerint nem adható ki, az a helyes igazgatási gyakorlat, ha a kérelmezőt tájékoztatják azokról az okokról, amelyek alapján a kért információk nem adhatóak ki. Jelen esetben a Bizottság csupán azt közölte, hogy a szóban forgó információ nem adható ki, mert az OLAF egy folyamatban lévő vizsgálatát érinti.
- 5 Az ombudsman megítélése szerint az intézmény joggal tagadhatja meg az információ kiadását, ha az befolyásolhatja a vizsgálatok megfelelő lefolytatását, akár az OLAF, akár a Bizottság vizsgálatairól van szó. Nincs azonban meggyőződve arról, hogy a Bizottság bizonyítékot szolgáltatott arra nézve, hogy jogában áll ebből a megfontolásból megtagadni a panaszos által kért információkat. Hogy csak egy példát idézzünk a fenti, 1.5 pontban említetteken kívül, a 2002. június 2-ai levél 8. kérdése arra kéri a Bizottságot, hogy közölje, pontosan hány ember jogosult a Sincom-rendszer kezelésére és kik ezek az emberek. A Bizottság nem adott

⁵⁵

Az Európai Parlament 1994. március 9-ei, 94/262 sz. határozata az ombudsman feladatainak végrehajtására irányuló szabályokról és általános feltételekről, 1994 HL L 113, 15. old.

magyarázatot arra nézve, hogy az ilyen kérdések megválaszolása mennyiben befolyásolná az OLAF-vizsgálatok megfelelő lefolytatását. Az ombudsman elfogadja, hogy egyes esetekben az intézmény nem adhat részletesebb magyarázatot, mert már ezzel is aláásná az információ megtagadását indokló célt. Nem egyértelmű azonban, hogy jelen esetben a panaszos minden információkérésére ez vonatkozna.

- 6 A Bizottság második véleményéhez fűzött észrevételeiben a panaszos elismerte, hogy egyéb okok is indokolhatják az információszolgáltatás megtagadását. Az ombudsman ugyanakkor megjegyzi, hogy a Bizottság nem hozott fel más érvet a kért információk megtagadásának igazolására.

A Bizottság válasza

Válaszában a Bizottság kijelentette, hogy nagyra értékeli a békés megoldásra irányuló javaslatot. A Bizottság megjegyzte, hogy ismét áttanulmányozta a panaszos által feltett kérdéseket, és mellékelte a Bizottság válaszainak teljes listáját.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos megjegyzte, sajnálatosnak tartja, hogy számos kérdésére csak most kapott választ. Hangsúlyozta, hogy mindez súlyosan hátráltatta őt újságírói munkájában. Felsorolta azokat a kérdéseket, amelyekre véleménye szerint még mindig nem kapott választ.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének, illetve a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után az ombudsman úgy döntött, hogy további vizsgálatok szükségesek. Az ombudsman tehát felkérte a Bizottságot, hogy nyilatkozzon a panaszos azon véleményéről, miszerint néhány kérdésre még mindig nem kapott választ.

A Bizottság válasza

Az ombudsmannak adott válaszában a Bizottság benyújtotta a panaszos kérdéseire adott válaszok kiegészített listáját.

A panaszos észrevételei

Ezzel a válasszal kapcsolatban nem érkezett írásos észrevétel a panaszostól. Az Ombudsman Hivatalával 2003. november 17-én folytatott telefonbeszélgetés során a panaszos hangsúlyozta, sajnálatosnak tartja, hogy az ombudsmanhoz kellett fordulnia a kérdéses információk megszerzéséért. A panaszos ugyanakkor megerősítette, hogy sikerült békés megoldást találni.

A HATÁROZAT

1 A panaszos által kért információk átadásának elmulasztása

1.1 A panaszos, a „Stern” című német hetilap brüsszeli tudósítója azt állította, hogy a Bizottság több ízben megtagadta az információszolgáltatást azzal az indoklással, hogy a szóban forgó kérdések az OLAF, vagyis az Európai Csaláselleni Hivatal folyamatban lévő vizsgálatait érintik. A Bizottság véleményéhez fűzött észrevételeiben a panaszos azt állította továbbá, hogy egyes kérdésekre egyáltalán nem kapott választ.

1.2 A Bizottság azon a véleményen volt, hogy a Helyes Hivatali Magatartás Kódexe szerint járt el, és hogy a médiával fenntartott kapcsolatokért felelős Sajtó- és Kommunikációs Szolgálat nagy hangsúlyt fektet az előírt határidők betartására, ami azt jelenti, hogy a kérelem beérkezésétől számított tizenöt munkanapon belül köteles választ adni. Elismerte azonban, hogy nem válaszolt

a panaszos 2002. április 5-én küldött levelére, és ezért a mulasztásáért elnézést kért. A Bizottság a panaszos kérésére átadta a panaszosnak a Eurogramme nevű céggel kötött szerződések listáját.

1.3 Az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy amennyiben a panaszos információszolgáltatást kért a Bizottságtól és az megtagadta a kérdések megválaszolását, úgy hivatali visszasság történt. Ezért 2003. május 21-én békés megoldásra irányuló javaslatot adott át a Bizottságnak. A javaslat szerint a Bizottságnak meg kellene fontolnia a panaszos által kért információk átadását, ha csak nincs nyomós indoka a visszatartásukra.

1.4 A javaslatra és egy későbbi, további információkra irányuló kérelemre adott válaszában a Bizottság átadta a panaszos kérdéseire adott válaszok kiegészített listáját.

1.5 Az Ombudsman Hivatalával 2003. november 17-én folytatott telefonbeszélgetés során a panaszos hangsúlyozta, sajnálatosnak tartja, hogy az ombudsmanhoz kellett fordulnia a kérdéses információk megszerzéséért. A panaszos ugyanakkor megerősítette, hogy sikerült békés megoldást találni.

2 Összegzés

Az ombudsman kezdeményezését követően úgy tűnik, hogy a Bizottság és a panaszos, közösen, békés megoldást talált a panaszra. Az ombudsman tehát lezárja az ügyet.

3.4 AZ OMBUDSMAN KRITIKAI ÉSZREVÉTELÉVEL LEZÁRT ÜGYEK

3.4.1 Az Európai Parlament

UDVARIAS VISELKEDÉS KÖTELESSÉGÉNEK ELMULASZTÁSA

Az Európai Parlament ellen benyújtott 1565/2002/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 elején az Európai Parlament pályázati felhívást (CRE-0203-EL-EP) hirdetett meg az Európai Parlament ülései („CRE”) szó szerinti jegyzőkönyveinek görögre való fordítására. Hasonló pályázati felhívásokat a tíz másik hivatalos nyelvre vonatkozóan is meghirdettek. Erre a felhívásra nyolc pályázó válaszolt. Öten közülük a panaszt benyújtó, görög fordító vállalkozásokból álló egyesület tagjai voltak.

2002. július 2-án a pályázókat T. asszony, az EP hivatalnoka e-mailben arról tájékoztatta, hogy a pályázati felhívást „technikai okokból” visszavonták és újra meg fogják hirdetni. Időpontot vagy időintervallumot ugyanakkor nem említett.

A panaszos néhány tagja ekkor visszaírt a Parlamentnek, hogy a helyzet tisztázását kérje. 2002. július 3-án a Parlament Fordítástervező osztálya nevében az alábbi e-mail választ küldték: „Amennyiben nem feltétlenül szükséges, a pályázat visszavonásának okait nem kívánjuk bővebben kifejteni.”

2002. július 5-én küldött újabb e-mailjében T. asszony arról tájékoztatta a címzetteket, hogy a pályázati felhívások közül kilencet a következő héten a Hivatalos Lapban tesznek közzé. Megjegyezte továbbá, hogy az Európai Parlament üléseinek szó szerinti jegyzőkönyveinek németre történő fordításáról közzétett pályázati felhívást (CRE-0202-DE-EP) azért kellett visszavonni, mert az odaítélés feltételeit illetően a Hivatalos Lapban megjelent közlemény és az EP honlapján közölt pályázati feltételek között ellentmondások voltak. T. asszony végül kiemelte, hogy a CRE-0203-EL-EP számú pályázati felhívást „technikai problémák miatt” kellett visszavonni.

A panaszos 2002 szeptemberében az ombudsmanhoz benyújtott panaszában úgy vélte, hogy a pályázati felhívás visszavonása súlyos kérdés. Hangsúlyozta, hogy az ajánlattevők jelentős mennyiségű munkaórát töltöttek a pályázat előkészítésével. A panaszos továbbá kiemelte, hogy rendkívül fontos lenne megtudni, hogy a pályázati felhívást mikor vonták vissza, tudniillik a pályázatok benyújtása előtt vagy után, mivel az utóbbi esetben az ajánlattevők által felajánlott árak néhány ember számára már ismertek. Ez pedig azt jelenti, hogy bizalmas jellegük ekkor megszűnt, és hogy a pályázat a megtámadhatóság veszélyének van kitéve.

A panaszos ezért úgy vélekedett, hogy a Parlamentnek tájékoztatnia kell őt és a pályázat többi résztvevőjét a visszavonás okairól, és minden erre vonatkozó kérdésre válaszolnia kell.

Továbbá úgy vélte, hogy az Európai Parlament Fordítástervező osztályának vezetője által küldött válasz hangneme nem volt megfelelő, és arrogáns viselkedés benyomását keltette.

A panaszos lényegét tekintve tehát az alábbiakat állította:

- 1 Az EP nem adott magyarázatot az említett pályázati felhívás visszavonásának okaira.
- 2 Az Európai Parlament Fordítástervező osztályának vezetője által 2002. július 3-án küldött e-mail hangneme nem volt megfelelő, és arrogáns viselkedés benyomását keltette.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Parlament véleménye

Az Európai Parlament véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

2002. július 2-án a szóban forgó pályázati felhívás ajánlattevőit tévesen arról tájékoztatták e-mailben, hogy a pályázati felhívást technikai okokból visszavonták. Ezt az e-mailt nem a pályázati felhívásban illetékes hivatalnokok egyike, hanem egyik alkalmazottjuk küldte, aki némiképp túlbuzgón intézkedett. Eközben a Jogi Hivatallal való konzultáció valójában azt a döntést eredményezte, hogy a pályázati felhívást nem szükséges visszavonni. Az ajánlattevőket hivatalosan sohasem tájékoztatták a visszavonás tényéről, és a visszavonásra vonatkozóan értesítést sem tettek közzé.

A Jogi Hivatallal való konzultáció még zajlott, amikor a visszavonás okait kutató e-mailt elküldték. A Parlament Fordítástervező osztályának vezetője azt az utasítást adta, hogy semmilyen tájékoztatást ne adjon senki. Később az odaítélésről szóló értesítés közzétételkor az illetékes hivatalnok, a 2002. július 2-ai téves e-mail miatt, hivatalos bocsánatkérést küldött minden ajánlattevőnek.

Ami a 2002. július 3-án elküldött e-mail hangnemét illeti, a Parlament Fordítástervező osztályának vezetője a strasbourg-i plenáris ülésen vett részt, amikor egyik alkalmazottja megkérdezte, hogy a beérkezett e-mailre hogyan válaszoljon. Ezt a kérdést délután 12 óra 15 perckor tették fel neki, amikor éppen igen elfoglalt volt, mivel a sürgős állásfoglalások előterjesztésének határideje 13 óra volt. A Parlament Fordítástervező osztálya vezetőjének utasításai ezért szükségszerűen meglehetősen tömörek voltak. Az ezt követően elküldött e-mail nem az ő szövegszerű megfogalmazását, hanem utasításainak egy olyan értelmezését tartalmazta, amelyet egy angolul anyanyelvi szinten nem tudó személy készített. Senkinek sem állt szándékában sértően vagy arrogánsan viselkedni bárkivel szemben.

Az EP csatolta egy 2002. szeptember 26-ai e-mail másolatát, amelyben a szóban forgó pályázati felhívás ajánlattevőit arról tájékoztatták, hogy 2002. szeptember 13-án közzétették a szerződést

odaítéló értesítést, és továbbították az EP bocsánatkérését a 2002. július 2-án küldött, téves tartalmú e-mail által okozott esetleges kényelmetlenségek miatt.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételeiben kifejtette, hogy számára elfogadhatatlan, hogy az EU egy hivatala „tévesen tájékoztassa” a polgárokat. A panaszos hozzáfűzte, hogy az az alkalmazott, aki a Parlament szerint nem a pályázatban „illetékes hivatalnokok” közé tartozott, az a személy volt, aki mindig is tájékoztatta a résztvevőket a pályázati felhívást érintő kérdésekről. Továbbá meglehetősen furcsának találta, hogy a Parlament Fordítástervező osztályának vezetője által adott utasításokat félreértelmezték, és hogy az EU egyik fordításért felelős hivatala képtelen volt biztosítani az ajánlattevőknek küldött írásos válasz nyelvi minőségét.

A panaszos megjegyezte, hogy a 2002. július 2-án kelt e-mail hangnemét illető kritikáját nem személyesen a Parlament Fordítástervező osztályának vezetőjéhez intézte. Hangsúlyozta, hogy a hasonló hangnemű leveleket korábban is az ő alkalmazottai küldték. A panaszos kiemelte, hogy biztosítékot szeretne a Parlamenttől arra nézve, hogy az ilyen érzékeny ügyek intézésében és az olyan külső partnerekkel való kommunikációban, akikre számít a jövőben, elővigyázatosabb lesz.

A panaszos végül megjegyezte, hogy tájékoztatást kíván kapni a felmerült „technikai” problémáról és a Jogi Hivatal erre vonatkozó véleményéről. Kiemelte, hogy egyik tagja, akit a szóban forgó pályázatból kizártak, a kizárás indokairól kért tájékoztatást, de a Jogi Hivatal által ígért választ még nem kapta meg. A panaszos szerint ez a késedelem a pályázati eljárás átláthatóságával kapcsolatban kétségeket ébresztett.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

További adatok kérése

A panaszos észrevételei alapján az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a panasz elbírálásához további adatokra van szüksége. Ezért a panaszos észrevételeinek másolatát véleményezésre megküldte a Parlamentnek. Az ombudsman továbbá arra kérte a Parlamentet, magyarázza meg, hogy a 2002. július 2-án kelt e-mail téves információit miért nem helyesbítették azonnal, amint a hiba az illetékes hivatalnokok tudomására jutott.

A Parlament válasza

Az Európai Parlament válaszában az alábbi megjegyzéseket tette:

Amikor a szóban forgó e-mailt 2002. július 2-án elküldték, a Jogi Hivatallal való konzultáció még folyt. Mivel a hivatalnokokat előzőleg (nem hivatalosan) arról értesítették, hogy a pályázati felhívást valószínűleg vissza kell vonni, majd később (ismét csak nem hivatalosan) arról tájékoztatták, hogy talán mégsem, nyilvánvaló volt, hogy a konzultáció eredménye távolról sem előre eldöntött ügy. Ezért azt a döntést hozták, hogy miután az e-mailnek jogi szempontból nincs értéke, megvárják a Jogi Hivatallal folytatott hivatalos konzultáció eredményét ahelyett, hogy megkockáztatnák az ajánlattevők értesítését arról, hogy a 2002. július 2-ai e-mail téves volt, és hogy a pályázati felhívás valójában még érvényes, majd néhány héttel később arról kelljen majd tájékoztatni őket, hogy a pályázati eljárást végül mégiscsak visszavonták. Az ügyről csak 2002. augusztus 12-én döntöttek.

A pályázati kiírásban és a pályázati feltételekben a pályázati felhívás illetékes hivatalnokait a szabályoknak megfelelően megnevezték. A pályázati feltételekben ezen felül egyértelműen leszögezték, hogy az egyetlen kapcsolattartó személy W. asszony. A téves e-mailt küldő hivatalnok az alkalmi fordítók részlegének tikárságán állt alkalmazásban, és a szerződéses partnerekkel rendszeresen váltott e-maileket. A pályázati dokumentációban azonban őt nem nevezték meg.

Miközben egyértelműen a Parlament fordítói szolgálata felelt az intézmény írásbeli kommunikációjáért, ez az e-mail semmilyen módon nem minősült hivatalos dokumentumnak. A Tervező osztály alkalmi fordítóinak részlege pusztán adminisztratív jellegű hivatal volt.

Többszörre C-kategóriába tartozó alkalmazottaik naponta átlagosan ötven e-mailt váltottak a szerződéses partnerekkel. A szolgáltatókkal való pusztán adminisztratív jellegű kommunikáció nyelvi ellenőrzéséhez mind a 11 – hamarosan 20 – hivatalos nyelv esetében két-két fős, hivatásos fordítókból álló csapatra volna szükség.

A Parlament a szerződéseket nyilvános pályázatok útján, egy szigorúan hivatalos eljárás után kötötte meg, amelynek előírásai egyértelműen meghatározzák a kommunikáció lehetséges módjait. Sajnálatos, ha a panaszos úgy látta, hogy ez a hivatalos eljárás negatív légkört teremt, de a szóban forgó hivatalnokok kötelesek voltak a hatályos szabályozást tiszteletben tartani.

A Jogi Hivatal erre vonatkozó véleményét, bizalmasnak minősítve, közzététel nélkül adták át a Főtitkárságnak, amint az a Parlament Jogi Hivatalának véleményei esetében gyakorlat volt. A nyilvános közbeszerzésre vonatkozó szabályzás értelmében a Parlament a pályázatra vonatkozóan további információkat nem adhat ki más félnek, csak magának az ajánlattevőnek.

A panaszos észrevételei

A panaszos véleményében megköszönte az ombudsmannak a probléma tisztázásához való hozzájárulását, és megjegyezte, hogy a Parlament véleményét tagjaihoz is eljuttatta, arra biztatva őket, hogy személyesen kérjenek információkat a pályázatról. A panaszos szerint egyik tagjuk – amely már kért információt, de választ nem kapott – az ügyet az ombudsman elé kívánta terjeszteni. A panaszos hozzáfűzte, hogy egy kétségtelenül tájékoztatási és az átláthatóságot érintő problémát a bürokrácia és a „hivatalos eljárások” mögé igyekeztek elbújtatni.

A HATÁROZAT

1 A pályázati felhívás visszavonása okainak elmaradt magyarázata

1.1 2002 elején az Európai Parlament pályázati felhívást hirdetett meg az Európai Parlament ülései szó szerinti jegyzőkönyveinek görögre való fordítására. A felhívásra jelentkezők közül öten a panaszt benyújtó, görög fordító vállalkozásokból álló egyesület tagjai voltak. 2002. július 2-án a Parlament arról tájékoztatta az ajánlattevőket, hogy „technikai okokból” a pályázati felhívást visszavonták. 2002 szeptemberének elején benyújtott panaszában a panaszos azt állította, hogy a Parlament elmulasztotta tájékoztatni a pályázat visszavonásának okairól.

1.2 Az Európai Parlament véleményében kifejtette, hogy a 2002. július 2-án kelt e-mailben foglalt információk tévesek voltak, és hogy a pályázati felhívást valójában nem vonták vissza. A Parlament a szóban forgó pályázati felhívás ajánlattevőit 2002. szeptember 26-án tájékoztatta arról, hogy a szerződést odaítélő értesítést 2002. szeptember 13-án közzétették és bocsánatot kértek a 2002. július 2-án elküldött e-mail által okozott esetleges kellemetlenségért.

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos állításai azon a feltételezésen alapulnak, hogy a pályázati felhívást visszavonták. Mivel a pályázatot valójában nem vonták vissza, ezen állítás okafogyottá vált és a továbbiakban nem szükséges vizsgálni.

2 A levelezés nem megfelelő és arrogáns hangneme

2.1 A panaszos úgy ítéli meg, hogy tagjainak a pályázati felhívás állítólagos visszavonásának okait firtató kérdéseire az EP által 2002. július 3-án válaszként küldött e-mail hangneme nem volt megfelelő és arrogáns viselkedés benyomását keltette.

2.2 A Parlament hangsúlyozza, hogy a Fordítástervező osztály vezetője a strasbourg-i plenáris ülésen volt, amikor egyik alkalmazottja megkérdezte, hogy a panaszosnak hogyan válaszoljon. A kérdést egy igen mozgalmas időpontban tették fel neki, s utasításai ezért szükségszerűen meglehetősen tömörek voltak. Az ezt követően elküldött e-mail nem az ő szövegszerű megfogalmazását, hanem utasításainak egy olyan értelmezését tartalmazta, amelyet egy angolul anyanyelvi szinten nem tudó személy készített. Senkinek sem állt szándékában sértően vagy arrogánsan viselkedni bárkivel szemben.

2.3 A panaszos észrevételeiben hangsúlyozza, hogy az EP Fordítástervező osztálya vezetőjének alkalmazottja több, hasonló hangnemű levelet küldött neki. Az ombudsman ugyanakkor megjegyzi, hogy ezen leveleket nem juttatták el hozzá. Vizsgálata ezért csak a 2002. július 3-án kelt e-mailre szorítkozott.

2.4 A helyes igazgatási gyakorlatnak megfelelően a hivatalnokoknak udvariasan kell viselkedniük a nyilvánossággal.⁵⁶ A 2002. július 3-án kelt e-mail tartalma a következő: „Amennyiben nem feltétlenül szükséges, a pályázat visszavonásának okait nem kívánjuk bővebben kifejteni.” Ez az üzenet, amelyet a panaszos egyes tagjainak a helyzet tisztázására irányuló kérésére válaszként küldtek, azt a benyomást kelti, hogy küldője úgy ítélte meg, a Parlamentnek nem kötelessége a kért információkat megadni. Ezen álláspontra vonatkozóan azonban semmiféle indoklást nem adott, és a válasz csupán egyetlen tömör mondatból áll. Az ombudsman megjegyzi, hogy ezért érthető, hogy a panaszos és tagjai ezt az e-mailt sértőnek találták. Az ombudsman megjegyzi, hogy az üzenetet a Parlament Fordítástervező osztályának vezetője nevében küldték, és úgy tűnik, mind ő, mind W. asszony megkapta az üzenet másolatát. Ha - ahogyan a Parlament véleményében kifejti - az illető hivatalnoknak csakugyan nem volt szándékában megsérteni valakit vagy arrogánsnak tűnni, utólag bőven lett volna idő annak a benyomásnak a megváltoztatására, amit ez az üzenet elkerülhetetlenül okozott. Úgy tűnik, a helyzet utólagos korrigálását nem végezték el, és meg sem kísérelték.

2.5 A fenti körülmények alapján az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a 2002. július 3-án kelt e-mail üzenet elküldésével és helyesbítésének elmulasztásával a Parlament nem tett eleget a nyilvánossággal szembeni udvarias viselkedés követelményének. Ez a hivatali visszasság egyik esete, és emiatt az ombudsman kritikai megjegyzést tesz.

3 További kérdések

3.1 A Parlament véleményére tett észrevételeiben a panaszos hangsúlyozta, hogy tájékoztatást kíván kapni a felmerült „technikai” problémáról és a Jogi Hivatal erre vonatkozó véleményéről. A panaszos továbbá azt állította, hogy egyik tagja, akit a szóban forgó pályázatból kizártak, a kizárás indokairól kért tájékoztatást, de a Jogi Hivatal által ígért választ még nem kapta meg. A panaszos szerint ez a késedelem a pályázati eljárás átláthatóságával kapcsolatban kétségeket ébresztett.

3.2 Az ombudsman a panaszos észrevételeit továbbította a Parlamenthez, amely válaszában további információkat adott az ügyre vonatkozóan. A panaszos erre a válasza adott észrevételeiben megköszönte az ombudsmannak a probléma tisztázásához való hozzájárulását, és megjegyezte, hogy a Parlament véleményét tagjaihoz is eljuttatta, arra biztatva őket, hogy személyesen kérjenek információkat a pályázatról. A panaszos szerint egyik tagjuk - amely már kért információt, de választ nem kapott - az ügyet az ombudsman elé kívánta terjeszteni.

3.3 A fenti körülmények alapján az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a panaszosnak a Parlament véleményére tett észrevételeiben foglalt további kérdésekkel a jelen esetben nem szükséges tovább foglalkoznia.

4 Összegzés

Az ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálata alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

A helyes igazgatási gyakorlatnak megfelelően a hivatalnokoknak udvariasan kell viselkedniük a nyilvánossággal.⁵⁷ Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a 2002. július 3-án kelt e-mail üzenet elküldésével és helyesbítésének elmulasztásával a Parlament nem tett eleget ezen követelménynek. Ez a hivatali visszasság egyik esete.

⁵⁶ Vö. az európai ombudsman által javasolt és az Európai Parlament által jóváhagyott Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 12. cikkének (1) bekezdése. Megtekinthető az ombudsman honlapján (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁵⁷ Vö. az európai ombudsman által javasolt és az Európai Parlament által jóváhagyott Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 12. cikkének (1) bekezdése. Megtekinthető az ombudsman honlapján (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

Mivel az ügy ezen vonatkozása a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárásra vonatkozik, nem lehetett az ügy békés megoldására törekedni. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

3.4.2 Az Európai Unió Tanácsa

DOKUMENTUMOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 648/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002. január 28-án a panaszos az 1049/2001⁵⁸ sz. rendelet alapján megerősítő kérvényt nyújtott be a Tanácshoz, az EU versenyeztetési eljárásainak korszerűsítésével kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés céljából. A Tanács 2002. március 18-án válaszolt a megerősítő kérvényre, részleges hozzáférést biztosítva az iratokhoz.

A Tanács azon döntését, amelyben a dokumentumok bizonyos részeihez való hozzáférést megtagadta az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikkének (3) bekezdésére⁵⁹ hivatkozva tartotta indokoltnak. A Tanács szerint a döntéshozatali folyamatának megóvásához fűződő érdek - mindent összevetve - fontosabb, mint a küldöttségek álláspontjait tartalmazó iratok közzétételéhez fűződő közérdek. A Tanács határozatát a következővel indokolta:

„A Tanács előkészítő testületeinek előzetes megbeszélései és tárgyalásai az adott körülmények között a küldöttségek azon lehetősége, hogy szabadon kifejthessék nézeteiket akár politikailag érzékeny témákban is. Ez a lehetőség a Tanács kompromisszumos megoldások elérése tett erőfeszítéseinek és a nehéz kérdésekben való előrejutás megteremtése érdekében tett lépéseinek alapvető előfeltételét jelenti. A tárgyalások jelen szakaszában a dokumentumok azon részeihez való hozzáférés megadása, melyek lehetővé tennék az egyes küldöttségek különleges kérdésekben képviselt álláspontjainak beazonosíthatóságát, veszélyeztetné az említett lehetőséget, és így számottevően korlátozná a küldöttségek rugalmasságát álláspontjaik felülvizsgálatára a viták során megváltoztatott érvelésekhez igazítva. A Tanács véleménye szerint ez komolyan veszélyeztetné döntéshozatali eljárását.”

A Tanács azt állította, hogy a dokumentumokhoz való részleges hozzáférés lehetővé teszi a kérvényező számára a tárgyalások alatt felmerült érvek többségéről való tájékozódást egy, a Tanács részéről jelenleg még értékelés alatt lévő jogalkotási javaslatról.

Az ombudsmanhoz intézett panaszbeadványában a panaszos elfogadta a Tanácsnak a küldöttségek beazonosíthatóságának megakadályozására irányuló indokolását, fenntartva egy lehetséges későbbi érvelést arra vonatkozóan, hogy a küldöttségek kiléte és érveléseik megismerhetőek legyenek. A panaszos véleménye szerint azonban a Tanács a legtöbb esetben teljességében törölte a beazonosítható küldöttségek álláspontjait. A panaszos érvelése szerint a Tanács által eszközölt törlések túlzóak, és néhány dokumentum esetében megfosztják azokat eredeti értelmüktől.

⁵⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai 1049/2001/EK rendelete a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről, HL L 145/43. szám, 2001.

⁵⁹ „Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.”

Nevezetesen, a Tanács válaszában állítottakkal szemben, a dokumentumok nem tartalmazzák a tárgyalások során képviselt álláspontok többségét. A panaszos véleménye szerint a Tanácsnak fel kéne fednie a dokumentumokba foglalt összes álláspontot, elképzelést és javaslatot, a vonatkozó küldöttségek neveinek törlésével, ha az szükséges.

A panaszos kiemeli, hogy az általa részlegesen hozzáférhető dokumentumok közül kettő a Tanács versenypolitikai munkacsoportjának küldött Bizottság által készített munkaanyag volt, amelyek a Bizottságnak a versenyszabályok végrehajtásával kapcsolatos, tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatát tartalmazták. A panaszos szerint mindkét dokumentum zárórendelkezéseit teljességükben törölték. A panaszos állítása szerint, ha a Bizottság a szóban forgó dokumentumokat általános háttéranyagként készítette a javaslatához, a Tanács tárgyalásainak titkos volta nem kapcsolható össze azok nyilvánosságra hozatalával. Másrészt, ha a dokumentumokat a Tanács tárgyalásainak megindítása után, illetve egy vagy több küldöttség által képviselt álláspontra válaszul készítették, azok nyilvánosságra hozatala nem kevésbé indokolt.

A panaszos szerint elegendő jogalkotási formalitás kapcsolható a nyilvánosságra hozott bizottsági javaslatokhoz annak biztosítása érdekében, hogy a későbbi, a Tanács és a Bizottság közötti tárgyalások álláspontjai felfedhetőek lehessenek. Ha a javaslatok tartalmát a nyilvánosság egyszer már megismerte, ez megkönnyíti a szabályozás bevezetése fontosságának megértését. Ha a szöveg a Tanácstól a lényeges változtatások magyarázata nélkül kerül ki, ez alááshatja a "végtermékbe" vetett közbizalmat, és gyanakvást válthat ki a Tanács módszerei iránt.

Végül a panaszos megemlíti, hogy a Tanács internetes dokumentumjegyzéke nem tartalmaz olyan részleteket, melyekből megállapítható lenne, hogy egy dokumentum valószínűsíthetően közérdekre tarthat számot, ami pedig túl sok közzétételi kérvényezést, így - mind a Tanács, mind pedig a kérvényező számára - idővesztést eredményez. Példaként a panaszos megemlíti, hogy a szóban forgó ügyben az összes munkacsoport-jelentés csak a Bizottság javaslatának címét tartalmazza.

Összefoglalva ezért a panaszos a következőket állítja:

- (i) A csak részleges hozzáférés biztosításával a Tanács több anyagot törölt, mint ami az érvelésében kifejtettek szerint indokolt ahhoz, hogy az egyes küldöttségek álláspontjainak titkosságát fenntarthatassák olyan különleges tárgykörökben, amelyek még tárgyalás alatt állnak.
- (ii) A Tanács érvelése nem igazolja az adott bizottsági munkadokumentumból történt szövegrészek eltávolítását;
- (iii) A Tanács internetes dokumentumjegyzéke elégtelen információkat tartalmaz.

A panaszos teljes, illetve nagyobb mértékű hozzáférésre tart igényt 13 dokumentumhoz: 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01.

A VIZSGÁLAT

A Tanács véleménye

Összességében a Tanács véleménye az alábbiakat tartalmazta:

Az első állítással kapcsolatban, a Tanács egyetért elvileg azzal, hogy a jogszabály-tervezetről folyó tárgyalásokat tartalmazó dokumentumokat a lehető legszélesebb körben hozzáférhetővé kell tenni, és ennek eléréséhez az egyik módszer a tárgyalások alatt megvitatott érvek többségének vagy egészének közzététele. Ennek során a dokumentumoknak csak azon részei tarthatóak vissza, melyek lehetővé tennék a küldöttségek és az általuk védeni kívánt álláspontjaik beazonosítását. Ez a kérdéses küldöttségek számára kellő rugalmasságot biztosít a még folyamatban lévő tárgyalások során álláspontjaik megváltoztatására, amely előfeltételét képezi a nehéz kérdésekben történő megegyezésnek. A Tanács számos esetben követte ezt a gyakorlatot az 1049/2001 sz. rendelet hatályba lépése óta.

Mindazonáltal a szóban forgó ügy egyedi körülményei jóval óvatosabb megközelítést igényelnek. A kérdéses javaslat számos rendkívül kényes és vitatható kérdést vet föl, melyekről a Tanácson belül politikai szinten még nehéz tárgyalások folynak. Az adott körülmények között a Tanács tagjai és a Bizottság képviselői által a tárgyalások során képviselt előzetes álláspontok tartalmának korai közzététele, melyek egy szakember számára még a világos azonosíthatóság hiányában is egyértelműen hozzárendelhetők a különböző küldöttségekhez, hátrányosan érintené az intézmény azon képességét, hogy kompromisszumos megoldást találjon az adott kérdésekben, és ezáltal megghiúsítaná a fontos jogszabályokra vonatkozó szövegek általános elfogadására irányuló törekvéseit.

A 13563/01 sz. dokumentum a javasolt rendeletre vonatkozó elnökségi kompromisszum szövegét tartalmazza. A kompromisszumos szöveg adott részeit közzétették, ugyanakkor azon részeket, melyek különösen vitatott és ellentmondásos kérdésekre vonatkoznak, visszatartották, a fentebb említettekkel megegyező okokra hivatkozva. A kompromisszumos javaslatok elfogadására csak akkor van esély, ha minden küldöttség hajlandó engedni eredeti álláspontjából. A különösen kényes kérdésekre vonatkozó kompromisszumos javaslatok közzététele mindaddig, míg azokat a Tanács tagjai, küldötteik, illetve a Bizottság vizsgálják, megghiúsítaná ezt a célt.

Ami a második állítást illeti, a Tanács azzal érvelt, hogy az érintett bizottsági dokumentumok olyan, a Bizottság hivatalai által készített nem hivatalosnak számító, a Tanácsban szervezett munkacsoportban megvitatásra kerülő munkaanyagok, melyeket arra szántak, hogy a Bizottság javaslatával kapcsolatosan azokat a kérdéseket tisztázzák, amelyeket a Bizottság nem hagyott jóvá a Biztosok Testülete szintjén, illetve amelyeket véleményezésre sem javasoltak. A dokumentumokból való törlések ugyanazon magyarázattal igazolhatók, mint amellyel a szóban forgó tanácsi dokumentumokat is igazolták.

A harmadik állítással kapcsolatban a Tanács kifejtette, hogy az interneten fellelhető nyilvános dokumentumjegyzékben az „információk a dokumentumról” ikonra kattintva a felhasználó hozzájuthat a dokumentum fejlécében található összes információhoz, beleértve annak létrehozójára, címzettjére, a dokumentum kategóriájára, valamint a témakörre vonatkozó adatokat. Mindazonáltal a Tanács készen áll megvizsgálni a nyilvános dokumentumjegyzék felhasználóbarát voltának fejlesztését.

A Tanács az ombudsmannak is megküldte a panaszosnak korábban eljuttatott dokumentumok másolatát.

A panaszos észrevételei

Az első állítással kapcsolatban a panaszos megjegyezte, hogy a Tanács úgy állítja be az EU-jogszabályok bevezetését, mintha az nemzetközi szerződés tárgyalásainak eredménye lenne, ahol a felek engedményeket tesznek egymásnak nemzeti érdekeik szerint. A panaszos úgy értékeli, hogy ez a megközelítés helytelen a közvetlenül a köz számára azonnali hatállyal kötelező érvénnyel végrehajtandó jogszabályok bevezetésével kapcsolatban. Továbbá a Tanács vitái nem hasonlíthatók a miniszteri vagy kormányülésekhez, ahol a jelenlévők szokatlan és valószínűsíthetően elfogadhatatlan véleményeket is előterjesztenek. Mire egy javaslat a Tanácshoz kerül, a Bizottság azt már a köz számára szabadon hozzáférhetővé tette, a Tanács pedig jogalkotói szerepet tölt be. Az általánosan kötelező érvényű jogszabályokat tartalmazó szövegek titkosításával kapcsolatban a problémát hatékonyan lehetne orvosolni a küldöttségek neveinek törlésével.

A második állítással kapcsolatban a panaszos hajlandó elfogadni, hogy a Tanács tárgyalásaira előkészített bizottsági munkaanyagokat hasonlóan kell kezelni, mint a Tanács saját dokumentumait.

A harmadik állítással kapcsolatban a panaszos megjegyezte, hogy észrevételeit segítő szándékkal tette, és a továbbiakban nem kívánja az ügy folytatását. Néhány javaslatot is tett annak megvilágítására, hogy mit is értett pontosan az „egyedien értékes információforrás” alatt.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Tanács véleményének és a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után az ombudsman szükségesnek találta a szóban forgó dokumentumok megvizsgálását a dokumentumokból való törlések mértékének és jellegének értékelése céljából.

A vizsgálat

A vizsgálatot az Ombudsman Hivatala 2002. október 9-én folytatta le. Ezt követően az ombudsman levélben köszönte meg a Tanácsnak a vizsgálat alatti közreműködését, és tájékoztatta a vizsgálat eredményéről.

Az ombudsman először emlékeztetett a Tanács és a panaszos álláspontjára, melyet a Tanács véleményében és a panaszos észrevételeiben már megfogalmazott. Az ombudsman megjegyezte, hogy a Tanács indokolása szerint a törölt részek nyilvánosságra hozatala lehetővé tenné egy szakértő számára a küldöttségek vagy a Bizottság képviselői álláspontjainak azonosítását olyan ügyekben, amelyekről még a Tanácsban folynak a tárgyalások. A panaszos elfogadja, hogy a Tanács bizalmasan kezelheti a küldöttségek neveit, és hogy a Tanács vitáihoz előkészített bizottsági munkaanyagokat a Tanács saját dokumentumaihoz hasonlóan kell kezelni. Az ombudsman ennek következtében azt kívánta kideríteni a dokumentumok vizsgálata során, hogy a Tanács által törölt információk lehetővé tennék-e egy szakértő számára a küldöttségek vagy a Bizottság képviselői álláspontjainak azonosítását olyan ügyekben, melyekről még tárgyalásokat folytatnak a Tanácsban.

Az ombudsman a vizsgálat eredményeként a következőket állapította meg:

Utalások a nevesített küldöttségekre vagy a Bizottság képviselőire

A vizsgált dokumentumokban a nevesített küldöttségekre vagy a Bizottság képviselőire történő utalások három formában fordulnak elő: (i) lábjegyzetben, (ii) zárójeles utalásban a szövegben, vagy (iii) bevezető szövegben, mint például „A(z) (xx) küldöttség álláspontja szerint...”, vagy „A(z) (xx) küldöttség úgy gondolja, hogy...”.

A nevesített küldöttségekre vonatkozó összes lábjegyzetet törölték, míg a legtöbb esetben a vonatkozó szöveget nyilvánosságra hozták. Általában a törölt lábjegyzetek csak a küldöttségek azonosítására vonatkozó adatokat tartalmazták, illetve azt, hogy az adott küldöttség javasolta, elfogadta, visszautasította vagy fenntartását fogalmazta meg a szövegben olvasható állásponttal kapcsolatban. Kivételt képez az 12241/01 sz. dokumentum 3. oldalán lévő lábjegyzet. Ezt az egyet leszámítva a lábjegyzetek törlése a minimálisan szükséges lépést jelenti a küldöttségek kilétének elrejtése érdekében.

A legtöbb olyan esetben, amikor a nevesített küldöttségekre történő utalás a (ii) vagy (iii) példa szerint történik, a szóban forgó teljes bekezdést törölték. Ezzel ellentétben a 13385/00 sz. dokumentum 19., 33., 44., 50-51. és 69. bekezdéseit azok teljességében nyilvánosságra hozták anélkül, hogy törölték volna a nevesített küldöttségekre és/vagy a Bizottság képviselőire való utalásokat. Ugyanakkor nem fordul elő olyan eset, amikor a Tanács csupán a küldöttségre és/vagy a Bizottság képviselőire való utalásokat törölte, a szöveg többi részét pedig hozzáférhetővé tette.

Csupán egyetlen esetben erősíti meg az ombudsman, hogy az érintett kategóriában a törölt bekezdésnek az utaláson túli része azonosíthatóvá teszi a küldöttsége(ke)t: a 13385/00 sz. dokumentum 36. bekezdésében.

Olyan törölt szöveg, mely nem tartalmaz utalást nevesített küldöttségre vagy a Bizottság képviselőire

A Tanács törölte egyes dokumentumok, bekezdések vagy bekezdésrészek adott részeit, melyek nem tartalmaznak utalást nevesített küldöttségekre vagy a Bizottság képviselőire. Néhány bekezdés, bár nem mind, olyan mondatokat tartalmaz, mint például: „néhány küldöttség álláspontja szerint...” vagy „a küldöttségek álláspontja szerint...”. Más esetekben a törölt szövegrész az Elnökség kompromisszumos javaslatát tartalmazza.

Az ombudsman nem erősítheti meg, hogy a szóban forgó utalási kategóriában bármely törölt szövegrész lehetővé tenné adott küldöttség(ek) vagy a Bizottság képviselői álláspontjának azonosíthatóságát. Bár a Tanács szakértő általi azonosításra utal, ez valószínűtlennek tűnik a törölt szövegrészek jellegéből adódóan.

Összegzés

A vizsgálat alapján az ombudsman úgy véli, hogy legalább a következő szövegrészek törlése nem indokolható azzal, hogy azok nyilvánosságra hozatala lehetővé tenné egy szakértő számára a küldöttségek vagy a Bizottság képviselőinek álláspontjai azonosítását olyan ügyekben, melyekről még folyik a tárgyalás a Tanácsban.

1224/01 sz. dokumentum: lábjegyzet a 3. oldalon (kivéve a küldöttség nevét); 17-21. és 23-27. bekezdések.

10022/01 sz. dokumentum: 29-36. oldalak (a tagállamok versenytörvényei fő előírásainak tényszerű összehasonlítása az EK 81-82. cikkeivel).

13798/00 sz. dokumentum: 5-8. és 9-10. bekezdések (részleges törlés), 14.-15. bekezdések.

12856/00 sz. dokumentum: 2-3. bekezdések (részleges törlés).

13385/00 sz. dokumentum: 2. bekezdés.

5843/01 sz. dokumentum: 4-5. bekezdések.

6024/01 sz. dokumentum: 4-5. bekezdések.

6622/01 sz. dokumentum: 3., 10., 11. bekezdések.

7692/01 sz. dokumentum: 12-18. bekezdések és a függelék.

6834/01 sz. dokumentum: 3. bekezdés (részleges törlés), 6., 8., 10. bekezdés.

A 13563/01 sz. dokumentum két részre osztható: a folyamatról való jelentésre és a függelékre. A vizsgálat alapján az ombudsman véleménye szerint a 6., 8., 10-12., 19-20. és 22. bekezdéseket is hozzáférhetővé tehetnék volna anélkül, hogy bárki számára lehetővé tennék az adott küldöttség(ek) vagy a Bizottság képviselői álláspontjának azonosíthatóságát. A 13563/01 sz. dokumentum II. függelékében (rendeletre vonatkozó elnökségi kompromisszum szövege) úgy tűnik nincs alapja a hozzáférhető (a lábjegyzetek kivételével) és a törölt szövegrészek közötti különbségtételnek, leszámítva, hogy ez utóbbi politikailag kényesebb kérdésekkel foglalkozik. A törölt szövegrész hozzáférhetővé tétele - az ombudsman véleménye szerint -, ide nem értve a lábjegyzeteket, nem tenné lehetővé senki, akár egy szakértő számára sem az adott küldöttség(ek) vagy a Bizottság képviselői álláspontjának azonosíthatóságát. Ugyanez vonatkozik az 5158/01 sz. dokumentumra is, mely egy rendeletre vonatkozó korábbi javaslatot tartalmaz.

További adatok kérése

A fentiek tükrében az ombudsman megkérte a Tanácsot, hogy értékelje újra a fentebb említett törölt szövegrészekkel kapcsolatos álláspontját, és tájékoztassa őt arról, hogy kész-e a szóban forgó anyagok hozzáférhetővé tételére a panaszos számára.

A Tanács válasza

Válaszában a Tanács kijelentette, hogy 2002. november 26-ai ülésén politikai megállapodásra jutott a rendelet-tervezet tekintetében. A fejlemények tükrében a Tanács úgy vélte, hogy a dokumentumok immáron teljes körűen hozzáférhetővé tehetők a panaszos számára.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos megállapította, hogy úgy tűnik, a Tanács megszüntette a panasz okait azáltal, hogy hozzáférhetővé tette a szóban forgó dokumentumokat. Ugyanakkor csalódottságát fejezte ki amiatt, hogy a rendelet elfogadása előtt nem férhetett hozzá a dokumentumokhoz. A panaszos megköszönte az ombudsmannak ügye felkarolását.

A HATÁROZAT

1 Egyes dokumentumokhoz való teljeskörű hozzáférés megtagadása

1.1 A Tanács csak részleges hozzáférést biztosított a panaszos számára az EU versenyeztetési eljárásainak korszerűsítésével kapcsolatos dokumentumokhoz. A panaszos állítása szerint a Tanács több anyagot törölt, mint az indokolt lett volna azon érvelése alapján, miszerint a különböző küldöttségek álláspontjai bizalmas voltának fenntartása szükséges az adott, még tárgyalás alatt lévő témakörben. A panaszos elfogadta, hogy a Tanács bizalmasan kezeli a küldöttségek neveit, de érvelése szerint az álláspontok tartalmi részét hozzáférhetővé kellene tenni a szóban forgó dokumentumok egyéb részeivel együtt.

1.2 A dokumentumok adott részeihez való hozzáférés megtagadásáról szóló döntését a Tanács az 1049/2001⁶⁰ sz. rendelet 4. cikk (3) bekezdés első szakaszára hivatkozva tartotta indokoltnak. A Tanács szerint a kérdéses javaslat számos rendkívül kényes és vitatható kérdést vet föl, melyekről a Tanácson belül politikai szinten még nehéz tárgyalások folynak. Az adott körülmények között a Tanács tagjai és a Bizottság képviselői által a tárgyalások során képviselt előzetes álláspontok tartalmának korai közzététele, melyek egy szakember számára még a világos azonosíthatóság hiányában is egyértelműen hozzárendelhetők a különböző küldöttségekhez, hátrányosan érintené az intézmény azon képességét, hogy kompromisszumos megoldást találjon az adott kérdésekben, és ezáltal meghíúsítaná a fontos jogszabályokra vonatkozó szövegek általános elfogadására irányuló törekvéseit.

1.3 Annak tükrében, hogy a panaszos elfogadta a Tanács azon érvelését, miszerint bizalmasan kezeli a küldöttségek neveit, az ombudsman a szóban forgó ügyben arra összpontosított, hogy vajon a Tanács több szövegrészt törölt-e, mint amennyi a cél érdekében szükséges volt.

1.4 A szóban forgó dokumentumok vizsgálata után az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy bizonyos törléseket a Tanács érvelése nem igazol. Az ombudsman értesítette a Tanácsot részletes észrevételeiről, és megkérte, hogy értékelje újra álláspontját.

1.5 Válaszában a Tanács megállapította, hogy 2002. november 26-ai ülésén politikai megállapodásra jutott a rendelet-tervezet⁶¹ tekintetében. A fejlemények tükrében a Tanács úgy vélte, hogy a dokumentumok immáron teljes körűen hozzáférhetővé tehetőek a panaszos számára.

1.6 Észrevételeiben a Tanács válaszára a panaszos csalódottságát fejezte ki amiatt, hogy a rendelet elfogadása előtt nem férhetett hozzá a dokumentumokhoz. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy észrevételeznie szükséges a panaszos a Tanács által elkövetett hivatali visszasságával kapcsolatos állításait.

1.7 Az ombudsman megvizsgálta azon dokumentumokat, melyekhez a Tanács csak részleges hozzáférést biztosított a panaszos számára. Az ombudsman úgy véli, hogy nem állja meg a helyét a Tanács azon állítása, miszerint a törölt részek nyilvánosságra hozatala lehetővé tenné a küldöttségek

⁶⁰ „Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez nyomós közérdek fűződik.”

⁶¹ A Tanács 2002. december 16-án fogadta el a rendeletet: A Tanács 2002. december 16-ai 1/2003/EK rendelete a Szerződés 81. és 82. cikkeiben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról, 2003 HL L1/1

vagy a Bizottság képviselői álláspontjainak azonosítását olyan ügyekben, melyekről még tárgyalások folynak a Tanácsban. Ez kimeríti a hivatali visszásság fogalmát, az ombudsman pedig alább kritikai megjegyzést tesz.

1.8 Az ombudsman úgy véli, hogy részéről további vizsgálatra nincs szükség, mivel a Tanács immáron teljes körű hozzáférést biztosított a panaszos számára a szóban forgó dokumentumokhoz, miután a 2002. november 26-ai ülésén megállapodásra jutott a rendelet-tervezettel kapcsolatban.

2 Hozzáférés a Bizottság munkaanyagaihoz

2.1 A panaszos állítása szerint Tanács érvelése nem indokolja az adott bizottság munkaanyagaiból a szövegrészek eltávolítását. Az ombudsman emlékeztet rá, hogy kritikai megjegyzést tett a szóban forgó dokumentumokból történt törlések mértékével kapcsolatosan. A panaszos ezen állítása ezért csak arra vonatkozik, hogy a Tanács indokolása alkalmazható-e bármilyen módon a Bizottság munkaanyagaira.

2.2 A Tanács érvelése szerint a szóban forgó bizottsági dokumentumok a Bizottság hivatalai által készített nem hivatalosnak számító, a Tanácsban szervezett munkacsoportban megvitatásra kerülő munkaanyagok, melyeket arra szántak, hogy a Bizottság javaslatával kapcsolatosan azokat a kérdéseket tisztázzák, amelyeket a Bizottság nem hagyott jóvá a Biztosok Testülete szintjén, illetőleg amelyeket véleményezésre sem javasoltak.

2.3 Észrevételeiben a panaszos hajlandó elfogadni, hogy a Tanács tárgyalásaira előkészített bizottsági munkaanyagokat hasonlóan kell kezelni, mint a Tanács saját dokumentumait. Úgy tűnik ezért, hogy a panaszos panaszának ezen részét visszavonja.

3 A Tanács internetes dokumentumjegyzéke

3.1 A panaszos állítása szerint a Tanács internetes dokumentumjegyzéke elégtelen információkat tartalmaz.

3.2 A Tanács kifejtette, hogy az internetes dokumentumjegyzékben a felhasználó könnyedén hozzájuthat a dokumentum fejlécében található összes információhoz, beleértve annak létrehozójára, címettjére, a dokumentum kategóriájára, valamint a témakörre vonatkozó adatokat. A Tanács készen áll megvizsgálni a nyilvános dokumentumjegyzék felhasználóbarát voltának fejlesztését.

3.3 Észrevételeiben a panaszos megállapította, hogy észrevételeit segítő szándékkal tette, és nem kívánja a kérdés további vizsgálatát. Néhány javaslatot is tett annak megvilágítására, hogy mit is értett pontosan az „egyedien értékes információforrás” alatt. Az ombudsman tájékoztatásul továbbította a panaszos javaslatait a Tanácsnak.

3.4 A fentieket figyelembe véve, az ombudsman nem tapasztalt visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

4 Összegzés

Az ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálatai alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

Az ombudsman megvizsgálta azon dokumentumokat, melyekhez a Tanács csak részleges hozzáférést biztosított a panaszos számára. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem állja meg a helyét a Tanács azon állítása, miszerint a törölt részek nyilvánosságra hozatala lehetővé tenné a küldöttségek vagy a Bizottság képviselői álláspontjainak azonosítását olyan ügyekben, melyekről még tárgyalások folynak a Tanácsban. Ez kimeríti a hivatali visszásság fogalmát.

Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy részéről további vizsgálatra nincs szükség, mivel a Tanács immáron teljes körű hozzáférést biztosított a panaszos számára a szóban forgó dokumentumokhoz, miután a 2002. november 26-ai ülésén megállapodásra jutott a rendelet-tervezettel kapcsolatban. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A TANÁCS FELELŐSSÉGE MEGBIZONYOSODNI ARRÓL, HOGY AZ EURÓPAI UNIÓ RENDŐRI MISSZIÓJA SZARAJEVÓBAN TISZTELETBEN TARTJA AZ ALAPVETŐ JOGOKAT

A Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 1200/2003/OV számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

Az Európai Unió Rendőri Missziója (EUPM) Tervezési csoportjának vezetése indoklás nélkül és be nem bizonyított állításokra alapozva megszüntette a panaszos munkaszerződését. Ez sértette a panaszos védekezéshez való jogát.

A panaszos tiltakozott az eljárás ellen, melyet egy, a Tervezési csoportnak írt, 2002. november 19-én kelt levél követett. Az EUPM Tervezési Csoportjának vezetője 2002. november 26-án kelt válaszában jelezte, hogy a panaszos munkaszerződését nem megfelelő viselkedése miatt szüntették meg, és mert az EUPM Tervezési Csoportjának erkölcsi világképével ellentétes módon cselekedett, valamint a misszió professzionális tagjaként megszegte kötelezettségeit.

2002. december 17-én a panaszos panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz (hiv. szám: 2188/2002/OV). Mindazonáltal ez a panasz elfogadhatatlan volt, mivel a panaszos előzetes igazgatási eljárást nem kezdeményezett a Tanácsnál panasz ügyében. Az ombudsman azt tanácsolta a panaszosnak, hogy írjon a Tanácsnak. A panaszos saját bevallása szerint ezután két ajánlott levelet is küldött a Tanácsnak, de nem kapott választ.

A panaszos a jelen panaszt 2003. június 26-án nyújtotta be az ombudsmanhoz. A panaszos azt állította, hogy az EUPM-mel kötött szerződését indokolatlanul és be nem bizonyított állításokra alapozva mondták fel, és a Tanács nem válaszolt az ügyben írott két ajánlott levelére sem. Azt igényelte, hogy a Tanács tisztázza az ellene felhozott állításokat, és hogy kapja meg 2002. december hóra esedékes teljes fizetését.

A VIZSGÁLAT

A Tanács véleménye

Rövid véleményében a Tanács úgy érvelt, hogy Főtitkársága sem a panaszos kinevezésekor, sem elbocsátásakor nem avatkozott be az ügybe. A panaszost közvetlenül az EUPM Tervezési csoportja alkalmazta hatáskörének megfelelően, mely hatáskörrel a Tanács 2002. március 11-ei, az Európai Rendőri Misszióval kapcsolatos együttes fellépése ruházta fel.⁶² Olyan okok miatt bocsátották el, melyekről a Tanács Főtitkárságának nem volt tudomása.

A Tanács együttes fellépése 2. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy „a Tervezési csoport magában foglalja a Misszió rendőri vezetőjét/a Tervezési csoport vezetőjét és a misszió szükségleteiből származó funkciók ellátásához szükséges személyzetet”. Szükségletei szerint az EUPM szerződéses alapon alkalmazhat nemzetközi civil személyzetet.⁶³ Mindazonáltal a misszió vezetőjének/a rendőrbiztosnak a feladata, hogy az EUPM felett operatív parancsnoki feladatokat gyakoroljon, hogy közben tartsa a működés napi ügymenetét,⁶⁴ és rendelkezzen az ebből következő hatáskörrel. Ebbe a hatáskörbe beletartozik a szerződéses személyzet alkalmazása és esetleges elbocsátása, ahogy az a panaszos esetében is történt.

⁶² HL L 70/1, 2002. március 13.

⁶³ A Tanács 2002. március 11-ei, az Európai Rendőri Misszióról szóló együttes fellépése, 5. cikk (3) bekezdés.

⁶⁴ A Tanács 2002. március 11-ei, az Európai Rendőri Misszióról szóló együttes fellépése, 4. cikk (1) bekezdés és 7. cikk 3. francia bekezdés.

A fentiekből kitűnik, hogy az EUPM szerződéses személyzetét nem a Tanács Főtitkársága alkalmazza (és esetlegesen bocsátja el).

A panaszos észrevételei

A panaszos fenntartotta panaszát. Kijelentette, hogy már levelezésbe kezdett brüsszeli ügyvédekkel.

A HATÁROZAT

1 Az ombudsman vizsgálati hatásköre

1.1 Amikor az ombudsman egy közösségi intézménnyel vagy testülettel fennálló szerződéses viszonyral kapcsolatos panasszal foglalkozik, arra korlátozza vizsgálódását, hogy a közösségi intézmény vagy testület koherens módon és kielégítően beszámolt-e cselekedeteinek jogalapjáról és hogy miért véli úgy, hogy a szerződéssel kapcsolatos álláspontja kellően indokolt. Ez esetben az ombudsman úgy zárja le vizsgálatát, hogy megállapítja, hivatali visszasság esete nem állapítható meg

1.2 Az ombudsman határozata egy szerződéssel kapcsolatos ügyben nem befolyásolja a felek azon jogát, hogy ezután a vitát megfelelően kivizsgáltassák és egy illetékes bíróságon megfelelően rendezzék.

2 A szerződés indokolás nélküli és nem bizonyított állításokra alapozott felmondása

2.1 A panaszos azt állította, hogy az Európai Unió szarajevói Rendőri Missziójával (EUPM) kötött szerződését indokolatlanul és nem bizonyított állításokra alapozva mondták fel. A panaszos szerint megsértették a védekezéshez való jogát.

2.2 A Tanács úgy érvelt, hogy Főtitkársága sem a panaszos kinevezésekor, sem elbocsátásakor nem avatkozott be az ügybe. A panaszost közvetlenül az EUPM Tervezési Csoportja alkalmazta hatáskörének megfelelően, mellyel a Tanács 2002. március 11-ei, az Európai Rendőri Misszióról szóló együttes fellépése ruházta fel. Olyan okok miatt bocsátották el, melyekről a Tanács Főtitkárságának nem volt tudomása.

2.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy az Európai Unió Rendőri Misszióját a Tanács 2002. március 11-ei együttes fellépése hozta létre⁶⁵. Az együttes fellépés 4.1 cikke úgy rendelkezik, hogy a misszió vezetője/a rendőrbiztos gyakorolja az EUPM feletti operációs parancsnoki feladatokat, valamint közben tartja az EUPM működésének napi ügymenetét. A 4.4-es cikk úgy rendelkezik, hogy a misszió vezetője/a rendőrbiztos feladata a személyzet fegyelmi ellenőrzése. Az EU és Bosznia-Hercegovina (BiH) között létrejött, az EUPM boszniai tevékenységéről szóló megállapodás⁶⁶ 3.2 cikke úgy rendelkezik, hogy a misszió vezetője/a rendőrbiztos a főtitkárnak/a közös kül- és biztonságpolitika főképviseelőjének az Európai Unió boszniai különmegbízottján keresztül tesz jelentést.

2.4 A fenti intézkedések fényében az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Tanács a felelős azért, hogy az EUPM intézkedései a jogállamiság alapelvét és az Európai Unió által elismert alapvető jogokat figyelembe vegyék.

2.5 Az ombudsman alaposan áttanulmányozta a részére a panaszos és a Tanács által átadott dokumentumokat. E bizonyítékok alapján úgy tűnik, az ügyre vonatkozó tényállás a következő:

- (i) A panaszos alkalmazásáról szóló szerződését 2002. június 26-án írta alá az EUPM Tervezési csoportja a Tanács 2002. március 11-ei az EUPM-mel kapcsolatos közös fellépése 5.3 cikkével

⁶⁵ HL L 70/1, 2002. március 13.

⁶⁶ HL L 293/2, 2002. október 29.

összhangban, amely kimondja: „az EUPM nemzetközi civil személyzetet és helyi személyzetet szükségletei szerint, szerződéses alapon alkalmaz”. A szerződés 2002. július 1-jétől december 31-éig tartott.

- (ii) A panaszos szerződésének felbontása fegyelmi intézkedésként történt. A panaszos által elküldött dokumentáció tartalmazott egy, az EUPM Tervezési csoportjának jogi tanácsadójától származó, 2002. november 12-én kelt feljegyzést „Javaslat fegyelmi ügyben” címmel. Ez a feljegyzés megemlíti, hogy a helyettes rendőrbiztos összeállított egy belső vizsgálati jelentést a panaszos állítólagos kötelességmulasztásával kapcsolatosan. Az állítólagos kötelességmulasztás a panaszos feltételezett viszonya volt egy moldáviai asszonnyal, aki illegálisan tartózkodott Bosznia-Hercegovinában, ahol két bárban dolgozott táncosként, és akinek a panaszos állítólag fizetett „szolgálatiért”. A feljegyzés, amely szintén „üzletszerű szexuális természetű beszerzést” említ, így végződik: „(...) miután az EUPM tagja és így kötelezettséget vállalt, hogy nem segít elő semmilyen illegális tevékenységet, [a panaszosnak] tartózkodnia kellett volna attól, hogy X. asszonnyal bármiféle érzelmi/romantikus kapcsolatot létesítsen. Mivel figyelmen kívül hagyta az illő és tartózkodó magatartást e tekintetben, veszélyeztette az EUPM Tervezési csoportjának feddhetetlen jó hírét”.
- (iii) A jogi tanácsadó következtetése és javaslata az volt, hogy „[a panaszos] viselkedése komolyan eltért munkaszerződéséből következő kötelezettségeitől. [A panaszos] súlyosan veszélyeztette az EUPM Tervezési csoportjának jó hírét. Cselekedetei e tekintetben súlyos kötelességmulasztást eredményeztek. Az EUPM TCS biztosának azt tanácsoljuk, hogy [a panaszos] szerződését azonnali hatállyal szüntesse meg”. A szerződés megszüntetésének jogi alapjaként a jogi tanácsadó a szerződés 15. bekezdésére hivatkozott, amely úgy rendelkezik, hogy „súlyos kötelességmulasztás esetén az Alkalmazó fenntartja a jogot, hogy az Alkalmazott szerződését előzetes írásos értesítés nélkül felbontsa.” A Misszió rendőrfőnöke úgy döntött, hogy a panaszos szerződését 2002. december 8-ai hatállyal felbontja.

2.6 Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke (a helyes igazgatáshoz való jog) magában foglalja minden személy jogát ahhoz, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. Az ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy tűnik, hogy a panaszos nem kapott lehetőséget nézetei kifejtésére a feltételezett tényekkel kapcsolatban, amelyek alapján ellene a fegyelmi eljárást indították. Ez a hivatali visszasság egyik esetének minősül. Mivel a panaszos szerződését több mint egy éve felbontották, nem lenne helyénvaló békés megoldást ajánlani. Az ombudsman ezért az alábbi kritikai megjegyzést teszi.

3 A panaszos igényei

3.1 A panaszos azt igényli, hogy a Tanács tisztázza az ellene felhozott állításokat és hogy kapja meg 2002. december hónapra esedékes teljes fizetését.

3.2 Az ombudsman szerint a leghasznosabb az lenne, ha a panaszos egyenesen a Tanácsnak címezné követeléseit, mely így mérlegelhetné azokat az ombudsman a fenti 2.6 pontban leírt összegzése fényében. A Tanács esetleges nem kielégítő válasza esetén a panaszosnak lehetősége lenne vagy az illetékes bíróság elé vinni az ügyet, vagy új panaszt benyújtani az európai ombudsmanhoz.

4 Válasz elmulasztása

4.1 A panaszos azt állította, hogy a Tanács nem válaszolt két ajánlott levelére, melyeket elbocsátásának ügyében írt. A Tanács nem kommentálta ezt a pontot, csupán azt jegyezte meg, hogy nem avatkozott be az ügybe sem a panaszos alkalmazásakor, sem elbocsátásakor.

4.2 Az Ombudsman Hivatala arra kérte a panaszost, hogy mutassa be a Tanácsnak küldött két ajánlott levelének másolatát. A panaszosnak az egyik ajánlott levél másolata nem állt rendelkezésére. Ami a másik, 2003. március 18-ai keltezésű levelet illeti, úgy tűnik, hogy 2003. március 19-én adták fel ajánlva a Tanács Főtitkárságának Főigazgatósága egyik egységvezetőjének (Személyzeti és adminisztrációs főosztály).

4.3 A helyes igazgatás alapelvei megkövetelik, hogy az intézmények válaszoljanak az állampolgárok által küldött levelekre⁶⁷. A jelen esetben úgy tűnik, hogy a Tanács a panaszos leveleire nem válaszolt és nem is indokolta meg, hogy miért nem válaszolt. Ez a hivatali visszasság egyik esete és az ombudsman az alábbi kritikai megjegyzést teszi.

5 Összegzés

Az ombudsman által e panaszbeadvány 2. és 4. részében lefolytatott vizsgálata alapján a következő kritikai megjegyzéseket szükséges megtenni:

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke (a helyes igazgatáshoz való jog) magában foglalja minden személy jogát ahhoz, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák. Az ombudsman rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy tűnik, hogy a panaszos nem kapott lehetőséget nézetei kifejtésére a feltételezett tényekkel kapcsolatban, amelyek alapján ellene a fegyelmi eljárást indították. Ez a hivatali visszasság egyik esetének minősül.

A helyes igazgatás alapelvei megkövetelik, hogy az intézmények válaszoljanak az állampolgárok által küldött levelekre⁶⁸. A jelen esetben úgy tűnik, hogy a Tanács a panaszos leveleire nem válaszolt és nem is indokolta meg, hogy miért nem válaszolt. Ez a hivatali visszasság egyik esetének minősül.

Mivel az ügy ezen vonatkozásai a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárással kapcsolatosak, az ügy békés megoldására való törekvés nem helyénvaló. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.4.3 Az Európai Bizottság

TÉVES INFORMÁCIÓ SZOLGÁLTATÁSA PÁLYÁZATI ELJÁRÁS SORÁN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1351/2001(ME)(MF)BB számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A 2001 szeptemberében benyújtott panasz alapján a panaszos - az Integration GmbH konzorcium projektvezetője - a EuropeAid/112404/C/SV (1. tétel), A projektek kivitelezésének ellenőrzése (a Tacis és a Balkans esetében) című pályázattal kapcsolatban élt panasszal, melyet a konzorcium nevében nyújtott be.

Az Európai Bizottság 2001. június 5-én A projektek kivitelezésének ellenőrzése (a Tacis és a Balkans esetében) néven, négy másik tétellel együtt szolgáltatási szerződést hirdetett meg. 2001. július 9-én az Integration GmbH konzorcium ajánlatot nyújtott be a Bizottság EuropeAid Együttműködési Irodájához a EuropeAid/112404/C/SV (1. tétel) pályázati felhívásra.

2001. június 18-án, még az ajánlat benyújtása előtt, más ajánlattevőkkel együtt a panaszos tisztázni kívánta a Bizottsággal a feladatmeghatározás néhány pontját. A panaszosnak a Bizottsághoz intézett egyik kérdése a pénzügyi értékeléssel volt kapcsolatos. A panaszos azt kívánta megtudni, hogy a pénzügyi értékelést a Bizottság egységár vagy teljes ár alapján hozza meg. 2001. június 20-án a Bizottság azt válaszolta a panaszosnak, hogy „a pénzügyi ajánlat értékelése egységár/fix költségek

⁶⁷ A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe, 13. bekezdés.

⁶⁸ A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe, 13. bekezdés.

és díjak alapján történik” (a „Költségtagolás és pénzügyi ajánlat” című értelmező levél B pontja). Következésképpen a panaszos ajánlatát arra a feltevésre alapozta, hogy a pénzügyi értékelést egységár alapján ítélik meg. A panaszos javaslata nagyszámú „szakértői munkanapot” tartalmazott, mivel feltételezte, hogy a szakértői munkanapok magas száma nem okoz automatikusan hátrányt az ajánlattevő számára, ha az ajánlat egységáron alapul.

2001. szeptember 7-én a panaszos olyan híreszteléseket hallott, miszerint a teljes ár alapján hozott döntés következtében elvesztette a pályázatot, illetve, hogy más ajánlattevő nyerte azt meg, mivel annak javaslata lényegesen kevesebb „szakértői munkanapot” tartalmazott. Ezt követően, 2001. szeptember 11-én a panaszos levélben fordult a Bizottsághoz az ajánlati ár értékelési módszerének tisztázása érdekében. A Bizottság megkeresésekor a panaszosnak azt mondták, hogy második levelére nem fognak válaszolni. A szerződést hat hónapra egy másik ajánlattevőnek ítélték meg.

Az ombudsmanhoz intézett panaszában a panaszos lehetséges szabálytalanságokat hoz fel az ajánlat kezelésével kapcsolatban.

A panaszos igényeit a következő pontokban lehet összefoglalni:

A panaszos tudni kívánja, hogy az értékelés valóban egységáron történt-e meg.

Ha az értékelés a teljes ár alapján történt, a Bizottság függessze fel az eljárást és vizsgálja meg, hogy a jogtalan értékelési módszer hibás ajánlati sorrendet eredményezett. Ha ez beigazolódik, a javaslatokat az egységár alapján újra kell értékelni.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A panaszra reagálva a Bizottság véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A panaszos a Bizottság különböző szervezeti egységeivel az ajánlattételi időszak során többször kapcsolatba lépett. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panaszos viselkedése az ajánlattételi eljárás során bizalmas információkhoz való hozzájutási kísérletként értelmezhető. Sőt, a Bizottság kifejezésre juttatta, hogy „mélyen elítéli a panaszos azon viselkedését, mellyel befolyásolni igyekezett az elbírálási eljárást (...). Úgy tűnik, a panaszt csupán annak érdekében nyújtották be, hogy befolyásolják a Bizottság szervezeti egységeit a pályázati eljárás során”.

A szerződést a hatályos eljárási szabályok, különösen az Eljárási kézikönyv 4. része alapján ítélték oda. A panaszos ajánlatát kevésbé költséghatékony volta miatt utasították el.

A szerződés odaítélésének kritériumaival kapcsolatban az ajánlattételi felhívás leszögezi, hogy „a pénzügyi ajánlatnak tartalmaznia kell a következőket: a feladatmeghatározásban leírt szolgáltatások teljes költségvetését egy (az első) évre. A költségvetés képezi az ajánlat értékelésének alapját.” Az Eljárási kézikönyv 11.10.02. része meghatározza az ajánlatok pénzügyi értékelésének szabályait.

A panaszoshoz 2001. június 20-án eljuttatott értelmező levél B pontja nem használható annak szövegkörnyezete, illetve az ajánlattételi felhívás és az ajánlati dosszié rendelkezései figyelembevételével. Annak ellenére, hogy a szóban forgó értelmező levelet minden ajánlattevőhöz eljuttatták, a panaszos volt az egyetlen, aki az adott pontot az ajánlattételi eljárás kifogásolására használta, mely bizonyítja a rendelkezés logikus értelmezésének hiányát.

A szerződések ellenőrzésekor a pénzügyi értékelés minden esetben a teljes ár alapján történik. A szóban forgó eset soha nem merült fel korábbi ajánlattételi felhívások alkalmával. Mivel a panaszos volt a korábbi ellenőrzési rendszer sikeres ajánlattevője, elvárható, hogy tisztában legyen az ajánlattételi szabályokkal.

A Közbeszerzési és szerződési tanácsadó bizottság (Advisory Committee on Procurement and Contracts, továbbiakban: ACPC) 2001. szeptember 19-én kedvezően véleményezte a Bizottság döntését. A vélemény tanúsítja, hogy az ajánlattételek technikai és pénzügyi értékelése összhangban

volt az Eljárási kézikönyvben, az ajánlattételi rendelkezésekben és az értelmező levélben foglalt információkkal.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

Az ombudsmanhoz intézett beadvánnyal a panaszos úgy gondolta, hogy ezzel a megfelelő eljárást választotta.

A panaszos a Bizottság különböző szervezeti egységeivel a pályázati eljárás során többször kapcsolatba lépett. Tisztázatlan feladatmeghatározásra, a félrevezető értelmező levélre, illetve az elterjedt Tacis ellenőrzési módszerek megszegésére hivatkozva lehetséges hivatali visszasságra kívánta felhívni a Bizottság figyelmét. A panaszos nem kezdeményezett kapcsolatteremtést a Bizottsággal bizalmas információkhoz való hozzájutás érdekében. Ellenkezőleg, a Bizottság ACPC-hez eljuttatott ajánlásában fellelhető információk a konzorciumhoz különböző egyéb forrásokból jutottak el.

Éppen az ajánlattevő konzorciumban résztvevő öt vállalat tapasztalata volt az, amely arra készítette őket, hogy egy értelmező levelet kérjenek. A Tacis ellenőrzése és a globális ellenőrzés közötti alapvető különbségek ismerete készítette őket a Bizottság figyelmeztetésére. A panaszos tudta, hogy a globális ellenőrzés (2-5-ös tételek) esetében az évi ellenőrző látogatásokat pontosan meghatározzák és a pénzügyi értékelést teljes ár alapján hozzák meg. Ezzel szemben a Tacis ellenőrzése (1-es tétel) esetében a megkövetelt ellenőrzést csak nagyvonalakban határozták meg az útmutatásokban („az ellenőrző látogatások évenkénti gyakoriságát ... a projektvezetők egyéni követelményeinek megismerése után határozzák meg...”). Tudva, hogy hasonló esetekben, a Számvevőszék 16/2000-es Külön Jelentésével összhangban, a pénzügyi értékelést egységár alapján hozzák meg, a panaszos felvilágosítást kért a Bizottságtól.

Továbbá a panaszos azt állította, hogy a Bizottság által számára megküldött felvilágosításban szereplő „a pénzügyi ajánlat értékelése egységár/fix költségek alapján történik” kitétel nem lelhető fel a számára hozzáférhető dokumentumok egyikében sem. A hasonlóan tisztázatlan esetekben használandó módszerek számvevőszéki értelmezésével összhangban a panaszos javaslatát ennek megfelelően alakította ki.

A panaszos teljes mértékben egyetértett a Bizottsággal abban, hogy a felvilágosító levél szóban forgó mondatát annak teljes szövegkörnyezete figyelembevételével - beleértve az ajánlattételi felhívást és az ajánlati dossziét - kell értelmezni. Mindazonáltal a panasz célja nem korlátozódott az értelmező levélre, az az útmutatásban szereplő különböző bekezdésekre is vonatkozott.

A panasszal kapcsolatos véleményében a Bizottság az értelmező levélben megfogalmazott pénzügyi értékelési eljárás szabályaitól különböző értelmezésre hivatkozott. A Bizottság EuropeAid honlapján közzétett, az ajánlattevő vállalatok számára hozzáférhető dokumentáció nem tartalmaz ilyen Eljárási kézikönyvet. A panaszos javaslatát a 2001 januárjában kelt, „Gyakorlati útmutató az EK külső segélyekkel kapcsolatos szerződéskötési eljárásaihoz” című kiadványra alapozta, amely nem tartalmaz 11.10.02-es részt. A panaszos értelmezése szerint az útmutató a Külkapcsolatok Közös Hivatala által 1999. november 10-én elfogadott „Utasítások kézikönyve” című dokumentumon alapul. A panaszos azt feltételezte, hogy a Bizottság belső dokumentumra vagy az Utasítások kézikönyvének egy korábbi változatára hivatkozik.

Záró megjegyzésében a panaszos kijelentette, hogy „békés, házon belüli megoldást” keres az ügyben.

A panaszos további észrevételei

2002. május 30-án a panaszos további észrevételeket juttatott el az európai ombudsmanhoz. Ebben panaszának sürgősségét hangsúlyozta, hiszen a Bizottság a vitatott szerződést hat hónapra ítélte oda, 2002. június 15-ei lejárattal. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a vitát békésen kívánja megoldani.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ KÍSÉRLETEI

A békés megoldás lehetősége

A Bizottság véleményének és a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után az ombudsman előzetes döntése a Bizottság részéről hivatali visszásság lehetőségét állapította meg. A döntés okai összefoglalva a következők:

Az európai ombudsman megjegyezte, hogy az összes ajánlattevőnek kiküldött értelmező levélben a Bizottság azt állította, hogy a pénzügyi értékelést az egységár alapján végzi el. A pályázati eljárás szabályzata alapján az olyan értelmező levél, amelyet minden ajánlattevőhöz eljuttatnak, kötelező érvényű a Bizottságra nézve. Mindazonáltal későbbi véleményében a Bizottság azt állította, hogy az ellenőrző szerződések esetében, melyek közé a szóban forgó szerződés is tartozik, az értékelés mindig a teljes ár alapján történik. Az ombudsman megállapítása szerint a Bizottság azáltal, hogy az egységár alapján történő értékelés megelőlegezése után a teljes ár módszerét alkalmazta, nem tett eleget a pályázati eljárás szabályainak.

Emiatt az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének 5. bekezdése alapján 2002. július 15-én az ombudsman békés megoldásra tett javaslatot a Bizottságnak. Levelében az ombudsman felszólította a Bizottságot a szükséges lépések megfontolására a panaszos kielégítése és ezáltal a békés megoldás kialakítása érdekében, mely kiküszöböli az esetleges hivatali visszásságot.

A Bizottság válasza

2002. november 18-án kelt válaszában a Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy nem áll módjában elfogadni az európai ombudsman által javasolt megoldást. A Bizottság hivatalosan elutasította a panaszos észrevételeit és visszautasította, hogy hivatalát felelősség terhelné a panaszos részéről történt félreértelmezés miatt. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy hivatala a pályázati eljárás szabályaival és elvével összhangban működik.

A Bizottság kiemelte, hogy az európai ombudsmanhoz eljuttatott észrevételeiben a panaszos azt állítja, hogy javaslatát a „Gyakorlati útmutató az EK külső segélyekkel kapcsolatos szerződéskötési eljárásaihoz” című kiadványra alapozta. A Gyakorlati útmutató azonban a panaszos utalásával ellentétesen előírja, hogy a Bizottság csupán két típusú szolgáltatási szerződés esetén dönt két különböző pénzügyi értékelés segítségével.

Az egyik a teljes áras szerződés, mely esetében az egyetlen oldalból álló pénzügyi ajánlatnak tartalmaznia kell az ajánlattevő által javasolt teljes árat, összhangban az általa nyújtott szolgáltatások technikai ajánlatával.

A második típusú, díj alapú szerződés esetében az összehasonlítást a díj és a hozzá tartozó munkanapok szorzatából származtatott teljes mennyiség alapján végzik el. A pénzügyi ajánlatnak tartalmaznia kell a költségvetés tételes lebontását és a cash flow előrejelzést. A tanácsadó által javasolt szakértőknek ellenszolgáltatásként fizetendő díjakat, az előre nem látható kiadásokra előírányzott tartalékokkal együtt, a költségvetés tételes lebontásának kell tartalmaznia.

Annak ellenére, hogy javaslatát a Gyakorlati útmutatóra alapozta, a panaszos egy harmadik módszer használatát várta el a Bizottság hivatalától, mely az átlagos egységáras összehasonlításon alapul, melyről viszont a Gyakorlati útmutató nem rendelkezik. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a Számvevőszék 16/2000-es jelentése - amelyre a panaszos saját értelmezését igazolandó hivatkozott - leírja, hogy felhagytak az átlagos egységáron alapuló értékelési módszer használatával.

A Bizottság szerint a Gyakorlati útmutatóban előírt módszerekkel összefüggésben, valamint figyelembe véve, hogy a szerződés nem átalánydíjas szerződés, a hivatal által nyújtott értelmezés hangsúlyozta, hogy a két pénzügyi értékelési módszer közül az egységáras/fix költségek és díjak összehasonlításán alapuló értékelési módszert választják, nem pedig a teljes áron alapuló módszert. Következésképpen a Bizottság úgy értékelte, hogy az ajánlattevőket az előírt módszert illetően felvilágosították, illetve, hogy a pénzügyi értékelés megfelelt a pályázati eljárás szabályainak.

A Bizottság hangsúlyozta, hogy a 26 ajánlattevőből, akik mindannyian megkapták az értelmező levelet, a panaszos volt az egyetlen, aki félreértelmezte azt. A Bizottság szerint a hivatal által az odaítélési eljárásról nyújtott felvilágosítás az összes tételre értendő, ugyanakkor a panaszos négy másik tétellel kapcsolatban nyújtotta be ajánlatát, a pénzügyi értékelést pedig nem vitatta.

A panaszos észrevételei a Bizottság válaszával kapcsolatban

A panaszosnak a fenti véleménnyel kapcsolatos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

A Bizottság érvelése az értékelési módszerrel kapcsolatos zavaros állapot bizonyítéka. A Bizottság válaszában olyan dokumentumokra hivatkozott, amelyek nem hozzáférhetők a pályázati dokumentációban. Amennyiben a Bizottság a díjalapú szerződési eljárást kívánta követni, nem sikerült megfelelnie az ismételten idézett saját szabályainak.

A pályázati eljárás szabályai alapján az értelmező levél kötelező érvényű a Bizottságra nézve. Mindazonáltal a Bizottság által nyújtott „értelmezés” félrevezető volt, illetve nem alapult a Bizottság utasításain. A panaszos vitatta azon érvelést, miszerint az egységár-alapú módszer alkalmazásával felhagytak volna.

A panaszos szerint a Bizottság hitelrontást és rossz hírbe keverést kísérelt meg a panaszos ellen annak megemlékezésével, hogy a konzorcium volt az egyetlen a 26 ajánlattevő közül, amely panaszt nyújtott be. Ezzel szemben az 1-es tétel esetében mindössze két javaslatot értékelték. Nyilvánvaló, hogy a nyertes konzorciumnak nem volt oka panaszra.

Azzal, hogy a Bizottság nem tette meg a megfelelő lépéseket, a következő közvetlen és közvetett károkat okozta a panaszosnak:

(a) Vagyoni kár:

- a szolgáltatási szerződés elvesztése 3 évre;
- az ügy gyors lezárása reményében készenlétben tartott kulcsembereknek fizetett ellenszolgáltatás és „áthidaló honorárium”;
- az ellenőrző személyzet kilenc magasan képzett tagjának átpártolása a sikeres konzorciumhoz;
- a jogi tanácsadás igénybevételének költsége, illetve a Bizottság leveleire való válaszadás tekintélyes időmennyisége;

(b) Nem vagyoni kár:

a panaszos hírnevének és tisztességének megrontása a Bizottság majdhogynem személyeskedő hangvételű állításaiban.

A panaszos észrevételeit a gyors és békés megoldás sürgetése, valamint a hosszadalmas jogi vita elkerülése érdekében fogalmazta meg.

A HATÁROZAT

1 A Bizottság kifogása az ellen, hogy a panaszos az ombudsmanhoz folyamodott

1.1 A panasszal kapcsolatos véleményében a Bizottság kifejezte, hogy „mélyen elítéli a panaszos azon viselkedését, amellyel befolyásolni igyekezett az elbírálási eljárást. Úgy tűnik, a panaszos csupán annak érdekében nyújtott be panaszt, hogy befolyásolja a Bizottság szervezeti egységeit az ajánlattételi eljárás során.” Az európai ombudsman a kifogást azzal a ténnyel kapcsolatosan értelmezte, hogy a panaszos a pályázati eljárás végeredménye előtt fordult panasszal az európai ombudsmanhoz.

Az ombudsman szükségesnek érezte a Bizottság véleményének ezen pontjával kapcsolatban a következőket megjegyezni.

1.2 Az európai ombudsmanhoz címzett panasz benyújtásának jogát az EK alapszerződése, valamint az EU Alapjogi Chartája biztosítja. Az ombudsman nem tartja helyesnek, ha egy intézmény, amely ellen panaszt nyújtottak be, találgatásokba bocsátkozik arról, hogy egy állampolgár milyen okból dönt alapvető panasztételi joga gyakorlása mellett.

1.3 Az ombudsman kiemelte, hogy az ombudsmani vizsgálat nem halasztó hatályú az adminisztratív eljárásokra nézve, illetve az ombudsman nem érvénytelenítheti a szerződés odaítéléséről szóló döntést. Az ombudsmanhoz intézett panasz tehát nem hasonlítható a Bíróság Alcatel-ügyben meghozott rendelkezéseihez, mely esetben az ajánlattevő kérheti a szerződéskötési szerv döntésének felülvizsgálatát a pályázati eljárás során, azaz a szerződés megkötése előtt. Mindazonáltal azon ajánlattevőknek, akik bíróságon kívüli jogorvoslatot óhajtanak, lehetőségük van panaszt benyújtani az ombudsmanhoz a pályázat odaítélésének folyamata során észlelt hivatali visszasságokkal kapcsolatban.

1.4 Az adott összefüggésben az ombudsman hasznosnak találta megemlíteni, hogy jelen ügy is háttérként szolgál az ombudsman OI/2/2002/IJH számú hivatalból indított vizsgálatához az ajánlattevők rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről a Bizottság által meghirdetett pályázati eljárások során. A még folyamatban lévő, hivatalból indított vizsgálat nem foglalkozik a jelen ügy érdemi részével.

2 A pályázati eljárás során felmerült állítólagos szabálytalanságok

2.1 A panaszos azt állítja, hogy a pályázati eljárás során esetleges szabálytalanságok történtek. A panaszos tájékoztatást kér arról, hogy az értékelés valóban az egységárat vette alapul.

2.2 A Bizottság azzal érvelt, hogy a szerződést a hatályos eljárási szabályzat szerint ítélték oda, illetve a Közbeszerzési és szerződési tanácsadó bizottság kedvezően értékelte azt.

2.3 Ami az értékelés alapját illeti, a Bizottság véleménye szerint az ellenőrzési szerződések odaítélésekor az értékelést minden esetben a teljes ár alapján hozzák meg. Az ombudsman következőképpen úgy értékeli, hogy a Bizottság kielégítette a panaszos azon igényét, hogy hozzájusson a megfelelő információkhoz.

2.4 Az ombudsman megjegyezte, hogy az ombudsman által a békés megoldásra tett javaslatra a Bizottság válaszelevelében elismerte, hogy a panaszos által kért pályázati értelmezésre adott válaszában azt állította, hogy az értékelés során a teljes ár alapú módszert nem fogja használni. Mivel a Bizottság véleményében kifejtette, hogy az ellenőrzési szerződések esetében mindig a teljes ár módszert használja, úgy tűnik, hogy a Bizottság hibás információt nyújtott a panaszos által kért pályázati értelmezésre adott válaszában, következőképpen nem tett eleget a pályázati eljárás szabályzati előírásainak. Ez megalapozta a hivatali visszasság esetét, az ombudsman pedig az alábbi kritikai megjegyzést tette.

3 A panaszos igényei

3.1 A panaszos eredeti igénye az volt, hogy ha az értékelés a teljes ár alapján történt, a Bizottság függessze fel az eljárást és vizsgálja meg, hogy a jogtalan értékelési módszer hibás ajánlati sorrendet eredményezett. Ha ez beigazolódik, a javaslatokat az egységár alapján újra kell értékelni.

Észrevételeiben, melyeket az ombudsman által a békés megoldásra tett javaslatra küldött bizottsági válasza adott, a panaszos új kártalanítási igényt nyújtott be.

3.2 A panaszos eredeti igényeivel kapcsolatban az ombudsman emlékeztetett arra, hogy - mint azt fentebb, az 1.3. pontban megemlíti - az ombudsmani vizsgálat nem halasztó hatályú az adminisztratív eljárásokra nézve, illetve az ombudsman nem érvénytelenítheti a szerződés odaítéléséről szóló döntést. Továbbá az ombudsman megállapította, hogy a kérdéses pályázati eljárás szerződés odaítéléséhez vezetett, mely 2002. június 15-én megtörtént. Következőképpen

az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy már nem lehet megfelelni a panaszosnak az értékelés felfüggesztésére és felülvizsgálatára irányuló követelésének.

3.3 A panaszos által benyújtott új kártalanítási követelés kapcsán az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos gyors és békés megoldást sürgetett az ügyben. Az ombudsman mindazonáltal úgy látja, hogy nem volt lehetőség az ügy békés megoldására, mivel a Bizottság már korábban visszautasította az ombudsman békés megoldásra tett javaslatát. Az ombudsman következőképpen helyesnek látja lezárni az ügyet a fentebb említett 2.4. bekezdésben leírt hivatali visszasságot érintő kritikai észrevétellel, illetve a panaszos felé intézett azon javaslattal, hogy új kártalanítási igényt közvetlenül a Bizottsághoz nyújtson be. Az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos tisztában volt annak lehetőségével, hogy igénye érvényesítését jogi útra terelheti.

4 Összegzés

Az ombudsman jelen panaszra irányuló vizsgálatai alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

Az ombudsman megjegyzi, hogy az ombudsman által a békés megoldásra tett javaslatra a Bizottság válaszelevelében elismerte, hogy a panaszos által kért pályázati értelmezésre adott válaszában azt állította, hogy az értékelés során a teljes ár alapú módszert nem fogja használni. Mivel a Bizottság véleményében kifejtette, hogy az ellenőrzési szerződések esetében mindig a teljes ár módszert használják, úgy tűnik, hogy a Bizottság téves információt nyújtott a panaszos által kért pályázati értelmezésre adott válaszában, következőképpen nem tett eleget a pályázati eljárás szabályzati előírásainak. Ez a hivatali visszasság egyik esetének minősül.

A határozat 3.3. pontjában leírt okokra hivatkozva az ombudsman úgy látja, hogy nem volt lehetőség az ügy békés megoldására. Mivel a kritikai észrevétel múltbeli sajtóságos eseményekkel kapcsolatos eljárásra vonatkozik, az ombudsman nem tartja megfelelőnek az ügy további vizsgálatát. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

AZ IST PROGRAM MŰKÖDÉSE

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 221/2002/ME számú panaszbeadványról szóló határozat

2002 februárjában az MRA Consultants Limited csoport panaszt nyújtott be az ombudsmanhoz az Európai Bizottság ellen az IST program működésével kapcsolatban az ötödik keretprogramon belül. Összefoglalva, a panaszos állításaiban az IST program nem megfelelő működését, illetve a 2000. évben hibás értékelési szempontok használatát említi. A panaszos külön kiemelte, hogy 2000-ben az értékelés a partnerekénti finanszírozáson alapult, szemben az IST Pályázati útmutatóban említett felhasználónkénti finanszírozással. A panaszos az IST program magasabb szintű ügyintézését és hatékonyságát, illetve a megfelelő értékelési szempontok használatát kérte.

A Bizottság érvelése szerint rendkívül komolyan vette a panaszos állításait, ellenőrizte az értékelési folyamatot, annak szempontjait többször is elmagyarázta a panaszosnak. Az értékelés a Felhívás, a munkaprogram és az Értékelési kézikönyv szövegén alapult, következőképpen a megfelelő értékelési szempontokat használták. A Bizottság szerint a „partner” és a „felhasználó” fogalmak felcserélhetőek.

Az ombudsman azt állapította meg, hogy az Összefoglaló értékelési jelentés szerint a legjobb javaslat az öt alkalmazandó kritériumból a küszöbértéknek számító hármat nem teljesítette. Az öt említett kritérium megegyezik az Értékelési kézikönyvben szereplő, a felhívás esetében alkalmazandó kritériumokkal. Továbbá az ombudsman megjegyezte, hogy a Pályázati felhívás nem hivatkozott a Pályázati útmutatóra, mint kötelező érvényű dokumentumra, illetve, hogy maga a Pályázati útmutató is tartalmazza, nem helyettesíti a vonatkozó szabályokat és feltételeket. Az adott

körülmények figyelembevételével az ombudsman nem véli bizonyítotttnak, hogy a Bizottság hibás értékelési szempontokat alkalmazott volna.

Mindazonáltal az ombudsman kritikai észrevétel megtételét tartja szükségesnek a „felhasználó” és a „partner” fogalmak bizottsági alkalmazásával kapcsolatban. Az ombudsman emlékeztetett rá, hogy a helyes igazgatás elve megköveteli a Bizottságtól, hogy pontos információkat nyújtson az állampolgároknak. A Bizottságnak tehát kerülnie kell a félrevezető vagy szükségtelenül bonyolult információk közlését. Az ombudsman megjegyezte, hogy a köznyelvben a „felhasználó” és a „partner” fogalmak nem azonos jelentésűek. Az ombudsman szintén megjegyezte, hogy a szóban forgó programot nagyszámú, különböző jogi státuszú és többszörös kereszthivatkozású dokumentum szabályozza. Az adott körülmények figyelembevételével az ombudsman úgy véli, hogy a „felhasználó” és a „partner” fogalmak egymással felcserélhető bizottsági értelmezése az állampolgárokkal való világos kommunikáció újabb és szükségtelen akadályát képezi.

A SZERZŐDÉS MEGSÉRTÉSE MIATTI PANASZBEADVÁNYRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT MEGHOZATALÁNAK ELMULASZTÁSA (EK 226. CIKK)

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1237/2002/(PB)OV számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszbeadvány háttere egy, az ombudsmanhoz korábban benyújtott panasz (801/2000/(ME)PB), melyet a panaszos ugyanazon ügy kapcsán nyújtott be 2001. június 8-án. A korábbi panaszbeadványban a panaszos azt állítja, hogy az Európai Bizottság nem megfelelően járt el a Dánia ellen benyújtott, a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatban. A Szerződés megsértése miatti panaszbeadványt a Bizottsághoz intézték, amelyet annak Főtitkársága 1998 januárjában vett nyilvántartásba. A panaszos sérelme a dán hatóságokkal szemben összefoglalva az volt, hogy a más EU-tagországból származó importált használt személygépkocsik dániai adóztatása ellenkezik az EK-nak a termékek szabad áramlásával kapcsolatos alapelvével. Az állításra adott válaszában a Bizottság megjegyezte, hogy a Szerződés megsértése miatti panaszbeadvánnyal kapcsolatos végső álláspontja meghozatalát egy függőben lévő bírósági ügy késleltette, melynek végkifejletét a Bizottság meg kívánta várni. Az ombudsman elfogadta a Bizottság álláspontját, továbbá megjegyezte, hogy a Bizottság vállalta, hogy meghozza a panaszos 2001 októberi, a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatos határozatát, melyről tájékoztatja a panaszost és az ombudsmant.

2002. február 15-én a panaszos arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy panaszával kapcsolatban nem kapott semmilyen információt a Bizottságtól. Az ombudsman felszólította a Bizottságot, hogy adjon magyarázatot a panaszos állítására. A Bizottság azt válaszolta, hogy a késés új bírósági ügyek felmerülése, illetve néhány tagállam véleményezésének elmaradása miatt történt meg. A Bizottság ismételten kinyilvánította azon szándékát, hogy a panaszost értesíti a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatos határozatáról, ám ezúttal a Bizottság nem jelölt meg konkrét határidőt.

2002 júniusáig a panaszost még mindig nem értesítették a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványának bizottsági határozatáról. Ennek következtében benyújtotta ezen második, Bizottság elleni panaszbeadványát is az ombudsmanhoz.

A 2002 júniusában benyújtott panaszbeadványában a panaszos állítása szerint a Bizottság a helyes igazgatás elvével ellentétesen cselekedett azáltal, hogy nem alakított ki semmilyen álláspontot a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványban felhozott ügyekkel kapcsolatban. A panaszos azt kéri, hogy a Bizottság azonnal foglaljon állást a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványban felhozott ügyekkel kapcsolatban.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében beismeri, hogy a panaszos által felhozott kérdések közül hármat megválaszolatlanul hagyott:

1 Az első kérdés azon személygépkocsik hosszútávú, országhatárokon átívelő lízingjével kapcsolatos, melyeket Németországban regisztráltak, de Dániában kívánnak használni. A Bizottság tájékoztatta a panaszost, hogy szándéka szerint meg kívánta várni a C-451/99 Cura Anlagen GmbH ügygel kapcsolatos bírósági döntést, mielőtt bármilyen megoldást kezdeményez a személygépkocsik hosszútávú, határokon átívelő lízingjének szabályozásával kapcsolatban. A Bíróság határozatát 2002. március 21-én hozta meg. A Bizottság hamarosan a tagországokhoz fordul annak kiderítésére, hogy azok törvényei és szabályozásai összeegyeztethetők-e a bírósági határozattal.

2 A második kérdés a más EU-tagországból Dániába importált használt személygépkocsik dániai adóztatásával kapcsolatos. A Bizottság tájékoztatta a panaszost azon szándékáról, hogy meg kívánja várni a C-393/98 Gomes Valente ügyben meghozandó bírósági határozatot. Továbbá a Bizottság úgy döntött, hogy a C-101/00 Antti Siilin-ügy végeredményét is meg kívánja várni. Ez utóbbi ügyben a határozat csak nemrég, 2002. szeptember 19-én született meg. Továbbá 2001. június 1-jén a Bizottság közleményben figyelmeztette az összes tagországot a Bíróság Gomes Valente-ügyben hozott határozatának következményeire. A közleményre adott válaszában Dánia biztosította a Bizottságot arról, hogy törvényei megfelelnek a Gomes Valente-ügy határozatának. Mindazonáltal néhány tagállam még mindig nem válaszolt a szóban forgó közleményre. Mivel a Bizottság álláspontja szerint olyan ügyről van szó, melyet egy átfogó stratégia részeként kell kezelni, a Bizottság még nem tudta meghozni a panaszosnak a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatos határozatát.

3 A harmadik kérdés a Dániába importált használt személygépkocsik értébecslését végző személyek szakértelmével kapcsolatos. Az értébecslés döntő fontosságú az importált személygépkocsi után fizetendő dán regisztrációs adó összege szempontjából. A panaszos nem tette egyértelművé, hogy az értébecslést végző személyek magánszemélyek vagy hivatalos személyek. A Bizottság kapcsolatba fog lépni a panaszossal ezen kérdés tisztázása érdekében. Továbbá, ez a kérdés csak a panaszos által az ombudsmanhoz eljuttatott dokumentumokon keresztül jutott a Bizottság tudomására. Ha a panaszos közvetlenül a Bizottsághoz fordult volna, az ügyben sokkal gyorsabban lehetett volna eljárni.

Véleményét összegezve a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem mulasztotta el kötelezettségeinek teljesítését a panaszos felé. A Bizottság a panaszost személyesen értesíti a panaszbeadvánnyal kapcsolatos döntéséről. Mindazonáltal a választott ügymenet a probléma egyidejű megoldását célozza meg az összes tagállamban, az együttműködés, valamint a világos és egyszerű nyelvezetű közlemények segítségével.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy személyhiány miatt a fontos pénzügyi és jogi jelentőséggel bíró ügyekre kell összpontosítania. A Bizottság azt a tényt is kiemeli, hogy a szóban forgó kérdések nagyon összetettek, és a jog egy még nem harmonizált területéhez tartoznak, amelyben a bírósági határozatok képezik az egyedül létező jogi hivatkozási alapot.

A panaszos észrevételei

A panaszost felkérték, hogy észrevételezze a Bizottság véleményét. Válaszában, mely egy három oldalas levélből és igazoló dokumentumokból állt, a panaszos összefoglalva a következő észrevételeket tette:

1 A személygépkocsik hosszútávú, határokon átívelő lízingelésével összefüggő dán adózási szabályokkal kapcsolatban már létezik bírósági határozat az adott témában, illetve, hogy a Bizottság kötelessége azt Dániával betartatni.

2 A Dániába importált használt személygépkocsik dán adóztatásával kapcsolatban kiemelte, hogy a Bíróság már annyi világos határozatot hozott hasonló ügyekben, hogy a Bizottság nem mellőzheti tovább a határozatok dániai betartatását. Jelenleg ugyanis Dánia nem felel meg az előírásoknak. Egy használt személygépkocsi Dániába történő importjakor annak értékét túl magasan állapítják meg, így az importált személygépkocsik súlyosabb adózási terhet jelentenek, mint amekkorát a Dániában egyszer már újként eladott személygépkocsik adóvonzata jelent.

3 A Dániába importált használt személygépkocsik értékbecslését végző személyek szakértelmével kapcsolatban a panaszos több alkalommal is közvetlenül a Bizottsággal lépett kapcsolatba.

Végül a panaszos megkérdezi, hogy a Bizottság miért nem veszi komolyan panaszát, hiszen a dán hatóságok úgy tűnik, komolyan vették azt, 2003 végéig felmentve őt a szóban forgó adó megfizetése alól.

A HATÁROZAT

1 A Szerződés megsértése miatti panaszbeadványról szóló határozat meghozatalának elmulasztása

1.1 A panaszos állítása szerint a Bizottság a helyes igazgatás elvével ellentétesen cselekedett azáltal, hogy nem alakított ki semmilyen álláspontot a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványban felhozott ügyekkel kapcsolatban. A panaszos azt kéri, hogy a Bizottság azonnal foglaljon állást a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványban felhozott ügyekkel kapcsolatban.

1.2 A Bizottság érvelése szerint nem mulasztotta el teljesíteni a panaszossal szembeni kötelezettségeit. Mivel a választott ügymenet a személygépkocsik adóztatásának összes tagállambeli egyidejű megoldását tűzte ki célul, a Bizottság még nem tudta meghozni a panaszos Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatos határozatát. Mindazonáltal a Bizottság a panaszt személyesen fogja értesíteni a panaszbeadvánnyal kapcsolatos döntéséről. A Bizottság azt a tényt is kiemeli, hogy a szóban forgó kérdések nagyon összetettek, és a jog egy még nem harmonizált területéhez tartoznak.

1.3 Az ombudsman megjegyezte, hogy a panaszos a Bizottsághoz intézett, a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványát a Bizottság Főtitkársága 1998 januárjában iktatta. A közösségi jog tagállamok általi megsértésével kapcsolatos panaszbeadványok adminisztratív folyamatait feltáró, hivatalból indított ombudsmani vizsgálatok keretében (303/97/PD hivatkozás)⁶⁹ a Bizottság vállalta, hogy határozatot hoz az ügyben, lezárja az aktát vagy hivatalos, a Szerződés megsértése miatti eljárást kezdeményez a panaszbeadvány iktatásától számított legfeljebb egy éven belül, kivéve egyes különleges eseteket, melyek okait viszont meg kell indokolni⁷⁰.

1.4 A panaszos korábbi, a Szerződés megsértése miatti panaszra adandó bizottsági válasz elmulasztását nehezítő panaszbeadványával kapcsolatos határozatában (801/2000/(ME)PB) az ombudsman nem talált hivatali visszasságot, mivel elfogadta a Bizottság azon érvelését, miszerint az a Bíróság függőben lévő vizsgálatainak eredményére várt a panaszos részére adandó végső válasz megfogalmazásáig. Megjegyezte továbbá, hogy a Bizottság vállalta, hogy meghozza a határozatot a panaszos 2001 októberi panaszbeadványával kapcsolatban, melyről a panaszt értesíti.

1.5 Úgy tűnik, a Bíróság az adott ügyekben immáron meghozta a Bizottság által várt határozatokat. Ennek ellenére a Bizottság még nem hozta meg határozatát a Szerződés megsértése miatti panaszbeadvánnyal kapcsolatban, holott erre 2001 októberében vállalkozott. A Bizottság

⁶⁹ Lásd az ombudsman 1997-es éves jelentését, 270. oldal.

⁷⁰ Az ombudsman megjegyzi, hogy az egy éves szabályt hivatalosan a közösségi jog megsértésével kapcsolatos panaszok ügyében az Európai Parlament és az európai ombudsman részére kiadott bizottsági közlemény függelékének 8. pontja rögzíti (COM(2002)141 véglegesített változat), 2002 HL C 244/5.

magyarázatot adott ígérete mulasztására azáltal, hogy állítása szerint általánosan kívánta megközelíteni a személygépkocsik adóztatásával kapcsolatos problémákat, illetve, hogy az adott problémát egyidejűleg kívánja megoldani a tagországokban, nevezetesen az együttműködés, valamint a világos és egyszerű nyelvezetű közlemények segítségével. A Bizottság jelezte továbbá, hogy a szóban forgó ügy egy még nem harmonizált jogi terület részét képezi.

1.6 Az intézmény korábbi működését alapul véve az állampolgárok jogos és indokolt elvárásainak tiszteletben tartása helyes igazgatási gyakorlatnak minősül.⁷¹ Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság érvelése, mely megmagyarázza, hogy vállalása ellenére miért nem sikerült határozatot hoznia 2001 októberéig, nem indokolatlan. Mindazonáltal a panaszos indokoltan várta el, hogy a Bizottság 2001 októberében tájékoztassa őt vállalása teljesítésének elmaradásáról, illetve annak okairól. A Bizottság mulasztása kimeríti a hivatali visszasság fogalmát. Következésképpen az ombudsman az alábbi kritikai észrevételt teszi.

1.7 Az ombudsman azt is kiemeli, hogy a panaszosnak lehetősége van a jövőben új panaszbeadvány benyújtására az ombudsmanhoz, ha további késedelem gyanúja merül fel a Bizottság részéről a Szerződés megsértése miatti panaszbeadványával kapcsolatban.

2 Összegzés

Az ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálatai alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

Az intézmény korábbi működését alapul véve az állampolgárok jogos és indokolt elvárásainak tiszteletben tartása helyes igazgatási gyakorlatnak minősül⁷². Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság érvelése, mely megmagyarázza, hogy vállalása ellenére miért nem sikerült határozatot hoznia 2001 októberéig, nem indokolatlan. Mindazonáltal a panaszos indokoltan várta el, hogy a Bizottság 2001 októberében tájékoztassa őt vállalása teljesítésének elmaradásáról, illetve annak okairól. A Bizottság mulasztása kimeríti a hivatali visszasság fogalmát.

Figyelembe véve a Bizottság által a panaszos beadványával kapcsolatos megkésett vizsgálatot magyarázó érvelését, valamint új ígérteit, miszerint tájékoztatja a panaszost annak eredményéről, az ombudsman nem tartja megfelelőnek az ügy békés megoldására való törekvést. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

DISZKRIMINATÍV KITÉTEL VERSENYVIZSGA KIÍRÁSBAN

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1523/2002/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 nyarán a Bizottság két nyilvános versenyvizsgát hirdetett meg, egyet adminisztrátorok számára (COM/A/1/02), egyet pedig adminisztrátor-asszisztensek számára (COM/A/2/02), a mezőgazdaság, halászat és környezetvédelem területén.⁷³

A második versenyvizsga kiírás értelmében a pályázóknak rendelkezniük kell egyetemi diplomával, szakmai tapasztalattal viszont nem. Mindazonáltal a kiírás a következő rendelkezést (A.II.2.b.

⁷¹ A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 10. (2) cikk, melyet az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai C5-0438/2000 sz. határozatában fogadott el (elérhető az ombudsman honlapján: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>)

⁷² vö. A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 10. (2) cikk, melyet az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai C5-0438/2000 számú határozatában fogadott el (elérhető az ombudsman honlapján: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷³ 2002 HL C 177A/13.

pont) tartalmazta: „A pályázóknak csak abban az esetben lesz lehetőségük a versenyvizsgán való részvételre, ha a felvételhez szükséges egyetemi diplomájukat 1997. szeptember 27-e után szerezték meg.”

Az ombudsmanhoz 2002. augusztusában benyújtott panaszbeadványában a panaszos (egy bizottsági tisztviselő) állítása szerint a versenyvizsga kiírás A.II.2.b. pontjában megfogalmazott kitétel a életkor szerinti diszkrimináció világos esetét jelenti. A panaszos véleménye szerint erre a problémára korábban már találtak megoldást.

Úgy tűnik, hogy a panaszos közvetetten az OI/2/2001(BB)/OV ügyben hozott 2002. június 27-ei ombudsmani határozatra hivatkozott. Ebben a határozatban az ombudsman megemlíti, hogy a Bizottság elnöke tájékoztatta őt a Bizottság 2002. április 10-én elfogadott határozatáról, mely „azonnali hatállyal eltörli a korhatárt Bizottság által meghirdetett összes versenyvizsga kiírásban”.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

Az adminisztrátorok számára meghirdetett COM/A/1/02, illetve az adminisztrátor-asszisztensek számára meghirdetett COM/A/2/02 versenyvizsga kiírások együtt kezelendők. A szóban forgó versenyvizsga kiírás (COM/A/2/02) feltételei szerint a versenyvizsgához nem volt szükség szakmai tapasztalatra, viszont a pályázóknak 1997. szeptember 27-e után szerzett egyetemi diplomával, vagy 1999. szeptember 27-e után szerzett, az elvégzendő feladatokkal közvetlenül kapcsolatos másoddiplomával kellett rendelkezniük. A COM/A/1/02-es versenyvizsga kiírás esetében a diploma kiállításának dátuma lényegtelen volt, az egyetlen feltétel az volt, hogy a pályázóknak 2002. szeptember 27-éig (a pályázatok benyújtásának határidejéig) legalább három éves megfelelő szakmai tapasztalattal kell rendelkezniük.

A szóban forgó versenyvizsga „friss diplomára” vonatkozó kitétele tágabb volt a korábbi pályázatokénál abban az értelemben, hogy a pályázati felvételhez szükséges diplomát öt évvel a pályázatok benyújtása előtt kellett megszerezni (szemben a korábbi három éves kitéttel). Továbbá a versenyvizsga kiírás lehetővé tett egy alternatív alkalmassági feltételt, nevezetesen azt, hogy a pályázó rendelkezzen a határidő előtt legfeljebb három évvel megszerzett másoddiplomával. A másoddiplomát nem kellett feltétlenül az első diploma után megszerezni, ahhoz a pályázó szakmai pályafutása során bármikor hozzájuthatott továbbtanulása eredményeképpen (akár 5, 10, 15 évvel is a pályakezdés után).

A szóban forgó versenyvizsga az A8-as (adminisztrátor-asszisztensi) szakmai besoroláshoz tartozott, mely az induló A kategóriás besorolásnak felel meg. A frissen megszerzett diploma követelménye a betöltendő pozíció jellegén alapuló feltétel, amint azt az ombudsman a 428/98/JMA és a 464/98/JMA⁷⁴ számú közös panaszbeadvánnyal kapcsolatos határozata 1.4. pontjában is megállapítja. Az induló szakmai besorolású felvételek esetében a Bizottságnek a legújabb, „friss” tudásra volt szüksége.

A „friss diploma” kitétel életkor alapján történő diszkriminatív jellegére utaló érvelés azon a feltételezésen alapult, hogy csak a fiatalok tanulnak tovább. Holott azon személyek, akik nem

⁷⁴

A (2000. július 21-én elfogadott) határozat 1.4. pontja a következőket tartalmazza: A Bizottság az adminisztrátor-asszisztensek munkakörének és feladatainak jellegével indokolta a feltétel kikötését. Minthogy az A8-as kategóriájú tisztviselőknek nem kell jelentős szakmai tapasztalattal rendelkezniük a Bizottságnál való munkafelvétel előtt, az intézmény megszabta tanulmányaik vagy szakirányú tanulmányaik befejezésének időpontját - ez általában nem haladhatja meg a pályázati kiírás előtt eltelt 2 vagy 3 évet. A diploma „frissessége” tehát a betöltendő munkakörök természetéből következő különleges feltétel. Az adminisztrátor-asszisztensek számára kijelölt munkavégzés jellegéből, valamint annak figyelembevételéből adódóan, hogy felvételük hagyományosan a frissen végzett egyetemi hallgatók köréből történik, az ombudsman úgy értékeli, hogy a Bizottság érvelése indokolt. A feltételből következő korlátozások ráadásul arányban állnak azok hallgatóságos céljával: az intézmény szerette volna pontosabban megcélózni a leendő A8-jelölteket.”

számítanak fiatalnak, viszont szakmai karrierjük ideje alatt továbbtanultak, ugyanúgy megfelelnek a követelményeknek, mint a fiatalok.

Továbbá, mivel a szóban forgó versenyvizsga kiírás párhuzamosan folyt a COM/A/1/02 kiírással, bárki, aki első diplomáját öt évnél korábban szerezte meg, jelentkezhetett ez utóbbi versenyvizsgára.

A kiválasztási hivatal a szóban forgó versenyvizsga kiírásban meghirdetett állások tekintetében, saját érdekében, jogosan és törvényesen határozta meg a kérdéses feltételt.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos fenntartotta panaszát. Megkérdőjelezte annak jogosságát, hogy egy pályázó, aki diplomáját négy és fél éve szerezte meg, „friss diplomával” rendelkezőnek minősül, míg egy másik, aki diplomáját öt és fél éve szerezte meg, kizáratik a versenyvizsgából. A panaszos továbbá megemlítette, hogy a gyors műszaki és tudományos fejlődés tükrében a „friss diploma” megszerzése óta eltelt időszakot inkább csökkenteni, mintsem növelni kellene. A panaszos álláspontja szerint a kitélt teljességében törölni kellene, és a „friss tudást” magán a vizsgán kellene ellenőrizni.

A panaszos szerint nem kizárólag, de jobbra a fiatalok tanulnak tovább. Következésképpen a jelen esetben meghatározott kitélt főképpen a korosabb személyeket zárja ki a felvételtől, így - a panaszos álláspontja szerint - az életkoron alapuló diszkriminációt eredményez.

A panaszos hozzátette, hogy az a tény, miszerint a szóban forgó versenyvizsga kiírás párhuzamosan folyt a COM/A/1/02 kiírással, nem változtat semmit a körülményeken, mivel ez utóbbi kiírás három éves szakmai tapasztalatot írt elő, így a diplomás pályázók több kategóriáját is kizárta.

A panaszos szerint a szóban forgó feltétel nem alapuló diszkriminációt is képez. Kiemelte, hogy az a nő, aki diplomáját hat vagy annál több évvel a szükséges időpont előtt szerezte meg, majd ezután gyereket vállalt, szintén nem pályázhatott. A panaszos állítása szerint egy korábbi versenyvizsga kiírás során (COM/LA/9/99) a Bizottság támogatta az ezen kategóriákba eső személyek versenyvizsgán való részvételének jogát.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének, illetve a panaszos észrevételeinek gondos vizsgálatát követően az ombudsman úgy döntött, hogy további vizsgálatok szükségesek. Az ombudsman tehát továbbította a Bizottságnak a panaszos észrevételeinek másolatát, és megkérte, hogy véleményezze a panaszos által benyújtott új állításokat, melyek szerint a szóban forgó kitélt nem alapuló diszkriminációt is eredményez.

A Bizottság második véleménye

A Bizottság második véleményében a következő megjegyzéseket tette:

Az adminisztrátorok számára kiírt COM/A/1/02 és az adminisztrátor-asszisztensek számára kiírt COM/A/2/02 versenyvizsgákkal a Bizottság célja a bizonyos mennyiségű igazolt szakmai gyakorlattal rendelkező tisztviselők (férfiak és nők) és a frissen megszerzett tudással rendelkező tisztviselők (férfiak és nők) közötti egyensúly biztosítása volt. Természetesen igaz, hogy adott személyek (férfiak és nők) nem szereztek diplomát a versenyvizsga kiírásban szereplő dátum után vagy nem rendelkeznek a szükséges szakmai tapasztalattal. Mindazonáltal ez nem számít sem életkor szerinti, sem pedig férfiak és nők közötti diszkriminációnak. A versenyvizsga kiírásoknak nem feladatuk megcélózni mindazon pályázókat, akik az utoljára meghirdetett versenyvizsga kiírás óta szereztek meg diplomájukat. A tény az, hogy a Bizottság és más intézmények a versenyvizsga kiírásokkal hivatalaik szükségletei alapján kívánják alkalmazni a tisztviselőket. Mindeztidőig jelentős körülményekkel jártak el, megfelelve a Személyzeti Szabályzatban foglalt általános előírásoknak.

Ezért teljes mértékben általánosnak mondható, hogy a versenyvizsga kiírások különböznek egymástól, a Bizottság által alkalmazni kívánt tisztviselők profilja szerint.

Az 1999-ben meghirdetett COM/LA/9/99 versenyvizsga kiírás során azon pályázóknak volt lehetőségük mentesülni a diploma megszerzésének határideje alól, akik teljesítették kötelező sorkatonai szolgálatukat, vagy fizetett alkalmazotti státuszuk alatt legalább egy év megszakítás nélküli szabadságot vettek ki gyermekük nevelése érdekében (valószínűsíthetően a panaszos erre gondolt), vagy akik testi fogyatékosok. Jóllehet az igaz, hogy az említett mentességi kitételeket a Bizottság már nem építette be az új versenyvizsga kiírásokba, az alkalmassági szempontok is megváltoztak a korábbi versenyvizsga kiírásokhoz képest. Például a panaszos által hivatkozott versenyvizsga kiírás korhatárt is megszabott (45 év).

A versenyvizsga kiírások közötti különbségek nem képeznek diszkriminációt vagy az esélyegyenlőség elvével ellentéző feltételt. A COM/A/2/02 számú versenyvizsga kiírásban meghirdetett szempontok és feltételek egyenlően vonatkoznak az adott helyzetben lévő összes pályázóra, függetlenül attól, hogy férfiak vagy nők.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket.

A HATÁROZAT

1 Életkoron alapuló állítólagos diszkrimináció a COM/A/2/02 számú versenyvizsga kiírásban

1.1 2002 nyarán a Bizottság versenyvizsgát (COM/A/2/02) hirdetett meg adminisztrátor-asszisztensek számára a mezőgazdaság, halászat és környezetvédelem területén. A pályázóknak rendelkezniük kellett egyetemi diplomával, szakmai tapasztalattal viszont nem. Mindazonáltal a versenyvizsga kiírás a következő rendelkezést (A.II.2.b. pont) tartalmazta: „A pályázóknak csak abban az esetben lesz lehetőségük a versenyvizsgán való részvételre, ha a felvételhez szükséges egyetemi diplomájukat 1997. szeptember 27-e után szerezték meg.” A panaszos, egy bizottsági tisztviselő, úgy értelmezte, hogy a kitétel kimeríti a életkoron alapuló diszkrimináció fogalmát.

1.2 A Bizottság kiemelte, hogy a pályázók akkor is alkalmasak, ha 1999. szeptember 27-e után szerzett, az elvégzendő feladatokkal közvetlenül kapcsolatos másoddiplomával rendelkeznek. A Bizottság álláspontja szerint a szóban forgó versenyvizsga kiírást és a COM/A/1/02 számú, adminisztrátorok számára meghirdetett versenyvizsgákat együtt kell kezelni. A COM/A/1/02-es versenyvizsga kiírás esetében a diploma kiállításának dátuma lényegtelen volt. Az egyetlen feltétel az volt, hogy a pályázóknak 2002. szeptember 27-éig (a pályázatok benyújtásának határidejéig) legalább három éves szakmai tapasztalattal kell rendelkezniük. Mivel a kérdéses versenyvizsga kiírás párhuzamosan folyt a COM/A/1/02 kiírással, bárki, aki első diplomáját öt évnél korábban szerezte meg, jelentkezhetett ez utóbbi kiírásra. A Bizottság érvelése szerint a frissen megszerzett diploma követelménye a betöltendő pozíció jellegéhez igazodó feltétel volt, és az induló szakmai besorolású felvételek esetében pedig a Bizottságnak a legújabb, „friss” tudásra volt szüksége. A Bizottság hozzátette, hogy a szóban forgó versenyvizsga „friss diplomára” vonatkozó kitétele tágabb volt a korábbi pályázatokénál abban az értelemben, hogy a pályázati felvételhez szükséges diplomát öt évvel a pályázatok benyújtása előtt kellett megszerezni (szemben a korábbi három éves kitételrel).

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a kérdéses versenyvizsga az A8-as (adminisztrátor-asszisztensi) szakmai besoroláshoz tartozott, mely induló A kategóriás besorolás, ehhez pedig nem szükséges korábbi szakmai tapasztalat. Megjegyzi továbbá, hogy az EU-intézmények a versenyvizsga kiírásokkal hivatalaik szükségletei alapján kívánják alkalmazni a tisztviselőket, és mindezt jelentős körülményekkel jártak el, megfelelően a számukra kötelezően betartandó Személyzeti Szabályzatban és más jogi szabályokban foglalt általános előírásoknak. Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság azáltal, hogy az A8-as kategóriájú állásokra pályázóktól megköveteli a közelmúltban megszerzett diploma meglétét, jogszerű hatáskörén

belül cselekszik.⁷⁵ Ugyanezt a következtetést vonja le a Bizottság azon döntéséből, hogy a diploma megszerzésének időpontját a kiírás időpontjától számított öt évben maximálja.

1.4 Az ombudsman megjegyzi továbbá, hogy a szóban forgó versenyvizsga kiírásra vonatkozó „friss diploma” kitétel tágabb volt a korábbi versenyvizsgák megfelelő kitételeinél, illetve, hogy a Bizottság az adminisztrátorok számára fenntartott COM/A/1/02 versenyvizsgát a szóban forgó versenyvizsgával párhuzamosan hirdette meg. Azon pályázók tehát, akik egyetemi diplomájukat 1997. szeptember 27-én vagy előtte szerezték meg, és az elvégzendő feladatokhoz kapcsolódó három éves szakmai tapasztalattal rendelkeztek, alkalmasak voltak a COM/A/1/02 számú versenyvizsgán való részvételre.

1.5 Az ombudsman ezért úgy véli, hogy nem történt hivatali visszasság a Bizottság részéről a panaszos eredeti állításaival kapcsolatban.

2 Férfiak és nők közötti állítólagos diszkrimináció a COM/A/2/02 számú versenyvizsga kiírásban

2.1 A Bizottság véleményére küldött értelmezésében a panaszos arra az álláspontra helyezkedett, hogy a COM/A/2/02 számú versenyvizsga kiírás szóban forgó kitétele nem alapuló diszkriminációt is képez.⁷⁶ Értelmezése szerint az a nő, aki diplomáját hat vagy annál több évvel a szükséges időpont előtt szerezte meg, majd ezután gyereket vállalt, szintén nem pályázhatott. A panaszos kiemelte, hogy egy korábbi versenyvizsga kiírás során (COM/LA/9/99) a Bizottság kivételt tett az ezen kategóriákba eső személyekkel.

2.2 A Bizottság elismerte, hogy a COM/LA/9/99 versenyvizsga kiírás során azon pályázóknak, akik teljesítették kötelező sorkatonai szolgálatukat, vagy fizetett alkalmazotti státusuk alatt legalább egy év megszakítás nélküli szabadságot vettek ki gyermekük nevelése érdekében (valószínűsíthetően a panaszos erre gondolt), vagy akik testi fogyatékosok, lehetőségük volt mentesülni a diploma megszerzésének határidejét előíró kitétel alól. Ugyanakkor azt az álláspontot képviseli, hogy a versenyvizsga kiírások közötti különbségek nem képeznek diszkriminációt vagy az esélyegyenlőség elvével ellenkező feltételt. A Bizottság kiemelte továbbá, hogy az alkalmassági szempontok szintén megváltoztak, és a panaszos által hivatkozott versenyvizsga kiírás korhatárra vonatkozó kitélt tartalmazott (45 év), míg a szóban forgó kiírás nem tartalmazott hasonló kitélt.

2.3 A Bizottság vagy annak hivatalai által meghirdetett versenyvizsgák során a feltételek meghatározásakor a férfiak és nők esélyegyenlőségének biztosítása helyes igazgatási gyakorlatnak minősül. Mivel többnyire a nők azok, akik vigyáznak gyermekükre, ezen körülményeket, illetve az ebből származó speciális következményeket a megfelelő súllyal kell figyelembe venni. Az ombudsman megjegyzi, hogy jelentős különbség fedezhető fel a szóban forgó panaszban említett versenyvizsga kiírás és a korábbi, a Bizottság által meghirdetett versenyvizsga kiírások között. A COM/LA/9/99 számú versenyvizsga kiírás adott esetben lehetőséget biztosított a határidő (az egyetemi diploma megszerzésének időpontja után eltelt idő alapján) kitolására, a nem munkában töltött idő függvényében, melyet gyermekenként két, összesen öt évben maximáltak. Míg az igaz, hogy a versenyvizsga kiírások közötti különbségek önmagukban nem bizonyítéka a diszkriminációnak, a tény az, hogy a Bizottság nem igyekezett a hasonló helyzetben lévő nők speciális problémáit megoldani. Következésképpen az a nő, aki diplomáját 1997. szeptember 27-én vagy előtte szerezte meg, és ezt követően meghatározott időt nem munkában, hanem gyermekei nevelésével töltött, valószínűsíthetően hátrányos megkülönböztetésben érezhette magát a férfi pályázókkal szemben, mivel nem vehetett részt sem a szóban forgó versenyvizsgán (hacsak nem rendelkezett három éves szakmai tapasztalattal), sem pedig a COM/A/1/02 számú versenyvizsgán.

⁷⁵ vö. az ombudsman 2000. július 21-ei határozata a 428/98/JMA és a 464/98/JMA panaszokkal kapcsolatban, illetve 2003. március 28-ai határozata az 1536/2002/OV panasszal kapcsolatban (mely a COM/A/2/02 számú pályázati kiírásra is vonatkozott).

⁷⁶ Megjegyzendő, hogy a 428/98/JMA, 464/98/JMA és 1536/2002/OV számú panaszokban nem szerepel ilyen irányú állítás (lásd előző lábjegyzetet).

2.4 Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottság nem nyújtott kielégítő választ arra, hogy miért nem vette figyelembe ezen speciális problémákat a kérdéses versenyvizsga kiírások során, holott a Bizottság tudhatott ezekről, amint azt a COM/LA/9/99 számú kiírás is mutatja. Az a tény, hogy a szóban forgó versenyvizsga kiírás különbözik a korábbiaktól abban a tekintetben, hogy már nem tartalmaz korhatárra vonatkozó kitélt, önmagában dicséretes, viszont a szóban forgó mulasztást nem orvosolja.

2.5 Az adott körülmények között az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság azáltal, hogy a COM/A/1/02 számú versenyvizsga kiírás során nem vette figyelembe kellő mértékben a gyermeküket korábban nevelő nők helyzetét, megsérti a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség biztosításának elvét. Ez a hivatali visszasság egyik esete, és emiatt az ombudsman kritikai észrevételt tesz.

3 Összegzés

Az Ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálatai alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

A Bizottság vagy annak hivatalai által meghirdetett versenyvizsgák során a feltételek meghatározásakor a férfiak és nők esélyegyenlőségének biztosítása helyes igazgatási gyakorlatnak minősül. Az adott körülmények között az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság azáltal, hogy a COM/A/1/02 számú versenyvizsga kiírás során nem vette figyelembe kellő mértékben a gyermeküket korábban nevelő nők helyzetét, megsérti a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség biztosításának elvét. Ez a hivatali visszasság egyik esete.

Mivel az ügy ezen vonatkozása a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárással kapcsolatos, az ügy békés megoldására való törekvés nem helyénvaló. Tekintettel arra, hogy a jövőben valószínűleg a legtöbb versenyvizsga kiírást nem a Bizottság, hanem az Európai Személyzeti Felvételi Iroda hirdeti meg, az ombudsman úgy véli, hogy az sem lenne megfelelő, ha ajánlástervezetet nyújtana be. Az ombudsman tehát lezárta az ügyet.

EGY, A FÓKÁKRÓL SZÓLÓ TANULMÁNY KÖVETKEZETLEN MEGKÖZELÍTÉSE A BIZOTTSÁG ÁLTAL

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 754/2003/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

Előzmények

Jelen panaszbeadvány két korábbi panaszbeadványt követ (836/2002/GG és 1574/2002/GG), melyeket 2002-ben nyújtottak be.

A korábbi panaszok alapjául szolgáló tények a következők:

A panaszos korábban egy ír hatóság, az Ír Halászati Tanács (a „Tanács”) alkalmazottja volt. A Tanács szerződést (hivatkozási szám PEM/93/06) kötött az Európai Bizottság XIV. (Halászati) Főigazgatóságával (DG), melyben kutatást vállalt a következő témában: „A kúpos fókák és a halászati eszközök fizikai kölcsönhatása”. A panaszos a kutatási szerződés felelős tudományos munkatársa volt.

A szerződés 3. cikkének megfelelően („Jelentések és dokumentumok”) a vállalkozónak a szerződés alapján az elvégzett feladatokról jelentéseket kellett írnia a III. függelék értelmében. Ez utóbbi különösen a végső jelentés elkészítésének módját részletezte, és kikötötte, hogy a (végleges) jelentés-tervezetet adott időpontig be kell nyújtani a Bizottsághoz. A III. függelék továbbá kikötötte:

„A Bizottság értesíti a vállalkozót jelentése elfogadásáról vagy megküldi neki észrevételeit. A Bizottságtól származó bármilyen észrevétel megérkezésétől számított egy hónapon belül a vállalkozó megküldi a Bizottság részére a végleges jelentést, mely az észrevételeket figyelembe veszi vagy alternatív megoldást javasol. (...)”

A végleges jelentés tervezetét a Bizottság 1997 áprilisában fogadta el. A panaszos szerint néhány héttel később a Tanács utasításokat kapott szervezeti felettesétől, a Tengeri és Természeti Erőforrások Minisztériumától, hogy lényeges változtatásokat eszközöljön a tervezeten. Mivel a panaszos ezt nem volt hajlandó teljesíteni, úgy értékelte, hogy pozíciója a továbbiakban tarthatatlan és benyújtotta lemondását a Tanácshoz.

Megközelítőleg egy évvel később a jelentést kiadták. A panaszos szerint meglehetősen lényeges módosításokon ment keresztül. A végleges jelentés tervezetének fő összegzéseit törölték, figyelmen kívül hagyták vagy tompították. A panaszos szerint a szerződés értelmében ilyen változtatásokra nincs lehetőség. Állítása szerint még mindig nem adtak magyarázatot a történetekre.

2002. május 8-án a panaszos az ombudsmanhoz fordult (836/2002/GG sz. panaszbeadvány). 2002. május 27-ei döntésében az ombudsman tájékoztatta a panaszost, hogy nem foglalkozhat panaszbeadványával, mivel a panaszos korábban még nem indított megfelelő előzetes igazgatási eljárást a Bizottság felé.

A panaszos ezt követően, 2002. június 13-án az Európai Bizottság Halászati Főigazgatósága főigazgatójához fordult magyarázatért. Időközben úgy döntött, hogy 2002 szeptemberében megújítja az ombudsmanhoz benyújtott panaszát, mivel nem kapott sem választ, sem levele iktatásáról szóló igazolást a Bizottságtól.

Új panaszában (1574/2002/GG) a panaszos alapjaiban kifogásolta (1) a tényt, hogy a Bizottság engedélyezte a Tanácsnak, hogy lényeges változtatásokat eszközöljön a Bizottság által korábban már elfogadott végleges változat tervezetén és (2) a válaszadás elmulasztását a Bizottság részéről 2002. június 13-án kelt levelére, melyben a változtatások engedélyezése felől érdeklődött.

A panasszal kapcsolatos véleményében a Bizottság megjegyezte, hogy nem általános, ám nem is szokatlan, hogy egy végleges jelentés különbözzön a végleges jelentés tervezetétől, még akkor is, ha ez utóbbit a Bizottság már elfogadta. A Bizottság véleménye szerint végső soron a vállalkozó (azaz a Tanács) felelőssége a lehető legmegfelelőbb végleges jelentést kiadni. A Bizottság megjegyezte, hogy nem kíván beavatkozni e folyamatba.

Az 1574/2002/GG sz. panaszbeadvánnyal kapcsolatos döntésében az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy a Bizottság azon véleménye, mely szerint végső soron a vállalkozó felelőssége a lehető legmegfelelőbb végleges jelentést kiadni, indokoltnak tűnik, és nem történt hivatali visszásság a panasz ezen részével kapcsolatban. Az ombudsman ugyanakkor kritikai megjegyzést tett a Bizottságnak, mert az nem válaszolt a panaszos tudakozó levelére.

Az új panaszbeadvány

2003 áprilisában küldött levelében a panaszos megkérte az ombudsmant, hogy értékelje újra döntését az 1574/2002/GG sz. panaszbeadvány fő kérdésével kapcsolatban. A panaszos levelét ennek következtében új panaszbeadványként kezelték.

Új panaszában a panaszos azt állította, hogy a végleges jelentés a végleges jelentés tervezetének cenzúrázott változata volt. Nézete alátámasztásául a panaszos különösen azt kívánta megjegyezni, hogy a végleges jelentés tervezete szerint 17 tonna, a fókák által elpusztított halat vizsgáltak meg, míg a végleges jelentés vonatkozó következtetése pusztán annyit állít, hogy a halpusztulás nagyméretű ragadozók, mint például fókák vagy tengeri angolnák számlájára írható. A panaszos szerint nem állt rendelkezésre olyan tudományos bizonyíték, mely szerint a halpusztulást a fókákon kívül bármilyen más állat okozta volna, és hogy a bizonyíték, mely alapján a halpusztulásért a fókák a felelősek, több, mint igazolható. A panaszos vitatta azt, hogy a végleges jelentés-tervezet üzenete ellentmondásos lett volna, és ezért módosították azt a végleges jelentésben.

A panaszos számos dokumentumot nyújtott be beadványa alátámasztásául. A dokumentumok közül néhányat a Bizottság küldött meg a Bizottság és a Tanács között lezajlott, a szerződéssel kapcsolatos, az 1997 áprilisa és a Bizottság által a végleges jelentés 1998-as elfogadása közötti teljes levelezés másolatához való hozzáférés kérvényezése után. A panaszos első ízben biztosított hozzáférést magához a végleges jelentés tervezetéhez, illetve a végleges jelentéshez.

Ezekből a dokumentumokból az alábbi tények említendők meg:

A Bizottság számára megküldött, a megvalósítandó tanulmánnyal kapcsolatos, 1993. június 2-án kelt levelében a panaszos megjegyezte: „Az előzményekre való tekintettel, előfordulhat az adatok szándékos félreértelmezése adott protekcionista csoportok által.” A Tanácsnak a tanulmány elkészítésére vonatkozó programjában rámutattak, hogy azt remélték, hogy „az eresztőhálókból és a hínárhálókból fellelt halak pusztulásának okai világosan meghatározhatóak lesznek”.

1994. március 28-án az Európai Parlament Mezőgazdasági, Halászati és Vidékfejlesztési Bizottsága a fókák és a halászat kapcsolatát tárgyaló tanulmányt nyújtott be (A3-0186/94). A tanulmányban indítványozták, hogy kutatásokra van szükség annak érdekében, hogy a tengeri emlősök és a halászat közötti rendszeres kapcsolatot feltárják és kérték, „hogy hozzanak létre egy pártatlan, a érdekcsoportok befolyásától mentes független szervezetet, mely a tengeri emlősök és a halászat közötti kapcsolat vizsgálatának tudományos keretét határozná meg az európai vizekben” és gratuláltak a Bizottságnak a jelen panaszbeadvány által is érintett kutatási projekt elfogadásáért. Az Európai Parlament 1994. május 6-án⁷⁷ fogadta el az indítványt.

Az említett jelentés magyarázata a következő állításokat tartalmazza: „Bizonyítékok vannak arra vonatkozóan, hogy protekcionista civil szervezetek (NGO-k) befolyásolták a tengeri emlősök és a halászat kapcsolatát tanulmányozó tudományos kutatásokat az elmúlt két évtizedben. (...) A halászat ügyét nagymértékben figyelmen kívül hagyták, és a kutatást szinte kizárólag a halászat tengeri emlősökre gyakorolt hatására összpontosították, figyelmen kívül hagyva a fordított helyzetet. Ez gyakorlatilag kimeríti a tudományos cenzúra fogalmát. (...) Sehol máshol nem mutatható ki a cenzúra olyan drámai mértékben, mint a fókák és a halászat kapcsolatának területén. (...)”.

1996. december 16-án a panaszos a végleges jelentés beadási határidejének 1996 végéről 1997 február végére történő módosítását kérvényezte. 1997 január 14-ei válaszában a Bizottság értesítette a panaszost, hogy elfogadta a kérelmet, és a végleges jelentés tervezetét „1997 február végéig” kell benyújtania.

Amikor 1997. március 4-én a végleges jelentés tervezetét benyújtotta a Bizottságnak, a panaszos megjegyezte, hogy szükséges még „néhány apró módosítás”. 1997. május 21-én kelt faxában a panaszos magyarázata szerint „néhány nyomdai és nyelvtani hiba” maradt a végleges jelentés tervezetében, és hogy ezeket javítani kívánja a végleges tervezetben. 1997. augusztus 20-án kelt levelében a panaszos tájékoztatta a Bizottságot, hogy „immáron nem módosítaná a végleges jelentés tervezetét, melyet a Bizottság már hónapokkal ezelőtt elfogadott”.

A Tanácsnak 1997. december 15-én küldött levelében a Bizottság kiemelte, hogy a végleges jelentés tervezetét a Bizottság jóváhagyta és elfogadta. Mindazonáltal a Bizottság megjegyezte, hogy még mindig várja a végső költségelszámolást, mely lehetővé tenné számára a végleges kifizetések teljesítését és a projekt pénzügyi részének lezárását.

1998. január 7-én a Tanács azt állította, hogy reméli, a végső költségelszámolást február közepéig teljesíteni tudja. A Tanács megjegyezte továbbá, hogy „a végleges jelentés tavaly május 21-én kelt faxban említett módosításait” végzik éppen.

1998. január 9-ei válaszában a Bizottság tudomásul vette, hogy a Tanács a projekt végső költségelszámolását a következő hónapban küldi.

1998. április 1-jén a Tanács benyújtotta a végső költségelszámolást a Bizottsághoz.

⁷⁷

HL 1994, C 205, 553. o.

1998. április 28-án a Tanács megküldte a Bizottságnak a projekttel kapcsolatos „végleges jelentést”.

A panaszos ugyanakkor benyújtotta a „Certificat de dépôt et attestation de service fait d'une étude ou enquête effectuée pour la Commission” című formanyomtatványt. A formanyomtatvány adminisztratív információkat tartalmazott a Tanács által megvalósított tanulmánnyal kapcsolatban. A felelős bizottsági hivatal („Bureau Enregistrement des Etudes”) pecsétje és aláírása 1997. június 17-én kelt. A formanyomtatvány G része arra vonatkozik, hogy a tanulmány eredményei a Bizottságon kívül is hozzáférhetővé tehető-e. A megjelölt válasz „igen” („oui”).

Új panaszában a panaszos alapvetően azt állítja, hogy (1) a Bizottság gondatlanul járt el, amikor nem kérte számon a Tanácson a módosítások okát és magyarázatát, és (2) az eszközölt módosításokat nem lett volna szabad engedélyezni.

A panaszos kifejezte azon reményét, hogy a történetek miatt bocsánatot kérnek tőle, és biztosítják afelől, hogy a hasonló esetek elkerülésére intézkedéseket tesznek.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

Noha lehetne érvelni amellett, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad elfogadnia egy rosszul megalapozott és indokolatlan tudományos következtetést, ezt nem lehet hivatali visszásságnak tekinteni.

Amint azt a Bizottság 1574/2002/GG panaszbeadványra adott válaszában említi, a Bizottság fő mutatója, mely szerint elfogad vagy visszautasít egy jelentést, legyen az tervezet vagy végleges jelentés, a szerződésben foglalt kötelezettségek teljesítése. A jelen szerződés esetében a feltételeket betartották. Amennyiben a Bizottság a szerződés ideje alatt elvégzett munka eredményeinek tudományos elemzésében hiányosságokat vél felfedezni, ahhoz megfelelő észrevételt fűznek és a vállalkozótól helyesbítést kérnek. Ezen szerződés esetében ugyanakkor erre nem került sor sem a jelentés-tervezet, sem a zárójelentés illetően. Ha a vállalkozó zárójelentésében a tudományos elemzésből eredő következtetéseit meg kívánja változtatni, ahhoz joga van, és jelen esetben joga is volt.

Ami a szerződésbe foglalt szempontokat illeti, a szerződés és a csatolt függelékek gondos áttanulmányozása után nem áll a Bizottság módjában „megelőzni a megtörténtekeket”⁷⁸. Az eljárási szempontokat illetően nem általános, ám nem is szokatlan, hogy egy végleges jelentés különbözzön a végleges jelentés tervezetétől, még akkor is, ha ez utóbbit a Bizottság már elfogadta. Végso soron a vállalkozó felelőssége és feladata a lehető legmegfelelőbb végleges jelentést kiadni. A Bizottság nem kíván beavatkozni e folyamatba.

A Bizottságnak nincs lehetősége visszautasítani egy végleges jelentést azon az alapon, hogy tudományosan nem tartja megfelelőnek, vagy bármilyen más okból, ami nem a szerződésben foglalt feltételeken alapul.

Máskülönben a panaszos által benyújtott terjedelmes igazoló dokumentumok a Bizottság által befolyásolhatatlan különböző írországi adminisztratív vagy kormányzati szervek közötti kapcsolatokra utaltak, illetve az adatok a panaszos, a végleges jelentés elkészítője és az Európai Parlament jelentését megvalósító személy általi különböző értelmezésére vonatkoztak, melyek nem kötelező érvényűek a Bizottságra nézve.

⁷⁸

Jelen utalás az 1574/2002/GG panaszbeadvány szövegére vonatkozik.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos fenntartotta panaszát és a következő további megjegyzéseket tette:

A Bizottság projektért felelős tisztviselőjét 1997 májusa és 1997 szeptembere között számos alkalommal tájékoztatták arról, hogy a projektbe milyen módon történt beavatkozás. A panaszos ezen tisztviselőhöz intézett 1997. november 3-án kelt levelében⁷⁹ kiemelte, hogy úgy találta, hogy a Minisztérium a megjelentetés előtt szerkesztői ellenőrzést kíván gyakorolni a zárójelentés felett.

2003. augusztus 11-ei levelében a panaszos összegezte, hogy eredetileg bocsánatkérést kívánt volna kieszközölni, továbbá ígéretet arra, hogy hasonló eset nem fog többé előfordulni, de most már azt szeretné, ha az eredeti zárójelentés-tervezet jelenne meg annak hivatalos magyarázatával, hogy minderre miért került sor. Legalább azt el kívánta érni, hogy a tudományos cenzúrában való részvétel elutasítása miatt tisztázhassa magát, és jó hírnevét helyreállíthassa.

Ezt követő, 2003. augusztus 17-én kelt levelében a panaszos tudatta, hogy hosszas megfontolás alapján úgy döntött, hogy előbb megvárja az ombudsman vizsgálatának eredményeit.

TOVÁBBI VIZSGÁLATOK

A Bizottság véleményének, illetve a panaszos észrevételeinek alapos megfontolása után az ombudsmannak úgy tűnt, hogy további vizsgálatok szükségesek. 2003. szeptember 8-án kelt levelében az ombudsman ezért felkérte a Bizottságot, hogy biztosítson számára betekintést az aktába.

2003. október 3-án az Ombudsman Hivatala megvizsgálta a Bizottság aktáját. A Bizottság aktájáért felelős tisztviselők tájékoztatták, hogy amikor egy tanulmányra vonatkozó aktát lezártak, nem minden iratot tartottak meg. Az akta ezért nem tartalmazta a zárójelentés-tervezetet, amely helyére a zárójelentés került. A Bizottság tisztviselői azon álláspontjukat is kifejezésre juttatták, hogy a Bizottság és a vállalkozó között bizonyosan sor került telefonbeszélgetésekre, amelyek során a Bizottság a zárójelentés benyújtását kérte. Az aktába ugyanakkor ilyen telefonbeszélgetésre utaló megjegyzést nem jegyeztek fel.

Az Ombudsman Hivatala által megvizsgált bizottsági akta tartalmazott egy kézzel írt, „március 18-ai” keltezésű megjegyzést, amelyet úgy tűnik, O. úr tett, aki akkor a Halászati Főigazgatóságon dolgozott. Ugyan ez a megjegyzés kifejezetten nem jelöli meg a tárgyat, azonban egyértelműnek tűnik, hogy tartalma a zárójelentés-tervezetre utal.⁸⁰ Ezen megjegyzésből úgy tűnik ki, hogy szerzője a jelentés eredményét vitathatónak tartja.

A HATÁROZAT

1 Előzetes megjegyzés

1.1 A jelen panaszbeadvány az Ír Halászati Tanács (egy ír hatóság) és az Európai Bizottság XIV. (Halászati) Főigazgatósága (DG) között kötött szerződésre vonatkozik, amely révén a Bizottság vállalta, hogy a „Kúpos fókák és halászati eszközök fizikai kölcsönhatásával” foglalkozó kutatás költségeinek egy részét fedezi. A panaszos, aki akkoriban a Halászati Tanácsnál dolgozott és az ezen kutatási szerződésért felelős kutató volt, azt állítja, hogy a zárójelentés-tervezet egy másik ír hatóság, az akkori Tengeri és Természeti Erőforrások Minisztériuma közbeavatkozása révén jelentős mértékben megváltozott, miután azt a Bizottság már elfogadta.

⁷⁹ E levél másolatát, amelyet a panaszos – egy iratokhoz való hozzáférésre vonatkozó kérést követően – a Bizottságtól kapott, elküldték az ombudsmanhoz.

⁸⁰ A megjegyzés a „borítón lévő EU-logóra” vonatkozik. A zárójelentés tervezetének fedőlapján, amelyet 1997. március 4-én nyújtottak be, ugyanakkor szerepel az EU logója.

1.2 Az európai ombudsman az Európai Közösségek intézményein és szervein kívüli intézmények vagy szervek elleni panaszbeadványokkal nem tud foglalkozni. Ezért az ír hatóságok elleni panaszbeadványokkal sem tud foglalkozni. A jelen panaszbeadvány azonban a Bizottságra vonatkozik, és a jelen határozat ezért kizárólag az Európai Bizottság elleni állításokkal foglalkozik.

2 Azon állítás, amely szerint a Bizottságnak nem lett volna szabad jóváhagynia a Halászati Tanács által eszközölt módosításokat

2.1 A panaszos azt állítja, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad jóváhagynia a Halászati Tanács által eszközölt módosításokat. Elmondása szerint az 1997 márciusában benyújtott zárójelentés-tervezet főbb megállapításait a Halászati Tanács által 1998 áprilisában benyújtott zárójelentésben vagy törölték, vagy tagadták, vagy finomították.

2.2 A Bizottság álláspontja szerint a saját maga által megfelelőnek ítélt zárójelentés benyújtása a vállalkozó felelőssége, és a Bizottság ebbe a folyamatba nem kíván beavatkozni. Noha lehetne érvelni amellett, hogy a Bizottságnak nem lett volna szabad elfogadnia egy rosszul megalapozott és indokolatlan tudományos következtetést, ezt nem lehet hivatali visszásságnak tekinteni. A Bizottság szerint a szerződés alapos áttanulmányozása során nem találtak ahhoz hasonló követelményt, amelyet a panaszos idézett.

2.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság nem vitatja a panaszos azon állítását, hogy a Bizottság által elfogadott zárójelentés-tervezethez képest jelentős változtatásokat eszközöltek.

2.4 Az ombudsman ugyanakkor – amint az 1574/2002/GG számú panaszbeadvánnyal kapcsolatos határozatában is megfogalmazta – úgy ítéli meg, hogy a Bizottság azon álláspontja, mely szerint a vállalkozó által megfelelőnek ítélt zárójelentés benyújtása a vállalkozó saját felelőssége, indokoltnak tűnik.

2.5 Ezen körülményeket figyelembe véve a jelen állítás tekintetében a Bizottság részéről nem merült fel hivatali visszásság.

3 Azon állítás, amely szerint a Bizottság elmulasztotta számonkérni a Halászati Tanács által eszközölt módosítások okait vagy magyarázatát

3.1 A panaszos azt állítja, hogy Bizottság elmulasztotta számonkérni a Halászati Tanács által eszközölt módosítások okait vagy magyarázatát.

3.2 A Bizottság kiemeli, hogy a jelentések elfogadásának vagy elutasításának fő kritériuma – legyen szó tervezetről vagy végleges jelentésről – a szerződés feltételeinek betartása. A jelen szerződés esetében a feltételeket betartották. Amennyiben a Bizottság a szerződés ideje alatt elvégzett munka eredményeinek tudományos elemzésében hiányosságokat vél felfedezni, ahhoz megfelelő észrevételt fűznek és a vállalkozótól helyesbítést kérnek. Ezen szerződés esetében ugyanakkor erre nem került sor sem a jelentés-tervezet, sem a zárójelentést illetően. Ha a vállalkozó zárójelentésében a tudományos elemzésből eredő következtetéseit meg kívánja változtatni, ahhoz joga van, és a jelen esetben joga is volt.

3.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a következtetesség a helyes igazgatási gyakorlat része.⁸¹

3.4 A jelen esetben a Bizottság 1997 áprilisában vizsgálta meg és fogadta el a zárójelentés-tervezetet. A szóban forgó szerződés feltételei szerint ennek értelmében a Halászati Tanácsnak ezen tanulmányra vonatkozóan nem kellett további munkát végeznie, mindössze a végleges költségelszámolást kellett benyújtania.

3.5 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság következetes tevékenységre vonatkozó kötelességét illetően két szempontot kell megkülönböztetni.

⁸¹

Vö. A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 10. cikkének (1) bekezdése, amely az ombudsman honlapján (www.euro-ombudsman.eu.int) elérhető.

3.6 Először, ha a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a vállalkozónak még be kell nyújtania a zárójelentést, várható lett volna, hogy a Bizottság emlékeztetőt küldjön a Halászati Tanácsnak, hogy zárójelentését nyújtsa be. A Bizottság által küldött emlékeztető ugyanakkor csak a végleges költségelszámolásra vonatkozott, a jelentésre nem. Ez annál is inkább figyelemre méltó, mivel a zárójelentés benyújtásának (meghosszabbított) határideje (1997. február vége) már régen lejárt. Ha a Bizottság és a vállalkozó között (az egyébként nem rögzített) telefonbeszélgetések megtörténtek volna, az ombudsman alig tartja hihetőnek, hogy a Bizottság nem küldött emlékeztetőt, csupán várakozott, amíg a zárójelentést 1998 áprilisában – a zárójelentés-tervezet elfogadása után több mint egy évvel – be nem nyújtották.

3.7 Másodszor, a Bizottság hangsúlyozza, hogy ahol a szerződés ideje alatt elvégzett munka eredményeinek tudományos elemzésében hiányosságokat vél felfedezni, ezen hiányosságokra felhívja a vállalkozó figyelmét. Ez azt jelenti, hogy a Bizottság nem csupán lepecsételi a hozzá benyújtott jelentéseket, hanem meg is vizsgálja azokat, hogy megbizonyosodjon afelől, van-e bennük ilyen jellegű hiányosság. Az ombudsmanhoz eljuttatott bizonyítékokból kiderül továbbá, hogy a Bizottság tisztában volt azzal, hogy (a) a zárójelentés-tervezet tartalma esetleg vitatható, (b) az írásbeli minisztérium a megjelentetés előtt szerkesztői ellenőrzése alá kívánta vonni a zárójelentést, (c) a zárójelentést több mint egy évvel azután nyújtották be, hogy a Bizottság a zárójelentés-tervezetet elfogadta, és (d) ez a zárójelentés a zárójelentés-tervezethez képest jelentős változtatásokat tartalmazott. A fenti körülmények ismeretében várható lett volna, hogy a Bizottság alaposan megvizsgálja a zárójelentést. Ugyanakkor semmi nem utal arra, hogy a Bizottság ilyen jellegű vizsgálatokat végzett volna, miután 1998 áprilisában a zárójelentést megkapta.

3.8 Ezen körülmények ismeretében az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottságnak a hozzá 1998 áprilisában, a zárójelentés-tervezet elfogadása után több mint egy évvel benyújtott, jelentősen megváltozott zárójelentést meg kellett volna vizsgálnia. Ennek elmulasztásával a Bizottság nem tett eleget a következetesség követelményének. Ez kimeríti a hivatali visszasság fogalmát, az ombudsman pedig az alábbi kritikai megjegyzést teszi.

4 A panaszos igényei

4.1 Panaszbeadványában a panaszos kifejezte azon reményét, hogy a történetek miatt bocsánatot kérnek tőle, és biztosítják afelől, hogy a hasonló esetek elkerülésére intézkedéseket tesznek. 2003. augusztus 11-ei levelét a panaszos azzal fejezte be, hogy eredetileg bocsánatkérést kívánt volna kieszköztetni, továbbá ígéretet arra, hogy hasonló eset nem fog többé előfordulni, de most már azt szeretné, ha az eredeti zárójelentés-tervezet jelenne meg annak hivatalos magyarázatával, hogy mindez miért történt. Legalább azt kívánta elérni, hogy a tudományos cenzúrában való részvétel elutasítása miatt tisztázhassa magát, és jó hírnevét helyreállíthassa.

4.2 2003. augusztus 17-én kelt levelében a panaszos tudatta, hogy hosszas megfontolás alapján úgy döntött, hogy előbb megvárja az ombudsman vizsgálatának eredményét.

4.3 Ezen körülmények figyelembe vételével az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a panaszos által eredetileg benyújtott igényekkel a továbbiakban nem szükséges foglalkoznia.

5 Összegzés

Az ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálata alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

Az ombudsman úgy véli, hogy a Bizottságnak a hozzá 1998 áprilisában, a zárójelentés-tervezet elfogadása után több mint egy évvel benyújtott, jelentősen megváltozott zárójelentést meg kellett volna vizsgálnia. Ennek elmulasztásával a Bizottság nem tett eleget a következetesség követelményének. Ez kimeríti a hivatali visszasság fogalmát.

Mivel az ügy ezen vonatkozásai a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárással kapcsolatosak, az ügy békés megoldására való törekvés nem helyénvaló. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A PÁLYÁZATI FELTÉTELEKRE VONATKOZÓ KÉRDÉSEK MEGVÁLASZOLÁSÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS ELMULASZTÁSA

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 949/2003/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

2003 májusában panaszt nyújtottak be az ombudsmanhoz egy társaság nevében a Bizottság fordítási szolgáltatásokra kiírt ajánlati felhívására (AO2003) vonatkozóan, amelyet 2003. április 17-én tettek közzé.

A panaszos szerint a lényeges tények az alábbiakban foglalhatók össze:

A panaszos bizonyos hiányosságot fedezett fel a pályázati feltételekben, főként az ajánlattal együtt beadandó igazoló dokumentumokra vonatkozóan, és a Bizottság gyakori kérdések (GYIK)⁸² weboldalán található válaszok csak még jobban összezavarták. Ezért számos e-mailt küldött a Bizottságon belüli kijelölt kapcsolattartó személynek, amelyekben a feltételek tisztázását kérte. Kielégítő választ azonban nem kapott.

A panaszos csatolta a panaszbeadványához a Bizottságnak küldött azon e-mailek másolatait, amelyekben a feltételek tisztázását kérte. Ezekből az e-mailekből kitűnik, hogy a pályázati feltételek és a GYIK weboldal közötti állítólagos zavarok főként arra vonatkoznak, hogy milyen mértékig kell az igazoló dokumentumok másolatait hitelesíteni.

A panaszos lényegét tekintve a következőket állítja:

- (i) A Bizottság GYIK weboldala olyan információkat tartalmazott, amelyek nem voltak világosak és esetlegesen ellentmondtak a pályázati feltételeknek; és
- (ii) a Bizottság elmulasztotta a válaszadást a pályázati feltételekre vonatkozó kérdéseire.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Bizottsághoz intézett egyik e-mailjében a panaszos a következő kérdést tette fel az alvállalkozókkal kapcsolatban: „A pályázati felhívás feltételei értelmében kötelesek vagyunk-e minden olyan fordító hiteles/közjegyzőileg hitelesített adatait elküldeni, akiket esetleg igénybe vehetünk az adott projektben? A pályázatunkhoz megvan az alkalmas fordítók kiválasztásához szükséges eljárásunk, és ezért felelősséget is tudunk vállalni, és igazolni tudjuk, hogy bármely projektben alkalmazott összes fordítónk megfelel a minimális képzettségi követelményeknek. Ez elegendő lenne? Küldhetünk szemléltető információt is a számba jöhető fordítókról, vagy hitelesíttetni is kellene mindezt?” A panaszos azt is kérdezte, hogy milyen jogviszony kötné a cége alvállalkozóit a Bizottsághoz. A panaszos szerint a fentiek nem derültek ki egyértelműen a rendelkezésre bocsátott információkból.

A pályázati felhívás, pontosabban a 2.3.3.2. bekezdés egyértelmű volt a lehetséges követelmények tekintetében. Az alkalmazottakra ill. az alvállalkozókra vonatkozó hitelesített információ nem volt

82

Azaz egy olyan weblap, amely a Gyakran Ismétlődő Kérdésekre ad választ.

követelmény. Ezt a tényt megerősítette az alábbi kérdésre a GYIK weboldalon adott válasz: „Az egyetemi diplomák fénymásolatait is hitelesíttetni kell? Az ajánlat két másolatát is hitelesíttetni kell? Kivel kell hitelesíttetni a másolatokat?” A válasz megállapította többek között azt, hogy „ellentétben más igazoló dokumentumokkal az egyetemi diplomák másolatait nem kell hitelesíttetni”. A 2.3.3.2. bekezdés továbbá kimondta, hogy „a fővállalkozó mindenkor kizárólagos felelősséget vállal a szerződés teljesítéséért”.

A panaszos észrevételeket tett általában a hiteles másolatok követelményeit illetően és különösen egy bizonyos GYIK-re adott válasz vonatkozásában, amely kijelentette, hogy „ellentétben más igazoló dokumentumokkal az egyetemi diplomák másolatait nem kell hitelesíttetni. Egy eredeti ajánlatot kell benyújtani, az eredeti dokumentumokkal vagy hitelesített, az eredetivel megegyező másolatokkal együtt. A két másolat egyszerűen az eredeti ajánlat mellékleteket is tartalmazó fénymásolata legyen. A hitelesítést megfelelő hatóság, pl. ügyvéd vagy közjegyző végezze. Az önHITELESÍTÉS nem elfogadható.” A panaszos ezt a választ kétértelműnek tartotta, és azt szerette volna tudni, hogy ha a diplomamásolatokat nem kell hitelesíttetni, akkor melyek azok a hitelesített vagy eredeti dokumentumok, amelyeket mellékelni kell.

A pályázati feltételek egyértelműek voltak. A 2.1.1. bekezdés hat lehetséges okot sorolt fel a részvételből való kizárára. A GYIK-re adott válasz világosan hivatkozott a pályázati feltételek e bekezdésére, amely egyértelműen felsorolta azokat a dokumentumokat, amelyeknek az eredeti példányát vagy hitelesített, az eredetivel megegyező másolatát kellett biztosítani.

A panaszos továbbá azt is kérdezte, hogy – mivel Nagy-Britanniában nem lehet beszerezni erkölcsi bizonyítványt – egy közjegyző előtt, eskü alatt tett nyilatkozat elegendő lenne-e annak igazolására, hogy a cége nem fizetéseképtelen és csődeljárás alatt sem áll.

A válasz erre a kérdésre a pályázati feltételek 2.1.1. bekezdésének utolsó mondatában volt található, amely kimondta, hogy „ahol az érintett országban ilyen bizonyítványt nem bocsátanak ki, ott ezt helyettesíteni lehet az ajánlattevő székhelye szerinti ország bírósági vagy közigazgatási hatósága vagy egy közjegyzője előtt az ajánlattevő által tett hitelesített nyilatkozattal”.

Általános megjegyzésként a kérdések megválaszolásának állítólagos elmulasztására a Bizottság továbbá rámutat, hogy az ajánlattevők és az ajánlatkérők közötti kapcsolatokra vonatkozó politika a pályázati feltételek 1.12 szakaszában került leírásra⁸³. Továbbá, mivel a panaszos kérdéseire adandó válaszok mind megtalálhatók voltak a pályázati feltételekben, és bizonyos kérdésekre vonatkozóan további részleteket közöltek a GYIK weboldalon, valamint egyetlen másik ajánlattevő sem vetette fel a panaszos egyik kérdését sem, ezért semmilyen lépést nem tettek. Ez a megközelítés összhangban volt azzal, hogy az összes ajánlattevő számára azonos feltételek biztosításának elvét előbbre tartják, mint a Bizottság azon politikáját, hogy az összes információkérésre válaszoljon.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

Abból, hogy a pályázati feltételek 2.3.3.2. bekezdésében nem követelik meg a alkalmazottakra, ill. az alvállalkozókra vonatkozó hitelesített információkat, még nem következik szükségszerűen, hogy ilyen hitelesített információkat ne követelnének meg, ha ilyen követelmény másutt szerepel. Egy bizonyos GYIK-re adott válaszban kijelentették, hogy „ellentétben más igazoló dokumentumokkal az egyetemi diplomák másolatait nem kell hitelesíttetni. Egy eredeti ajánlatot kell benyújtani, az eredeti dokumentumokkal vagy hiteles másolatokkal együtt.” Ennek a mellérendelésnek az egyik

83

Az ombudsman úgy értelmezi, hogy az 1.12 szakaszra való hivatkozás a szakasz azon részére utal, amely kimondja, hogy: „Bármilyen kapcsolat az ajánlattevők és az ajánlatkérők között ennek a pályázati felhívásnak a vonatkozásában tilos, kivéve különleges körülményeket és a következő feltételek mellett: (a) az ajánlatok benyújtási határideje előtt - az ajánlattevők kérésére - a Bizottság csak olyan kiegészítő információkat közölhet az érdekelt felekkel, amelyeknek kizárólag a szerződés sajátosságainak tisztázása a célja. /.../ A leendő ajánlattevők bármilyen kérdésüket kizárólag e-mailben nyújthatják be a [kijelölt] személynek. A kérdések legyenek világosak és tömörek, és kifejezetten a feltételek szóban forgó pontjára vonatkozzanak. A kérdések angol, francia vagy német nyelvűek kell, hogy legyenek, a válaszokat pedig a weboldalon /.../ ezen a három nyelven teszik közzé.”

értelmezése – amelynek tisztázását indokolt lehetne kérni – az, hogy az egyetemi diplomák esetében hiteles másolatok nem szükségesek, csupán az eredeti példányok.

Továbbá a pályázati feltételek 2.1.1. bekezdése kétértelmű volt, mivel az utolsó mondat világosan visszautalt az azt megelőző mondatra, amely viszont kizárólag a (d) albekezdésre hivatkozott: „az ajánlattevőnek a jelenleg használatos okiratok formájában bizonyítékkal kell szolgálnia arról is, hogy ezeknek a kötelezettségeknek eleget tett”. Egyáltalán nem volt világos, hogy ez az alternatív bizonyító módszer az (a), (b) és (e) albekezdésekre is vonatkozik, és a panaszos kérdésére adott válasz nem volt magától értetődően kikövetkeztethető a bekezdés megfogalmazásából. Továbbá, egy későbbi pályázati eljárásban, a Bizottság kifejtette, hogy a 2.1.1. bekezdés mely albekezdéseit fedi le a kérdéses bekezdés utolsó mondata.

Végül a panaszos kérdéseinek válasz nélkül hagyására adott Bizottság általi indokolás, azaz hogy egyetlen másik ajánlattevő sem tett fel hasonló kérdéseket, és hogy ez a politika összhangban volt az azonos feltételek biztosításának elvével, abszurd. Semmilyen előny sem származhatott volna esetlegesen más ajánlattevőkkel szemben a magyarázatok közzétételéből adódóan. Az összes ajánlattevő számára egyaránt előnyös lett volna, ha további magyarázatot kapnak.

A HATÁROZAT

1 A GYIK weboldal pályázati feltételekkel való állítólagos ellentmondása és érthetlensége

1.1 A panaszbeadvány a Bizottság fordítási szolgáltatásokra kiírt ajánlati felhívására (AO2003) vonatkozik. A panaszos azt állítja, hogy a GYIK weboldal pályázati feltételekkel együtt való értelmezése nem tette világossá, hogy az alvállalkozókra vonatkozóan hitelesített információkat kellett-e benyújtani. Az sem volt általánosságban világos, hogy mely igazoló dokumentumok másolatait kellett hitelesíteni, különösen akkor, ha a diplomamásolatokat nem kellett hitelesíteni.

1.2 A Bizottság azzal érvel, hogy a pályázati feltételek egyértelműek voltak a hiteles információk és másolatok követelményének tekintetében. Továbbá a kérdéses GYIK-re adott válasz csak megerősítette azt, ami már amúgy is világos volt a pályázati feltételekből. Következésképp a képesítések és diplomák másolatait nem kellett hitelesíteni, viszont pl. a pályázati feltételek 2.1.1. bekezdése értelmében megkövetelt okirati bizonyítékok másolatait hitelesíteni kellett.

1.3 Az ombudsman rámutat, hogy az ajánlattal együtt benyújtandó dokumentumokra vonatkozó információknak világosnak és egyértelműnek kell lennie, különös tekintettel arra, hogy a hiányos ajánlatot a legtöbb esetben nem lehet helyreigazítani a benyújtási határidő után. Mindazonáltal a GYIK azon megfogalmazását illetően, amelyre a kérdéses információ képezte a választ, az ombudsman nem úgy ítéli meg, hogy a GYIK weboldalon található információ nem érthető, vagy a pályázati feltételeknek ellentmondó volt. Az ombudsman ezért nem tapasztal visszasságot a Bizottság részéről a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

2 A panaszos kérdései megválaszolásának Bizottság általi állítólagos elmulasztása

2.1 A panaszos azt állítja, hogy a Bizottság nem adott választ a pályázati feltételekre vonatkozó kérdéseire.

2.2 A Bizottság azzal érvel, hogy azért nem tett lépéseket, mert a panaszos kérdéseire adandó válaszok mind megtalálhatóak voltak a pályázati feltételekben, és további részleteket közöltek a GYIK weboldalon. A Bizottság azzal is érvel, hogy egyetlen másik ajánlattevő sem vetette fel a panaszos egyik kérdését sem, és hogy ez a megközelítés összhangban volt azzal, hogy az összes ajánlattevő számára azonos feltételek biztosításának elvét előbbre tartják, mint azt a politikájukat, hogy az összes információkérésre válaszoljanak.

2.3 Az ombudsman először rámutat, hogy a határozata a fenti 1.3 pontban (azaz, hogy a kérdéses pályázati felhívásra vonatkozó bizonyos információk, adott szöveggörnyezetükben, nem tekinthetők

ellentmondásosnak vagy nem érthetőnek) nem jelenti azt, hogy a potenciális ajánlattevőknek ne lenne joga további magyarázatot kérni. Sőt, a pályázati feltételek 1.12 szakaszának nyelvezete⁸⁴ jogosan kelthette azt az elvárást az ajánlattevőkben, hogy a Bizottság minden olyan kérdésre fog válaszolni, amely megfelel az abban meghatározott feltételeknek, és hogy az azonos feltételeket a válaszok GYIK weboldalon történő közlésével fogják biztosítani.

2.4 A panaszos által benyújtott kérdésekre vonatkozóan az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság a panaszosnak egy olyan tartalmú e-mailt küldött, miszerint a kért információk már megtalálhatóak voltak a pályázati feltételekben és a GYIK weboldalon. Az ombudsman álláspontja szerint ez megfelelő válasz volt a panaszosnak arra a kérdésére, amely a cége alvállalkozói és a Bizottság közötti jogviszonyra vonatkozott, mivel ez az információ könnyen fellelhető volt a Bizottság által említett dokumentumokban. Továbbá a pályázati feltételek 2.1.1. bekezdésének értelmezése tekintetében úgy tűnik, hogy a panaszos megkérdezte a Bizottságot, hogy egy felelőssége tudatában tett hitelesített nyilatkozat elegendő lenne-e annak igazolására, hogy a cége nem volt fizetéseképtelen. Csak a jelen vizsgálat folyamán fejtette ki a panaszos a kérdését arra vonatkozólag, hogy hogyan kell értelmezni a 2.1.1. bekezdés utolsó mondatát az albekezdésekkel összefüggésben. Az ombudsman elfogadhatónak tartja a Bizottság válaszát a panaszos eredeti kérdésére, azaz hogy a válasz könnyen megtalálható volt a 2.1.1 bekezdésben, és hogy ezért nem volt szükséges egy új választ közzétenni a GYIK weboldalon.

2.5 A panaszos alvállalkozók adataira vonatkozó kérdései azonban nem csak a hiteles diplomamásolatok lehetséges követelményére vonatkoztak. A panaszos azt is kérdezte – összefoglalva –, hogy az összes lehetséges alvállalkozóra vonatkozó információk szükségesek-e, vagy elegendő-e ismertetni az adott fordítók kiválasztására alkalmazott eljárást. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az erre a kérdésre adandó válasz nem volt könnyen megtalálható a pályázati feltételekben és a GYIK-ben. Továbbá a panaszos azon kérdéséről is, hogy ha a diplomamásolatokat nem kellett hitelesíteni, akkor mely hitelesített dokumentumokat vagy eredeti példányokat kell beküldeni, az ombudsman megítélése szerint a Bizottság érvelése, miszerint a GYIK weboldal választ ad erre a kérdésre, nem megalapozott.⁸⁵

2.6 A fentiek fényében az ombudsman úgy véli, hogy a pályázati feltételek 1.12 szakasza alapján⁸⁶, a panaszos jogosan várhatta el a Bizottságtól, hogy kérdései közül kettőre közzétegye a választ a GYIK weboldalon. A helyes igazgatás azt jelenti, hogy az intézmények a velük szemben támasztott ésszerű elvárásoknak megfelelően járnak el.⁸⁷ Az ilyen válaszok megadásának és közzétételének Bizottság általi elmulasztása tehát a hivatali visszasság egyik esetének minősült, és az ombudsman kritikai észrevételt fog tenni e tekintetben.

3 Összegzés

Az Ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálatai alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a pályázati feltételek 1.12 szakasza alapján, a panaszos jogosan várhatta el a Bizottságtól, hogy kérdései közül kettőre közzétegye a választ a GYIK weboldalon. A helyes igazgatás azt jelenti, hogy az intézmények a velük szemben támasztott ésszerű elvárásoknak megfelelően járnak el.⁸⁸ Az

⁸⁴ Lásd a fenti lábjegyzetet.

⁸⁵ A válasz kijelentette: „Ellentétben más igazoló dokumentumokkal az egyetemi diplomák másolatait nem kell hitelesíteni. Egy eredeti ajánlatot kell benyújtani, az eredeti dokumentumokkal vagy hiteles, az eredetivel megegyező másolatokkal együtt. A két másolat egyszerűen az eredeti ajánlat mellékleteket is tartalmazó fénymásolata legyen. A hitelesítést megfelelő hatóság, pl. ügyvéd vagy közjegyző végezze. Az önHITELESÍTÉS nem elfogadható.”

⁸⁶ Lásd a fenti lábjegyzetet.

⁸⁷ A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexének 10. cikke, melyet az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai C5-0438/2000 sz. állásfoglalásában fogadott el (elérhető az ombudsman honlapján: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁸⁸ A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexének 10. cikke, melyet az Európai Parlament 2001. szeptember 6-ai C5-0438/2000 sz. állásfoglalásában fogadott el (elérhető az ombudsman honlapján: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

ilyen válaszok megadásának és közzétételének Bizottság részéről valói elmulasztása ezért a hivatali visszasság egyik esetének minősült.

Mivel az ügy ezen vonatkozása a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárással kapcsolatosak, az ügy békés megoldására való törekvés nem helyénvaló. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.4.4 Gazdasági és Szociális Bizottság

ÁLLÍTÁS, MELY SZERINT A PANASZOS A FELVÉTELI ELJÁRÁS SORÁN „HAMIS INFORMÁCIÓKAT” ADOTT

A Gazdasági és Szociális Bizottság ellen benyújtott 852/2003/OV számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A jelen panaszbeadvány háttere a következő:

2002. május 14-én és 22-én a panaszos panaszbeadványt (hiv. sz. 906/2002/OV) nyújtott be az európai ombudsmanhoz a Gazdasági és Szociális Bizottság (a továbbiakban: „ECOSOC”) ellen felvételi eljárásának lezárása miatt.

A panaszos az Európai Parlament angol nyelvű adminisztrátor-asszisztensek számára kiírt PE/86/A nyilvános versenyvizsgáján vett részt. A Parlament versenyvizsgákat bonyolító hivatalának vezetője 1999. július 29-én kelt levelében tájékoztatta arról, hogy nevét nem vették fel a tartaléklistára. A panaszos ugyanakkor úgy értelmezte, hogy - a levél szerint - a vizsgája sikeres volt. 2002 januárjában ezért jelentkezett az ECOSOC tisztségviselői állására. 2002 februárjában az ECOSOC állást ajánlott fel neki, és a panaszos átesett az orvosi vizsgálaton. 2002 márciusában ugyanakkor az ECOSOC arról tájékoztatta a panaszost, hogy nem alkalmazhatják, mivel az európai parlamenti versenyvizsgája nem volt sikeres és nem vették fel a tartaléklistára. 2002 májusában a panaszos panaszbeadvánnyal fordult az ombudsmanhoz azt állítva, hogy az ECOSOC indokolatlanul függesztette fel felvételi eljárását.

2002. december 16-án az ombudsman lezárta a vizsgálatot és arra a következtetésre jutott, hogy az ECOSOC-nál nem történt hivatali visszasság. Mivel a panaszos 2002. november 30-án kelt észrevételeiben új állításokkal állt elő, az ombudsman tájékoztatta a panaszost, hogy új panaszt nyújthat be.

2003. április 30-án a panaszos levélben válaszolt az ombudsmannak és új panaszt nyújtott be, amely az alábbiakban foglalható össze:

A 906/2002/OV panaszbeadványra adott véleményében az ECOSOC leszögezte, hogy a panaszos felvételi eljárását „a panaszos által adott hamis információ” alapján kezdték meg. A hamis információ szolgáltatása komoly szabálysértés, mivel a tények, félrevezetés céljából történő, szándékos visszatartását vagy megváltoztatását foglalja magában. A panaszos úgy véli, hogy vele szemben ez az állítás alaptalan, mivel jóhiszeműen járt el, és a birtokában lévő információkat önként bocsátotta az ECOSOC rendelkezésére. Az ECOSOC továbbá ezen állításával megsértette a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexének 12. cikkét („udvariasság”). Az ECOSOC udvariassan felhívhatta volna rá a panaszos figyelmét, hogy cselekedetei egy sajnálatos félreértésen alapulnak, valamint bocsánatot kérhetett volna amiatt, hogy a félreértést nem vette észre.

A panaszos összességében azt állítja, hogy az ECOSOC azon kijelentése, mely szerint ő hamis információkat adott, alaptalan és ezzel kimeríti a hivatali visszásság fogalmát. A kijelentés írásban való visszavonását kéri és a szintén írásos bocsánatkérését, amiatt, hogy őszinteségét és tisztességességét indokolatlanul megkérdőjelezték.

A VIZSGÁLAT

A Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye

Az ECOSOC először megjegyezte, hogy az ombudsman 2002. december 16-ai határozatában megállapította, hogy az ECOSOC esetében hivatali visszásság nem állt fenn, miután a panaszost nem vették fel a tartaléklistára.

Az ECOSOC továbbá leszögezte, hogy a 906/2002/OV esetről adott véleményében foglalt kijelentések megfogalmazásából általános következtetés, rágalmazás vagy vád nem volt kiolvasható. E kijelentések semmi esetre sem voltak becsületsértőek.

A panaszos védekezési stratégiáját az ombudsmanhoz benyújtott mindkét panaszában a „sikeres versenyvizsga” és az állás „sikeres jelöltté válás” lehetséges hasonlóságára alapozta. Ez a stratégia sérti a Személyzeti Szabályzat 28. és 30. cikkét, valamint III. mellékletét. A panaszos nem volt teljesen őszinte az ECOSOC tisztségviselőivel szemben, akik a kinevezési eljárás megkezdése érdekében felvették vele a kapcsolatot. A „sikeres versenyvizsga” és a „sikeres jelöltté válás” kifejezések kétértelműségével operált, és a felvételéért felelős személyek úgy értelmezték, hogy a tartaléklistára felvették. Az ECOSOC-nak adott nem tökéletes információ forrása maga a panaszos volt, és csalárd cselekedetének logikus következményeit is neki kell viselnie. Az ECOSOC semmi esetre sem törekedett a panaszos hitelének rontására és nem is rágalmazta meg semmivel.

A továbbiakban az ECOSOC megjegyezte, hogy a panaszbeadványt el kell utasítani, mivel a) a panaszos panaszbeadványát az ECOSOC a tisztességes eljárás jogának gyakorlása során tett kijelentéseire adott válaszként nyújtotta be, és az ennek kapcsán felmerülő kérdés így eljárási természetű probléma, amelyet az eredeti panaszbeadvánnyal kapcsolatos határozatot célzó eljárások részeként kell megoldani, és b) a panaszos újabb beadványával kapcsolatosan előzetesen nem merítette ki a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségeket.

Az ECOSOC akként összegezte álláspontját, hogy a panaszbeadványt ezért elfogadhatatlannak kell minősíteni, vagy el kell utasítani.

A panaszos észrevételei

A panaszos fenntartotta panaszát, és észrevételeit kilenc oldalon nyújtotta be, amelyek az alábbiakban foglalhatók össze. Sajnálatait fejezte ki amiatt, hogy az ECOSOC nem szándékozik teljesíteni a panaszos azon kérését, hogy a hamis állítások szolgáltatására vonatkozó kijelentéseit írásban vonja vissza, és írásban bocsánatot kérjen. Kérését továbbra is fenntartotta, és nyitottnak mutatkozott a békés megoldásra. A panaszos reményét fejezte ki, hogy az ombudsman figyelembe veszi az ECOSOC arroganciáját és tiszteletlenségét, amellyel a már addig is komoly helyzetet tovább súlyosbította.

Az elfogadhatóság tekintetében a panaszos megjegyezte, hogy az ombudsman azon döntése, hogy a jelen panaszt elfogadja, teljes összhangban van az ombudsman saját eljárási szabályzatára vonatkozó értelmezésével, amely szerint, ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a szerveknél a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségeket kimerítették-e, a kétséges esetet a panaszos javára kell eldönteni. Továbbá a jelen panaszbeadványt alátámasztó tények az ECOSOC számára a 0906/2002/OV panaszbeadványból már jól ismertek voltak.

A panaszos megismételte, hogy azon álláspontja, miszerint a PE/86/A nyilvános versenyvizsgát sikeresen teljesítette az akkor rendelkezésre álló tények ismeretében jogos és jóhiszemű volt. Így jóhiszeműen járt el akkor, amikor az ECOSOC-hoz intézett leveleiben azt állította, hogy sikeres vizsgát tett.

Az ECOSOC nem volt hajlandó visszavonni azon kijelentését, miszerint a panaszos hamis információkat adott, és tényekkel sem szolgált kijelentésének alátámasztására. Az ECOSOC ehelyett csak súlyosbította a helyzetet azon állításaival, hogy a panaszos az ECOSOC tisztviselőivel szemben nem volt teljesen őszinte, hogy a kifejezések kétértelműségével operált, és hogy az ECOSOC-nak adott nem tökéletes információ forrása ő maga volt, valamint hogy csalárd cselekedetének logikus következményeit is neki kell viselnie. E további állítások ugyanolyan alaptalanok és indokolatlanok, mint a jelen panaszbeadvány tárgyát képező állítás. Az ECOSOC ismét tudatosan rontotta a panaszos hitelét azáltal, hogy becsületsértő állításokat fogalmazott meg vele szemben.

Ha a személyzeti kérdésekre szakosodott tisztviselők az Európai Parlament által küldött, a jelöltséggel kapcsolatos levelek másolatai alapján arra a következtetésre juthatnak, hogy a panaszos a tisztviselői posztra való felvételre alkalmas volt, akkor egy, az intézmény felvételi eljárását részleteiben nem ismerő európai polgárnak bizonyosan megbocsátható, ha jóhiszeműen ugyanerre a következtetésre jutott. A felvételi eljárás ismeretének felelőssége a közösségi intézményeket és nem a polgárt terheli. A panaszos elhárított magától minden személyes felelősséget azáltal, hogy minden szükséges adatot – beleértve a bizonyító erejű okiratokat is – az ECOSOC rendelkezésére bocsátott.

A HATÁROZAT

1 A panaszbeadvány elfogadhatósága

1.1 Az ECOSOC véleményében két okból kérdőjelezi meg a panaszbeadvány elfogadhatóságát: a) a felmerülő kérdés eljárási természetű probléma, amelyet az eredeti panaszbeadvánnyal kapcsolatos határozatot célzó eljárások részeként kell megoldani, és b) a panaszos újabb beadványával kapcsolatosan előzetesen nem merítette ki a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségeket.

1.2 Az európai ombudsman alapokmánya⁸⁹ rögzíti, hogy „a panaszbeadvány (...) az érintett intézményeknél vagy szerveknél a megfelelő igazgatási eljárási lehetőségek kimerítését követően nyújtható be”. Az ombudsman 1995-ös éves jelentésében az elfogadhatóság kritériumainak értelmezésével kapcsolatosan leszögezte, hogy „nem kívánatos a közösségi intézmények és testületek esetleges hivatali visszasságaival kapcsolatos panaszbeadványok elfogadásához, indokolatlan mértékben, technikai vagy jogászai módon hozzáállni. Ha kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy előzetes megkeresés történt-e (...), a kétséges esetet általában a panaszos javára kell eldönteni. Amennyiben egy panaszbeadványt helytelenül elfogadhatatlannak minősítünk, a polgár jogainak érvényesítését kockáztathatjuk”⁹⁰.

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a jelen panaszbeadvány tárgyát képező állítás szoros kapcsolatban áll azzal az ügyvel, amelyet a 906/2002/OV panaszbeadvány vizsgálata során elemzett. A panaszos – nevezetesen az ECOSOC véleményére adott észrevételeiben – először tett panaszt az előző panaszbeadvány során tett állítással kapcsolatban. Az ECOSOC erről tájékoztatást kapott, mivel az ombudsman 2002. december 16-ai határozatának másolatát megküldte az ECOSOC-nak, és a határozat említést tett a jelen panaszbeadvány tárgyát képező állításról.

1.4 A fentiek alapján az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a „megfelelő” előzetes igazgatási eljárási lehetőségek kimerítésére vonatkozó feltétel a jelen panaszbeadvány esetében teljesül. Annak megkövetelése, hogy a panaszos az ombudsmanhoz való panasz benyújtása előtt ismét felvegye a kapcsolatot az ECOSOC-kal, nem helyénvaló és indokolatlan mértékben jogászas lett volna. A panaszbeadvány ezért elfogadható.

⁸⁹ Az Európai Parlament határozata az ombudsman feladatainak végrehajtására irányadó rendeletekről és általános feltételekről, HL L 113. szám, 1999.05.04., 15. o.

⁹⁰ Az ombudsman 1995-ös éves jelentése, 20-21. o.

2 Az állítás, amely szerint a panaszos „hamis információt” adott, és az ezen állítás visszavonására irányuló igény

2.1 A panaszos állítása szerint az ECOSOC-nak a 906/2002/OV panaszbeadványra adott véleményében foglalt azon állítás, miszerint hamis információt adott, alaptalan és kimeríti a hivatali visszasság fogalmát. Azt igényli, hogy az ECOSOC írásban vonja vissza kijelentését, és szintén írásban kérjen bocsánatot, amiért őszinteségét és tisztességességét indokolatlanul megkérdőjelezte. A panaszos azzal érvel, hogy jóhiszeműen járt el.

2.2 Az ECOSOC azzal érvelt, hogy a panaszbeadványt el kell utasítani, mivel a 906/2002/OV esetről adott véleményében foglalt kijelentések megfogalmazásából általános következtetés, rágalmozás vagy vád nem volt kiolvasható. Az ECOSOC semmi esetre sem törekedett a panaszos hitelének rontására. A panaszos a kifejezések esetleges kétértelműségével operált, és az ECOSOC-nak adott nem tökéletes információ forrása ő maga volt, valamint csalárd cselekedetének logikus következményeit is neki kell viselnie.

2.3 Az ombudsman felhívja a figyelmet arra, hogy a panaszos ECOSOC-álláspályázata az Európai Parlament versenyvizsgáit lebonyolító hivatalának 1999. július 29-én kelt, a panaszos PE/86/A nyilvános versenyvizsgán való részvételével kapcsolatos levelében foglalt alábbi szövegen alapult: „Sajnálattal értesítem, hogy nevét az alkalmas jelöltek listájára nem tudtuk felvenni, mivel – ugyan minden részfeladatban elérte a szükséges minimális pontszámot és mind az írásbeli, mind a szóbeli vizsgákon elérte a szükséges 60 %-ot – nem szerepel a legjobb 13 jelölt között, akikre az alkalmas jelöltek listáját korlátoznunk kellett”. Amint az ombudsman 2002. december 16-ai, a 906/2002/OV panaszbeadvánnyal kapcsolatban hozott határozata megállapítja, e mondatból – mely a „sajnálattal értesítem” fordulattal kezdődik – nyilvánvalóan kitűnik, hogy a panaszos versenyvizsgálója nem volt sikeres. A panaszos azon meggyőződése tehát, hogy vizsgálója sikeres volt és az ECOSOC-nál állásra pályázhat, téves volt.

2.4 A 906/2002/OV panaszbeadvánnyal kapcsolatos véleményében az ECOSOC azt állította, hogy a panaszos „hamis” információt adott. Az ombudsman megjegyzi, hogy a hamis szó általános jelentései között a „szándékosan nem igaz” is szerepel. A jelen panaszbeadvánnyal kapcsolatos véleményében az ECOSOC nem szolgáltat bizonyítékokkal annak igazolására, hogy a panaszos szándékosan hamis információkat szolgáltatott. A jelen panaszbeadvánnyal kapcsolatos véleményében az ECOSOC a bocsánatkérés mellett visszavonhatta volna minden olyan kijelentését, amely szerint a panaszos nem jóhiszeműen járt el. Az ECOSOC ehelyett további, rosszhiszeműségre vonatkozó célzásokba bocsátkozott – azok megokolása nélkül – azt állítva, hogy a panaszos „teljes védekezési stratégiáját e két kifejezés lehetséges hasonlóságára alapozta”, „a kifejezések kétértelműségével operált” és „így csalárd cselekedetének logikus következményeit viselnie kell”.

2.5 Amikor egy közösségi intézmény vagy szerv úgy véli, hogy megfelelően járt el és hivatali visszassággal nem vádolható, célszerű, ha az intézmény vagy szerv tevékenységét ismerteti és indokolja. Ez általában elősegíti a igazgatási tevékenységek megértését. A nem megfelelő megfogalmazások csak negatív benyomást keltenek az érintett intézményről és a közösségi közigazgatás egészéről⁹¹. A fenti, az ECOSOC véleményéből származó mondatok arra utalnak, hogy az intézmény az ombudsmanhoz intézett válaszában a közösségi intézmények és szervek által általában használt nyelvezettől eltérő nyelvezetet használt véleményében.

2.6 A helyes igazgatás alapelvei megkövetelik, hogy az intézmények a nyilvánossággal való kapcsolattartás során korrektek és udvariasak legyenek. Ha olyan hiba fordul elő, amely a nyilvánosság egy tagjának jogait vagy érdekeit negatív módon befolyásolja, az intézménynek bocsánatot kell kérnie, és mindent el kell követnie annak érdekében, hogy a hibából eredő negatív hatásokat korrigálja⁹². A jelen esetben az ECOSOC nem teljesítette az udvarias eljárásra vonatkozó

⁹¹ Ld. az ombudsman 2002. március 13-ai, OI/1/2002/OV, a CEDEFOP-ra vonatkozó határozatát, Az ombudsman 2002-es éves jelentése, 204. o. Ld. még a <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/02oi1.htm> oldalt.

⁹² A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe, 12.1 és 12.3 cikkek.

kötelességét. Az eset kimeríti a hivatali visszásság fogalmát, ezért az ombudsman az alábbi kritikai megjegyzést teszi.

3 Összegzés

Az ombudsman a jelen panaszra irányuló vizsgálata alapján az alábbi kritikai észrevételt kénytelen tenni:

A helyes igazgatás alapelvei megkövetelik, hogy az intézmények a nyilvánossággal való kapcsolattartás során korrektek és udvariasak legyenek. Ha olyan hiba fordul elő, amely a nyilvánosság egy tagjának jogait vagy érdekeit negatív módon befolyásolja, az intézménynek bocsánatot kell kérnie, és mindent el kell követnie annak érdekében, hogy a hibából eredő negatív hatásokat korrigálja⁹³. A jelen esetben az ECOSOC nem teljesítette az udvarias eljárásra vonatkozó kötelességét. Ez a hivatali visszásság egyik esetének minősül.

Mivel az ügy ezen vonatkozásai a múltban lezajlott sajátos történésekhez kapcsolódó eljárással kapcsolatosak, és tekintettel az ECOSOC a jelen ügygel és a 906/2002/OV ügygel kapcsolatos véleményében foglalt álláspontjára, az ügy békés megoldására való törekvés nem helyénvaló. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.4.5 Az Európai Csaláselleni Hivatal

MEGALAPOZATLAN MEGVESZTEGETÉSI VÁDAK EGY ÚJSÁGÍRÓ ELLEN

Az Európai Csaláselleni Hivatal ellen benyújtott 1840/2002/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

Ez egy rövid összefoglalása annak a határozatnak, amelyet nem lehetett teljes egészében közzétenni terjedelme miatt. Az összefoglalás csak egy pontját tárgyalja az ügynek, amely más vádak is tartalmaz. A határozat teljes szövege megtalálható németül és angolul az ombudsman honlapján az alábbi címen: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm>

A panaszos a Stern című német hetilap brüsszeli tudósítója. A Stern két cikket közölt azokról az állítólagos szabálytalanságokról, amelyeket egy EU-tisztviselő, Paul van Buitenen úr fedezett fel, és az ehhez kapcsolódó, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által végzett vizsgálatokról. Ezek a cikkek a panaszos által megszerzett bizalmas dokumentumokon alapultak. Az OLAF ezután közzétett egy sajtóközleményt, amelyben kijelentette, hogy „egy” újságíró számos olyan dokumentumhoz jutott hozzá, amelyek erre a vizsgálatra vonatkoznak, és hogy úgy határozott, hogy belső vizsgálatot indít – többek között – annak az állításnak a tárgyában, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz „egy köztisztviselő lefizetésével” jutottak hozzá. 2002. április 4-én a European Voice című újság idézett egy OLAF-szóvivőt, aki azt mondta, hogy az OLAF „meggyőző bizonyítékokhoz jutott arra vonatkozóan, hogy egy kifizetés megtörténhetett”.

A panaszos úgy ítélte meg, hogy az OLAF hibásan cselekedett akkor, amikor megvesztegetési vádjait, amelyeket ellene és a folyóirat ellen hoztak fel, egy sajtóközleményben és a European Voice-nak adott megjegyzéseiben közzétette.

Az ombudsman vizsgálata során az OLAF azzal érvelt, hogy alapos megfontolás után hozták meg a döntést arról, hogy közlik, hogy egy belső vizsgálatot indítottak. Annak a lehetőségnek a súlyos következményei ismeretében, hogy egy OLAF tisztviselő volt felelős bizalmas információk

⁹³

A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexének 12.1 és 12.3 cikkei.

és személyes adatok illegális közléséért, az OLAF igazgatója úgy döntött, hogy nyilvánosan és a lehető legátláthatóbb módon közzéteszi, hogy az OLAF nyomoz ezeknek a szabálytalanságoknak az ügyében annak érdekében, hogy azonosítsa a felelősöket és elejét vegye minden ehhez hasonló további jogsértésnek. Ezen túlmenően bizonyos információk alapján, amelyekhez az OLAF hozzájutott, jó okuk volt feltételezni, hogy legalább egy esetben egy OLAF-tisztviselőnek vagy más EU-tisztviselőnek fizettek azért, hogy bizalmas dokumentumokat szolgáltatassanak ki. Annak vizsgálata, hogy ez valóban megtörtént-e, még folyamatban volt. Az OLAF azzal is érvelt, hogy az „egy” újságíróra történő hivatkozása semleges volt, és nem utalt egyetlen konkrét személyre sem.

Az OLAF véleményének és a panaszos észrevételeinek megfontolása után az ombudsman megállapította, hogy az a helyes igazgatási gyakorlat, ha a döntéshozatalkor biztosítják, hogy a foganatosított intézkedések arányban álljanak az elérendő céllal. Különösen a közigazgatásnak kell elkerülnie az állampolgárok jogainak korlátozását, amennyiben a korlátozások nem állnak elfogadható arányban az intézkedések által elérendő céllal.⁹⁴ Ezeket a szabályokat nem csak a határozatokra, hanem az adminisztratív szervek tevékenységére, általában is alkalmazni kell. Ezek tehát a tájékoztatásra is vonatkoznak.

Az ombudsman elviekben üdvözölte azt, hogy az OLAF úgy döntött, hogy a „lehető legátláthatóbb módon” jár el. Ez a megközelítés összhangban van az EU-intézmények és szervek azon kötelezettségével, hogy határozataikat a lehető legnyíltabban hozzák meg (az Európai Unióról szóló Szerződés 1. cikke). A megvesztegetés gyanújának felvetése azonban komoly vád, ami beszenyezheti egy újságíró hírnevét. Az ilyen gyanúsításokat ezért nem szabad közzétenni megfelelően komoly, a nyilvánosság számára ellenőrizhető bizonyítékok nélkül. Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy az OLAF nem bizonyította be, hogy a megvesztegetés gyanújának közzététele munkája érdekében szükséges volt és hogy az arányban állt az elérendő céllal. Ezért a következő ajánlás-tervezetet nyújtotta be az OLAF-nak, az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően:

Az OLAF-nak meg kell fontolnia azon megvesztegetési vádak visszavonását, amelyeket közzétettek, és amelyeket könnyen úgy lehetett értelmezni, hogy azok a panaszos ellen irányulnak.

Az OLAF tájékoztatta az ombudsmant, hogy elfogadta az ajánlástervezetet, és hogy egy sajtóközlemény közzétételével végre is hajtotta. Ennek a sajtóközleménynek az idevágó része a következőképpen hangzik: „Az OLAF vizsgálatai még nem zárultak le, de jelen pillanatig az OLAF-nak nincsenek bizonyítékai arra vonatkozóan, hogy ilyen kifizetésre sor került volna.”

Az ombudsman egyetértett a panaszos azon véleményével, hogy ez a sajtóközlemény az ombudsman ajánlás-tervezetének nem megfelelő végrehajtása. Ahelyett, hogy visszavonták volna a megvesztegetési vádak, az OLAF egyszerűen kijelentette, hogy „jelen pillanatig” nem talált elegendő bizonyítékot ezen vádak alátámasztására. Ezen körülmények között az OLAF által foganatosított intézkedések nyilvánvalóan nem alkalmasak a hivatali visszaállás orvoslására.

Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy egy kritikai észrevétel elegendő lenne arra, hogy a panaszosnak kielégítő megoldással szolgáljanak, és hogy ezért egy, az Európai Parlamenthez benyújtott külön jelentés nem lenne megfelelő.

Az ombudsman ezért az alábbi kritikai észrevétellel zárta le az ügyet:

Azon eljárásával, hogy olyan, ténybeli bizonyítékokat nélkülöző megvesztegetési vádakot hozott fel, amelyek elegendőek és a nyilvános ellenőrzés számára hozzáférhetőek lennének, az OLAF túlmént azon, ami arányban áll intézkedései elérendő céljával. Ez a hivatali visszaállás egyik esetének minősül.

⁹⁴

Vö. A Helyes Hivatali Gyakorlat Kódexe 6. cikk, elérhető az Európai Ombudsman honlapján (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

3.5 AZ INTÉZMÉNY ÁLTAL ELFOGADOTT AJÁNLÁSTERVEZETEK

3.5.1 Az Európai Unió Tanácsa

A TANÁCS RÉSZLEGES HOZZÁFÉRÉST ENGEDÉLYEZ A VISELKEDÉSI KÓDEX MUNKACSOPORT ÉVES JELENTÉSÉHEZ

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 573/2001/IJH számú (bizalmas) panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszt egy okleveles könyvvizsgáló nyújtotta be. Az Ombudsman-alapokmány 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően azt bizalmasnak minősítették a panaszos kérésére.

A panaszos kétségbe vonta a Tanács 93/731 sz. visszautasító határozatát a 13563/00 sz. tanácsi dokumentumhoz való hozzáférésre vonatkozóan, mely a Viselkedési Kódex Munkacsoport második éves jelentése az ECOFIN Tanács számára (üzleti adózás). A Tanács megtagadta a dokumentumhoz való hozzáférést a 93/731 sz. tanácsi határozat 4. cikke (2) bekezdése alapján, a Tanács eljárásai bizalmas jellegének megőrzése céljából.

Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a hozzáférés megtagadásáról hozott tanácsi döntés hivatali visszasság következménye, mivel:

(i) a Tanács érvelésében nem tudta megfelelően indokolni, hogy a kérdéses dokumentumok esetében mennyiben a Tanács érdeke a döntési eljárások titkossága, illetve nem tudta bemutatni azt, hogy a dokumentumba való betekintés engedélyezése komolyan aláásná a Tanács döntéshozatali eljárását. Az ombudsman megjegyezte, hogy a Tanács nem magyarázta meg, mennyiben tér el jellegében a Viselkedési Kódex Munkacsoport második éves jelentése az elsőtől, amelyet korábban nyilvánosságra hoztak.

(ii) a Tanács elmulasztotta mérlegelni a részleges hozzáférés lehetőségét. A Bíróságnál alkalmazott esetjog szerint a Tanács köteles a 93/731 sz. határozat alapján mérlegelni, hogy adható-e részleges hozzáférés olyan információkhoz, amelyek nem tartoznak a kivételek közé⁹⁵. A részleges hozzáférést a 1049/2001 sz. rendelet 4. cikkének (6) bekezdése is kifejezetten lehetségesnek ítéli.

2002. június 17-e határozatában az ombudsman ezért ajánlástervezetet terjesztett a Tanács elé az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (6) bekezdése alapján a kérelem felülvizsgálatáról a 1049/2001 sz. rendelettel összhangban, mely a 93/731 sz. tanácsi határozatot váltotta fel.

Az ombudsman azt az álláspontját is kifejezésre juttatta, hogy a kérdéses dokumentum kapcsolatba hozható a Tanács jogalkotói tevékenységével és a Tanácsnak ezt figyelembe kell vennie.

A ajánlástervezetről kialakított részletes véleményében a Tanács megállapította, hogy a 13563/00 sz. dokumentum 1-4, 13., 14. és 24. bekezdései, valamint I. számú mellékletének 1-8. és 14-16. pontjai nem tartoznak a kivételek közé és így megjelentethetők. A dokumentum többi részét

⁹⁵

C-353/99 P ügy, Az Európai Unió Tanácsa kontra Heidi Hautala, [2001] EBHT I-9565, 87 bek.

illetőleg a Tanács úgy határozott, hogy megtagadja a hozzáférést a 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján⁹⁶.

A Tanács arra is részletes magyarázatot adott, hogy az Viselkedési Kódex Munkacsoport második jelentésének tartalma és természete mi módon tér el alapvetően az első jelentésétől.

Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Tanács részletes véleménye megfelelően válaszolt az ombudsman ajánlástervezetében megfogalmazott pontokra, és a közösségi jog jelen helyzetében a Tanács érvelése elfogadhatóan indokolja a közzététel megtagadását, még akkor is, ha jogalkotással kapcsolatos dokumentumról van szó.

Az ombudsman tehát lezárta az ügyet arra való hivatkozással, hogy a Tanács megtette a megfelelő lépéseket az ajánlás-tervezetben foglaltakkal való megfelelés érdekében.

A ajánlás-tervezet teljes szövege megtalálható a következő internetcímen: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/recommen/en/010573.htm>

A TANÁCS BIZTOSÍTJA A HOZZÁFÉRÉST A PÁLYÁZÓK JAVÍTOTT VIZSGADOLGOZATAIHOZ

Az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott 2097/2002/GG és 2059/2002/IP számú panaszbeadványokkal kapcsolatos határozat

A 2097/2002/GG számú panaszbeadvány

A PANASZBEADVÁNY

A német állampolgárságú panaszos a Tanács/C/412 számú, német nyelvű irodai asszisztensek (C5-ös besorolás) számára kiírt versenyvizsgáján vett részt. A versenyvizsga négy részből állt: két feleletválasztós tesztből (A és B), egy írásbeli vizsgából, amelyhez személyi számítógépet kellett használni (C), valamint egy szóbeli vizsgából (D). Az írásbeli vizsga három feladatot tartalmazott. Ezen feladatok közül a másodikban (b feladat) a pályázóknak egy írógéppel írt, mintegy 45 sor hosszúságú, kézzel írott javításokat, hivatkozásokat, valamint gépelési és nyelvtani hibákat tartalmazó szövegből kellett kijavított szöveget készíteniük. Erre a feladatra 0 és 40 pont közötti pontszám volt adható. A továbbjutáshoz szükséges pontszám 24 volt.

2002. november 12-én a Tanács értesítette a panaszost, hogy a C.b feladatnál csak 18 pontot ért el, és ezért nem juthat tovább a szóbeli vizsgára.

2002. november 20-án kelt levelében a panaszos arról tájékoztatta a Tanácsot, hogy ilyen jellegű vizsgafeladatot még soha nem kapott, hozzátéve, hogy mivel továbbra is szívesen dolgozna az európai intézményeknél, sokat segítené neki, ha megtudhatná, mi okból nem érte el a továbbjutáshoz szükséges pontszámot. A panaszos ezért azt kérte, hogy megtekinthesse a szóban forgó feladat értékelését.

2002. november 27-ei válaszában a Tanács értesítette a panaszost, hogy a Felvételi Bizottság ismételtén megvizsgálta a dolgozatát, és úgy döntött, hogy az eredeti értékelést fenntartja. A Tanács hozzátette, hogy sajnálatára nem teheti lehetővé, hogy a panaszos vizsgadolgozatát megtekinthesse.

Az ombudsmanhoz intézett panaszbeadványában a panaszos hangsúlyozta, hogy nem tudja elfogadni, hogy a Tanács nem teszi számára lehetővé javított vizsgadolgozatának megtekintését.

⁹⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai, 1049/2001 sz. rendelete az Európai Parlament, Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésekről, 2001 HL L 145/43.

Rámutatott, hogy az elutasításra semmilyen indokkal nem szolgáltak. A panaszos hozzáfűzte, hogy az elutasítás miatt nem tudhatja meg, miért volt sikertelen a vizsgálja.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Személyzeti Szabályzat III. mellékletének 6. cikke értelmében a Felvételi Bizottság eljárása titkos. Amint a Bíróság már kimondta, ezt a titkosságot a felvételi bizottságok függetlenségének, valamint tevékenységük tárgyilagosságának biztosítása érdekében rendelték el, azzal a céllal, hogy mindennemű külső beavatkozástól és befolyástól mentesítsék a bizottságokat. Következésképpen a titkosság betartása nem teszi lehetővé, hogy a Felvételi Bizottság egyes tagjainak álláspontját nyilvánosságra hozzák, valamint a pályázók egyéni vagy egymáshoz viszonyított értékelésének minden tényezőjét ismertessék.⁹⁷ A Felvételi Bizottság tevékenységétől elválaszthatatlan titkosság eleve kizárta a versenyvizsga feladatai értékelési szempontjainak közzétételét. Ezek a szempontok szerves részét alkották annak az összevont értékelésnek amelyet egyes pályázók eredményei alapján a Felvételi Bizottság végzett el.⁹⁸

A Felvételi Bizottság eljárására vonatkozó titkosság betartásának kötelezettsége nem tette lehetővé, hogy bármely pályázónak engedélyezze kijavított vizsgadolgozatának megtekintését, mivel az felfedi a bizottság egyes tagjainak a pályázók értékelésére vonatkozó álláspontját.

A különböző feladatok során elért pontszámok közzététele megfelelő módja azon megfontolások közlésének, amelyekre egy Felvételi Bizottság döntése alapul.

A panaszos észrevételei

A panaszos nem fogalmazott meg észrevételeket.

AZ AJÁNLÁS-TERVEZET

Az ombudsman 2003. április 16-án a következő ajánlástervezetet nyújtotta be a Tanácsnak, az Ombudsman-alapokmányának 3. cikke (6) bekezdése alapján:

Az Európai Unió Tanácsa tegye lehetővé, hogy a panaszos kijavított vizsgadolgozatát megtekinthesse.

Ez az ajánlástervezet az alábbi megfontolásokon alapult:

- 1 A német állampolgárságú panaszos a Tanács/C/412 számú, német nyelvű irodai asszisztensek (C5-ös besorolás) számára kiírt versenyvizsgáján vett részt. Miután tájékoztatták arról, hogy a versenyvizsga egyik írásbeli feladatán nem érte el a továbbjutáshoz szükséges minimális pontszámot, azt kérte, hogy kijavított vizsgadolgozatát megtekinthesse. A Tanács ezt a kérést elutasította. Az ombudsmanhoz intézett panaszbeadványában a panaszos kifejtette, hogy ez az elutasítás számára nem elfogadható.
- 2 A Tanács véleményében kiemelte, hogy a Személyzeti Szabályzat III. mellékletének 6. cikke értelmében a Felvételi Bizottság eljárása titkos, és ezt a titkosságot a felvételi bizottságok függetlenségének, valamint tevékenységük tárgyilagosságának biztosítása érdekében rendelték el. A Tanács álláspontja szerint a Felvételi Bizottság eljárására vonatkozó titkosság betartásának kötelezettsége nem tette lehetővé, hogy bármely pályázónak engedélyezze kijavított

⁹⁷ 89/79 ügy, Bonu kontra Tanács [1980] EBHT 553, 5. bekezdés.

⁹⁸ C-254/95P ügy, Európai Parlament kontra Innamorati [1996] EBHT I-3423, 29. bekezdés.

vizsgadolgozatának megtekintését, mivel az felfedi a bizottság egyes tagjainak a pályázók értékelésére vonatkozó álláspontját.

- 3 Az európai ombudsman már korábban is foglalkozott pályázók kijavított vizsgadolgozataihoz való hozzáféréssel kapcsolatos, az Európai Bizottságot⁹⁹ és az Európai Parlamentet¹⁰⁰ érintő ügyekkel.
- 4 A Bizottság felvételi eljárására vonatkozó vizsgálatai alapján az ombudsman 1999. október 18-án külön jelentést¹⁰¹ nyújtott be az Európai Parlamentnek, amely az alábbi megfontolásokat tartalmazza:

„Az ombudsman számára nem ismert olyan közösségi jogi vagy a közösségi bíróságok esetjogára épülő rendelkezés, amely megakadályozná, hogy a Bizottság lehetővé tegye a pályázó számára kijavított vizsgadolgozatának megtekintését. A Személyzeti Szabályzat III. mellékletének 6. cikke leszögezi, hogy „a Felvételi Bizottság eljárása” minden esetben titkos. A Felvételi Bizottság tanácskozásainak ezért titkosaknak kell lenniük, de ebből nem feltétlenül következik, hogy a pályázók saját kijavított vizsgadolgozataikat nem tekinthetik meg.

A Bizottság fő érve az elutasítás jogosságának alátámasztására a felvételi eljárás természetére vonatkozik. A Bizottság álláspontja szerint a Felvételi Bizottság minden egyes pályázót úgy értékel, hogy eredményeit ugyanazon versenyvizsga többi résztvevőjének eredményeivel veti össze. A Bizottság ebből arra a következtetésre jut, hogy a kijavított vizsgadolgozat közzétételének semmi értelme nem volna, mivel csak egy olyan személy értékelését tükrözi, aki nem értékelt minden más pályázót.

Kijavított vizsgadolgozatának megtekintése ugyanakkor a pályázó szempontjából több haszonnal is jár. Először is, a pályázónak lehetősége van arra, hogy hibáit felfedezze, és így arra is, hogy a jövőben jobb teljesítményt nyújtson. Másodszor, a pályázónak az ügyintézés tisztaságába vetett bizalma is növelhető. Ez azért is fontos, mert úgy tűnik, széles körben elterjedt az a nézet, hogy a Bizottság nem mindig a megfelelő módon értékeli a feladatokat, illetve néha egyáltalán nem is értékeli őket. Harmadszor, ha egy pályázó úgy érzi, hogy nem megfelelően értékelték, érveit sokkal pontosabban tudja megfogalmazni akkort, ha már látta kijavított vizsgadolgozatát. Az információk hasznosságát minden esetben az információt kérő állampolgárnak és nem a hivataloknak kell megítélnie.

A Bizottság hivatkozik továbbá azon adminisztratív és anyagi terhekre is, amelyek a vizsgadolgozatok hozzáférhetőségével járhatnak. Az ombudsman bizonyos abban, hogy a Bizottság hivatalai minimális költségekkel meg tudják szervezni a hozzáférést, mivel nem valószínű, hogy minden pályázó meg kívánná tekinteni kijavított vizsgadolgozatát.

(...)

A Bizottság jogosan hívja fel a figyelmet arra, hogy a felvételi bizottságok tevékenységét a közösségi bíróságok jogilag felülvizsgálhatják. Ez ugyanakkor azt jelenti, hogy az olyan kérdésekkel, amelyeket könnyen meg lehetne oldani, ha a pályázónak lehetősége lenne kijavított vizsgadolgozatát megtekinteni, esetleg a bíróságoknak kell foglalkoznia. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy ez a pályázók elégedetlenségét válthatja ki. A kijavított vizsgadolgozathoz való hozzáférés engedélyezése ugyanakkor valószínűleg sok kérdést minimális erőfeszítéssel és időráfordítással megoldana.

(...)

Amint azt az Amszterdami Szerződés megerősítette, a lehető legnyilvánosabb módon történő döntéshozatal az Európai Közösségek közigazgatási jogának egyik alapelve. Fontos továbbá annak biztosítása, hogy az állampolgárok a közösségi intézményekkel való első találkozásukkor azokról pozitív benyomást szerezzenek. Azok az állampolgárok, akik a Közösségek szerveinél kívánnak dolgozni, igen rossz első benyomást szerezhetnek, ha kételyek maradnak bennük arra vonatkozóan, hogy vajon igazságosan és korrekt módon értékelték-e

⁹⁹ 1004/97 (PD)/GG számú, hivatalból indított vizsgálat.

¹⁰⁰ 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP és 25/2000/IP panaszbeadványok.

¹⁰¹ 1999 HL C 371/12.

őket. Az ilyen kételyek eloszlátása érdekében elengedhetetlen, hogy minden pályázónak lehetősége legyen megtekinteni kijavított vizsgadolgozatát. Ez a lehetőség semmilyen módon nem ellentétes a Felvételi Bizottság eljárására vonatkozó titkosság követelményével, mivel a felvételi bizottságoknak nem a pályázók egymáshoz viszonyított eredményeit értékelő tanácskozásaira vonatkozik. Ezért a Bizottság azon mulasztása, hogy nem módosítja ügykezelési eljárását úgy, hogy minden pályázó lehetőséget kapjon kijavított vizsgadolgozatának megtekintésére, a hivatali visszásság esetének tekinthető.”

- 5 Ezen megfontolások alapján az ombudsman ajánlást fogalmazott meg a Bizottság számára, amely szerint a jövőbeni felvételi versenyvizsgákon, de legkésőbb 2000. július 1-jétől tegye lehetővé, hogy a pályázók kijavított vizsgadolgozataikat külön kérésre megtekinthessék. 1999. december 7-ei levelében az Európai Bizottság elnöke arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy a Bizottság ezt az ajánlást elfogadta.
- 6 2000. november 17-én az Európai Parlament elfogadott egy állásfoglalást¹⁰², amelyben támogatta az ombudsman külön jelentését és üdvözölte, hogy a Bizottság az ombudsman ajánlására pozitív választ adott. A Parlament azt a reményét is kifejezte, hogy „minden más európai szerv és intézmény is követi majd a Bizottság példáját”.
- 7 2000. július 17-én az ombudsman ajánlástervezetet nyújtott be az Európai Parlamenthez, amelyben javasolta, hogy tegye lehetővé, hogy az érintett panaszosok megtekinthessék kijavított vizsgadolgozataikat. 2000. november 27-én a Parlament tájékoztatta az ombudsmant, hogy elfogadta azt az alapelvet, amely szerint a pályázók számára lehetővé kell tenni, hogy kijavított vizsgadolgozatukról másolatot kapjanak, továbbá ismertette, hogyan fogja az ombudsman ajánlástervezetét alkalmazni.¹⁰³
- 8 A Tanács által a jelen esetben felhozott érvek nem utalnak a Tanács által szervezett versenyvizsga bármely sajátos vonására, amely megkülönböztetné azokat az Európai Parlament vagy a Bizottság által szervezett versenyvizsgáktól. Az ombudsman ezért arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság felvételi eljárására vonatkozó külön jelentésében megfogalmazott megfontolások (értelemszerűen) vonatkoznak a Tanács által szervezett versenyvizsgákra is.
- 9 A fentiek alapján az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az a tény, hogy a Tanács elutasította a panaszos azon kérését, hogy kijavított vizsgadolgozatát megtekinthesse, a hivatali visszásság egyik esete.

A Tanács részletes véleménye

A Tanács részletes véleményében arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy döntése szerint elfogadja az ajánlástervezetet, és lehetővé teszi, hogy a panaszos kijavított vizsgadolgozatát megtekinthesse. A panaszos vizsgadolgozatának másolatát és értékelését a Felvételi Bizottság még aznap elküldte a panaszosnak.

A Tanács megjegyezte, hogy a Személyzeti Szabályzat és az Elsőfokú Bíróság egyik igen friss, a T-72/01 ügyben hozott ítélete¹⁰⁴ értelmében ezen iratok közzététele nem tekinthető a Felvételi Bizottság eljárásaihoz kötődő titkossági alapelv megsértésének.

A panaszos észrevételei

A Tanács részletes véleményére a panaszostól nem érkezett észrevétel.

¹⁰² 2001 HL C 233/352, 368. o.

¹⁰³ Vö. az ombudsman 2001. május 1-jén kelt, a 457/99/IP, a 610/99/IP, az 1000/99/IP és a 25/2000/IP sz. panaszbeadványokról hozott határozatait, amelyek az ombudsman honlapján (www.euro-ombudsman.eu.int) elérhetők.

¹⁰⁴ A T-72/01 Pyres kontra Bizottság ügyben 2003. június 25-én hozott ítélet.

A HATÁROZAT

1 A kijavított vizsgadolgozat megtekintésének elutasítása

1.1 A panaszbeadvány a Tanács döntésére vonatkozott, melyben elutasította, hogy a panaszos megtekintse kijavított vizsgadolgozatát, amelyet a panaszos a Tanács/C/412 számú, német nyelvű irodai asszisztensek (C5-ös besorolás) számára kiírt versenyvizsgáján írt.

1.2 2003. április 16-án az ombudsman az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (6) bekezdése alapján ajánlástervezetet intézett a Tanácshoz, mely szerint a Tanácsnak lehetővé kellene tennie, hogy a panaszos megtekinthesse kijavított vizsgadolgozatát.

1.3 A Tanács részletes véleményében arról tájékoztatta az ombudsmant, hogy döntése szerint elfogadja az ajánlástervezetet, és lehetővé teszi, hogy a panaszos kijavított vizsgadolgozatát megtekinthesse.

2 Összegzés

2.1 Vizsgálatai alapján az ombudsman megállapítja, hogy a Tanács elfogadta az ombudsman ajánlástervezetét, és hogy a Tanács által hozott intézkedések kielégítőek.

2.2 Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

A 2059/2002/GG számú panaszbeadvány

Az európai ombudsman a 2059/2002/IP számú ügyben ugyanezt az ajánlástervezetet nyújtotta be az Európai Unió Tanácsához. A Tanács részletes véleménye és határozata a következő:

A Tanács részletes véleménye

A Tanács részletes véleményében hangsúlyozta, hogy az ombudsman által egy korábbi, hasonló esetben (2097/2002/GG számú panaszbeadvány) benyújtott ajánlástervezet mellett a Tanács Főtitkársága 2003. szeptember 17-én a kijavított vizsgadolgozatok másolatának a pályázó részére történő kiadására vonatkozó új szabályokat állapított meg. Ezen szabályok a Tanács Főtitkársága által szervezett minden külső és belső versenyvizsgára érvényesek.

A 2003. szeptember 1-jét követően meghirdetett versenyvizsgákon résztvevő pályázók megkaphatják kijavított vizsgadolgozatuknak, írásbeli vizsgák esetében pedig a Felvételi Bizottság értékelő ívének másolatát. A 2003. szeptember 1-je előtt szervezett versenyvizsgák esetében a vonatkozó szabályok arról rendelkeztek, hogy a pályázók, ha kérik, kijavított vizsgadolgozatuk és – amennyiben a Felvételi Bizottság ílyet vezetett –, az értékelő lap másolatát is megkaphatják.

A jelen esetben a Tanács úgy határozott, hogy a panaszos számára lehetővé teszik, hogy vizsgadolgozatát megtekinthesse. Az értékelési szempontok közzétételét illetően a Tanács kiemelte, hogy ezeket a pályázati kiírás VI.A.d) pontjában megnevezték, illetve, hogy a Felvételi Bizottság külön értékelő lapot nem alkalmazott. A Tanács állítása szerint a panaszos vizsgadolgozata, valamint a pályázati kiírás egy másolatát még aznap elküldte a panaszosnak.

A panaszos észrevételei

2003. november 5-én az ombudsman hivatala telefonon kapcsolatba lépett a panaszossal, hogy tájékoztassa a Tanács válaszáról, és hogy megbizonyosodjon arról, elégedett-e a válasszal. A panaszos köszönetét fejezte ki az ombudsmannak a vizsgálat kimeneteléért és az elért eredményekért.

A HATÁROZAT

1 A kijavított vizsgadolgozat megtekintésének és az értékelési szempontok közzétételének elutasítása

1.1 A panaszos a Tanács/A/394 számú versenyvizsgáján írt vizsgadolgozata kijavított példányának megtekintését kérelmezte, valamint tájékoztatást arról, hogy a feladatok értékelésekor a Felvételi Bizottság milyen szempontokat alkalmazott. A Tanács ezen kéréseket elutasította. A panaszos ezért panaszbeadványával az ombudsmanhoz fordult.

1.2 2003. április 16-án az ombudsman az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (6) bekezdése alapján ajánlástervezetet intézett a Tanácshoz, mely szerint a Tanácsnak lehetővé kellene tennie, hogy a panaszos megtekinthesse kijavított vizsgadolgozatát és tájékoztatnia kellene a Felvételi Bizottság által alkalmazott értékelési szempontokról.

1.3 Részletes véleményében a Tanács tájékoztatta az ombudsmant, hogy döntése szerint elfogadja ajánlástervezetét.

A Tanács kiemelte, hogy 2003. szeptember 17-én Főtitkársága új szabályokat állapított meg a a kijavított vizsgadolgozatok másolatának a pályázó részére történő kiadására vonatkozóan. Ezen szabályok a Tanács Főtitkársága által szervezett valamennyi külső és belső versenyvizsgára érvényesek.

A 2003. szeptember 1-jét követően meghirdetett versenyvizsgákon a pályázók megkaphatják kijavított vizsgadolgozatuknak, írásbeli vizsgák esetében pedig a Felvételi Bizottság értékelő lapjának másolatát is. A 2003. szeptember 1-je előtt szervezett versenyvizsgák esetében a vonatkozó szabályok arról rendelkeztek, hogy a pályázók, ha kérik, kijavított vizsgadolgozatuk és – amennyiben a Felvételi Bizottság ilyet alkalmazott – az értékelő lap másolatát is megkaphatják.

1.4 A panaszos esetében a Tanács tájékoztatta az ombudsmant, hogy a panaszos vizsgadolgozatának, valamint a pályázati kiírásnak egy másolatát még aznap elküldi a panaszosnak. A Tanács rávilágított, hogy mivel a Felvételi Bizottság által alkalmazott értékelési szempontokat a pályázati kiírás VI.A.d) pontjában megnevezték, a Felvételi Bizottság külön értékelő lapot nem alkalmazott.

2 Összegzés

2.1 Vizsgálatai alapján az ombudsman megállapítja, hogy a Tanács elfogadta az ombudsman ajánlás-tervezetét, és hogy a Tanács által annak alkalmazására hozott intézkedések kielgítőek.

2.2 Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.5.2 Az Európai Bizottság

A BIZOTTSÁG ELŐMOZDÍTJA A HELYES IGAZGATÁS ÜGYÉT AZ EURÓPAI ISKOLÁKBAN

Az Európai Parlament ellen benyújtott 845/2002/IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

2002 májusában L. asszony panaszbeadványt nyújtott be az ombudsmanhoz saját maga és mintegy 50, a brüsszeli Európai Iskolákban tanuló gyermek szülei nevében. A panaszbeadvány az iskolákban lévő helyek 2002-2003-as tanévben történő elosztására, az ezután benyújtott fellebbezésekre és az iskolák közötti együttműködés mechanizmusaira vonatkozott.

Összefoglalva, a panaszosok a következő érveket hozzák fel:

Az új általános iskolai részlegben, Ixelles-ben igénybe vehető helyeket azoknak a diákoknak adták, akik a két, jelenleg működő általános iskolai részlegbe járnak, két olyan különböző feltételcsoport alapján, amelyeket egyoldalúan, nem átlátható módon határozott meg az eredeti iskola. Több mint 200 fellebbezést adtak be, amelyek közül néhányra a panaszbeadvány napjáig sem foglalkoztak.

A brüsszeli iskolák közötti együttműködési mechanizmusok még olyan alapfeladatok ellátására sem megfelelőek, mint például az iskolai szünetek és szünnapok harmonizálása a három iskola között.

Az iskolák ez ügyben gyakorolt tevékenysége ellentmond a helyes igazgatási gyakorlatnak és ezért sérti az Alapjogi Charta 41. cikkét. A Charta 24. cikk (2) bekezdését is sérti, mely cikk kimondja: „Bármely, köz- vagy magánintézmény által végrehajtott, gyermekekkel kapcsolatos intézkedés során a gyerek érdekeit kell elsődlegesnek tekinteni”. A gyerekek iskolák közötti szétosztásának első kritériuma a három iskola befogadóképessége volt, melyet előre meghatároztak a gyerekek szükségletei, valamint a szülei kérésének figyelembe vétele nélkül.

A panaszosok felkeresték a Bizottságot, mely tagja az Igazgatótanácsnak és amelynek feladata alkalmazottai jogainak és érdekeinek védelme. A panaszosok sosem kaptak kielégítő választ vagy magyarázatot az Európai Iskolák Igazgatóságától, az Igazgatótanácstól vagy a Bizottságtól.

A panaszosok attól félnek, hogy további káoszra lehet számítani, amikor a negyedik brüsszeli Európai Iskola is megnyílik.

Összefoglalva, a panaszosok azt állítják, hogy az Európai Iskolák eljárása ellentmond az Alapjogi Charta 24. cikke (2) bekezdésének, valamint a 41. cikknek, és hogy az iskolák közötti együttműködési mechanizmusok nem megfelelőek.

A panaszosok arra kérik az ombudsmant, hogy a hatáskörén belül tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy

- sürgősen találjanak olyan megoldást, amely az érintett gyermekek érdekeit figyelembe veszi,
- az ügyet a legmagasabb szinten vizsgálják ki,
- az Európai Iskolák vezetését széleskörű vizsgálatnak vessék alá annak biztosítására, hogy a jövőben a helyes vezetési és igazgatási gyakorlat ugyanazon kívánalmai szerint működjön, mint amelyek a többi EU intézményre is vonatkoznak, valamint, hogy a Charta 24. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden olyan intézkedés során, amely a gyermekeket érinti, azok érdekeit tekintsék elsődlegesnek,

- az összes fellebbezést fogadják el, akkor is, ha ez a megoldás néhány osztály kettéválasztását jelentené,
- vizsgálják felül a források iskolák közötti elosztását,
- állítsanak fel egy tiszta és átlátható rendszert a gyerekek iskolákba való szétosztására, hogy a jövőben a gyerekek ne kerüljenek hasonló körülmények közé.

A VIZSGÁLAT

Az Európai Iskolákkal szembeni korábbi panaszok alkalmával az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy az Iskolák nem a Közösség intézményei vagy szervei, mégis a Bizottság bizonyos felelősséggel tartozik működésük iránt, mivel képviselve van az Igazgatótanácsban és nagymértékben hozzájárul finanszírozásukhoz. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság felelőssége nem terjed ki az iskolák belső vezetését érintő kérdések körére.

Ezért az ombudsman véleménynyilvánításra kérte fel a Bizottságot a jelen panasszal kapcsolatban.

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleménye a következő pontokban foglalható össze:

Bizonyos számú diáknak a brüsszeli Európai Iskolák közötti újraszétosztása két tényező miatt volt elkerülhetetlen. Az első az Igazgatótanács azon döntése, mely alapján Ixelles-ben egy harmadik iskolát kell nyitni az ucclé-i és woluwe-i iskolák mentesítésére, melyekbe különösen nagy volt a túljelentkezés. A második pedig, hogy az ucclé-i iskolából a diákok egy részét ideiglenesen át kellett költöztetni a woluwe-i iskolába a nagyszabású javítási és rekonstrukciós munkálatok miatt.

A nyelvi részlegeknek a három iskola közötti újraelosztásával kapcsolatos döntés meghozatalakor a Igazgatótanács arra törekedett, hogy biztosítsa mind a földrajzi egyensúly, mind a források ésszerű felhasználása elvét. Az igazgatók döntése soha nem írta elő a diákok áthelyezését a folyó félév során.

A költözés jobb intézése végett az Igazgatótanács képviselője felállított egy koordináló igazgatási csoportot a három brüsszeli iskola számára, melyben az igazgatók, a tanári kar és a szülői egyesületek képviseltetik magukat.

A Bizottságnak nyújtott tájékoztatás szerint a szülők választását előnyben részesítették, de az iskola szervezete miatti korlátok, valamint az elérhető források optimális felhasználásának igénye lehetetlenné tette az összes család elvárásainak és igényeinek figyelembe vételét. Az iskolák állítása szerint nehéz lett volna megmagyarázni részlegek vagy osztályok kettéválasztását egy adott iskolában, amikor egy másik iskola megfelelő részlege vagy osztálya gyakorlatilag üres volt.

Az iskolák azzal érvelnek, hogy az egyedi esetek elbírálásában a testvérek meglétének, a családi otthon földrajzi közelségének és kiegyensúlyozott létszámú osztályok megteremtésének kritériumait alkalmazták mindhárom iskolában. Az igazgatók azokra az információkra alapozták a gyerekek elhelyezéséről szóló döntéseiket, amelyeket a szülők szolgáltatottak az iskolának a testvérek iskoláztatásáról és a családi otthon földrajzi elhelyezkedéséről.

A Bizottság tisztában van azzal, hogy jelentős mennyiségű panaszbeadvány érkezett. A panaszbeadványokkal minden iskolában egyenként foglalkoztak olyan bizottságok, melyekben az igazgatási tanács és a szülők képviselői is részt vettek. Számos panaszt jóváhagytak.

A panaszosok fellebbezéseire a Bizottság a következő válaszokat adta:

1. Az iskolák által a diákok áthelyezésekor alkalmazott eljárás és a alkalmazott kritériumok a fellebbezés lehetőségével együtt arra mutatnak, hogy a diákok érdeke alapvető feltétel volt, melyet - amennyire lehetett - szem előtt is tartottak.

2. 2002. május 21-23-ai ülésén a Igazgatótanács megvizsgálta az „Az előkészítő iskola tanulóinak elosztása, első és második ciklus a brüsszeli I., II. és III. számú iskolák között” („Distribution of pupils from pre-school, primary and secondary cycles between the Brussels I, II and III Schools”) című jelentést, melyet a testület képviselője készített. E tekintetben a Bizottság figyelmét semmiféle rendellenességre nem hívták fel.
3. Az Alapjogi Chartában lefektetett alapelvek, különösen a 24. cikk (2) bekezdése és a 41. cikk teljes mértékben vonatkoznak az Európai Iskolákra és kötelezőek rájuk nézve. Ezen alapelvek az iskolák jövőbeni reformjára is vonatkoznak.
4. A Bizottsághoz eljuttatott információkból arra lehet következtetni, hogy az iskolák mindent elkövettek azért, hogy a szülők választását legfontosabb tényezőként vegyék figyelembe. Valóban, tettek lépéseket az osztályok elosztásának módosítására 2002 szeptemberétől az állások ebből következő áthelyezését biztosítva, valamint arra, hogy az általános iskolai osztályok csoportosítását szabályozó rendelkezésektől eltérjenek a 2002/2003-as évben bizonyos részlegeknél. Ezen erőfeszítések ellenére az iskola szervezete miatti korlátokat, valamint az elérhető források optimális felhasználásának igényét nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Részlegek vagy osztályok kettéválasztása, amikor egy másik iskola megfelelő részlegei vagy osztályai gyakorlatilag üresek, nem lett volna helyes igazgatási gyakorlat.
5. Egyedül a Igazgatótanács illetékes abban, hogy határozzon a források elosztásáról a különböző Európai Iskolák között. A döntést a földrajzi egyensúly és a rendelkezésre álló források optimális felhasználásának alapelve alapján kell meghozni.
6. A szülői szervezetek részvétele – elsősorban a három brüsszeli iskola koordináló igazgatási csoportjában, melyet a diákok áthelyezésének jobb szervezése érdekében állítottak fel, és ezt követően a panaszok kivizsgálásáért felelős bizottságokban, – a rendszer átláthatóságának bizonyítéka. Ezt az átláthatóságot fenn kell tartani bármely jövőbeni diákáthelyezéskor.

A panaszos észrevételei

A panaszos észrevételei a következő pontokban foglalhatók össze:

A panaszos információt szolgáltatott a Bizottságnak és kérte, hogy az avatkozzék közbe az Igazgatótanácsban a gyerekek és családjaik nevében. A Bizottság képviselőjének ezért tisztában kellett lennie a helyzettel, amikor a Igazgatótanács 2002. május 21-23-án ülésezett. A forrásoknak az iskolák között való szétosztása a gyerekek szükségleteinek alapos vizsgálata nélkül a legrosszabb igazgatási gyakorlat példája.

A Bizottság azzal érvel, hogy egyedül az Igazgatótanács hivatott dönteni a források iskolák közötti elosztásáról. Ez azt mutatja, hogy a Bizottság nem tanult semmit az ügyből és nem teljesíti kötelességét. A Bizottság biztosítja az iskolák számára a pénz jelentős részét és így a gyermekek érdekeit kellene előtérbe helyeznie.

AZ AJÁNLÁSTERVEZET

A 2002. december 10-ei határozattal az ombudsman ajánlástervezetet nyújtott be a Bizottságnak az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (6) bekezdésnek megfelelően. Az ajánlástervezet alapja a következő volt:

1 A helyek elosztása az Európai Iskolákban

A panaszos esete

1.1 2002 májusában Mrs. L. panaszt nyújtott be saját és mintegy 50 másik, a brüsszeli Európai Iskolákba járó gyerek szülője nevében a 2002-2003-as tanévre vonatkozóan a helyek elosztásával, az ezt követő fellebbezésekkel és az iskolák közötti koordinációs mechanizmusokkal kapcsolatban.

Összefoglalva, a panaszosok azt állítják, hogy az Európai Iskolák eljárása ellentmond az Alapjogi Charta 24. cikke (2) bekezdésének, valamint 41. cikkének, és hogy az iskolák közötti koordinációs mechanizmusok nem megfelelőek. A panaszt tevők arra kérik az ombudsmant, hogy hatáskörén belül tegyen meg minden tőle telhetőt annak érdekében, hogy

- sürgősen találjanak olyan megoldást, amely az érintett gyerekek érdekeit figyelembe veszi,
- az ügyet a legmagasabb szinten vizsgálják ki,
- az Európai Iskolák vezetését vessék alá széleskörű vizsgálatnak annak biztosítására, hogy a jövőben a helyes vezetési és igazgatási gyakorlat ugyanazon kívánalmai szerint működjön, mint amelyek a többi EU intézményre is vonatkoznak, valamint, hogy a Charta 24. cikk (2) bekezdésével összhangban minden olyan intézkedés során, amely a gyerekeket érinti, az ő érdekeiket tekintsék elsődlegesnek,
- az összes fellebbezést fogadják el, akkor is, ha ez a megoldás néhány osztály kettéválasztását jelentené,
- vizsgálják felül a források iskolák közötti elosztását,
- állítsanak fel egy tiszta és átlátható rendszert a gyerekek iskolákba való szétosztására, annak elkerülése végett, hogy a jövőben a gyerekek ne kerüljenek hasonló körülmények közé.

A Bizottság érvei

1.2 A Bizottság kifejezésre juttatta, hogy tisztában van a panaszok jelentős számával. Egyenként foglalkoztak mindegyikkel és nagy számban helyt adtak nekik. Az iskolák által a diákok áthelyezésekor alkalmazott eljárás és kritériumok a fellebbezés lehetőségével együtt arra mutatnak, hogy a diákok érdeke alapvető feltétel volt, melyet -amennyire lehetett -, szem előtt is tartottak.

Egyedül a Igazgatótanács illetékes abban, hogy határozzon a források elosztásáról a különböző iskolák között. A döntést a földrajzi egyensúly és a rendelkezésre álló források optimális felhasználásának alapelve kell, hogy irányítsa. A Igazgatótanács megvizsgálta egy, az ügyben készített jelentést, és a Bizottságnak e tekintetben nincs tudomása szabálytalanságokról.

Az iskolák mindent elkövettek azért, hogy a szülők választását legfontosabb tényezőként vegyék figyelembe. Erőfeszítéseket tettek arra, hogy változtassanak az osztályok elhelyezésén, de részlegek vagy osztályok kettéválasztása, amikor egy másik iskola megfelelő részlegei vagy osztályai gyakorlatilag üresek, nem lett volna helyes ügyintézési gyakorlat.

Az Alapjogi Chartában lefektetett alapelvek, különösen a 24. cikk (2) bekezdése és a 41. cikk teljes mértékben vonatkoznak az Európai Iskolákra és kötelezőek rájuk nézve. Ezen alapelvek az iskolák jövőbeni reformjára is vonatkoznak.

A szülői egyesületek részvétele – elsősorban a három brüsszeli iskola koordináló igazgatási csoportjában, melyet a diákok áthelyezésének jobb szervezése érdekében állítottak fel, továbbá a panaszok kivizsgálásáért felelős bizottságokban – a rendszer átláthatóságának bizonyítéka. Ezt az átláthatóságot fenn kell tartani bármely jövőbeni diákáthelyezéskor.

Az ombudsman megállapításai

1.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy az Európai Iskolákat eredetileg azok a tagállamok alapították, amelyek 1957-ben aláírták az Európai Iskola Alapokmányát. 1994-ben a tagállamok és az Európai Községek aláírtak egy Egyezményt¹⁰⁵, amely hatályon kívül helyezi és felváltja az 1957-es Alapokmányt. Ezen Egyezmény 2002. október 1-jén lépett hatályba.

1.4 Az ombudsman következetesen figyelembe vette, hogy az iskolák nem a Község intézményei vagy testületei, mégis a Bizottság bizonyos felelősséggel tartozik működésük iránt, mivel képviselve van az Igazgatótanácsban és nagymértékben hozzájárul finanszírozásukhoz. Az

¹⁰⁵

1994 HL L 212/3.

ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság felelőssége nem terjed ki az iskolák belső vezetését érintő kérdések körére.

A fellebbezések

1.5 Ami a gyerekek iskolák közötti elosztására vonatkozó fellebbezéseket illeti, az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a különálló fellebbezésekkel kapcsolatos döntések nem tartoznak a Bizottság felelősségi körébe és ezért az ombudsman vizsgálati hatáskörén kívül esnek. Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság kijelentette, hogy számos fellebbezésnek helyt adtak.

Az Alapjogi Charta

1.6 Az Alapjogi Charta állítólagos megsértését illetően az ombudsman üdvözli, hogy a Bizottság elismeri, hogy a helyes igazgatáshoz való jog (41. cikk) és a gyermek jogai (különösen a 24 cikk (2) bek.¹⁰⁶) kötelezőek az Európai Iskolákra és azok az iskolák jövőbeni reformja során is alkalmazandóak. Általános alapelvként az ombudsman úgy ítéli meg, hogy e jogok tiszteletben tartása együtt jár a források iskolák közti elosztása hatékonyságának figyelembe vételével. Jelen esetben az ombudsman nem úgy értékeli, hogy vizsgálata a gyermekek a Charta 24. cikke (2) bekezdésében garantált jogainak megsértésére vonatkozó bizonyítékot tárt volna fel, figyelembe véve különösen azt, hogy a gyermekek eredeti elosztását az iskolák között a nagyszámú sikeres fellebbezés is módosította.

A helyes igazgatáshoz való jogról bővebben alább.

Koordináció és helyes igazgatás

1.7 Ami azt az állítást illeti, hogy az iskolák közötti koordinációs mechanizmusok nem megfelelőek, az ombudsman emlékeztet arra, hogy nagyszámú fellebbezést nyújtottak be, és közülük jónéhánynak helyt adtak. Az ombudsman megítélése szerint ez azt bizonyítja, hogy létezik egy hatékony és alkalmas rendszer a panaszok kezelésére.

1.8 Ugyanakkor az ombudsman rámutat, hogy amikor egy bizonyos igazgatási terület szokatlanul nagy számú fellebbezést vagy panaszt eredményez, helyénvaló megvizsgálni, hogy van-e valamilyen felszín alatt rejlő probléma, és ha igen, milyen intézkedésekkel lehet a jövőben kezelni azt. Ez különösen igaz akkor, amikor szembetűnő, hogy a fellebbezéseknek vagy panaszoknak magas arányban adnak helyt.

1.9 Az ombudsman arra is rámutat, hogy a Bizottság az Európai Közösségeket képviseli, amelyek nagy részben finanszírozzák az Európai Iskolákat és amelyek aláírói az 1994-es Iskolák Alapokmánya Egyezménynek. Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság feladatai közé tartozik az Európai Iskolák helyes igazgatásának előmozdítása. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság válasza azon eseményekre, amelyek miatt a jelen panasz megszületett, nem mutatja, hogy a Bizottság teljes mértékben tisztában lenne feladatkörével. Ez a hivatali visszasság egyik esete.

2 Összegzés

2.1 A fent kifejtett okoknál fogva az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság válasza azon eseményekre, amelyek miatt a jelen panasz megszületett, nem mutatja, hogy a Bizottság teljes mértékben tisztában lenne azon feladatkörével, mely szerint kötelessége az Európai Iskolák helyes igazgatásának előmozdítása.

2.2 A fenti megállapítás általános fontosságú kérdést vet fel, amelynek nincs békés megoldása. Az ombudsman ezért a következő ajánlástervezetet nyújtja be a Bizottságnak, az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően:

¹⁰⁶

„Bármely, köz- vagy magánintézmény által végrehajtott, gyermekekkel kapcsolatos intézkedés során a gyermek érdekét kell elsődlegesnek tekinteni.”

AZ AJÁNLÁS-TERVEZET

A Bizottságnak el kellene ismernie felelősségét arra vonatkozóan, hogy elősegítse a helyes igazgatást az Európai Iskolákban, és konkrét intézkedéseket kellene körvonalaznia e felelőssége szerinti tevékenysége ellátására.

A Bizottság véleménye

A Bizottság részletes véleménye a következőkben foglalható össze:

Az új brüsszeli iskola (B-III) megnyitásáról és a nyelvi részlegeknek (mind az új, mind a már létező részlegek) a három iskola (B-I, B-II és B-III) közötti újraelosztásáról szóló határozatot a Igazgatótanács 1998. április 28-29-ei ülésein hozta meg, figyelembe véve a földrajzi egyensúly és a rendelkezésre álló források ésszerű felhasználásának elvét.

A Igazgatótanács hat részleget (dán, német, görög, angol, spanyol és francia) helyezett a B-I-be, nyolcat (német, angol, finn, francia, olasz, holland, svéd és portugál) a B-II-be és hatot (német, angol, spanyol, francia, olasz és holland) a B-III-ba.

A Bizottság, mint az Igazgatótanács tagja, fenntartások nélkül jóváhagyta ezt a döntést és az ezzel járó felelősséget elfogadja.

A diákok áthelyezésének ügye a nyelvi részlegek újraelosztásának eredményeként és a B-I-ben zajló munkálatoknak köszönhetően nem az Igazgatótanács, hanem a rendszer belső irányításáért általában felelős testületek hatáskörébe tartozik.

Bár a Bizottság hatásköre nem terjed ki az iskolák belső ügyeinek igazgatására, ezt az ügyet végig figyelemmel követte. Az érintett iskolák igazgatási tanácsain belül felhívta a vezető tanárok figyelmét a probléma súlyára és megkérte őket, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt a megoldás érdekében. Az Igazgatótanács - szintén a Bizottság kérésére - megvizsgálta az iskolák által alkalmazott eljárást, és azt helyesnek találta.

A Bizottság ismét fel fogja hívni az Európai Iskolák főtitkárának figyelmét arra, hogy a jövőben, különösen, ha a negyedik brüsszeli iskola is megnyílik, meg kell hozni a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a diákok áthelyezése a legmegfelelőbb feltételek közt történjék.

A panaszos észrevételei a részletes véleménnyel kapcsolatban

A panaszos észrevételeiben, összefoglalóan, a következő pontok szerepeltek:

A szülők nagyon aggódnak a negyedik brüsszeli Európai Iskola helyének keresése ügyében jelenleg zajló folyamat miatt. Valószínű, hogy a gyerekek érdekeit ismét nem veszik majd figyelembe a belga hatóságokkal folytatott tárgyalások során. A Bizottságnak közbe kellene avatkoznia a gyerekek és saját dolgozói érdekei védelmében.

A panasz vizsgálata közben világossá vált, hogy bármikor, ha adódik egy probléma, amelyben az iskola közvetlen felelősségéről van szó, a szülőknek nincs eszközük a döntések megkérdőjelezésére. Aggasztó, hogy a gyerekekkel foglalkozó szervezetek nem tartoznak felelősséggel senki felé. A szülők szeretnének tanácsot kérni a kérdés megoldásához.

A HATÁROZAT

1 Az ombudsman értékelése a Bizottság részletes véleményéről

1.1 Az ombudsman lefolytatott egy vizsgálatot a brüsszeli Európai Iskolákban lévő helyek elosztásával kapcsolatos panaszbeadvány ügyében. Figyelembe véve, hogy a Bizottság az Európai Községeket képviseli, melyek nagy részben finanszírozzák az Európai Iskolákat és amelyek az iskolák Alapokmányáról szóló 1994-es Egyezmény aláírói, az ombudsman arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Bizottság feladatai közé tartozik a helyes igazgatás elősegítése az Európai Iskolákban. Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a Bizottság válasza azon eseményekre, amelyek

miatt a jelen panasz megszületett, nem mutatta, hogy a Bizottság teljes mértékben tisztában lenne felelősségével. Az ombudsman ezért a következő ajánlástervezetet nyújtotta be:

A Bizottságnak el kellene ismernie felelősségét arra vonatkozóan, hogy elősegítse a helyes igazgatást az Európai Iskolákban, és konkrét intézkedéseket kellene körvonalaznia e felelősségének ellátására.

1.2 Az ajánlás-tervezetről alkotott részletes véleményében a Bizottság arra vállalkozott, hogy felhívja az Európai Iskolák főtítkárának figyelmét arra, hogy a jövőben, különösen, ha a negyedik brüsszeli iskola is megnyílik, meg kell hozni a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a diákok áthelyezése a legmegfelelőbb feltételek közt történjék.

1.3 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a jelen panaszbeadvány tartalmával kapcsolatosan a Bizottság pozitív választ adott az ajánlástervezetre, és ezáltal megtette a szükséges lépéseket azok teljesítésére.

1.4 Az ombudsman tudomásul veszi a panaszos általános aggodalmait az Európai Iskolák beszámoltathatóságával és vezetésével kapcsolatosan. Az ombudsman fontolóra veszi, hogy hivatalból indított vizsgálatot kezdjen-e a Bizottságnak a helyes igazgatás elősegítésével kapcsolatos felelősségéről az Alapjogi Chartával összhangban. Alább még egy megjegyzés az ügyszökhöz.

2 Összegzés

Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság megtette a szükséges lépéseket a ajánlástervezetnek való megfelelés érdekében. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEK

Az ombudsman fontolóra veszi, hogy hivatalból indított vizsgálatot kezdjen-e a Bizottságnak az Európai Iskolák helyes igazgatásának elősegítésével kapcsolatos általános felelősségéről az Alapjogi Chartával összhangban.

TÁVKÖZLÉSI CÉG ÁLTAL ELKÖVETETT NEMZETISÉGI HOVATARTOZÁS MIATTI DISZKRIMINÁCIÓ ÉS AZ EU-VERSENYJOG

Az Európai Bizottság ellen benyújtott 1045/2002/GG számú panaszbeadványról szóló határozat

A PANASZBEADVÁNY

A panaszos német nemzetiségű, Svédországban tanult. Azért, hogy telefon-előfizetéssel rendelkezzen a Telia svéd távközlési cégnél, 5000 svéd koronás letétet kellett letennie (vagy egy svéd állampolgár nyilatkozatával kellett rendelkeznie, aki kezességet vállal ilyen összegben). Kiderült, hogy hasonló letétet kértek minden külfölditől, aki nem rendelkezett svéd társadalombiztosítási számmal. A panaszos úgy vélte, hogy ez a hátrányos megkülönböztetés egyik esete, amely az EK-Szerződés 12. cikkével ellentétes, mivel svéd állampolgároknak nem kell ilyen letétet fizetni.

1998. november 25-én a panaszos formális panaszt nyújtott be a Bizottság svédországi képviselőjéhez. Ez utóbbi 1998. december 2-án értesítette a panaszost, hogy a panaszt továbbították a Főtítkárságra Brüsszelbe.

1999. szeptember 3-án, a panaszos 1999. augusztus 20-ai keltezésű emlékeztetőjét követően a Bizottság Főtítkársága értesítette a panaszost, hogy az esetet 99/4916 SG(99) A69472/2 szám alatt nyilvántartásba vették.

Panaszában, melyet 2002 júniusában juttatott el az ombudsmanhoz, a panaszos elmondta, hogy több további emlékeztetője (2000. július 12., 2000. október 18. és 2001. november 18.) ellenére sem értesítette őt a Bizottság az eljárás állásáról, sem arról, hogy szándékozik-e a Szerződés megsértése miatti eljárást indítani Svédország ellen.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Bizottság először több főigazgatóság véleményét kérte ki (Belső Piaci, Bel- és Igazságügyi, Információs Társadalom) annak érdekében, hogy ellenőrizze, vajon a kifogásolt eljárás eltér-e, közvetlenül vagy közvetetten, a svéd törvény valamely rendelkezésétől. A vizsgálat 2000 nyaráig folyt. Eredménye az volt, hogy a Telia saját maga vállalta, hogy a vonatkozó kötelezettségnek aláveti magát.

Mivel egy vállalkozás magatartásáról volt szó, a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága ezt követően megvizsgálta, hogy az EK-Szerződés 82. cikkét megsértették-e. 2000. augusztus 25-én a Versenypolitikai Főigazgatóság megkérte a Teliát, hogy szolgáljon magyarázattal. 2000. szeptember 25-ei válaszában a Telia elmagyarázta, hogy az 5000 svéd koronás összeg az olyan előfizetők tartozásainak fedezésére szolgál, akiket elköltözésük után, svéd társadalombiztosítási szám hiányában, a Telia esetleg nem tud felkutatni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy ez a magyarázat indokolja a svéd társadalombiztosítási számmal rendelkezők és az ilyen számmal nem rendelkezők közötti különbségtételt. Ezért úgy határozott, hogy a vizsgálatot nem folytatja.

Ezen eredmény fényében alacsonyabb prioritást kapott az ügy, különösen annak ismeretében, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóságnak számos más esettel is foglalkoznia kellett a távközlési szektorból.

A fent említett körülmények a Bizottság sajnálatára azt eredményezték, hogy a panaszos értesítése panaszra kivizsgálásának első eredményeiről, valamint a Bizottság ügyet lezáró szándékáról, bizonyos késedelmet szenvedett.

2002. augusztus 8-án a Bizottság írásos választ küldött a panaszosnak panaszbeadványával kapcsolatban. Továbbá 2002. szeptember 5-én a Bizottság felhívta a panaszost telefonon, hogy megbizonyosodjon afelől, hogy megkapta a választ.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos megerősítette, hogy megkapta a Bizottság 2002. augusztus 8-ai levelét, és megjegyezte, hogy így panaszbeadványának elsődleges célját elérte. Mindazonáltal a panaszos hangsúlyozta, hogy az a keserű érzés maradt benne, hogy a Bizottság emlékeztetői ellenére sem találta szükségesnek, hogy korábban értesítse. Álláspontja szerint ez ugyanis több volt mint „bizonyos késedelem”, és azzal nem magyarázható, hogy kevés az alkalmazott. Mindazonáltal a panaszos tudomásul vette a Bizottság sajnálatát és elfogadta bocsánatkérését.

Ami az ügy lényegét illeti, a panaszos úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által adott magyarázat az ügy lezárására nem volt teljesen meggyőző. A panaszos álláspontja szerint az EK-Szerződés 82. cikkét megsértették. A panaszos úgy ítélte meg, hogy a Teliának saját eljárására adott magyarázata nem győzte meg, mivel a Telia minden esetben fel tudta kutatni külföldre távozott adósait. Egyetértett abban, hogy ez nehezebb lehet, mint az adósok felkutatása magában Svédországban. A panaszos úgy ítélte meg mindazonáltal, hogy ez nem elég indok a diszkriminációhoz. Ha a Bizottság elfogadná a Telia érveit, az ellentétes lenne az EU azon logikájával, amellyel a követelések behajtásának egyszerűsítését kívánja elérni a tagállamokban.

A panaszos azon véleményének is hangot adott, hogy a Telia más eszközökhöz is folyamodhatna saját védelmében, például a nem svéd EU állampolgároktól elkérhetné személyi igazolványuk vagy útlevelük másolatát. Álláspontja szerint ez az információ segíthetne az adós „lenyomozásában”. A panaszos azt is megkérdőjelezte, hogy annak a pusztá ténye, hogy valaki svéd társadalombiztosítási számmal rendelkezik, vajon megkönnyítette-e az adós elérését, ha az külföldre távozott.

A panaszos arra kérte az ombudsmant, hogy támogassa panaszbeadványát és próbálja meg rávenni a Bizottságot a vizsgálat folytatására.

AZ OMBUDSMAN BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ KÍSÉRLETEI

A vélemény és a megfigyelések alapos tanulmányozása után az ombudsman nem volt meggyőződve, hogy a Bizottság megfelelő válaszokat adott a panaszosnak.

Javaslat békés megoldásra

Az Ombudsman-alapokmány 3. cikkének (5) bekezdése¹⁰⁷ arra utasítja az ombudsmant, hogy - amennyiben lehetséges - az érintett intézménnyel olyan megoldást találjon, amely a hivatali visszasság esetét megszünteti és kielégítően rendezi a panaszbeadványt. Az ombudsman előzetes következtetése az volt, hogy a Bizottság döntése az ügy lezárásáról azon az alapon, hogy a Telia megközelítése indokoltnak tűnt, lehetséges, hogy hivatali visszasság megnyilvánulása volt.

Az ombudsman ezért a következő békés megoldásra irányuló javaslatot tette a Bizottság felé:

Az Európai Bizottságnak újra kellene vizsgálnia a panaszos által benyújtott panaszbeadványt.

A Bizottság véleménye

A Bizottság véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

A Bizottság az ombudsman véleményével összhangban újra megvizsgálta az ügyet a panaszos által felhozott új érvek fényében. A Telia megközelítésének az volt a célja, amikor előfizetői szerződést köt, megbizonyosodjék arról, hogy ügyfele fizetőképes. Ez háromféle módon érhető el, a társadalombiztosítási szám megadásával, letét elhelyezésével, vagy annak bizonyításával, hogy az ügyfél házat vagy lakást vesz Svédországban.

A svéd társadalombiztosítási számot („personnummer”) minden svéd állampolgár megkapja, valamint minden külföldi, aki egy évnél tovább Svédországban él. Ez több számjegyből áll, melyek elárulják az adott személy életkorát és születési helyét. E számnak az a célja, hogy adminisztratív célból azonosítsa viselőjét. Társadalombiztosítási célokra használják, de nem csak arra kizárólag. A „társadalombiztosítási szám” fordítás nem szabad, hogy elfedje ezt a ténytet.

A számot az adóhatóság és magántestületek használják pénzügyi adatbázisok felállítására. Egy ilyen adatbázisba való betekintéssel meg lehet állapítani, hogy az adott személynek vannak-e rendezetlen tartozásai. Amikor egy személy, akinek van „personnummer”-je, elő kíván fizetni a Telia szolgáltatásaira, a vállalat betekint az adatbázisba, hogy ellenőrizze, vajon a leendő ügyfélnek vannak-e rendezetlen tartozásai. Természetesen ebben az adatbázisban csak akkor találhatók pénzügyi adatok, ha ezt a személytet a különböző svédországi adminisztratív vagy magántestületek nyilvántartják.

A Teliának azon megoldása, hogy a társadalombiztosítási számot, letétet vagy svédországi ház, illetve lakás vásárlásának bizonyítékát kéri, állampolgárságtól független. Az a külföldi, aki Svédországban lakik és dolgozik, rendelkezik „personnummer”-rel. Emellett az állandó lakóhellyel nem rendelkező svéd nemzetiségű személynek is letétet kell fizetnie, ha rövid időre Svédországba

¹⁰⁷

Az Európai Parlament 1994. március 9-ei, 94/262 sz. határozata az ombudsman feladatainak végrehajtására irányuló szabályokról és általános feltételekről, 1994 HL L 113/15.

érkezik diákként. Bár az ilyen személyeknek van „personnummer”-ja, az adatbázis nem tartalmaz pénzügyi információt róluk, mivel nem Svédországban laknak.

Mint minden távközlési szolgáltatónak, a Telianak is szüksége van arra, hogy amikor új előfizetővel köt szerződést, rendelkezzen a megfelelő adatokkal az adott személy lenyomozására, ha az nem fizetné ki számláit. Az EU-ban sok távközlési cég úgy kezelte ezt a kockázatot, hogy az előfizető személyi igazolványának egy másolatát kérte el. Ezt a gyakorlatot a szolgáltatók azon ügynökségei folytatták, amelyek előnyben részesítették az előfizetéseknek az előfizető személyes jelenlétében való árusítását. Mindazonáltal a Telia helyzete más volt. Egyrészt, a vállalat gyakran adott el előfizetéseket telefonon keresztül. Másrészt, szerette volna jogilag biztosítani magát az ügyfél fizetőképességéről, amikor a szerződést megkötötte. Ezért a Telia nem a személyi igazolvány másolatát kérte. Hogy biztosítsa magát az ügyfél fizetőképességéről, azoktól, akik rendelkeztek ilyenekkel, „personnummer”-ukat kérte el. Ahol az ügyfél harmadik fél által hitelesített pénzügyi adataihoz nem lehetett hozzáférni, ott letétet kellett fizetni. Valójában a Telia korlátlan telefonvonal-használatot engedélyezett ügyfeleinek két számlafizetés között, ami három hónapos időszakot ölelt fel. A megfelelő lehetőségek arra a kockázatra vonatkoztak, ha egy számla esetleg kifizetetlen maradna.

A távközlési szolgáltatók gyakorlata Európában arra vonatkozólag, hogy mik a feltételei egy vonal használatának, a számlázásnak és annak az időszaknak, amikor a vonalat fenntartják és használatra bocsátják, amikor az ügyfél nem fizeti a számlát, nagy eltéréseket mutat. Más szolgáltatók, mint a British Telecom vagy a France Telecom szintén úgy látták, hogy bizonyos esetekben szükség van olyan letételre, amelyet a Telia kért.

A Telia rendszere szerint egy telefonvonal teljes, korlátlan használata 5 hónapig volt lehetséges a legutolsó számla kifizetésétől addig az időpontig, amikor fizetés hiányában blokkolják a vonalat. Más szolgáltatók ezt az időszakot három hónapra korlátozzák és közülük néhányan röviddel annak felfedezése után, hogy az ügyfél nem fizeti ki a számlát, blokkolják a vonal használatát.

A Telia 5000 svéd koronáról 3000 svéd koronára, vagyis 333 euróra csökkentette a letét összegét, egyidőben azzal, hogy a panaszos a Bizottsághoz fordult. Ez az összeg a célnak megfelelőnek látszott (333 euró, mint letét 5 hónap szabad vonalhasználatért).

A „personnummer” megadásának kötelezettsége (vagy letét fizetése, vagy lakóhely tulajdonjogának igazolása) nem azt a célt szolgálta, hogy a cégnek ne kelljen azt a rizikót vállalnia, hogy más tagállamokban kell felkutatnia adósaikat.

Hátrányos megkülönböztetés és kifogásolható eljárás hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy nincs elég alapja egy, a Szerződés 82. cikkének megsértése miatti esetleges eljárás indításának.

A panaszos észrevételei

Észrevételeiben a panaszos fenntartotta panaszát. Elmondta, hogy a Telia eljárása közvetett diszkriminációt eredményezett a nem svéd állampolgárok ellen, mivel ez utóbbiak csak egy év után kaphattak „personnummer”-t. A panaszos szerint a Telia általános szerződési feltételei azt mondják ki, hogy annak kell letétet fizetnie, akinél indokolt azt feltételezni, hogy nem fizeti majd ki a számláját. A panaszos akként érvelt, hogy azzal a feltételezéssel, hogy ez a helyzet áll fenn azoknál, akiknek nincs „personnummer”-ja, a Telia tulajdonképp hátrányos megkülönböztetésben részesítette más tagállamok állampolgárait.

A panaszos véleménye szerint alapvető különbség van a „personnummer” és a letét kérése között. Az első esetben elég a fizetőképesség bizonyítéka, míg a másodikban az ügyfélnek anyagi forrásokat kell a Telia rendelkezésére bocsátania, még hozzá anélkül, hogy az kamatot fizetne.

A panaszos hozzátette, hogy a British Telecommal és a France Telecommal való összehasonlítás nem meggyőző, mivel e cégek feltételei megkülönböztetés nélkül kezelték azokat az eseteket, ahol szükség volt a letételre. Voltak más távközlési szolgáltatók, ahol egyáltalán nem kértek letétet (mint a Deutsche Telekom) vagy pedig csak akkor, ha problémák merültek fel (mint a Telekom Austria).

AZ AJÁNLÁSTERVEZET

A hozzá eljuttatott bizonyítékokra alapozva az ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy békés megoldásra nincs mód. Az ombudsman ezért a következő ajánlás-tervezetet nyújtotta be a Bizottságnak, az Ombudsman-alapokmány 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően:

Az Európai Bizottságnak újra kellene vizsgálnia a panaszos által benyújtott panaszbeadványt.

A Bizottság részletes véleménye

A Bizottság részletes véleményében az alábbi megjegyzéseket tette:

Ami a panaszos által a Bizottsághoz eljuttatott panaszbeadvány lényegét illeti, véleménykülönbség maradt a panaszos, az ombudsman és a Bizottság között. Azt, aki alapvetően érintett volt, esetünkben a Teliát, nem vonták be a levelezésbe. Még mindig nem volt tisztázva, hogy a Telia eljárása kimerítette-e az EK-Szerződés 86. cikke szerinti domináns szereppel való visszaélés fogalmát. Ezért a Bizottság hivatalosan úgy döntött, hogy az EK-Szerződés 82. cikke szerint megvizsgálja a kérdést. Ez lehetővé tenné az érintett felek számára (a panaszosnak és a Teliának), hogy álláspontjaikat minden részletre kiterjedően elmondják a jelen esetről. A vizsgálat végén a Bizottság abban a helyzetben lenne, hogy újra megfontolja a jelen eset minden elemét, mielőtt döntést hozna az ügyről. Ezt az új megközelítést nem szabad úgy értelmezni, mintha a Bizottság elfogadná az ombudsman érveit az üggyel kapcsolatban.

A gyors eljárás érdekében a panaszos beadványát a Szerződés 82. cikke szerint elküldik a Teliának az elkövetkező néhány napon belül.

A Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez az új eljárás tökéletes válasz volt az ombudsmannak a panaszos által benyújtott beadványa újbóli vizsgálatára vonatkozó ajánlására.

A panaszos észrevételei

2003. július 1-jén a panaszos telefonon tájékoztatta az ombudsman irodáját, hogy elégedett az ügy eredményével.

A HATÁROZAT

1 A Bizottságnak benyújtott panasz állásáról való értesítés hiánya

1.1 A panaszos német nemzetiségű, Svédországban tanult. Ahhoz hogy telefonelőfizetéssel rendelkezzen a Telia svéd távközlési társaságnál, 5000 svéd koronás letétet kellett fizetnie. Kiderült, hogy hasonló letétet kellett minden külföldinek letennie, akinek nem volt svéd társadalombiztosítási száma. A panaszos úgy vélte, hogy ez a hátrányos megkülönböztetés esete, amely az EK-Szerződés 12. cikkével ellentétes, mivel svéd állampolgároknak nem kellett ilyen letétet fizetniük. 1998. november 25-én a panaszos ezért hivatalos panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. Panaszában, melyet 2002 júniusában juttatott el az ombudsmanhoz, a panaszos elmondta, hogy több emlékeztetője ellenére sem értesítette őt a Bizottság az eljárás állásáról, sem arról, hogy szándékozik-e a Szerződés megsértése miatt eljárást indítani Svédország ellen.

1.2 Véleményében a Bizottság elmondta, hogy hogyan kezelték a panaszt és sajnálatát fejezte ki, amiért bizonyos késedelmet szenvedett az ügy, ami a panaszos értesítését illeti. A Bizottság elmondása szerint a panaszt végül értesítették egy 2002. augusztus 8-án küldött levélben.

1.3 A helyes igazgatási gyakorlat szerint a panaszt folyamatosan értesíteni kell a Bizottságnak beadott panaszbeadvány helyzetéről és eredményéről. A jelen esetben a Bizottságnak kilenc hónapja telt, mire a panaszos emlékeztetője után, 1999 szeptemberében értesítette őt, hogy beadványát hivatalos nyilvántartásba vették. Úgy tűnik, az ezt követően a panaszos által küldött emlékeztetők egyikét sem válaszolták meg. A Bizottság csak 2002 augusztusában értesítette a panaszt a beadvány eredményéről, azután, hogy értesült arról, hogy a panaszos az ombudsmanhoz fordult. Ezen körülmények között az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság eljárása

a jelen esetben a hivatali visszasság egyértelmű esete. Mindazonáltal azt a tényt illetően, hogy a panaszos értesítette az ombudsmant, hogy elfogadta a Bizottság bocsánatkérését, az ombudsman úgy véli, hogy nincs alapja a vizsgálat folytatásának a panasz ezen szempontját illetően.

2 A Bizottság nem folytatja le a vizsgálatot

2.1 A panaszosnak írt levelében, valamint az ombudsmannak eljuttatott véleménynyilvánításában a Bizottság hangsúlyozta, hogy az EK-Szerződés 82. cikke esetleges megsértésére vonatkozó vizsgálata során megkérte a Teliát, hogy fejtse ki nézeteit az ügygel kapcsolatosan. A Telia elmagyarázta, hogy az általa kért letét az olyan előfizetők tartozásainak fedezésére szolgál, akiket elköltözésük után, svéd társadalombiztosítási szám hiányában a Telia esetleg nem tud felkutatni. A Bizottság megjegyezte, hogy úgy ítéli meg, hogy ez a magyarázat indokolja a svéd társadalombiztosítási számmal rendelkezők és az ilyen számmal nem rendelkezők közötti különbségtételt. Ezért úgy határozott, hogy a vizsgálatot nem folytatja.

2.2 Észrevételeiben a panaszos kritizálta ezt a döntést. A panaszos úgy ítéli meg, hogy az EK-Szerződés 82. cikkét megsértették, mivel a Telia különbséget tett svéd állampolgárok és más EU tagállamok állampolgárai között. Továbbra is fenntartotta azon állítását, hogy az az indok, hogy a Telia biztosítja magát azzal a kockázattal szemben, hogy esetleg nyomát veszti adósainak, nem elég indok a diszkriminációra.

2.3 Az ombudsman úgy ítélte meg, hogy a panaszos ezáltal új állítást adott be. Mivel a korábbi panasz és az új állítás között szoros összefüggés volt, arra az álláspontra helyezkedett, hogy az utóbbival a jelen vizsgálat keretei között kell foglalkozni. A Bizottságnak megvolt a lehetősége, hogy ez utóbbi állítást kommentálja az ombudsmannak a békés megoldásról kifejtett véleményében.

2.4 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottságnak joga van ahhoz, hogy belátása szerint intézkedjék az EU versenyjogának megsértésére vonatkozó panaszokkal kapcsolatban. Ennélfogva, ha a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy nem történt ilyen jogsértés, vagy ha úgy ítéli meg, hogy Közösségnek nem érdeke az eljárás folytatása, mert helyénvalóbb lenne, ha a nemzeti bíróságok vagy hatóságok foglalkoznának az ügygel, határozhat úgy, hogy lezár egy adott esetet. Az ombudsman megjegyzi, hogy a jelen esetben a Bizottság azért zárta le az ügyet, mert úgy ítélte meg, hogy a diszkrimináció vagy kifogásolható eljárás hiányában nem volt elég indok eljárás indítására az EK-Szerződés 82. cikke megsértése miatt. Ezért született ez az indokolás, amelyet jelen esetben vizsgálni kell.

2.5 Leendő előfizetői ügyintézők esetében a Telia különbséget tesz azon személyek között, akik rendelkeznek svéd társadalombiztosítási számmal („personnummer”-rel) és azok között, akiknek nincs ilyen számuk és akiknek házuk vagy lakásuk sincs Svédországban. Ahogy a panaszos helyesen hangsúlyozza, ennek a megkülönböztetésnek fontos következményei vannak. Amíg a „personnummer” pusztán bemondata elég az első esetben, a második esetben az ügyfélnek anyagi forrásokat kell a Telia rendelkezésére bocsátania. A Bizottság állításával ellentétben ez a megkülönböztetés közvetett diszkriminációt eredményez nemzetiségi alapon. A Bizottság maga hangsúlyozza, hogy minden svéd állampolgár megkapja a „personnummer”-t, valamint minden külföldi, aki egy évnél tovább Svédországban él. Ez azt jelenti, hogy más EU-tagállamok állampolgárai, akik nem tartózkodnak Svédországban egy évnél hosszabb ideig (mint például a diákok), nem kapnak „personnummer”-t. Azon előnyök meghatározása által, miszerint akinek van „personnummer”-e, annak nem kell letétet fizetnie, a Telia szükségszerűen hátrányos megkülönböztetésben részesíti a többi tagállam összes állampolgárát, akik nem rendelkeznek ilyen számmal. Az a tény, hogy az állandó lakóhellyel nem rendelkező svéd nemzetiségű személynek is letétet kell fizetnie, ha rövid időre Svédországba érkezik diákként, nem befolyásolná ezt az összegzést. Hogy a nemzetiségi alapon való diszkrimináció megállapítást nyerjen, az ide vonatkozó intézkedésnek nem kell az adott tagállam minden nemzetiségét előnyhöz juttatnia.¹⁰⁸

¹⁰⁸

Vö. a C-281/98 ügy Angonese [2000] EBHT I-4139 41. bekezdés és a C-274/96 ügy Bickel és Franz [1998] ECR I-7637 25. bekezdés. Lásd még C-43/95 ügy Data Delecta kontra MSL [1996] EBHT I-4661 és C-323/95 ügy Hayes kontra Kronberger [1997] EBHT I-1711.

2.6 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által felhozott érvek egyike sem tekinthető a bánásmódban észlelt illetlen különbség elegendő igazolásának. Először is, a Bizottság magyarázata arról, hogy a Telia miért nem kéri el egyszerűen jövődó ügyfeleitől személyi igazolványuk másolatát, nem meggyőző. Ha az az állítólagos tény, hogy a Telia előszeretettel ad el előfizetéseket telefonon, nem teszi lehetővé, hogy egy ilyen papírmásolatot adjanak le, nehéz megérteni, hogy akkor miért elfogadható annak bizonyítéka, hogy az illető házat vagy lakást vásárolt Svédországban. Másodszor, a Telia egyedülálló üzleti gyakorlata (a más cégeknél megszokott gyakorlatnál hosszabb idő a számlák között) nyilvánvalóan nem indokolja más tagállamok állampolgárainak hátrányos megkülönböztetését. Harmadszor, a letét 5000 svéd koronáról 3000 svéd koronára mérséklése csökkenti a más tagállamok állampolgárai által elszenvedett hátrányos megkülönböztetés mértékét, de azt nem szünteti meg. Negyedszer, és ez a legfontosabb, a Telia természetesen jogosult megvédeni magát annak kockázatától, hogy az ügyfelek esetleg nem fizetik ki számláikat. Mindazonáltal ez nem teszi indokolttá egy olyan rendszer használatát, amely hátrányos helyzetbe hozza a többi tagállam állampolgárait. Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy van lehetőség a jogos cél diszkriminatív intézkedések nélküli elérésére. Ebben az összefüggésben nem érdektelen megjegyezni, hogy a Bizottság nem tudott összehasonlítási alapul megnevezni olyan távközlési szolgáltatót az EU-ban, amely a Teliához hasonló gyakorlatot folytatna. Ahogy a panaszos helyesen megállapítja, sem a British Telecom, sem a France Telecom feltételei, melyeket a Bizottság felhoz, nem kötik a letétfizetési kötelezettséget sem közvetlen, sem közvetett módon az ügyfél állampolgárságához.

3 Összegzés

3.1 Vizsgálatai alapján az ombudsman elkészített egy ajánlástervezetet, melyben azt javasolta, hogy a Bizottság vizsgálja újra a panaszos által benyújtott panaszbeadványt. Részletes véleményében a Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy úgy döntött, hivatalos vizsgálatot indít az EK-Szerződés 82. cikke szerint. A panaszos ezt követően tájékoztatta az ombudsmant, hogy elégedett az ügy kimenetelével.

3.2 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy így a Bizottság elfogadta ajánlástervezetét és a Bizottság által hozott intézkedések kielégítőnek nevezhetők.

3.3 Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

3.6 KÜLÖN JELENTÉS UTÁN LEZÁRT ÜGYEK

3.6.1 Az Európai Parlament

AZ EURÓPAI PARLAMENT HOZZÁJÁRUL A FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁKON SIKERES PÁLYÁZÓK NEVÉNEK NYILVÁNOSSÁGRA HOZÁSÁHOZ

Az Európai Parlament ellen benyújtott 341/2001/(BB)IJH számú panaszbeadványról szóló határozat

A panaszbeadvány témája az volt, hogy az Európai Parlament megtagadta a nyilvános versenyvizsgán részt vett panaszos tájékoztatását a versenyvizsga sikeres pályázóinak nevééről és az elért pontszámokról.

Az ombudsman ajánlástervezetében felhívta a Parlamentet, hogy a jövőben tájékoztassa a versenyvizsgán résztvevő jelölteket a versenyvizsga felhívásban, hogy a sikeres pályázók névsorát nyilvánosságra hozza.

A Parlament részletes véleményében nem fogadta el egyértelműen az ajánlást. A részletes vélemény azt sem említette, hogy a Parlament a jövőben méltányosan kezeli majd a pályázókat és megbizonyosodik a nyilvánosság iránti elkötelezettségének következetességéről a felvételi eljárás során. Az ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy kötelessége külön jelentést készíteni az ügyről.

2003. február 25-ei levelében az Európai Parlament elnöke tájékoztatta az ombudsmant, hogy az Európai Parlament elfogadta az ombudsman ajánlását arról, hogy a versenyvizsgák sikeres pályázóinak névsorát közzé tegyék és ezt megemlítsék minden versenyvizsga felhívásban.

A fentiek fényében, az ombudsman lezárta az ügyet.

A külön jelentés teljes szövege megtalálható a következő Internetcímen: HYPERLINK <http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/en/010341.pdf> <http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/en/010341.pdf>.

3.6.2 Az Európai Unió Tanácsa

HOZZÁFÉRÉS A TANÁCS DOKUMENTUMAIHOZ, BELEÉRTVE A JOGI SZOLGÁLAT VÉLEMÉNYEIT

A 1015/2002/(PB)IJH számú panaszbeadványról szóló határozat összefoglalója és feljegyzés az Európai Unió Tanácsa ellen beadott 1542/2000/(PB)(SM)IJH számú panaszbeadvánnyal kapcsolatban

1015/2002/(PB)IJH számú panaszbeadvány

A PANASZBEADVÁNY

2002 májusában az Európai Parlament egyik dán képviselője panaszt nyújtott be a Tanács ellen egy 2001. december 3-án, az 1049/2001 sz.¹⁰⁹ rendelettel összhangban benyújtott, egyes dokumentumokhoz való hozzáférést kérvényező beadvány miatt. A panaszos hét különböző típusú dokumentumot kért a Tanácstól, amelyek közül három adott okot az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványra. A panaszos a következőképp írta le a dokumentumokat:

- 1 az európai intézmények összes olyan bizottságának és egyéb munkacsoportjának teljes listája, melyben a Tanács és/vagy a tagállam képviselői részt vesznek, beleértve a tagok listáját is.
- 2 azok listája, akik 2000-ben a Tanácstól vagy a tagállamoktól utazási költség térítésben és/vagy napidíjban részesültek az európai intézmények valamelyikében rendezett értekezleteken való részvétel okán;
- 3 a Miniszterek Tanácsa és a Tanács munkacsoportjai összes, a Miniszterek Tanácsa átláthatóságával foglalkozó értekezletének teljes listája a munkaanyagokkal és jelentésekkel együtt, arra a periódusra vonatkozóan, amikor a dokumentumok nyilvános hozzáféréséről szóló 1049/2001 sz. rendelet megvitatása zajlott.

2002. január 17-én a Tanács válaszolt a panaszos kérelmére. Válaszát azzal a megállapítással kezdte, hogy az 1049/2001 sz. rendelet csak létező dokumentumokra vonatkozik.

Ami az első típusú dokumentumokat illeti, a Tanács értesítette a panaszost, hogy a Tanács ülésein részt vevő tagok listáját megtalálja a minden ülés után közvetlenül kiadott sajtóközleményekben. A Tanács elküldött egy „Extract from the Interinstitutional Directory - who's who in the European Union” („Kivonat az intézményközi tanácskozásokról - Ki kicsoda az Európai Unióban”) című dokumentumot is. Ez a kiadvány magáról a Tanácsról, valamint a bizottságok és munkacsoportok - ideértve a Tanács előkészítő munkájában résztvevő csoportokat is - legutolsó listájáról tartalmaz információkat.

A második típusú dokumentumokkal kapcsolatosan a Tanács tájékoztatta a panaszost, hogy nem tart ilyen listákat és nem fizet napidíjat a küldötteknek, valamint az utazási költségeket is a tényleges felmerült költségek és a megfelelő számlák bemutatása alapján téríti meg.

Ami a harmadik típusba sorolt dokumentumokat illeti, a Tanács a következőket küldte meg:

- a Tanács és előkészítő testületei 2000. január 28-a óta tartott üléseinek listája (esetünkben ez a COREPER II és az Információs Munkacsoport). Ezen a napon terjesztette ugyanis elő a Bizottság

¹⁰⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. május 30-ai 1049/2001/EK rendelete a nyilvánosságnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz történő hozzáféréséről, HL L 145. szám, 43. o., 2001.

azt a rendelet-javaslatot, amely az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozik.

- az Információs Munkacsoport, a COREPER II és a Tanács üléseivel kapcsolatos minden, az 1049/2001 sz. rendelet tárgyalásának idején készült munkaanyagot és jelentést, a Tanács Jogi Szolgálatának következő véleményeinek kivételével:
- a 7549/00 sz. dokumentum a törvény hatályáról, formájáról és a hatáskörökről;
- a 7184/01 sz. dokumentum a különleges dokumentumok kezeléséről,
- a 8002/01 sz. dokumentum a jogi szövegezéssel kapcsolatos megjegyzésekkel.

A Tanács azt hozta fel ezen jogi vélemények visszatartásának indoklásául, hogy kiadásuk aláásná a Tanács számára az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikkének (2) bekezdése által biztosított belső jogi tanácsadás védelmét, valamint azt, hogy miután nincs különösebb indoka annak, hogy valamilyen nyomós közérdekre tekintettel ezeket nyilvánosságra kellene hozni, a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a mérleg nyelve a belső jogi tanácsadás védelme felé billent el a közérdekű nyilvánosságra hozatal ellenében.

A Tanács hozzátette, hogy a dokumentum számán és ezen jogi vélemények tárgyán kívül, ez a kivétel a dokumentumok teljes tartalmára érvényes. Így nem volt lehetséges részleges hozzáférést engedélyezni az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján.

2002. február 7-én a panaszos megerősítő kérelmet nyújtott be. A bizottságok és munkacsoportok listáit illetően kijelentette, hogy a Tanács által számára megküldött információ nem volt érthető, illetve nem volt úgy rendszerezve, hogy abból azonosítani lehessen minden bizottságot és munkacsoportot, valamint azok tagjait. A panaszos megismételte az iránti kérését, hogy megkaphassa azok listáját, akik 2000-ben utazási költségtérítésben és/vagy napidíjban részesültek a Tanácstól vagy a tagállamoktól az európai intézmények valamelyikében rendezett értekezleteken való részvétel okán. A három jogi véleményt illetően a panaszos kérte, hogy részleteiben fedjék fel az elutasítás indokait.

A Tanács 2002. április 8-án válaszolt. A Tanács megismételte, hogy a panaszos által kért listák a bizottságokról és munkacsoportokról nem léteznek. Lehetetlen, vagy legalábbis rendkívül fáradságos lenne ilyen listákat előállítani, különösen mivel a bizottságok és munkacsoportok összetétele gyakran változik.

A juttatások kedvezményezettjeit tartalmazó lista, melyet a panaszos kért, szintén nem létezik. A Tanács hangsúlyozta, hogy a helyes pénzügyi igazgatás szabályait figyelembe veszik és a juttatások kifizetését a Számvevőszék vizsgálja.

Ami a jogi véleményt illeti, a Tanács megismételte, hogy az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikkének (2) bekezdése megköveteli, hogy a Tanács Jogi Szolgálatának tanácsadása titkos maradjon, hacsak nem merül fel olyan eset, melyben nyomós közérdek miatt azt nyilvánosságra kellene hozni. A Tanács kijelentette, hogy az nem számít nyomós közérdeknek, hogy a jogi vélemények - mint ebben az esetben - a jogalkotás előkészítéséhez kapcsolódnak. A Tanács a dokumentumok nyilvános hozzáféréseire vonatkozó korábbi szabályok alapján kialakult esetjogra hivatkozva fejtette ki véleményét.

A fentiek alapján a panaszos beadványt nyújtott be az ombudsmannak a Tanács ellen, mely a következő állításokat tartalmazta:

- 1 A helyes igazgatással ellentétes, hogy a Tanács nem állított össze egy listát az európai intézményekben működő olyan bizottságokról és munkacsoportokról, amelyekben a Tanács és a tagállamok képviselői részt vesznek. Ennek a listának tartalmaznia kellene az ezen bizottságok és munkacsoportok tagjainak névsorát.
- 2 Ellenkezik a helyes igazgatással, hogy a Tanács nem állított össze egy olyan listát, amely tartalmazza mindazok nevét, akik 2000-ben a Tanácstól vagy a tagállamoktól utazási

költségtérítésben és/vagy napidíjban részesültek az európai intézmények valamelyikében rendezett értekezleteken való részvétel okán.

- 3 A Tanács helytelenül döntött, amikor a panaszosnak a jogi véleményekhez való hozzáférésre irányuló kérelmét elutasította. A Tanács különösen akkor szegte meg a dokumentumokhoz való szabad hozzáférés szabályait, amikor a jogi véleményekhez való hozzáférést utasította vissza, mintegy általános gyakorlatnak feltüntetve a visszautasítást, holott a szabályozás úgy rendelkezik, hogy minden egyes kérvényt egyedileg kell elbírálni.

A VIZSGÁLAT

A Tanács véleménye

A Tanács véleménye a következő pontokban foglalható össze:

A bizottságok és munkacsoportok listája

Az 1049/2001 sz. rendelet csak létező dokumentumokra vonatkozik. Ha az adott intézmény állítása szerint egy dokumentum nem létezik, akkor a vélelem az, hogy ez az állítás helyes.¹¹⁰ Ez a vélelem megdönthető megfelelő és helytálló bizonyítékokkal, amelyet jelen esetben nem hoztak fel.

A panaszos nem hozott fel semmilyen érvet arra vonatkozóan, hogy a helyes igazgatás példjaként a Tanács miért kellene, hogy összeállítsa a kért listát. Valójában a Tanácsnak van egy listája a saját előkészítő testületeiről. Ez a lista nyilvánosan elérhető az Interneten és el is küldték a panaszosnak. Ez megfelel a Tanács adminisztratív céljainak, és az összes olyan bizottságról és munkacsoportról teljes áttekintést ad a közvélemény számára, amely részt vesz a Tanács munkájának előkészítésében. Ez a lista, a dokumentumok nyilvános jegyzékével együtt, lehetővé teszi az állampolgárok számára, hogy kikérjék azokat a dokumentumokat, melyeket ezekhez a bizottságokhoz és munkacsoportokhoz nyújtottak be. A Tanács nem tartja szükségesnek, hogy olyan bizottságok vagy munkacsoportok listáival rendelkezzenek, amelyeknek semmi köze munkájához, és amelyekben a tagállamok képviselői vesznek részt.

Ami a Tanács előkészítő testületeiben résztvevő küldöttek neveit illeti, a munkacsoportok összetétele folyamatosan változik egyik ülésről a másikra, és néha még egy adott ülésen belül is, mivel a tagállamok tetszésük szerint küldhetik a jelölteket. Ezért a résztvevők aktuális és teljes névsorának nyilvántartása komoly adminisztratív terhet okozna a Tanácsnak. Ilyen listák nem csak a Titkárság hivatalon belüli munkájához szüktelenek, hanem az is bebizonyosodott, hogy ezek az információk a nyilvánosság szempontjából is érdektelenek.

A juttatások kedvezményezettjeinek névsora

A Tanács megismételte a panaszosnak korábban tett állításait. A Tanács szerint a már működő ellenőrző testületek és érvényes rendelkezések a Közösség pénzügyi érdekeit megfelelően védik. Ezért nem szükséges, hogy a helyes igazgatás érdekében a panaszos által kért listák rendelkezésre álljanak.

Hozzáférés a jogi véleményekhez

A Tanács megerősítette azon álláspontját, melyet a panaszos megerősítő kérelmével kapcsolatban fejtett ki. Ez a vélemény nem befolyásolja negatívan a dokumentumok egyenkénti vizsgálatát abból a szempontból, hogy a nyilvánossá tétel valóban aláásná-e a kivételek által védett érdekeket, figyelembe véve a részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét. A Tanács, felülvizsgálva döntését, úgy határozott, hogy hozzáférést biztosít a 7184/01 sz. dokumentum 1-10 pontjaihoz, valamint a 7594/00 sz. dokumentum bevezetéséhez és 1., valamint 2. pontjaihoz.

¹¹⁰

T-311/00 eset, British American Tobacco kontra Bizottság, 2002. június 25-ei ítélet, 35. bekezdés és T-123/99 eset, JT's Corporation kontra Bizottság [2000] EBHT II 3269, 58. bekezdés.

Ami a dokumentumok fennmaradó részeit illeti, a Tanács megerősítette a válaszában szereplő elutasító döntést, amelyet a panaszos megerősítő beadványára adott.

A Tanács véleményét továbbították a panaszosnak és felhívták, hogy küldje el észrevételeit, ha kívánja. Nem érkezett észrevétel.

Az ajánlástervezet

A 2003. március 27-én kelt döntésében az ombudsman ajánlástervezetet küldött a Tanácsnak a panaszos harmadik állításával kapcsolatban. Az európai ombudsman Alapokmányának 3. cikke (6) bekezdésével összhangban megfogalmazott ajánlás-tervezet alapja a következő volt:

- 1 A panaszos azt állítja, hogy a Tanács helytelenül utasította vissza a Tanács Jogi Szolgálatának véleményeihez való hozzáférést. Úgy érvelt, hogy a Tanács az általános gyakorlatnak megfelelően utasította el a jogi véleményekhez való hozzáférést, miközben a szabályok szerint minden kérvényt külön kell elbírálni.
- 2 A Tanács úgy érvel, hogy az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (2) bekezdése megköveteli, hogy a Tanács Jogi Szolgálatának tanácsadása titkos maradjon, hacsak nem merül fel olyan eset, melyben a nyomós közérdek miatt azt nyilvánosságra kellene hozni. A panaszos kérelmére és megerősítő kérelmére adott válaszként a Tanács azt az álláspontot képviseli, hogy a kivétel a három szóban forgó jogi vélemény teljes tartalmára vonatkozik a 7594/00, a 7148/01 és a 8002/01 sz. dokumentumok esetében. A jelen panaszról szóló véleményében a Tanács kijelenti, hogy általános véleménye nem befolyásolja negatívan a dokumentumok egyenkénti vizsgálatát, valamint hogy az újbóli megfontolás alkalmával a Tanács úgy döntött, hogy részleges hozzáférést engedélyez a 7594/00 és a 7184/01 sz. dokumentumokhoz.
- 3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a 7594/00 sz. dokumentumhoz való nyilvános hozzáférés megtagadása egy másik, az ombudsmanhoz beadott Tanács elleni panasz tárgya is: 1542/2000/(PB)(SM)IJH. E másik esetben az ombudsman elkészítette ajánlástervezetét a Tanács számára, melyet 2002. december 12-én egy, az Európai Parlamentnek eljuttatott külön jelentés követett. Az Európai Parlament még nem foglalt el álláspontot a külön jelentéssel kapcsolatban. Ezen körülmények között az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem indokolt további vizsgálat a jelen panasz ügyében. Mindazonáltal, az ombudsman tájékoztatni fogja az Európai Parlamentet, hogy a Tanács részleges hozzáférést biztosít a jelen eset panaszosa számára a 7594/00 sz. dokumentumhoz.
- 4 Ami a másik két dokumentumot illeti, az ombudsman emlékeztet arra, hogy a fent említett ajánlástervezet és a külön jelentés azon a nézetén alapszik, hogy a különböző jogi vélemények között különbséget kell tenni. Az olyan vélemények, melyeket úgy adnak, hogy az ügy esetleg bírósági eljárásból vezethet, megfelelnek egy ügyvéd és ügyfele közötti kommunikációnak. Ezért ezeknek nem szabad nyilvánosságra kerülniük az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (2) bekezdésével összhangban. Ettől eltérően, azokat a véleményeket, melyek jogszabály-tervezetekkel kapcsolatosak, általában hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára, amikor a jogalkotási eljárás befejeződött. Ezek csak akkor maradhatnak titkosak, ha az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (3) bekezdésével összhangban az intézmény igazolni tudja, hogy a nyilvánosságra hozatal súlyosan aláásná a döntéshozási eljárást és nem fűződik a közzétételhez nyomós közérdek.
- 5 Ha a fenti megkülönböztetést alkalmazzuk a jelen esetre, a 7184/01 és a 8002/01 sz. dokumentumok jogszabály-tervezetekkel kapcsolatos vélemények, és az idevonatkozó jogalkotói folyamat lezárult. Az ombudsman ezért elkészített egy ajánlástervezetet, mely hasonló ahhoz, amit korábban a 1542/2000/(PB)(SM)IJH esethez készített, miszerint a Tanácsnak újra meg kellene fontolnia, hogy hozzáférést engedélyezzen a 7184/01 és a 8002/01 sz. dokumentumokhoz, hacsak az 1049/2001 sz. rendelet valamely, a 4. cikk (2) bekezdése második francia bekezdésénél kívüli egy vagy több kivétele nem vonatkozik rá.

A Tanács részletes véleménye

A Tanács részletes véleményében tájékoztatta az ombudsmant, hogy annak kérdése, hogy vajon a Tanács Jogi Szolgálatának jogalkotás-tervezetre vonatkozó véleményei az 1049/2001 sz. rendelet által lefektetett kivételek körébe tartoznak, és ha igen, mennyiben, az Elsőfokú Bíróság előtt jelenleg is folyó eljárás tárgya (T-84/03 sz. ügy, Maurizio Turco kontra Tanács). A Tanács ezért tartózkodott az ajánlástervezet lényegének kommentálásától.

A Tanács részletes véleményét továbbították a panaszosnak és felhívták, hogy küldje el észrevételeit, ha kívánja. Nem érkezett észrevétel.

A HATÁROZAT

1 A bizottságok és munkacsoportok listája

1.1 A panaszos azt állítja, hogy a helyes igazgatással ellentétben, hogy a Tanács nem állított össze egy listát az európai intézményekben működő olyan bizottságokról és a munkacsoportokról, amelyekben a Tanács és a tagállamok képviselői vesznek részt. Ennek a listának tartalmaznia kellene ezen bizottságok és munkacsoportok tagjainak névsorát.

1.2 A Tanács szerint nincs szükség olyan bizottságok vagy munkacsoportok listáinak nyilvántartására, melyeknek nincs közük a munkájához. A Tanácsnak van egy listája a saját előkészítő testületeiről, mely megfelel a Tanács adminisztratív céljainak. A lista teljes áttekintést ad a nyilvánosság számára az összes olyan bizottságról és munkacsoportról, amely a Tanács munkájának előkészítésében részt vesz, valamint, a dokumentumok nyilvános jegyzékével együtt lehetővé teszi az állampolgároknak, hogy egyedi dokumentumokat kérjenek ki. Ami a küldöttek nevének nyilvántartását illeti, a Tanács úgy érvel, hogy ilyen teljes és friss listák vezetése rendkívül fáradságos lenne, mivel a munkában résztvevők összetétele gyakran változik. Ilyen listák nem csak a Titkárság hivatalon belüli munkájához szükségesek, hanem az is bebizonyosodott, hogy ezek az információk a nyilvánosság szempontjából is érdektelenek.

1.3 Az ombudsman emlékeztet a helyes igazgatás azon általános elvére, miszerint a polgároknak rendelkezésére kell bocsátani az általuk kért információkat.¹¹¹ Az ombudsman megjegyzi, hogy a Tanács saját előkészítő testületeiről a panaszos által kért információkat egy nyilvánosan hozzáférhető lista formájában - részben - rendelkezésre bocsátja. Az ombudsman véleménye szerint a Tanács magyarázata arra vonatkozóan, hogy miért nem vezet a panaszos által keresett egyéb listákat, elfogadhatónak tűnik. Az ombudsman ezért nem tapasztalt visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

2 A juttatások kedvezményezettjeinek névsora

2.1 A panaszos azt állítja, hogy ellenkezik a helyes igazgatással, hogy a Tanács nem állított össze egy olyan listát, amely tartalmazza mindazok nevét, akik 2000-ben a Tanácstól vagy a tagállamoktól utazási költségtérítésben és/vagy napidíjban részesültek az európai intézmények valamelyikében rendezett értekezleteken való részvétel okán.

2.2 A Tanács saját bevallása szerint nem fizet napidíjat a küldötteknek és a juttatások kedvezményezettjeiről nem létezik semmilyen lista. A Tanács azzal érvel, hogy a már működő ellenőrző testületek és érvényes rendelkezések a Közösség pénzügyi érdekeit megfelelően védik. Ezért nem szükséges, hogy a helyes igazgatás érdekében a panaszos által kért listák rendelkezésre álljanak.

2.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a panaszos olyan utazási költségtérítésekre és napidíjakra hivatkozik, amelyet vagy a Tanács, vagy a tagállamok fizetnek. Ami a tagállamok által fizetett utazási

¹¹¹

Lásd A Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexe 22. cikke, mely az ombudsman honlapján érhető el: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>

költségtérítéseket és napidíjakat illeti, az ombudsman nem tud olyan elvről, amely a Tanácsot arra kötelezné, hogy olyan listákat vezessen, melyek az ilyen juttatások kedvezményezettjeit tartják számon.

2.4 Ami a Tanács által kifizetett utazási költségtérítéseket illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a Tanács tagadja egy, a kedvezményezettek nevét tartalmazó lista létezését. Az ombudsman elismeri, hogy egy ilyen lista létrehozása és közzététele elősegíthetné a nagyobb felelősségre vonhatóságot azáltal, hogy lehetővé teszi a polgárok számára a hatáskörrel felruházott közösségi intézmények valódi és hatékony ellenőrzését, növelve ezzel az ügykezelésbe vetett bizalmat. Mindazonáltal az ombudsman nem tud semmilyen, a Tanácsra kötelező érvényű szabályról vagy alapelvről, mely igazolná azt, hogy egy ilyen lista vezetésének hiánya hivatali visszásságnak minősülne. Az ombudsman ezért nem tapasztalt visszásságot a panaszbeadvány e pontjával kapcsolatban.

3 Hozzáférés a jogi véleményekhez

3.1 A panaszos azt állítja, hogy a Tanács helytelenül utasította vissza a Tanács Jogi Szolgálatának véleményeihez való hozzáférésre vonatkozó kérelmét.

3.2 A fent említett okokból az ombudsman elkészített egy ajánlástervezetet, miszerint a Tanácsnak újra meg kellene fontolnia, hogy hozzáférést engedélyezzen a 7184/01 és a 8002/01 sz. dokumentumokhoz, hacsak az 1049/2001 sz. rendelet 4. cikke (2) bekezdése második francia bekezdésén túl más, egy vagy több kivétel nem alkalmazandó.

3.3 A Tanács tartózkodott az ajánlástervezet lényegének kommentálásától, mivel egy, az Elsőfokú Bíróság előtt folyamatban lévő eset (T-84/03, Maurizio Turco kontra Tanács) felveti az 1049/2001 sz. határozat értelmezésének problémáját. Az ombudsmannak ezért meg kell gondolnia, hogy készít-e külön jelentést az Európai Parlamentnek.

Az ombudsman emlékeztet arra, hogy az Európai Parlamentet már értesítették az ombudsman álláspontjáról az adott tárgyat illetően a 2002. december 12-én benyújtott, 15142/2000/(PB)(SM)IJH esettel kapcsolatos külön jelentésben. Továbbá, az ombudsman megérti, hogy a T-84/03 eset eljárására való tekintettel az Európai Parlament Petíciós Bizottsága úgy döntött, hogy nem készít jelentést a benyújtott külön jelentésről.

Mindezek tükrében az ombudsman úgy ítéli meg, hogy nem lenne helyénvaló egy újabb külön jelentést készíteni, és hogy a jelen esetben további vizsgálat nem lenne indokolt.

4 Összegzés

Az ombudsman e panasz ügyében lefolytatott vizsgálata alapján úgy tűnik, hogy a panaszos első két állítását illetően a Tanács részéről nem állapítható meg hivatali visszásság, és ezért a harmadik állítással kapcsolatosan további vizsgálat nem indokolt. Az ombudsman ezért lezárja az ügyet.

Megjegyzés: 1542/2000/(PB)(SM)IJH számú panasz

Ahogy a fenti összegzésben említettük, 2002. december 12-én az ombudsman egy külön jelentést terjesztett be az Európai Parlamenthez a 1542/2000/(PB)(SM)IJH panasszal kapcsolatban, amely szintén a Tanács Jogi Szolgálatának véleményeihez való hozzáférés megtagadására vonatkozott.

2003. június 10-én az európai ombudsman értesítette az Európai Parlament Petíciós Bizottságát, hogy az Elsőfokú Bíróságon tárgyalják az ügyet (T-81/03 eset, Maurizio Turco kontra Tanács), amely ugyanazon jogi alapelvek kérdését veti fel, mint a külön jelentés, azaz az 1049/2001 sz. rendelet helyes értelmezését a jogalkotási tervezetekre vonatkozó Jogi Szolgálat által adott vélemények hozzáférhetőségének kérdését.

Ezen információk fényében a Petíciós Bizottság úgy döntött, hogy nem készít jelentést az ombudsman külön jelentéséről.

Az ombudsman alapokmánya lehetőséget biztosít arra, hogy az ombudsman vizsgálatát egy, az Európai Parlamentnek benyújtott jelentés zárja le. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

3.7 AZ OMBUDSMAN ÁLTAL HIVATALBÓL INDÍTOTT VIZSGÁLATOK

IGÉNYBE VEHETŐ JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK PÁLYÁZATI ELJÁRÁSOKBAN

Az OI/2/2002/IJH számú, az Európai Bizottságot érintő hivatalból indított vizsgálatról szóló határozat

A VIZSGÁLAT OKAI

Egy olyan panasz vizsgálata során, melyet a Bizottság által szervezett pályázati eljárásban sikertelen ajánlattevő nyújtott be¹¹², az ombudsmannak kétségei támadtak, hogy az ilyen személyek számára rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek esetleg nem kielégítőek.

A hivatalból indított eljárás kezdetekor az ombudsman megjegyezte, hogy a Bíróságnak az Alcatel-ügyben hozott ítélete szerint:

...a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy a szerződő hatóságnak a szerződés megkötését megelőző arra vonatkozó döntése, hogy a pályázati eljárás során melyik ajánlattevővel köti meg a szerződést, minden esetben felülvizsgálható legyen egy eljárás keretében, és ezáltal a felülvizsgálati eljárás kezdeményezője el tudja érni a döntés érvénytelenítését a vonatkozó feltételek teljesülése esetén, függetlenül azon lehetőségtől, hogy a szerződés megkötését követően kártérítésre tarthat igényt.¹¹³

Az ombudsman azt is megjegyezte, hogy a (később újjal felváltott) Pénzügyi Szabályzat 56. cikke a következőképp rendelkezett:

Amikor olyan szerződések megkötésére kerül sor, melyben a szerződéses összeg megegyezik azzal a határértékkel, amelyet a Tanács közmunka-, közmű- és közszolgálati szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló irányelveiben előír, vagy meghaladja azt, minden intézmény ugyanazon kötelezettségeknek kell, hogy eleget tegyen, mint amelyeket ezek az irányelvek a tagállamok szervei számára előírnak.

Ezért a 139. cikkben meghatározott végrehajtási szabályok megfelelő rendelkezéseket kell, hogy tartalmazzanak.

A fentiekre való tekintettel az ombudsman attól tartott, hogy amennyiben a Bizottság nem tudja a pályázati eljárásai során biztosítani az ajánlattevők számára a felülvizsgálati eljárás lehetőségét, ahogy azt az Alcatel-ítélet előírja, az hivatali visszasságot eredményezhet. Az ombudsman ezért azt kérte a Bizottságtól, hogy tájékoztassa, létezik-e felülvizsgálati eljárás, és ha nem, a Bizottság kész-e rövid időn belül ilyen eljárás bevezetésére.

A VIZSGÁLAT

A Bizottság véleménye

A Bizottság részletes véleménye a következőkben foglalható össze:

¹¹² 1351/2001/(ME)MF, határozattal lezárva 2003. február 17-én.

¹¹³ C-81/98 eset, Alcatel Austria kontra Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, [1999] EBHT I- 7671, 43. bekezdés.

Az Alcatel-ítélet fényében a Bizottság egyetért azzal, hogy a szerződés aláírása előtt az engedélyező tisztviselőknek haladéktalanul tájékoztatniuk kell minden ajánlattevőt vagy jelöltet a jelenlegi Pénzügyi Szabályzat 56. cikke és az új Pénzügyi Szabályzat 105. cikke hatálya alá eső közbeszerzési eljárásokban meghozott odaítélő határozatról, és a szerződés aláírása előtt ésszerű halasztást kell megszabniuk, lehetővé téve az ajánlattevők és jelöltek számára, hogy indoklást kérjenek az odaítélő határozatra vonatkozóan, és adott esetben bírósági keresetet nyújtsanak be ellene.

Tevékenységeinek megfelelő időben való összehangolása érdekében a Bizottság a jövőben különös figyelmet szentel ezen eljárás gyakorlati és szervezési vonatkozásaira, figyelembe véve a Bizottság közbeszerzéseinek magas számát (több százról van szó évente), valamint a közbeszerzési eljárások lefolytatásának időtartamát. Ennek fényében a Bizottság gyakorlati megoldásokat szándékozik kidolgozni annak érdekében, hogy az eljárás 2003 elejétől bevezetésre kerülhessen, és azt az ezt követően kiírásra kerülő új közbeszerzési eljárások tervezése során figyelembe vegyék.

Az ombudsman további tájékoztatást kér

Az ombudsman üdvözölte a Bizottság pozitív válaszát a hivatalból indított vizsgálatra, és felkérte a Bizottságot, szolgáltasson részleteket a véleményében említett gyakorlati megoldásokra és eljárásra vonatkozóan.

Az ombudsman arra is felkérte a Bizottságot, hogy jelezze, van-e valamilyen terve bíróságon kívüli jogorvoslat bevezetésére, amelyhez a pályázat résztvevői a bírósági kereset alternatívájaként folyamodhatnak, ha úgy kívánják.

A Bizottság válasza

A Bizottság 2003. április 12-ei és 14-ai halogató válaszait követően, 2003. július 3-án az alábbi kiegészítő kommentárokat küldte meg:

A Bizottság közleményt fogadott el¹¹⁴, bevezetve egy valamennyi ajánlattevő és jelölt tájékoztatására irányuló eljárást az új Pénzügyi Szabályzat 105. cikke¹¹⁵ hatálya alá eső közbeszerzési eljárásokban meghozott odaítélő határozatokra vonatkozóan. Ez a közlemény ésszerű halasztást ír elő a szerződés aláírását megelőzően annak érdekében, hogy a pályázat résztvevőinek módjában álljon részletes indoklást kérni az odaítélő határozatról, és amennyiben az szükséges, az ilyen határozat bírósági jogorvoslatát igénybe venni. A Bizottság csatolta véleményéhez a közlemény másolatát.)

A Bizottság nem tartja szükségesnek az esetleges panaszok bíróságon kívüli jogorvoslati rendezésének felkínálását a pályázat résztvevői számára az alábbi okokból:

- a közleményben rögzített eljárás lehetővé teszi, hogy az ajánlattevők hatékony bírósági jogorvoslatért folyamodjanak a szerződést megkötő hatóság odaítélő határozatával szemben;
- tekintettel a jelenleg a Bíróság elé terjesztett panaszok alacsony számára, a bíróságon kívüli jogorvoslati rendezés biztosítása nem látszik indokoltnak;
- végezetül, a bíróságon kívüli jogorvoslati rendezés – mely a jövőben intézményközi dimenzióval is rendelkezhet – végrehajtásához szükséges emberi és anyagi erőforrások nem állnak rendelkezésre.

¹¹⁴ Közlemény a Bizottságtól. COM(2003)395 végső (03.07.03) A pályázók és ajánlattevők értesítésének eljárása, szerződés odaítélése után és a szerződés aláírása előtt, a Bizottság által odaítélt közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan a Pénzügyi Szabályzat 105. cikke szerint.

¹¹⁵ A Tanács 2002. június 25-ei 1605/2002/EK Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó Pénzügyi Szabályzatról, 2002 HL L 248/1.

A HATÁROZAT

1 Az ajánlattevők által igénybe vehető felülvizsgálati eljárások a pályázati eljárásokban

1.1 Az ombudsman attól tartott, hogy amennyiben a Bizottság nem tudja a pályázati eljárás során biztosítani az ajánlattevők számára a felülvizsgálati eljárás lehetőségét, ahogy azt az Alcatel-ítélet¹¹⁶ előíranyozza, az hivatali visszasszámítást eredményezhet. Az ombudsman ezért hivatalból indított eljárást kezdeményezett és felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassák, hogy létezik-e egy felülvizsgálati eljárás, és ha nem, a Bizottság kész-e rövid időn belül bevezetni egy ilyen eljárást.

1.2 A Bizottság elismerte, hogy a hivatkozott ítélet fényében ésszerű halasztást kell biztosítani a szerződés aláírását megelőzően, lehetővé téve az ajánlattevők és jelöltek számára, hogy indokolást kérjenek az odaítélő határozatra vonatkozóan, és adott esetben bírósági úton vitathassák azt. A Bizottság kifejezte azon szándékát, hogy gyakorlati megoldásokat dolgozzon ki egy ilyen eljárás 2003 elejétől történő bevezetése érdekében.

1.3 Az ombudsman üdvözölte a Bizottság pozitív választát, és részleteket kért a gyakorlati megoldásokra és eljárásra vonatkozóan. Arra is felkérte a Bizottságot, hogy jelezze, van-e valamilyen terve bíróságon kívüli jogorvoslat bevezetésére, amelyhez a pályázat résztvevői a bírósági kereset alternatívájaként folyamodhatnak, ha úgy kívánják.

A Bizottság válaszána elemzése a határozat következő részeiben található.

2 A Bizottság 2003. július 3-ai közleménye

2.1 A Bizottság tájékoztatta az ombudsmant, hogy 2003. július 3-án közleményt fogadott el¹¹⁷, az ombudsman hivatalból indított eljárására válaszul.

Az ombudsman alapos vizsgálatnak vetette alá a közleményt, amely egy eljárást vezet be a vesztes ajánlattevők és jelöltek gyors tájékoztatására, hogy azoknak módjában álljon még a szóban forgó szerződés aláírását megelőzően bírósági eljárásokat kezdeményezni az odaítélő határozat vitatása céljából. Az eljárás a Pénzügyi Szabályzat 105. cikke hatálya alá eső odaítélő szerződésekre alkalmazandó.¹¹⁸

2.2 Az ombudsman az eljárás legfőbb elemeiként az alábbiakat jelöli meg:

Az odaítélő határozatot követően a szerződő hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb a következő hét folyamán postai úton és faxon vagy e-mailben egyidejűleg tájékoztatja valamennyi vesztes pályázót vagy jelöltet arról, hogy ajánlatukat vagy pályázatukat nem fogadták el. Valamennyi pályázó vagy jelölt egyéni tájékoztatást kap, minden esetben részletes indokolással, hogy ajánlatuk vagy pályázatuk miért nem került elfogadásra; tömör, de világos formában kitérve az odaítélő határozat részleteire.

A szerződő hatóság ugyancsak tájékoztatja a vesztes pályázókat vagy jelölteket arról, hogy az értesítő üzenetek egyidejű megküldésének napjától számított két naptári hét eltelté előtt nem írja alá a szerződést a sikeres pályázóval. Ugyancsak feltüntetik, hogy az ajánlat vagy pályázat elutasításának okaira vonatkozó további információk igényelhetők postán, faxon vagy e-mailben eljuttatandó írásos kérelem útján. A kiírásnak megfelelő ajánlatot tevő valamennyi résztvevő számára megküldött tájékoztatásnak ezen felül tartalmaznia kell a nyertes ajánlat jellemzőit és előnyeit, valamint a sikeres pályázó nevét. Végül ki kell térni arra, hogy ha a nyertes ajánlattevővel

¹¹⁶ C-81/98 eset, Alcatel Austria kontra Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, [1999] EBHT I- 7671, 43. bekezdés.

¹¹⁷ Közlemény a Bizottságtól. COM(2003)395 végső (03.07.03). A pályázók és ajánlattevők értesítésének eljárása, egy szerződés odaítélése után és a szerződés aláírása előtt, a Bizottság által odaítélt közbeszerzési szerződésekre vonatkozóan a Pénzügyi Szabályzat 105. cikke szerint.

¹¹⁸ Ez a cikk a közellátás, szolgáltatások és munkaszerződések irányelveire vonatkozik, a célból, hogy megállapítsa azokat a határértékeket, melyek a közzétételi intézkedéseket, az eljárások kiválasztását és a megfelelő időkorlátokat határozzák meg a költségvetési rendelet szerint. Az ombudsman ezért megérti, hogy a Közleményben leírt eljárás minden odaítélt szerződésre vonatkozik, melyek az irányelvek által meghatározott határértékekbe beleesnek.

a szerződés nem köthető meg, illetve ha a nyertes ajánlattevő visszalép, úgy a szerződő hatóság felülvizsgálhatja az odaítélő határozatot, és egy másik ajánlattevővel történő szerződéskötés mellett dönthet, berekesztheti az eljárást, vagy úgy határozhat, hogy egyáltalán nem köt szerződést.

A szerződő hatóság a sikeres ajánlattevőt is tájékoztatja arról, hogy értesítést küldött a sikertelen ajánlattevők számára, és a szerződés az ezen értesítés megküldésének napjától számított két naptári hét leteltét megelőzően nem köthető meg. Arra is rámutatnak, hogy a szerződő hatóságnak módjában áll:

- akár a szerződés aláírását megelőzően a közbeszerzéstől elállni, akár pedig megszüntetni az odaítélő határozati eljárást, a jelöltek vagy az ajánlattevők pedig semmiféle kártérítési igénnyel nem léphetnek fel;

- további vizsgálatok érdekében felfüggeszteni a szerződés aláírását, amennyiben a sikertelen ajánlattevők által a fent említett két naptári héten belül beterjesztett kérdések vagy megjegyzések, illetve az ezen időszak folyamán megkapott bármely egyéb helytálló információk ezt indokolják.

2.3 Az ombudsman úgy látja, hogy a Bizottság közleményében leírt eljárás alkalmasnak tűnik arra, hogy lehetőséget biztosítson a vesztes pályázók és jelöltek számára jogi eljárások kezdeményezésére az odaítélő határozat megtámadása céljából, és arra, hogy a határozatot a szóban forgó szerződés megkötése előtt érvényteleníthessék.¹¹⁹ Az ombudsman ezért úgy ítéli meg, hogy a Bizottság megtette a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy az általa kiírt pályázati eljárásokban az Alcatel-ítéletben előírányzott felülvizsgálati eljárást kínáljon fel az ajánlattevők számára, ennél fogva a Bizottság intézkedését nem minősíti hivatali visszasságnak.

2.4 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság közleménye nem tartalmazza kifejezetten, hogy a vesztes ajánlattevőket és jelölteket tájékoztatni kell az odaítélő határozat megtámadására irányuló jogi eljárások kezdeményezésének lehetőségéről, illetve arról, hogy adott esetben ezen határozat a szóban forgó szerződés megkötése előtt érvényteleníthető. Az ombudsman kiemeli, hogy – a Helyes Hivatali Magatartási Kódex az Európai Bizottság Dolgozói Számára című szabályzatban foglaltaknak megfelelően¹²⁰ – indokolt esetben a határozatnak utalnia kell arra a lehetőségre, hogy az EK-Szerződés 230. cikke szerint jogi eljárás indítható. Az ombudsman véleménye szerint az efféle tájékoztatást a helyes ügykezelés elveivel összhangban meg kell adni a sikertelen pályázók és jelöltek számára. Erre vonatkozóan az alábbiakban egy további megjegyzés is szerepel.

2.5 Az ombudsman úgy ítéli meg, hogy az új eljárás jogalapja nem tartozik vizsgálati hatáskörébe. Mindazonáltal az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság jogalként hivatkozik a költségvetési rendelet¹²¹ 100. cikkének (2) bekezdésére és 101. cikkére valamint a Végrehajtási Szabályzat¹²² 149. cikkére.

3 Kiegészítő, bíróságon kívüli felülvizsgálati eljárás lehetősége

3.1 Az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy jelezze, van-e valamilyen terve bíróságon kívüli jogorvoslat bevezetésére, amelyhez a pályázat résztvevői a bírósági kereset alternatívájaként folyamodhatnak, ha úgy kívánják.

¹¹⁹ Az ombudsman megjegyzi ebben az összefüggésben, hogy az Elsőfokú Bíróság Eljárási Szabályzata (elérhető a <http://www.curia.eu.int> Internetcímen) biztosítja mind az ideiglenes intézkedések lehetőségét, mind az azonnali eljárás lehetőségét, valamint hogy ezen eljárásokat egy olyan ajánlattevő kérte, amely később sikeresen ért el olyan ítéletet, amely semmissé tette a Bizottság azon döntését, mely az ajánlattevő ajánlatát elutasította. T-211/02 eset, Tideland Signal Ltd. kontra Bizottság, [2002] EBHT II-03781.

¹²⁰ A Bizottság magatartási kódexe eljárási szabályzatához van csatolva: 2000 HL L 308/26. A http://www.europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm címen is elérhető.

¹²¹ A Tanács 2002. június 25-ei 1605/2002/EK, Euratom rendelete az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó Pénzügyi Szabályzatról, 2002 HL L 248/1.

¹²² A 2002. december 23-ai 2342/2002 bizottsági határozat (EK, EURATOM), amely lefekteti a Pénzügyi Szabályzatról szóló, az Európai Közösségek általános költségvetésére vonatkozó 1605/2002 sz. tanácsi rendelet (EK, EURATOM) alkalmazásának részletes szabályait, 2002 HL L 357/1.

3.2 A Bizottság azt válaszolta, hogy nem tartja szükségesnek bíróságon kívüli jogorvoslat felkínálását az ajánlattevők számára, mert – egyéb okok mellett – a 2003. július 3-ai közleményében lefektetett eljárás hatékony jogorvoslatot nyújt a pályázók számára a szerződő hatóság odaítélő határozatával szemben.

3.3 Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bíróság vonatkozó ítélete olyan eljárást ír elő, „amelyben egy pályázónak módjában áll az [odaítélő] határozat érvénytelenítése, amennyiben az ehhez szükséges feltételek fennállnak.” Az ombudsman emlékeztet a fenti 2.3 bekezdés megállapítására, amely szerint a Bizottság közleményében leírt eljárás alkalmasnak tűnik arra, hogy módot adjon a sikertelen ajánlattevők és jelöltek számára jogi eljárások kezdeményezésére az odaítélő határozat megtámadása céljából, és arra, hogy a határozatot a szóban forgó szerződés megkötése előtt érvényteleníthessék. Az ombudsman arra az álláspontra helyezkedik, hogy a Bizottság nem köteles bíróságon kívüli jogorvoslatot is biztosítani, ezért a Bizottság ilyen jogorvoslat megteremtésének elutasítására vonatkozó határozata nem tekinthető hivatali visszásságnak.

3.4 A kétségek eloszlatása végett az európai ombudsman kiemeli, hogy az ombudsmani vizsgálat nem halasztó hatályú az ügykezelési folyamatokra nézve, illetve az ombudsman nem érvénytelenítheti a szerződés odaítéléséről szóló döntést. Az európai ombudsmanhoz benyújtott panasz ezért nem tekinthető az Alcatel-ítéletben előírányozotthoz hasonló felülvizsgálati eljárásnak.

4 Összegzés

A Bizottság lépéseket tett annak érdekében, hogy az általa kiírt pályázatok során a pályázók számára lehetőséget biztosítson az Alcatel-ítéletben¹²³ előírányozott felülvizsgálati eljárásra. Az ombudsman ezért nem tapasztal hivatali visszásságot a Bizottság részéről, és lezárja a hivatalból indított eljárást.

TOVÁBBI MEGJEGYZÉS

Az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság közleménye nem tartalmazza kifejezetten, hogy a vesztés ajánlattevőket és jelölteket tájékoztatni kell az odaítélő határozat megtámadására irányuló jogi eljárások kezdeményezésének lehetőségéről, illetve arról, hogy adott esetben ezen határozat a szóban forgó szerződés megkötése előtt érvényteleníthető. Az ombudsman kiemeli, hogy – a Helyes Hivatali Magatartási Kódex az Európai Bizottság Dolgozói Számára című szabálygyűjteményben foglaltaknak megfelelően – indokolt esetben a határozatnak utalnia kell arra a lehetőségre, hogy az EK-Szerződés 230. cikke szerint jogi eljárás indítható. Az ombudsman véleménye szerint az efféle tájékoztatást a helyes ügykezelés elveivel összhangban meg kell adni a sikertelen pályázók és jelöltek számára.

ELEKTRONIKUS JELENTKEZÉS FELVÉTELI VERSENYVIZSGÁRA – A PANASZOS CSATLAKOZÓ ORSZÁG ÁLLAMPOLGÁRA

Az OI/4/2003/ADB számú, az Európai Személyzeti Felvételi Hivatalt érintő, hivatalból indított vizsgálatról kapcsolatos határozat

A VIZSGÁLAT

A vizsgálat okai

A panaszos, egy csatlakozó ország állampolgára 2003. november 2-án az ombudsmanhoz fordult, és panaszt tett az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által adminisztrátor-asszisztensek

¹²³

C-81/98 eset, Alcatel Austria kontra Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr, [1999] EBHT I- 7671, 43. bekezdés.

tartaléklistájának létrehozására szervezett EPSO/A/XX/03 nyilvános versenyvizsgára való jelentkezésével kapcsolatosan. Erre a vizsgára kizárólag interneten keresztül lehetett jelentkezni. A jelentkezés határideje 2003. június 24-én „brüsszeli idő szerint 12.00 óra” volt. A panaszos állítása szerint 2003. június 24-én megpróbálta végrehajtani az elektronikus regisztrációt. Az EPSO szerverének technikai problémái azonban megakadályozták a jelentkezésben. A panaszos ezért 2003. június 24-én 11 óra 34 perckor e-mailben fordult az EPSO hivatalához. A panaszos szerint az EPSO 12 óra 41 perckor válaszolt, és közölte, hogy az e-mailen történő jelentkezés nem vehető figyelembe, és hogy az EPSO szervere nehézségekkel küzd. Az EPSO tájékoztatta a panaszost, hogy a nehézségeket hamarosan leküzdik és tanácsolta, hogy „12.00 óra előtt próbálja újra”.

A panaszosnak ez a válasz nem volt kielégítő, és ismételt az EPSO-hoz fordult. Az EPSO megerősítette előző válaszát. Főleg azt emelte ki, hogy a pályázóknak a jelentkezésre elegendő idő állt rendelkezésére, és hogy az esetleges technikai nehézségekre tekintettel kifejezetten felhívták figyelmüket arra, hogy ne várják meg a határidő előtti utolsó napokat. A panaszos ezért panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz.

A panaszos állítása szerint az EPSO/A/XX/03 versenyvizsga esetében az EPSO nem biztosította, hogy a pályázók a kötelező elektronikus jelentkezést a pályázati kiírásban megjelölt határidőig elvégezhessék. A panaszos azt igényelte, hogy az általa észlelt technikai problémára való tekintettel az EPSO-nak írt e-mailjét jelentkezésként vegyék figyelembe.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés rögzíti, hogy az európai ombudsmanhoz „az Unió bármely polgára, valamint az EU bármely tagállamában lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes, illetőleg jogi személy” nyújthat be panaszt.

Miután a panaszos ezen kategóriák egyikébe sem sorolható, az ombudsman tájékoztatta, hogy az ombudsman hatásköre nem terjed ki ezen panaszbeadvány vizsgálatára.

A panaszos által felvetett kérdések komolyságára való tekintettel az ombudsman úgy vélte, hogy vizsgálat tárgyává kell tenni őket. Ezért úgy határozott, hogy ebben az ügyben hivatalból indít vizsgálatot.

A vizsgálatához szükséges információkra irányuló kérés

Az ombudsman 2003. november 27-én felkérte az EPSO-t, hogy a panaszbeadványban foglalt állítással és igényrel kapcsolatban adjon véleményt.

Az EPSO véleménye

Az EPSO panaszbeadvánnyal kapcsolatos véleményét 2003. december 4-én küldte el. Az EPSO igazgatója tájékoztatta az ombudsman, hogy az ügyet felülvizsgálták, és hogy a panaszost a 2003. december 11-én és 12-én megrendezendő előválogatási tesztre meghívták.

A panaszos észrevételei

Az Ombudsman Hivatala 2003. december 10-én telefonon kapcsolatba lépett a panaszossal. A panaszos megköszönte az ombudsman erőfeszítéseit és úgy vélte, hogy az EPSO teljes megelégedésére oldotta meg az ügyet.

A HATÁROZAT

1 Az európai ombudsman 2003. november 27-én hivatalból vizsgálatot indított azzal kapcsolatban, hogy az EPSO miként járt el azon pályázó jelentkezésének ügyében, aki a csatlakozó országok állampolgárai számára kiírt nyilvános versenyvizsgán való részvételhez kötelezően előírt elektronikus jelentkezési eljárást eredménytelenül próbálta meg végrehajtani. A pályázó állítása szerint az EPSO szerverének problémái miatt nem tudott jelentkezni a határidő lejárta előtt. A pályázó versenyvizsgán való részvételét azon tény ellenére utasították el, hogy a határidő lejárta

előtt tájékoztatta az EPSO-t az elektronikus jelentkezés kivitelezhetetlenségéről, és kérte, hogy helyette fogadják el az e-mailen benyújtott jelentkezését.

2 Az EPSO véleményében közölte, hogy az Ombudsman Hivatalból indított vizsgálatára hivatkozva a pályázót meghívták a nyilvános versenyvizsgán való részvételre.

3 A pályázóval az ombudsman hivatala telefonon vette fel a kapcsolatot. Megerősítette, hogy az EPSO lépéseket tett az ügy teljes megelégedésére szolgáló rendezésére, és megköszönte az ombudsman fáradozásait.

4 Az ombudsman úgy véli, hogy az EPSO az ügy rendezésére megtette a szükséges lépéseket, és ezért lezárja az ügyet.

3.8 A REGIONÁLIS OMBUDSMAN KÉRDÉSE

KÖZÖSSÉGI JOGSZABÁLYOK A SZKLERÓZIS MULTIPLEXBEN SZENVEDŐ SZEMÉLYEK REHABILITÁCIÓJÁNAK TERÜLETÉN

A Q1/2003/IP számú vizsgálatról szóló határozat

2003. május 19-én F. úr, az olaszországi Toscana régió regionális ombudsmanja kérdést intézett az európai ombudsmanhoz a nemzeti ombudsmanok és hasonló testületek 1996. szeptemberi, strasbourgi szemináriumán megállapított eljárásnak megfelelően. A kérdés egy információkéréssel volt kapcsolatos, melyet B. professzortól, az Olasz Nemzeti Szklerózis Multiplex Szövetség elnökétől kapott. B. professzor arról szeretne információt kapni, hogy léteznek-e közösségi jogszabályok a szklerózis multiplexben szenvedő személyek rehabilitációjának területén. A regionális ombudsman továbbította ezt a kérelmet az európai ombudsmanhoz.

2003. július 23-án az európai ombudsman továbbította a kérés egy példányát a Bizottságnak és arra kérte, hogy tájékoztassa az ezen a területen fellelhető közösségi jogszabályokról.

Válaszában a Bizottság kijelenti, hogy a Szerződés 152. cikke értelmében az Európai Uniónak megvan a felhatalmazása, hogy magas szintű egészségvédelmet biztosítson azáltal, hogy kiegészíti a nemzeti politikákat, melyeknek célja a közegészségügy javítása az emberi betegségek megelőzésére tett intézkedésekkel. Mindazonáltal a 152. cikk 5. bekezdésével összhangban az egészségvédelmet illetően az alapvető felelősség, beleértve a rehabilitáció ügyét, a tagállamokat terheli. Ennek fényében nincsenek közösségi szabályok a szklerózis multiplexben szenvedő személyek rehabilitációjával kapcsolatosan, és előkészület alatt sincs ilyen szabályozás.

Az európai ombudsman továbbította a Bizottság válaszát a regionális ombudsmannak azzal, hogy várják észrevételeit, amennyiben vannak. Egy 2003. október 17-ei telefonbeszélgetés alkalmával a regionális ombudsman irodája értesítette az európai ombudsmant, hogy megkapta a Bizottság válaszát és kifejezte köszönetét az európai ombudsmannak az ügyben nyújtott segítségéért. Az ombudsman ezért lezárta az ügyet.

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

4.1 AZ EURÓPAI PARLAMENT

Február 27-én SÖDERMAN úr Olivier VERHEECKE társaságában megbeszélést tartott STOCKTON grófjával, az európai ombudsman 2002-es éves jelentéséért felelős előadó EP-képviselővel. A megbeszéltek témák között szerepelt az EK 226. cikk szerinti eljárás, az ombudsmanok helyzete a tagállamokban és a csatlakozó országokban, valamint az ombudsman és a Petíciós Bizottság közötti együttműködés.

Március 3-án stockholmi látogatása keretében SÖDERMAN úr meglátogatta az Európai Parlament Tájékoztatói Irodáját és megbeszélést tartott Christian ANDERSSONnal, az iroda vezetőjével.

Március 24-én SÖDERMAN úr Brüsszelben bemutatta 2002-es éves jelentését a Petíciós Bizottságnak. A bizottsághoz intézett beszédében az ombudsman üdvözölte az együttműködést, melyet az összes intézmény a hivatalával fennálló kapcsolata során tanúsított. SÖDERMAN úr a továbbiakban áttekintést nyújtott az állampolgárok érdekében elért legfontosabb sikereiről, és vázolta azon területeket, melyeken nézete szerint további tevékenységek vagy javulások szükségesek.

Vitaliano Gemelli, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Söderman úr és Roy Perry, a bizottság alelnöke, a 2002-es éves jelentés bizottsági bemutatásának alkalmából. Brüsszel, Belgium, 2003. március 24.

A bizottság elnöke és alelnöke, GEMELLI és PERRY urak, valamint az ombudsman 2002-es éves jelentéséért felelős előadó, Lord STOCKTON elismerően nyilatkoztak SÖDERMAN úr első európai ombudsmanként végzett munkájáról.

Március 25-én Pat Cox, az Európai Parlament elnöke fogadást adott az ombudsman és alkalmazottai részére. Az esemény célja SÖDERMAN úr hivatali eredményeinek méltatása volt. Közel harmincan vettek részt az eseményen, köztük a képviselőcsoportok vezetői, a Petíciós Bizottság elnöke és tagjai. COX úr dicsőően szólt az ombudsman átláthatóságért végzett munkájáról, mely elősegíti a Parlament Petíciós Bizottságával fenntartott jó munkaviszonyt, és közelebb hozza az Uniót állampolgáraihoz.

Március 25-én GEMELLI úr, a Petíciós Bizottság elnöke Brüsszelben vacsorát adott SÖDERMAN úr tiszteletére. A Petíciós Bizottság tagjai közül részt vett a vacsorán többek között Roy PERRY, a Petíciós Bizottság alelnöke és Lord STOCKTON, az ombudsman 2002-es éves jelentéséért felelős előadó. Az eseményre SÖDERMAN urat elkísérte Joao SANT'ANNA. Az Európai Parlament valamennyi jelenlévő képviselője megköszönte SÖDERMAN úrnak első ombudsmanként végzett kiemelkedő munkáját.

© Európai Parlament

Pat Cox, az Európai Parlament elnöke és Söderman úr, a Söderman úr európai ombudsmanként elért eredményeit ünneplő fogadáson, 2003. március 25.

Április 2-án DIAMANDOUROS úr találkozott Julian PRIESTLEYvel, az Európai Parlament főtitkárával. A megbeszélés folyamán PRIESTLEY úr kifejezte az Európai Parlament hajlandóságát a hatékony együttműködésre és arra, hogy támogassa a helyes igazgatás alapelveit tartalmazó kódex intézményközi alapon történő elfogadását. A találkozón szintén jelen volt Konsztantin SZTRATIGAKISZ, a főtitkár kabinetfőnöke, és Ian HARDEN, az ombudsman jogi részlegének vezetője.

Június 10-én DIAMANDOUROS úr Brüsszelben bemutatta a Petíciós Bizottságnak az ombudsman kiemelt fontosságú területeit. A bizottsághoz intézett beszédében az ombudsman pozitívan értékelte az elődje által elért eredményeket, kiemelte a bővítésre való felkészülést és annak költségvetési következményeit, és hangsúlyozta az ombudsman kezdeményező szerepét az állampolgárok elérésében annak érdekében, hogy tájékoztassák őket jogaikról és azok gyakorlásának módjáról.

Vitaliano GEMELLI, a Petíciós Bizottság elnöke megköszönte DIAMANDOUROS úr előadását. Ezt követően az alábbi képviselők szólaltak fel: STOCKTON grófja, az ombudsman 2002-es jelentéséért felelős előadó, Rainer WIELAND, Eurig WYN, Roy PERRY és GEMELLI úr. Ezt követően a bizottság egyhangúlag elfogadta STOCKTON grófjának jelentését. DIAMANDOUROS urat jogi részlegének vezetője, Ian HARDEN és asszisztense, Nicholas CATEPHORES kísérte el.

Június 12-én Ian HARDEN részt vett az Európai Parlament Polgári Szabadság- és Alapjogokért Felelős Bel- és Igazságügyi Bizottsága által szervezett, a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001 sz. rendelet végrehajtásával kapcsolatos nyilvános meghallgatáson. A meghallgatás során felszólalt még Hanja MAIJ-WEGGEN EP-képviselő, Hans BRUNMAYR, az Európai Bizottság sajtószolgálatának helyettes főigazgatója, Harald ROMER, az Európai Parlament helyettes főtitkára és Michael CASHMAN EP-képviselő, a bizottság előadója.

Július 8-án DIAMANDOUROS úr meglátogatott több EU-intézményt Luxembourgban. Találkozott Gregorio GARZON CLARIANÁval, az Európai Parlament jogtanácsosával, valamint az Európai Parlament jogi szolgálatának magas beosztású tagjaival, köztük Johann SCHOOval és Christian PENNERÁval. DIAMANDOUROS úr ismertette az ombudsman kiemelt fontosságú területeit, és eszmecserét folytatott a kölcsönösen érdeklődésre számot tartó témákról, köztük az ombudsman és az Európai Parlament közötti együttműködési megállapodásokról. DIAMANDOUROS urat Ian HARDEN, a jogi részleg vezetője kísérte el.

Július 11-én DIAMANDOUROS úr találkozott Pat COXszal, az Európai Parlament elnökével a Parlament dublini Tájékoztatási Irodájában. Számos kérdést megvitattak, köztük a következő kormányközi konferenciát (IGC).

A találkozó után DIAMANDOUROS úr munkavacsorán vett részt az Európai Újságírók Szövetségével, melyet a dublini tájékoztatási iroda szervezett saját épületében. A találkozó elnöke James O'BRIEN, a Parlament Tájékoztatási Irodájának vezetője volt. Szintén jelen volt e munkavacsorán Peter DOYLE, az Európai Bizottság írországi képviselőjének vezetője.

Szeptember 24-én DIAMANDOUROS urat meglátogatta George KASSAMATIS, az Európai Parlament athéni Tájékoztatási Irodájának vezetője. Számos kérdést megvitattak, köztük az európai ombudsman intézményének görögországi népszerűsítését.

Szeptember 25-én DIAMANDOUROS úr bemutatta az európai ombudsman 2002-es éves jelentését az Európai Parlament plenáris ülésének. A vita elnöke Renzo IMBENI, az Európai Parlament alelnöke volt. Beszédében DIAMANDOUROS úr tiszteletét fejezte ki elődje, a szintén jelenlévő Jacob SÖDERMAN által az állampolgárok érdekében elért számos eredmény iránt, vázolta az állampolgárok panaszai és a vizsgálatok kezelésében elért előrehaladást, és utalt az Európai Unió bővítésének előkészítésével kapcsolatos előrehaladásra. Ezután DIAMANDOUROS úr vázolta az európai ombudsmannak az Európai Alkotmány tervezetével kapcsolatos szerepére vonatkozó álláspontját, és megköszönte az Európai Parlamentnek, hogy támogatta javaslatait. A következők szólaltak fel ezután: STOCKTON grófja, az ombudsman 2002-es éves jelentésért felelős előadó, Loyola DE PALACIO, az európai ombudsmannal való kapcsolatokért felelős biztos, Vitaliano GEMELLI, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Astrid THORS és Jan DHAENE EP-képviselők (lásd még 6.1 szakasz, alul).

Október 21-én Enrico BOARETTO, a Petíciós Bizottság titkárságának távozó vezetője meglátogatta DIAMANDOUROS urat, hogy bemutassa utódját, Josephus COOLEGEMet.

4.2 AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

Január 20-án SÖDERMAN úr bemutatta munkáját a Bizottság tagállami képviselőinek vezetőivel tartott találkozón. A találkozó Brüsszelben zajlott, az elnöke Jonathan FAULL, a Bizottság Sajtó- és Tájékoztatási Szolgálatának főigazgatója volt. SÖDERMAN urat Ben HAGARD, az internetes tájékoztatásért felelős tisztviselő és Rosita AGNEW sajtótisztviselő kísérte el. Ben HAGARD szemléltette az ombudsman honlapját, Rosita AGNEW pedig vázolta az ombudsman kommunikációs stratégiáját. Ezután SÖDERMAN úr az Unió első ombudsmanjaként végzett munkájával és tapasztalataival kapcsolatos kérdésekre válaszolt.

Április 2-án DIAMANDOUROS úr találkozott a biztosok testületével. Romano PRODI, az Európai Bizottság elnöke üdvözölte az új ombudsmant, és hangsúlyozta a Bizottság nyitottság iránti elkötelezettségét és az ombudsman munkájának fontosságát e tekintetben. Loyola DE PALACIO, az európai ombudsmannal való kapcsolatokért felelős biztos kifejtette, hogy a Bizottság nagy jelentőséget tulajdonít az ombudsman megállapításainak és javaslatainak, mind a panaszok, mind a hivatalból indított vizsgálatok során felmerült általánosabb kérdések tekintetében. DE PALACIO asszony szintén tiszteletét fejezte ki az első ombudsman, Jacob SÖDERMAN munkája iránt. Ezután

DIAMANDOUROS úr választa az ombudsman kiemelten fontosnak tartott területeit, köztük az Európai Unió bővítésére való felkészülést és az állampolgárok annak érdekében történő elérését, hogy tájékoztassák őket jogaikról és azok gyakorlásának módjáról. Az ezt követő eszmecsere során BOLKESTEIN, REDING, SCHREYER, VERHEUGEN és WALLSTRÖM biztosok is felszólaltak, valamint kérdéseket tettek fel. Végül DIAMANDOUROS úr megköszönte a testület tagjai által kifejezett hajlandóságot az Ombudsman és a Bizottság között már meglévő együttműködés további építésére.

Szeptember 23-án az Európai Bizottság főtitkára, David O'SULLIVAN látogatást tett DIAMANDOUROS úrnál strasbourgi irodájában. Megvitatták az intézményközi kapcsolatokat és O'SULLIVAN úr meghívta DIAMANDOUROS urat, hogy tartson egy előadást a Bizottság főigazgatóinak és szolgálatvezetőinek következő találkozóján.

Október 21-én DIAMANDOUROS úr eszmecsere céljából találkozott Margot WALLSTRÖMmel, a környezetvédelemért felelős biztossal. A megbeszélés főbb témái azok a mechanizmusok voltak, melyek az európai környezetvédelmi jogszabályok végrehajtásának tagállami elmulasztása miatt panaszt tenni kívánó állampolgárok rendelkezésére állnak, különös tekintettel a bíróságon kívüli jogorvoslatokra.

Október 21-én DIAMANDOUROS úr találkozott Horst REICHENBACHkal, a személyzeti és igazgatási főigazgatóval. REICHENBACH úr bemutatta DIAMANDOUROS úrnak a Bizottság által az EU tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó személyzeti szabályzatok reformtervei területén elért előrehaladást.

November 20-án Brüsszelben DIAMANDOUROS úr eszmecsere folytatott az Európai Bizottság főigazgatóival és szolgálatvezetőivel, melyen David O'SULLIVAN, az Európai Bizottság főtitkára elnökölt. DIAMANDOUROS úr választa az európai ombudsman munkája szempontjából kiemelt fontosságú területeket: az ombudsmani hivatal kapacitásának fenntartását és fejlesztését az állampolgárok számára nyújtandó segítség érdekében, a jogállamiság, a helyes igazgatás és az emberi jogok előmozdítását, valamint az állampolgárok elérését jogaik gyakorlásának mikéntjéről való tájékoztatásuk végett. DIAMANDOUROS úr szintén kiemelt számos, különösen az alapszerződés megsértését, a békés megoldásokat és az EU közigazgatási jogot érintő kérdést. Ezt szerteágazó vita követte a fenti kérdésekről. A találkozót követően DIAMANDOUROS úr további eszmecsere folytatott Enzo MOAVERO MILANESivel, az Európai Bizottság főtitkárhelyettesével. DIAMANDOUROS urat e találkozók során jogi részlegének vezetője, Ian HARDEN és asszisztense, Nicholas CATEPHORES kísérte el.

4.3 AZ EURÓPAI KONVENT

Az Európai Konventet az Európai Tanács 2001-es laekeni ülését követően hozták létre annak érdekében, hogy előkészítse a következő kormányközi konferenciát. A konvent feladata a Laekeni Nyilatkozatból eredő kulcskérdéseknek az Európai Unió jövőbeli fejlődése szempontjából történő átgondolása, és a különböző lehetséges válaszok azonosítása.

A Konvent a tagállamok és tagjelölt államok kormányai és nemzeti parlamentjei, az Európai Parlament és az Európai Bizottság képviselőit egyesítette. Akárcsak a korábbi, az Európai Unió Alapjogi Chartáját szerkesztő konvent esetében, az európai ombudsman az új konventben is megfigyelő státusszal rendelkezett.

SÖDERMAN úr részt vett a Konvent január 20-21-ei, február 27-28-ai, március 5-ei és március 17-18-ai plenáris ülésén.

Január 23-án SÖDERMAN úr továbbította a Konventnek „Az Intézmények működéséhez” (CONV 505/03) kapcsolódó hozzászólását.

Február 27-én SÖDERMAN úr az átláthatóság, a helyes igazgatáshoz való jog valamint az Európai Uniónak a nemzetközi megállapodásokhoz való, az emberi jogok védelme és előmozdítása érdekében történő csatlakozása szükségességének témáiban fordult a Konvent plenáris üléséhez.

DIAMANDOUROS úr részt vett a Konvent április 3-4-ei, 24-25-ei és május 15-16-ei plenáris ülésén.

Április 24-én DIAMANDOUROS úr „Az Unió demokratikus élete” témájában fordult a Konvent plenáris üléséhez.

Április 28-án DIAMANDOUROS úr továbbította a Konvent részére „Az EU-tagállamok nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek az Athénban megrendezett, 2003. április 7-8-ai 4. szemináriumán elfogadott állásfoglalása” (CONV 699/03) című hozzászólását (lásd 6.1. szakasz).

A Konvent 2003. július 10-én fejezte be munkáját. Az európai ombudsman beszédei és javaslatai elérhetők az ombudsman, valamint a Konvent honlapján.

4.4 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA

Március 20-án SÖDERMAN úr látogatást tett a Bíróság elnökénél, Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIASnál, hogy elbúcsúzzon tőle az első európai ombudsman tisztségéből való, 2003 márciusában esedékes visszavonulása alkalmából. A Bíróság elnöke az európai ombudsmannek a SÖDERMAN úr nevével ellátott 50. évfordulós bírósági érdemérmet adományozta. RODRÍGUEZ úr továbbá kijelentette, hogy az európai ombudsman hivatalának létrehozása során kitűnő munkát végeztek.

Július 8-án több luxembourgi EU-intézménynél tett látogatása keretében DIAMANDOUROS úr megbeszélést tartott Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIASSzal, a Bíróság elnökével, és Vassziliosz SZKURISZ-szal, a Bíróság egyik bírójával. DIAMANDOUROS urat Ian HARDEN, a jogi részleg vezetője kísérte el.

4.5 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA

Március 19-én SÖDERMAN úr látogatást tett Bo VESTERDORFnál, az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának elnökénél, hogy elbúcsúzzon tőle az első európai ombudsman tisztségéből való, 2003 márciusában esedékes visszavonulása alkalmából.

4.6 A SZÁMVEVŐSZÉK

Március 19-én SÖDERMAN úr látogatást tett Carlos FABRA VALLÉSnál, a Számvevőszék elnökénél, hogy elbúcsúzzon tőle az első európai ombudsman tisztségéből való, 2003 márciusában esedékes visszavonulása alkalmából.

Július 8-án több luxembourgi EU intézménynél tett látogatása keretében DIAMANDOUROS úr Juan Manuel FABRA VALLÉSSzel, a Számvevőszék elnökével, és Joannis SZARMASZ-szal, a Számvevőszék egyik tagjával találkozott egy számos kérdést - köztük az Unió bővítésére való

felkészülést - érintő eszmecsere végett. DIAMANDOUROS urat Ian HARDEN, a jogi részleg vezetője kísérte el.

4.7 AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Július 8-án több luxembourgi EU-intézménynél tett látogatása keretében DIAMANDOUROS úr találkozott Philippe MAYSTADTtal, az Európai Beruházási Bank elnökével, aki azzal kapcsolatban kért tájékoztatást, hogy az ombudsman foglalkozhat-e a Bank Európai Unión kívüli tevékenységére vonatkozó panaszokkal. MAYSTADT úr tájékoztatta az ombudsmant az Európai Parlament által kifejezett aggodalmakról a nem EU-állampolgárok vagy lakosok által beadott panaszok kezelésére vonatkozó mechanizmusok hiányával kapcsolatban. Az ombudsman ismertette az ilyen esetekben már alkalmazott, hivatalból indított vizsgálatra vonatkozó hatáskörét. Ismertette továbbá az Európai Parlament Petíciós Bizottságának hatáskörét. DIAMANDOUROS urat Ian HARDEN, a jogi részleg vezetője kísérte el.

4.8 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK KIADVÁNYAINAK HIVATALA

Október 22-én az európai ombudsman találkozott Thomas CRANFIELDdel, az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványainak Hivatala főigazgatójával, és aláírtak egy hivatali szintű keretmegállapodást, mely kiterjed a Kiadványok Hivatala és az ombudsman közötti kapcsolatokra, és külön rendelkezéseket tartalmaz a minőségellenőrzésre, a szerzői jogokra és határidőkre, valamint az értékelésre. Mind DIAMANDOUROS, úr mind CRANFIELD úr egyetértett az állampolgárok minél jobb szolgálata érdekében tett további együttműködés jelentőségével. CRANFIELD urat Serge BRACK, a Kiadványok Hivatalának egységvezetője kísérte el. Joao SANT'ANNA, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON, Nicholas CATEPHORES és Rosita AGNEW szintén részt vett az aláírási ünnepségen.

© Európai Parlament

Diamandouros úr és Thomas Cranfield, az Európai Közösségek Hivatalos Kiadványai Hivatalának főigazgatója hivatali szintű keretmegállapodást ír alá. Strasbourg, Franciaország, 2003. október 22.

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

5.1 KAPCSOLATOK AZ EU NEMZETI, REGIONÁLIS ÉS HELYI OMBUDSMANJAIVAL

SVÉDORSZÁG

SÖDERMAN úr március 3-án, stockholmi látogatása során felkereste a svéd Ombudsman Hivatalát, ahol Powerpoint-bemutatót tartott az intézmény dolgozóinak, négy svéd ombudsman - Claes EKLUNDH, Kerstin ANDRÉ, Jan PENNLÖV és Nils-Olof BERGGREN - jelenlétében. Az eseményt Marianne VON DER ESCH, a kapcsolatokért felelős tisztviselő szervezte. Az európai ombudsmant asszisztense, Juan MALLEA kísérte el.

AZ EU NEMZETI OMBUDSMANJAINAK ÉS HASONLÓ TESTÜLETEINEK 4. SZEMINÁRIUMA, ATHÉN, GÖRÖGORSZÁG

Az EU nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumát április 7-én és 8-án tartották Athénban, „Az ombudsmanok és a jogok védelme az Európai Unióban” címmel, az európai ombudsman és Görögország nemzeti ombudsmanjának közös szervezésében (lásd 6.1 rész).

© Görög ombudsman

KAPCSOLATOK AZ OMBUDSMANOK-
KAL ÉS HASONLÓ TESTÜLETEKSEL

Az EU nemzeti ombudsmanjai és hasonló testületei 4. szemináriumának résztvevői.
Athén, Görögország, 2003. április 7.

Október 30-31-én Görögország nemzeti ombudsmanja, Jorgosz KAMINISZ látogatást tett Strasbourgban DIAMANDOUROS úrnál, és többször találkozott az európai ombudsman munkatársaival. A találkozók az állampolgárok panaszbeadványainak és kérelmeinek kivizsgálásakor használt folyamatokról és eljárásokról, valamint az Európai Ombudsman Hivatalán belüli sajtóról és kommunikációról volt szó. KAMINISZ urat két ombudsmanhelyettese, Kalliopi SZPANU és Andreasz TAKISZ kísérte el.

AZ EURÓPAI UNIÓ REGIONÁLIS OMBUDSMANJAINAK 4. TALÁLKOZÓJA, VALENCIA, SPANYOLORSZÁG

Az EU regionális ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. találkozóját április 9. és 11. között tartották Valenciában, a Sindic de Greuges de Valencia (regionális ombudsman) égisze alatt. A korábbi szemináriumokat Barcelonában (1997), Firenzében (1999) és Brüsszelben (2001) tartották. Az Európai Ombudsman Hivatalát João SANT'ANNA és José MARTÍNEZ ARAGÓN képviselte.

A konferencián több mint nyolcvanan vettek részt, többek között regionális ombudsmanok és az osztrák, a belga, a német, az olasz, a spanyol és a brit Petíciós Bizottságok tagjai.

© Valencia ombudsmanja

Az Európai Unió regionális ombudsmanjai 4. találkozójának résztvevői.
Valencia, Spanyolország, 2003. április 10.

A nyitóbeszédet MIRÓ PÉREZ asszony, Valencia regionális parlamentjének elnöke tartotta. Bernardo DEL ROSAL, a valenciai Sindic de Greuges munkatársa köszöntőjében a kibővült Európához vezető útról beszélt, és az EU regionális ombudsmanjainak szorosabb együttműködését sürgette. SANT'ANNA úr az európai ombudsman, DIAMANDOUROS úr nevében köszönetet mondott a regionális ombudsmanoknak és a Petíciós Bizottságok képviselőinek, amiért ismét szerepet vállaltak a gyümölcsöző összeövetel létrejöttében.

Április 10-én és 11-én a munkacsoportok a következő témákkal foglalkoztak: (i) Európa jövője, (ii) bevándorlás és menekültügy, (iii) környezetvédelem és (iv) a környezetvédelemmel kapcsolatos dokumentumokhoz való hozzáférés.

SANT'ANNA úr Bar CÉNDON, a valenciai egyetem alkotmányjogi professzora és Antón CAÑELLAS, Katalónia ombudsmanja társaságában részt vett az „Európa jövője” címmel folytatott kerekasztal-beszélgetésen. MARTÍNEZ ARAGÓN úr Miguel Angel LANES CLIMENT, a Valenciai Ombudsman Hivatalának környezetvédelmi ügyekért felelős jogi tanácsadója és Maria Grazia VACCHINA, az olaszországi Val d'Aosta régió ombudsmanja társaságában részt vett a „Környezetvédelem az EU-ban és a regionális ombudsmanok szerepe” címmel folytatott kerekasztal-beszélgetésen.

FRANCIAORSZÁG

Párizs

Május 14-én DIAMANDOUROS úr találkozott Bernard STASI francia ombudsmannal, és közös sajtótájékoztatót vett részt a Médiateur de la République 2002-es éves jelentésének megjelenése alkalmából.

Strasbourg

Szeptember 2-án DIAMANDOUROS úr Bernard STASI francia ombudsman meghívására részt vett a „Grande Région” (határokon átívelő együttműködés néhány szomszédos francia, német és belga régió, illetve Luxemburg között) ombudsmanhálózat találkozóján. A strasbourgi prefektúrán tartott találkozó házigazdája a Bas-Rhin régió prefektusa volt.

OLASZORSZÁG

2003. június 12. és 16. között zajlott firenzei látogatása során az európai ombudsman több találkozón is részt vett FANTAPPIÈ úrral, Toszkána regionális ombudsmanjával és az olasz regionális ombudsmanok vezetőjével, valamint számos más regionális és helyi olasz ombudsmannal (lásd 6.2 rész).

ÍRORSZÁG

Július 11-én DIAMANDOUROS úr Olivier VERHEECKE és Rosita AGNEW kíséretében látogatást tett Írország nemzeti ombudsmanjánál, Emily O'REILLY-nál. DIAMANDOUROS úr és O'REILLY asszony számos kérdést megvitattak, például az Alapjogi Chartát, a fogyatékosok jogait, a jóvátételt és a kapcsolati hálózatot.

Az O'REILLY asszony által adott vacsorán DIAMANDOUROS úr találkozott Kevin MURPHY-vel, Írország egykori nemzeti ombudsmanjával, valamint Pat WHELAN-nal, a Hivatal főigazgatójával és Michael BROPHY fővizsgálóval. DIAMANDOUROS úr köszönetét fejezte ki MURPHY úrnak a görög ombudsman hivatalának létrehozásában nyújtott hathatós segítségéért.

A NÉMETORSZÁGBAN MŰKÖDŐ, PETÍCIÓS BIZOTTSÁGOK ELNÖKEINEK ÉS ELNÖKHELYETTESEINEK, ILLETVE A NÉMETORSZÁGI ÉS NÉMET NYELVŰ ORSZÁGOKBAN MŰKÖDŐ OMBUDSMANOK TALÁLKOZÓJA KIELBEN

Szeptember 14-én és 15-én az európai ombudsman részt vett a Németországban működő, Petíciós bizottságok elnökeinek és elnökhelyetteseinek, illetve a németországi és német nyelvű országokban működő ombudsmanok rendszeresen, két évente tartott találkozóján. Ebben az évben Kielben, Schleswig-Holstein tartomány Landtagjában került sor a találkozóra. A találkozót Marita SEHN, a német Bundestag Petíciós Bizottságának elnöke vezette. DIAMANDOUROS urat hivatalának két munkatársa, Gerhard GRILL és Ben HAGARD kísérte el.

A résztvevők között ott volt Németország összes, Petíciós bizottságának elnöke és elnökhelyettese (beleértve az alsó-szászországi, idén alakult bizottságát is), Németország négy regionális ombudsmanja, valamint az Ausztriában, Olaszországban (Dél-Tirolban) és Svájcban működő ombudsmanok. Jelen volt még KESSLER asszony, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának tagja, illetve a luxemburgi, Petíciós bizottság több képviselője.

AZ EURÓPAI OMBUDSMANOK 8. KERESZTALA OSLÓBAN

November 3-án és 4-én az európai ombudsman részt vett az európai ombudsmanok nyolcadik kerekasztalán, amelyet Álvaro GIL-ROBLES, az Európa Tanács emberi jogi biztosa és a norvég ombudsman, Arne FLIFLET szervezett közösen. Ezen a találkozón az Európa Tanács tagországainak

ombudsmanjai és az emberi jogok védelme mellett elkötelezett egyéb intézmények gyűltek össze, hogy megvitassák a mindannyiukat érintő kérdéseket. DIAMANDOUROS urat HARDEN úr, a Hivatal jogi osztályának vezetője és MARTÍNEZ ARAGÓN főtanácsadó kísérte el.

A konferenciát hivatalosan FLIFLET és GIL-ROBLES urak nyitották meg Őfelsége a norvég király, V. HARALD jelenlétében. A plenáris ülés első részén, ahol az idei kerekasztal általános témaköreit mutatták be, DIAMANDOUROS úr elnökölt. A témakörök között szerepelt a nyilvánosság hozzáférése a hivatalos dokumentumokhoz, a kisebbségek védelme, az őrizetben lévők törvényes helyzete és az ombudsmanok, illetve az érintett ombudsmanok és a bíróságok hatásköre.

© Schleswig-Holstein tartományi tartományi gyűlése

A Németországban működő, petíciós bizottságok elnökeinek és elnökhelyetteseinek, illetve a németországi és német nyelvű országokban működő ombudsmanok találkozójának résztvevői.
Kiel, Németország, 2003. Szeptember 15.

Látogatása során DIAMANDOUROS úrnak lehetősége nyílt találkozni Álvaro GIL-ROBLESszel, az Európa Tanács emberi jogi biztosával. A megbeszélés elsősorban a két intézmény szorosabb együttműködéséről szólt, az Európa Tanács nemrégiben született, az Ombudsman Hivatalára vonatkozó, 1615 (2003) ajánlásának megfelelően. DIAMANDOUROS úr a norvég ombudsmannal, FLIFLET úrral is találkozott a közös problémák megvitatása végett.

DÁNIA

Dániában tett, november 5. és 7. között zajlott hivatalos látogatása során DIAMANDOUROS úr találkozott a dán parlament ombudsmanjával és annak munkatársaival (lásd 6.2 rész).

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Londonban tett, november 23-án és 24-én zajlott hivatalos látogatása során DIAMANDOUROS úr találkozott a parlamenti és közegészségügyi ombudsmanhelyettestel, a parlamenti és közegészségügyi ombudsmanhelyettestel, valamint a helyi közigazgatás (Anglia) és a helyi önkormányzat ombudsmanjai bizottságának elnökével és főtisztviselőjével (lásd 6.2 rész).

5.2 A KAPCSOLATI HÁLÓZAT

Az európai ombudsman 1996 szeptemberében hozta létre az európai ombudsmanok és hasonló testületek hálózatát, hogy elősegítse a közösségi joggal kapcsolatos információáramlást és lehetővé tegye a panaszbeadványok eljuttatását a kompetens testülethez. A hálózatnak ma már 90 tagja van 30 európai országban. A hálózat részei az Európai Unió európai, nemzeti és regionális szintjein működő ombudsmanok és hasonló testületek, valamint a Norvégiában, Izlandon és az EU-tagjelölt országokban működő ombudsmanok és hasonló testületek.

Az EU-tagállamok nemzeti ombudsmanjai és hasonló testületei már 1996-ban összekötő tisztviselőt választottak a hálózat többi tagjával való kapcsolattartás érdekében. 2003 májusában, az előző hónapban Athénban tartott 4. Nemzeti Ombudsman Szemináriumon elfogadott határozatnak megfelelően, az európai ombudsman felkérte a tíz tagjelölt ország nemzeti ombudsmanját az összekötő tisztviselőik kijelölésére. Az európai ombudsman kérésének mind a tíz hivatal örömmel tett eleget.

A hálózat ma már az együttműködés hatásos eszköze az ombudsmanok és munkatársaik számára. A tapasztalatokat és a jól bevált módszereket rendszeres hírlevélben, elektronikus fórumon és találkozókön osztják meg egymással.

Hírlevél

Az európai ombudsman a múltban rendszeresen megjelentette a Kapcsolati hírlevelet, hogy a hálózat tagjai megoszthassák egymással az információkat. 2003 júliusában az Európai Ombudsman és a Nemzetközi Ombudsman Intézet (IOI) - amelyet dr. Herman WUYTS, az IOI Európai Régiójának alelnöke képviselt - megállapodást írt alá az európai ombudsman által kiadott Kapcsolati hírlevél és az IOI európai régiójánál megjelenő hírlevél egyesítéséről. Az Európai Ombudsmanok - Hírlevél címet viselő új kiadvány az európai ombudsmanhálózat tagjainak és a szélesebben értelmezett IOI-Európa tagoknak a munkáját foglalja össze. Az angol, francia, német, olasz és spanyol nyelven megjelenő hírlevél több mint 400 hivatalba jut el nemzeti, regionális és helyi szinten. A Hírlevél első száma 2003 októberében jelent meg, és az IOI Európai Régió szavazati joggal rendelkező tagjainak a ciprusi Nicosiában tartott éves találkozóján mutatták be.

Internet

2000 vége felé készült el az összekötő tisztviselők hálózatának EUOMB nevű on-line változata, hogy a hálózat tagjai között zajló kommunikáció még egyszerűbbé váljék. Az EUOMB része a honlap és egy internetes csúcstalálkozó, ahol a dokumentumok interaktív megvitatása és átadása folyik. A csúcstalálkozóra való belépésre száznál is felhasznált jogosult, elsősorban a hálózatban dolgozó ombudsmanok és összekötő tisztviselők.

2001 novemberében jött létre a csúcstalálkozó új szekciója, Ombudsman hírlap címmel. A virtuális újság segítségével a tagok tájékozódhatnak az EU-ban és azon kívül működő ombudsmanok és hasonló testületek tevékenységéről. 2003-ban az Ombudsman hírlap minden munkanapon megjelent: több mint 1000 hírről számolt be az olvasóknak. A kapcsolati hálózat tagjainak többsége rendszeresen olvassa a Hírlapot, így tájékozódhat a más testületeknél felmerült, de adott esetben őt is érintő kérdésekről.

Találkozók

Két évente találkozókat tartanak annak érdekében, hogy az összekötő tisztviselői hálózat tagjai részletesebben is megvitathassák a problémákat. A hálózat 1996-ban történt létrehozása óta négy kapcsolati találkozót tartottak (Brüsszelben 1997-ben és 1998-ban, illetve Strasbourghban 2000-ben és 2003-ban).

A negyedik kapcsolati találkozót december 1-jén és 2-án tartották a strasbourgi Európai Parlamentben, „Európai információ, tanácsadás és igazságszolgáltatás mindenki számára” címmel. A találkozót azzal a céllal rendezték, hogy az összekötő tisztviselők megismerjék az EU-szinten létező lehetőségeket az állampolgároktól érkező, uniós jogot érintő panaszbeadványok kezelésére.

A találkozón huszonhét összekötő tisztviselő vett részt, köztük a tagjelölt országok tíz új összekötő tisztviselője is.

A találkozót az európai ombudsman nyitotta meg: üdvözölte az összekötő tisztviselőket Strasbourgban és vázolta a hálózatra vonatkozó terveit. Ezután következett az első ülés, „Hol tájékozódhatok az EU-ra vonatkozó információkról?” címmel. Gisela GAUGGEL-ROBINSON és Anna FINI – az Európai Bizottság munkatársai – bemutatták az EU-szinten hozzáférhető, fontos információforrásokat. A 2. ülésen – „Ki ad tanácsot az állampolgároknak az EU-jog biztosította jogaikkal kapcsolatban?” – hangzott el Tony VENABLES, az Európai Polgári Kezdeményezés Hivatala igazgatójának előadása. A harmadik, „Hogyan érvényesíthetik az állampolgárok a jogaikat az EU-ban?” címet viselő ülésen Ian HARDEN, az Európai Ombudsman Hivatala jogi osztályának vezetője a bírósági és bíróságon kívüli jogorvoslat lehetőségeit vázolta fel. Az előadások után egy-egy összekötő tisztviselő esettanulmánya következett, hogy kiderüljön, milyen problémákba ütköztek az állampolgárok az uniós törvények által biztosított jogaik gyakorlása közben. Az első nap utolsó előadását Nicholas LEAPMAN, az Európai Bizottság munkatársa tartotta: a Belső Piaci Főigazgatóság SOLVIT hálózatát mutatta be.

A negyedik kapcsolati találkozó résztvevői, Strasbourg, Franciaország, 2003. december 1.

A találkozó második napján az összekötő tisztviselők hálózatának működésével és fejlesztési lehetőségeivel foglalkoztak. A lendületes ötletgyűjtő ülés után több összekötő tisztviselő is beszámolt hivatala bevált gyakorlatáról a következő területeken: „A média megfelelő felhasználása”, „A többnyelvűség kihívása” és „A perifériára szorult csoportok bevonása”. A hálózat tagjai élénk érdeklődést mutattak az állampolgárok megszólításának újszerű példái iránt.

A találkozó során többször is lehetőség nyílt az összekötő tisztviselők számára, hogy munkájukról kétoldalú megbeszélést folytassanak. Az európai ombudsman által szervezett kirándulásnak és a különböző vacsoráknak és ebédeknek köszönhetően a tisztviselők hosszabban és informálisabb körülmények között beszélgethettek a munkájukról.

5.3 KAPCSOLATOK A CSATLAKOZÓ ORSZÁGOK NEMZETI OMBUDSMANJAIVAL

„Az ombudsman és az Európai Unió joga” című konferencia

Május 29-én és 30-án az európai ombudsman, Nikiforos DIAMANDOUROS részt vett „Az ombudsman és az Európai Unió joga” című konferencián, amelyet Lengyelország ombudsmanja, Andrzej ZOLL rendezett Varsóban. A konferencián részt vett a tíz csatlakozó közül hét ország (Ciprus, a Cseh Köztársaság, Észtország, Magyarország, Litvánia, Málta és Lengyelország), valamint Azerbajdzsán, Hollandia és Románia ombudsmanja. Jelen volt még a Bulgáriában működő, Demokrácia Tanulmányozásáért Központ, valamint a törökországi Emberi Jogi Vizsgálóbizottság. Képviseltette magát a konferencián az Európa Tanács emberi jogi biztosának hivatala, az ENSZ menekültügyi különmegbízottjának hivatala (UNHCR), az ENSZ Fejlesztési Programjának Hivatala (UNDP), az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) és az Európai Bizottság lengyelországi küldöttsége. DIAMANDOUROS urat az Európai Ombudsman Hivatalának két munkatársa, Gerhard GRILL és Ben HAGARD kísérte el.

Roel Fernhout, Hollandia nemzeti ombudsmanja, Zita Zamžickiene litván parlamenti ombudsman, prof. Elmira Suleymanova, Azerbajdzsán emberi jogi biztosa, Rimante Šalaševiciute, litvániai parlamenti ombudsman és Diamandouros úr „Az ombudsman és az Európai Unió joga” című konferencián, Varsó, Lengyelország, 2003. május 30.

A konferencia nyitóbeszédét dr. Marek BOROWSKI, a Szejm (a lengyel parlament) szóvivője és Longin PASTUSIAK, a lengyel szenátus szóvivője tartotta. A konferencia első ülészakán Lengyelország ombudsmanja, ZOLL úr tartott előadást, „A külföldiek jogai, különös tekintettel a belépésre, a tartózkodási engedélyre, a munkavállalásra és a menekültstátuszra” címmel. Ezután a cseh Ombudsman Hivatalának képviselője, Tereza SAMANOVA tartott előadást, „Az információhoz való hozzáférés, mint alapvető állampolgári jog - megszorítások és ellentmondások” címmel. A harmadik ülészakon az európai ombudsman tartott előadást: „Az ombudsman szerepe a törvényesség és az alapvető jogok védelmének biztosításában, a Konvent európai uniós alkotmánytervezetre vonatkozó munkájának fényében”. Végezetül dr. Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, Lengyelország ombudsmanhelyettese tartott előadást, „Az ombudsman hatásköre az emberi jogok és szabadságjogok védelmében - Jelen és jövő” címmel.

Találkozó Magyarország parlamenti biztosaival

Magyarországon tett hivatalos látogatása során - október 27-én és 28-án - DIAMANDOUROS úr találkozott mindhárom országgyűlési biztossal és munkatársaikkal. (Lásd 6.2 rész).

Találkozó a máltai ombudsmannal

December 9. és 11. között, az Európai Unió tagállamaiban és a tagjelölt országokban tett információs körút részeként, DIAMANDOUROS úr találkozott Joseph SAMMUT máltai ombudsmannal és munkatársaival (lásd 6.2 rész).

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

Mellékletek

6.1 AZ ÉV KIEMELT ESEMÉNYEI

HIVATALOS ESKÜTÉTEL

Április 1-jén P. Nikiforos DIAMANDOUROS úr az Európai Bíróságon tett hivatalos esküt követően megkezdte munkáját európai ombudsmanként. A Bíróság elnöke, Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS üdvözölte az új ombudsmant, és dicsérte a tudomány, a közigazgatás és az ombudsmani területeken folytatott munkáját.

© Európai Parlament

Diamandouros úr, megválasztásának napján, Strasbourg, Franciaország, 2003. január 15.

Az előkelő hallgatóság előtt tartott beszédében DIAMANDOUROS úr európai ombudsmanként három felelősségét emelte ki: megfelelni Jacob SÖDERMAN, az első európai ombudsman által lefektetett elvárásoknak; az Európai Ombudsman Hivatalának vezetése e jelentős történelmi időszakban, mégpedig a bővítés időszakában; illetve kapcsolatot teremteni az állampolgárokkal jogaikról és azok gyakorlásáról való tájékoztatásuk érdekében.

Az ünnepségen részt vett Roy PERRY EP-képviselő, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának alelnöke, Krisztoz ROZAKISZ, az Európai Emberi Jogi Bíróság alelnöke, valamint Bernard STASI francia, Enrique MÚGICA HERZOG spanyol, Roel FERNHOUT holland, Kerstin ANDRÉ svéd, Pierre-Yves MONETTE belga szövetségi és Paavo NIKULA finn ombudsman. Az Európai Ombudsman Hivatalának alábbi munkatársai is részt vettek az eseményen: Ian HARDEN, João SANT'ANNA, Gerhard GRILL, Rosita AGNEW és Ben HAGARD.

**AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ÜNNEPÉLYES ESKÜTÉTELE
AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG ELŐTT**

Diamandouros úr az Európai Bíróságon. Luxemburg, 2003. április 1.

© Az Európai Közösségek Bírósága

Jean-Pierre Puissechet, Gil Carlos Rodríguez Iglesias és Romain Schintgen, az európai ombudsman Európai Bíróság előtt tett hivatalos esküje alkalmából. Luxemburg, 2003. április 1.

AZ EU NEMZETI OMBUDSMANJAINAK ÉS HASONLÓ TESTÜLETEINEK 4. SZEMINÁRIUMA

P. Nikiforos DIAMANDOUROS professzor részt vett az Athénban (Vuliagmeniben) április 7-én és 8-án tartott, az Európai Unió nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumán. "Az ombudsmanok és a jogok védelme az Európai Unióban" címet viselő szemináriumot az Európai és a Görög Ombudsman Hivatala közösen rendezte. A korábbi szemináriumokat Strasbourgban (1996), Párizsban (1999) és Brüsszelben (2001) tartották. Az Európai Ombudsman Hivatala részéről HARDEN, HAGARD és VERHEECKE urak szintén részt vettek az eseményen.

Az ünnepséget a görög parlament elnöke, Aposztolosz KAKLAMANISZ nyitotta meg, őt a belügyi, közigazgatási és decentralizációs miniszterhelyettes, Sztavrosz BENOSZ és az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Vitaliano GEMELLI beszéde követte.

Vitaliano Gemelli, az Európai Parlament Petíciós Bizottságának elnöke, Kevin Murphy, Írország nemzeti ombudsmanja, Yorgos Kaminis professzor, Görögország nemzeti ombudsmanja és Anna Diamantopoulou, a foglalkoztatási és szociális ügyek európai biztosa az EU nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumán. Athén, Görögország, 2003. április 7.

Az április 7-ei, az újonnan megválasztott görög ombudsman, Jorgosz KAMINISZ professzor által elnökölt délelőtti ülészakon Anna DIAMANTOPULU, a foglalkoztatási és szociális ügyek európai biztosa "Szociális jogok az EU-ban, különös tekintettel az EU-állampolgárok és harmadik országbeli polgárok szabad mozgására" címmel tartott előadást. Az előadó Írország nemzeti ombudsmanja, Kevin MURPHY volt.

Kosztasz SZIMITISZ, Görögország miniszterelnöke a soron következő hivatalos ebéden mondott beszédet. Az alkalomra meghívták a görög média képviselőit is.

A dán nemzeti ombudsman, Hans GAMMELTOFT-HANSEN által elnökölt délutáni ülészakon "A külföldiek jogai, különös tekintettel a belépésre, a tartózkodási engedélyre, a munkavállalásra és a menekültstátuszra" című témával foglalkozott. A vezérszónok Lengyelország nemzeti ombudsmanja, Andrzej ZOLL, míg az előadó a finn nemzeti ombudsman, Riitta-Leena PAUNIO volt.

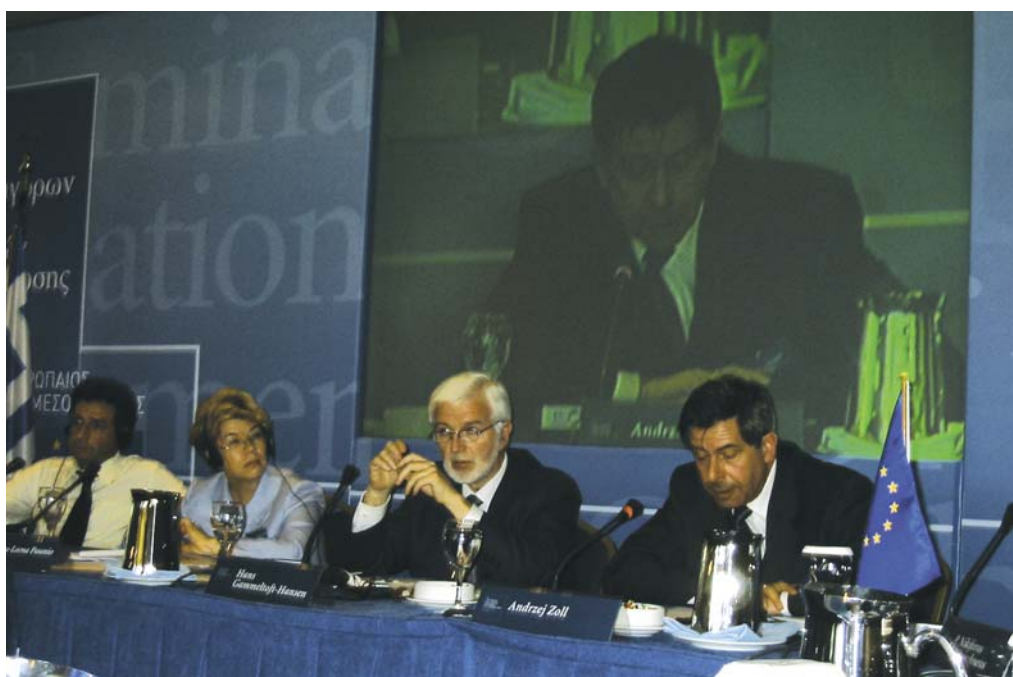
A következő napi vitát "Az emberi és kisebbségi jogok" című témának szentelték. A vitát a francia ombudsman, Bernard STASI nyitotta meg. A programbeszédet az Európa Tanács Emberi jogokért felelős biztosa, Alvaro GIL-ROBLES tartotta, témája a romák kisebbségi jogai az EU-tagállamokban és a csatlakozó országokban volt. Az előadást hosszú vita követte. Az előadó Hollandia nemzeti ombudsmanja, Roel FERNHOUT volt.

© Görög Ombudsman

Costas Simitis, Görögország miniszterelnöke és Diamandouros úr, az EU nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumán. Athén, Görögország, 2003. április 7.

A vitát a nemzeti ombudsmanok és hasonló testületek állásfoglalásának elfogadása követte. Az újonnan megválasztott európai ombudsman, DIAMANDOUROS professzor és a görög ombudsman ezt követően közös sajtótájékoztatót tartott.

Yorgos Kaminis, Görögország nemzeti ombudsmanja, Riitta-Leena Paunio, Finnország parlamenti ombudsmanja, Hans Gammeltoft-Hansen, Dánia nemzeti ombudsmanja és Andzej Zoll, Lengyelország nemzeti ombudsmanja, az EU nemzeti ombudsmanjainak és hasonló testületeinek 4. szemináriumán. Athén, Görögország, 2003. április 7.

A szemináriumot az európai ombudsman által elnökölt Általános összegzés című ülészak zárta, melyben a különböző ülészakok előadói bemutatták jelentéseiket.

NYÍLT NAPOK

Brüsszel

Május 3-án az Ombudsman Hivatala részt vett az európai intézmények által szervezett brüsszeli nyílt napon. Az ombudsman standja az Európai Parlamentben helyezkedett el, a nap folyamán a munkát az Ombudsman Hivatalának munkatársai látták el. Az ombudsman munkájáról szóló információkat 24 nyelven tették hozzáférhetővé. A standnál az európai ombudsman feladatkörének ismeretét is magába foglaló versenyt rendeztek hat nyelven. A nap folyamán 12.000 ember látogatta meg a Parlamentet.

Az ombudsman standját meglátogató állampolgárok a brüsszeli és a strasbourgi nyílt napokon, Brüsszel, Belgium (2003. május 3.), Strasbourg, Franciaország (2003. május 8.).

Strasbourg

Május 8-án és 9-én az Ombudsman Hivatala részt vett az Európai Parlament által szervezett strasbourgi nyílt napokon. DIAMANDOUROS úr nyilvános videokonferencián vett részt Pat COX európai parlamenti elnökkel és Pervenche BERES EP-képviselővel. Az ombudsman munkájáról szóló információkat 24 nyelven tették hozzáférhetővé a látogatók számára. A standnál az európai ombudsman feladatkörének ismeretét is magába foglaló versenyt rendeztek hat nyelven. A hivatal munkatársai a nap folyamán kérdéseket válaszoltak meg. A nyílt napok folyamán 15.000 ember látogatta meg a Parlamentet.

ÉVES JELENTÉS 2002

Az európai ombudsman 2002-es éves jelentését 2003. szeptember 25-én mutatták be az Európai Parlament plenáris ülésén Strasbourgban. A felszólalási jog DIAMANDOUROS úrnak való átadása előtt Renzo IMBENI alelnök, az ülésszak elnöke üdvözölte Jacob SÖDERMAN urat, a korábbi európai ombudsmant, aki a díszvendégek számára fenntartott karzaton foglalt helyet.

Beszédében DIAMANDOUROS úr elismeréssel szólt SÖDERMAN úr azon tevékenységéről, mellyel lefektette egy hatékony és elismert intézmény alapjait. Szintén kiemelte az általa elért eredményeket az európai állampolgároknak nyújtott szolgálatairól területén, illetve fontos hozzájárulását mind az Alapjogi Chartát létrehozó konvent, mind pedig az Európai Konvent munkájához. DIAMANDOUROS úr elődje munkájára kíván építeni, és szoros együttműködést tervez mind a jelenlegi, mind pedig a csatlakozó tagállamok nemzeti és regionális ombudsmanjaival. Beszédét azzal fejezte be, hogy megköszönte Lord STOCKTON jelentését, valamint a Petíciós Bizottság támogatását és bátorítását. Szintén köszönetét fejezte ki az Európai Parlament elnöke és DE PALACIO európai biztos pozitív hozzáállásáért.

A Petíciós Bizottság nevében STOCKTON grófja ismertette az ombudsman éves jelentéséről készített jelentését, és gratulált az ombudsmannak és munkatársainak a 2002-es évben kifejtett munkájukért.

Más felszólalók, mint például Vitaliano GEMELLI EP-képviselő az ENP-ED képviselőcsoportja, Astrid THORS EP-képviselő az ELDR képviselőcsoportja, illetve Jan DHAENE a Zöldek/Európai Szabad Szövetség képviselőcsoportja nevében, valamint Loyola DE PALACIO elismeréssel szóltak az ombudsman munkájáról és teljesítményéről.

6.2 KONFERENCIÁK ÉS TALÁLKOZÓK

BELGIUM

Brüsszel

Január 28-án Olivier VERHEECKE úr részt vett az "Együttműködési modellek a kibővített EU-ban" című eszmecsere, melyet a Belga Nemzeti Bank és a Nemzetközi Kapcsolatok Királyi Intézete (RIIR) közösen rendezett meg. A konferenciát, melyen Etienne DAVIGNON vicomte, a RIIR első embere elnökölt, Louis MICHEL, a belga miniszterelnök-helyettes és külügyminiszter nyitotta meg. Az "Együttműködés az EU második és harmadik pilléréen" címet viselő konferencia első részén felszólaltak Koen LENAERTS, az EK Elsőfokú Bírósága bírójá, Antonio VITORINO, az Európai Bizottság biztosa, valamint Alain LAMASSOURE EP-képviselő és az Európai Parlament Konventbeli képviselője.

A konferencia második része a "Gazdasági és társadalmi kormányzat egy kibővített EMU-ban" címet viselte, melyben felszólaltak Franklin DEHOUSSE professzor, Didier REYNDEERS belga pénzügyminiszter, Frank VANDENBROUCKE, a belga szociális- és nyugdíjügyi miniszter, Klaus HÄNSCH EP-képviselő és Európai Konvent elnökségi tag, valamint Jean-Luc DEHAENE, korábbi belga miniszterelnök és jelenlegi Konvent-alelnök. A konferenciát Guy VERHOFSTADT belga miniszterelnök beszéde zárta.

Január 21-én SÖDERMAN úr előadást tartott "Létrejön-e az állampolgárok Európája?" címmel Alsó-Szászország szövetségi állam Európai Unió képviselőjénél. A vitaindító megállapításokat Dr. Rainer LITTEN, Alsó-Szászország igazságügyi minisztériumának államtitkára tette. Az ülésre SÖDERMAN urat Vicky KLOPPENBURG, Rosita AGNEW és Ben HAGARD kísérte el.

Február 21-én Olivier VERHEECKE "Az ombudsman szerepe a kibővített Unióban" címmel előadást tartott a Team Europe, az Info Points Europe és a Carrefours közös szervezésében létrejött haladó szintű szemináriumon. A "Bővítés Koppenhága után: 15-ről 25-re, és még azon is túl" című szemináriumot a Bizottság Sajtó- és Tájékoztatási Szolgálata szervezte.

Február 25-én SÖDERMAN úr részt vett "A konvent és az EU Alapjogi chartája" című szemináriumon, melyet az Európai Politikai Központ szervezett a brüsszeli "Rezidencia Palotában". A megbeszélések főleg az Alapjogi Charta majdani Alkotmányba való beleépítésének a különböző lehetőségeit járták körül.

A szemináriumot a vitaindító Hywel Ceri JONES, az Európai Politikai Központ igazgatóságának elnöke vezette. Jacob SÖDERMAN előadást tartott "A Konvent, a charta és a jogorvoslati lehetőségek" címmel, melyben kiemelte az állampolgárok számára nyitva álló jogorvoslati lehetőségek Alkotmányba történő befoglalásának jelentőségét arra az esetre, ha sérelem éri az állampolgárok közösségi jogban lefektetett jogait. További felszólalók voltak Jacqueline DUTHEIL DE LA ROCHÈRE, az Université Panthéon Assas-Paris II-ben működő Centre de Droit Européen igazgatója, illetve Antonio VITORINO, az Európai Bizottság bel- és igazságügyi biztosa és az Európa jövőjét tárgyaló konvent chartával foglalkozó munkacsoportjának elnöke.

Március 6-án Gerhard GRILL részt vett az « Auf dem Weg zu einem europäischen Verwaltungsraum » (Az európai igazgatási térség felé) című szimpóziumon, melyet a Deutsche Hochschule für Verwal

tungswissenschaften Speyer a Rajnavidek-Pfalz szövetségi állam brüsszeli képvisletével közösen szervezett. A szimpóziumra ez utóbbi brüsszeli irodáiban került sor. GRILL úr a helyes hivatali magatartáshoz való jogról és a Helyes Hivatali Magatartás Európai Kódexéről beszélt. Felszólaltak továbbá Dr. Hermann HILL, a Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften rektora, és Dr. Karl-Peter SOMMERMAN professor, a Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften egyetemi tanára. Az eseményen hetvenen vettek részt.

Megérteni Európát – az EU-állampolgárok tudáshoz való joga

Április 3-án DIAMANDOUROS úr beszédet tartott az Európa Barátai, az Európai Polgári Kezdeményezés Hivatala, az Európai Bizottság és az Európai Parlament által közösen szervezett konferencián. A konferencián hozzávetőleg 250-en vettek részt, beleértve az EU-intézmények hivatalnokait és a tagállamok köz- és magánszféráinak képviselőit. A konferencián szintén jelen volt Ian HARDEN és Rosita AGNEW az Ombudsman Hivatala részéről. A szemináriumot a következő három ülésszakra osztották: „Az információs többlet és a kommunikációs hiány közötti egyensúly megtalálása”, „Megbírkózhat-e több információ az EU-politikákról a demokratikus hiánnyal?” és „Az EU információs kampányainak helyes és helytelen megközelítése”. DIAMANDOUROS úr felszólalt az első ülésszakon, kiemelve a polgárok számára nyújtandó konkrét információk szükségességét, például jogaikról és azok gyakorlásáról. Kiemelte, hogy az európai ombudsman fontos szerepet tölt be e területen, ezért együtt kell működnie nemzeti kollégáival, a civil szervezetekkel és a médiával abból a célból, hogy a polgároknak tudatosítsák jogukat.

Az Európai Környezetvédelmi Iroda éves konferenciája

Ian HARDEN részt vett az október 16-án Brüsszelben megtartott, az Európai Környezetvédelmi Iroda éves konferenciája keretein belül megrendezett, az európai alkotmányról szóló vitafórumon. A vezérszónok Margot WALLSTRÖM európai biztos volt. A vitafórumon részt vett még Andrew DUFF EP-képviselő és Krister NILSSON, a svéd Környezetvédelmi Minisztérium államtitkára.

A Brit Kereskedelmi Kamara Európai Unió Bizottsága

December 2-án DIAMANDOUROS úr beszédet tartott a Brit Kereskedelmi Kamara Európai Unió Bizottsága által rendezett munkaebéden Belgiumban, „Az ombudsman a 21. században – célok és törekvések” címmel. Az eseményen körülbelül 15-en vettek részt jogi irodák, Európai Unió tanácsadók, európai információs szolgálatok, politikai stratégiai cégek és társaságok részéről. DIAMANDOUROS urat Elodie BELFY kísérte el az eseményre.

Az Állampolgári Tanácsadói Szolgálat Európai Fóruma

December 5-én az európai ombudsman programbeszédet tartott az Állampolgári Tanácsadói Hivatal Európai Fórumán Brüsszelben. DIAMANDOUROS úr „Az állampolgárok jogairól, a jóvátételi lehetőségekről és az ombudsmanról” beszélt, kiemelve az Unió állampolgárai számára biztosított jogokat és jogorvoslati lehetőségeket. Ezt követően az ombudsman a résztvevők kérdéseire válaszolt, a kötelezően érvényesítendő Alapjogi Charta bevonásától az ombudsmani intézmény jövőbeli fejlődéséig. DIAMANDOUROS urat sajtótisztviselője, Rosita AGNEW kísérte el, aki szintén részt vett a kétnapos fórumon.

NÉMETORSZÁG

Baden-Württemberg

2003. február 11-én és 12-én SÖDERMAN úr Baden-Württembergbe látogatott. Az alkalomra elkísérte Gerhard GRILL, az Európai Ombudsman Hivatalának jogi főtisztviselője.

Február 11-én délután az ombudsman a Tübingeni Egyetemen Dr. Martin NETTESHEIM professor, a jogi kar dékánja, Dr. Hans-Ludwig GÜNTHER professor és az egyetem rektora, Dr. Eberhard SCHAICH professor fogadta. Az ombudsman ezt követően előadást tartott munkájáról a Tübingeni Egyetem professzorai, hallgatói és kutatói számára. Az előadást élénk vita követte.

Február 12-én az európai ombudsman bemutatta munkáját a Baden-Württemberg szövetségi állam Landtagjában működő Petíciós Bizottság szokásos találkozóján Stuttgartban, melyben a bizottsági tagok által feltett kérdésekre is válaszolt. Dr. Jörg DÖPPER, a Bizottság elnöke ezt követően az ombudsmant Christa VOSSSCHULTE Landtag-elnökhelyetteshez kísérte. A Landtag sajtóközleményt (2003. február 12-i 10/2003 sz.) adott ki az európai ombudsman látogatása alkalmából.

Délután az ombudsman meglátogatta a stuttgarti Europa-Zentrum Baden-Württembergben, ahol a látogatást szervező Niels BUNJES fogadta őt. Az ombudsman interjút adott a Stuttgarter Zeitungnak, majd az Europa-Zentrumban bemutatta munkáját a jelen lévő szakértőknek és az intézmények érdeklődő alkalmazottainak, csoportjainak és egyesületeinek. Az előadást Dr. Hans TÜMMERS professzor, a Stuttgarter Menedzsment- és Technológiai Intézet munkatársa vezette be. Az előadást követő élénk vita után az ombudsman visszatért Strasbourgba.

Speyer

Március 31-én Gerhard GRILL nyitóelőadást tartott a helyes hivatali ügyintézéshez való jog európai vonatkozásairól a 4. Speyeri Európa Fórum első napján. Paulina TALLROTH, Dr. David CAPITANT professzor és Dr. Ricardo GARCÍA MACHO professzor ugyanazon témáról tartott előadást az általuk képviselt tagállamok (Finnország, Franciaország és Spanyolország) szemszögéből. A fórumot Dr. Siegfried MAGIERA és Dr. Karl-Peter SOMMERMAN professzor, a speyeri Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften munkatársai rendezték. Közel hatvan, Németország különböző tájairól érkező köztisztviselő és egyéb hivatalnok vett részt az eseményen.

FRANCIAORSZÁG

Strasbourg

Február 13-án SÖDERMAN úr részt vett a Fabienne KELLER, Strasbourg főpolgármestere által rendezett munkaebéden, melyen búcsút vettek egymástól SÖDERMAN úr 2003 áprilisi tisztségéből való visszavonulása okán, és üdvözölték az újonnan megválasztott európai ombudsmant, Nikiforos DIAMANDOUROS urat, aki munkalátogatáson vett részt Strasbourgban.

Május 27-én DIAMANDOUROS urat Lucie LAVOIE, a kanadai Quebec tartomány ombudsman-helyettese látogatta meg. A találkozón megbeszéltek a Quebec városban 2004 szeptemberében sorra kerülő 8. Nemzetközi Ombudsman Konferencia előkészületeit.

Szeptember 22-én Oguz DEMILRAP nagykövet úr Törökország állandó EU-képviselte nevében látogatást tett DIAMANDOUROS úrnál strasbourgi irodájában. Számos témakört megbeszéltek, beleértve a törökországi ombudsmani intézet felállításának lehetőségeit is.

Október 21-én DIAMANDOUROS úr beszédet tartott az Európai Parlament "Kenguru csoportja" munkaebédjén. DIAMANDOUROS urat a Kenguru csoport (parlamentközi csoport a mozgásszabadságért) elnöke, Karl VON WOGAU EP-képviselő hívta meg.

A munkaebéd elnöke, STOCKTON grófja bemutatta DIAMANDOUROS urat, aki az ombudsmanoknak a demokráciákban az állampolgárok jogai védelmében betöltött szerepéről tartott előadást. A munkaebéden az Európai Parlament több, mint 50 képviselője, EU-tisztviselő, újságírók és a különböző ipari és kereskedelmi szektorok képviselői vettek részt.

November 18-án DIAMANDOUROS úr előadást tartott az "Institute d'Etudes Politiques de Strasbourg" diákegyesülete előtt az európai ombudsmannak az állampolgárok jogai védelme területén betöltött szerepéről.

Európa Tanács – Médiatréning szeminárium

Május 12-én és 13-án Rosita AGNEW Strasbourgban az Európa Tanács által rendezett médiatréning-szemináriumon vett részt.

A Tanács részéről körülbelül tizenöten vettek részt a szemináriumon, melyet a Tanács Szóvivői és Sajtóosztályának két képviselője, Alun DRAKE korábbi BBC-újságíró és Cathy BURTON korábbi egyesült királyságbeli sajtó- és rádiótudósító vezetett. A szeminárium célja a Tanács Szakértői Osztálya tagjainak felkészítése volt, akiknek növekvő arányban tartozik feladatkörükhöz az újságírói kérdések napi gyakoriságú megválaszolása. A tanfolyam célja a média világának működése, illetve a médiakapcsolatokban szükséges képzettség megtanítása volt. A résztvevők rádió- és tévéinterjúkat adtak, és értékelték teljesítményeiket ezirányú jövőbeli tevékenységeik fejlesztése érdekében.

Európa Tanács – találkozó az EU és a csatlakozó országok nagyköveteivel

Május 28-án DIAMANDOUROS úr találkozott az EU és a csatlakozó országok Európa Tanács-beli állandó képviselőivel. Athanassziosz THEODORAKOPOULOSZ, Görögország Európai Tanácshoz delegált állandó képviselője felkérte az ombudsmant egy rövid beszéd megtartására.

Beszédében DIAMANDOUROS úr számos témát érintett, beleértve a demokrácia és az emberi jogok, az Európai Konvent és az ombudsman szerepének témaköreit. A beszédet élénk és érdekes vita követte, mely során olyan témák is szóba kerültek, mint például az átláthatóság, a demokrácia és az emberi jogok.

Párizs

Június 5-én HARDEN úr előadást tartott az ombudsmanok felelősségéről az emberi jogok kapcsán az "Ombudsman Intézet" előadássorozata keretein belül, melyet az Európa Tanács Jogi ügyek és emberi jogok bizottsága rendezett Párizsban.

Epernay

Október 25-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott az "Entretiens européens d'Epernay" intézetben. DIAMANDOUROS urat Bernard STASI, a francia ombudsman és "Entretiens européens d'Epernay"-elnök kérte fel az előadás megtartására. DIAMANDOUROS úr "Az európai ombudsmanról és a jövő Európájának állampolgáiról" (Le Médiateur européen et les citoyens dans l'Europe de demain) tartott előadást.

SVÉDORSZÁG

Stockholm

Március 3-án és 4-én SÖDERMAN úr látogatást tett Stockholmban. Asszisztense, Juan MALLEA kísérté el.

Március 3-án SÖDERMAN urat meghívták a kormányzati kancelláriára egy munkamegbeszélésre, amelyen Olle ABRAHAMSSON, Carl Henrik EHRENKRONA, Bosse HEDBERG, Henrik JERMSTEN, Helena JÄDERBLUM, Kristina SVAHN STARRSJÖ, és Kenneth NORDLANDER vett részt. Jelen volt még Christian ANDERSSON, az Európai Parlament Tájékoztatási Irodájának vezetője és Hans ALLDÉN, a Bizottság stockholmi irodájának vezetője.

Március 4-én reggel SÖDERMAN úr Hans ALLDÉN kíséretében találkozott Dan ELIASSON miniszterrel a svéd igazságügyi minisztériumban.

Később három svéd parlamenti bizottság tagjainak tartott tájékoztatót az Európai Ombudsman Hivataláról. Az alkotmányügyi bizottságnak, amelynek elnöke Gunnar HÖKMARK; az EU-ügyek bizottságának, amelynek elnöke Inger SEGELSTRÖM; és a külügyi bizottságnak, amelynek elnöke Berndt EKHOLM. Az ülést a svéd parlament üléstermében tartották meg.

Március 4-én délután SÖDERMAN úr részt vett a stockholmi egyetem Aula Magnájában tartott „Európa a polgárokért vagy a politikusokért?” című szimpóziumon. A rendezvényen részt vett még Tommy MÖLLER professzor, Göran MAGNUSSON, Göran LENNMARKER és Kenneth KVIST. Az EP tájékoztatási irodája és a Stockholmi Európai Politikai Tanulmányok Intézete (SIEPS) közös szervezésében megrendezésre került esemény vitavezetője Ylva NILSSON újságíró volt. Az európai ombudsman előadását a diákok kérdései követték.

OLASZORSZÁG

Firenze

2003. június 12-től 16-ig az európai ombudsman több találkozón vett részt Firenzében. DIAMANDOUROS urat hivatalából Ida PALUMBO kísérte el az összes rendezvényre.

Június 12-én DIAMANDOUROS urat Firenzében Romano FANTAPPIÈ, Toszkána regionális ombudsmanja és az olasz regionális ombudsmanok koordinátora fogadta. Este FANTAPPIÈ úr díszvacsorán látta vendégül DIAMANDOUROS urat, ahol jelen volt még FANTAPPIÈ úr irodájának vezetője és néhányan a munkatársai közül.

Június 13-án reggel az európai ombudsman több találkozón is részt vett a helyi és regionális hatóságokkal. Találkozott Dr. Alberto BRASCÁval, a városi tanács elnökével, Dr. Francesco LOCCIOLOval, a firenzei ombudsmannal, és Riccardo NENCINIvel, a regionális tanács elnökével.

DIAMANDOUROS úr ezután számos regionális és néhány helyi ombudsmannal találkozott. DIAMANDOUROS úr ismertette az Európai Ombudsman Hivatalának működését és röviden összefoglalta célkitűzéseit. Előadását a kérdések feltevése és a válaszadás követte.

Délután DIAMANDOUROS úr találkozott a Körber Alapítvány szervezésében létrejött 126. Bergedorf Kerekasztal résztvevőivel. Este részt vett az Alapítvány által szervezett díszvacsorán.

Június 14-én és 15-én az ombudsman San Domenico di Fiesolében a „Villa la Fontében” megtartott kerekasztalon vett részt. A Dr. Richard von WEIZSÄCKER elnöklétével vezetett kerekasztal témája „A demokrácia jövője Európában” volt. Az eseményre három vitafordulót terveztek. Az első forduló témája az európai demokratikus kormányzat történelmi és politikai fejlődése volt, annak regionális és strukturális sokszínűségével együtt. A második fordulóban a vita a válságokról, a reformfelfogásokról és a demokrácia nemzeti szinten történő megújításának lehetséges eszközeiről folyt összehasonlító megközelítésben. A vita harmadik fordulója az Európai Unió jövőbeli kilátásait, valamint a szupranacionális demokrácia lehetőségeit és korlátait tárta fel.

Június 16-án DIAMANDOUROS úr kétoldali találkozón vett részt Yves MÉNY professzorral, a Firenzei Európai Egyetemi Intézet elnökével.

ÍRORSZÁG

Július 11-én DIAMANDOUROS úr előadást tartott „Az ombudsman szerepéről az Alapjogi Charta alkalmazásában” a dublini Európai Ügyek Intézetében. Az előadást Emily O'REILLY, Írország frissen kinevezett nemzeti ombudsmanjának beszéde követte. Hivatalba lépését követő első nyilvános beszédében O'REILLY asszony ír szemszögből nézve beszélt a megfelelő ügyintézéshez való jogról, a dokumentumokhoz való hozzáférés jogáról és az ombudsmanról.

A nap folyamán később DIAMANDOUROS úr Olivier VERHEECKE és Rosita AGNEW kíséretében találkozott Dr. Rory O'HANLONnal, az ír képviselőház elnökével, aki egyben a közszolgálati bizottság elnöke is. A találkozó után DIAMANDOUROS urat körbevezették a képviselőház épületében.

FINNORSZÁG

2003. szeptember 6. és 10. között P. Nikiforos DIAMANDOUROS, az európai ombudsman több találkozón, előadáson és médiaeseményen vett részt Finnországban, az Európai Unió tagállamaiban és tagjelölt államaiban folytatott tájékoztató körútja részeként. DIAMANDOUROS urat Benita BROMS és Ben HAGARD kísérte el.

Szeptember 6-án DIAMANDOUROS úr déltájban találkozott Paavo NIKULÁval, a finn ombudsmannal és feleségével, Riitta NIKULÁval. A találkozón az eszmecsere középpontjában a finn

parlamenti ombudsman és az ombudsman hatáskörei, a két intézmény közötti munkakapcsolatok, valamint az uniós ügyekben való részvételük álltak.

Szeptember 7-én DIAMANDOUROS úr és felesége Jacob SÖDERMANnal, az első európai ombudsmannal és feleségével, Raija SÖDERMANnal töltötték a napot. Négyen együtt látogatást tettek Finnország nyugati részén fekvő, a történelemben jelentős szerepet játszó tengerparti városban, Ekenäsben és a környező vidéken.

Diamandouros úr, Riitta Nikula, Paavo Nikula, finn ombudsman és Magda Diamandouros.
Helsinki, Finnország, 2003. szeptember 6.

Szeptember 8-án reggel DIAMANDOUROS úr látogatást tett Jaakko JONKKÁnál, a finn ombudsman helyettesénél. JONKKA úr és az ombudsman munkatársai voltak jelen a találkozón és röviden ismertették az ombudsman munkáját.

Az ombudsman helyettesével tartott találkozója után DIAMANDOUROS úr előadást tartott az európai ombudsman munkájáról az ombudsman munkatársainak. Ezután a kérdések és válaszok következtek, amelynek során számos közös érdeklődésre számot tartó kérdést vitattak meg.

DIAMANDOUROS úr ezután finn európai parlamenti képviselőkkel találkozott, nevezetesen Ulpu IIVARIVAL, Eija-Riitta KORHOLÁVAL és Matti WUORIVAL. A találkozó szervezője és házigazdája Renny JOKELIN, az Európai Parlament helsinki tájékoztatási irodájának vezetője volt. Az eszmecsere során felmerült kérdések az európai ombudsman uniós tagjelölt országokban tartott tájékoztatási körútjára, a nemzeti ombudsmanokkal való együttműködésre és az európai ombudsmannak az Európai Alkotmányról szóló Szerződés tervezetéről alkotott véleményére vonatkoztak.

Az EP-képviselőkkel déltájban megtartott találkozó után DIAMANDOUROS úr Leif SEVÓNnal, a finn legfelsőbb bíróság elnökével, az Európai Közösségek Bíróságának egykori bírójával találkozott. Az eszmecsere során felmerült kérdések a tagjelölt országokban tartott tájékoztatási körútra, a nemzeti ombudsmanokkal való együttműködésre és az európai uniós tagjelölt országok ombudsmanjainak, ill. hasonló szerveinek fejlődésére vonatkoztak.

Szeptember 9-én reggel DIAMANDOUROS úr látogatást tett a finn parlamenti ombudsman hivatalában. Látogatását Riitta-Leena PAUNIOVAL, a parlamenti ombudsmannal, két helyettesével, Ikka RAUTIOVAL és Petri JÄÄSKELÄINENNEL, és Riitta LÄNSISYRJÄ összekötő tisztviselővel tartott találkozóval kezdte. PAUNIO asszony ismertette a parlamenti ombudsman tevékenységét és a közötte és két helyettese közötti munkamegosztást. Az eszmecsere során felmerült

kérdések középpontjában a közösségi joggal összefüggő, a parlamenti ombudsman által kezelt panaszbeadványok álltak.

Riitta-Leena Paunio, Finnország parlamenti ombudsmanja, Diamandouros úr és Mr Paavo Lipponen, a finn parlament elnöke. Helsinki, Finnország, 2003. szeptember 10.

A parlamenti ombudsmannal tartott találkozója után DIAMANDOUROS úr előadást tartott a parlamenti ombudsman munkatársainak az európai ombudsman munkájáról. Ismertette az európai ombudsman Hivatalának működését és röviden összefoglalta prioritásait. Ezután a kérdések feltevése és a válaszok következtek, amelynek során számos közös érdeklődésre számot tartó kérdést vitattak meg.

Ebéd után DIAMANDOUROS úr Timo MÄKELÄ-vel, az Európai Bizottság finnországi képviselte vezetőjével találkozott. Az eszmecsere során felmerült kérdések a Bizottság képviseletének munkájára, a dokumentumokhoz való hozzáférésre, a SOLVIT hálózatra és az EUROJUS rendszerre vonatkoztak. A találkozó végén DIAMANDOUROS urat röviden bemutatták Juri KAINULAINENnek, az EUROJUS finn jogászának.

Aznap este Riitta-Leena PAUNIO volt a házigazdája a DIAMANDOUROS úr és felesége tiszteletére adott díszvacsorának. A vacsorán Jacob SÖDERMAN, az első európai ombudsman és felesége Raija SÖDERMAN, Leif SEVÓN, a Legfelsőbb Bíróság elnöke, Pekka HALLBERG, a legfelsőbb közigazgatási bíróság elnöke, Kirsti RISSANEN, az igazságügyi minisztérium államtitkára, Seppo TIITINEN, a finn parlament főtitkára, Esko ANTOLA professzor, a Turkui Egyetem Jean Monnet tanszékének vezetője és a parlamenti ombudsman két helyettese, Ikka RAUTIO és Petri JÄÄSKELÄINEN vett részt.

Szeptember 10-én DIAMANDOUROS úr találkozott Paavo LIPPONENnel, a finn országgyűlés elnökével. Riitta-Leena PAUNIO, a parlamenti ombudsman is részt vett a találkozón.

DIAMANDOUROS úr ezután Matti VANHANENnel, a finn miniszterelnökkel találkozott. DIAMANDOUROS úr röviden összefoglalta a miniszterelnöknek az európai ombudsman tevékenységét, utána pedig ismertette két javaslatát az Európai Alkotmányról szóló szerződés tervezetének javítására.

Egy munkaebéd keretében DIAMANDOUROS úr találkozott Teija TIILIKAINENnel, a helsinki egyetem politikatudományi tanszéke európai tanulmányok központjának kutatási igazgatójával.

Az eszmecsere az európai tanulmányok központjainak azon lehetőségeiről folyt, hogy együtt vagy külön dolgozzanak ki kurzusokat a demokratikus felelősségről általánosságban, illetve konkrétan az európai ombudsmanról.

Diamandouros úr és Matti Vanhanen, Finnország miniszterelnöke.
Helsinki, Finnország, 2003. szeptember 10.

A TIILIKAINEN asszonnyal tartott találkozó után DIAMANDOUROS úr „Állampolgári jogok, a helyreállítás eszközei és az európai ombudsman” címmel nyilvános előadást tartott az Európai Tanulmányok Központban. Több mint ötvenen voltak jelen, közöttük a legkülönbözőbb háttérrel rendelkező emberek, mint pl. a Helsinki Egyetem hallgatói, civil szervezetek képviselői és a finn minisztériumok tisztviselői, akik részt vettek az állampolgárok európai uniós kérdéseivel kapcsolatos tanácsadásban.

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Szeminárium a londoni University College-ban

Szeptember 9-én HARDEN úr szemináriumot tartott az uniós intézmények információihoz és dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről a londoni University College alkotmányügyi kérdésekkel foglalkozó részlegében, a Constitution Unitban. A szemináriumon a hulli egyetemről érkezett Patrick BIRKINSHAW professzor elnökölt, a résztvevők között pedig többek között ott volt Robert HAZELL professzor, a Constitution Unit igazgatója.

London

November 23-án és 24-én az európai ombudsman több megbeszélést és előadást tartott Londonban.

November 23-án DIAMANDOUROS úr találkozott Roger JOWELL professzorral, a londoni City University Összehasonlító Társadalmi Tanulmányok Központjának igazgatójával, hogy megvitassák az európai ombudsman tevékenységével kapcsolatos fogyasztói elégedettség vizsgálatának módszereit.

November 24-én DIAMANDOUROS úr találkozott Ann ABRAHAMmal, a parlamenti és egészségügyi ombudsmannal, Trish LONGDONnal, a parlamenti és egészségügyi ombudsman helyettesével és Tony REDMONDDal, a helyi közigazgatási bizottság (Anglia) elnökével és

igazgatójával és helyi önkormányzati ombudsmannal. A találkozón megvitattott kérdések az Egyesült Királyság parlamenti és egészségügyi ombudsmanja által betöltött szerep alakulására és az ombudsmani hivatalok együttműködésére vonatkoztak.

Ebéd után DIAMANDOUROS úr előadást tartott a parlamenti és egészségügyi ombudsman munkatársainak az európai ombudsman tevékenységéről. Ismertette az Európai Ombudsman Hivatalának működését és röviden összefoglalta célkitűzéseit. Ezután a kérdések feltevése és a válaszok következtek, amelynek során számos közös érdeklődésre számot tartó kérdést vitattak meg. A délután folyamán később DIAMANDOUROS úr találkozott Sir Michael BUCKLEYval, a korábbi parlamenti és egészségügyi ombudsmannal.

A londoni Hellén Központban az Athens College tanácsának tagjaival tartott találkozója után DIAMANDOUROS úr az Athens College öregdiákjainak tartott, „Az Ombudsman, mint a modern demokráciák számonkérhetőségének egyik mechanizmusa” című díszelőadással zárta a napot. Az előadást fogadás követte.

ÉSZTORSZÁG

Tallinn

2003. szeptember 11., csütörtök és 12., péntek között P. Nikiforos DIAMANDOUROS, az európai ombudsman több találkozón, előadáson és médiaeseményen vett részt Észtországban, az Európai Unió tagállamaiban és csatlakozó államaiban folytatott tájékoztató körútja részeként. DIAMANDOUROS urat Benita BROMS és Ben HAGARD kísérte el.

Diamandouros úr és Juhan Parts, Észtország miniszterelnöke. Tallinn, Észtország, 2003. szeptember 11.

Diamandouros úr és Arnold Rüütel, Észtország elnöke. Tallinn, Észtország, 2003. szeptember 11.

2003. szeptember 11-én csütörtökön reggel DIAMANDOUROS úr találkozott Allar JÕKSszel, az észt ombudsmannal és Egle KÄÄRATSSzal, az ombudsmani hivatal igazgatójával. JÕKS úr és KÄÄRATS asszony áttekintést adott az ombudsman tevékenységéről. Az eszmecsere során felmerült kérdések az európai ombudsman éppen zajló tájékoztatási körútjára, az Európában működő ombudsmanok és hasonló szervek együttműködésére, az Európai Ombudsman Hivatalának nyelvi sokszínűségére és a bővítés Európai Ombudsman Hivatalát érintő következményeire vonatkoztak.

A JÕKS úrral tartott találkozó után DIAMANDOUROS úr találkozott Juhan PARTSSzal, az észt miniszterelnökkel. JÕKS úr, az ombudsman szintén részt vett a találkozón. A miniszterelnök kijelentette, hogy az észt állampolgárok nemzeti és immáron európai szinten is törekednek jogaik megismerésére. DIAMANDOUROS úr röviden összefoglalta a miniszterelnök számára az európai ombudsman tevékenységét és ismertette az éppen zajló tájékoztatási körút célját. Az eszmecsere során felmerült kérdések az Észtországban a soron következő héten az EU-tagságról tartandó

népszavazásra, az Alapjogi chartára és az európai ombudsmannak az Európai Alkotmányról szóló Szerződés tervezetéhez tett két módosító javaslatára vonatkoztak.

Délután DIAMANDOUROS úr találkozott Arnold RÜÜTELLEL, Észtország elnökével. JÕKS úr, az ombudsman szintén részt vett a találkozón. DIAMANDOUROS úr röviden összefoglalta az elnök részére az európai ombudsman tevékenységét és ismertette az éppen zajló tájékoztatási körút célját. Az elnök röviden összefoglalta az Észtországra váró nagyszámú kihívást és ismertette a jövőre vonatkozó néhány gondolatát. DIAMANDOUROS úr ismertette két javaslatát az Európai Alkotmányról szóló szerződés tervezetének javítására.

Diamandouros úr, Benita Broms, Allar Jõks, észtország ombudsmanja és Egle Käärats, az Ombudsmani Hivatal igazgatója.
Tallinn, Észtország, 2003. szeptember 11.

2003. szeptember 12-én, pénteken DIAMANDOUROS úr John KJAERrel, az Európai Bizottság észtországi delegációjának vezetőjével találkozott. Az eszmecsere során felmerült kérdések az európai ombudsman éppen zajló tájékoztatási körútjára, az uniós tagjelölt országok állampolgárai tájékoztatásának leghatékonyabb módszereire és az Európai Bizottság tagjelölt államokban fenntartott irodáinak jelenlegi és jövőbeni struktúrájára vonatkoztak.

Pénteken ebédidőben DIAMANDOUROS úr „Demokrácia, számonkérhetőség és az Ombudsman intézménye” címmel nyilvános előadást tartott az Észt Nemzeti Könyvtárban. Több mint 130-an voltak jelen, közöttük a legkülönbözőbb háttérrel rendelkező emberek, mint például a Tallinni Egyetem hallgatói, civil szervezetek képviselői, az észt minisztériumok tisztviselői, az uniós tagságról a soron következő hétvégén tartandó népszavazást felvezető kampányban résztvevő, mindkét álláspontot képviselő aktivisták.

Aznapi délután DIAMANDOUROS úr előadást tartott az ombudsman munkatársainak az európai ombudsman tevékenységéről. Ismertette az Európai Ombudsman Hivatalának működését és röviden összefoglalta célkitűzéseit. Ezután a kérdések és válaszok következtek, amelyek során számos közös érdeklődésre számot tartó kérdést vitattak meg.

SPANYOLORSZÁG

Szeptember 18-án DIAMANDOUROS úr Barcelonába utazott azon erőfeszítései részeként, hogy az intézményét az európai állampolgárokkal jobban megismertesse.

DIAMANDOUROS úr találkozott CAÑELLAS úrral, Katalónia regionális ombudsmanjával, akivel megvitatták a hivatalaik közötti együttműködés bővítésének lehetőségeit és azt, hogy hogyan lehet az állampolgárokat a legjobban szolgálni. DIAMANDOUROS úrnak lehetősége nyílt kötetlen eszmecserét folytatni CANELLAS úr munkatársainak egy részével.

Látogatása alatt az európai ombudsman nyitóbeszédet mondott a VI. Spanyol Politikatudományi Kongresszuson a Barcelonai Egyetemen. Beszédében DIAMANDOUROS úr összefoglalta az ombudsmanok létfontosságú szerepét a modern demokráciákban a hatóságok felelősségre vonhatóságának terén. A Barcelonai Egyetem három rektorhelyettese és a katalán kormány számos tagja is jelen volt az eseményen.

TUNÉZIA

A Franciaajkú Ombudsmanok Szövetségének alapokmányból eredő harmadik kongresszusa

2003. október 14-én és 15-én Nikiforos DIAMANDOUROS Olivier VERHEECKE társaságában részt vett „A Franciaajkú Ombudsmanok Szövetségének alapokmányból eredő harmadik kongresszusán” (3ème Congrès Statutaire de l’Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie - AOMF), amely a tunéziai Yasmine Hammametben került megrendezésre. A kongresszus a „L’Ombudsman/Médiateur, acteur de la transparence administrative” címet viselte.

A kongresszust hivatalosan október 14-én nyitotta meg Besir TEKKARI, Tunézia igazságügyi és emberi jogi minisztere. A nyitóünnepség további felszólalói Alifa FARUK, a Tunéziai Köztársaság ombudsmanja; Bernard STASI, az AOMF elnöke és egyben francia ombudsman; Maria Grazia VACCHINA, az AOMF főtitkára és egyben az olaszországi Aosta-völgy regionális ombudsmanja és Daniel JACOBY, az AOMF tiszteletbeli tagja voltak.

A kongresszus első ülésén DIAMANDOUROS úr tartott előadást „Le Médiateur européen, les droits fondamentaux et la future Constitution pour l’Europe” címmel. Előadást tartott még Hátem BEN-SZÁLEM külügyminiszter és FARUK asszony.

A délutáni ülésen JACOBY úr, Anton CAÑELLAS, Katalónia regionális ombudsmanja és Nureddin BEN-FÁRÁT, a civil szervezetek tájékoztatási központjának (IFADA) főigazgatója mondott beszédet.

© A ciprusi közigazgatás biztosa

Herman Wuyts, az IOI Európai Régiójának alelnöke, Eliana Nicolau, a ciprusi közigazgatás biztosa, Arne Fliflet, Norvégia parlamenti ombudsmanja, Kerstin André, Svédország igazságügyi ombudsmanja, Diamandouros úr, Joseph Sammut, Málta nemzeti ombudsmanja és Roel Fernhout, Hollandia nemzeti ombudsmanja, „Az ombudsman intézményének változó természete Európában” című konferencián.
Nicosia, Ciprus, 2003. szeptember 9.

A kongresszus delegációját október 14-én este Mohamed GANNÚSI, a Tunéziai Köztársaság miniszterelnöke, október 15-én este pedig Monder ZENAIDI, a turisztikai és kereskedelmi miniszter fogadta hivatalosan.

CIPRUS

Az európai ombudsman október 9-10 között az „Az ombudsman intézményének változó természete Európában” című nemzetközi konferencián vett részt a ciprusi Nicosiában. A konferenciát, melyen több mint 40 országból 25 küldött vett részt, Ciprus adminisztrációs biztosa, Eliana Nikolau szervezte. A Nemzetközi Ombudsman Intézet – Európai Régió szavazati joggal rendelkező tagjainak éves találkozója is a konferencia során került megrendezésre Herman WUYTS elnöksége alatt, aki a szervezet európai regionális alelnöke. Az eseményre DIAMANDOUROS urat Ian HARDEN és Rosita AGNEW kísérte el.

A konferenciát a Ciprusi Köztársaság elnöke, Tasszosz PAPADOPULOSZ nyitotta meg. DIAMANDOUROS úr a konferencián „Az ombudsmanok szerepe az Európai Unió chartájának alkalmazásában” című beszédében szólalt fel. Holland és belga kollégái, Roel FERNHOUT és Herman WUYTS, „Az Ombudsman szerepe a szociális jogok védelmében”, illetve „Az Ombudsman intézményének támogatása és erősítése - gyakorlati megközelítés” címmel tartottak előadást.

MAGYARORSZÁG

2003. október 27-étől 28-áig az európai ombudsman, P. Nikiforos DIAMANDOUROS számos értekezletet, előadást és médiarendezvényt tartott Magyarországon az Európai Unió tagállamaiban és a csatlakozó országokban tett információs körútja részeként. DIAMANDOUROS úr a rendezvényeken Allessandro DEL BON és Rosita AGNEW kíséretében jelent meg.

Október 27-e reggelén DIAMANDOUROS úr mindhárom országgyűlési biztossal találkozott, név szerint LENKOVICS Barnabással, az állampolgári jogok országgyűlési biztosával, KALTENBACH Jenővel, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosával, PÉTERFALVI Attilával, az országgyűlés adatvédelmi biztosával, valamint TAKÁCS Alberttel, az állampolgári jogok országgyűlési biztosának helyettesével. Az Országgyűlési Biztos Hivatalának vezetője, WOLF Erzsébet is a résztvevők közt volt. A tárgyalás során felvetett kérdések között szerepeltek a kisebbségi jogok, bíróságon kívüli jogorvoslatok és az európai ombudsman mandátuma.

DIAMANDOUROS úr ezután az európai ombudsman munkájáról tartott beszédet az országgyűlési biztosok számára. Elmagyarázta az Európai Ombudsman Hivatalának működését és kifejtette elsődleges fontosságú terveit. A beszédet kérdések és válaszok követték. A felvetett kérdések az ombudsmannak az átláthatóság megközelítését illető álláspontjára és a nyíltság hiányáról szóló általános panaszokra vonatkoztak. Rosita AGNEW ezután ismertette az ombudsman kapcsolati hálózatát és az információcseréhez használt eszközöket.

DIAMANDOUROS úr ezután az országgyűlés alelnökével, MANDUR Lászlóval találkozott. LENKOVICS úr, PÉTERFALVI úr és LISTÁR Éva, az országgyűlési kapcsolatokért felelős megbízott is jelen voltak a megbeszélésen. DIAMANDOUROS úr vázolta az európai ombudsman munkáját és megvilágította a folyamatban lévő információs körút lényegét. Ezután rövid megbeszélés folyt az alkotmánytervezetről, melynek során DIAMANDOUROS úr kifejtette az állampolgárok számára a jogaik védelme érdekében rendelkezésre álló mechanizmusok teljes eszköztárát.

A délután folyamán DIAMANDOUROS úr az Eötvös Loránd Tudományegyetem rektorával és a Jogtudományi Kar dékánjával találkozott. A rektor, Dr. KLINGHAMMER István köszöntötte az ombudsmant és áttekintést adott az egyetem történetéről, amely saját szavaival a legrégebbi és legnagyobb Magyarországon. DIAMANDOUROS úr elmagyarázta magyarországi látogatása okát és a munkájához tartozó teendőket. DIAMANDOUROS úr ezután nyilvános előadást tartott az egyetemen „Demokrácia, felelősségtudat és az ombudsman intézménye” címmel. Több mint negyven ember vett részt az előadáson, elsősorban az egyetem diákjai és professzorai.

Este LENKOVICS úr vacsorát adott DIAMANDOUROS úr tiszteletére. SÁNDOR Judit és TOKA Gábor, a Közép-Európai Egyetem professzorai is részt vettek a vacsorán. A megbeszéléseken nagy jelentőségű ügyekről tárgyaltak, melyekkel a magyar országgyűlési biztosok foglalkoztak, beleértve az élethez való joggal, és az iskolákban továbbra is fennálló szegregációs problémákkal kapcsolatos ügyeket.

Október 28-án DIAMANDOUROS úr találkozott a Magyar Köztársaság miniszterelnökével, MEDGYESSY Péterrel. A találkozó során az ombudsman áttekintést adott munkájáról és kifejtette a folyamatban lévő információs körút célját. Hangoztatta az európai ombudsmannak a nyelvi sokszínűség és a kibővített Európai Unió iránti lankadatlan elkötelezettségét, megemlítette a kisebbségek ügyét és az alkotmánytervezetet. A miniszterelnök üdvözölte a kérdés felhozatalát, mivel az Magyarországon is nagy fontossággal bír.

DIAMANDOUROS úr ezután SZÁSZFALVI Lászlóval, az emberi jogi, kisebbségi és vallásügyi bizottság elnökével találkozott. SZÁSZFALVI úr ismertette bizottsága munkáját és azt is, hogy a közeljövőben a magyar kisebbségi jogszabály módosítására készülnek. Ezután a roma kisebbséget érintő problémákkal és a hátrányos helyzetű kisebbségek felzárkóztatásával foglalkozó megbeszélés következett.

A KALTENBACH úr által adott ebéd után DIAMANDOUROS úr előadást tartott „Az Európai Alkotmány - Európa jövőképe” című nemzetközi konferencián. A konferenciát a Miniszterelnöki Hivatal szervezte. Körülbelül ötvenen vettek részt a rendezvényen, amelyen Magyarország EU-nagykövete, BALÁZS Péter elnökölt.

A beszéd után DIAMANDOUROS úr KALTENBACH úrral és két munkatársával a magyarországi kisebbségek ügyéről és a jogaik védelmét érintő kérdések fontosságáról tanácskozott. A megbeszélés olyan tevékenységi területeket is érintett, mint a kisebbségi csoportok bevonása és a szegregáció kérdése.

DÁNIA

2003. november 5-től 7-ig az európai ombudsman számos megbeszélést, előadást és médiarendezvényt tartott Dániában. DIAMANDOUROS urat José MARTÍNEZ ARAGÓN és Nicholas CATEPHORES kísérte el. Minden rendezvényt Koppenhágában tartottak.

November 5-én a nap a Søren SØNDERGAARD-al, az Európai Parlament Dániai Tájékoztatási Irodájának vezetőjével, és helyettesével, Henrik Gerner HANSEN-nel, tartott megbeszéléssel kezdődött. A megbeszélés során érintették többek között a jelenlegi dániai politikai helyzetet.

DIAMANDOUROS úr ezután megbeszélést tartott az európai ombudsman szerepéről és munkájáról számos civil szervezet képviselőjével és az Európai Bizottság dániai képviselőjének munkatársaival.

Ezt követően munkaebéden vett részt a Képviselői alelnökével, Thomas CHRISTENSEN-nel, és a Sajtó és Médiaszolgálat vezetőjével, Michael VEDSØ-vel. A megbeszélés folyamán felvetett kérdések között szerepelt a dánok hozzáállása az Európai Unióhoz.

Délután DIAMANDOUROS úr részt vett a dán parlament jogi bizottságának megbeszélésén, ahol a dán parlament ombudsmanja, Hans GAMMELTOFT-HANSEN bemutatta éves jelentését.

A nap utolsó megbeszélése az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnél folyt az ügynökség vezérigazgatója, Jacqueline McGLADE részvételével. Sokakat érintő kérdések kerültek napirendre, például az Európai Unió intézményeinek alkalmazottait érintő reformok hatása és a Helyes Hivatali Magatartási Kódexszel kapcsolatos együttműködés. A megbeszélésen az ügynökség részéről Gordon McINNES, Jef MAES és Jeff HUNTINGTON is részt vett.

November 6-án DIAMANDOUROS úr Nils BERNSTEIN-nel, a miniszterelnöki hivatal állandó titkárával találkozott a miniszterelnöki hivatalban. A megbeszélés során megvitatták

aDIAMANDOUROS úráltalbenyújtott, az Európai Alkotmánytervezet módosítását célzó javaslatokat. Az ülésre DIAMANDOUROS urat a dán parlament ombudsmanja, Hans GAMMELTOFT-HANSEN kísérte el.

Ezt követően DIAMANDOUROS úr a dán parlament jogi bizottságának tagjaival ebédelt a parlament éttermében. Az ebéden Anne BAASTRUP, a jogi bizottság elnöke, Morten BØDSKOV, Elisabeth ARNOLD és Margrete AUKEN parlamenti képviselők, valamint Hans GAMMELTOFT-HANSEN vett részt.

DIAMANDOUROS úr később egy megbeszélés keretében a külügyminisztériumban találkozott Friis Arne PETERSENnel, a Külügyminisztérium állandó titkárával. A megbeszélés folyamán megvitatták DIAMANDOUROS úrnak az Európai Alkotmánytervezet módosítására vonatkozó javaslatait. A megbeszélésre DIAMANDOUROS urat a dán parlament ombudsmanja kísérte el.

November 7-e a dán parlament szóvivőjével, Christian MEJDAHLlal való találkozással kezdődött. Szó volt többek között az európai ombudsman szerepéről és a Kormányközi Konferencia kilátásairól. DIAMANDOUROS urat a dán parlament ombudsmanja kísérte el.

DIAMANDOUROS úr ezt követően tájékoztatta a dán ombudsman hivatalának dolgozóit az európai ombudsman szerepéről és munkájáról, majd kétoldali eszmecsere folytatott GAMMELTOFT-HANSEN úrral.

Ezután DIAMANDOUROS úr udvariassági látogatást tett az Európai Bizottság dán képviselőjénél, és találkozott a helyettes vezetővel, Peter LINDVALD NIELSENnel.

A látogatás a dán parlamenti ombudsman által szervezett hivatalos vacsorával végződött a parlament éttermében.

MÁLTA

2003. december 9. és 11. között az európai ombudsman számos értekezletet, előadást és médiarendezvényt tartott Máltán az Európai Unió tagállamaiban és a tagjelölt országokban tett információs körút részeként. DIAMANDOUROS urat a rendezvényekre Ben HAGARD és Ida PALUMBO kísérte el.

Michael Frendo, a máltai képviselőház külföldi és európai ügyekkel foglalkozó bizottságának elnöke, a bizottság tagjai és Diamandouros úr. Valletta, Málta, 2003. december 9.

December 9-én DIAMANDOUROS úr találkozott Ronald GALLIMORE-ral, az Európai Bizottság Küldöttségének vezetőjével a küldöttség Ta'Xbiex-i irodájában. A megbeszéléseken részt vett

az Európai Parlament Máltai Információs Irodájának vezetője, Ron EVERS. A tárgyalások során megvitattott pontok között szerepelt az EU-tagságot érintő népszavazás, a máltai állampolgárok EU-tagsággal kapcsolatos elvárásai, valamint különböző elképzelések az állampolgárok tájékoztatásáról az európai ombudsman munkájáról. EVERS úr bejelentette, hogy az Információs Iroda brosrát ad ki az állampolgárok jogairól és ezt 2004 tavaszán minden máltai háztartásba eljuttatja.

Mini European Assembly tagjai és Diamandouros úr. Valletta, Málta, 2003. december 10.

Ezt követően DIAMANDOUROS úr találkozott Málta ombudsmanjával, Joseph SAMMUTtal, valamint hivatala magas rangú képviselőivel. SAMMUT úr áttekintést nyújtott a máltai ombudsman munkájáról. A tárgyaláson felvetett témák között szerepelt a máltai ombudsman által létrehozott, a bevált módszereket terjesztő hálózat, a máltai nyelv használata, valamint az ügyek kezelése során a harmadik fél véleményének figyelembe vétele. SAMMUT úr elmondta, hogy már régóta kéri a parlamentet, hogy fordítsanak több figyelmet a munkájára, és végre kétfős bizottság alakult az ombudsman ügyeinek kezelésére.

Dr Edward Fenech Adami, Málta miniszterelnöke, Diamandouros úr és Joseph Sammut, Málta nemzeti ombudsmanja.
Valletta, Málta, 2003. december 10.

A nap utolsó tárgyalása a máltai képviselőház külföldi és európai ügyekkel foglalkozó bizottságával zajlott. A bizottság elnöke, Michael FRENDÓ üdvözölte DIAMANDOUROS urat, aki ezután a bizottság elé terjesztette az európai ombudsman munkájáról és az információs körút céljairól szóló jelentését. A tárgyaláson hosszú és érdekes vita alakult ki az európai ombudsman és a nemzeti ombudsmanok együttműködéséről és az európai ombudsman által benyújtott, az európai alkotmánytervezet javítását szolgáló javaslatokról. Az elnök tájékoztatta DIAMANDOUROS urat,

hogy a tanácskozás történelmi esemény volt, mivel ez volt az első olyan bizottsági ülés, melyet a nyilvánosság az interneten keresztül élőben követhetett.

Este SAMMUT úr vacsorára látta vendégül az európai ombudsmant és delegációját. A máltai ombudsman számos magas rangú munkatársa is részt vett a vacsorán.

December 10-én a nap Dr. Alfred SANTtal, a máltai ellenzéki Munkáspárt vezetőjével tartott megbeszéléssel kezdődött. A párt európai ügyekért felelős szóvivője, Evarist BARTOLO, és az Ombudsman Hivatalának szóvivője, Adrian VASSALLO, szintén részt vettek az ülésen. DIAMANDOUROS úr megvilágította az európai ombudsman munkáját és az információs körút céljait. A tárgyaláson felvetődött a nemzeti ombudsmanok és az európai ombudsman kapcsolata és az európai ombudsman javaslatai az európai alkotmánytervezet javítására.

A délelőtti további részében DIAMANDOUROS úr beszédet tartott a Mini European Assembly nevű, fontos máltai civil szervezet rendkívüli ülésén. A beszéd címe „Demokrácia, felelősség és az ombudsman intézménye” volt. Az előadáson több mint 60, felsőoktatásban tanuló diák vett részt. Az előadást követő fórumon számos érdekes kérdés vetődött fel.

Ebéd után az európai ombudsman Dr. Joe BORGgal, Málta külügyminiszterével találkozott. A máltai ombudsman, Joseph SAMMUT is részt vett a találkozón. DIAMANDOUROS úr megvilágította az európai ombudsman munkáját és az információs körút céljait. A viták az európai ombudsman által benyújtott, az európai alkotmánytervezet javítását szolgáló javaslatokról folytak.

DIAMANDOUROS úr ezután Málta miniszterelnökével, Dr. Edward Fenech ADAMIval találkozott. A máltai ombudsman, Joseph SAMMUT szintén részt vett a tárgyaláson. DIAMANDOUROS úr áttekintést adott az európai ombudsman munkájáról és a folyamatban levő információs körút céljairól. Megerősítette az európai ombudsman folyamatos elkötelezettségét a nyelvi sokszínűség és a kibővített Európai Unió iránt, és utalást tett az alkotmánytervezet módosítását érintő javaslataira. Az ombudsman hangsúlyozta az európai ombudsman és a máltai nemzeti ombudsman között kialakult szoros munkakapcsolatot.

DIAMANDOUROS úr a napot a máltai egyetem Aula Magna termében tartott nyilvános előadással fejezte be. Az előadás „Az állampolgárcentrikus Európa építése - az európai ombudsman szerepe” címet viselte. Az előadáson, amely több mint 70 személy részvételével zajlott, a máltai ombudsman, Joseph SAMMUT elnökölt. Az előadást követő fórumon számos érdekes kérdés vetődött fel.

GÖRÖGORSZÁG

ATHÉN

December 19-én DIAMANDOUROS úr kerekasztal-beszélgetésen vett részt, „A görög politikai rendszer teendői a bevándorlók és a rasszizmus tükrében” címmel; az eseményt a Hellén Európai Tanulmányi és Kutatóközpont és a Görög Általános Munkásszövetség szervezte.

December 22-én DIAMANDOUROS úr részt vett a „The Europeans” görög változatának bemutatóján, amelyet Helene AHRWEILER-GLYKATZI, a Párizsi Egyetem neves professzora tartott az Európai Parlament Athéni Tájékoztatási Irodájának égíze alatt.

December 22-én DIAMANDOUROS úr megtartotta harmadik, éves előadását az Európai és Külpolitikai Hellén Alapítványnál, „Demokrácia, jogrend és az ombudsman intézménye Kelet- és Délkelet-Európában: az európai látószög” címmel.

6.3 EGYÉB ESEMÉNYEK

Január 8-án Alessandro DEL BON az európai ombudsman szerepéről és munkájáról tartott előadást a strasbourgi Lucie Berger iskola francia diákjaiból álló csoportnak.

Január 14-én SÖDERMAN úr fogadta a svéd parlament titkárságának küldöttségét Strasbourgban. SÖDERMAN úr munkájáról és az általa, mint európai ombudsman által elért eredményekről beszélt, és válaszolt a résztvevők kérdéseire.

Január 15-én Gerhard GRILL előadást tartott az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről az essen Gustav-Heinemann-Gesamtschule 15 diákjából álló, Margrit THIMME-RICHARDT által vezetett csoportnak.

Január 22-én José MARTÍNEZ ARAGÓN az európai ombudsman tevékenységéről tartott előadást a strasbourgi Robert Schuman Egyetem Institut des Hautes Etudes Européennes hallgatóiból álló csoport számára.

Február 10-én MARTÍNEZ ARAGÓN úr a litván parlament tizenöt képviselőjéből álló csoport számára tartott tájékoztatót az európai ombudsman szerepéről. Az előadás az EU-hoz csatlakozó tagállamok, a leendő európai parlamenti képviselők és hivatalnokok felkészítésére szolgáló „Felkészülés a valódi játékra” program keretében került megrendezésre.

Február 11-én Ian HARDEN két német egyetemi hallgatóval – Simone RUPPERTZ-RAUSCH-sal és Tobias AUBERGERrel – találkozott, hogy az európai ombudsman átláthatósággal kapcsolatos tevékenységét vitassa meg. A hallgatók a Deutsche Forschungsgemeinschaft számára készítettek kutatást, projektjük címe „A jogok és a demokrácia fejlődése az EU-ban” volt. A beszélgetés középpontjában az állt, hogy az ombudsman hogyan vesz részt az EU intézményi dokumentumaihoz való hozzáférés szabályainak kidolgozásában és alkalmazásában.

Március 11-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást 40, Michael McKEEVER vezetésével érkezett nottinghami diák számára.

Április 3-án GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást a Nemzetközi Kolping Társaság 25. Európai Képzési Szemináriumának 60 résztvevője számára. A szemináriumot Anton SALESNY vezette.

Április 7-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást Marjo MATIKAINEN-KALLSTRÖM európai parlamenti képviselő mintegy 20 finn vendége számára.

Április 9-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást a Realschule Halstenbek 20 diákja számára, akiket tanáruk, Detlef LAU kísért el.

Május 23-án Olivier VERHEECKE tartott előadást a Costa Rica-i, a salvadori, a guatemalai és a panamai nemzeti ombudsman hivatalból, valamint a Tanzániai Törvényreform Bizottságból érkezett, hat jogászból álló csoport számára. A csoportot H. ADDINK, az Utrechti Egyetem Alkotmány- és Közigazgatási Jogi Intézetének professzora vezette. VERHEECKE úr szólt az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről, az 1995 óta elért eredményeiről, hozzájárulásáról az Európa Jövőjéről szóló Konvent munkájához, valamint a kibővült Európai Unió keretén belül végzendő munkájáról. A tájékoztatót élénk vita követte.

Május 26-án GRILL úr tartott előadást az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről az Europa-Union Dortmund 35 tagja számára.

Június 2-án GRILL úr a bajorországi Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech 30 hallgatója számára tartott előadást az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről. A hallgatókat tanáruk, F. GRAF úr kísérte el. Később ugyanezen a napon GRILL úr az Európai Bizottság mintegy 50 gyakornokának is tartott egy előadást.

Június 4-én Grill úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást a nők és férfiak esélyegyenlőségéről rendezett szeminárium 26 résztvevője számára, amelyet a Deutsche Gesellschaft e.V.-hez tartozó Bildungswerk Sachsen szervezett. A résztvevőket a Bildungswerk Sachsen részéről Elke FEILER kísérte el.

Június 18-án GRILL úr a németországi Königswinterben működő Karl-Arnold-Stiftung 40 képviselője számára tartott előadást az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről.

Június 25-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 40 német tanárgyakornoknak az Europäische Akademie Bayern által szervezett strasbourgi kirándulás keretében. A résztvevőket az Europäische Akademie Bayern részéről Dr. Heike HOFFMANN kísérte el.

Július 8-án GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást annak a 25 német állampolgárnak, akik az Arbeitnehmer-Zentrum Königswinter (AZK) által szervezett szemináriumon vettek részt.

Július 10-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 45 német tanárgyakornoknak az Europäische Akademie Bayern által szervezett strasbourgi kirándulás keretében. A résztvevőket az Europäische Akademie Bayern részéről Dr. Heike HOFFMANN kísérte el.

Ugyanezen a napon GRILL úr 15 németországi helyi politikusnak és közigazgatási szakembernek tartott előadást a németországi Vlothoban működő Stätte der Begegnung e.V. által szervezett szeminárium keretében. A csoportot Johannes SCHRÖDER kísérte el.

Július 15-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 45 német tanárgyakornoknak az Europäische Akademie Bayern által szervezett strasbourgi kirándulás keretében. A résztvevőket az Europäische Akademie Bayern részéről Alke BÜTTNER kísérte el.

Július 18-án GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást egy dortmundi egyházközség 40 tagjának, akik a königswinteri Karl-Arnold-Stiftung által szervezett szemináriumon vettek részt. Később ugyanezen a napon a badeni Friesenheim önkormányzatának 51 tagja és családtagjaik számára is tartott előadást. A résztvevőket Klaus GRAS kísérte el Kehlből.

Július 21-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást 12 starnbergi tanárgyakornok és vezetőjük, Gertrud GRUBER számára.

Szeptember 24-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást a németországi Brühlből érkezett mintegy 40 gimnáziumi diák számára, akiket Carsten SCHÜBELER kísért el. A látogatást a németországi Königswinterben működő Karl-Arnold-Stiftung szervezte.

Október 3-án GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 35 német tanárnak a königswinteri Karl-Arnold-Stiftung által szervezett strasbourgi kirándulás keretében. A résztvevőket a Karl-Arnold-Stiftung részéről J. CLAUDIUS úr kísérte el.

Október 15-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 35 német katonának a königswinteri Karl-Arnold-Stiftung által szervezett szeminárium keretében.

Október 15-én Tina NILSSON ismertette az európai ombudsman tevékenységét a dániai Århusi Egyetem joghallgatóinak egy csoportja számára. A találkozó Brüsszelben zajlott, a tájékoztatót a résztvevők kérdései követték.

Október 22-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 30 német iskolaigazgatónak és tanfelügyelőnek a Regierung der Oberpfalz által szervezett strasbourgi kirándulás keretében. A résztvevőket Heribert STATUTNER kísérte el.

Október 23-án MARTÍNEZ ARAGÓN úr mutatta be az európai ombudsman tevékenységét svéd politikai aktivisták egy csoportja számára, akiket az Európai Parlament svéd szociáldemokrata képviselőinek csoportja hívott meg Strasbourgba.

November 17-én GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást mintegy 15 német állampolgár és egy újságíró számára a düsseldorfi Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit által szervezett szeminárium keretében. A csoportot Wiltraud TERLINDEN kísérte el.

December 18-án DIAMANDOUROS úr mutatta be munkáját egy görög orvosokból és egyetemi hallgatókból álló csoport számára, akiket Dimitrisz TSZATSZOSZ európai parlamenti képviselő hívott meg Strasbourgba. DIAMANDOUROS úr főként az ombudsmanoknak az állampolgárok jogai védelmére vonatkozó, megelőző jellegű szerepéről beszélt.

December 18-án GRILL úr az európai ombudsman szerepéről és tevékenységéről tartott előadást a csatlakozó országokból érkezett mintegy 20 fiatal diplomata számára a francia külügyminisztérium és a strasbourgi Centre des études européennes által szervezett szeminárium keretében. A csoportot Sarah KEATING kísérte el.

6.4 MÉDIAKAPCSOLATOK

Január 13-án a Le Figaro újságírója, Philippe GELIE készített telefoninterjút SÖDERMAN úrral. Az interjú SÖDERMAN úrral, mint az európai ombudsman posztját hét éven át betöltő személlyel foglalkozott, különös tekintettel az intézménnyel kialakított kapcsolatra.

Január 14-én Maria MAGGIORE készített interjút SÖDERMAN úrral a Euronews műsor számára. A műsor célja az ombudsman munkájának ismertetése volt a nézők számára az ombudsman által megvizsgált ügyek bemutatásán keresztül. SÖDERMAN úr az újságírónak felvázolta fő tevékenységi területeit, és összefoglalóan ismertette az általa, mint európai ombudsman által elért eredményeket.

Január 14-én Melanie RAY, a BBC Television munkatársa készített interjút SÖDERMAN úrral. Az interjú az új európai ombudsman megválasztásával kapcsolatos hírműsor része volt.

Január 20-án SÖDERMAN úr interjút adott Alain DEFAUX-nak, a Bizottság belgiumi képviselője által havonta megjelentetett Eurinfo újságírójának. DEFAUX úr SÖDERMAN urat az első európai ombudsmanként szerzett tapasztalatairól kérdezte.

Január 23-án Alfonza SALAMONE készített interjút SÖDERMAN úrral a belga rádió, a RTBF „Rond Point Schuman” című műsora számára. Az interjú célja a szolgálat bemutatása, amelyet az európai ombudsman nyújt a polgárok számára.

Február 10-én SÖDERMAN úr interjút adott Charlie NILSSONnak, a Smålandstidningen svéd újságírójának. NILSSON úr arról kérdezte az ombudsmant, hogy az európai polgárok panaszbeadványainak feldolgozása tekintetében hogyan látja az EU intézményeit és saját munkáját.

Szintén február 10-én SÖDERMAN úr Strasbourgban a Kauppalehti finn üzleti folyóirat számára adott interjút. Az interjút Mirjami SAARINEN, a folyóirat brüsszeli tudósítója készítette.

Február 11-én az ombudsman a Dagens Nyheter nevű svéd napilap számára adott interjút Sigrid BÖE-nek. BÖE asszony a polgárok panaszbeadványainak elbírálása során szerzett tapasztalatairól kérdezte az ombudsmant, valamint arról, hogy ombudsmanként töltött ideje alatt mennyit fejlődtek az EU intézményei.

Február 18-án az európai ombudsmannal Thorsten SCHÄFER, a DPA német hírügynökség brüsszeli tudósítója készített interjút. SCHÄFER úr SÖDERMAN úr 1995 óta végzett munkája felől, valamint az általa elbírált panaszbeadványok típusáról érdeklődött.

Február 26-án SÖDERMAN úr az Európai Bizottság belső hírlevele, a Commission en Direct szerkesztője, Denis MC GOWAN számára adott interjút. MC GOWAN úr az ombudsmant az 1995 óta végzett munkájáról kérdezte, valamint arról, hogy az intézmények ez idő alatt mennyit javítottak igazgatásukon.

Február 27-én Jens REIERMANN, a dán rádió „Orientering” című műsorának európai szerkesztője készített interjút SÖDERMAN úrral. Az interjú középpontjában az ombudsman által az Európai Konvent elé terjesztett javaslatok, valamint főként az emberi jogok és a nyitottság állt.

Március 3-án, stockholmi látogatásának keretében SÖDERMAN úr Lennart LUNDBERGnek, a svéd egyház Kyrkans Tidning nevű hetilapja újságírójának adott interjút. A nap folyamán később Lars STRÖMAN készített vele interjút az Europa-Posten számára.

Március 4-én, a stockholmi Pressens-husben munkareggelit szerveztek a „Nyitottság az EU-ban” témakörében. A tömegkommunikációs eszközök jelen lévő szerkesztői, vezetői és szakértői között volt Nils FUNCKE, Anders AHLBERG, Per HULTENGARD, Åke WREDÉN, Hans SCHÖIER, Kersti ROSÉN, Josefin SANDSTEDT, Anders R. OLSSON, Gunnel ARRBÄCK, Barbro FISCHERSTRÖM, Olof KLEBERG, Lena HÖRNGREN, Niklas EKDAL, Torbjörn VON KROGH, Jan STRID és Micke GULLIKSSON. Az ombudsman a nyitottságról és az információkhoz való hozzáférésről tartott beszédet.

Március 24-én SÖDERMAN úr sajtóebédet tartott Brüsszelben, hogy 2002-es éves jelentését bemutassa és bejelentse, hogy ombudsmani mandátuma lejár. Az ebéden tizenöt újságíró vett részt, nevezetesen: Nicola SMITH, EPolitix, Lisbeth KIRK, EU Observer, Lorena GARCIA, Aqui Europa, Brian BEARY, European Report, Dirk DE WILDE Belga, Heleen PAALVAST Algemeen Nederlands Persbureau, Damian CASTANO, EFE, Cornelia BOLESCH, Süddeutsche Zeitung, Michael JUNGWIRTH, Kleine Zeitung, Henk VAN OOSTRUM, Het Financiële Dagblad, Rory WATSON, The Times, Marizandra OZOLINS, Tagblatt, Martin BANKS, European Voice, Brandon MITCHENER, The Wall Street Journal Europe és Ralph ATKINS, Financial Times. Jelen volt továbbá Ian HARDEN, Olivier VERHEECKE, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON és Rosita AGNEW az Ombudsman Hivatala képviselőjében. SÖDERMAN úr hét éves ombudsmani tevékenységéről Powerpoint-bemutató adott áttekintést. Ezt kérdések és válaszok követték.

Március 25-én az ombudsmannal finn újságírók vettek részt sajtóreggelin. Az alábbi újságírók voltak jelen: Marko RUONOLA és Tuomas SAVONEN, Finn Hírügynökség, Anne AUTIO, Jonas JUNGAR és Jussi SEPPÄLÄ, YLE, Petteri TUOHINEN, Helsingin Sanomat, Maija LAPOLA, Turun Sanomat és Mirjami SAARINEN, Kauppalehti. Jelen volt továbbá Benita BROMS, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSON és Rosita AGNEW az Ombudsman Hivatala képviselőjében. Az ombudsman az elmúlt hét év során végzett munkájáról beszélt. Ezt az általa elért eredményekről szóló Powerpoint-bemutató követte. A reggelit követően Jussi SEPPÄLÄ készített interjút az ombudsmannal a finn rádió számára, Petteri TUOHINEN pedig a Helsingin Sanomat számára.

Április 2-án DIAMANDOUROS úr közös sajtótájékoztatót tartott a Bizottság közigazgatási reformjáért felelős alelnökével, Neil KINNOCKkal. KINNOCK úr üdvözölte az új ombudsmant és felvázolta azokat az intézkedéseket, melyeket a Bizottság válaszképpen az ombudsman múltbéli ajánlásaira hozott meg. DIAMANDOUROS úr felvázolta három fő feladatkörét, mint európai ombudsman: elődje munkájának folytatása, siker kovácsolása a bővítésből és az állampolgárok jogairól való tájékoztatása. Ezután az újságírók kérdéseire válaszolt a bővítéssel kapcsolatban, arról, hogy hogyan lehetne az állampolgárokat hatékonyabban tájékoztatni azon jogokról, hogy az ombudsmanhoz panaszt nyújthatnak be, valamint az ombudsman hatáskörének lehetséges kiterjesztéséről.

Május 7-én Helen SEENEY, a Deutsche Welle rádió angol szolgálatától telefoninterjút készített DIAMANDOUROS úrral. Az európai ombudsman mandátumáról és hatásköréről kérdezte,

valamint arról, hogy az ombudsman hogyan tehetné az európai projektet a közvélemény számára még megfelelőbbé.

Május 12-én DIAMANDOUROS úrral Joshua ROZENBERG, a Daily Telegraph jogi rovatvezetője készített interjút. ROZENBERG úr arról kérdezte az ombudsmant, hogy vajon a közvélemény mennyire van tisztában munkájával, valamint Európa jövőjével kapcsolatos gondolatairól és tisztsége előtti tapasztalatairól.

Május 13-án Martin BANKS, a European Voice riportere készített interjút DIAMANDOUROS úrral. BANKS úr az ombudsmannak az Unió bővítésével kapcsolatos álláspontjára koncentrált, és megkérdezte, hogy az ombudsman hogy tudná felkelteni a figyelmet munkája iránt a tagjelölt országokban. DIAMANDOUROS úr olyan kérdésekre is válaszolt, melyek életének az európai ombudsman tisztségének betöltése előtti szakaszára vonatkoztak, mivel az újság egy rövid életrajzot kívánt megjelentetni.

Május 20-án az ombudsman rádióinterjút adott a Europe Magazine című műsor számára, mely a Deutsche Welle francia változatában van műsoron. Az újságíró, Elisabeth CADOT arról kérdezte az ombudsmant, hogy milyen jellegű panaszokat kap, mennyi időt vesz igénybe az egyes panaszok kivizsgálása, valamint az ombudsman hatásköréről.

Május 20-án Marie-Claude HARRAER a Dernières Nouvelles d'Alsace-tól Strasbourgban készített interjút DIAMANDOUROS úrral. Az újságíró korábbi ombudsmani tapasztalatairól kérdezte DIAMANDOUROS urat, valamint az európai ombudsmanként eltöltött idő eddigi tapasztalatairól, illetve Strasbourgól.

Május 30-án „Az ombudsman és az Európai Unió jogszabályai” című konferencia alatt, melyet Varsóban tartottak, az európai ombudsman, P. Nikiforos DIAMANDOUROS professzor és Lengyelország ombudsmanja, Andrzej ZOLL professzor közös sajtóértekezletet tartott, melyen több mint egy tucat újságíró volt jelen. Vázolták a konferencia okait és a megbeszélte témákat (lásd 5.4 rész). DIAMANDOUROS professzor vázolta a nemzeti ombudsmanokkal való együttműködésének stratégiáját arra nézve, hogy miként ériék el Európa polgárait és kifejezte abbéli szándékát is, hogy az elkövetkező évben ellátogat a csatlakozó országokba.

Július 15-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Tansel TERZIOGLUnak, egy osztrák újságírónak. DIAMANDOUROS úr vázolta európai ombudsmanként felállított prioritásait és ismertette az európai alkotmánytervezetről alkotott nézeteit.

Ezenkívül DIAMANDOUROS úr kétszer érkezett július 15-én brüsszeli újságírókkal az európai alkotmányról, az átláthatóságról és a bővítésről. Az első értekezlet résztvevői sajtóügynökségek vagy internetes híroldalak tudósítói voltak, köztük volt Brian BEARY a European Reporttól, Maria DAVIDSSON a svéd hírügynökségtől, Honor MAHONY az EUObserver-től és Ms Nicola SMITH az EUPolitixtől. A második értekezlet résztvevői nemzeti napilapok tudósítói voltak, köztük Rory WATSON a The Timestől, Michael STABENOW a Frankfurter Allgemeine Zeitungtól, Minna NALBANTOGLU a Helsingin Sanomattól és John PRIDEAUX a Financial Timestől.

Július 15-én DIAMANDOUROS úr interjút adott Alain DREMIERE-nek a La Quinzaine Européenne-től. Az interjú célja az volt, hogy portrét rajzoljon az ombudsmanról. DREMIERE úr az ombudsman tapasztalataira és hivatalában maga elé tűzött céljaira összpontosított.

Szeptember 8-án, finnországi látogatása során DIAMANDOUROS úr interjút adott Björn MÅNSSONnak a finn TV4 televízió svéd nyelvű hírműsorától. Az interjút aznap az esti híradóban sugározták.

Szeptember 9-én DIAMANDOUROS úr sajtókonferenciát tartott, melyen Timo MÄKELÄ, az Európai Bizottság Finnországi Képviselőténak vezetője elnökölt. Több mint 20 újságíró volt jelen, köztük sajtóügynökségek, napilapok, televíziós csatornák és rádióadók képviselői. DIAMANDOUROS úr az európai ombudsman feladatairól tartott előadást, vázolta prioritásait és elmagyarázta információs körútja céljait. Az újságírók által feltett kérdések témái között szerepelt az átláthatóság

és a dokumentumokhoz való hozzáférhetőség, az EU bővítését követően évente várható panaszok száma és az EU alkotmánytervezete.

A sajtókonferencia után DIAMANDOUROS úrral Jouni MÖLSÄ Finnország vezető napilapjától, a Helsingin Sanomattól, és Risto PAANANEN az Europa Magazine-től készített interjút.

Szeptember 10-én DIAMANDOUROS úr élő televíziós interjút adott 7 óra 15 perckor Finnország legnépszerűbb reggeli televíziós műsorában az MTV3 csatornán. DIAMANDOUROS úr az első európai ombudsmannal, Jacob SÖDERMANnal együtt adta az interjút. Az interjúban felmerülő témák között szerepeltek SÖDERMAN úr legfontosabb érdemei és DIAMANDOUROS úr jövőbeli prioritásai, mint európai ombudsman.

Allar Jõks, Észtország ombudsmanja és Diamandouros úr sajtóértekezletet tart.
Tallinn, Észtország, 2003. szeptember 11.

Szeptember 11-én, észtországi látogatásának keretében DIAMANDOUROS úr sajtótájékoztatót vett részt Észtország ombudsmanjának üléstermében. A sajtóértekezleten Allar JÕKS, Észtország ombudsmanja elnökölt. Mintegy mint 10 újságíró volt jelen, köztük sajtóügynökségek, napilapok, televíziós csatornák és rádióadók képviselői. DIAMANDOUROS úr az európai ombudsman feladatairól tartott előadást, válaszolt prioritásait és elmagyarázta információs körútjának céljait. Az újságírók által feltett kérdések többsége az Európai Unió bővítésére vonatkozott.

A sajtókonferenciát követően DIAMANDOUROS úrral a Kuku Raadio, Észtország legnagyobb magánrádió-állomása, valamint Andreas PULVER Észtország harmadik legnagyobb regionális napilapjától készített interjút.

Szeptember 23-án az ombudsmannal Michèle DE WAARD, az NRC Handelsblad című holland napilap európai rovatvezetője készített interjút. Az interjú az ombudsman szerepére koncentrált, továbbá az Európai Alkotmányra és a bővítésre.

Szeptember 24-én DIAMANDOUROS úr Marko RUONALÁnak a finn hírügynökségtől, Hendrikus VAN OOSTRUMnak a Het Financieele Dagbladtól, és Thomas GACKnak a Stuttgarter Zeitungtól arról a jelentésről beszélt, melyet az Európai Parlament az Ombudsman tevékenységéről írt. A találkozón DIAMANDOUROS úr válaszolt arra vonatkozó nézeteit, hogy miért fontos nem jogi jellegű orvoslási lehetőségeket belefoglalni az Európai Alkotmányba.

Október 22-én DIAMANDOUROS úr vacsorán vett részt 13 görög újságíróval Strasbourgban. DIAMANDOUROS úr arról beszélt, hogy az ombudsmanok szerepet vállalnak a polgárok és a közigazgatás közötti viszony javításában. A vacsora házigazdája Athanassiosz THEODORAKOPOULOSZ volt, Görögországnak az Európa Tanácshoz delegált állandó képviselője.

Jelen volt még Dimitrisz KUSZTASZ, Görögország Európa Tanácshoz delegált Állandó Képviselőjének sajtóreferense és George KASSIMATIS, az Európai Parlament Athéni Tájékoztatási Irodájának vezetője.

Október 23-án DIAMANDOUROS úrral interjút készített Khrüszosztomosz BIKATSIK a görög nemzeti televízió, az ET-1 számára. DIAMANDOUROS úr az ombudsman szerepéről és a polgárok jogairól beszélt.

Október 23-án az európai ombudsman bemutatta munkáját 18 északi újságírónak Finnországból, Svédországból, Izlandról és Norvégiából. Az előadás részét képezte az újságírók nyolchetes szemináriumának, melyet az arhusi Északi Újságírócentrum szervezett. A lendületes ülésen az ombudsman az átláthatósággal, a diszkriminációval és a más intézményekkel való viszonyral kapcsolatos kérdésekre válaszolt.

Magyarországi látogatásának keretében 2003. október 27-én az ombudsmannal interjút készített GYÜKERI Mercédesz, a Magyar Hírlap, Magyarország egyik napilapjának újságírója. DIAMANDOUROS úr az európai ombudsman szerepével, a magyar ombudsmanokkal ápoltságával, az Európai Alkotmánytervezettel és a csatlakozó országoknak a csatlakozás előtt leküzdendő problémáival kapcsolatos kérdésekre válaszolt.

Diamandouros úr televíziós interjút ad a magyar MTV televízió számára.
Budapest, Magyarország, 2003. október 28.

Október 28-án az ombudsman TV-interjút adott a magyar állami televízió, az MTV számára. Az MTV parlamenti ügyeinek referense megkérdezte az ombudsmant, hogy milyen változtatásokat tervez a bővítés eredményeképpen, hogyan kezeli majd a Magyarországról érkező panaszokat, továbbá hogy milyen típusú és számú panasz érkezik hozzá, és érdeklődött a Helyes Hivatali Magatartási Kódexről is. Ezután az ombudsman interjút adott az MTV külügyi tudósítójának, NÉMETH Róbertnek, aki az EU-tagországok és a csatlakozó országok nemzeti ombudsmanjairól, a hivatali visszasságokról és a panaszok kezelésének mikéntjéről kérdezte.

Később DIAMANDOUROS úr két további médiainterjút adott – az egyiket FINCZICZKI Bélának a HVG munkatársának, a másikat pedig SZŐCS Lászlónak a Népszabadságtól. Az interjúk központjában azok a változások álltak, melyek az ombudsman munkájában a bővítés által bekövetkeznek.

Délután az európai ombudsman részt vett egy sajtókonferencián, melyen LENKOVICS úr, az állampolgári jogok magyar országgyűlési biztosa elnökölt. Mintegy 20 ember volt jelen a sajtókonferencián. DIAMANDOUROS úr az európai ombudsman feladatairól tartott előadást,

vázolta prioritásait és elmagyarázta tájékoztató körútjának céljait. LENKOVICS úr az előadást azzal egészítette ki, hogy összehasonlította az európai és a magyar ombudsmanok munkáját.

November 14-én az ombudsman sajtótisztviselője, Rosita AGNEW interjút adott Cornelia METZIG német diáknak. AGNEW asszony az ombudsman kommunikációs politikájáról és a sajtótisztviselő feladatairól feltett kérdésekre válaszolt. METZIG asszony fiatal újságírók számára rendezett versenyre írt cikket.

Lenkovics Barnabás, a magyarországi állampolgári jogok országgyűlési biztosa, Diamandouros úr és Kaltenbach Jenő, a magyarországi nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa sajtóértekezletet tart. Budapest, Magyarország, 2003. október 28.

November 17-én az európai ombudsman találkozott Leo LINDER német filmproducerrel, hogy megbeszéljék a „Használati utasítás Európához” című projektet. A nevelési célzatú film az európai ombudsman munkáját mutatja be, és elmagyarázza, hogy mit tehetnek az európai állampolgárok hangjuk hallatása érdekében.

November 18-án az európai ombudsman interjút adott Koos VAN HOUDTnak, a holland Binnenlands Bestuur című magazin cikkírója. Az interjú olyan témákat foglalt magában, mint a demokrácia és az Ombudsman szerepe, az adminisztratív reform és az átláthatóság.

November 18-án DIAMANDOUROS úr számos interjút adott görög újságíróknak az európai ombudsman szerepéről, köztük Alexandra ANASZTASZOPULUnak a görög „Kanali Vulisz” televíziós csatornától, Alexandra KHRISZTAKAKInak a „NET” görög televíziós csatornától és Joannis PAPANIMITRIUnak a németországi görög nyelvű rádiótól.

November 24-én DIAMANDOUROS úr részletes interjút adott Metta TSZIKRIKÁnak a BBC Világszolgálatának görög részlegéből.

December 9-én számos újságíró volt jelen televízió- és rádióállomásokról, újságoktól, hogy az európai ombudsman Máltára érkezéséről tudósítsanak. Máltai látogatása során DIAMANDOUROS úr számos, részletekbe menő interjút adott, többek között a Times of Malta című újságnak, a díve internetes híroldalnak, az L-Ewropej televíziós műsornak és a Radio 101 „Mill-Ewropa” című műsorának.

December 11-én DIAMANDOUROS úr sajtóértekezletet tartott az Európai Bizottság Delegációjának irodájában Ta'Xbiexben. A sajtóértekezleten 10 újságíró vett részt Málta televízió- és rádióállomásaitól, valamint újságjaitól.

December 11-én Rosita AGNEW sajtóreferens interjút adott Sarah TALVARDnak az európai ombudsman kommunikációs politikájáról. TALVARD asszony az ombudsman kommunikációs politikájának céljairól és végrehajtásának eszközeiről kérdezett, az állampolgárság kérdéséről egyetemi tanulmányai keretében megírandó esszé céljából.

6.5 ON-LINE KOMMUNIKÁCIÓ

A 2003-as év során az európai ombudsman jelenléte megerősödött az interneten. Az Ombudsman honlapjára új információk kerültek fel és számos részét kibővítették.

E-mail kommunikáció

2001 áprilisában a panaszbeadványhoz szükséges nyomtatvány elektronikusan küldhető változata 12 nyelven került fel a honlapra. Azóta folyamatosan növekvő számban nyújtanak be panaszt e módon. 2003-ban az interneten benyújtott panaszok mintegy felét tették ki az ombudsmanhoz érkező beadványoknak, mely arány bizonyos növekedést mutatott 2002-höz képest. 2001-ben ez az arány egyharmad volt, 2000-ben egynegyed 1999-ben pedig mindössze egyhatod.

Több mint 2500-an kértek tájékoztatást az európai ombudsman e-mail címén keresztül. Ez alacsonyabb szám volt, mint a 2002-es 3717, de ha levonjuk a tömegesen megválaszolt e-maileket mindkét évben (több mint 1600 e-mail érkezett 2002-ben a „Prestige” olajszállító hajó elsüllyedésével kapcsolatban), az egyenként megválaszolt levelek száma csaknem állandó volt, 2000 körüli számmal.

2003 elején az európai ombudsman több mint 300 levelet kapott EU állampolgároktól a bikaviadalokhoz tenyésztett bikák tenyésztőinek adott támogatásokkal kapcsolatban. Bár az ügy az ombudsman feladatkörén kívül esett, minden e-mailt megválaszoltak, melyekben megemlítették az Európai Parlamenthez benyújtható petíció lehetőségét.

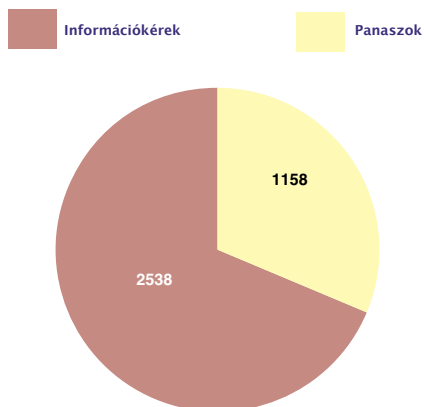
Honlapfejlesztés

A 2003-as év során az euro-ombudsman weblapot elkezdtek módosítani az Európai Unió 2004-es bővítésére való felkészülése részeként. Az oldalakat újrakódolták, hogy lehetséges legyen az Európai Unió új hivatalos nyelvei karakterkészleteinek megjelenítése, és néhány új oldal is készült az új nyelveken. 2003 decemberében egy új, 11 nyelvű szekcióval egészült ki az euro-ombudsman honlap az európai ombudsman által hivatalból, a fogyasztókat emberek integrálásáról indított vizsgálataival kapcsolatban.

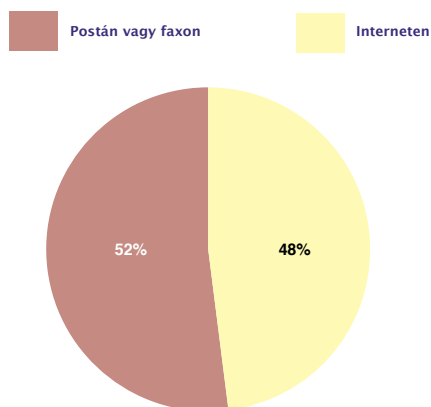
Annak biztosítására, hogy az euro-ombudsman honlap az EU-honlapok élvonalában maradjon, az Európai Ombudsman Hivatala 2003 során részt vett az Intézményközi Internetszerkesztő Bizottság munkájában (CEiii). Az Európai Ombudsman Hivatala 2003 során az Európai Parlament Internetes Szerkesztői Bizottságában is részt vett.

A 2003-ban megválaszolt e-mailek

A 2003-ban az interneten keresztül érkezett panaszbeadványok aránya

Az interneten keresztül érkező panaszbeadványok arányának növekedése

Összefoglaló

1 Bevezetés

2 Az ombudsmanhoz benyújtott panaszbeadványok

3 A vizsgálatokat követő Határozatok

4 Kapcsolatok az Európai Unió más intézményeivel

5 Kapcsolatok az ombudsmanokkal és hasonló testületekkel

6 Közönségkapcsolatok

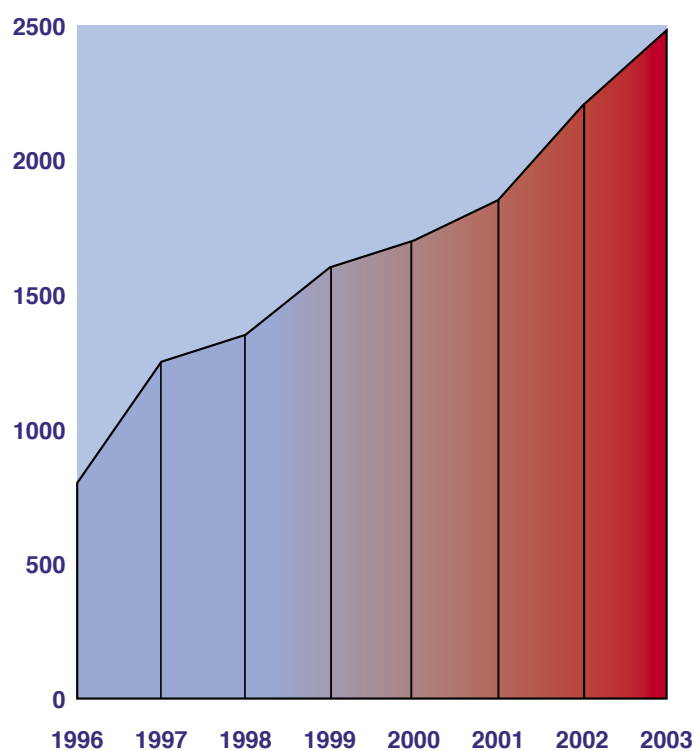
Mellékletek

A AZ EURÓPAI OMBUDSMAN 2003-AS MUNKÁJÁRA VONATKOZÓ STATISZTIKÁK

1 2003-BAN VIZSGÁLT ESETEK

1.1 ÖSSZES ESETEK SZÁMA 2003-BAN.....	2611
– 2002.12.31-éig lezáratlan panaszbeadványok és vizsgálatok	170 ¹
– 2003-ban beérkezett panaszbeadványok	2436
– az európai ombudsman hivatalból indított vizsgálatai	5

A panaszbeadványok számának növekedése 1996 – 2003

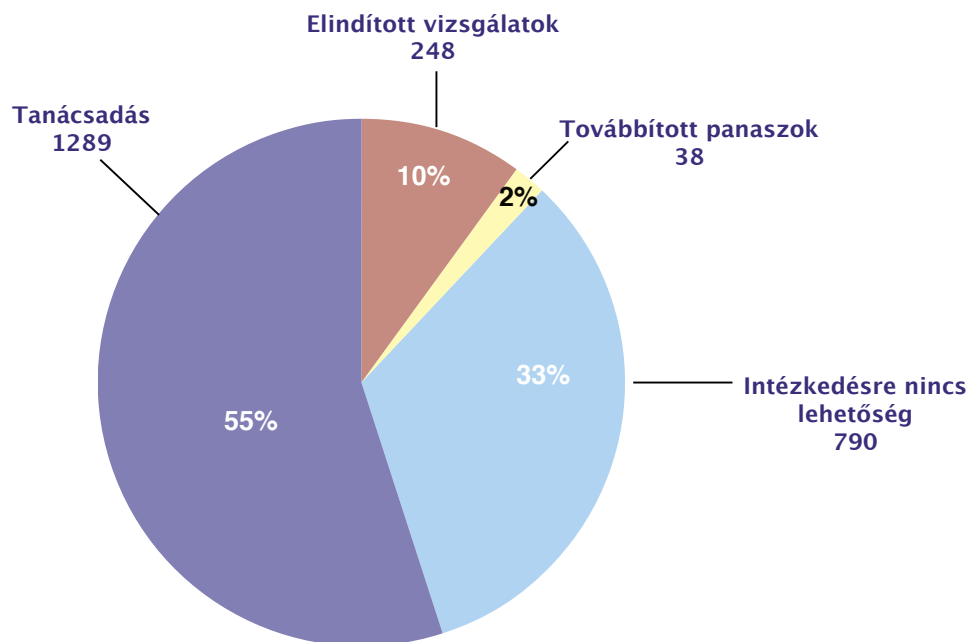
¹ Ezek közül egyet hivatalból indított az európai ombudsman, 109 pedig vizsgálat.

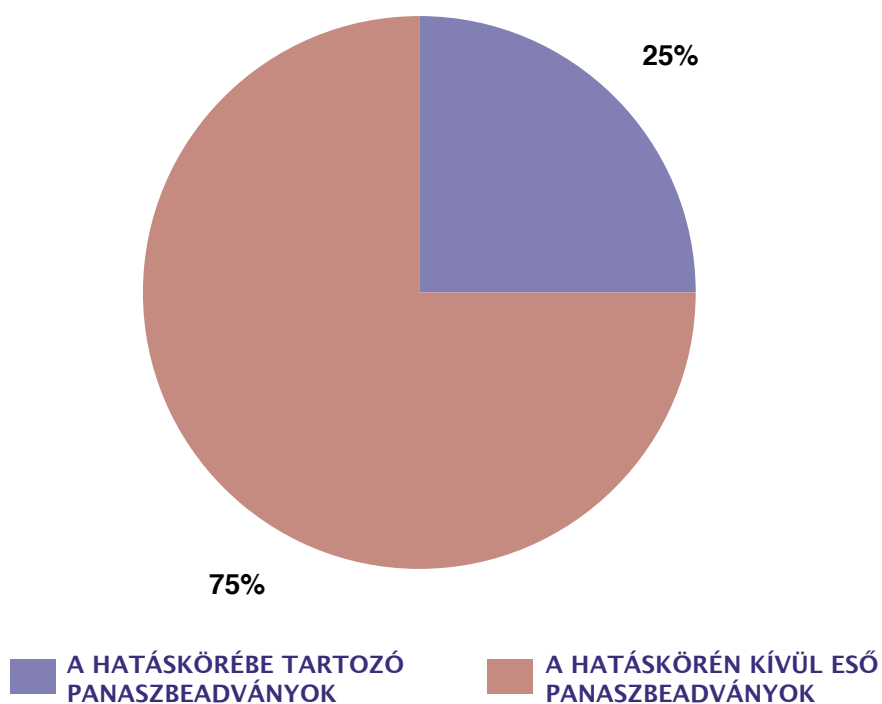
1.2 AZ ELFOGADHATÓSÁG/ELFOGADHATATLANSÁG VIZSGÁLATA LEZÁRULT..... 95%

1.3 A PANASZBEADVÁNYOK CSOPORTOSÍTÁSA

1.3.1 Az európai ombudsmannak a panaszosok érdekében tett intézkedései azok típusa szerint

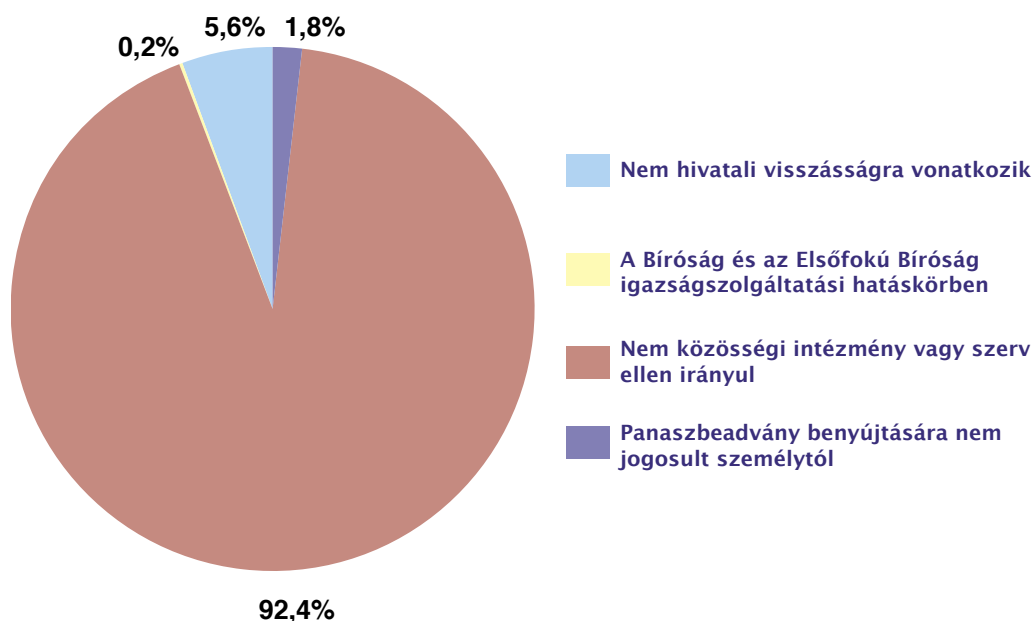

1.3.2 Az európai ombudsman hatásköre szerint

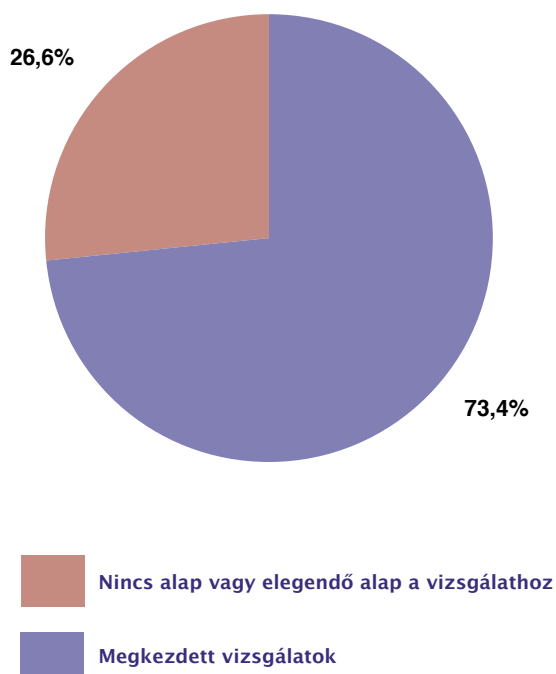

A HATÁSKÖRÉN KÍVÜL ESŐ PANASZBEADVÁNYOK

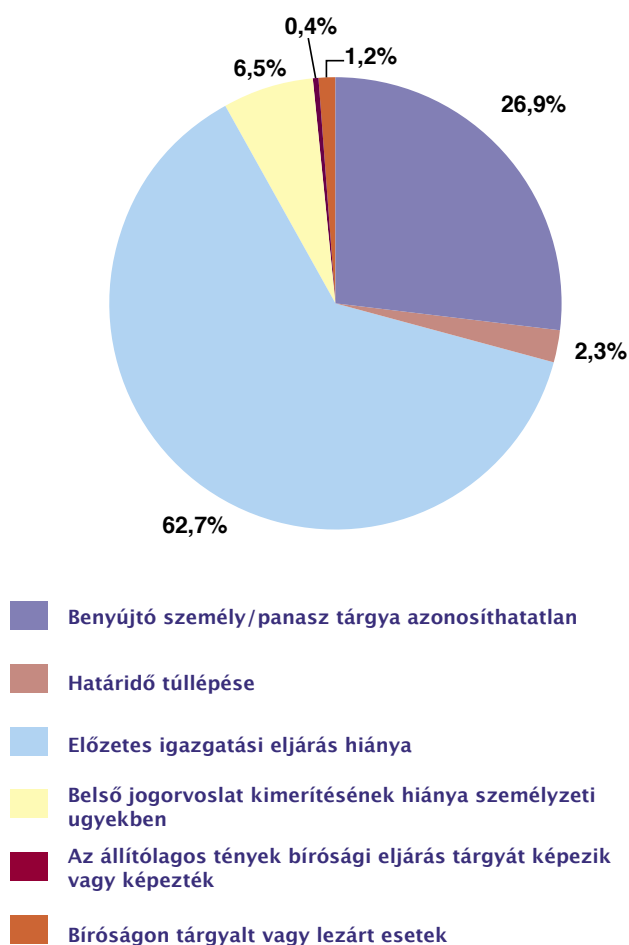

A HATÁSKÖRÉBE TARTOZÓ PANASZBEADVÁNYOK

- Elfogadható panaszbeadványok

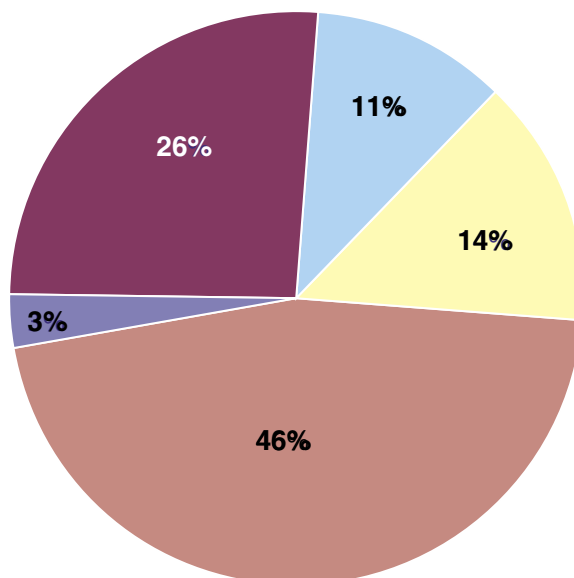

- Visszautasított panaszbeadványok

2 ÁTTÉTEL ÉS TANÁCSADÁS

Az ombudsman vagy a regionális vagy nemzeti petíciós parlamenti bizottság megkeresésére irányuló tanács (616)

Az Európai Bizottság megkeresésére irányuló tanács (189)

Az Európai Parlament megkeresésére irányuló tanács (143)

Más testületek megkeresésére irányuló tanács (341)

Továbbított esetek (38) :

Az Európai Parlamentnek (6)

Az Európai Bizottságnak (7)

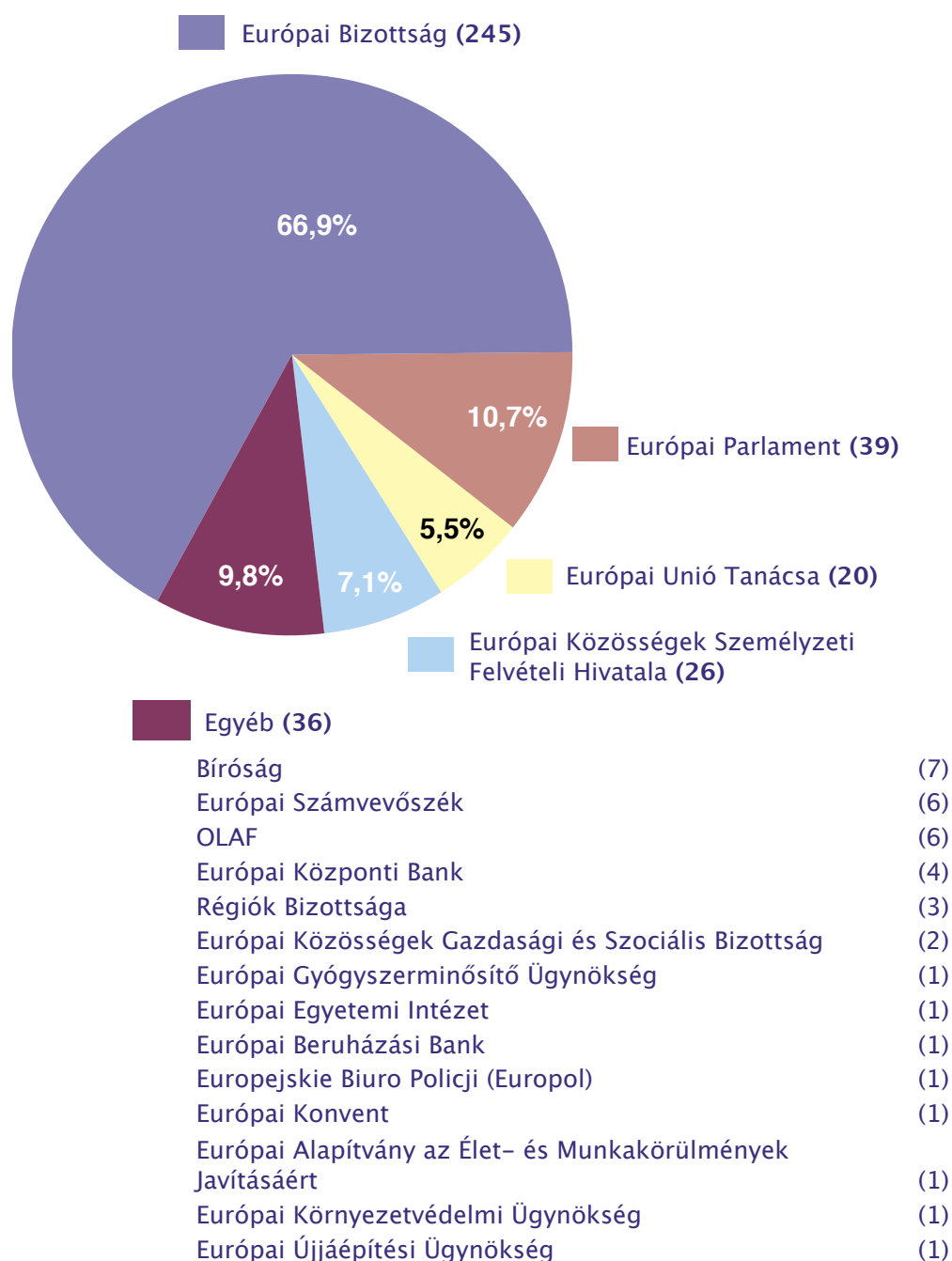
Nemzeti vagy regionális ombudsmannak (25)

3 2003-BAN LEFOLYTATOTT VIZSGÁLATOK..... 363

2003-ban az európai ombudsman 363 vizsgálattal foglalkozott, ezek közül 253 vizsgálat 2003-ban indult (ötöt hivatalból indított az ombudsman), 110 vizsgálat pedig nem zárult le 2002.12.31-ig

3.1 A VIZSGÁLATNAK ALÁVETETT INTÉZMÉNYEK ÉS SZERVEK²

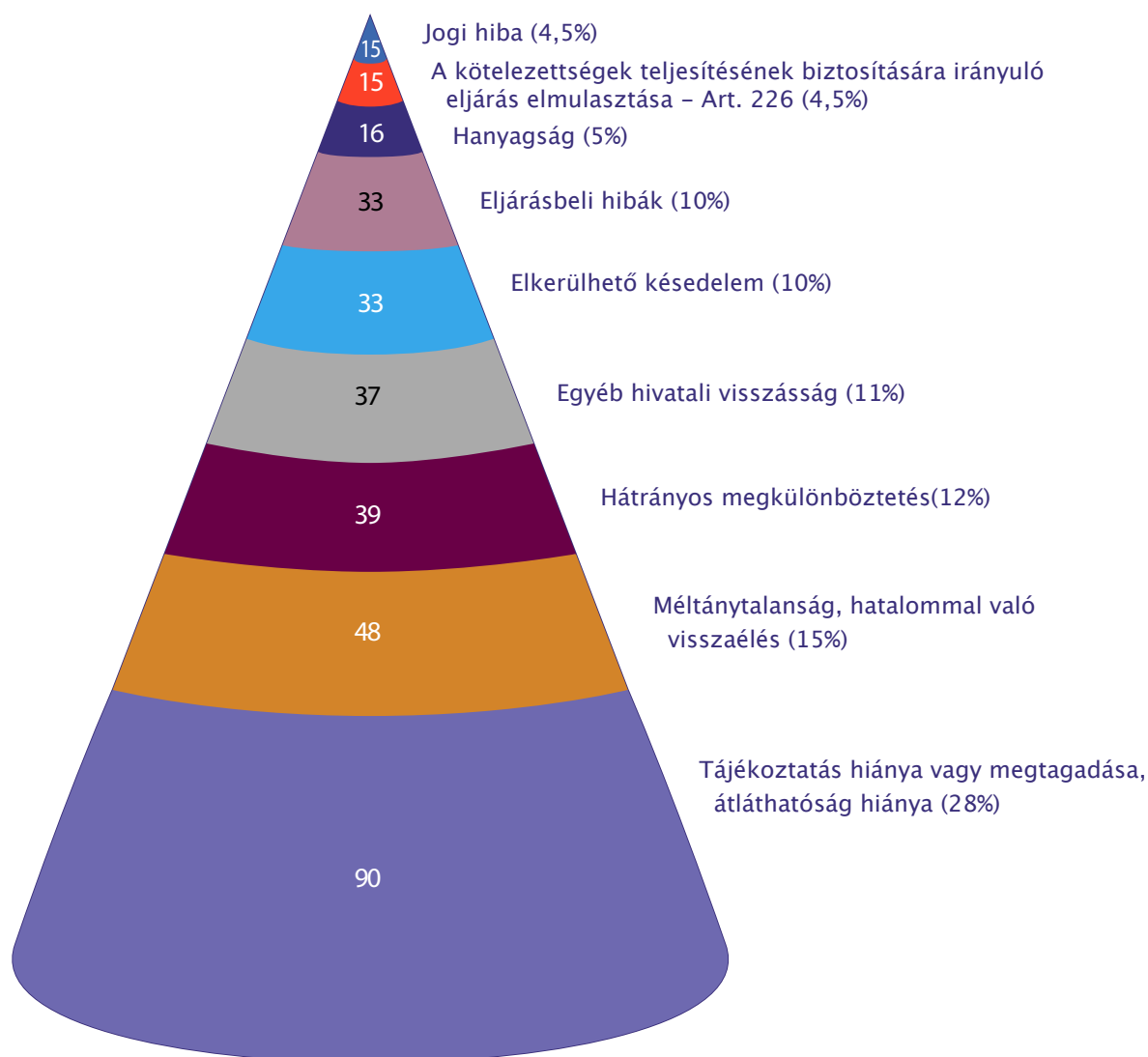

² Egyes esetek kettő vagy annál több intézményre vagy szervezetre vonatkoznak.

3.2 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA

(Egyes esetekben kétféle hivatali visszásságról tettek panaszt)

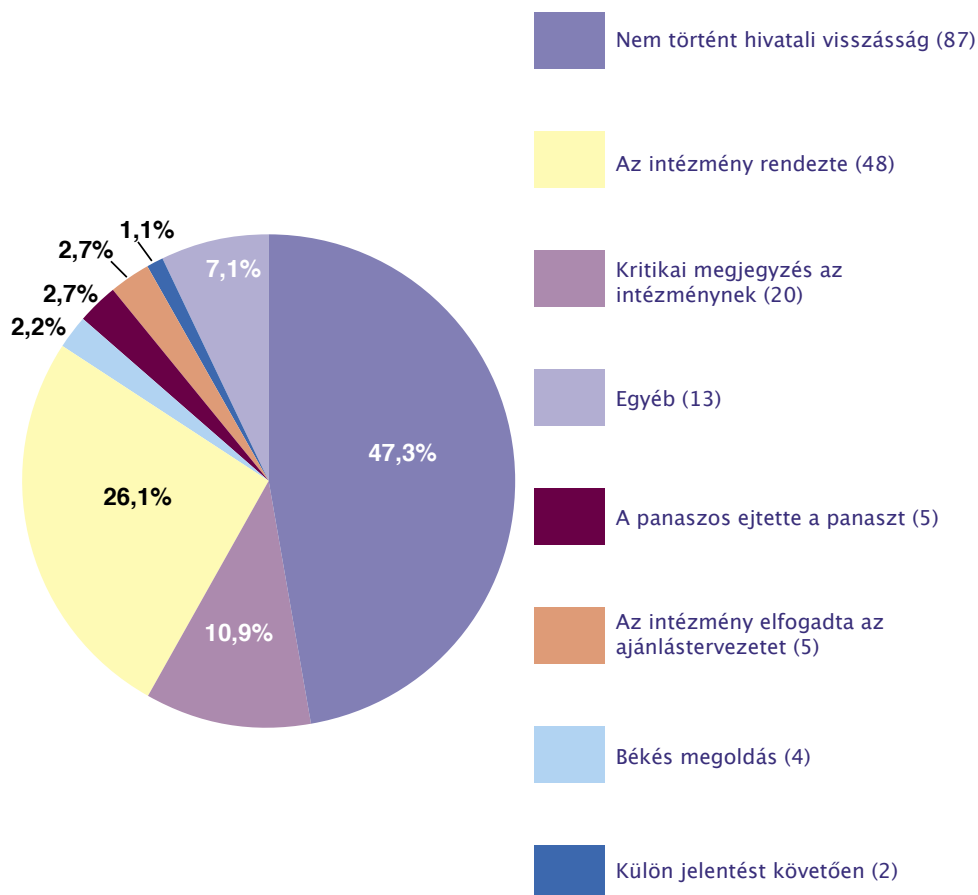
3.3 BÉKÉS MEGOLDÁSRA IRÁNYULÓ JAVASLATOK ÉS AJÁNLÁSTERVEZETEK 2003-BAN

– békés megoldásra irányuló javaslatok	18
– ajánlástervezetek	9

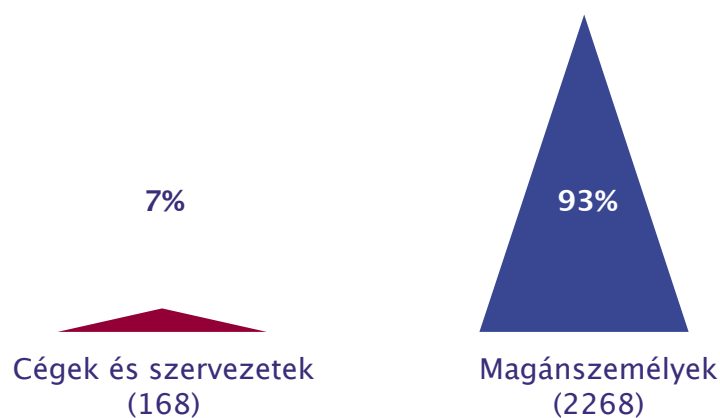
3.4 INDOKOLT HATÁROZATTAL LEZÁRT VIZSGÁLATOK³ 180

(Egy vizsgálatot a következő okok valamelyike miatt zárhatnak le)

4 A 2003-BAN BEÉRKEZETT PANASZBEADVÁNYOK EREDETE

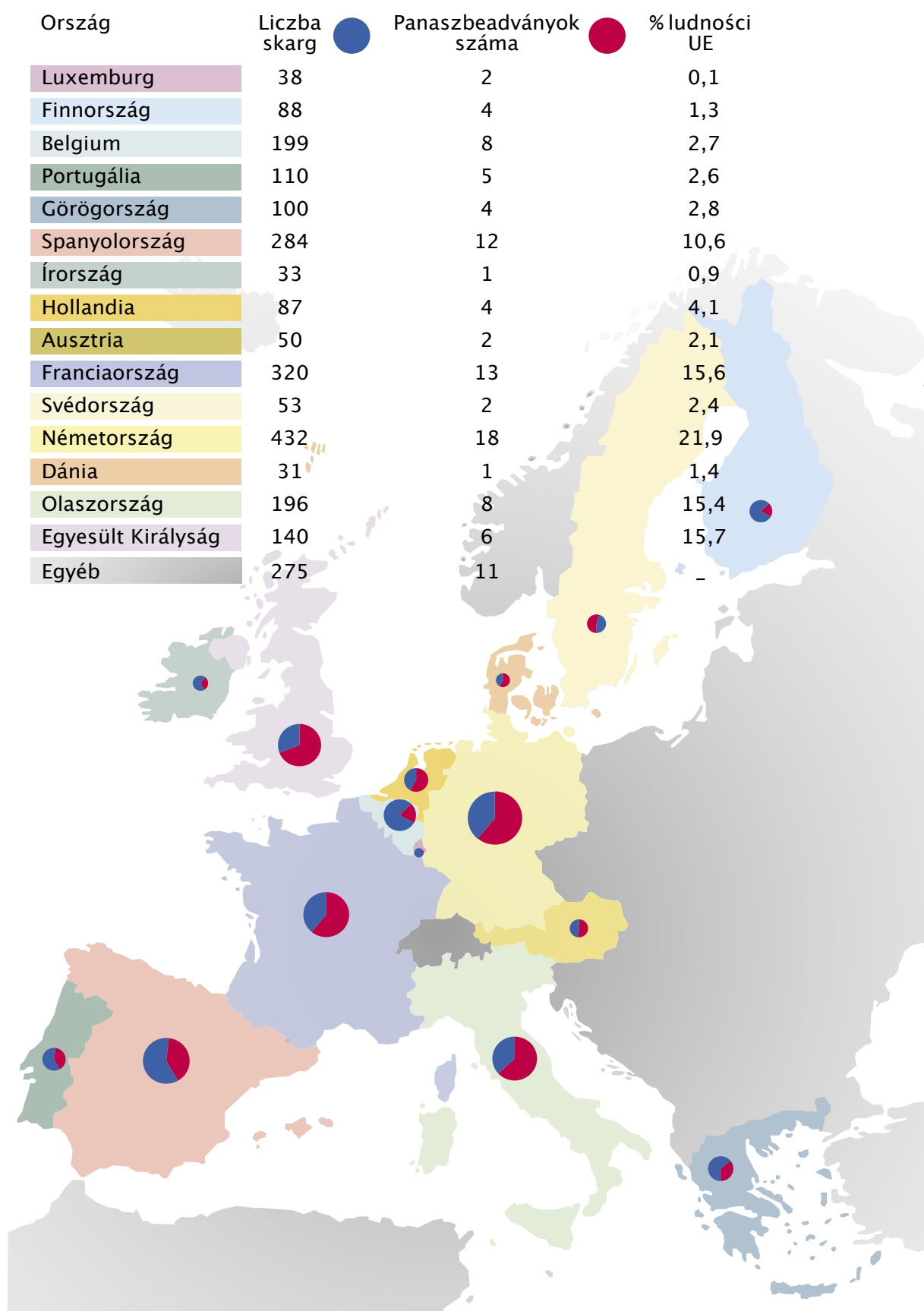
4.1 A PANASZBEADVÁNYOK FORRÁSA

³ Ezek közül kettőt hivatalból indított az ombudsman.

4.2 A PANASZBEADVÁNYOK FÖLDRAJZI EREDETE

B AZ OMBUDSMAN KÖLTSÉGVETÉSE

Önálló költségvetés

Az európai ombudsman alapokmánya eredetileg az Európai Unió általános költségvetésének I. részéhez (Európai Parlament) rendelte hozzá az ombudsman költségvetését.

1999 decemberében a Tanács úgy határozott, hogy az ombudsman költségvetésének önállónak kell lennie. 2000. január 1-je óta az ombudsman költségvetése az Európai Unió költségvetésének önálló része (VIII-A rész).

A költségvetés felépítése

Az ombudsman költségvetése három címre oszlik. Az 1. cím a fizetéseket, a juttatásokat és az alkalmazottakkal kapcsolatos egyéb költségeket tartalmazza. Ehhez a címhez tartoznak az ombudsman és munkatársai által teljesített kiküldetések költségei is. A 2. cím fedezi az épületeket, a berendezéseket és az egyéb működési költségeket. A 3. cím egyetlen fejezetet tartalmaz: ebből fizetik a nemzetközi ombudsmanszervezetek tagsági díját.

Együttműködés az Európai Parlamenttel

Hogy elkerüljék az igazgatási és műszaki dolgozók szükségtelen megkettőződését, az ombudsman munkájához nélkülözhetetlen kellékek egy részét az Európai Parlament biztosítja. Az ombudsman többek között a következő területeken támaszkodik kisebb vagy nagyobb mértékben a Parlament osztályainak segítségére:

- alkalmazottak, beleértve a szerződéseket, a fizetéseket, a juttatásokat és a társadalombiztosítást;
- pénzügyi könyvvizsgálat és könyvvitel;
- a költségvetés 1. címének előkészítése és részleges végrehajtása;
- fordítás, tolmácsolás és nyomtatás;
- biztonság;
- informatika, telekommunikáció és postaszolgálat.

Az európai ombudsman és az Európai Parlament együttműködése lényegesen költséghatékonyabbá teszi a Közösség költségvetését. Az Európai Parlamenttel való együttműködésnek köszönhetően az ombudsman igazgatási munkatársainak száma nem nőtt jelentősen.

Ha az ombudsmannak nyújtott szolgáltatások további közvetlen költségeket okoznak az Európai Parlamentnek, akkor ezekért fizetni kell a kapcsolati számlán keresztül. A legnagyobb ilyen jellegű költséget az irodák és a fordítások biztosítása jelenti.

A 2003-as költségvetés átalányösszeget tartalmazott az Európai Parlamentnek a szolgáltatások biztosításával összefüggő költségeit fedezendő; e szolgáltatások kizárólag alkalmazotti időt jelentenek, például az alkalmazottak szerződésének, fizetésének és juttatásainak adminisztrálását, illetve egy sor számítógépes szolgáltatást.

Az Európai Parlament és az európai ombudsman együttműködését az 1995. szeptember 22-én aláírt keretmegállapodásban kezdeményezték, majd ezt egészítették ki az 1995. október 12-én aláírt adminisztratív, illetve költségvetési és pénzügyi együttműködésről szóló megállapodások.

1999 decemberében az ombudsman és az Európai Parlament elnöke megállapodást írt alá arról, hogy 2000-re megújítják a módosításokkal érvényes együttműködési egyezményeket, amelyeket ettől kezdve automatikusan újítanak meg.

4

1999. december 13-ai, 2673/1999 tanácsi rendelet, HL L 326/1.

A 2003-as költségvetés

Az ombudsman szervezeti felépítése összesen 31 álláshelyet tartalmazott 2003-ra.

Az ombudsman 2003-as költségvetésében összesen 4 438 653 euró állt rendelkezésre kezdeti előirányzatként. Az 1. cím (Az intézménynél dolgozókkal kapcsolatos költségek) 3 719 727 eurót tett ki. A 2. cím (Épületek, berendezések és egyéb működési költségek) 715 926 eurót tett ki. A 3. cím (Az intézmény speciális feladatköreiből következő költségek) 3 000 eurót tett ki.

A következő táblázat a 2003-as költségeket tartalmazza kötelezettségvállalási előirányzatokban kifejezve.

1. cím	€	3.415.448,87
2. cím	€	634.877,91
3. cím	€	2.161,49
Összesen	€	4.052.488,27

A bevételt elsősorban az ombudsmant és munkatársait megillető díjazás levonásai jelentik. Ami a beérkezett összegeket illeti, 2003-ban 434 833 euró volt az összes bevétel.

A 2004-es költségvetés

A 2003-ban készített 2004-es költségvetés szervezeti felépítése 38 állást tartalmaz, ami hét állásnyi növekedést jelent a 2003-as szervezeti felépítéshez képest. A növekedés főként az Európai Unió esedékes bővítésének tudható be, illetve annak, hogy az Európai Ombudsman Hivatalának megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie az új tagállamok nyelvéről és jogrendszeréről.

2004-re 5 684 814 euró az összes előirányzat. Az 1. cím (Az intézménynél dolgozókkal kapcsolatos költségek) 4 811 846 eurót tesz ki. A 2. cím (Épületek, berendezések és egyéb működési költségek) 869 986 eurót tesz ki. A 3. cím (Az intézmény speciális feladatköreiből következő költségek) 3 000 eurót tesz ki.

A 2004-es költségvetésben szereplő összes bevétel 513 764 euró.

C MUNKATÁRSÁK

EURÓPAI OMBUDSMAN

JACOB SÖDERMAN

(2003. március 31-éig)

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

(2003. április 1-jétől)

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN TITKÁRSÁGA

Nicholas CATEPHORES

Assistant to the Ombudsman
Tel. +33 3 88 17 2383

Eleni-Anna GALATIS

Secretary to the Ombudsman
Tel. +33 3 88 17 2528

JOGI OSZTÁLY

Ian HARDEN

A jogi osztály vezetője
Tel. +32 2 284 3849
Tel. +33 3 88 17 2384

Maria ENGLESON

Jogi tisztviselő
(2003.03.31-ig)

Murielle RICHARDSON

A jogi osztály vezetőjének asszisztense
Tel. +33 3 88 17 2388

Marjorie FUCHS

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 4078

Elodie BELFY

Jogi asszisztens (2003.01.01-től)
Tel. +32 2 284 3901

Gerhard GRILL

Jogi főtanácsadó
Tel. +33 3 88 17 2423

Peter BONNOR

Jogi tisztviselő
(2003.03.31-ig)

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA

Jogi főtanácsadó (2003.10.01-től)
Tel. +33 3 88 17 2746

Benita BROMS

A brüsszeli iroda vezetője
Jogi főtanácsadó
Tel. +32 2 284 2543

Andrea JÁNOSI

Jogi főtanácsadó (2003.10.01-től)
Tel. +33 3 88 17 2429

Alessandro DEL BON

Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 2382

Vicky KLOPPENBURG

Jogi tisztviselő (2003.03.31-ig)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Jogi főtanácsadó
Tel. +33 3 88 17 2401

Sigyn MONKE

*Jogi tisztviselő
(2003.03.31-ig)*

Ida PALUMBO

*Jogi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 2385*

Olivier VERHEECKE

*Jogi főtanácsadó
Tel. +32 2 284 2003*

Fotini AVARKIOTI

Gyakornok (2003.07.22-ig)

Liv-Stephanie HAUG

*Gyakornok (2003.09.01-től)
Tel. +33 3 22 17 2402*

Verónica JIMENEZ-VALLEJO

Gyakornok (2003.02.01-től 2003.12.23-ig)

Tina NILSSON

*Gyakornok (2003.02.01-től 2003.12.23-ig)
Tel. +32 2 284 14 17*

Pagona-Maria REKAITI

*Gyakornok (2003.09.01-től)
Tel. + 32 2 284 3897*

Tea SEVON

Gyakornok (2003.04.01-ig)

IGAZGATÁSI ÉS PÉNZÜGYI OSZTÁLY

João SANT'ANNA

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetője
Tel. +33 3 88 17 5346

Félicia VOLTZENLOGEL

Az igazgatási és pénzügyi osztály vezetőjének titkára
Tel. +33 3 88 17 2394

Rosita AGNEW

Sajtófelelős
Tel. +33 3 88 17 2408

Séverine BEYER

Titkár
Tel. +33 3 88 17 2393

Evelynne BOUTTEFROY

Titkár
Tel. +33 3 88 17 2413

Rachel DOELL

Titkár
Tel. +33 3 88 17 2398

Jean-Pierre FEROU MONT

Pénzügyi tisztviselő (2003.10.15-től)
Tel. +33 3 88 17 2542

Isabelle FOUCAUD-BOUR

Titkár
Tel. +33 3 88 17 2391

Ben HAGARD

Internet-kommunikációs tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 2424

Alexandros KAMANIS

Pénzügyi tisztviselő
Tel. +33 3 88 17 2403

Isgouhi KRIKORIAN

Titkár
Tel. +33 3 88 17 2540

Gaël LAMBERT

Informatikai felelős (2003.09.01-től)
Tel. +33 3 88 17 2399

Isabelle LECESTRE

Titkár (2003.06.30-ig)

Juan Manuel MALLEA

Az ombudsman asszisztense
(2000.01.01-től 2003.03.31-ig)
Titkár (2003.04.01-től)
Tel. +33 3 88 17 2301

Charles MEBS

Irodai asszisztens
Tel. +33 3 88 17 7093

Elizabeth MOORE

Titkár
Kisegítő alkalmazott (2003.10.31-ig)
Ideiglenesen megbízott tisztviselő
(2003.11.01-től)
Tel. +32 2 284 6393

Dace PICOT-STIEBRINA

Kommunikációs asszisztens
(2003.11.01-től)
Tel. +33 3 88 17 4080

Véronique VANDAELE

Pénzügyi tisztviselő
Ideiglenesen megbízott tisztviselő
(2003.10.16-ig)
Kisegítő alkalmazott (2003.12.03-tól)
Tel. +32 2 284 2300

D A HATÁROZATOK MUTATÓI

1 AZ ÜGY SZÁMA SZERINT

2000

1542/2000/(PB)(SM)IJH	200
-----------------------------	-----

2001

0341/2001/(BB)IJH	199
0573/2001/IJH	179
1351/2001/(ME)(MF)BB	147
1826/2001/JMA	43

2002

0221/2002/ME	153
0548/2002/GG	118
0647/2002/OV	49
0648/2002/IJH	137
0659/2002/IP	52
0845/2002/IJH	186
1015/2002/(PB)IJH	200
1045/2002/GG	192
1141/2002/GG	96
1166/2002/(SM)IJH	123
1237/2002/(PB)OV	154
1256/2002/GG	55
1358/2002/IP	57
1365/2002/OV	59
1402/2002/GG	126
1437/2002/IJH	62
1523/2002/GG	157
1536/2002/OV	69

1565/2002/GG	132
1625/2002/IJH	92
1753/2002/GG	71
1795/2002/IJH	41, 86
1840/2002/GG	177
1915/2002/BB	112
1939/2002/IJH	79
1960/2002/JMA	105
2024/2002/OV	100
2059/2002/IP	180
2097/2002/GG	180
OI/2/2002/IJH	206

2003

0172/2003/IP	72
0205/2003/IJH	106
0207/2003/OV	110
0324/2003/MF	77
0342/2003/IP	103
0406/2003/(PB)IJH	39
0754/2003/GG	162
0852/2003/OV	173
0949/2003/IJH	169
1117/2003/GG	84
1173/2003/(TN)IJH	108
1200/2003/OV	144
OI/4/2003/ADB	210
Q1/2003/IP	212

2 TÁRGY SZERINT

Mezőgazdaság (KAP)

0205/2003/IJH	106
---------------------	-----

Állampolgári jogok

0845/2002/IJH	186
1402/2002/GG	126
1753/2002/GG	71
1117/2003/GG	84

Versenypolitika

0648/2002/IJH	137
1045/2002/GG	192

Szerződések

0548/2002/GG	118
1141/2002/GG	96
1256/2002/GG	55
1565/2002/GG	132
1625/2002/IJH	92
1960/2002/JMA	105
1915/2002/BB	112
OI/2/2002/IJH	206
0205/2003/IJH	106
0754/2003/GG	162
0949/2003/IJH	169
1173/2003/(TN)IJH	108

Fejlesztési együttműködés

1351/2001/(ME)(MF)BB	147
----------------------------	-----

Gazdasági és monetáris politika

1939/2002/IJH	79
---------------------	----

Környezetvédelem

1826/2001/JMA	43
---------------------	----

Áruk szabad mozgása

0659/2002/IP	52
1237/2002/(PB)OV	154

Intézmények

1625/2002/IJH	92
1840/2002/GG	177
2024/2002/OV	100

Egyéb

0845/2002/IJH	186
2024/2002/OV	100
OI/2/2002/IJH	206

Nyilvános hozzáférés

1542/2000/(PB)(SM)IJH	200
0573/2001/IJH	179
0648/2002/IJH	137
1437/2002/IJH	62
1015/2002/(PB)IJH	200
1795/2002/IJH	41
1795/2002/IJH	86
1939/2002/IJH	79

Közegészségügy

Q1/2003/IP	212
------------------	-----

Kutatás és technológia

0221/2002/ME	153
1625/2002/IJH	92

Alkalmazottak**– Felvétel**

0341/2001/(BB)IJH.....	199
0647/2002/OV	49
1365/2002/OV	59
1523/2002/GG	157
1536/2002/OV	69
2059/2002/IP	180
2097/2002/GG	180
0207/2003/OV	110
0324/2003/MF	77
0406/2003/(PB)IJH.....	39
0852/2003/OV	173
OI/4/2003/ADB	210

– Egyéb kérdések

1166/2002/(SM)IJH.....	123
1358/2002/IP	57
1625/2002/IJH	92
0172/2003/IP	72
0342/2003/IP	103
1200/2003/OV	144

Adózás

1237/2002/(PB)OV	154
------------------------	-----

3 AZ ÁLLÍTÓLAGOS HIVATALI VISSZÁSSÁG TÍPUSA SZERINT

Hatalommal való visszaélés

1166/2002/(SM)IJH.....	123
------------------------	-----

Elkerülhető késedelem

0548/2002/GG	118
1141/2002/GG	96
1256/2002/GG	55
1625/2002/IJH	92
1173/2003/(TN)IJH.....	108

Hátrányos megkülönböztetés

0647/2002/OV	49
0659/2002/IP	52
1045/2002/GG	192
1358/2002/IP	57
1365/2002/OV	59
1523/2002/GG	157
1536/2002/OV	69

A kötelezettségek teljesítésének elmulasztása

1237/2002/(PB)OV	154
------------------------	-----

A védelemhez való jog megsértése

1200/2003/OV	144
--------------------	-----

Tájékoztatás hiánya vagy megtagadása

1542/2000/(PB)(SM)IJH	200
0341/2001/(BB)IJH.....	199
1237/2002/(PB)OV	154
1437/2002/IJH	62
1015/2002/(PB)IJH.....	200
1402/2002/GG	126
1625/2002/IJH	92
1915/2002/BB	112
1939/2002/IJH	79
2024/2002/OV	100
0207/2003/OV	110
0324/2003/MF	77
0342/2003/IP.....	103
1117/2003/GG	84

Átláthatóság hiánya

0221/2002/ME	153
0845/2002/IJH	186
1565/2002/GG	132
1753/2002/GG	71
1795/2002/IJH	41
1795/2002/IJH	86
2059/2002/IP.....	180
2097/2002/GG	180

Jogi hiba

0573/2001/IJH	179
0648/2002/IJH	137
1795/2002/IJH	41
1795/2002/IJH	86
0949/2003/IJH	169

Hanyagság

1826/2001/JMA	43
1960/2002/JMA	105

Eljárásbeli hibák

1351/2001/(ME)(MF)BB	147
0221/2002/ME	153
0647/2002/OV	49
0845/2002/IJH	186
1166/2002/(SM)IJH.....	123
1915/2002/BB	112
OI/2/2002/IJH	206
0172/2003/IP.....	72
0406/2003/(PB)IJH.....	39
OI/4/2003/ADB	210

Indokolás

1542/2000/(PB)(SM)IJH	200
0573/2001/IJH	179
0647/2002/OV	49
0648/2002/IJH	137
2024/2002/OV	100
0207/2003/OV	110
1200/2003/OV	144

Méltánytalanság

0845/2002/IJH	186
1840/2002/GG	177
0205/2003/IJH	106
0852/2003/OV	173

Egyéb hivatali visszasság

1351/2001/(ME)(MF)BB	147
0205/2003/IJH	106
0754/2003/GG	162
0852/2003/OV	173

E AZ EURÓPAI OMBUDSMAN MEGVÁLASZTÁSA

A jogszabályi rendelkezések

Az EK-Szerződés 195. cikkének rendelkezése szerint „Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, a Parlament megbízatásának időtartamára nevezik ki. Az ombudsman megbízatása megújítható.”

Az Európai Parlament Eljárási Szabályzata rendelkezik a választási eljárás részleteiről:

177.cikk

“1. Minden Parlamenti ciklus kezdetén az Elnök közvetlenül a megválasztását követően, illetve a (8) bekezdésben említett esetekben, az ombudsmani posztra történő jelölésre irányuló felhívást bocsát ki, és határidőt jelöl meg a jelölések benyújtására. A jelölés felhívást közlése az Európai Unió/Közösségek Hivatalos Lapjában.

2. A jelöléseket legalább harminckét, két tagállam állampolgárai közül kikerülő képviselőnek támogatnia kell.

Egy képviselő csak egy jelöltet támogathat.

A jelölések az összes olyan dokumentumot tartalmazzák, amelyek annak egyértelmű igazolásához szükségesek, hogy a jelölt az ombudsmanra vonatkozó rendelkezések feltételeinek eleget tesz.

3. A jelöléseket az illetékes bizottsághoz továbbítják, amely a jelölteket meghallgathatja.

Az ilyen meghallgatások minden képviselő számára nyilvánosak.

4. Az elfogadható jelöléseket betűrendben tartalmazó jegyzéket ezt követően benyújtják a Parlamenthez szavazásra.

5. A szavazás titkos, és a leadott szavazatok többsége alapján történik.

Amennyiben az első két fordulót követően nem választottak meg egyetlen jelöltet sem, a továbbiakban kizárólag a második fordulóban legtöbb szavazatot elért két jelöltre lehet szavazni.

Szavazategyenlőség esetén az idősebb jelölt élvez elsőbbséget.

6. A szavazás megkezdése előtt az Elnök meggyőződik róla, hogy a Parlament összes képviselőjének legalább a fele jelen van.

7. A kinevezett személyt haladéktalanul felhívják a Bíróság előtti eskütételre.

8. Az ombudsman hivatalát – elhalálozás vagy felmentés esetét kivéve – utóda hivatalba lépéséig látja el.

A 2003-as választás

Az Európai Parlament 2002. szeptember 7-én tette közzé a jelölésre vonatkozó felhívást a Hivatalos Lapban⁵; a jelölések beérkezésének határidejeként 2002. október 3-át tűzte ki.

2002. október 21-én kelt levelében az Európai Parlament elnöke tájékoztatta a Petíciós Bizottságot, hogy 17 jelölés érkezett.

2002. november 25-én és 26-án a Petíciós Bizottság nyilvános meghallgatásra hívta azt a hét jelöltet, akiknek elfogadták a jelentkezését. Ezek a következők voltak: Georgiosz ANASZTASSZOPULOSZ, P. Nikiforos DIAMANDOUROS, Giuseppe FORTUNATO, Xabier MARKIEGI, Pierre-Yves MONETTE, Roy PERRY és Herman WUYTS.

ANASZTASSZOPULOSZ úr és MARKIEGI úr 2003. január 9-én visszavonták a jelentkezésüket.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS az Európai Parlament képviselői a strasbourgi plenáris ülésen 2003. január 15-én európai ombudsmanná választották a második fordulóban leadott 535 szavazat közül 294 igen szavazattal.

Az Európai Parlament azon határozata, mely szerint DIAMANDOUROS urat a jelenlegi parlamenti ciklus 2004-ben esedékes végéig európai ombudsmanná választották, 2003. március 8-án jelent meg a Hivatalos Lapban⁶.

Az európai ombudsman megválasztásával kapcsolatos részletes információ a Parlament weboldalán található: http://www.europarl.eu.int/comparl/peti/election/default_en.htm.

⁶ 2003 HL L 065/26.

AZ EURÓPAI OMBUDSMAN ELÉRHETŐSÉGEI

LEVÉLBEN

Európai Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONON

+33 3 88 17 2313

FAXON

+33 3 88 17 9062

EMAILBEN

euro-ombudsman@europarl.eu.int

WEBOLDAL

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

Kiadóhivatal

Publications.eu.int

ISBN 92-95010-93-0

9 789295 010932

www.euro-ombudsman.eu.int